

Nālandā-Devanāgari-Pāli-Series

THE
SAMYUTTA NIKĀYA
(**2-3. NIDĀNAVAGGA & KHANDHAVAGGA'**)

General Editor
BHIKKHU J. KASHYAP

R. E. 2503

PĀLI PUBLICATION BOARD
(BIHAR GOVERNMENT)

1959

V. E. 2016

GENERAL PREFACE

The teaching of the prophets is generally distorted by the beliefs of the world and the interpretations of the priests. If we wish to ascertain what the founders of great religions taught, we have to get back to the original sources.

Buddhism in all its forms goes back to the life and teaching of the Buddha. While the austerities practised by him till he attained enlightenment appeal to the Hinayāna, the Pāli, or the Southern school, his life of service and compassion for 45 years after the attainment of enlightenment is the authority for the Mahāyāna, the Sanskrit or the Northern school.

The religious quest springs from the consciousness of the imperfection and suffering of the world. The questions which worried Tolstoy in the fiftieth year of his life disturb all thinking men. "What is life ? Why should I live ? Why should I do anything ? Is there any meaning in life that can overcome inevitable death" ? Nijinzky summed up the whole problem in his *Diary* when he wrote : "The whole life of my wife and of all mankind is death." How can we be saved from the body of this death ? This is the problem of religion.

The Buddha traces suffering to selfish desire. Suffering is the result of tension between a living creature's essential impulse to try to make itself into the centre of the universe and its essential dependence on the rest of creation. Craving is that which binds the individual to the creative process. The individual with selfish desire becomes the slave of the universe. We can overcome suffering only if we get rid of trṣṇā or tanhā. To attempt to get rid of suffering through the various devices of self-deception is not to cease to suffer but to suffer in a different way.

The Buddha formulates the eight-fold path of morality which helps us to eliminate selfish desire and overcome suffering. When the Upaniṣads declare, "That thou art", *Itat-ti am asi*, it is not a mere statement of fact. It is a call to action,

Make thyself that which thou know thou canst be. Whereas the Hindu mind believes in a permanent element in the individual which can stand firm and unshaken in the midst of change, the Buddhist stresses the dynamic character of the self. No change is possible with an unchanging consciousness. We can achieve the possibilities in us by the exertion of the will rather than by the play of the intellect. Religion is not a creed, but a vital process. It is no use railing against God or destiny when we are ourselves the authors of our disgrace. If few are chosen, it is because few choose to be chosen. The Buddha laid stress on the creative freedom of man. The Buddha did not encourage dependence on the supernatural. He could not conceive of a being capable of creating a world for the express purpose of its creatures praising him. The ten veramanis or prohibitions or abstinences called *daśaśīla* or *daśaśiksāpada* which the novices in the path of Buddhism utter are given in these words : "I take upon myself the abstinence, (1) from destroying life, (2) from taking what is not given, (3) from leading an unchaste life, (4) from speaking untruth, (5) from giving myself to intoxicating drugs, (6) from eating at irregular hours, (7) from seeing musical and dancing performances and other shows and pageants, (8) from wearing garlands, perfumes, unguents and other bodily decorations, (9) from using high couches and seats, (10) from accepting gifts of gold and silver." The first five are the Buddhist *pāñcasīla*.

Pāṇātipātā veramanī sikkhāpadam samādiyāmi
Adinnādānā veramanī sikkhāpadam samādiyāmi
Kāmesu micchācārā veramanī sikkhāpadam samā-
diyāmi
Musāvādā veramanī sikkhāpadam samādiyāmi
Surā-merayamajja-pamādatthānā
veramanī sikkhāpadam samādiyāmi

Conflicts in the world are conflicts in the human soul enlarged. If men were at peace within themselves, the other conflicts between nations would inevitably cease. By practising the Buddha's pañcasila we will develop patience, courage, love and unselfishness. The Buddha teaches us that even in an

age of anxiety and violence, it is possible to gain and maintain inner harmony, which is not at the mercy of outward circumstance.

Nirvāṇam paramam sukham : Nirvāṇa is the highest bliss. It is not a negative state of annihilation but a positive state of joy, consciousness grown from an unhappy to a beatific one. The Buddha does not tell us that man is but a bubble on the turbulent surface of nature and that he has no destiny save to undergo dissolution. The Hindu affirms that man can realise his identity with Brahman, the ground of all being; the Buddhist says that man can live in a transfigured world where *samsāra* and *nirvāṇa* are one. In *Mahā-saccaka Sutta*, the Buddha himself is reported to have described the supreme triumph of reaching the goal of his quest as follows:

“When this knowledge, this insight had arisen within me, my heart was set free from intoxication of lusts, set free from the intoxication of becomings, set free from the intoxication of ignorance. In me, thus emancipated, there arose the certainty of that emancipation. And I come to know : “Rebirth is at an end. The higher life has been fulfilled. What had to be done has been accomplished. After this present life there is no further for this or that. This last insight did I attain to in the last watch of the night. Ignorance was beaten down, insight arose, darkness was destroyed, the light came, inasmuch as I was there strenuous, earnest, master of myself.” Thus ended the struggle of six long years.

The Buddha is said to be a physician. Even as the physician strives to restore to health a sick man, the Buddha tries to restore us to our normal condition. If our leaders become normal, we may be able to replace the present social order in which division, falsehood and violence prevail, by a new one in which humanity, truth and brotherhood will reign.

On the occasion of the 2,500th anniversary of the Buddha’s parinirvāṇa, the Government of India decided to publish standard versions in Devanāgarī script of the complete Pāli

and the Sanskrit texts of the two schools, Southern and Northern, in the hope that some of the readers of these books may be impelled to love the good, to practise altruism and hold their spirit aloof from the desires and ambitions of the world.

S. Radhakrishnan

General Editor's Preface

In this Volume we are publishing the second and the third Chapters of the Saṃyutta Nikāya, namely—Nidāna-Vagga and Khandha-Vagga. As we have already given an introduction to these in the first Volume of the book, it is not necessary to write any thing more about it.

The present edition has been prepared on the basis of the following versions of the text:—Burmese—Chaṭṭha-Saṅgāyana publication, 1954; Sinhalese—edited by Rev. Bandaramulle Amaraseeha Mahāthera, 1926; Siamese—Mahāmakaṭa Government publication, 1926; Roman—edited by M. Leon Feer (P.T.S. 1888, 1890).

**

**

**

Our learned Editor Sri Birbal Sharma, M. A. and his associates have worked very hard in preparing the Press Copy and in seeing it through the press.

Varanasi.

7. 9. 59.

Bhikkhu J. Kashyap.

सम्पादकीय

इस भाग में संयुक्तनिकाय के अगले दो वर्ग—निदानवग्र और खन्धवग्र—प्रकाशित किये जा रहे हैं। इनका परिचय पहले भाग की भूमिका में ही दें दिया है। उसके विपरीत में यहाँ कुछ लिखना आवश्यक नहीं है।

यह संस्करण निम्नलिखित ग्रन्थों के आधार पर तैयार किया गया है—वर्मी-संस्करण, छट्ट-सङ्घायन प्रकाशन (१६५४), स्यामी-संस्करण, महामुकुट राजकीय प्रकाशन (१६२६), सिंहल-संस्करण, भिक्षु बन्दरमूले अमरसीह महाथेर द्वारा सम्पादित (१६२६), रोमन-संस्करण, श्री एम० लियोन फियर ड्वारा सम्पादित (पालि टेक्स्ट सोसाइटी, १८८८, १८९०)।

***

***

***

पाण्डुलिपि तैयार करने तथा ग्रन्थि के भीतर मुद्रण समाप्त कर लेने में हमारे विदान् सम्पादक श्री वीरबल शर्मा, एम० ए० और उनकी मण्डली ने बड़ा पर्याप्त किया है।

वाराणसी

७-६-५६

भिक्षु ज० काश्यप

**THE PĀLI ALPHABET IN
DEVANĀGARĪ AND ROMAN CHARACTERS**

VOWELS

अ a   आ ā   इ i   ई ī   उ u   ऊ ū   ए e   ओ o

CONSONANTS WITH VOWEL "A"

क ka	ख kha	ग ga	घ gha	ङ ḡa
च ca	छ cha	ज ja	ঝ, ঝ jha	ঝ ña
ট ta	ঢ tha	ঢ da	ঢ dha	ণ na
ত ta	থ tha	দ da	ধ dha	ন na
প pa	ফ pha	ব ba	ভ bha	ম ma
য ya	ৰ ra	ল la	ৱ va	স sa
		হ ha	ঙ la	ঙ am

VOWELS IN COMBINATION

क ka का kā कि ki की kī कु ku कू kū के ke को ko
 ख xha खा khā खि khī खी khī खु khu खू khū खे khe खो kho

CONJUNCT-CONSONANTS

क्क kka	ञ्च n̄ica	द्व dva	म्ब mba
ख्ख kkha	ञ्छ n̄icha	ध्य dhya	म्भ mbha
क्य kya	ञ्ज n̄ija	ध्व dhva	म्म mma
क्रि kri	ञ्ञ, ञ्फ n̄jha	न्त nta	म्य mya
क्ल kla	ट्ट, ट्टा t̄ta	न्त्व ntva	म्ह mha
क्व kva	ट्ट, ट्टा t̄tha	न्थ nthva	य्य yya
ख्य khya	ड्ड, ड्डा d̄da	न्द da	य्ह yha
ख्व khva	ड्ड, ड्डा d̄dha	न्द्र dra	ल्ल lla
ग्ग gga	ण्ण n̄ta	न्ध ndha	ल्य lya
ग्घ ggha	ण्ण n̄tha	न्न nna	ल्ह lha
ग्य gya	ण्ण n̄da	न्य nya	व्ह vha
ग्र gra	ण्ण n̄na	न्ह nha	स्त sta
ङ्ङ n̄ka	ण्ण n̄ha	प्प ppa	स्त्र stra
ङ्ख n̄kha	त्त tta	प्पha ppha	स्न sna
ङ्ग, ङ्गा n̄ga	त्व ttha	प्य pya	स्य sya
ङ्घ n̄gha	त्व tva	प्ल pla	स्स ssa
च्च cca	त्य tya	ब्ब bba	स्म sma
च्छ ccha	त्र tra	ब्बha bbha	स्व sva
ज्ज jja	द्द, द्दा d̄da	ब्य bya	ह्म hma
ज्ञ, ज्ञा jjha	द्द d̄dha	ब्र bra	ह्व hva
ज्जा j̄ia	द्य dyā	म्प mpa	इह iha
ज्ञ्ह n̄ha	द्र dra	म्फ mpha	

।=ā; ॥=i; ॥=ī; ॥=u; ॥=ū; ॥=e; ॥=o

१	२	३	४	५	६	७	८	९	०
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

संयुक्तनिकायपालि

(२. निदानवग्रो)

सूची

पिंडद्वा		पिंडद्वा
१२. निदानसंयुतं		२१. दसबलसुत्तं
१. पटिच्चसमुप्पादसुत्तं	३	२२. दुतियदसबलसुत्तं
२. विभङ्गसुत्तं	४	२३. उपनिससुत्तं
३. पटिपदासुत्तं	६	२४. अञ्जनितिथियसुत्तं
४. विपस्सीसुत्तं	६	२५. भूमिजसुत्तं
५. सिखीसुत्तं	१०	२६. उपवाणसुत्तं
६. वेस्सभूत्तं	१०	२७. पच्चयसुत्तं
७. ककुसन्धसुत्तं	१०	२८. भिक्खुसुत्तं
८. कोणागमनसुत्तं	११	२९. समणब्राह्मणसुत्तं
९. कर्सपसुत्तं	११	३०. दुतियसमणब्राह्मणसुत्तं
१०. गोतमसुत्तं	११	तस्मुद्दानं
तस्मुद्दानं	१२	३१. भूतसुत्तं
११. आहारसुत्तं	१२	३२. कल्पारसुत्तं
१२. मोळियफग्नुनसुत्तं	१३	३३. ज्ञाणवत्थसुत्तं
१३. समणब्राह्मणसुत्तं	१५	३४. दुतियज्ञाणवत्थसुत्तं
१४. दुतियसमणब्राह्मणसुत्तं	१६	३५. अविज्जापच्चयसुत्तं
१५. कच्चानगोत्तसुत्तं	१७	३६. दुतियअविज्जापच्चयसुत्तं
१६. घम्मकथिकसुत्तं	१७	३७. नतुम्हसुत्तं
१७. अचेलकसपसुत्तं	१८	३८. चेतनासुत्तं
१८. तिम्बरुकसुत्तं	२१	३९. दुतियचेतनासुत्तं
१९. बालपण्डितसुत्तं	२२	४०. ततियचेतनासुत्तं
२०. पच्चयसुत्तं	२३	तस्मुद्दान
तस्मुद्दानं	२५	४१. पञ्चवेरभयसुत्तं

पिंडां		पिंडां	
४२. दुतियपञ्चवेरभयसुत्तं	६०	७१ जरामरणसुत्तं	१११
४३. दुक्खसुत्तं	६१	७२-८१. जातिसुत्तादिवसकं	१११
४४ लोकसुत्तं	६२	तस्सुद्धानं	११२
४५. ज्ञातिकसुत्तं	६३	वग्गुद्धानं	११२
४६. अञ्जनातरब्राह्मणसुत्तं	६४	८२. सत्यसुत्तं	११२
४७. जाणुस्सोणिसुत्तं	६५	८३-८२. दुतियसत्यसुत्तादि-	
४८. लोकायतिकसुत्त	६५	दसकं	११२
४९. अरियसावकसुत्तं	६६	८३-१०३ सिक्खासुत्तादिपेय्याल-	
५०. दुतियप्ररियसावकसुत्तं	६७	एकादसकं	११३
तस्सुद्धानं	६८	तस्सुद्धानं	११४
५१. परिवीमसनसुत्त	६९	१३ अभिसमयसंयुत्तं	
५२. उपादानसुत्त	७३	१. नखसिखासुत्तं	११५
५३. संयोजनसुत्तं	७४	२. पोक्खरणीसुत्तं	११५
५४. दुतियसयोजनसुत्तं	७४	३. सम्भेज्जउदकसुत्तं	११६
५५. महारूपसुत्तं	७५	४. दुतियसम्भेज्जउदकसुत्तं	११६
५६. दुतियमहारूपसुत्तं	७६	५. पठवीसुत्तं	११७
५७. तरुणरूपसुत्त	७७	६. दुतियपठवीसुत्त	११७
५८. नामरूपसुत्त	७७	७. समुद्दसुत्तं	११७
५९. विञ्जनासुत्तं	७८	८. दुतियसमुद्दसुत्तं	११८
६०. निदानसुत्त	७९	९. पब्बतसुत्त	११८
तस्सुद्धानं	८०	१०. दुतियपब्बतसुत्त	११९
६१ अस्सुतवासुत्तं	८०	११. ततियपब्बतसुत्तं	११९
६२. दुतियअस्सुतवासुत्तं	८२	तस्सुद्धानं	१२०
६३. पुत्रमस्सुत्तं	८३	१४ धातुसंयुत्तं	
६४. अत्थिरागसुत्त	८६	१. धातुनानत्तसुत्तं	१२१
६५. नगरसुत्त	८६	२. फस्सनानत्तसुत्त	१२१
६६. सम्मस्सुत्त	९२	३. नोफस्सनानत्तसुत्तं	१२१
६७. नलकलापीसुत्तं	९६	४. वेदनानानत्तसुत्तं	१२२
६८. कोसम्बिसुत्तं	९८	५. दुतियवेदनानानत्तसुत्तं	१२२
६९. उपयन्तिसुत्तं	१०२	६. बाहिरधातुनानत्तसुत्तं	१२३
७०. सुसिमपरिव्वाजकसुत्तं	१०२	७. सञ्जनानानत्तसुत्तं	१२३
तस्सुद्धानं	१११	८. नोपरियेसनानानत्तसुत्तं	१२४
		९. बाहिरफस्सनानत्तसुत्तं	१२५

	पिछङ्गा		पिछङ्गा
१०. दुतियबाहिरकर्त्ता नानतसुतं तसुद्वानं	१२६ १२७ १२८	३७. समणब्राह्मणसुतं ३८. दुतियसमणब्राह्मणसुतं ३९. ततियसमणब्राह्मणसुतं तसुद्वानं	१४८ १४९ १४९ १५०
११. सत्तधातुसुतं १२. सनिदानसुतं १३. गिर्जकावसथसुतं १४. हीनाधिमुत्किसुतं १५. चड्डमसुतं १६. सगाथासुतं १७. अस्सद्वसन्दनसुतं १८. अस्सद्वमूलकसुतं १९. अहिरिकमूलकसुतं २०. अनोत्तप्पमूलकसुतं २१. अप्पसुतमूलकसुतं २२. कुसीतमूलकसुतं तसुद्वानं	१२८ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १३३ १४०	१५०. अनमतमासयुतं १. तिणकद्वसुतं २. पठवीसुतं ३. अस्ससुतं ४. खीरसुतं ५. पब्वतसुतं ६. सासपसुतं ७. सावकसुतं ८. गङ्गासुतं ९. दण्डसुतं १०. पुगलसुतं तसुद्वानं	१५१ १५१ १५२ १५३ १५३ १५४ १५४ १५५ १५६ १५६ १५६ १५७
२३. असमाहितसुतं २४. दुसीलसुतं २५. पञ्चसिकवापदसुतं २६. सत्तकम्पथसुतं २७. दसकम्पथसुतं २८. अटुज्जिकसुतं २९. दसज्जसुतं सत्तत्र सुतन्तानं उदानं	१४० १४० १४१ १४१ १४२ १४२ १४३ १४३	११. दुग्गतसुतं १२. सुखितसुतं १३. तिसमतसुतं १४. मातुसुतं १५. पितुसुतं १६. भातुसुतं १७. भगिनिसुतं १८. पुतसुतं १९. धीतुसुतं २०. वेपुल्लपब्वतसुतं तसुद्वानं	१५७ १५८ १५८ १५९ १५९ १६० १६० १६० १६० १६० १६२
३०. चतुर्थासुतं ३१. पुब्वसम्बोधसुतं ३२. अवरिसुतं ३३. नोचेदंसुतं ३४. एकान्तद्वक्षसुतं ३५. अभिनन्दसुतं ३६. उप्पादसुतं	१४३ १४४ १४५ १४५ १४७ १४८	१६. कस्सपसयुतं १. सन्तुष्टसुतं २. अनोत्तप्पीसुतं ३. चन्द्रपमास्रतं	१६३ १६४ १६५

	पिंडङ्गा		पिंडङ्गा
४. कुलूपकसुत्तं	१६७	२४. एकधीतुसुत्त	१६६
५. जिण्णसुत्तं	१६९	२५. समणांगाह्यणसुत्तं	१६७
६. ओवादसुत्तं	१७०	२६. दुतियसमणांगाह्यणसुत्तं	१६७
७. दुतियओवादसुत्तं	१७२	२७. ततियसमणांगाह्यणसुत्तं	१६८
८. ततियओवादसुत्तं	१७४	२८. छविसुत्तं	१६८
९. ज्ञानाभिज्ञसुत्तं	१७६	२९. रज्जुसुत्तं	१६८
१०. उपस्त्यसुत्तं	१८०	३०. भिक्षुसुत्तं	१६९
११. चीवरसुत्तं	१८२	तसुदान	१६९
१२. परम्परणसुत्तं	१८५	३१. भिन्दिसुत्तं	१६९
१३. सद्वम्मप्पतिरूपकसुत्तं	१८७	३२. कुसलमूलसुत्तं	१६९
तसुदानं	१८८	३३. कुसलधम्मसुत्तं	२००
१७. लाभसक्कारसंयुत्तं		३४. सुकधम्मसुत्तं	२००
१. दारणसुत्तं	१८९	३५. अचिरपक्कन्तसुत्तं	२००
२. बलिसुत्तं	१९१	३६. पञ्चरथसतसुत्तं	२०१
३. कुम्मसुत्तं	१९०	३७. मातुसुत्तं	२०२
४. दीघलोमिकसुत्तं	१९१	३८-४३. पितुसुत्तादिछक	२०२
५. मीब्लकसुत्तं	१९१	तसुदान	२०२
६. असनिसुत्तं	१९२	१८. राहुलसंयुत्तं	
७. दिद्धसुत्तं	१९२	१. चक्रबुसुत्तं	२०३
८. सिङ्गालसुत्तं	१९२	२. रूपसुत्तं	२०४
९. वेरम्भसुत्तं	१९३	३. विज्ञाणसुत्तं	२०४
१०. सगाथकसुत्तं	१९३	४. सम्पत्तसुत्तं	२०५
तसुदानं	१९४	५. वेदनासुत्तं	२०५
११. सुवर्णपातिसुत्तं	१९४	६. सञ्जासुत्तं	२०५
१२. रूपियपातिसुत्तं	१९५	७. सञ्चेतनासुत्तं	२०६
१३-२०. सुवर्णनिक्खसुत्तादि-		८. तण्हासुत्तं	२०६
अट्टक	१९५	९. धातुसुत्तं	२०७
तसुदान	१९५	१०. खन्वसुत्तं	२०७
२१. मातुगामसुत्तं	१९५	तसुदान	२०७
२२. कल्याणीसुत्तं	१९६	११. चक्रबुसुत्तं	२०८
२३. एकपुत्रकसुत्तं	१९६	१२-२०. रूपादिसुत्तनवक	२०८

	पिंडां		पिंडां
२१. अनुसयंसुत्तं	२०६८	४. ओकखासुत्तं	२२०
२२. अपगतसुत्तं	२१०	५. सतिसुत्तं	२२०
तस्युद्दानं	२१०	६. धनुग्रहसुत्तं	२२१
१६. लक्षणसंयुत्तं		७. माणिसुत्तं	२२२
१. आटिसुत्तं	२११	८. कलिङ्गरसुत्तं	२२२
२. पेतिसुत्तं	२१२	९. नागसुत्तं	२२३
३. पिण्डसुत्तं	२१२	१०. बिलारसुत्तं	२२५
४. निच्छविसुत्तं	२१३	११. सिङ्गालसुत्तं	२२६
५. असिलोमसुत्तं	२१३	१२. दुतियसिङ्गालसुत्तं	२२६
६. सतिसुत्तं	२१३	तस्युद्दानं	२२६
७. उसुलोमसुत्तं	२१३	२१. भिकखासुत्तं	
८. सूचिलोमसुत्तं	२१३	१. कोलितसुत्तं	२२७
९. दुतियसूचिलोमसुत्तं	२१४	२. उपतिस्ससुत्तं	२२८
१०. कुम्भण्डसुत्तं	२१४	३. घटसुत्तं	२२८
तस्युद्दानं	२१४	४. नवसुत्तं	२३१
११. सरीसकसुत्तं	२१४	५. सुजातसुत्तं	२३१
१२. गूथखादसुत्तं	२१५	६. लकुण्डकभद्रियसुत्तं	२३२
१३. निच्छवित्यसुत्तं	२१५	७. विसाखसुत्तं	२३२
१४. मङ्गुलित्यसुत्तं	२१५	८. नन्दसुत्तं	२३३
१५. आकिलिनीसुत्तं	२१५	९. तिस्ससुत्तं	२३४
१६. असीसकसुत्तं	२१६	१०. थेरनामकसुत्तं	२३५
१७. पापभिक्षुसुत्तं	२१६	११. महाकप्यनसुत्तं	२३६
१८. पापभिक्षुनीसुत्तं	२१६	१२. सहायकसुत्तं	२३७
१९. पापसिक्षमानसुत्तं	२१६	तस्युद्दानं	२३७
२०. पापसामग्रेसुत्तं	२१७	२२. खन्धसंयुत्तं	
२१. पापसामणीसुत्तं	२१७	१. नकुलपितुसुत्तं	२४१
तस्युद्दानं	२१७	२. देवदहसुत्तं	२४५
२०. ओपम्मसंयुत्तं		३. हालिहिकानिसुत्तं	२४८
१. कूटसुत्तं	२१६	४. दुतियहालिहिकानिसुत्तं	२४१
२. नखसिखसुत्तं	२१६		
३. कुलसुत्तं	२१६		

	पिंडद्वा		पिंडद्वा
५. समाधिसुत्तं	२५२	३३. ननुम्हाकसुत्तं	२६७
६. पटिसल्लाणसुत्तं	२५३	३४. दुतियननुम्हाकसुत्तं	२६८
७. उपादायरितस्तनासुत्तं	२५४	३५. अञ्जनातरभिक्खुसुत्तं	२६९
८. दुतियउपादापरितस्तना- सुत्तं	२५६	३६. दुतियअञ्जनातरभिक्खु- सुत्तं	२७०
९. कालत्ययग्रनिच्छसुत्तं	२५७	३७. आनन्दसुत्तं	२७१
१०. कालत्यदुक्खसुत्तं	२५७	३८. दुतियआनन्दसुत्तं	२७१
११. कालत्यग्रनत्तसुत्तं तस्मृदान	२५७	३९. अनुधम्मसुत्तं	२७३
१२. ग्रनिच्छसुत्तं	२५८	४०. दुतियअनुधम्मसुत्तं	२७३
१३. दुक्खसुत्तं	२५८	४१. ततियअनुधम्मसुत्तं	२७४
१४. अनत्तसुत्तं	२५८	४२. चतुर्थअनुधम्मसुत्तं तस्मृदान	२७४
१५. यदनिच्छसुत्तं	२५९	४३. अत्तदीपसुत्तं	२७४
१६. यंदुक्खसुत्तं	२५९	४४. पटिपदासुत्तं	२७६
१७. यदनत्तासुत्तं	२५९	४५. अनिच्छसुत्तं	२७६
१८. सहेतुग्रनिच्छसुत्तं	२६०	४६. दुतियग्रनिच्छसुत्तं	२७७
१९. सहेतुदुक्खसुत्तं	२६०	४७. समनुपस्तनासुत्तं	२७८
२०. सहेतुअनत्तसुत्तं	२६०	४८. खन्धसुत्तं	२७८
२१. आनन्दसुत्तं तस्मृदान	२६०	४९. सोणसुत्तं	२७९
२२. भारसुत्तं	२६१	५०. दुतियसोणसुत्तं	२८१
२३. परिञ्जासुत्तं	२६१	५१. नन्दिक्खयसुत्तं	२८२
२४. अभिजानसुत्तं	२६२	५२. दुतियनन्दिक्खयसुत्तं तस्मृदान	२८३
२५. छन्दरागसुत्तं	२६२	५३. उपयसुत्तं	२८३
२६. अस्सादसुत्तं	२६३	५४. बीजसुत्तं	२८४
२७. दुतियअस्सादसुत्तं	२६४	५५. उदानसुत्तं	२८५
२८. ततियअस्सादसुत्तं	२६५	५६. उपादानपरिवत्तसुत्तं	२८८
२९. अभिनन्दनसुत्तं	२६६	५७. सत्तद्वानसुत्तं	२९१
३०. उपादसुत्तं	२६६	५८. सम्मासम्बुद्धसुत्तं	२९४
३१. अघमूलसुत्तं	२६६	५९. अनत्तलक्खणसुत्तं	२९५
३२. पभज्ञुसुत्तं तस्मृदान	२६७		

पिंडङ्का		पिंडङ्का	
६०. महालिसुत्तं	२६७	८८. अस्सजिसुत्तं	३४४
६१. आदित्तसुत्तं	२६९	८९. खेमकसुत्तं	३४६
६२. निरन्तिपथसुत्तं	२६६	९०. छन्नसुत्तं	३५१
तस्युद्धनं	३०१	९१. राहुलसुत्तं	३५४
६३. उपादियमानसुत्तं	३०१	९२. द्रुतियराहुलसुत्तं	३५४
६४. मञ्जमानसुत्तं	३०२	तस्युद्धनं	३५५
६५. अभिनन्दमानसुत्तं	३०३	९३. नदीसुत्तं	३५५
६६. अनिच्छसुत्तं	३०४	९४. पुष्पसुत्तं	३५६
६७. दुक्खसुत्तं	३०४	९५. फेणपिण्डप्रमनुत्तं	३५८
६८. अनत्तसुत्तं	३०५	९६. गोमयपिण्डसुत्तं	३६०
६९. अनत्तनियसुत्तं	३०६	९७. नवसिखासुत्तं	३६३
७०. रजनीयसण्ठतसुत्तं	३०६	९८. सुद्धिकसुत्तं	३६४
७१. रावसुत्तं	३०७	९९. गद्गुलवद्धसुत्तं	३६५
७२. सुरावसुत्तं	३०७	१००. द्रुतियगद्गुलवद्धसुत्तं	३६६
तस्युद्धनं	३०८	१०१. वासिजटसुत्तं	३६८
७३. असादसुत्तं	३०८	१०२. अनिच्छसञ्जासुत्तं	३७०
७४. समृद्धयसुत्तं	३०८	तस्युद्धनं	३७
७५. द्रुतियसमृद्धयसुत्तं	३०९	तस्स मञ्जिष्मपणासकस्त	
७६. अरहन्तसुत्तं	३०९	वगुद्धनं	३७२
७७. द्रुतियअरहन्तसुत्तं	३१०	१०३. अन्तसुत्तं	३७२
७८. सीहसुत्तं	३१०	१०४. दुक्खसुत्तं	३७३
७९. खज्जनीयसुत्तं	३१२	१०५. सक्कायसुत्तं	३७३
८०. पिण्डोल्यसुत्तं	३१६	१०६. परिञ्जयसुत्तं	३७४
८१. पालिलेयसुत्तं	३१६	१०७. समणसुत्तं	३७४
८२. पुण्णमसुत्तं	३२३	१०८. द्रुतियसमणसुत्तं	३७४
तस्युद्धनं	३२७	१०९. सोतापन्नसुत्तं	३७५
८३. आनन्दसुत्तं	३२७	११०. अरहन्तसुत्तं	३७५
८४. तिस्तसुत्तं	३२८	१११. छन्दप्पहानसुत्तं	३७५
८५. यमकसुत्तं	३३१	११२. द्रुतियछन्दप्पहानसुत्तं	३७६
८६. अनुराधसुत्तं	३३७	तस्युद्धनं	३७६
८७. वक्तलिसुत्तं	३४०	११३. अविज्ञासुत्तं	३७६

	पिंडङ्का		पिंडङ्का
११४ विज्जासुत्तं	३७६	१४३ अनन्तसुत्त	३६१
११५. धम्मकथिकसुत्तं	३७७	१४४ द्रुतियग्रनन्तसुत्त	३६१
११६ द्रुतियधम्मकथिकसुत्त	३७७	१४५. तत्तियग्रनन्तसुत्त	३६२
११७. वन्ध्वनसुत्तं	३७८	१४६ निव्विदावहुलसुत्तं	३६२
११८ परिपुच्छितसुत्त	३७८	१४७. ग्रनिच्चानुपस्सीसुत्तं	३६२
११९ द्रुतियपरिपुच्छितसुत्तं	३७९	१४८ द्रुत्खानुपस्सीसुत्त	३६३
१२० संयोजनियसुत्तं	३८०	१४९ अनन्तानुपस्सीसुत्त	३६३
१२१. उपादानियसुत्त	३८०	तस्मुदान	३६३
१२२ सीलवन्तसुत्त	३८०	१५० ग्रज्ञातसुत्तं	३६३
१२३ सुतवन्तसुत्त	३८२	१५१ एतममसुत्त	३६४
१२४ कप्पसुत्त	३८३	१५२ सोश्रतासुत्त	३६५
१२५ द्रुतियकप्पसुत्त तस्मुदान	३८३	१५३ नोचमेसियासुत्तं	३६६
१२६ समुदयधम्मसुत्तं	३८४	१५४. मिच्छादिद्विसुत्त	३६७
१२७ द्रुतियसमुदयधम्मसुत्त	३८५	१५५. सक्कायदिद्विसुत्त	३६८
१२८. तत्तियसमुदयधम्मसुत्त	३८६	१५६ अत्तानुदिद्विसुत्तं	३६८
१२९ अस्सादसुत्तं	३८६	१५७ अभिनिवेससुत्त	३६९
१३०. द्रुतियअस्सादसुत्त	३८७	१५८ द्रुतियअभिनिवेससुत्त	३६९
१३१. समुदयसुत्तं	३८७	१५९ आनन्दसुत्त	४००
१३२. द्रुतियसमुदयसुत्त	३८७	तस्मुदान	४०१
१३३ कोट्टिकसुत्तं	३८८	तस्स रघुरिपणासकस्स	
१३४ द्रुतियकोट्टिकसुत्त	३८८	वग्गुदान	४०१
१३५ तत्तियकोट्टिकसुत्त तस्मुदान	३८९	२३ राधसंयुत्तं	
१३६ कुकुकुळसुत्त	३९०	१. मारसुत्त	४०२
१३७ अनिच्चसुत्त	३९०	२. सत्तसुत्त	४०३
१३८. द्रुतियग्रनिच्चसुत्त	३९०	३. भवनेत्तिसुत्त	४०३
१३९ तत्तियग्रनिच्चसुत्तं	३९१	४. परिज्ञेयसुत्त	४०४
१४० द्रुत्खसुत्तं	३९१	५. समणसुत्त	४०४
१४१ द्रुतियद्रुत्खसुत्तं	३९१	६. द्रुतियसमणसुत्त	४०५
१४२. तत्तियद्रुत्खसुत्त	३९१	७. सोतापन्नसुत्त	४०५
		८. अरहन्तसुत्त	४०५
		९. छन्दरागसुत्तं	४०६

	पिंडाङ्गा		पिंडाङ्गा
१०. द्रुतियछन्दरागसुत्तं तस्मुद्दानं	४०६ ४०७	८. महादिद्विसुत्तं ९. सस्सतदिद्विसुत्तं	४२३ ४२४
११. मारसुत्तं	४०७	१०. असस्सतदिद्विसुत्तं	४२५
१२. मारधम्मसुत्तं	४०७	११. अत्तवासुत्तं १२. अनन्तवासुत्तं	४२६ ४२६
१३. ग्रनिच्चवसुत्तं	४०८	१३. तंजीवंतंसरीरंसुत्तं	४२७
१४. अग्निच्चवधम्मसुत्तं	४०८	१४. अञ्जनंजीवग्रञ्जनं- सरीरंसुत्तं	
१५. दुखवसुत्तं	४०८	१५. होतितथागतोसुत्तं	४२७
१६. दुखवधम्मसुत्तं	४०८	१६. नहोतितथागतोसुत्तं	४२७
१७. अनन्तसुत्तं	४०९	१७. होतिचनचहोति- तथागतोसुत्तं	
१८. अनन्तधम्मसुत्तं	४०९	१८. नेवहोतिननहोति- तथागतोसुत्तं	४२७
१९. खयधम्मसुत्तं	४०९	१९. वातसुत्तं	४२६
२०. वयधम्मसुत्तं	४१०	२०-३५. पुरिमवगे विय अद्वारास वेय्याकरणानि वित्थारे- तब्बानि	४२६
२१. समुदयधम्मसुत्तं	४१०	३६. नवहोतिननहोतिसुत्तं	४३०
२२. निशेवधम्मसुत्तं तस्मुद्दानं	४१० ४१०	३७. रूपीअत्तासुत्तं	४३१
२३-३३. मारादिसुत्तएका- दसकं	४१०	३८. अरूपीअत्तासुत्तं	४३१
३४. निरोधधम्मसुत्तं तस्मुद्दानं	४११ ४१२	३९. रूपीचअरूपीचअत्तासुत्तं	४३२
३५-४५. मारादिसुत्तएका- दसकं	४१२	४०. नेवरूपीनारूपीअत्तासुत्तं	४३२
४६. निरोधधम्मसुत्तं तस्मुद्दानं	४१३ ४१३	४१. एकन्तसुखीसुत्तं	४३२
४७. दिद्वितंयुतं		४२. एकन्तदुखखीसुत्तं	४३२
१. वातसुत्तं	४१४	४३. सुखदुखखीसुत्तं	४३२
२. एतंमसुत्तं	४१६	४४. अदुखसमसुखीसुत्तं	४३२
३. सोअत्तासुत्तं	४१६	तस्मुद्दानं	४३३
४. नोचमेसियासुत्तं	४१७	४५. नवात्तसुत्तं	४३३
५. नथिदिन्नसुत्तं	४१८		
६. करोतोसुत्तं	४२०		
७. हेतुसुत्तं	४२२		

पिंड़ा		पिंड़ा	
४६-६६. दुतियवग्गे विय चतु- वीसति सुत्तानि	४३४	१० खन्धसुत्तं तसुद्वान	४४६ ४४६
पूरेतव्वानि	४३४	२७ किलेसंयुत्तं	
७०. अदुक्खमसुखीसुत्तं	४३४	१. चक्रखसुत्त २. रूपसुत्त ३. विज्ञाणसुत्त	४४७ ४४७ ४४७
७१. नवातसुत्तं	४३५	४ सम्फस्ससुत्तं ५ सम्फस्सजसुत्त	४४८ ४४८
७२-१५. दुतियवग्गे विय चतु- वीसति सुत्तानि	४३६	६ सञ्जासुत्तं ७ सञ्चेतनासुत्त	४४८ ४४८
पूरेतव्वानि	४३६	८ तण्हासुत्त ९ धातुसुत्त	४४८ ४४९
६६. अदुक्खमसुखीसुत्तं	४३६	१० खन्धसुत्तं तसुद्वान	४४९ ४४९
२५. श्वोककल्पसंयुत्तं		२८. सारिपुत्रसंयुत्तं	
१. चक्रखसुत्तं	४३६	१. विवेकजसुत्तं	४५०
२. रूपसुत्तं	४३६	२ अवितक्षसुत्त	४५०
३. विज्ञाणसुत्त	४४०	३ पीतिसुत्तं	४५१
४. सम्फस्ससुत्तं	४४०	४ उपेक्षासुत्त	४५१
५. सम्फस्सजासुत्तं	४४०	५ आकाशानञ्चायतनसुत्त	४५२
६. रूपसञ्जासुत्तं	४४१	६ विज्ञाणञ्चायतनसुत्त	४५२
७. रूपसञ्चेतनासुत्तं	४४१	७ आकिञ्चनञ्जायतनसुत्त	४५२
८. रूपतण्हासुत्तं	४४१	८ नेवसञ्जानासञ्जायतन-	
९. पठवीधातुसुत्त	४४१	सुत्त	४५२
१०. खन्धसुत्तं तसुद्वान	४४१	१०. निरोधसमापत्तिसुत्त	४५३
२६. उप्पादासंयुत्तं		१०. सूचिमुखीसुत्तं तसुद्वानं	४५३ ४५५
१. चक्रखसुत्तं	४४३	२६. नागसंयुत्तं	
२. रूपसुत्तं	४४३	१ सुद्धिकसुत्त	४५६
३. विज्ञाणसुत्त	४४३	२ पणीततरसुत्त	४५६
४. सम्फस्ससुत्तं	४४४	३. उपोसथसुत्त	४५६
५. सम्फस्सजसुत्तं	४४४		
६. सञ्जासुत्तं	४४४		
७. सञ्चेतनासुत्तं	४४५		
८. तण्हासुत्तं	४४५		
९. धातुसुत्तं	४४५		

	पिंडङ्का	पिंडङ्का
४. दुतियउपोसथसुत्तं	४५७	२३-११२. सारगन्धादिदानूप-
५. ततियउपोसथसुत्तं	४५७	कारसुत्तनवुतिकं ४६६
६. चतुर्थउपोसथसुत्तं	४५७	तसुद्वानं ४६७
७. सुतसुत्तं	४५८	३२. वलाहकसंयुत्तं
८. द्वितियसुतसुत्तं	४५८	१. सुद्विकसुत्तं ४६८
९. ततियसुतसुत्तं	४५८	२. सुचरितसुत्तं ४६८
१०. चतुर्थसुतसुत्तं	४५९	३-१२. सीतवलाहकदानूपकार-
११-२०. अण्डजदानूपकार-	४५९	सुत्तदसकं ४६८
सुत्तदसकं	४५९	१३-५२. उण्हवलाहकदानूप-
२१-५०. जलाबुजादिदानूपकार-	४५९	कारसुत्तं ४६६
सुत्तर्त्तसकं	४५९	५३. सीतवलाहकसुत्तं ४६६
तसुद्वानं	४६०	५४. उण्हवलाहकसुत्तं ४७०
३०. सुपण्णसंयुत्तं		५५. अबभवलाहकसुत्तं ४७०
१. सुद्विकसुत्तं	४६१	५६. वातवलाहकसुत्तं ४७०
२. हरन्तिसुत्तं	४६१	५७. वस्तवलाहकसुत्तं ४७०
३. द्वयकारीसुत्तं	४६१	तसुद्वानं ४७१
४-६. दुतियादिद्वयकारी-		३३. वच्छगोत्तसंयुत्तं
सुत्ततिकं	४६२	१. रूपअञ्जनाणसुत्तं ४७२
७-१६. अण्डजदानूपकारसुत्त-		२. वेदनाअञ्जनाणसुत्तं ४७२
दसकं	४६२	३. सञ्जाअञ्जनाणसुत्तं ४७३
१७-४६. जलाबुजदानूपकार-		४. सञ्चारअञ्जनाणसुत्तं ४७३
सुत्तं	४६३	५. विञ्जनाणअञ्जनाणसुत्तं ४७४
तसुद्वानं	४६३	६-१०. रूपअदस्सनादिसुत्त-
३१. गन्धबक्कायसंयुत्तं		पञ्चकं ४७४
१. सुद्विकसुत्तं	४६४	११-१५. रूपअनभिसमयादि-
२. सुचरितसुत्तं	४६४	सुत्तपञ्चकं ४७५
३. मूलगन्धदातासुत्तं	४६४	१६-२०. रूपअननुबोधादिसुत्त-
४-१२. सारगन्धादिदाता-		पञ्चकं ४७५
सुत्तनवकं	४६५	२१-२५. रूपअप्पटिवेधादिसुत्त-
१३-२२. मूलगन्धदानूपकार-		पञ्चकं ४७५
सुत्तदसकं	४६६	२६-३०. रूपअसल्लक्खणादि-
		सुत्तपञ्चकं ४७६

विषय	प्रकाशन
३२-३७ द्वापरनृपदस्तिरादि- गुनात्मक ४७६	१३. समापत्तिमूलकत्तन्त्यत- सुत ४८३
३८-४० द्वापरनृपदस्तिरादि- गुनात्मक ४७६	१४. समापत्तिमूलकपान्त्या- सुत ४८३
४१-४७. द्वापरनृपदस्तिरादि- गुनात्मक ४७६	१५. समापत्तिमूलकगोचर- सुत ४८३
४८-५०. द्वापरनृपदस्तिरादि- गुनात्मक ४७६	१६. समापत्तिमूलकधभिनीहार- गुत ४८४
५१-५८ द्वापरनृपदस्तिरादि- गुनात्मक ४७६	१७. समापत्तिमूलकगतकच्छ- गुत ४८४
५९. विज्ञापनप्राप्तनाम- वस्त्रमनुन् ४७७	१८. समापत्तिमूलकसातच्छ- सुत ४८४
६०. विज्ञापनप्राप्तनाम- वस्त्रमनुन् ४७७	१९. समापत्तिमूलकगतपायकारी- सुत ४८५
३८. ग्रान्तमंथवत्	
१. ग्रान्तमिमलरामग्रामपत्ति- सुत ४७८	२०-२७ छितिमूलकव्यद्वान- नुनादिशिष्टक ४८५
२. ग्रान्तमिमलरामपत्तिमुत्त ४७८	२८-३४. व्युत्तनमन्तरालित- नुत्तादिमत्तक ४८६
३. ग्रान्तमिमलरामग्रामगुन ४७८	३५-४०. काल्पितमूलकग्रामग्रामण- नुनादिशिष्टक ४८६
४. ग्रान्तमिमलरामग्रामग्राम- सुत ४८०	४१-४५. आश्वमग्रामग्रामग्राम- सुनादिशिष्टक ४८६
५. ग्रान्तमिमलरामग्रामग्राम- सुत ४८०	४६-५१. गोनग्रामग्रामग्रामग्राम- नुनादिशिष्टक ४८६
६. ग्रान्तमिमलरामग्रामग्राम- रामग्राम ४८१	५०-५२ घटिनीरामग्राम- माराचनग्रामग्राम ४८६
७. ग्रान्तमिमलरामग्रामग्राम- सुत ४८१	५३-५८ गारान्तमूलरामग्राम- रामग्रामग्राम ४८६
८. ग्रान्तमिमलरामग्रामग्राम- सुत ४८१	५९. गान्तमूलरामग्रामग्राम- सुत ४८८
९. ग्रान्तमिमलरामग्रामग्राम- सुत ४८१	६०. व्याप्तिमूलरामग्राम- सुत ४८८
१०. ग्रान्तमिमलरामग्रामग्राम- सुत ४८१	

सुत्तपिटके
संयुतनिकायो
(निदानवग्गो)

नमो तस्तु भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

संयुक्तनिकायपालि

निदानवग्गो

१२. निदानसंयुतं

१. पटिच्चसमुप्पादसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समर्यं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने
अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्त्रेसि –
“भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा
एतदवोच – “पटिच्चसमुप्पादं वो, भिक्खवे, देसेस्सामि” ; तं सुणाश,
साधुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु
भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतदवोच –

B. 243,
R.vol.II;1

“कतमो च, भिक्खवे, पटिच्चसमुप्पादो ? अविज्ञापच्चया,
भिक्खवे, सङ्घारा, सङ्घारपच्चया विज्ञाण, विज्ञाणपच्चया नाम-
रूपं; नामरूपपच्चया सलायतनं; सलायतनपच्चया फस्सो; फस्सपच्चया
वेदना; वेदनापच्चया तण्हा; तण्हापच्चया उपादानं; उपादानपच्चया
भवो; भवपच्चया जाति; जातिपच्चया जरामरणं सोकपरिदेवदुक्ख-
दोमनस्मुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खवस्तुन्धस्स समुदयो
होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, पटिच्चसमुप्पादो^१ ।

10

“अविज्ञाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो; सङ्घार-
निरोधा विज्ञाणनिरोधो; विज्ञाणनिरोधा नामरूपनिरोधो; नाम-
रूपनिरोधा सलायतननिरोधो, सलायतननिरोधा फस्सनिरोधो; फस्स-
निरोधा वेदनानिरोधो; वेदनानिरोधा तण्हानिरोधो; तण्हानिरोधा उपा-
दाननिरोधो, उपादाननिरोधा भवनिरोधो, भवनिरोधा जातिनिरोधो;

B. 244,
R. 2

15

१ देसेस्सामि – सी०, स्या०, रो० । २ समुप्पादो – रो० ।

जातिनिरोधा जरामरण सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुज्जन्ति ।
एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स निरोधो होती” ति ।

२. इदमबोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासितं
अभिनन्दु ति ।

२ विभङ्गसुत्तं

५ ३. सावत्थियं विहरति । “पटिच्चसमुप्पादं वो, भिक्खवे, देसे-
स्सामि विभजिस्सामि । तं सुणाथ, साधुं मनसि करोथ; भासिस्सामी”
ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतद-
बोच –

“कतमो च, भिक्खवे, पटिच्चसमुप्पादो ? अविज्ञापच्चया,
१० भिक्खवे, सह्वारा; सह्वारपच्चया विञ्जाण, विञ्जाणपच्चया नामरूपं,
नामरूपपच्चया सळायतन, सळायतनपच्चया फस्सो, फस्सपच्चया
वेदना, वेदनापच्चया तण्हा; तण्हापच्चया उपादान; उपादानपच्चया
भवो; भवपच्चया जाति; जातिपच्चया जरामरण सोकपरिदेवदुक्ख-
दोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स समु-
१५ दयो होति ।

R. ३ “कतम च भिक्खवे, जरामरण ? या तेसं तेस सत्तान तम्हि
तम्हि सत्तनिकाये जरा जीरण्ता खण्डिच्चं पालिच्च वलित्तचता आयुनो
सहानि इन्द्रियानं परिपाको, अय वुच्चति जरा । या^१ तेस तेसं सत्तानं
२० तम्हा तम्हा सत्तनिकाया चुति चवनता भेदो अन्तरधानं मच्चु मरणं
कालकिरिया खन्धान भेदो कलेवरस्स निक्खेपो जीवितिन्द्रियस्स^२
उपच्छेदो^३; इदं वुच्चति मरणं । इति अयं च जरा, इदं च मरणं । इदं
वुच्चति, भिक्खवे, जरामरण ।

“कतमा च, भिक्खवे, जाति ? या तेसं तेस सत्तानं तम्हि तम्हि
२५ सत्तनिकाये जाति सञ्जाति ओक्कन्ति निवृत्ति^४ अभिनिवृत्ति खन्धानं
पातुभावो आयतनानं पटिलाभो । अय वुच्चति, भिक्खवे, जाति ।

“कतमो च, भिक्खवे, भवो ? तयो मे, भिक्खवे, भवा – कामभवो,
रूपभवो, अरूपभवो । अय वुच्चति, भिक्खवे, भवो ।

१ यं – सी०, रो० । २-२ सी०, रो०, म० पोत्यकेसु नत्यि । ३ सी०, रो०, म०
पोत्यकेसु नत्यि ।

“कतम च, भिक्खवे, उपादान ? चत्तारिमानि, भिक्खवे, उपादानानि – कामुपादान, दिट्ठुपादान, सीलब्बतुपादान, अत्तवादुपादान । इदं वुच्चति, भिक्खवे, उपादानं ।

“कतमा च, भिक्खवे, तण्हा ? छयिमे, भिक्खवे, तण्हाकाया – रूपतण्हा, सहृतण्हा, गन्धतण्हा, रसतण्हा, फोटुव्वतण्हा, धम्मतण्हा । अयं ५ वुच्चति, भिक्खवे, तण्हा ।

“कतमा च, भिक्खवे, वेदना ? छयिमे, भिक्खवे, वेदनाकाया – चक्षुसम्फस्सजा वेदना, सौतसम्फस्सजा वेदना, धाणसम्फस्सजा वेदना, जिङ्हासम्फस्सजा वेदना, कायसम्फस्सजा वेदना, मनोसम्फस्सजा वेदना । अयं १० वुच्चति, भिक्खवे, वेदना ।

“कतमो च, भिक्खवे, फस्सो ? छयिमे, भिक्खवे, फस्सकाया – चक्षुसम्फस्सो, सौतसम्फस्सो, धाणसम्फस्सो, जिङ्हासम्फस्सो, काय-सम्फस्सो, मनोसम्फस्सो । अयं वुच्चति, भिक्खवे, फस्सो ।

“कतमं च, भिक्खवे, सळायतनं ? चक्षायतनं, सौतायतनं, धाणायतनं, जिङ्हायतनं, कायायतनं, मनायतनं – इदं वुच्चति, भिक्खवे, १५ सळायतनं ।

“कतमं च, भिक्खवे, नामरूपं ? वेदना, सञ्ज्ञा, चेतना, फस्सो, मनसिकारो – इदं वुच्चति नामं । चत्तारो च महाभूता, चतुष्प्र च महा-भूतानं उपादायरूपं । इदं वुच्चति रूपं । इति इदं च नामं, इदं च रूपं । इदं २० वुच्चति, भिक्खवे, नामरूपं ।

“कतमं च, भिक्खवे, विज्ञाण ? छयिमे, भिक्खवे, विज्ञाण-काया – चक्षुविज्ञाणं, सौतविज्ञाणं, धाणविज्ञाणं, जिङ्हाविज्ञाणं, कायविज्ञाणं, मनोविज्ञाणं । इदं वुच्चति, भिक्खवे, विज्ञाणं ।

“कतमे च, भिक्खवे, सङ्घारा ? तयोमे, भिक्खवे, सङ्घारा – कायसङ्घारो, वचीसङ्घारो, चित्तसङ्घारो । इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे, २५ सङ्घारा ।

“कतमा च, भिक्खवे, अविज्ञा ? यं खो, भिक्खवे, दुक्खे अञ्जाणं, दुक्खसमदये अञ्जाणं, दुक्खनिरोधे अञ्जाणं, दुक्खनिरोध-गमिनिया पटिपदाय अञ्जाणं । अयं वुच्चति, भिक्खवे, अविज्ञा ।

“इति खो, भिक्खवे, अविज्ञापच्चया सङ्घारा; सङ्घारपच्चया ३० B. 246 विज्ञाणं ...पै०.. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स समुदयो होति ।

अविज्ञाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सह्वारनिरोधो; सह्वारनिरोधा विज्ञाणनिरोधो .. पे०...एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स निरोधो होती” ति ।

३. पटिपदासुत्तं

४. सावत्थियं विहरति । मिच्छापटिपदं च वो, भिक्खवे,

- ५ देसेस्तामि सम्मापटिपदं च । तं सुणाथ, साधुकं मनसिकरोथ, भासि-
स्तामी” ति । “एवं भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्तोसुं । भगवा
एतद्वोच-

“कतमा च, भिक्खवे, मिच्छापटिपदा ? अविज्ञापच्चया,
भिक्खवे, सह्वारा : सह्वारपच्चया विज्ञाणं ..पे० . एवमेतस्स केवलस्स

- १० दुक्खक्षबन्धस्स समुदयो होति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, मिच्छापटिपदा ।

R. 5
“कतमा च, भिक्खवे, सम्मापटिपदा ? अविज्ञाय त्वेव असेस-
विरागनिरोधा सह्वारनिरोधो; सह्वारनिरोधा विज्ञाणनिरोधो
...पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स निरोधो होति । अयं वुच्चति,
भिक्खवे, सम्मापटिपदा” ति ।

४. विपस्तीसुत्तं

- १५ ५. सावत्थिय विहरति । “विपस्तिस्स, भिक्खवे, भगवतो अर-
हतो सम्मासम्बुद्धस्स पुन्वेव सम्बोधा अनभिसम्बुद्धस्स वोधिसत्तस्सेव^१
सतो एतद्वोहेसि – ‘किञ्च्चं वताय लोको आपन्नो जायति च जीयति च
मीयति च चवति च उपपज्जति च । अयं च पनिमस्स दुक्खस्स निस्सरणं
नप्पजानाति जरामरणस्स । कुदस्मु^२ नाम इमस्स दुक्खस्स निस्सरणं
२० पञ्चायिस्सति जरामरणस्सा’ ति ?

“अयं खो भिक्खवे, विपस्तिस्स वोधिसत्तस्स एतद्वोहेसि – ‘किम्हि
नु खो सति जरामरण होति, किपच्चया जरामरण’ ति ? अयं खो,
भिक्खवे, विपस्तिस्स वोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्चाय
अभिसमयो – ‘जातिया खो सति जरामरण होति, जातिपच्चया^३ जरा-
२५ मरण’ ति ।

- २५ ६. अयं खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स वोधिसत्तस्स एतद्वोहेसि – ‘किम्हि
१. वोधिसत्तस्स – रो० । २. कुदस्मु – स्या०, रो० । ३. जातिपच्चया – नी० ।

नु खो सति जाति होति, किपच्चया जाती' ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो—
‘भवे खो सति जाति होति, भवपच्चया जाती’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि —
‘किम्हि नु खो सति भवो होति, किपच्चया भवो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, ५
विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो—
‘उपादाने खो सति भवो होति, उपादानपच्चया भवो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि —
‘किम्हि नु खो सति उपादानं होति, किपच्चया उपादानं’ ति ? अथ खो,
भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय १० १० R ६
अभिसमयो—‘तण्हाय खो सति उपादानं होति, तण्हापच्चया उपादानं’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि —
‘किम्हि नु खो सति तण्हा होति, किपच्चया तण्हा’ ति ? अथ खो, भिक्खवे,
विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो—
‘वेदनाय खो सति तण्हा होति, वेदनापच्चया तण्हा’ ति । १५

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तरस एतदहोसि —
‘किम्हि नु खो सति वेदना होति, किपच्चया वेदना’ ति ? अथ खो,
भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय
अभिसमयो—‘फस्से खो सति वेदना होति, फस्सपच्चया वेदना’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि — २० २४८
‘किम्हि नु खो सति फस्सो होति, किपच्चया फस्सो’ ति ? अथ खो,
भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय
अभिसमयो—‘सळायतने खो सति फस्सो होति, सळायतनपच्चया
फस्सो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि — २५ B 248
‘किम्हि नु खो सति सळायतनं होति, किपच्चया सळायतनं’ ति ? अथ
खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय
अभिसमयो—‘नामरूपे खो सति सळायतनं होति, नामरूपपच्चया सळा-
यतनं’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्तिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि — ३०
‘किम्हि नु खो सति नामरूपं होति, किपच्चया नामरूपं’ ति ? अथ खो,

भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘विज्ञाणे खो सति नामरूपं होति, विज्ञाणपञ्चया नामरूपं’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि –

- ५ ‘किम्हि नु खो सति विज्ञाणं होति, किपञ्चया विज्ञाणं’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘सङ्घारेसु खो सति विज्ञाणं होति, सङ्घारपञ्चया विज्ञाणं’ ति ।

R. 7 “अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि –

- १० ‘किम्हि नु खो सति सङ्घारा होन्ति, किपञ्चया सङ्घारा’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘अविज्ञाय खो सति सङ्घारा होन्ति, अविज्ञापञ्चया सङ्घारा’ ति ।

“इति हिदं अविज्ञापञ्चया सङ्घारा, सङ्घारपञ्चया विज्ञाण

- १५ ...पे०.. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स समुदयो होति । ‘समुदयो, समुदयो’ ति खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स पुण्ड्रे अननुस्सुतेसु धम्मेसु चक्षु उदपादि, ज्ञाण उदपादि, पञ्जा उदपादि, विज्ञा उदपादि, आलोको उदपादि ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि –

- २० ‘किम्हि नु खो असति जरामरण न होति, किस्स निरोधा जरामरणनिरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘जातिया खो असति जरामरण न होति, जाति-निरोधा जरामरणनिरोधो’ ति ।

B 249

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि –

- २५ ‘किम्हि नु खो असति जाति न होति, किस्स निरोधा जातिनिरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘भवे खो असति जाति न होति, भवनिरोधा जाति-निरोधो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि –

- ३० ‘किम्हि नु खो असति भवो न होति, किस्स निरोधा भवनिरोधो’ ति ?

१ होति – रो० ।

अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘उपादाने खो असति भवो न होति, उपादान-निरोधा भवनिरोधो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति उपादानं न होति, किस्स निरोधा उपादाननिरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘तण्हाय खो असति उपादानं न होति, तण्हा-निरोधा उपादाननिरोधो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति तण्हा न होति, किस्स निरोधा तण्हानिरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘वेदनाय खो असति तण्हा न होति, वेदनानिरोधा तण्हानिरोधो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति वेदना न होति, किस्स निरोधा वेदनानिरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘फस्से खो असति वेदना न होति, फस्सनिरोधा वेदनानिरोधो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति फस्सो न होति, किस्स निरोधा फस्सनिरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘सळायतने खो असति फस्सो न होति, सळायतन-निरोधा फस्सनिरोधो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति सळायतनं न होति, किस्स निरोधा सळायतन-निरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘नामरूपे खो असति सळायतनं न होति, नामरूपनिरोधा सळायतननिरोधो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति नामरूपं न होति, किस्स निरोधा नामरूपनिरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा

अहु पञ्चाय अभिसमयो – ‘विञ्चाणे खो असति नामरूप न होति. विञ्चाणनिरोधा नामरूपनिरोधो’ ति ।

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति विञ्चाणं न होति, किस्स निरोधा विञ्चाण-
5 निरोधो’ ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्चाय अभिसमयो – ‘सङ्घारेसु खो असति विञ्चाण न होति, सङ्घारनिरोधा विञ्चाणनिरोधो’ ति ।

R. 9

“अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति सङ्घारा न होन्ति, किस्स निरोधा सङ्घारनिरोधो’
10 ति ? अथ खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स योनिसो मनसिकारा अहु पञ्चाय अभिसमयो – ‘अविज्ञाय खो असति सङ्घारा न होन्ति, अविज्ञानिरोधा सङ्घारनिरोधो’ ति ।

“इति हिंदं अविज्ञानिरोधा सङ्घारनिरोधो, सङ्घारनिरोधा विञ्चाणनिरोधो ...पे० एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स निरोधो
15 होती ति । ‘निरोधो, निरोधो’ ति खो, भिक्खवे, विपस्सिस्स बोधिसत्तस्स पुब्वे ग्रननुस्तुतेसु धम्मेसु चक्खु उदपादि, आण उदपादि, पञ्चा उदपादि, विज्ञा उदपादि, आलोको उदपादि” ।

(सत्तन्न पि बुद्धानं एव वित्यारेतव्वो ।)

५. सिखीसुत्तं

६. सिखिस्स, भिक्खवे, भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

B 251

... दै० . ।

६. वेस्सभूसुत्तं

२० ७ वेस्सभुस्स, भिक्खवे, भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

.. प०... ।

७. ककुसन्धसुत्तं

८ ककुसन्धस्स, भिक्खवे, भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

.. प०.. ।

८. कोणागमनसुतं

६. कोणागमनस्स, भिक्खवे, भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स
...पे०... ।

६. कस्सपसुतं

१० कस्सपस्स, भिक्खवे, भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स
.पे०... ।

१०. गोतमसुतं

११. “पुब्बेव मे, भिक्खवे, सम्बोधा अनभिसम्बुद्धस्स वीथि- ५ R.10
सत्तस्वेव सतो एतदहोसि – ‘किच्छ वताय लोको आपश्चो जायति च
जीयति’ च भीयति च चवति च उणपञ्जति च, अथ च पनिमस्स दुक्खवस्स
निस्सरण नप्पजानाति जरामरणस्स । कुदासु^१ नाम इमस्स दुक्खवस्स
निस्सरण पञ्जायिस्सति जरामरणस्सा’ ति ?

“तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो सति जरा- १०
मरण होति, किपच्चया जरामरण’ति ? तस्स मय्हं, भिक्खवे, योनिसो
मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘जातिया खो सति जरामरण
होति, जातिपच्चया जरामरण’ ति ।

“तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो सति जाति
होति ...पे०.. भवो .. उपादानं ... तण्हा ... वेदना ... फस्सो ... सळायतनं १५
... नामरूपं ... विज्ञाणं ... सङ्घारा होन्ति, किपच्चया सङ्घारा’ ति ?
तस्स मय्हं, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो –
‘अविज्ञाय खो सति सङ्घारा होन्ति, अविज्ञापच्चया सङ्घारा’ ति ।

“इति हित अविज्ञापच्चया सङ्घारा; सङ्घारपच्चया विज्ञाणं
.. पे०.. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खवक्षन्थस्स समुदयो होति । ‘समुदयो, २०
समुदयो’ ति खो मे, भिक्खवे, पुब्बे अननुस्सुतेसु धम्मेसु चक्रबु उदपादि,
ज्ञाणं उदपादि, पञ्जा उदपादि, विज्ञा उदपादि, आलोको उदपादि ।

“तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति जरा-
मरण न होति, किस्स निरोधा जरामरणनिरोधो’ ति ? तस्स मय्हं

१. जियति – स्याऽ । २. कुदसु – स्याऽ, रो० ।

भिक्खवे, योनिसो मनसिकारा अहु पञ्चाय अभिसमयो – ‘जातिया खो असति जरामरण न होति, जातिनिरोधा जरामरणनिरोधो’ ति ।

- R 11 तस्स मय्य^१, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नुं खो असति जाति न होति . पे० भवो उपादान तण्हा . वेदना फस्सो सळाय-
५ तन . नामरूप . विञ्चाण सङ्घारा न होन्ति, किंस निरोधा सङ्घारनिरोधो’ ति ? तस्स मय्य, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारा अहु पञ्चाय अभिसमयो – ‘अविज्जाय खो असति सङ्घारा न होन्ति, प्रविज्जानिरोधा सङ्घारनिरोधो’ ति ।

- “इति हिंदं अविज्जानिरोधा सङ्घारनिरोधो; सङ्घारनिरोधा १० विञ्चाणनिरोधो पे० एवमेतस्स केवलस्स दुक्खखब्धन्धस्स निरोधो होति । ‘निरोधो, निरोधो’ ति खो मे, भिक्खवे, पुब्बे अननुस्मुतेसु धम्मेसु चक्षु उदपादि, ज्ञाण उदपादि, पञ्चा उदपादि, विज्जा उदपादि, आलोको उदपादी” ति ।

बुद्धग्नो पठमो ।

तस्सुहान

- देसना विभङ्गपटिपदा^२ च, विपस्सी सिखी च वेस्सभू^३ ।
१५ ककुसन्धो कोणागमनो^४ कस्सपो, महासक्यमुनि^५ च गोतमो^६ ति ॥

— ० —

११ आहारसुत्तं

- B 253 १२ एव मे सुतं । एक समय भगवा सावत्थिय विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । “चत्तारोमे, भिक्खवे, आहारा भूतान वा सत्तान ठितिया सम्भवेसीन वा अनुग्रहाय । कतमे चत्तारो ? कब्लीकारो^७ आहारो^८ ओलारिको वा सुखमो वा, फस्सो दुतियो, मनोसञ्चेतना २० ततिया^९, विञ्चाणं चतुर्थ । इमे खो, भिक्खवे, चत्तारो आहारा भूतान वा सत्तान ठितिया सम्भवेसीन वा अनुग्रहाय ।

- R 12 “इमे खो^{१०}, भिक्खवे, चत्तारो आहारा किनिदाना किसमुदया किजातिका किपभवा ? इमे चत्तारो आहारा तण्हानिदाना तण्हासमुदया

---

१ मर्हे-सी० । २ विभङ्ग पटिपदा-सी०, रो०, विभङ्ग पटिपद-स्या० ।
३ वेस्सभू-रो० । ४ कोणागमनो- सी०, रो० । ५ महवसो सक्यमुनि-सी०,
महासवयमुनी-स्या० । ६ गोतम-रो० । ७-७ कब्लीकारो आहारो-स्या०,
कवलिङ्गाराहारो-सी०; कवलिङ्गारो आहारो-रो० । ८ ततियो-रो० । ९ च-
स्या०, रो०, म० पोत्तकेमु नत्य ।

तण्हाजातिका तण्हापभवा^१ । तण्हा चायं, भिक्खवे, किनिदाना किसमदया किजातिका किपभवा ? तण्हा वेदनानिदाना वेदनासमुदया वेदनाजातिका वेदनापभवा । वेदना चायं, भिक्खवे, किनिदाना किसमुदया किजातिका किपभवा ? वेदना फस्सनिदाना फस्ससमुदया फस्सजातिका फस्सपभवा । फस्सो चाय, भिक्खवे, किनिदानो किसमुदयो किजातिको किपभवो ?^५ फस्सो सल्लायतननिदानो सल्लायतनसमुदयो सल्लायतनजातिको सल्लायतन-पभवो । सल्लायतनं चिदं, भिक्खवे, किनिदान किसमुदयं किजातिकं किपभव ? सल्लायतन नामरूपनिदान नामरूपसमुदयं नामरूपजातिकं नामरूपपभव । नामरूप चिदं, भिक्खवे, किनिदानं किसमुदय किजातिकं किपभवं ? नामरूप विज्ञाणनिदानं विज्ञाणसमुदयं विज्ञाण-¹⁰ जातिकं विज्ञाणपभवं । विज्ञाणं चिदं, भिक्खवे, किनिदानं किसमुदयं किजातिका किपभव ? विज्ञाणं सङ्घारनिदानं सङ्घारसमुदयं सङ्घार-जातिक सङ्घारपभवं । सङ्घारा चिमे, भिक्खवे, किनिदाना किसमुदया किजातिका किपभवा ? सङ्घारा अविज्ञानिदाना अविज्ञासमुदया अविज्ञाजातिका अविज्ञापभवा ।

15

“इति खो, भिक्खवे, अविज्ञापच्चया सङ्घारा; सङ्घारपच्चया विज्ञाणं .पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय त्वे असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो; सङ्घारनिरोधा विज्ञाणनिरोधो ...पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स निरोधो होती” ति ।

B. 254

20

१२. मोळिथफग्गुनसुत्तं

१३. सावत्थिय विहरति । “चत्तारोमे, भिक्खवे, आहारा भूतानं वा सत्तानं ठितिया सम्भवेसीन वा अनुग्रहाय । कतमे चत्तारो ? कब्लीकारो आहारो ओलारिको वा सुख्मो वा, फस्सो द्रुतियो, मनो-सञ्चेतना ततिया, विज्ञाण चतुर्त्य । इमेँ खो, भिक्खवे, चत्तारो आहारा भूतानं वा सत्तानं ठितिया सम्भवेसीन वा अनुग्रहाय” ति ।

R. 13

25

एव बुत्ते, आयस्मा मोळिथफग्गुनो^२ भगवन्तं एतदवोच—“को नु खो, भन्ते विज्ञाणाहारं आहारेती” ति ?

१ तण्हापभवा—सी० । २ मोळिथफग्गुनो—स्था०, रो० ।

“नो कल्लो पञ्चो,” ति भगवा अबोच “‘आहारेती’ ति अह न वदामि । ‘आहारेती’ ति चाह वदेय्य, तत्रस्स कल्लो पञ्चो – ‘को नु खो, भन्ते, आहारेती’ ति । एव चाहं न वदामि । एवं म अवदन्तं यो एव पुच्छेय्य – ‘किस्स नु खो, भन्ते, विञ्जाणाणाहारो’ ति, एस कल्लो पञ्चो ।

५ तत्र कल्ल वेय्याकरण – ‘विञ्जाणाणाहारो आयति पुनवभवाभिनविवित्या पच्चयो, तस्म भूते सति सळायतन, सळायतनपच्चया फस्सो’’ ति ।

“को नु खो, भन्ते, फुसती” ति ?

“नो कल्लो पञ्चो,” ति भगवा अबोच “‘फुसती’ ति अह न वदामि । ‘फुसती’ ति चाह वदेय्य, तत्रस्स कल्लो पञ्चो – ‘को नु खो, भन्ते, ‘फुसती’ ति ? एव चाह न वदामि । एव म अवदन्तं यो एव पुच्छेय्य – ‘किपच्चया नु खो, भन्ते, फस्सो’ ति, एस कल्लो पञ्चो । तत्र कल्ल वेय्याकरण – ‘सळायतनपच्चया फस्सो, फस्सपच्चया वेदना’’ ति ।

“को नु खो, भन्ते, वेदयती” ति ?

“नो कल्लो पञ्चो,” ति भगवा अबोच “‘वेदयती’ ति अह न वदामि । ‘वेदयती’ ति चाह वदेय्य, तत्रस्स कल्लो पञ्चो – ‘को नु खो, भन्ते, वेदयती’ ति ? एव चाह न वदामि । एवं म अवदन्तं यो एवं पुच्छेय्य – ‘किपच्चया नु खो, भन्ते, वेदना’ ति, एस कल्लो पञ्चो । तत्र कल्ल वेय्याकरण – ‘फस्सपच्चया वेदना, वेदनापच्चया तण्हा’’ ति ।

“को नु खो, भन्ते, तसती” ति ?

B 255

20 “नो कल्लो पञ्चो,” ति भगवा अबोच “‘तसती’ ति अह न वदामि । ‘तसती’ ति चाह वदेय्य, तत्रस्स कल्लो पञ्चो – ‘को नु खो, भन्ते, तसती’ ति ? एव चाह न वदामि । एव म अवदन्तं यो एव पुच्छेय्य – ‘किपच्चया नु खो, भन्ते, तण्हा’ ति, एस कल्लो पञ्चो । तत्र कल्ल वेय्याकरण – ‘वेदनापच्चया तण्हा, तण्हापच्चया उपादान’’ ति ।

R 14

25

“को नु खो, भन्ते, उपादियती” ति ?

“नो कल्लो पञ्चो,” ति भगवा अबोच “‘उपादियती’ ति अह न वदामि । ‘उपादियती’ ति चाह वदेय्य, तत्रस्स कल्लो पञ्चो – ‘को नु खो, भन्ते, उपादियती’ ति ? एव चाह न वदामि । एव म अवदन्तं यो एव पुच्छेय्य – ‘किपच्चया नु खो, भन्ते, उपादान’ ति, एस कल्लो पञ्चो । तत्र कल्ल वेय्याकरण – ‘तण्हापच्चया उपादान, उपादान-

30

१ वेदियती – सी०, रो० । २ तण्हीयती – सी०, स्या० ।

पञ्चया भवो ति ...पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स समुदयो होति ।

“छङ्गं त्वेव, फग्नुन, फस्सायतनानं असेसविरागनिरोधा फस्स-
निरोधो; फस्सनिरोधा वेदनानिरोधो; वेदनानिरोधा तप्हानिरोधो,
तप्हानिरोधा उपादाननिरोधो, उपादाननिरोधा भवनिरोधो; भव- ५
निरोधा जातिनिरोधो; जातिनिरोधा जरामरणं सोकपरिदेवदुक्ख-
दोमनस्सुपायासा निरुज्जन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स निरोधो
होती” ति ।

१३. समणब्राह्मणसुतं

१४. सावत्थियं विहरति । “ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा जरामरणं नप्पजानन्ति, जरामरणसमुदयं नप्पजानन्ति, जरा- १०
मरणनिरोध नप्पजानन्ति, जरामरणनिरोधगामिनि पटिपदं नप्पजानन्ति,
जाति . पे०. भवं. उपादान . तप्ह.. वेदनं ... फस्सं . सळायतनं ..
नामरूप ... विज्ञाणं सङ्घारे नप्पजानन्ति, सङ्घारसमुदय नप्पजानन्ति,
सङ्घारनिरोधं नप्पजानन्ति, सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपदं नप्पजानन्ति, १५
न मे ते, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेसु वा समणसम्मता ब्राह्म-
णेसु वा ब्राह्मणसम्मता, न च पन ते आयस्मन्तो सामञ्जत्यं वा ब्रह्म-
ञ्जत्यं^१ वा दिट्ठेव धर्मे सर्यं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ति । १५
B.256

“ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा जरामरणं पजानन्ति, जरामरणसमुदय पजानन्ति, जरामरणनिरोधं पजानन्ति, जरा- २०
मरणनिरोधगामिनि पटिपद पजानन्ति; जाति ...पे०.. भवं .. उपादानं तप्हं . वेदन .. फस्स ... सळायतनं .. नामरूपं ... विज्ञाणं ... सङ्घारे पजानन्ति, सङ्घारसमुदय पजानन्ति, सङ्घारनिरोधं पजानन्ति, सङ्घार-
निरोधगामिनि पटिपदं पजानन्ति, ते खो मे, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेसु चेव समणसम्मता ब्राह्मणेसु च ब्राह्मणसम्मता, ते च पनाय- २५
समन्तो सामञ्जत्यं च ब्रह्मञ्जत्यं च दिट्ठेव धर्मे सर्यं अभिज्ञा सच्छिकत्वा कत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ति” ति ।

^१ ब्राह्मञ्जत्य – स्मा० ।

१४. द्रुतियसमणब्राह्मणसुत्तं

'१५ सावत्थियं विहरति । "ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा इमे धर्मे नप्पजानन्ति, इमेस धर्मान् समुदय नप्पजानन्ति, इमेस धर्मान् निरोध नप्पजानन्ति, इमेस धर्मान् निरोधगामिनि पटिपद नप्पजानन्ति, कतमे धर्मे नप्पजानन्ति, कतमेस धर्मान् समुदय नप्प-
५ जानन्ति, कतमेस धर्मान् निरोध नप्पजानन्ति, कतमेस धर्मान् निरोध-गामिनि पटिपदं नप्पजानन्ति ?

"जरामरण नप्पजानन्ति, जरामरणसमुदय नप्पजानन्ति, जरा-
मरणनिरोध नप्पजानन्ति, जरामरणनिरोधगामिनि पटिपद नप्पजानन्ति,
जार्ति । .पे० .भव. उपादान ... तथ्य ... वेदन फस्स .सळायतन .
१० नामरूप .विज्ञाण .. सङ्घारे नप्पजानन्ति, सङ्घारसमुदय नप्प-
जानन्ति, सङ्घारनिरोध नप्पजानन्ति, सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपद
नप्पजानन्ति । इमे धर्मे नप्पजानन्ति, इमेस धर्मान् समुदय नप्पजानन्ति,
इमेस धर्मान् निरोध नप्पजानन्ति, इमेस धर्मान् निरोधगामिनि पटिपद
नप्पजानन्ति । न मे ते, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेसु वा
१५ समणसम्मता ब्राह्मणेसु वा ब्राह्मणसम्मता, न च पन ते आयसम्मतो
सामञ्ज्ञात्य वा ब्रह्मञ्ज्ञत्यं वा दिट्ठेव धर्मे सय अभिज्ञा सच्चिकत्वा
उपसम्पञ्ज विहरन्ति ।

R. 16

B 257

"ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा इम धर्म पजा-
नन्ति, इमेस धर्मानं समुदयं पजानन्ति, इमेसं धर्मान् निरोध पजानन्ति,
२० इमेस धर्मान् निरोधगामिनि पटिपद पजानन्ति, कतमे धर्मे पजानन्ति,
कतमेसं धर्मान् समुदयं पजानन्ति, कतमेस धर्मानं निरोध पजानन्ति,
कतमेसं धर्मानं निरोधगामिनि पटिपद पजानन्ति ?

"जरामरणं पजानन्ति, जरामरणसमुदयं पजानन्ति, जरामरण-
निरोध पजानन्ति, जरामरणनिरोधगामिनि पटिपद पजानन्ति, जार्ति
२५ पे० .भव उपादान ... तथ्य ... वेदनं ... फस्सं ... सळायतन .नाम-
रूप .विज्ञाण .. सङ्घारे पजानन्ति, सङ्घारसमुदय पजानन्ति, सङ्घार-
निरोध पजानन्ति, सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपद पजानन्ति । इमे धर्मे
पजानन्ति, इमेसं धर्मानं समुदय पजानन्ति, इमेसं धर्मानं निरोध पजा-
नन्ति, इमेस धर्मानं निरोधगामिनि पटिपदं पजानन्ति । ते खो मे,
३० भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेसु चेव समणसम्मता, ब्राह्मणेसु च

व्राह्मणसम्मता । ते च पनायस्मन्तो सामञ्जन्त्यं च व्रह्मञ्जन्त्यं च
द्वित्रेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरन्ती” ति ।

१५. कच्चानगोत्तसुत्तं

१६. सावत्थियं विहरति । अथ खो आयस्मा कच्चानगोत्तो येन

R. 17

भगवा तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्त
निसीदि । एकमन्तं निसीनो खो आयस्मा कच्चानगोत्तो भगवन्तं एतद-
वोच - “सम्मादिद्वि सम्मादिद्वि” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता
नु खो, भन्ते, सम्मादिद्वि होती” ति ?

“द्वयनिस्सितो ख्वायं”, कच्चान, लोको येभुय्येन - अतिथिं चेव
नत्थितं च । लोकसमुदयं खो, कच्चान, यथाभूतं सम्पद्जाय पस्सतो
या लोके नत्थिता सा न होति । लोकनिरोधं खो, कच्चान, यथाभूतं 10
सम्पद्जाय पस्सतो या लोके अतिथिता सा न होति । उपयुपादाना-
भिनिवेसविनिवन्द्वो^१ ख्वायं, कच्चान, लोको येभुय्येन । तं चायं
उपयुपादानं चेतसो अविद्यानं अभिनिवेसानुसयं न उपेति न उपादियति
नाधिद्वाति - ‘अत्ता मे’ ति । ‘दुक्खमेव उप्पज्जमानं उप्पज्जति, दुक्खं
निरुज्जमानं निरुज्जती’ ति न कङ्गति न विचिकिच्छति अपरपच्चया 15
ज्ञाणमेवस्स एत्य होति । एत्तावता खो, कच्चान, सम्मादिद्वि होति ।

B.258

“सब्वमत्थी” ति खो, कच्चान, अयमेको अन्तो । ‘सब्वे नत्थी’
ति अर्य दुतियो अन्तो । एते ते, कच्चान, उभो अन्ते अनुपगम्य मञ्जेन
तथागतो धर्मं देसेति - ‘अविज्ञापच्चया सह्वारा; सह्वारपच्चया
विज्ञाणं ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स समुदयो होति । 20
अविज्ञाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सह्वारनिरोधो; सह्वारनिरोधा
विज्ञाणनिरोधो ...पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स निरोधो
होती’ ति ।

v

१६. धर्मकथिकसुत्तं

१७. सावत्थियं । अथ खो अञ्जनतरो भिक्खु येन भगवा तेनुप-
सङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । 25

R. 18

१. खोयं - चौ०, स्या० । २. उपयुपादानाभिनिवेसविनवन्द्वो - स्या०, रो० ।
मं०३-३

एकमन्तं निसिन्हो खो सो भिक्खु भगवन्त एतदवोच – “धम्मकथिको धम्मकथिको” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, धम्मकथिको होती” ति ?

“जरामरणस्स चे भिक्खु निविदाय विरागाय निरोधाय धम्म ५ देसेति, ‘धम्मकथिको भिक्खु’ ति अल वचनाय । जरामरणस्स चे भिक्खु निविदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति, ‘धम्मानुधम्मप्पटिपन्नो भिक्खु’ ति अल वचनाय । जरामरणस्स चे भिक्खु निविदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो होति, ‘द्विधम्मनिव्वानपत्तो भिक्खु’ ति अल वचनाय ।

१० “जातिया चे भिक्खु . पे० भवस्स चे भिक्खु उपादानस्स चे भिक्खु .. तण्हाय चे भिक्खु वेदनाय चे भिक्खु फस्सस्स चे भिक्खु सळायतनस्स चे भिक्खु . नाम्रहृपस्स चे भिक्खु . विज्ञाणस्स चे भिक्खु . सङ्खारान चे भिक्खु . अविज्ञाय चे भिक्खु निविदाय विरागाय निरोधाय धम्म देसेति, ‘धम्मकथिको भिक्खु’ ति अल वचनाय । १५ अविज्ञाय चे भिक्खु निविदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति, ‘धम्मानुधम्मप्पटिपन्नो भिक्खु’ ति अल वचनाय । अविज्ञाय चे भिक्खु निविदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो होति, ‘द्विधम्मनिव्वानपत्तो भिक्खु’ ति अल वचनाया” ति ।

१७. अचेलकस्सपमुक्तं

B.259
R.19 १८ एवं मे सुत । एक समय भगवा राजगहे विहरति वेलुवने २० कलन्दकनिवापे । अय खो भगवा पुब्बण्हसमय निवासेत्वा पत्तचीवर-
मादाय राजगह^१ पिण्डाय पाविसि । अह्सा खो अचेलो कस्सपो भगवन्त दूरतो व आगच्छन्त । विस्वान येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति, उपसङ्क्षिप्तिवा भगवता सद्वि सम्मोदि । सम्मोदनीय कथ सारणीय^२ वीतिसारेत्वा एक-
मन्तं अद्वासि । एकमन्त ठितो खो अचेलो कस्सपो भगवन्त एतदवोच २५ २५ “पुच्छेयाम मय भवन्त गोतम कञ्चिदेव देसं, सचे नो भव गोतमो ओकास करोति पञ्चहस्स वेय्याकरणाया” ति ।
“अकालो खो ताव, कस्सप, पञ्चहस्स, अन्तरघर पविद्वम्हा” ति ।

^१ राजगह – स्थान । ^२ मारगीय – मी०, म्या०, रो० । ^३ पिन्चिदेव – रो० ।

दुतियं पि खो अचेलो कस्सपो भगवन्तं एतदवोच “पुच्छेयाम मयं भवन्तं गोतमं कञ्चिदेव देसं, सचे नो भवं गोतमो ओकासं करोति पञ्चस्स वेय्याकरणाया” ति ।

“अकालो खो ताव, कस्सप, पञ्चस्सः अन्तरघरं पविष्टुम्हा” ति ।

ततियं पि खो अचेलो कस्सपो ...पै०... अन्तरघरं पविष्टुम्हा ५ ति । एवं वृत्ते, अचेलो कस्सपो भगवन्तं एतदवोच —‘न खो पन मयं भगवन्तं गोतमं वहुदेव पुच्छितुकामा’ ति ।

“पुच्छ, कस्सप, यदाकङ्क्षसी” ति ।

“किं नु खो, भो गोतम, सयंकंतं दुक्खं” ति ? “मा हेवं, कस्सपा” ति भगवा अवोच । “किं पन, भो गोतम, परंकंतं^१ दुक्खं” ति ? “मा हेवं, १० कस्सपा” ति भगवा अवोच । “किं नु खो, भो गोतम, सयंकंतं च परंकंतं च दुक्खं” ति ? “मा हेवं, कस्सपा” ति भगवा अवोच । “किं पन भो २० गोतम, असयंकारं अपरंकारं अधिच्चसमुप्पन्नं दुक्खं” ति ? “मा हेवं, कस्सपा” ति भगवा अवोच ।

“किं नु खो, भो गोतम, नत्य दुक्खं” ति ? १५

“न खो, कस्सप, नत्य दुक्खं । अत्थ खो, कस्सप, दुक्खं” ति ।

“तेन हि भवं गोतमो दुक्खं न जानाति न पस्सती” ति ।

“न ख्वाहं, कस्सप, दुक्खं न जानामि न पस्सामि । जानामि ख्वाहं, कस्सप, दुक्खं; पस्सामि ख्वाहं, कस्सप, दुक्खं” ति ।

“किं नु खो, भो गोतम, ‘सयंकंतं दुक्खं’ ति इति पुढो समानो २० ‘मा हेवं, कस्सपा’ ति वदेसि । ‘किं पन, भो गोतम, परंकंतं दुक्खं’ ति इति पुढो समानो ‘मा हेवं, कस्सपा’ ति वदेसि । ‘किं नु खो, भो गोतम, सयंकंतं च परंकंतं च दुक्खं’ ति इति पुढो समानो ‘मा हेवं, कस्सपा’ ति वदेसि । ‘किं पन, भो गोतम, असयंकारं अपरंकारं अधिच्चसमुप्पन्नं दुक्खं’ ति इति पुढो समानो ‘मा हेवं, कस्सपा’ ति वदेसि । ‘किं नु खो, २५ भो गोतम, नत्य दुक्खं ति इति पुढो समानो ‘न खो, कस्सप, नत्य दुक्खं, अत्थ खो, कस्सप, दुक्खं’ ति वदेसि । ‘तेन हि भवं गोतमो दुक्खं न जानाति न पस्सती’ ति इति पुढो समानो ‘न ख्वाहं, कस्सप, दुक्खं न जानामि न पस्सामि; जानामि ख्वाहं, कस्सप, दुक्खं, पस्सामि ख्वाहं,

R 20

B 260

25

कस्सप, दुक्ख' ति वदेसि । आचिक्खतु च मे, भन्ते, भगवा दुक्खं । देसेतु च मे भन्ते भगवा दुक्ख" ति ।

"सो करोति सो पटिसवेदयती^१" ति खो, कस्सप, आदितो सतो 'सयंकतं दुक्ख' ति इति वदं सस्सतं एतं परेति । 'अञ्जो करोति

- ५ अञ्जो पटिसंवेदयती^२" ति इति वदं उच्छ्रेदं एत परेति । एते ते, कस्सप, उभो अन्ते अनुपगम्म भज्ञेन तथागतो धम्म देसेति - 'अविज्ञापच्चया सङ्घारा, सङ्घारपच्चया विज्ञाण .. पे०.. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय त्वेव असेविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो;
- १० सङ्घारनिरोधा विज्ञाणनिरोधो .. पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्ख-क्खन्धस्स निरोधो होती" ति ।

R 21

एवं वुत्ते, अचेलो कस्सपो भगवन्त एतद्वोच - "अभिकक्त्त, भन्ते, अभिकक्त्त, भन्ते ! सेय्यथापि, भन्ते, निकुज्जित वा उक्कुजेय्य ...पे० .. चक्खुमन्तो रूपानि दक्खन्ती^३ ति; एवमेवं भगवता अनेकपरियाः १५ येन धम्मो पकासितो । एसाह, भन्ते, भगवन्त सरण गच्छामि धम्म च भिक्खुसङ्घं च । लभेय्याह, भन्ते, भगवतो सन्ति के पब्बज्ज, लभेय्य उपसम्पद" ति ।

- २० "यो खो, कस्सप, अञ्जतितिथ्यपुब्बो इमस्मि धम्मविनये आकङ्क्षति पब्बज्ज, आकङ्क्षति उपसम्पद, सो चत्तारो मासे परिवसति । चतुश्च मासान अच्चयेन परिवृत्थपरिवास^४ आरङ्गचित्ता भिक्खु^५पब्बाजेन्ति २५ .. उपसम्पादेन्ति भिक्खुभावाय । अपि च मया पुग्गलवेमत्तता विदिता"^६" ति ।

B.261

"सचे, भन्ते, अञ्जतितिथ्यपुब्बो^७ इमस्मि धम्मविनये आकङ्क्षति" पब्बज्ज, आकङ्क्षति उपसम्पद, चत्तारो मासे परिवसति, चतुश्च मासान अच्चयेन परिवृत्थपरिवास आरङ्गचित्ता भिक्खु पब्बाजेन्ति उप- २५ सम्पादेन्ति भिक्खुभावाय, अह चत्तारि वस्सानि परिवसिस्सामि, चतुश्च वस्सान अच्चयेन परिवृत्थपरिवास आरङ्गचित्ता भिक्खु पब्बाजेन्तु उपसम्पादेन्तु भिक्खुभावाया" ति ।

अलत्थ खो अचेलो कस्सपो भगवतो सन्ति के पब्बज्ज, अलत्थ

१ पटिसवेदयती - सी०, रो० । २ दक्खन्ती - सी०, रो० । ३ म० पोत्यके नात्य । ४ भिक्खु आकङ्क्षमाना - सी०, रो० । ५ विनीता - स्या० । ६ अञ्जतितिथ्य-पुब्बा - सी०, स्या० । ७ आकङ्क्षन्ता - सी०, स्या० ।

उपसम्पदं । अचिरूपसम्पन्नो च पनायस्मा कस्सपो एको वूपकट्टो अप्प-
मत्तो आतापी पहितत्तो विहरत्तो नचिरस्सेव – यस्सत्याय कुलपुत्ता
सम्पदेव अगारस्मा अनगारियं पव्वजन्ति तदनुत्तरं – ब्रह्मचरिय-
परियोसान दिष्टेव धम्मे सयं अभिभञ्जा सच्छिकत्वा उपसम्पञ्ज विहासि ।
“खीणा जाति वुसितं ब्रह्मचरिय, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया” ति ५
अब्भञ्जासि । अब्जन्तरो च पनायस्मा कस्सपो अरहतं अहोसी ति ।

R 22

१८. तिम्बरुक्सुत्तं

१६. सावत्थियं विहरति । अथ खो तिम्बरुक्सो^१ परिबाजको येन
भगवा तेनुपसङ्गमिः; उपसङ्गमित्वा भगवता सद्वि सम्मोदि । सम्मोद-
नीयं कथं सारणीय वीतिसारेत्वा एकमत्त निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो
खो तिम्बरुक्सो परिबाजको भगवन्तं एतद्वोच –

10

“कि नु खो, भो गोतम, सयंकतं सुखदुक्खं” ति ? “मा हेवं,
तिम्बरुक्सा” ति भगवा अवोच । “कि पन, भो गोतम, परकतं^२ सुखदुक्खं”
ति ? “मा हेवं, तिम्बरुक्सा” ति भगवा अवोच । “कि नु खो, भो गोतम,
सयंकतं च परंकतं च सुखदुक्खं” ति ? “मा हेवं, तिम्बरुक्सा” ति भगवा
अवोच । “कि पन, भो गोतम, असयकार अपरंकार अधिच्चसंमुप्पन्नं^३
सुखदुक्खं” ति ? “मा हेवं, तिम्बरुक्सा” ति भगवा अवोच ।

15

“कि नु खो, भो गोतम, नतिथ सुखदुक्खं” ति ?

“न खो, तिम्बरुक्स, नतिथ सुखदुक्खं; अतिथ खो, तिम्बरुक्स,
सुखदुक्खं” ति ।

“तेन हि भवं गोतमो सुखदुक्खं न जानाति न पस्सती” ति ।

20

“न ख्वाहं, तिम्बरुक्स, सुखदुक्खं न जानामि न पस्सामि । जानामि
ख्वाहं, तिम्बरुक्स, सुखदुक्खं; पस्सामि ख्वाह, तिम्बरुक्स, सुखदुक्खं” ति ।

“कि नु खो, भो गोतम, सयंकतं सुखदुक्खं” ति इति पुट्टो समानो
‘मा हेवं, तिम्बरुक्सा’ ति वदेसि । “कि पन, भो गोतम, परकतं सुखदुक्खं” ति
इति पुट्टो समानो ‘मा हेवं, तिम्बरुक्सा’ ति वदेसि । “कि नु खो, भो गोतम,
सयंकतं च परंकतं च सुखदुक्खं” ति इति पुट्टो समानो ‘मा हेवं, तिम्बरुक्सा’

B 262

25 R 23

१. तिम्बरुक्सो – स्यां० । २ परकत – सी०, स्यां० । ३ दुक्खसुख – रो०१

४-५. रो० पीत्यके नतिय ।

ति वदेसि । ‘कि पन, भो गोतम, असयकारं अपरकार अधिच्चसमुप्पश्च सुखदुक्खं’ ति इति पुढो समानो ‘मा हेव, तिम्बरुका’ ति वदेसि । ‘कि नु खो, भो गोतम, नत्थि सुखदुक्खं’ ति इति पुढो समानो ‘न खो, तिम्बरुक, नत्थि सुखदुक्खं’, अत्थि खो, तिम्बरुक, सुखदुक्खं’ ति वदेसि । ‘तेन हि

- ५ भवं गोतमो सुखदुक्खं न जानाति न पस्सती’ ति इति पुढो समानो ‘न खाह, तिम्बरुक, सुखदुक्खं, पस्सामि खाह, तिम्बरुक, सुखदुक्खं’ ति वदेसि । आचिकलतु च मे भवं गोतमो सुखदुक्खं । देसेतु च मे भव गोतमो सुख-
दुक्खं”’ ति ।

- १० “सा वेदना सो वेदयती” ति खो, तिम्बरुक, आदितो सतो ‘सयंकतं सुखदुक्खं’ ति एवम्पाह^३ न वदामि ‘अञ्जा वेदना अञ्जो वेदयती’ ति खो, तिम्बरुक, वेदनाभिनुभ्रस्स सतो ‘परंकत सुखदुक्खं’ ति एवम्पाह न वदामि । एते ते, तिम्बरुक, उभो अन्ते अनुपगम्म मज्जेन तथागतो धर्मं देसेति – ‘अविज्ञापच्चया सङ्घारा, सङ्घारपच्चया १५ विज्ञाणं . पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो, सङ्घारनिरोधा विज्ञाणनिरोधो . पे० एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स निरोधो होती” ति ।

- २० एवं वुत्ते, तिम्बरुको परिव्वाजको भगवन्तं एतदवोच – “अभि-
कक्नतं, भो गोतम . पे०. एसाह भवन्तं” गोतम सरण गच्छामि धर्मं च
भिक्खुसङ्घं च । उपासक म भव गोतमो धारेतु अज्जतग्ने पाणुपेत सरण
गतं” ति ।

१६. बालपण्डितसुतं

२०. सावस्थिय विहरति । “अविज्ञानीवरणस्स, भिक्खवे,
बालस्स तण्हाय सम्प्युतस्स^४ एवमय कायो समुदागतो । इति अर्यं चेव
कायो वहिद्वा च नामरूपं, इत्थेतं द्वयं, द्वय पटिच्च फस्सो सल्लेवायतनानि
येहि फुढो बालो सुखदुक्खं पटिसंवेदयति एतेस वा अञ्जतरेन ।

“अविज्ञानीवरणस्स, भिक्खवे, पण्डितस्स तण्हाय सम्प्युतस्स

^१ वेदयती – मी०, रो० । ^२ एवम्पाह – स्या० । ^३ भन्ते भगवन्त – मी०,
भन्ते भवन्त – स्या० । ^४ मंयुतस्म – स्या० ।

एवमयं कायो समुदागतो । इति अय चेव कायो बहिद्वा च नामरूप, इत्थेतं द्वय, द्वय पटिच्च फस्सो सळेवायतनानि, येहि फुट्टो पण्डितो सुख-दुक्खं पटिसवेदयति एतेस वा अञ्जन्तरेन ।

“तत्र, भिक्खवे, को विसेसो को अधिष्पियासो^१ कि नानाकरणं पण्डितस्स बालेना” ति ? “भगवम्भूलका नो, भन्ते, धम्मा, भगवन्नेत्तिका, भगवम्पटिसरणा^२ । साधु वत, भन्ते^३, भगवन्तच्छेव^४ पटिभालु एतस्स भासितस्स अथो । भगवतो मुत्वा भिक्खु धारेसन्ती” ति ।

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुक मनसि करोथ, भासिस्सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चसोसुं । भगवा एतद-वोच – “याय च, भिक्खवे, अविज्जाय निवृत्तस्स बालस्स याय च तण्हाय सम्पयुत्तस्स अयं कायो समुदागतो, सा चेव अविज्जा बालस्स अप्पहीना सा च तण्हा अपरिक्खीणा । तं किस्स हेतु ? न, भिक्खवे, बालो अचरि ब्रह्मचरियं सम्मा दुक्खवक्खयाय । तस्मा बालो कायस्स भेदा कायूपगो होति, सो कायूपगो समानो न परिमुच्चति जातिया जरामरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खवेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि । न परिमुच्चति दुक्खस्मा ति १५ वदामि ।

“याय च, भिक्खवे, अविज्जाय निवृत्तस्स पण्डितस्स याय च तण्हाय सम्पयुत्तस्स अय कायो समुदागतो, सा चेव अविज्जा पण्डितस्स पहीना, सा च तण्हा परिक्खीणा । तं किस्स हेतु ? अचरि, भिक्खवे, पण्डितो ब्रह्मचरियं सम्मा दुक्खवक्खयाय । तस्मा पण्डितो कायस्स भेदा २० R. 25 . न कायूपगो होति । सो अकायूपगो समानो परिमुच्चति जातिया जरा-मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खवेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि । परिमुच्चति दुक्खस्मा ति वदामि । अय खो, भिक्खवे, विसेसो, अय अधिष्पियासो, इदं नानाकरणं पण्डितस्स बालेन यदिद ब्रह्मचरियवासो” ति । २६४

२०. पञ्चयसुत्तं

२१. सावत्तियं विहरति । “पटिच्चसमुप्पादं च वो, भिक्खवे, २५ देसेस्सामि पटिच्चसमुप्पन्ने च धम्मे । तं सुणाथ, साधुक मनसि करोथ,

^१ अधिष्पायी – सी०, रो०, अधिष्पायसो – स्या० । ^२ भगवंपतिसरणा – रो० ।

^३ मे भन्ते – स्या० । ^४ भगवन्तच्छेव – स्या०, रो०, म० ।

भासिस्सामी” ति । “एव, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतदवोच —

- “कतमो च, भिक्खवे, पटिच्चसमुप्पादो ? जातिपञ्चया, भिक्खवे, जरामरण । उप्पादा^१ वा तथागतान् अनुप्पादा^२ वा तथागतान्,
- ५ ठिता व सा धातु धम्मट्रितता धम्मनियामता इदप्पञ्चयता । त तथागतो अभिसम्बुज्ज्ञति अभिसमेति । अभिसम्बुज्ज्ञत्वा अभिसमेत्वा आचिक्षति देसेति पञ्जापेति^३ पटुपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति । ‘पस्सथा’ ति चाह — ‘जातिपञ्चया, भिक्खवे, जरामरण’ ।

- “भवपञ्चया, भिक्खवे, जाति ..पे० उपादानपञ्चया, भिक्खवे,
- १० भवो . तण्हापञ्चया, भिक्खवे, उपादान वेदनापञ्चया, भिक्खवे, तण्हा फस्सपञ्चया, भिक्खवे, वेदना . सळायतनपञ्चया, भिक्खवे, फस्सो . नामरूपपञ्चया, भिक्खवे, सळायतन . विज्ञाणपञ्चया, भिक्खवे, नामरूप सङ्घारपञ्चया, भिक्खवे, विज्ञाण .. अविज्ञापञ्चया, भिक्खवे, सङ्घारा । उप्पादा वा तथागतान् अनुप्पादा वा तथा-
- १५ गतान्, ठिता व सा धातु धम्मट्रितता धम्मनियामता इदप्पञ्चयता । त तथागतो अभिसम्बुज्ज्ञति अभिसमेति । अभिसम्बुज्ज्ञत्वा अभिसमेत्वा आचिक्षति देसेति पञ्जापेति पटुपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति । ‘पस्सथा,’ ति चाह ‘अविज्ञापञ्चया, भिक्खवे, सङ्घारा’ । इति खो, भिक्खवे, या तत्र तथता अवितथता अनञ्जथता इदप्पञ्चयता
- २० — अयं बुच्चति, भिक्खवे, पटिच्चसमुप्पादो ।

- “कतमे च, भिक्खवे, पटिच्चसमुप्पन्ना धम्मा ? जरामरण, भिक्खवे, अनिच्च सङ्घातं पटिच्चसमुप्पन्नं खयधम्म वयधम्म विरागधम्म निरोधधम्म । जाति, भिक्खवे, अनिच्चा सङ्घाता पटिच्चसमुप्पन्ना खयधम्मा वयधम्मा विरागधम्मा निरोधधम्मा । भवो, भिक्खवे, अनिच्चो सङ्घातो पटिच्चसमुप्पन्नो खयधम्मो वयधम्मो विरागधम्मो निरोधधम्मो ।
- २५ उपादान भिक्खवे पे० .. तण्हा, भिक्खवे वेदना, भिक्खवे . फस्सो, भिक्खवे सळायतन, भिक्खवे नामरूप, भिक्खवे विज्ञाणं, भिक्खवे . सङ्घारा, भिक्खवे . अविज्ञा, भिक्खवे, अनिच्चा सङ्घाता पटिच्चसमुप्पन्ना खयधम्मा वयधम्मा विरागधम्मा निरोधधम्मा । इमे
- ३० बुच्चन्ति, भिक्खवे पटिच्चसमुप्पन्ना धम्मा ।

१ उप्पादे—सी० । २ अनुप्पादे—सी० । ३ पञ्जपेति—स्था० ।

“यथो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स ‘अयं च पटिच्चसमुप्पादो, इमे च पटिच्चसमुप्ना धम्मा’ यथाभूतं सम्पप्त्याय सुदिट्ठा होन्ति, सो वत् पुब्बन्तं वा पटिधाविस्सति – ‘अहोसि नु खो’ अहं अतीतमद्वानं, ननु खो अहोसि अतीतमद्वानं, कि नु खो अहोसि अतीतमद्वानं, कथं नु खो अहोसि अतीतमद्वानं, कि हुत्वा कि अहोसि नु खो अहं अतीतमद्वानं’ ५ ति; अपरन्तं वा उपधाविस्सति – ‘भविस्सामि नु खो अहं अनागतमद्वानं, ननु खो भविस्सामि अनागतमद्वानं, कि नु खो भविस्सामि अनागतमद्वानं, कथं नु खो भविस्सामि अनागतमद्वानं, कि हुत्वा कि भविस्सामि नु खो अहं अनागतमद्वानं’ ति; एतरहि वा पञ्चपृष्ठं अद्वानं अज्ञातं कथङ्कथी भविस्सति – ‘अह नु खोस्मि, नो^१ नु खोस्मि, कि नु खोस्मि, कथं १० नु खोस्मि, अयं नु खो सत्तो कुतो आगतो, सो कुहि गमिस्सती’ ति – नेतं ठान विज्ञति । त किस्स हेतु ? तथाहि, भिक्खवे, अरियसावकस्स अयं च पटिच्चसमुप्पादो इमे च पटिच्चसमुप्ना^२ धम्मा यथाभूतं सम्पप्त्याय सुदिट्ठा” ति ।

R. 27

आहारवग्गो दुतियो ।

तस्मुद्वानं

आहारं^३ फग्नुनो^४ चेव, द्वे च^५ समणब्राह्मणा ।

15

कच्चानगोत्तो^६ धम्मकथिक^७, अचेल^८ तिम्बरुकेन^९ च ।

बालपण्डितातो^{१०} चेव, दसमो पञ्चयेन चा ति ॥

—○—

२१. दसबलसुत्तं

२२. सावत्थियं विहरति । “दसबलसमन्नागतो, भिक्खवे, तथागतो चतूहि च वेसारज्जेहि समन्नागतो आसभं ठानं पटिजानाति, परिसासु सीहनादं नवति, ब्रह्मचक्रपवत्तेति – इति रूपं इति रूपस्स समुदयो इति रूपस्स अर्थङ्गमो”, इति वेदना इति वेदनाय समुदयो इति

20 B 266,
R. 28

१-१. स्वाहं – रो० । २ न – रो० । ३ समुप्पन्ना – रो० । ४-४. आहारफग्नु – सी०, आहारफग्नु – स्या० । ५ रो० पोत्यके नत्यि । ६ कच्चानगोत्त – म०, कच्चानगोत्त – स्या० । ७ वम्यकथी – सी० । ८-८. अचेलतिम्बरुकेन – सी०; अचेल तिम्बरुकेन – स्या० । ९ बालपण्डित – स्या०, बालेन पण्डितो – रो० । १०. अर्थगमो – सी० ।

वेदनाय अत्थङ्गमो, इति सञ्ज्ञा इति सञ्ज्ञाय समुदयो इति सञ्ज्ञाय
अत्थङ्गमो, इति सङ्घारा इति सङ्घारान समुदयो इति सङ्घारान अत्थङ्गमो,
इति विञ्जाण इति विञ्जाणस्स समुदयो इति विञ्जाणस्स अत्थङ्गमो ।
इति इमस्मि सति इद होति, इमस्तुप्पादा इद उप्पज्जति । इमस्मि ग्रसति
५ इद न होति, इमस्स निरोधा इद निरुज्जति । यदिद ग्रविज्जापच्चया
सङ्घारा; सङ्घारपच्चया विञ्जाण .. पे० । एवमेतस्स केवलस्स दुखव-
क्खन्वस्स समुदयो होति । ग्रविज्जाय त्वेव ग्रसेसविरागनिरोधा सङ्घार-
निरोधो, सङ्घारनिरोधा विञ्जाणनिरोधो . पे० एवमेतस्स केवलस्स
दुखवक्खन्वस्स निरोधो होती" ति ।

२२ दुतियदसवलसुत्तं

१० २३ सावत्यय विहरति । "दसवलसमन्नागतो, भिक्खवे,
तथागतो चतूहि च वेसारज्जेहि समन्नागतो आसभ ठान पटिजानाति,
परिसासु सीहनाद नदति, ब्रह्मचक्र पवत्तेति – 'इति रूप इति रूपस्स
समुदयो इति रूपस्स ग्रत्थङ्गमो, इति वेदना इति वेदनाय समुदयो इति
वेदनाय अत्थङ्गमो, इति सञ्ज्ञा इति सञ्ज्ञाय समुदयो इति सञ्ज्ञाय
अत्थङ्गमो, इति सङ्घारा इति सङ्घारानं समुदयो इति सङ्घारान अत्थङ्गमो,
इति विञ्जाण इति विञ्जाणस्स समुदयो इति विञ्जाणस्स अत्थङ्गमो ।
इति इमस्मि सति इद होति इमस्तुप्पादा इद उप्पज्जति, इमस्मि ग्रसति
इदं न होति इमस्स निरोधा इद निरुज्जति । यदिद ग्रविज्जापच्चया
सङ्घारा, सङ्घारपच्चया विञ्जाण पे० एवमेतस्स केवलस्स दुखव-
क्खन्वस्स समुदयो होति । ग्रविज्जाय त्वेव ग्रसेसविरागनिरोधा सङ्घार-
निरोधो; सङ्घारनिरोधा विञ्जाणनिरोधो पे० एवमेतस्स केवलस्स
दुखवक्खन्वस्स निरोधो होति' ।

"एवं स्वाक्षरातो, भिक्खवे, मया धर्मो उत्तानो विवटो पका-
सितो छिन्नपिलोतिको । एव स्वाक्षराते खो, भिक्खवे, मया धर्मे उत्ताने
२५ विवटे पकासिते छिन्नपिलोतिके अलमेव सङ्घापब्जितेन कुलपुत्तेन
विरिय आरभितुं – 'काम तचो च न्हारू' च अद्वि च अवसिस्तु, सरीरे
उपसुस्तु मसलोहित । य त पुरिसथामेन पुरिसविरियेन पुरिसपरकमेन
पत्तब्ब न तं अपापुणित्वा विरियस्स सण्ठान भविस्सती' ति ।

“दुक्खं, भिक्खवे, कुसीतो विहरति वोकिणो पापकेहि अकुसलेहि
धम्मेहि, महत्तं च सदत्यं परिहापेति; आरढविरियो च खो, भिक्खवे,
सुख विहरति पविवित्तो पापकेहि अकुसलेहि धम्मेहि, महत्तं च सदत्यं
परिपुरेति । न, भिक्खवे, हीनेन अग्रस्स पत्ति होति । अगेन च खो,
भिक्खवे, अग्रस्स पत्ति होति । मण्डपेयमिदं, भिक्खवे, ब्रह्मचरियं, ५
सत्या’ सम्मुखीभूतो । तस्मातिह, भिक्खवे, विरियं आरभय अप्पत्तस्स
पत्तिया, अनविधिगतस्स अधिगमाय, असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय ।
‘एवं नो अयं अम्हाकं पब्बज्ञा अवञ्ज्ञा’ ३ भविस्सति सफला सउड्या ।
येसं ४ च ५ मय परिभुञ्जाम चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयमेसज्ज-
परिक्खारं ६ तेसं तेऽ कारा अम्हेसु महप्फला भविस्सति महानिसंसा’ १०
ति – एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं । अत्तत्यं वा हि, भिक्खवे,
सम्पस्समानेन अलमेव अप्पमादेन सम्पादेतुं; परत्यं वा हि, भिक्खवे,
सम्पस्समानेन अलमेव अप्पमादेन सम्पादेतुं; उभयत्यं वा हि, भिक्खवे,
सम्पस्समानेन अलमेव अप्पमादेन सम्पादेतुं” ति ।

२३. उपनिषद्सुतं

२४. सावत्थियं विहरति । “जानतो अहं, भिक्खवे, पस्सतो १५
आसवानं खयं वदामि, नो अजानतो नो अप्स्सतो । किञ्चच, भिक्खवे,
जानतो किं पस्सतो आसवानं खयो होति ? इति रूपं इति रूपस्स समु-
दयो इति रूपस्स अत्थङ्गमो, इति वेदना ...पे०.. इति सञ्ज्ञा ... इति
सङ्घारा ... इति विञ्ज्ञाणं इति विञ्ज्ञाणस्स समुदयो इति विञ्ज्ञा-
णस्स अत्थङ्गमो ति । एवं खो, भिक्खवे, जानतो एवं पस्सतो आसवानं २०
खयो होति ।

“यं पिस्स तं, भिक्खवे, खयस्मि खयेज्ञाणं तं पि सउपनिसं २५ R. 30
वदामि नो अनुपनिसं । का च, भिक्खवे, खयेज्ञाणस्स उपनिसा ?
‘विमुत्ती’ तिस्स वचनीयं । ‘विमुत्ति पाहं’, भिक्खवे, सउपनिसं वदामि
नो अनुपनिसं । का च, भिक्खवे, विमुत्तिया उपनिसा ? ‘विरागो’ २६ B 268
तिस्स वचनीयं । विरागं पाहं, भिक्खवे, सउपनिसं वदामि नो अनुपनिसं ।

१. सत्युस्स – सी० । २. अवक्ता – स्या० । ३-३. येसं – सी०, स्या, येसं हि –
रो० । ४० पच्चय० – रो० । ५ वो – रो० । ६ अत्थगमो – सी० । ७ पह सी०,
स्या०, रो० ।

का च, भिक्खवे, विरागस्स उपनिसा ? 'निब्बिदा' तिस्स वचनीय । निब्बिद पाह भिक्खवे, सउपनिस वदामि नो अनुपनिस । का च, भिक्खवे, निब्बिदाय उपनिसा ? 'यथाभूतञ्जाणदस्सन' तिस्स वचनीय । यथा-भूतञ्जाणदस्सन पाहं, भिक्खवे, सउपनिस वदामि नो अनुपनिस । का च,

५ भिक्खवे, यथाभूतञ्जाणदस्सनस्स उपनिसा ? 'समाधी' तिस्स वचनीय । समाधि पाह, भिक्खवे, सउपनिस वदामि नो अनुपनिस ।

"का च, भिक्खवे, समाधिस्स उपनिसा ? 'सुख' तिस्स वचनीय । सुख पाह, भिक्खवे, सउपनिस वदामि नो अनुपनिस । का च, भिक्खवे, सुखस्स उपनिसा ? 'प्रसादी' तिस्स वचनीय । प्रसादी पाह, भिक्खवे, सउपनिस वदामि नो अनुपनिस । का च, भिक्खवे, प्रसादीय उपनिसा ? 'पीती' तिस्स वचनीय । पीति पाह, भिक्खवे, सउपनिस वदामि, नो अनुपनिस । का च, भिक्खवे, पीतिया उपनिसा ? 'पामोज्जं' तिस्स वचनीय । पामोज्ज पाह, भिक्खवे, सउपनिस वदामि नो अनुपनिस । का च, भिक्खवे, पामोज्जस्स उपनिसा ? 'सद्धा' तिस्स वचनीय । सद्ध

१० पाहं, भिक्खवे, सउपनिस वदामि नो अनुपनिस ।

१५

R 31 "का च, भिक्खवे, सद्धाय उपनिसा ? 'दुक्खं' तिस्स वचनीय । दुक्ख पाह, भिक्खवे, सउपनिसं वदामि नो अनुपनिसं । का च, भिक्खवे, दुक्खस्स उपनिसा ? 'जाती' तिस्स वचनीय । जाति पाह, भिक्खवे, सउपनिस वदामि नो अनुपनिस । का च, भिक्खवे, जातिया उपनिसा ? 'भवो' तिस्स वचनीय । भवं पाह, भिक्खवे, सउपनिसं वदामि नो अनुप-

२० निसं । का च, भिक्खवे, भवस्स उपनिसा ? 'उपादानं' तिस्स वचनीय । उपादानं पाह, भिक्खवे, सउपनिसं वदामि नो अनुपनिसं । का च, भिक्खवे, उपादानस्स उपनिसा ? 'तण्हा' तिस्स वचनीय । तण्ह पाहं, भिक्खवे, सउपनिसं वदामि नो अनुपनिसं ।

२५ "का च, भिक्खवे, तण्हाय उपनिसा ? 'वेदना' तिस्स वचनीय ... पे० .. 'फस्से' तिस्स वचनीय 'सळायतन' तिस्स वचनीय ... 'नामरूप' तिस्स वचनीय ... 'विज्ञाण' तिस्स वचनीय ... 'सङ्घारा'

३० 'का च, भिक्खवे, सङ्घारे पाह, भिक्खवे, सउपनिसे वदामि नो अनुपनिसे । तिस्स वचनीय । सङ्घारे पाह, भिक्खवे, सउपनिसे वदामि नो अनुपनिसे । का च, भिक्खवे, सङ्घारान उपनिसा ? 'अविज्ञा' तिस्स वचनीय । 'इति खो, भिक्खवे, अविज्ञूपनिसा सङ्घारा, सङ्घारूपनिस

विञ्जनाणं, विञ्जाणूपनिसं नामरूपं, नामरूपनिसं सलायतनं, सलाय-
तनूपनिसो फस्सो, फस्सूपनिसा वेदना, वेदनूपनिसा तण्हा, तण्हूपनिसं
उपादानं, उपादानूपनिसो भवो, भवूपनिसा जाति, जातूपनिसं दुखं,
दुखूपनिसा सद्वा, सद्धूपनिसं पामोज्जं, पामोज्जूपनिसा पीति, पीतूपनिसा
पस्सद्धि, पस्सद्धूपनिसं सुखं, सुखूपनिसो समाधि, समाधूपनिसं यथाभूत- ५
आणदस्सनं, यथाभूतज्ञाणदस्सनूपनिसा निविदा, निविदूपनिसो
विरागो, विरागूपनिसा विमुत्ति, विमुतूपनिसं खयेज्ञाणं ।

R. 32

“सेयथापि, भिक्खवे, उपरिपब्बते थुल्लफुसितके^१ देवे वस्सन्ते
तं उदक यथानिन्नं पवत्तमानं पव्वतकन्द्ररपदरसाक्षा परिपूरेति । पव्वत-
कन्द्ररपदरसाक्षापरिपूरा कुसोब्भे^२ परिपूरेत्ति । कुसोब्भा परिपूरा १०
महासोब्भे परिपूरेत्ति । महासोब्भा परिपूरा कुञ्चदियो परिपूरेत्ति ।
कुञ्चदियो परिपूरा महानदियो परिपूरेत्ति । महानदियो परिपूरा^३ महा-
चमुद^४ परिपूरेत्ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, अविज्जूपनिसा सङ्घारा, सङ्घारूपनिसं
विञ्जनाणं, विञ्जाणूपनिसं नामरूपं, नामरूपनिसं सलायतनं, सलाय- १५
तनूपनिसो फस्सो, फस्सूपनिसा वेदना, वेदनूपनिसा तण्हा, तण्हूपनिसं
उपादानं, उपादानूपनिसो भवो, भवूपनिसा जाति, जातूपनिसं दुखं,
दुखूपनिसा सद्वा, सद्धूपनिसं पामोज्जं, पामोज्जूपनिसा पीति, पीतूपनिसा
पस्सद्धि, पस्सद्धूपनिसं सुखं, सुखूपनिसो समाधि, समाधूपनिसं यथाभूत-
आणदस्सनं, यथाभूतज्ञाणदस्सनूपनिसा निविदा, निविदूपनिसो २०
विरागो, विरागूपनिसा विमुत्ति, विमुतूपनिसं खयेज्ञाणं” ति ।

२४ अञ्जनातित्यथसुतं

२५. राजगहे विहरति वेलुवने । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो
पुब्बहसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय राजगहं पिण्डाय पाविसि ।
अथ खो आयस्मतो सारिपुत्तस्स एतदहोसि – “अतिष्ठगो खो ताव राज-
गहे पिण्डाय चरितु । यन्मूनाहं येन अञ्जनातित्यथानं परिब्बाजकानं २५
आरामो तेनुपसङ्घमेयं” ति ।

१ थुल्लफुसितके – रो० । २ कुस्सूभे – सी०, स्या०, कुसुभ – रो० । ३ परिपूरायो –
सी० । ४. महाचमुदं सागरं – सी०, दो० ।

B. 270,
R. 33

अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो येन अञ्जनतितिथ्यान परिब्बाजकानं
आरामो तेनुपसङ्क्षमि, उपसङ्क्षमित्वा तेहि अञ्जनतितिथ्येहि परिब्बाज-
केहि सद्वि सम्मोदि। सम्मोदनीय कथ सारणीय^१ वीतिसारेत्वा एकमन्त
निसीदि। एकमन्तं निसिन्न खो आयस्मन्त सारिपुत्त ते अञ्जनतितिथ्या
५ परिब्बाजका एतदवोचु —

“सन्तावुसो, सारिपुत्त, एके समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत
दुक्ख पञ्चापेन्ति^२। सन्ति पनावुसो सारिपुत्त, एके समणब्राह्मणा कम्म-
वादा परकत^३ दुक्खं पञ्चापेन्ति। सन्तावुसो सारिपुत्त, एके समणब्राह्मणा
कम्मवादा सयकत च परकत च दुक्खं पञ्चापेन्ति। सन्ति पनावुसो
१० सारिपुत्त, एके समणब्राह्मणा कम्मवादा असयकार अपरकार अधिच्च-
समुप्पन्न दुक्खं पञ्चापेन्ति। इधं पनावुसो सारिपुत्त, समणो गोतमो
किवादी किमक्खायी? कथ व्याकरमाना^४ च मय वुत्तवादिनो चेव
समणस्स गोतमस्स अस्साम, न च समण गोतम अभूतेन अबभाचिक्खेय्याम,
धम्मस्स चानुधम्म व्याकरेय्याम, न च कोचि सहधम्मिको वादानुपातो
१५ गारण्ह ठानं आगच्छेय्या” ति?

“पटिच्चसमुप्पन्न खो, आवुसो, दुक्खं वुत्त भगवता। किं पटिच्च?
फस्स पटिच्च। इति वद वुत्तवादी चेव भगवतो अस्स, न च भगवन्त
अभूतेन अबभाचिक्खेय्य, धम्मस्स चानुधम्म व्याकरेय्य, न च कोचि सह-
धम्मिको वादानुपातो गारण्ह ठान आगच्छेय्य।

२० “तत्रावुसो, ये ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत दुक्ख पञ्चापेन्ति तदपि फस्सपच्चया^५। ये पि ते समणब्राह्मणा कम्मवादा परकत दुक्खं पञ्चापेन्ति तदपि फस्सपच्चया। ये पि ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत च परकत च दुक्खं पञ्चापेन्ति तदपि फस्सपच्चया। ये पि ते समणब्राह्मणा कम्मवादा असयकार अपरकार अधिच्चसमुप्पन्न दुक्खं पञ्चापेन्ति तदपि फस्सपच्चया।

२५ “तत्रावुसो, ये ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत दुक्खं पञ्चापेन्ति, ते वत अञ्जनत्र फस्सा पटिसवेदिसन्ती^६ ति नेत ठान विज्जति। ये पि ते समणब्राह्मणा कम्मवादा परकत दुक्खं पञ्चापेन्ति ते वत अञ्जनत्र फस्सा पटिसवेदिसन्ती ति नेतं ठान विज्जति। ये पि ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकतं च परकत च दुक्खं पञ्चापेन्ति ते वत अञ्जनत्र फस्सा

R. 34

B. 271

१ सारणीय — सी०, स्था०, रो०। २ पञ्चापेन्ति — म०। ३ पत्कर्त — सी०, स्था०। ४ व्याकरमाना — रो०। ५ फस्सपच्चया — सी०। ६ पटिसवेदिसन्ती — स्था०।

पटिसंवेदिस्सन्ती ति नेतं ठानं विज्जति । ये पि ते समणब्राह्मणा कम्म-
वादा असयकार अपरकार^१ अधिच्चसमुप्पन्नं दुक्खं पञ्चापेन्ति ते वत
अञ्जनत्र फस्सा पटिसंवेदिस्सन्ती ति नेतं ठानं विज्जती” ति ।

अस्सोसि खो आयस्मा आनन्दो आयस्मतो सारिपुत्रस्स तेहि
अञ्जतितिथ्येहि परिब्राजकेहि सद्धि इमं^२ कथासल्लापं । अथ खो आयस्मा
आनन्दो राजगहे पिण्डाय चरित्वा पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिक्कन्तो येन
भगवा तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसिश्वो खो आयस्मा आनन्दो यावतको आयस्मतो
सारिपुत्रस्स तेहि अञ्जतितिथ्येहि परिब्राजकेहि सद्धि अहोसि कथा-
सल्लापो तं सब्बं भगवतो आरोचेसि ।

“साधु साधु, आनन्द, यथा तं सारिपुत्रो सम्मा व्याकरमानो
व्याकरेय । पटिच्चसमुप्पन्न खो, आनन्द, दुक्ख वुत्तं मया । किं पटिच्च ?
फस्सं पटिच्च । इति वद वुत्तवादी चेव मे अस्स, न च म अभूतेन अब्भा-
चिक्खेय^३, धम्मस्स चानुधम्म^४ व्याकरेय, न च कोचि सहधम्मिको
वादानुपातो गारह्यं ठानं आगच्छेय ।

“तत्रानन्द, ये ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत दुक्खं पञ्चा-
पेन्ति तदपि फस्सपच्चया । ये पि ते ..पे० .. ये पि ते ...पे०.. ये पि ते
समणब्राह्मणा कम्मवादा असयकार अपरकार अधिच्चसमुप्पन्नं दुक्खं
पञ्चापेन्ति तदपि फस्सपच्चया ।

“तत्रानन्द, ये पि ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत दुक्खं
पञ्चापेन्ति ते वत अञ्जनत्र फस्सा पटिसंवेदिस्सन्ती ति नेतं ठानं
विज्जति । ये पि ते ..पे०.. ये पि ते ...पे०... ये पि ते समणब्राह्मणा कम्म-
वादा असयकार अपरकार अधिच्चसमुप्पन्न दुक्खं पञ्चापेन्ति ते वत
अञ्जनत्र फस्सा पटिसंवेदिस्सन्ती ति नेत ठान विज्जति ।

“एकमिदाह, आनन्द, समय इधेव राजगहे विहरामि वेळुवने
कलन्दकनिवापे । अथ ख्वाह, आनन्द, पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्त-
चीवरमादाय राजगहं पिण्डाय पाविसि । तस्स मण्ह, आनन्द, एतदहोसि—
‘अतिप्पगो खो ताव राजगहे पिण्डाय चरितु । यन्नाहं येन अञ्जन-
तिथ्यान परिब्राजकानं आरामो तेनुपसङ्गमेय’ ति ।

“अथ ख्वाह, आनन्द, येन अञ्जनतिथ्यानं परिब्राजकानं

१ रो० पोत्यके नत्यि । २ रो० पोत्यके नत्यि । ३-४. रो० पोत्यके नत्यि ।

५

६

१०

R 35

15

B 272

आरामो तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्यमित्वा तेहि अञ्जतितिथ्येहि परिब्बाजकेहि सद्धि सम्मोदि। सम्मोदनीय कथं सारणीय वीतिसारेत्वा एकमन्त निसीदि। एकमन्त निसिन्न खो म, आनन्द, ते अञ्जतितिथ्या परिब्बाजका एतदबोचु-

- 5 . ‘सन्तावुसो गोतम, एके समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत दुक्ख पञ्जापेन्ति। सन्ति पनावुसो गोतम, एके समणब्राह्मणा कम्मवादा परकत दुक्ख पञ्जापेन्ति। सन्तावुसो गोतम, एके समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकतं च परकत च दुक्ख पञ्जापेन्ति। सन्ति पनावुसो गोतम, एके समणब्राह्मणा कम्मवादा असयकारं अपरकार अधिच्छसमुप्पन्नं दुक्ख 10 पञ्जापेन्ति। इध नो आयस्मा गोतमो किवादी किमक्खायी? कथ व्याकरमाना च मय वुत्तवादिनो चेव आयस्मतो गोतमस्स अस्साम, न च आयस्मन्त गोतम अभूतेन अबभाचिक्खेय्याम, धम्मस्स चानुधम्म व्याकरेय्याम, न च कोचि सहधम्मिको वादानुपातो गारथं ठान आगच्छेय्या’ ति?
- 15 “एव वुत्ताह, आनन्द, ते अञ्जतितिथ्ये परिब्बाजके एतदबोच - ‘पटिच्छसमुप्पन्न खो, आवुसो, दुक्ख वुत्त मया। कि पटिच्छ? फस्स पटिच्छ। इति वद वुत्तवादी चेव मे अस्स, न च म अभूतेन अबभाचिक्खेय्य, धम्मस्स चानुधम्म व्याकरेय्य, न च कोचि सहधम्मिको वादानुपातो गारथं हठान आगच्छेय्या’ ति।
- 20 “तत्रावुसो, ये ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत दुक्ख पञ्जा- पेन्ति तदपि फस्सपच्छया। ये पि ते .पे० ये पि ते पे० ये पि ते ते समणब्राह्मणा कम्मवादा असयकार अपरकार अधिच्छसमुप्पन्न दुक्ख पञ्जापेन्ति तदपि फस्सपच्छया।
- 25 “तत्रावुसो, ये ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयकत दुक्ख पञ्जा- पेन्ति ते वत अञ्जात्र फस्सा पटिसंवेदिस्सन्ती ति नेत ठान विज्जति। ये पि ते पे० ये पि ते पे० ये पि ते समणब्राह्मणा कम्मवादा असय- कार अपरकार अधिच्छसमुप्पन्न दुक्ख पञ्जापेन्ति ते वत अञ्जात्र फस्सा पटिसंवेदिस्सन्ती ति नेत ठान विज्जती” ति।
- B 273 30 “अच्छरिय भन्ते, अबभूत भन्ते! यत्र हि नाम एकेन पदेन सब्बो अत्थो वुत्तो भविस्सति। सिया नु खो, भन्ते, एसेवत्थो वित्थारेन वुच्च- मानो गम्भोरो चेव अस्स गम्भीरावभासो चा” ति?

“तेनहानन्द, तञ्चेवेत्थ पटिभातू” ति । “सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेयुः – ‘जरामरणं, आवुसो आनन्दं, किनिदानं किसमुदयं किजातिकं किपभवं’ ति, एवं पुद्गोहं”, भन्ते, एवं व्याकरेयं – ‘जरामरणं खो, आवुसो, जातिनिदानं जातिसमुदयं जातिजातिकं जातिपभवं’ ति । एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेय ।

5

“सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेयु – ‘जाति पनावुसो आनन्द, किनिदाना किसमुदया किजातिका किपभवा’ ति, एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं – ‘जाति खो, आवुसो, भवनिदाना भवसमुदया भवजातिका भवप्पभवा’ ति । एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेय ।

सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेयु – ‘भवो पनावुसो आनन्द, किनिदानो किसमुदयो किजातिको किपभवो’ ति, एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं – ‘भवो खो, आवुसो, उपादाननिदानो उपादानसमुदयो उपादानजातिको उपादानप्पभवो’ ति । एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेय ।

10

“सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेयु – उपादान पनावुसो ..पे० .. तण्हा पनावुसो ..पे०... वेदना पनावुसो ..पे०... सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेयु – ‘फस्सो पनावुसो आनन्द, किनिदानो किसमुदयो किजातिको किपभवो’ ति, एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेय – ‘फस्सो खो, आवुसो, सळायतननिदानो सळायतनसमुदयो सळायतनजातिको सळायतनप्पभवो’ ति । ‘छन्न त्वेव, आवुसो, फस्सायतनान असेसविरागनिरोधा फस्सनिरोधो; फस्सनिरोधा वेदनानिरोधो; वेदनानिरोधा तण्हानिरोधो; तण्हानिरोधा 15 उपादाननिरोधो, उपादाननिरोधा भवनिरोधो, भवनिरोधा जातिनिरोधो, जातिनिरोधा जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुद्धज्ञन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स निरोधो होती’ ति । एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेय” ति ।

15

20

२५. भूमिजसुत्तं

२६ सावत्थियं विहरति । अथ खो आयस्मा भूमिजो सायन्ह-
समय^१ पटिसल्लाना दुष्टितो येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्क्षिप्ति; उप-
सङ्क्षिप्तिवा आयस्मता सारिपुत्तेन सद्वि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथ

25

B 274

R 38

१. पुद्गोहं – सी०, रो० । २. सायण्हसमय – सी०, स्या०, रो० ।
सं० २-५

सारणीय वीतिसारेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा भूमिजो आयस्मन्त सारिपुत्त एतदवोच –

“सन्तावुसो सारिपुत्त, एके समणनाहृणा कम्मवादा सयकत सुखदुक्ख पञ्जापेन्ति । सन्ति पनावुसो सारिपुत्त, एके समणनाहृणा कम्मवादा परकत सुखदुक्ख पञ्जापेन्ति । सन्तावुसो^१ सारिपुत्त, एके समणनाहृणा कम्मवादा सयकत च परकत च सुखदुक्ख पञ्जापेन्ति । सन्ति पनावुसो सारिपुत्त, एके समणनाहृणा कम्मवादा असयकार अपरकार अधिच्छसमुप्पन्न सुखदुक्ख पञ्जापेन्ति । इथ नो, आवुसो सारिपुत्त, भगवा किवादी किमक्षायी कथ व्याकरमाना च भय वुत्तवादिनो चेव १० भगवतो अस्साम, न च भगवन्त अभूतेन अब्भाचिक्खेयाम, धम्मस्स चानुधम्मं व्याकरेयाम, न च कोचि सहधम्मिको वादानुपातो गारण्ह ठान आगच्छेय्या” ति ?

“पटिच्छसमुप्पन्न खो, आवुसो, सुखदुक्ख वुत्त भगवता । कि पटिच्छ ? फस्स पटिच्छ । इति वद वुत्तवादी चेव भगवतो अस्स, न च १५ भगवन्त अभूतेन अब्भाचिक्खेय, धम्मस्स चानुधम्मं व्याकरेय, न च कोचि सहधम्मिको वादानुपातो गारण्ह ठान आगच्छेय्य ।

“तत्रावुसो, ये ते समणनाहृणा कम्मवादा सयकत सुखदुक्ख पञ्जापेन्ति तदपि फस्सपच्चया^२ । ये पि ते .पे० ये पि ते .पे० १५ ये पि ते समणनाहृणा कम्मवादा असयकार अपरकार अधिच्छसमुप्पन्न सुखदुक्खं पञ्जापेन्ति तदपि फस्सपच्चया ।

“तत्रावुसो, ये ते समणनाहृणा कम्मवादा सयकत सुखदुक्ख पञ्जापेन्ति ते वत अञ्जनात्र फस्सा पटिसवेदिस्सन्ती ति नेत ठान विज्जति । ये पि ते पे० ये पि ते पे० ये पि ते समणनाहृणा कम्मवादा असयकार अपरकार अधिच्छसमुप्पन्न सुखदुक्खं पञ्जापेन्ति ते वत २५ अञ्जनात्र फस्सा पटिसवेदिस्सन्ती ति नेत ठान विज्जती” ति ।

R 39

B 275

अस्सोसि खो आयस्मा आनन्दो आयस्मतो सारिपुत्स्स आयस्मता भूमिजेन सद्धि इम कथासल्लापं । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनपसङ्क्षिप्तिः उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो यावतको आयस्मतो सारिपुत्स्स

^१ सन्ति पनावुसो – सी०, रो० । ^२ फस्सपच्चया – सी० ।

आयस्मता भूमिजेन सर्द्धि अहोसि कथासल्लापो तं सब्बं भगवतो
आरोचेसि ।

“साधु साधु, आनन्द, यथा तं सारिपुत्तो सम्मा व्याकरमाना^१
व्याकरेय । पटिच्चसमुप्पत्ति खो, आनन्द, सुखदुक्खं वुत्तं मया । कि
पटिच्च ? फस्सं पटिच्च । इति वद वुत्तवादी चेव मे अस्स, न च मं^२
अभूतेन अभाच्चिक्षेय्य, धम्मस्स चानुधम्मं व्याकरेय्य, न च कोचि सह-
धम्मिको वादानुपातो गार्यहं ठान आगच्छेय्य ।

“तत्रानन्द, ये ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयंकतं सुखदुक्खं
पञ्जापेन्ति^३ तदपि फस्सपच्चया । ये पि ते ...पे०... ये पि ते ...पे०... ये
पि ते समणब्राह्मणा कम्मवादा असयंकारं अपरंकारं अधिच्चसमुप्पत्ति^४
सुखदुक्खं पञ्जापेन्ति तदपि फस्सपच्चया ।

“तत्रानन्द, ये ते समणब्राह्मणा कम्मवादा सयंकतं सुखदुक्खं
पञ्जापेन्ति ते वत अञ्जनात्र फस्सा पटिसंवेदिस्सन्ती ति नेतं ठानं
विज्जति । ये पि ते .पे०... ये पि ते ...पे०... ये पि ते समणब्राह्मणा-
कम्मवादा असयंकारं अपरंकारं अधिच्चसमुप्पत्ति सुखदुक्खं पञ्जापेन्ति^५
ते वत अञ्जनात्र फस्सा पटिसंवेदिस्सन्ती ति नेतं ठानं विज्जति ।

“काये वा हानन्द, सति कायसञ्चेतनाहेतु उप्पज्जति अज्जत्तं
सुखदुक्खं । वाचाय वा हानन्द, सति वचीसञ्चेतनाहेतु उप्पज्जति
अज्जत्तं सुखदुक्खं । मने वा हानन्द, सति मनोसञ्चेतनाहेतु उप्पज्जति
अज्जत्तं सुखदुक्खं अविज्ञापच्चया च ।

“सामं वा तं, आनन्द, कायसङ्घार अभिसङ्घरोति, यंपच्चयास्स^६
तं उप्पज्जति अज्जत्तं सुखदुक्खं । परे^७ वा तं^८, आनन्द, कायसङ्घार अभि-
सङ्घरोन्ति, यंपच्चयास्स तं उप्पज्जति अज्जत्तं सुखदुक्खं । सम्पजानो वा
तं, आनन्द, कायसङ्घार अभिसङ्घरोति यंपच्चयास्स तं उप्पज्जति अज्जत्तं
सुखदुक्खं । असम्पजानो वा तं, आनन्द, कायसङ्घार अभिसङ्घरोति^९
यंपच्चयास्स तं उप्पज्जति अज्जत्तं सुखदुक्खं ।

“सामं वा तं, आनन्द, वचीसङ्घार अभिसङ्घरोति यंपच्चयास्स
तं उप्पज्जति अज्जत्तं सुखदुक्खं । परे वा तं, आनन्द, वचीसङ्घार अभि-
सङ्घरोन्ति यंपच्चयास्स तं उप्पज्जति अज्जत्तं सुखदुक्खं । सम्पजानो

१ व्याकरमानो – सी०, रो० । २ पञ्जापेन्ति – म० । ३ य पञ्चयाय –
स्था० । ४-५ परे वास्सत – सी०, रो०, परे वायतं – स्था० ।

वा त, आनन्द ...पे०... असम्पज्जानो वा त, आनन्द, वचीसङ्घार अभि-
सङ्घरोति यपच्चयास्स त उप्पज्जति अज्ञात्त सुखदुक्ख ।

“सामं वा तं, आनन्द, मनोसङ्घार अभिसङ्घरोति यपच्चयास्स
उप्पज्जति अज्ञात्त सुखदुक्ख । परे वा त, आनन्द, मनोसङ्घारं अभि-

५ सङ्घरोत्ति यपच्चयास्स त उप्पज्जति अज्ञात्त सुखदुक्खं । सम्पज्जानो वा
त, आनन्द ...पे०... असम्पज्जानो वा त, आनन्द, मनोसङ्घार अभिसङ्घ-
रोति यपच्चयास्स त उप्पज्जति अज्ञात्त सुखदुक्ख ।

“इमेसु, आनन्द, धम्मेसु^१ अविज्ञा अनुपतिता । अविज्ञाय त्वेव,
आनन्द, असेसविरागिनिरोधा सो कायो न होति यपच्चयास्स तं उप्पज्जति

१० १० अज्ञात्त सुखदुक्ख । सा वाचा न होति यपच्चयास्स तं उप्पज्जति अज्ञात्त

R. 41 १५ सुखदुक्ख । सो मनो न होति यपच्चयास्स तं उप्पज्जति अज्ञात्त
सुखदुक्ख । सो मनो न होति यपच्चयास्स तं उप्पज्जति अज्ञात्त सुख-
दुक्ख । खेत्तं तं^२ न होति प०. वथु त न होति. पे० आयतन त न
होति . .पे०... अधिकरणं त न होति यपच्चयास्स त उप्पज्जति अज्ञात्त
सुखदुक्ख” ति ।

२६. उपवाणसुत्तं

१५ २७ सावत्थिय विहरति । अथ खो आयस्मा उपवाणो येन
भगवा तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्त
निसीदि । एकनन्त्त निसिन्नो खो आयस्मा उपवाणो भगवन्त एतद्वोच -

“सन्ति पन, भन्ते, एके समणन्नाह्यणा सयकत दुक्ख पञ्जापेन्ति ।
पेन्ति^३ । सन्ति पन^४, भन्ते, एके समणन्नाह्यणा परकत दुक्ख पञ्जापेन्ति ।

२० २८ सन्ति पन, भन्ते, एके समणन्नाह्यणा सयकतं च परकतं च दुक्ख पञ्जापेन्ति ।
सन्ति पन, भन्ते, एके समणन्नाह्यणा असयकार अपरकार
अधिच्चसमुपन्न दुक्ख पञ्जापेन्ति । इध नो, भन्ते, भगवा किवादी
किमक्षायी कथ व्याकरमाता च मय वुत्तवादिनो चेव भगवतो अस्साम,
न च भगवन्त अभूतेन अब्भाचिक्षेय्याम, धम्मस्स चानुधम्म व्याकरे-
य्याम, न च कोचि सहधम्मिको वादानुपातो गारण्ह ठान आग-

२५ च्छेय्या” ति ?

“पटिच्चसमुपन्न खो, उपवाण, दुक्खं वुतं मया । कि पटिच्च ?

फस्सं पटिच्च । इति वदं वुत्तवादी चेव मे अस्स, न च मं अभूतेन अब्मा-
चिकवेय्य, धम्मस्स चानुधम्म ब्याकरेय्य, न च कोचि सहधम्मिको
वादानुपातो गारथं ठानं आगच्छेय्य ।

“तत्र, उपवाण, ये ते समणब्राह्मणा सयंकतं दुक्खं पञ्जापेन्ति
तदपि फस्सपञ्चया । ये पि ते ...पे०... ये पि ते ...पे०... ये पि ते समण- ५
ब्राह्मणा असयंकारं अपरंकारं अधिच्चसमुप्पन्नं दुक्खं पञ्जापेन्ति तदपि
फस्सपञ्चया ।

“तत्र, उपवाण, ये ते समणब्राह्मणा सयंकतं दुक्खं पञ्जापेन्ति
ते वत अञ्जनात्र फस्सा पटिसवेदिस्सन्ती^१ ति नेतं ठानं विज्जति । ये पि
ते ...पे०... ये पि ते ...पे०... ये पि ते समणब्राह्मणा असयंकारं अपरं- १०
कारं अधिच्चसमुप्पन्नं दुक्खं पञ्जापेन्ति ते वत अञ्जनात्र फस्सा
पटिसवेदिस्सन्ती ति नेतं ठानं विज्जती” ति ।

R. 42

२७. पञ्चयसुत्तं

२८. सावत्थियं विहरति । “अविज्ञापञ्चया, भिक्खवे, सङ्घारा;
सङ्घारपञ्चया विज्ञाणं ...पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्लवन्धस्स
समुदयो होति ।

15

“कतमं च, भिक्खवे, जरामरणं ? या तेसं तेसं सत्तानं तम्हि
तम्हि सत्तनिकाये जरा जीरणता खण्डिच्चं पालिच्चं वलित्तचत्ता आयुनो
संहनि इन्द्रियानं परिपाको – अयं वुच्चति जरा । या तेसं तेसं सत्तानं
तम्हा तम्हा सत्तनिकाया चुति चवनता भेदो अन्तरधान मच्चु मरणं
कालकिरिया खन्धानं भेदो कळेवरस्स निक्षेपो जीवितिनिर्दियस्स^२ उप- 20
च्छेदो^३; इदं वुच्चति मरणं । इति अयं च जरा इदं च मरणं । इदं वुच्चति,
भिक्खवे, जरामरणं । जातिसमुदया जरामरणसमुदयो; जातिनिरोधा
जरामरणनिरोधो । अयमेव अरियो अट्टुञ्जिको मग्मो जरामरणनिरोध-
गामिनी पटिपदा । सेव्यथीदं – सम्मादिट्टि, सम्मासङ्क्षेपो, सम्मावाचा,
सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि । 25

“कतमा^४ च, भिक्खवे, जाति ..पे०... कतमो च, भिक्खवे,
भवो ... कतमं च, भिक्खवे, उपादानं ... कतमा च, भिक्खवे, तण्हा ...

B. 278

R. 43

^१ पटिसवेदयन्ती – स्यां । २-२. सी०, रो०, म० पौत्रकेसु नत्यि । ^३ कतमो-
री० ।

कतमा च, भिक्खवे, वेदना .. कतमो च, भिक्खवे, फस्सो ... कतमं च,
भिक्खवे, सळायतनं ... कतमं च, भिक्खवे, नामरूपं . कतमं च,
भिक्खवे, विज्ञाणं ... ।

“कतमे’ च, भिक्खवे, सङ्घारा ? तयोमे, भिक्खवे, सङ्घारा-

- ५ कायसङ्घारो, वचीसङ्घारो, चित्तसङ्घारो । इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे,
सङ्घारा ! अविज्ञासमुदया सङ्घारसमुदयो, अविज्ञानिरोधा सङ्घार-
निरोधो । अयमेव अरियो अटुज्जिको मग्नो सङ्घारनिरोधगामिनी पटि-
पदा । सेव्यथीदं – सम्मादिष्टि पे०. सम्मासमाधि ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावको एवं पच्चयं पजानाति,

- १० एवं पच्चयसमुदय पजानाति, एवं पच्चयनिरोधं पजानाति, एवं पच्चय-
निरोधगामिनि पटिपदं पजानाति । अय वुच्चति, भिक्खवे, अरिय-
सावको दिट्ठिसम्पन्नो इति पि, दस्सनसम्पन्नो इति पि, आगतो इमं सद्गम्मं
इति पि, पस्सति इमं सद्गम्मं इति पि, सेक्खेनै आणेन समन्बागतो इति
पि, सेक्खाय विज्ञाय समन्बागतो इति पि, धम्मसोत समापन्नो इति
पि, अरियो निब्बेधिकपञ्चो इति पि, अमतद्वार आहच्च तिष्ठति
इति पी” ति ।

२८. भिक्खुसुतं

२९. सावत्तिथं विहरति । तत्र खो ... पे०. इध, भिक्खवे,
भिक्खु जरामरण पजानाति, जरामरणसमुदयं पजानाति, जरामरणनिरोधं
पजानाति, जरामरणनिरोधगामिनि पटिपदं पजानाति, जाति पजानाति
१० .. पे०.. भव पजानाति .. उपादान पजानाति तण्ह पजानाति ... वेदनं
पजानाति . फस्सं पजानाति .. सळायतन पजानाति ... नामरूप पजा-
नाति ... विज्ञाण पजानाति .. सङ्घारे पजानाति .. सङ्घारसमुदय
पजानाति .. सङ्घारनिरोध पजानाति सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपद
पजानाति ।

- २५ “कतमं च, भिक्खवे, जरामरण ? या तेस तेसं सत्तानं तम्हि
तम्हि सत्तनिकाये जरा जीरणता खण्डिच्चं पालिच्चं वलितचता आयुनो
संहानि इन्द्रियानं परिपाको – अयं वुच्चति जरा । या तेसं तेसं सत्तानं

तम्हा॑ तम्हा॑ सत्तनिकाया॒ चुति चवनता॒ भेदो अन्तरथानं॒ मच्चु॒ मरणं॒
कालकिरिया॒ खन्धानं॒ भेदो॒ कलेवरस्स निक्खेपो॒ जीवितिन्द्रियस्स॒॑
उपच्छेदो॑; इदं॒ वुच्चति॒ मरणं॒। इति॒ अयं॒ च॒ जरा॒ इदं॒ च॒ मरणं॒। इदं॒
वुच्चति॒, भिक्खवे॒, जरामरणं॒। जातिसमुदया॒ जरामरणसमुदयो॒; जाति-
निरोधा॒ जरामरणनिरोधो॒। अयमेव॒ अरियो॒ अटुज्जिको॒ मरगो॒ जरा-५
मरणनिरोधगामिनी॒ पटिपदा॒। सेयथीदं॒ – सम्मादिट्टि॒ . .पे०... सम्मा-
समाधि॒।

B. 279

“कतमा॒ च॒, भिक्खवे॒, जाति॒ पे०.. कतमो॒ च॒, भिक्खवे॒,
भवो॒ ... कतमं॒ च॒, भिक्खवे॒, उपादानं॒ ... कतमा॒ च॒, भिक्खवे॒, तण्हा॒ ...
वेदना॒ ... फस्सो॒ ... सळायतनं॒ ... नामरूपं॒ ... विच्छाणं॒ ... ।

10

“कतमे॒ च॒, भिक्खवे॒, सङ्घारा॒? तयोमे॒, भिक्खवे॒, सङ्घारा॒ –
कायसङ्घारो॒, वचीसङ्घारो॒, चित्तसङ्घारो॒। इमे॒ वुच्चन्ति॒, भिक्खवे॒,
सङ्घारा॒। अविज्ञासमुदया॒ सङ्घारसमुदयो॒; अविज्ञानिरोधा॒ सङ्घार-
निरोधो॒। अयमेव॒ अरियो॒ अटुज्जिको॒ मरगो॒ सङ्घारनिरोधगामिनी॒ पटि-
पदा॒। सेयथीदं॒ – सम्मादिट्टि॒ . .पे०... सम्मासमाधि॒।

15

“यतो॒ खो॒, भिक्खवे॒, भिक्खु॒ एवं॒ जरामरणं॒ पजानाति॒, एवं॒
जरामरणसमुदयं॒ पजानाति॒, एवं॒ जरामरणनिरोधं॒ पजानाति॒, एवं॒ जरा-
मरणनिरोधगामिनिं॒ पटिपदं॒ पजानाति॒, एवं॒ जाति॒ पजानाति॒ ...पे०...
भवं॒ ... उपादानं॒ ... तण्हं॒ ... वेदनं॒ ... फस्सं॒ ... सळायतनं॒ ... नामरूपं॒ ..
विच्छाणं॒ ... सङ्घारे॒ ... सङ्घारसमुदयं॒ ... सङ्घारनिरोधं॒ ... एवं॒ सङ्घार-
निरोधगामिनिं॒ पटिपदं॒ पजानाति॒। अयं॒ वुच्चति॒, भिक्खवे॒, भिक्खु॒ दिट्टि॒-
सम्पन्नो॒ इति॒ पि॒, दस्सनसम्पन्नो॒ इति॒ पि॒, आगतो॒ इमं॒ सद्गम्मं॒ इति॒ पि॒,
पस्सति॒ इमं॒ सद्गम्मं॒ इति॒ पि॒, सेक्खेन॑ बाणेन॒ समन्वागतो॒ इति॒ पि॒”, सेक्खाय
विज्ञाय॒ समन्वागतो॒ इति॒ पि॒, धम्मसोतं॒ समापन्नो॒ इति॒ पि॒, अरियो॒ निव्वे-
विकपञ्चो॒ इति॒ पि॒, अमतद्वारं॒ आहच्च॒ तिटुति॒ इति॒ पी॒” ति॒।

20 R. 45

25

२६. समणब्राह्मणसुत्तं

३०. सावत्थियं॒ विहरति॒। तत्र॒ खो॒ ...पे०... ये॒ हि॒ केचि॒, भिक्खवे॒,
समणा॒ वा॒ ब्राह्मणा॒ वा॒ जरामरणं॒ न॒ परिजानन्ति॒, जरामरणसमुदयं॒ न॒

१-१. तम्हि॒ तम्हि॒ - रो०। २. मत्तनिकाये॒ - रो०। ३-३ सी०, रो०, म० पोत्वकेसु
नत्यि॒। ४-४. रो० पोत्वके॒ नत्यि॒।

परिजानन्ति, जरामरणनिरोधं न परिजानन्ति, जरामरणनिरोधगार्मिनि
पटिपदं न परिजानन्ति, जार्ति न परिजानन्ति ...पे०.. भवं ... उपादानं..
तण्ह ... वेदनं ... फसं ... सळायतनं .. नामरूप .. विज्ञाणं .. सह्वारे
सह्वारसमुदयं ... सह्वारनिरोधं .. सह्वारनिरोधगार्मिनि पटिपदं न परि-
जानन्ति । न मे ते, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेनु वा समण-
सम्मता' ब्राह्मणेनु वा ब्राह्मणसम्मता^३ । न च पनेते आयस्मन्तो
सामञ्ज्ञत्वं वा ब्रह्मञ्ज्ञत्वं' वा दिट्ठेव धम्मे सय अभिज्ञा सच्चिकल्वा
उपसम्पज्ज विहरन्ति ।

B. 200

"ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा जरामरणं
परिजानन्ति, जरामरणसमुदयं परिजानन्ति, जरामरणनिरोधपरिजानन्ति,
जरामरणनिरोधगार्मिनि पटिपद परिजानन्ति, जार्ति परिजानन्ति
...पे०.. भवं ... उपादान .. तण्ह ... वेदनं ... फसं .. सळायतन .. नाम-
रूप ... विज्ञाणं ... सह्वारे परिजानन्ति, सह्वारसमुदय परिजानन्ति,
सह्वारनिरोधं परिजानन्ति, सह्वारनिरोधगार्मिनि पटिपद परिजानन्ति ।
R. 46 15 ते खो मे, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेनु चेव समणसम्मता
ब्राह्मणेनु च ब्राह्मणसम्मता । ते च पनायस्मन्तो सामञ्ज्ञत्वं च
ब्रह्मञ्ज्ञत्वं च दिट्ठेव धम्मे सय अभिज्ञा सच्चिकल्वा उपसम्पज्ज
विहरन्ती" ति ।

३०. दुतियसमणब्राह्मणसुतं

३१. सावत्रिय विहरति । "तव खो ..पे०.. ये हि केचि,
भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा जरामरण नप्पजानन्ति, जरामरणसमुदयं
नप्पजानन्ति, जरामरणनिरोधं नप्पजानन्ति, जरामरणनिरोधगार्मिनि
पटिपदं नप्पजानन्ति ते वत जरामरणं भमतिनकाम ठम्मन्ती ति नेत ठान
विजजति । जार्ति नप्पजानन्ति ..पे०.. भव ... उपादान .. तान ...
वेदनं ... फस्त .. सळायतनं .. नामरूप ... विज्ञाण ... गत्तारे नाम-
जानन्ति, गत्तारमुदय नप्पजानन्ति, गत्तारनिरोधं नप्पजानन्ति, गत्तार-
निरोधगार्मिनि पटिपदं नप्पजानन्ति ते वत गत्तारे गत्ताराम ठम्मन्ती
ति नेत ठान विजजति ।

^३ १. गत्तार गत्तारा - रो० । २. गत्तारा गत्तारा - रो० । ३. गत्ताराम - रो०,

"ये च खो केवि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा जरामरणं पजानन्ति, जरामरणसमुदयं पजानन्ति, जरामरणनिरोधं पजानन्ति, जरामरणनिरोधगामिनि पटिपदं पजानन्ति ते वत जरामरण समतिवकम्म छस्तर्त्ती ति ठानमेतं विजज्ञति । जाति पजानन्ति ... पे० .. भवं ... उपादानं ... तथ्यं ... वेदहं ... फसं ... सल्लायतनं ... नामख्यं .. विज्ञाणं .. सङ्घारे पजानन्ति, सङ्घारसमुदयं पजानन्ति, सङ्घारनिरोध पजानन्ति, सङ्घार-निरोधगामिनि पटिपदं पजानन्ति । ते वत सङ्घारे समतिवकम्म छस्तर्त्ती ति ठानमेतं विज्ञती" ति ।

दसवलवग्गो ततियो ।

तस्युद्धान्

द्वे दसबला उपनिसा च, अञ्जनातित्थियभूमिजो ।

उपवासो पञ्चयो भिक्खु, द्वे च समणत्राह्यणा ति ॥

B.281,
R.47

10

३१० भरतसत्त्व

३२. एक समयं भगवा सावत्थियं विहरति । तत्र खो भगवा आयस्मन्तं सारिपुत्रं आमत्तेसि – “बुद्धिमदं, सारिपुत्र, पारायने^२ अजित-पञ्चे –

‘ये च सह्यातधम्मासे, ये च सेक्ष्वा^३ पृथु इघ ।

तेसं मे निपको इरियं, पूटो पब्रहि॑ मारिसा' ति ॥

15

“इमस्स नु खो, सारिपुत्त, सङ्घित्तेन भासितस्स कथं विथारेन
अत्थो दद्ब्बो” ति ? एवं वुत्ते, आयस्मा सारिपुत्तो तुण्ही अहोसि ।
दुतियं पि खो भगवा आयस्मन्तं सारिपुत्त आमत्तेसि ...पे०... दुतियं पि
खो आयस्मा सारिपुत्तो तुण्ही अहोसि । ततियं पि खो भगवा आयस्मन्तं
सारिपुत्तं आमत्तेसि – “वत्तमिदं, सारिपुत्त, पारायने अजितपञ्चे –

‘ये च सह्यातधम्मासे, ये च सेवक्षा पृथु इध ।

तेसं मे निपको इरियं, पूढो पन्नहि मारिसा' ति ॥

“इमस्स नु खो, सारिपुत्त, सहित्तेन भासितस्स कथं वित्थारेन

P-4B

१. अक्षवातिसिया भूमिवं - रो० । २ परायने - रो० । ३. सेल्हा - सी०, रो० ।
४. च बूहि-स्या०; मे बूहि - रो० ।

अत्थो द्वृव्यो^१ ति ? ततिय पि खो आयस्मा सारिपुत्तो तुण्ही अहोसि ।

“भूतमिदं ति, सारिपुत्त, पस्ससी” ति ?

“भूतमिदं ति, भन्ते, यथाभूत सम्मप्तञ्जाय पस्सति । भूतमिदं

५ त यथाभूत सम्मप्तञ्जाय दिस्वा भूतस्स निव्विदाय विरागाय निरोधाय

B. 202 . १० पटिपन्नो होति । तदाहारसम्भव^१ ति यथाभूत सम्मप्तञ्जाय पस्सति । तदाहारसम्भवस्स निव्विदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । तदाहारनिरोधा य भूत त निरोधधम्मं ति यथाभूतं सम्मप्तञ्जाय पस्सति । तदाहारनिरोधा य भूतं त निरोधधम्मं ति यथाभूत सम्मप्तञ्जाय दिस्वा निरोधधम्मस्स

१० निव्विदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । एव खो, भन्ते, सेक्षो होनि ।

“कथं च, भन्ते, सङ्घातधम्मो होति ? भूतमिदं ति, भन्ते, यथाभूत सम्मप्तञ्जाय पस्सति । भूतमिदं ति यथाभूत सम्मप्तञ्जाय दिस्वा भूतस्स निव्विदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो होति । तदाहार-

१५ सम्भवं ति यथाभूत सम्मप्तञ्जाय पस्सति । तदाहारसम्भवं ति यथाभूतं सम्मप्तञ्जाय दिस्वा आहारसम्भवस्स निव्विदा विरागा निरोधा अनु-

पादा विमुत्तो होति । तदाहारनिरोधा य भूतं त निरोधधम्मं ति यथाभूत सम्मप्तञ्जाय पस्सति । तदाहारनिरोधा य भूतं त निरोधधम्मं ति

R. 49 २० यथाभूत सम्मप्तञ्जाय दिस्वा निरोधधम्मस्स निव्विदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो होति । एव खो, भन्ते, सङ्घातधम्मो होति । इति खो,

भन्ते, य तं वुत्त पारायने अजितपञ्चे –

‘ये च सङ्घातधम्मासे, ये च सेक्षा पुथू इध ।

तेस मे नियको इरियं, पुद्दो पब्रौहि मारिसा’ ति ॥

“इमस्स ख्वाह, भन्ते, सङ्घातेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्थ

२५ आजानामी” ति ।

“साधु साधु, सारिपुत्त, भूतमिदं ति, सारिपुत्त, यथाभूत सम्मप्तञ्जाय पस्सति । भूतमिदं ति यथाभूत सम्मप्तञ्जाय दिस्वा भूतस्स निव्विदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । तदाहारसम्भवं ति यथाभूतं सम्मप्तञ्जाय पस्सति । तदाहारसम्भवं ति यथाभूतं सम्मप्तञ्जाय दिस्वा आहारसम्भवस्स निव्विदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो

३०

होति । तदाहारनिरोधा यं भूतं त निरोधधम्मं ति यथाभूतं सम्मप्पञ्जाय पस्सति । तदाहारनिरोधा यं भूतं त निरोधधम्मं ति यथाभूतं सम्मप्पञ्जाय दिस्वा निरोधधम्मस्स निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । एवं खो, सारिपुत्त, सेक्षो होति ।

“कथं च, सारिपुत्त, सङ्घातधम्मो होति ? भूतमिदं ति, सारि- 5
पुत्त, यथाभूतं सम्मप्पञ्जाय पस्सति । भूतमिदं ति यथाभूतं सम्मप्प-
ञ्जाय दिस्वा भूतस्स निब्बिदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो 10
होति । तदाहारसम्भवं ति यथाभूतं सम्मप्पञ्जाय पस्सति । तदाहार-
सम्भवं ति यथाभूतं सम्मप्पञ्जाय दिस्वा आहारसम्भवस्स निब्बिदा
विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो होति । तदाहारनिरोधा यं भूतं तं 15
निरोधधम्मं ति यथाभूतं सम्मप्पञ्जाय पस्सति । तदाहारनिरोधा यं भूतं
तं निरोधधम्मं ति यथाभूतं सम्मप्पञ्जाय दिस्वा निरोधधम्मस्स
निब्बिदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो होति । एवं खो, सारिपुत्त,
सङ्घातधम्मो होति । इति खो, सारिपुत्त, यं तं वुत्त पारायने अजितपञ्च- R 50

‘ये च सङ्घातधम्मासे, ये च सेक्षां पुथू इथ ।

तेस मे निपको इरियं, पुद्दो पब्रूहि मारिसा’ ति ॥

“इमस्स खो सारिपुत्त सङ्घित्तेन भासितस्स एवं वित्थारेन
अत्थो दट्टञ्जो” ति ।

३२. कल्परसुत्तं

३३. सावत्थियं विहरति । अथ खो कल्परखत्तियो भिक्खु
येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा आयस्मता सारिपुत्तेन 20
संद्विं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं^१ वीतिसारेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसीन्नो खो कल्परखत्तियो भिक्खु आयस्मन्तं सारि-
पुत्तं एतदवोच – “भोलियफग्गुनो,^२ आवुसो सारिपुत्त, भिक्खु सिक्खं
पच्चक्खाय हीनायावत्तो ति । न हि नून सो आयस्मा इमस्मि धम्मविनये
अस्सासमलत्या ति । तेन हायस्मा सारिपुत्तो इमस्मि धम्मविनये अस्सासं 25
पत्तो” ति ?

^१ मागणीयं – ची०, स्था०, रो० । ^२ मोलियफग्गुनो – स्था०, रो० ।

“न ख्वाहं, आवुसो, कङ्गामी” ति ।

“आयति, पनावुसो” ति ?

“न ख्वाहं, आवुसो, विचिकिच्छामी” ति ।

अथ खो कलारखत्तियो भिक्खु उद्घायासना येन भगवा तेनुप-

- R.51 ५ सङ्क्रमिः उपसङ्क्रमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो कलारखत्तियो भिक्खु भगवन्त एतदवोच – “आयस्मता, भन्ते, सारिपुत्तेन अञ्जना व्याकता” – ‘खीणा जाति, वुसित ब्रह्मचरिय, कत करणीय, नापर इत्थत्ताया’ ति पजानामी” ति ।

- B 284 20 अथ खो भगवा अञ्जनातरं भिक्खु आमन्तेसि – “एहि त्व, भिक्खु, मम वचनेन सारिपुत्तं आमन्तेहि – ‘सत्था त, आवुसो सारिपुत्त, आमन्तेती’” ति ।

“एव, भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो पटिस्सुत्वा येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्क्रमि, उपसङ्क्रमित्वा आयस्मतं सारिपुत्त एतदवोच – “सत्था तं, आवुसो सारिपुत्त, आमन्तेती” ति ।

- 15 “एव, आवुसो” ति खो आयस्मा सारिपुत्तो तस्स भिक्खुनो पटि-स्सुत्वा येन भगवा तेनुपसङ्क्रमि, उपसङ्क्रमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मत्तं सारिपुत्तं भगवा एतदवोच – “सच्चं किरतया, सारिपुत्त, अञ्जना व्याकता – ‘खीणा जाति, वुसित ब्रह्मचरिय, कतं करणीय, नापर इत्थत्ताया’ ति ।

- 20 पजानामी” ति ?
- “न खो, भन्ते, एतेहि पदेहि एतेहि व्यञ्जनेहि^३ अत्थो^१ वुत्तो” ति ।

“येन केनचि पि, सारिपुत्त, परियायेन कुलपुत्तो अञ्जनं व्याकरोति, अथ खो व्याकतं व्याकततो द्वृष्ट्व” ति ।

- 25 “ननु अह पि, भन्ते, एव वदामि – ‘न खो, भन्ते, एतेहि पदेहि एतेहि व्यञ्जनेहि अत्थो वुत्तो’” ति ।

“सच्चे तं, सारिपुत्त, एव पुच्छेयुं – ‘कथ जानता पन तथा, आवुसो सारिपुत्त, कथ पस्सता अञ्जना व्याकता – खीणा जाति वुसित ब्रह्मचरिय कत करणीयं नापर इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । एव पुष्टो,

- 30 त्वं, सारिपुत्त, किन्ति व्याकरेय्यासी” ति ?

१. व्याकता – रो० । २ व्यञ्जनेहि – रो० । ३ अत्थो च – सी०, स्या० ।

“सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेय्युं – ‘कथं जानता पन तया, ग्रावुसो सारिपुत्त, कथं पस्सता अञ्जना व्याकरता – खीणा जाति वुसितं ब्रह्मचरियं कतं करणीयं नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति; एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं – ‘यन्निदाना, ग्रावुसो, जाति, तस्स निदानस्ता खया खीणस्मि खीणाम्ही’ ति विदितं । खीणाम्ही “ति” विदित्वा – खीणाजाति ५ वुसितं ब्रह्मचरियं कतं करणीयं नापरं इत्थत्ताया ति पजानामी’ ति । एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं” ति ।

R. 52

“सचे पन तं, सारिपुत्त, एवं पुच्छेय्युं – ‘जाति पनावुरो सारि-
पुत्त, किनिदाना किसमुदया किजातिका किपभवा’ ति ? एवं पुद्गो तं,
सारिपुत्त, किन्ति व्याकरेयासी” ति ?

10

“सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेय्युं – ‘जाति पनावुसो सारिपुत्त,
किनिदाना किसमुदया किजातिका किपभवा’ ति ? एवं पुद्गोहं, भन्ते,
एवं व्याकरेयं – ‘जाति खो, ग्रावुसो, भवनिदाना भवसमुदया भवजातिका
भवप्पभवा’ ति । एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं” ति ।

JL. 205

“सचे पन तं, सारिपुत्त, एवं पुच्छेय्युं – ‘भवो पनावुसो सारिपुत्त,
किनिदानो किसमुदयो किजातिको किपभवो’ ति ? एवं पुद्गो त्व,
सारिपुत्त, किन्ति व्याकरेयासी” ति ?

“सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेय्युं – ‘भवो पनावुसो सारिपुत्त, किनि-
दानो किसमुदयो किजातिको किपभवो’ ति ? एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं
व्याकरेयं – ‘भवो खो, ग्रावुसो, उपादाननिदानो उपादानसमुदयो उपा-
दानजातिको उपादानप्पभवो’ ति । एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं” ति ।

20

“सचे पन तं, सारिपुत्त, एवं पुच्छेय्युं – ‘उपादानं पनावुसो
...पै०... सचे पन तं, सारिपुत्त, एवं पुच्छेय्युं – ‘तण्हा पनावुसो सारिपुत्त,
किनिदाना किसमुदया किजातिका किपभवा’ ति । एवं पुद्गो त्व, सारि-
पुत्त, किन्ति व्याकरेयासी” ति ?

25

“सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेय्युं – ‘तण्हा पनावुसो सारिपुत्त, किनि-
दाना किसमुदया किजातिका किपभवा’ ति ? एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं
एवं व्याकरेयं – ‘तण्हा खो, ग्रावुसो, वेदनानिदाना वेदनासमुदया वेदना-
जातिका वेदनाप्पभवा’ ति । एवं पुद्गोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं” ति ।

R. 53

१ पुद्गोह – रो० । २-३ खीणमिति – सी०, स्था०, रो० । ३-३. खीणस्मि खीण-
मिति – रो० ।

“सचे पन त, सारिपुत्त, एव पुच्छेय्यु – ‘कथं जानतो पन ते, आवुसो सारिपुत्त, कथं पस्सतो या वेदनासु नन्दी सा न उपटूसी’ ति । एव पुटो त्वं, सारिपुत्त, किन्ति व्याकरेय्यासी” ति ?

“सचे म, भन्ते, एव पुच्छेय्यु – ‘कथं जानतो पन ते, आवुसो सारिपुत्त, कथं पस्सतो या वेदनासु नन्दी सा न उपटूसी’ ति एव पुटोहं, भन्ते, एवं व्याकरेय्य – ‘तिस्सो खो इमा, आवुसो, वेदना । कतमा तिस्सो ? सुखा वेदना, दुखा वेदना, अदुखमसुखा वेदना । इमा खो, आवुसो, तिस्सो वेदना अनिच्चा । यदनिच्च त दुख ति विदित, या वेदनासु नन्दी सा न उपटूसी’ ति । एव, पुटोह, भन्ते, एव व्याकरेय्य” ति ।

“साधु साधु, सारिपुत्त । अयं पि खो, सारिपुत्त, परियायो, एतसेव अत्थस्स^१ सहित्तेन वेय्याकरणाय – ‘य किञ्चिच वेदयित त दुखस्मि’ ति ।

B 286

15 आवुसो सारिपुत्त, अञ्जा व्याकता – खीणा जाति वुसित ब्रह्मचरिय कत करणीयं नापर इत्थाताया ति पजानामी” ति ? एवं पुटो त्व, सारिपुत्त, किन्ति व्याकरेय्यासी” ति ?

20 R. 54 “सचे म, भन्ते, एवं पुच्छेय्यु – ‘कथं विमोक्षा पन तया, आवुसो सारिपुत्त, अञ्जा व्याकता – खीणा जाति वुसित ब्रह्मचरिय कत करणीय नापर इत्थाताया ति पजानामी’ ति एव पुटोह, भन्ते, एव व्याकरेय्य – ‘अज्ञतं विमोक्षा ख्वाह, आवुसो, सबुपादानक्षया तथा सतो विहरामि यथा सतं विहरन्त आसवा नानुस्सवन्ति, अत्तानं च नावजानामी’ ति । एव पुटोहं, भन्ते, एव व्याकरेय्य” ति ।

25 “साधु साधु, सारिपुत्त । अयं पि खो सारिपुत्त, परियायो एतसेव अत्थस्स सहित्तेन वेय्याकरणाय – ये आसवा समणेन वुत्ता तेस्वाह न कह्वामि, ते मे पहीना^२ ति न विचिकिच्छामी” ति । इदमवोच भगवा । इदं वत्वा^३ सुगतो उट्टायासना विहार पाविसि ।

30 तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो अचिरपक्कन्तस्स भगवतो भिक्खु आमन्तेसि – “पुल्ले अप्पटिसविदित म, आवुसो, भगवा पठमं पञ्च अपुच्छि, तस्म मे अहोसि दन्धायितत्त । यतो च खो मे, आवुसो, भगवा

१ रो० पोत्वके नत्यि । २ पहीणा-सी० । ३ वत्वान-सी० ।

पठमं पञ्च अनुमोदि, तस्स मय्यहं, आवुसो एतदहोसि – ‘दिवस चे पि मं भगवा एतमत्थ पुच्छेय्य अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि, दिवस’^१ पाहं^२ भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्यं अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि । रत्ति चे पि मं भगवा एतमत्थं पुच्छेय्य अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि, रत्ति पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्यं अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि । रत्तिन्दिव चे पि मं भगवा एतमत्थ पुच्छेय्य अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि, रत्तिन्दिवं पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्यं अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि । द्वे रत्तिन्दिवानि चे पि मं भगवा एतमत्थं पुच्छेय्य . पे०... द्वे रत्तिन्दिवानि पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्य .. पे०.. तीणि^३ रत्तिन्दिवानि चे पि मं भगवा एतमत्थ पुच्छेय्य .. पे०.. तीणि रत्तिन्दिवानि पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्य ...पे०... चत्तारि रत्तिन्दिवानि चे पि मं भगवा एतमत्थ पुच्छेय्य ...पे०.. चत्तारि रत्तिन्दिवानि पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्य...पे०... पञ्च रत्तिन्दिवानि चे पि मं भगवा एतमत्थं पुच्छेय्य ...पे०... पञ्च रत्तिन्दिवानि पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्य ..पे०... छ रत्तिन्दिवानि चे पि मं भगवा एतमत्थं पुच्छेय्य .. पे०.. छ रत्तिन्दिवानि पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्यं ..पे०. सत्त रत्तिन्दिवानि चे पि मं भगवा एतमत्थं पुच्छेय्य अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि, सत्त रत्तिन्दिवानि पाहं भगवतो एतमत्थं अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि’ ति ।

अथ खो कलारखत्तियो भिक्खु उट्टायासना येन भगवा तेनुप-सङ्क्रमि, उपसङ्क्रमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि । एक-मन्त निसिन्नो खो कलारखत्तियो भिक्खु भगवन्तं एतदबोच – “आयस्मता, भन्ते, सारिपुत्रेन सीहनादो नदितो – ‘पुब्बे अप्पटिसविदित म, आवुसो, भगवा पठम पञ्च अपुच्छ्व’, तस्स मे अहोसि दन्धायितत्तं । यतो च खो मे, आवुसो, भगवा पठमं पञ्चं अनुमोदि, तस्स मय्यहं, आवुसो, एतदहोसि – ‘दिवसं चे पि मं भगवा एतमत्थ पुच्छेय्य अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि, दिवसं पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्य अञ्जनामञ्जेहि पदेहि अञ्जनामञ्जेहि परियायेहि; रत्ति चे पि .. पे०...

१ - १ दिवसपोह - सो; दिवस पह - स्पा०, रो० । २ तोनि - रो० ।
३ आपुच्छ्व - रो० ।

R 56

रत्तिन्दिवं चे पि म भगवा . पे० . द्वे रत्तिन्दिवानि चे पि मं भगवा पे० तीणि . चत्तारि .. पञ्च .. छ . सत्त रत्तिन्दिवानि चे पि म भगवा एतमत्थ पुच्छेय्य अञ्जनमञ्ज्रेहि पदेहि अञ्जनमञ्ज्रेहि परियायेहि, सत्त रत्तिन्दिवानि पाहं भगवतो एतमत्थं व्याकरेय्य अञ्जनमञ्ज्रेहि पदेहि ५ अञ्जनमञ्ज्रेहि परियायेही” ति ।

“सा हि, भिक्खु, सारिपुत्तस्स धम्मधातु सुप्पटिविद्वा यस्सा धम्मधातुया सुप्पटिविद्वत्ता दिवस चे पाह सारिपुत्त एतमत्थ पुच्छेय्य अञ्जनमञ्ज्रेहि पदेहि अञ्जनमञ्ज्रेहि परियायेहि, दिवस पि मे सारि-पुत्तो एतमत्थ व्याकरेय्य अञ्जनमञ्ज्रेहि पदेहि अञ्जनमञ्ज्रेहि परिया- १० येहि । रत्ति चे पाहं सारिपुत्त एतमत्थ पुच्छेय्य अञ्जनमञ्ज्रेहि पदेहि अञ्जनमञ्ज्रेहि परियायेहि, रत्ति पि मे सारिपुत्तो एतमत्थ व्याकरेय्य . पे० रत्तिन्दिव^१ चे पाह सारिपुत्त एतमत्थ पुच्छेय्य, रत्तिन्दिव पि मे सारिपुत्तो एतमत्थ व्याकरेय्य द्वे रत्तिन्दिवानि चे पाह सारिपुत्त एतमत्थ पुच्छेय्य, परियायेहि, पदेहि १५ रत्तिन्दिवानि चे पाहं सारिपुत्त एतमत्थ पुच्छेय्य, तीणि रत्तिन्दिवानि पि मे सारिपुत्तो एतमत्थ व्याकरेय्य .. चत्तारि रत्तिन्दिवानि चे पाह सारिपुत्त एतमत्थ पुच्छेय्य, चत्तारि रत्तिन्दिवानि पि मे सारिपुत्तो एतमत्थं व्याकरेय्य .. पञ्च रत्तिन्दिवानि चे पाह सारिपुत्त एतमत्थ पुच्छेय्य, पञ्च रत्तिन्दिवानि पि मे सारिपुत्तो एतमत्थ व्याकरेय्य छ रत्तिन्दि- २० वानि चे पाह सारिपुत्त एतमत्थ पुच्छेय्य, छ रत्तिन्दिवानि पि मे सारि-पुत्तो एतमत्थं व्याकरेय्य . सत्त रत्तिन्दिवानि चे पाह सारिपुत्त एतमत्थं पुच्छेय्यं अञ्जनमञ्ज्रेहि पदेहि अञ्जनमञ्ज्रेहि परियायेहि, सत्त रत्तिन्दिवानि पि मे सारिपुत्तो एतमत्थ व्याकरेय्य अञ्जनमञ्ज्रेहि पदेहि अञ्जन-मञ्ज्रेहि परियायेही” ति ।

B 288

३३ ज्ञाणवत्थसुक्त

२५ ३४ सावस्थिय । “चतुचत्तारीस वो, भिक्खवे, ज्ञाणवत्थसुक्त देसेस्सामि, त सुणाथ, साधुक मनसि करोथ, भासिस्सामी” ति । “एव, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो फच्चस्सोसु । भगवा एतदवोच -

१. रत्तिन्दिवानि – रो० । २ चतुचत्तालीस – सी०, स्या० ।

“कतमानि, भिक्खवे, चतुचक्षारीस ज्ञाणवत्थूनि ? जरामरणे ज्ञाणं, जरामरणसमुदये ज्ञाणं, जरामरणनिरोधे ज्ञाणं, जरामरण-निरोधगामिनिया पटिपदाय ज्ञाणं; जातिया ज्ञाणं, जातिसमुदये ज्ञाणं, जातिनिरोधे ज्ञाणं, जातिनिरोधगामिनिया पटिपदाय ज्ञाणं; भवे ज्ञाणं, भवसमुदये ज्ञाणं, भवनिरोधे ज्ञाणं, भवनिरोधगामिनिया पटि-पदाय ज्ञाणं; उपादाने ज्ञाणं, उपादानसमुदये ज्ञाणं, उपादाननिरोधे ज्ञाणं, उपादाननिरोधगामिनिया पटिपदाय ज्ञाणं; तष्ट्राय ज्ञाणं, तष्ट्रासमुदये ज्ञाणं, तष्ट्रानिरोधे ज्ञाणं, तष्ट्रानिरोधगामिनिया पटिपदाय ज्ञाणं; वेदनाय ज्ञाणं, वेदनासमुदये ज्ञाणं, वेदनानिरोधे ज्ञाणं, वेदना-निरोधगामिनिया पटिपदाय ज्ञाणं; फस्से ज्ञाणं ...पे०.. सळायतने ज्ञाणं १०
... नामरूपे ज्ञाणं ... विज्ञाणे ज्ञाणं सङ्घारेसु ज्ञाणं, सङ्घारसमुदये ज्ञाणं, सङ्घारनिरोधे ज्ञाणं, सङ्घारनिरोधगामिनिया पटिपदाय ज्ञाणं । इमानि वुच्चन्ति, भिक्खवे, चतुचक्षारीस ज्ञाणवत्थूनि ।

“कतम च, भिक्खवे, जरामरणं या तेसं तेसं सत्तानं तम्हि तम्हि सत्तनिकाये जरा जीरणता खण्डिच्चं पालिच्चं वलितचता आयुनो संहानि इन्द्रियानं परिपाको, अथं वुच्चति जरा । या तेसं तेसं सत्तानं तम्हा तम्हा सत्तनिकाया चुति चवनता भेदो अन्तरधानं मच्चु मरणं कालकिरिया खन्धानं भेदो कलेवरस्स निक्षेपो जीवितिन्द्रियस्स उपच्छेदो, इदं वुच्चति मरणं । इति अथं च जरा इदं च मरणं; इदं वुच्चति, भिक्खवे, जरामरणं ।

“जातिसमुदया जरामरणसमुदयो; जातिनिरोधा जरामरण-निरोधो; अयमेव अरियो अटुञ्जिको ममी जरामरणनिरोधगामिनी पटिपदा, सेय्यथीदं – सम्मादिद्वि ... पे०... सम्मासमाधि । १

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावको एवं जरामरणं पजानाति, एवं जरामरणसमुदयं पजानाति, एवं जरामरणनिरोधं पजानाति, एवं जरामरणनिरोधगामिनि पटिपदं पजानाति, इदमस्स धम्मे ज्ञाणं । सो इमिना धम्मेन दिद्वेन विदितेन अकालिकेन पत्तेन परियोगाङ्गेन अतीतानागतेन यं नेति ।

“ये खो केचि अतीतमङ्गानं समणा वा ब्राह्मणा वा जरामरणं अबभञ्जनासु, जरामरणसमुदयं अबभञ्जनासु, जरामरणनिरोधं अबभञ्जनासु, जरामरणनिरोधगामिनि पटिपदं अबभञ्जनासु, सब्बे ते एवमेव अबभञ्जनासु, सेय्यथापाहं^१ एतरहि ।

^१ सेय्यथापह – रो०; सेय्यथापिह – स्या० ।
स० २-७

R. 58

२५

३०

“ये पि हि केचि अनागतमद्वान समणा वा ब्राह्मणा वा जरामरण अभिजानिस्सन्ति, जरामरणसमुदय अभिजानिस्सन्ति, जरामरणनिरोध अभिजानिस्सन्ति, जरामरणनिरोधगामिनि पटिपद अभिजानिस्सन्ति, सब्बे ते एवमेव अभिजानिस्सन्ति, सेयथापाह एतरही ति । इदमस्स ५ अन्यये ज्ञाणं ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकर्स्स इमानि द्वे ज्ञाणानि परि-
सुद्धानि होन्ति परियोदातानि – धम्मे ज्ञाण च अन्यये ज्ञाण च । अय
वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको दिट्ठिसम्पन्नो इति पि, दस्सनसम्पन्नो इति
पि, आगतो इम सद्धम्म इति पि, पस्सति इम सद्धम्मं इति पि, सेक्खेन^१
१० ज्ञाणेन समन्नागतो इति पि, सेक्खाय विज्ञाय समन्नागतो इति पि,
धम्मसोतं समापन्नो इति पि, अरियो निब्बेधिकपञ्चो इति पि, अमतद्वार
आहच्च तिट्ठति इति पी ति ।

“कतमा च, भिक्खवे, जाति . पे० . कतमो च, भिक्खवे, भवो
... कतमं च, भिक्खवे, उपादान कतमा च, भिक्खवे तण्णा
१५ कतमा च, भिक्खवे, वेदना . कतमो च, भिक्खवे, फल्सो कतम च,
भिक्खवे, सळायतन कतम च भिक्खवे, नामरूप .. कतमं च, भिक्खवे
२० विज्ञाण . कतमे च, भिक्खवे, सङ्घारा ? तयोमे, भिक्खवे, सङ्घारा-
२५ कायसङ्घारो, वचीसङ्घारो, चित्तसङ्घारो ति । इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे,
सङ्घारा ।

२० “अविज्ञासमुदयो सङ्घारसमुदयो; अविज्ञानिरोधा सङ्घार-
निरोधो, अयमेव अरियो अटुञ्जिको मग्गो सङ्घारनिरोधगामिनी पटि-
पदा, सेयथीदं – सम्मादिट्ठि पे० सम्मासमाधि ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावको एव सङ्घारे पजानाति, एव
२५ सङ्घारसमुदयं पजानाति, एव सङ्घारनिरोध पजानाति, एव सङ्घार-
निरोधगामिनि पटिपद पजानाति, इदमस्स धम्मे ज्ञाण । सो इमिना
धम्मेन दिट्ठेन विदितेन अकालिकेन पत्तेन परियोगान्वेन अतीतानागतेन
यं नेति ।

“ये खो केचि अतीतमद्वान समणा वा ब्राह्मणा वा सङ्घारे अब्भ-
ञ्जसु, सङ्घारसमुदय अब्भञ्जसु, सङ्घारनिरोध अब्भञ्जसु, सङ्घार-

निरोधगामिनि पटिपदं अबभञ्जन्सु, सब्बे ते एवमेव^१ अबभञ्जन्सु, सेयथा-पाहं एतरहि ।

“ये हि^२ पि^३ केचि अनागतमद्वानं समणा वा ब्राह्मणा वा सङ्घारे अभिजानिस्सन्ति, सङ्घारसमुदयं अभिजानिस्सन्ति, सङ्घारनिरोधं अभिजानिस्सन्ति, सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपदं अभिजानिस्सन्ति, सब्बे ते ५ एवमेव अभिजानिस्सन्ति, सेयथापाहं एतरहि । इदमस्स ग्रन्वये ज्ञाणं ।

“यथो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमानि द्वे ज्ञाणानि परि-
सुद्धानि होन्ति परियोदातानि – धर्मे ज्ञाणं च अन्वये ज्ञाणं च । अथं
वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको दिहुसम्पन्नो इति पि, दस्सनसम्पन्नो
इति पि, आगतो इमं सद्भर्मं इति पि, परस्ति इमं सद्भर्मं इति पि, सेक्खेन १०
ज्ञाणेन समन्वागतो इति पि, सेक्खाय विज्ञाय समन्वागतो इति पि,
धर्मसोतं समापन्नो इति पि, अरियो निष्वेदिकपञ्चो इति पि, अमत-
द्वारं आहन्त्वं तिष्ठुति इति पी” ति ।

३४. दुत्तियज्ञाणवत्थुसुत्तं

३५ सावत्थियं विहरति । “सत्तसत्तरि^४ वो, भिक्खवे, ज्ञाण-
वत्थूनि देसेस्सामि । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ; भासिस्सामी” ति । १५
“एव, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतद्वोच –

“कतमानि, भिक्खवे, सत्तसत्तरि ज्ञाणवत्थूनि? जातिपच्चया
जरामरणं ति ज्ञाणं, असति जातिया नत्थि जरामरणं ति ज्ञाणं, अतीतं
पि अद्वानं जातिपच्चया जरामरणं ति ज्ञाणं, असति जातिया नत्थि
जरामरणं ति ज्ञाणं, अनागतं पि अद्वानं जातिपच्चया^५ जरामरणं ति २०
ज्ञाणं, असति जातिया नत्थि जरामरणं ति ज्ञाणं, यम्पिस्स तं धर्म-
द्वितिज्ञाणं तम्पि खयधर्मं वयधर्मं विरागधर्मं निरोधधर्मं ति ज्ञाणं ।

“भवपच्चया^६ जाती ति ज्ञाणं ...पे०.. उपादानच्चया भवो
ति ज्ञाणं तष्ट्वापच्चया उपादान ति ज्ञाणं ... वेदनापच्चया तष्ट्वा ति
ज्ञाणं . फरसपच्चया वेदना ति ज्ञाण .. सलायतनपच्चया फरसो ति
ज्ञाणं ... नामरूपपच्चया सलायतनं ति ज्ञाणं. विज्ञाणपच्चया नाम-
रूपं ति ज्ञाणं . सङ्घारपच्चया विज्ञाणं ति ज्ञाणं; अविज्ञापच्चया
सङ्घारा ति ज्ञाणं, असति अविज्ञाय नत्थि सङ्घारा ति ज्ञाणं; अतीतं

१ एवमेव – सी०, रो० । २-२ पि हि – सी०, स्या०, रो० । ३ सत्तसत्तरि –
सी० । ४ जातिपच्चया – सी० । ५ भवपच्चया – सी० ।

पि अद्वानं अविज्ञापच्चया सङ्घारा ति ज्ञाण, असति अविज्ञाय
नत्थि सङ्घारा ति ज्ञाण; अनागत पि अद्वान अविज्ञापच्चया सङ्घारा
ति ज्ञाण, असति अविज्ञाय नत्थि सङ्घारा ति ज्ञाण, यम्पिस्स त धम्म-
द्वितिज्ञाण तम्यि खयधम्म वयधम्म विरागधम्म निरोधधम्मं ति
५ ज्ञाण। इमानि वुच्चन्ति, भिक्खवे, सत्तसत्तरि ज्ञाणवथ्यूनी’ ति।

३५. अविज्ञापच्चयसुत्तं

३६. सावत्थिय विहरति। “अविज्ञापच्चया, भिक्खवे, सङ्घारा,
सङ्घारपच्चया विज्ञाण। पे० एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षणन्धस्स
समुदयो होती” ति। एव वुत्ते, अञ्जनातरो भिक्खु भगवन्त एतदबोच्च –
“कतमं नु खो, भन्ते, जरामरणं, कस्स च पनिद जरामरण” ति ?

R 61 10 “नो कल्लो पञ्छो,” ति भगवा अबोच, “कतमं जरामरण, कस्स
च पनिद जरामरण” ति इति वा, भिक्खु, यो वदेय, ‘अञ्जन जरामरण
अञ्जनस्स च पनिद जरामरण’ ति, इति वा, भिक्खु, यो वदेय, उभयमेत
एकत्थं व्यञ्जनमेव^१ नान। तं जीव त सरीरं ति वा, भिक्खु, दिट्ठिया
सति ब्रह्मचरियवासो न होति। अञ्जन जीव अञ्जनं सरीर ति वा, भिक्खु,
१5 दिट्ठिया सति ब्रह्मचरियवासो न होति। एते ते, भिक्खु, उभो अन्ते अनुप-
गम्म मज्जेन तथागतो धम्म देसेति – ‘जातिपच्चया जरामरण’ ति।

“कतमा नु खो भन्ते, जाति, कस्स च पनाय जाती” ति ?

B 292 “नो कल्लो पञ्छो,” ति भगवा अबोच, “कतमा जाति, कस्स
च पनाय जाती” ति इति वा, भिक्खु, यो वदेय, ‘अञ्जन जाति अञ्जनस्स
२० च पनाय जाती’ ति इति वा, भिक्खु, यो वदेय, उभयमेत एकत्थं व्यञ्जन-
मेव नान। त जीव त सरीर ति वा, भिक्खु, दिट्ठिया सति^२ ब्रह्मचरिय-
वासो न होति। अञ्जन जीव अञ्जन सरीर ति वा, भिक्खु, दिट्ठिया सति
ब्रह्मचरियवासो न होति। एते ते, भिक्खु, उभो अन्ते अनुपगम्म मज्जेन
तथागतो धम्म देसेति – ‘भवपच्चया जाती’ ति।

२५ “कतमो नु खो, भन्ते, भवो, कस्स च पनाय भवो” ति ?

“नो कल्लो पञ्छो”, ति भगवा अबोच, “कतमो भवो, कस्स च
पनायं भवो” ति इति वा, भिक्खु, यो वदेय, ‘अञ्जन भवो अञ्जनस्स च
पनायं भवो’ ति इति वा, भिक्खु, यो वदेय, उभयमेत एकत्थं व्यञ्जनमेव

१ व्यञ्जनमेव – रो०। २ रो० पोत्यके नत्थि।

नानं । त जीवं त सरीरं ति वा, भिक्खु, दिट्ठिया सति ब्रह्मचरियवासो न होति; अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं ति वा, भिक्खु, दिट्ठिया सति ब्रह्मचरियवासो न होति । एते ते, भिक्खु, उभो अन्ते अनुपगम्म मज्जेन तथागतो धर्मं देसेति — ‘उपादानपच्चया भवो’ ति ... पे० ... तण्हापच्चया उपादानं ति ... वेदनापच्चया तण्हा ति ... फस्सपच्चया वेदना^५ ति ... सळायतनपच्चया फस्सो ति ... नामरूपच्चया सळायतनं ति... विज्ञाणपच्चया नामरूपं ति । सङ्घारपच्चया विज्ञाणं” ति ।

R. 62

“कतमे नु खो, भन्ते, सङ्घारा, कस्स च पनिमे सङ्घारा” ति ?

“तो कल्लो पञ्चो,” ति भगवा अबोच, “‘कतमे सङ्घारा कस्स च पनिमे सङ्घारा’ ति इति वा, भिक्खु, यो वदेय्य, ‘अञ्जने सङ्घारा^{१०} अञ्जनस्स च पनिमे सङ्घारा’ ति इति वा, भिक्खु, यो वदेय्य, उभयमेतं एकत्थं व्यञ्जनमेव नानं । तं जीवं तं सरीरं ति वा, भिक्खु, दिट्ठिया सति ब्रह्मचरियवासो न होति; अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं ति वा, भिक्खु, दिट्ठिया सति ब्रह्मचरियवासो न होति । एते ते, भिक्खु, उभो अन्ते अनुपगम्म मज्जेन तथागतो धर्मं देसेति — ‘अविज्ञापच्चया सङ्घारा’ ति ।

15

“अविज्ञाय त्वेव, भिक्खु, असेसविरागनिरोधा यानिस्स तानि विसूकायिकानि” विसेवितानि विष्फन्दितानि कानिचि कानिचि । ‘कतमं जरामरणं, कस्स च पनिदं जरामरणं’ इति वा, ‘अञ्जनं जरामरणं, अञ्जनस्स च पनिदं जरामरणं’ इति वा, ‘तं जीवं तं सरीरं’ इति वा, ‘अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं’ इति वा सब्बानिस्स तानि पहीनानि^३ भवन्ति उच्छ्रितमूलानि तालावत्युकतानि अनभावङ्गतानि आयति अनुप्पादधम्मानि ।

✓

“अविज्ञाय त्वेव, भिक्खु, असेसविरागनिरोधा यानिस्स तानि विसूकायिकानि विसेवितानि विष्फन्दितानि कानिचि कानिचि । ‘कतमा जाति, कस्स च पनायं जाति’ इति वा, ‘अञ्जना जाति, अञ्जनस्स च पनायं जाति’ इति वा, ‘तं जीवं तं सरीरं’ इति वा, ‘अञ्जनं जीवं अञ्जनं²⁵ सरीरं’ इति वा सब्बानिस्स तानि पहीनानि भवन्ति उच्छ्रितमूलानि तालावत्युकतानि अनभावङ्गतानि आयति अनुप्पादधम्मानि ।

B. 293

“अविज्ञाय त्वेव, भिक्खु, असेसविरागनिरोधा यानिस्स तानि विसूकायिकानि विसेवितानि विष्फन्दितानि कानिचि कानिचि ।

१. विसूकायिकानि — सी०, स्या०, रो० । २ पहीणानि — सी० । ३ अनभावगतानि — स्या० ।

R 63

कतमो भवो पे०... कतमं उपादानं . कतमा तष्ठा कतमा
वेदना .. कतमो फस्सो . कतम सल्लायतनं .. कतमं नामरूपं .. कतमं
विज्ञाणं ... पे० .. ।

“अविज्ञाय त्वेव, भिक्खु, असेसविरागनिरोधा यानिस्स तानि

५. विसूकायिकानि विसेवितानि विप्फन्दितानि कानिचि कानिचि ।
'कतमे सङ्घारा, कस्स च पनिमे सङ्घारा' इति वा, 'अञ्जे सङ्घारा,
अञ्जनस्स च पनिमे सङ्घारा' इति वा, 'तं जीवं त सरीरं' इति वा,
'अञ्जां जीवं, अञ्जां सरीरं' इति वा सब्बानिस्स तानि पहीनानि
भवन्ति उच्छ्रवसुलानि तालावत्थुकतानि अनभावङ्गतानि आर्याति
१० अनुप्पादघमानी” ति ।

३६ दुतियअविज्ञापच्चयसुत्तं

३७. सावत्थियं विहरति । “अविज्ञापच्चया, भिक्खवे, सङ्घारा;
सङ्घारपच्चया विज्ञाणं . पे०.. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खखक्षन्वस्स
समुदयो होति ।

- “कतमं जरामरणं, कस्स च पनिद जरामरणं” ति इति वा,
१५ भिक्खवे, यो वदेय्य, ‘अञ्जां जरामरणं, अञ्जनस्स च पनिद जरामरणं’
ति इति वा, भिक्खवे, यो वदेय्य, उभयमेतं एकत्थं व्यञ्जनमेव नानं ।
‘तं जीवं तं सरीरं’ इति वा, भिक्खवे, दिट्ठिया सति ब्रह्मचरियवासो न
होति । ‘अञ्जां जीवं अञ्जां सरीरं’ इति वा, भिक्खवे, दिट्ठिया सति
ब्रह्मचरियवासो न होति । एते ते, भिक्खवे, उभो अन्ते अनुपगम्म
२० मज्जेन तथागतो धर्मं देसेति – ‘जातिपच्चया जरामरणं’ ति ।

B 293

“कतमा जाति ... पे०... कतमो भवो ... कतमं उपादानं ...

R. 64

कतमा तष्ठा ... कतमा वेदना .. कतमो फस्सो ... कतमं सल्लायतनं ...

- कतमं नामरूपं ... कतम विज्ञाणं ... कतमे सङ्घारा, कस्स च पनिमे
२५ सङ्घारा ति इति वा, भिक्खवे, यो वदेय्य, ‘अञ्जे सङ्घारा अञ्जनस्स
च पनिमे सङ्घारा’ ति इति वा, भिक्खवे, यो वदेय्य, उभयमेत एकत्थं
व्यञ्जनमेव नानं । ‘तं जीवं तं सरीरं’ इति वा, भिक्खवे, दिट्ठिया सति
ब्रह्मचरियवासो न होति । ‘अञ्जां जीवं अञ्जां सरीरं’ इति वा, भिक्खवे,
दिट्ठिया सति ब्रह्मचरियवासो न होति । एते ते, भिक्खवे, उभो
अन्ते अनुपगम्म मज्जेन तथागतो धर्मं देसेति – ‘अविज्ञापच्चया
३० सङ्घारा’ ति ।

“अविज्ञाय त्वेव, भिक्खुवे, असेसविरागनिरोधा यानिस्स तानि विसूकायिकानि विसेवितानि विप्फन्दितानि कानिचि कानिचि । ‘कतमं जरामरणं, कस्स च पनिदं जरामरणं’ इति वा, ‘अब्जं जरामरणं, अब्जास्स च पनिदं जरामरणं’ इति वा, ‘तं जीवं तं सरीरं’ इति वा, ‘अब्जं जीवं, अब्जं सरीरं’ इति वा सब्बानिस्स तानि पहीनानि ५ भवन्ति उच्छ्वस्मूलानि तालावत्थुकतानि अनभावङ्गतानि आर्यति अनुप्पादधम्मानि ।

“अविज्ञाय त्वेव, भिक्खुवे, असेसविरागनिरोधा यानिस्स तानि विसूकायिकानि विसेवितानि विप्फन्दितानि कानिचि कानिचि । कतमा जाति ... पे०... कतमो भवो ... कतमं उपादानं ... कतमा तण्हा ... १० कतमा वेदना ... कतमो फस्सो ... कतमं सळायतनं ... कतमं नामरूपं ... कतमं विज्ञाणं ... ‘कतमे सङ्घारा, कस्स च पनिमे सङ्घारा’ इति वा, ‘अब्जे सङ्घारा, अब्जास्स च पनिमे सङ्घारा’ इति वा; ‘तं जीवं तं सरीरं’ इति वा, ‘अब्जं जीवं अब्जं सरीरं’ इति वा सब्बानिस्स तानि पहीनानि भवन्ति उच्छ्वस्मूलानि तालावत्थुकतानि अनभाव- १५ ङ्गतानि आर्यति अनुप्पादधम्मानी” ति ।

३७. ननुम्हसुतं

३८. सावत्थिय विहरति । “नायं, भिक्खुवे, कायो तुम्हाकं न पि अब्जेसं । पुराणमिद, भिक्खुवे, कम्मं अभिसङ्घुतं अभिसञ्चेतयितं वेदनियं” ददुब्बं ।

R. 65

“तत्र खो, भिक्खुवे, सुतवा अरियसावको पटिच्चसमुप्पादञ्जेव २० B. 295 साधुकं योनिसो मनसि करोति – ‘इति इमस्मि सति इदं होति, इमस्सु- पादा इदं उपज्जति; इमस्मि असति इदं न होति, इमस्सि निरोधा इदं निरुद्धति, यदिदं – अविज्ञापच्या सङ्घारा, सङ्घारपच्या विज्ञाणं ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो; सङ्घारनिरोधा २५ विज्ञाणनिरोधो .. पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होती” ति ।

१. वेदयितं – सी०, वेदनिय – स्या० ।

३८. चेतनामुत्तं

३९. सावत्यियं विहरति । “यं च, भिक्खवे, चेतेति यं च पक्ष्येति यं च अनुसेति, आरम्मणमेतं होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे सति पतिद्वा विज्ञाणस्स होति । तर्स्म पतिद्विते विज्ञाणे विरूल्हे आर्यति पुनर्भवाभिनिवृत्ति होति । आर्यति पुनर्भवाभिनिवृत्ति या सति आर्यति जाति जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खविवरन्वस्स समुदयो होति ।

- “नो च, भिक्खवे, चेतेति नो चे पक्ष्येति अय चे अनुसेति, आरम्मणमेतं होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे सति पतिद्वा विज्ञाणस्स होति । तर्स्म पतिद्विते विज्ञाणे विरूल्हे आर्यति पुनर्भवाभिनिवृत्ति । आर्यति पुनर्भवाभिनिवृत्ति या सति आर्यति जाति जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खविवरन्वस्स समुदयो होति ।

“यतो च खो, भिक्खवे, नो चेव चेतेति नो च पक्ष्येति नो च ४० १५ अनुसेति, आरम्मणमेतं न होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे असति पतिद्वा विज्ञाणस्स न होति । तदप्यतिद्विते विज्ञाणे अविरूल्हे आर्यति पुनर्भवाभिनिवृत्ति न होति । आर्यति पुनर्भवाभिनिवृत्ति या असति आर्यति जातिजरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुज्जन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खविवरन्वस्स निरोधो होती” ति ।

३९. दुतियचेतनामुत्तं

४०. सावत्यियं विहरन्ति । “यं च, भिक्खवे, चेतेति यं च पक्ष्येति यं च अनुसेति, आरम्मणमेतं होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे सति पतिद्वा विज्ञाणस्स होति । तर्स्म पतिद्विते विज्ञाणे विरूल्हे नामरूपस्स अवक्षन्ति होति । नामरूपपञ्चया सळायतनं; सळायतनपञ्चया फस्मो; फस्सपञ्चया वेदना ... पे०... तण्डा ... उपादानं... २५ भवो ... जाति... जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खविवरन्वस्स समुदयो होति ।

“नो च, भिक्खवे, चेतेति नो चे पक्ष्येति अय चे अनुसेति, आरम्मणमेतं होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे सति पतिद्वा

विज्ञाणस्स होति । तस्मि पतिद्विते विज्ञाणे विरूल्हे नामरूपस्स अवकक्ति होति । नामरूपपञ्चया सळायतनं .. पे० .. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स समुदयो होति ।

“यतो च स्त्रो, भिक्खवे, नो चेव चेतेति नो च पक्ष्येति नो च अनुसेति, आरम्मणमेतं न होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे ५ असति पतिद्वा विज्ञाणस्स न होति । तदप्पतिद्विते विज्ञाणे अविरूल्हे नामरूपस्स अवकक्ति न होति । नामरूपनिरोधा सळायतननिरोधो १० .. पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स निरोधो होती” ति ।

४०. तत्त्वियचेतनासुतं

४१. सावस्थियं विहरति । “यं च, भिक्खवे, चेतेति यं च पक्ष्येति यं च अनुसेति आरम्मणमेतं होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे १० सति पतिद्वा विज्ञाणस्स होति । तर्स्मि पतिद्विते विज्ञाणे विरूल्हे नति होति । नतिया सति आगतिगति होति । आगतिगतिया सति चुतूपपातो होति । चुतूपपाते सति आर्यति जातिजरामरणं सोकपरिदेवदुक्ख-दोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स समुदयो होति ।

“नो चेव, भिक्खवे, चेतेति नो चे पक्ष्येति अथ चे अनुसेति, आरम्मणमेतं होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे सति पतिद्वा विज्ञाणस्स होति । तर्स्मि पतिद्विते विज्ञाणे विरूल्हे नति होति । नतिया सति आगतिगति होति । आगतिगतिया सति चुतूपपातो होति । चुतूपपाते सति आर्यति जातिजरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा २० सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स समुदयो होति ।

“यतो च स्त्रो, भिक्खवे, नो चेव चेतेति नो च पक्ष्येति नो च अनुसेति, आरम्मणमेत न होति विज्ञाणस्स ठितिया । आरम्मणे असति पतिद्वा विज्ञाणस्स न होति । तदप्पतिद्विते विज्ञाणे अविरूल्हे नति न होति । नतिया असति आगतिगति न होति । आगतिगतिया असति २५ चुतूपपातो न होति । चुतूपपाते असति आर्यति जाति जरामरणं सोक-परिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुज्जन्मन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्ख-क्षबन्धस्स निरोधो होती” ति ।

क्लारखत्तियवग्मो चतुर्थो ।

तस्मुद्वानं

भूतमिदं कलारं च, दुवे^१ च ज्ञाणवत्थूनि^३ ।
अविज्जापच्चया च द्वे, नतुम्हा चेतना तयो ति ॥

R. 68

४१ पञ्चवेरभयसुतं

४२. सावत्थियं विहरति । अथ खो अनाथपिण्डिको गहपति येन
भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्त
५ निसीदि । एकमन्त निसिन्नं खो अनाथपिण्डिक गहपति भगवा एतद-
बोच —

“यतो खो, गहपति, अरियसावकस्स पञ्च भयानि वेरानि वूप-
सन्तानि होन्ति, चतूर्थं च सोतापत्तियज्ञे हि समन्बागतो होति, अरियो
१० चस्स ज्ञायो पञ्चाय सुदिष्टो होति सुप्पटिविद्धो, सो आकर्ष्णुमानो अत्तना
वृ अत्तानं व्याकरेय^२—‘खीणनिरथ्योम्हि खीणतिरच्छानयोनि’ खीणपेति-
विसयो खीणापायदुग्मातिविनिपातो, सोतापत्रोहमस्मि अविनिपातधम्मो
नियतो सम्बोधिपरायनो’ ति ।

B. 298

“कतमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ? य, गह-
पति, पाणातिपाती पाणातिपातपच्चया दिष्टधम्मिकं पि भय वेरं पसवति,
१५ सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटि-
संवेदयति, पाणातिपाता पटिविरतस्स एवं त भय वेर वूपसन्त होति ।

“यं, गहपति, अदिन्नादायी अदिन्नादानपच्चया दिष्टधम्मिक पि
भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं पि भय वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुक्खं
२० दोमनस्सं पटिसंवेदयति, अदिन्नादाना पटिविरतस्स एव त भय वेरं वूपसन्त होति ।

R. 69

“यं, गहपति, कामेसुमिच्छाचारी कामेसुमिच्छाचारापच्चया दिष्ट-
धम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिक पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं
पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदयति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरतस्स एवं
तं भयं वेरं वूपसन्तं होति ।

१. द्वे — स्याऽ, रो० । २ ज्ञाणवत्थूनि — स्याऽ । ३ व्याकरेय — रो० ।

४ योनिषोऽसी०, स्याऽ; रो० ।

“यं, गहपति, मुसावादी मुसावादपच्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं^१ पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदयति, मुसावादा पटिविरतस्स एवं त भयं वेरं वूपसन्तं होति ।

“यं, गहपति, सुरामेरयमज्जपमादट्टायी सुरामेरयमज्जपमाद-^२ द्वानपच्चया दिट्ठधम्मिकं पि भयं वेरं पसवति, सम्परायिकं पि भयं वेरं पसवति, चेतसिकं पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदयति, सुरामेरय-मज्जपमादट्टाना पटिविरतस्स एवं त भयं वेरं वूपसन्तं होति । इमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ।

“कतमेहि चतूर्हि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति ? इधं,^३ गहपति, अरियसावको बुद्धे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति – ‘इति पि सो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विजाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकनिदृ अनुत्तरो पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा’ ति ।

“धम्मे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति – ‘स्वाक्षातो भगवता धम्मो सन्दिद्धिको अकालिको एहिपसिसको ओपनेयिको’ पञ्चतं^४ वेदितव्वो विच्छूही’ ति ।

“सङ्घे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतो होति – ‘सुप्पटिपन्नो’ भगवतो सावकसङ्घो, उजुप्पटिपन्नो^५ भगवतो सावकसङ्घो, ज्ञायप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, सामीचिप्पटिपन्नो भगवतो सावकसङ्घो, यद्विदं चत्तारि पुरिसयुगानि अट्टु पुरिसपुगला, एस भगवतो सावकसङ्घो आहुनेय्यो पाहुनेय्यो दक्षिणेय्यो अञ्जलिकरणीयो अनुत्तरं पुञ्जाकवेत्त लोकस्सा’ ति ।

“अरियकन्तेहि सीलेहि समन्नागतो होति अखण्डेहि अच्छिद्धहि. असवलेहि अकम्मासेहि भुजिस्सेहि विच्छूप्पसत्येहि^६ अपरामद्देहि समाधिः सवत्तनिकेहि । इमेहि चतूर्हि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति ।

“कतमो चस्स अरियो न्यायो पञ्जाय सुदिद्धो होति सुप्पटि-विद्धो ? इध, गहपति, अरियसावको पटिच्चसमुप्पादञ्जवेर सोधुंकंयोनिसो मनसि करोति – ‘इति इमस्मि सति इदं होति, इमस्मि असति;

१. ओपनयिको – सी०, स्या०, रो० । २. सुप्पटिपन्नो – सी०, स्या०, रो० ।
३. उप्पटिपन्नो – सी०, स्या०, रो० । ४. विच्छूप्पसत्येहि – स्या०, विच्छूप्पसद्देहि – रो० ।

इदं न होति; इमस्सुप्पादा इदं उप्पज्जति, इमस्स निरोधा इद निरु-
ज्जति । यदिद अविज्ञापच्चया सङ्घारा; सङ्घारपच्चया विज्ञाण
... पे० । एवमेतस्स केवलस्स दुखखक्खन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय
त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो, सङ्घारनिरोधा विज्ञाण-
५ निरोधो ... पे० .. एवमेतस्स केवलस्स दुखखक्खन्धस्स निरोधो होति ।
अयमस्स अरियो आयो पञ्जाय सुदिष्टो होति सुप्पटिविद्धो ।

“यतो^१ खो, गहपति, अरियसावकस्स इमानि पञ्च भयानि
वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, इमेहि चतूर्हि सोतापत्तियज्ज्ञेहि समन्वागतो
होति, अयं चस्स अरियो आयो पञ्जाय सुदिष्टो होति सुप्पटिविद्धो,
१० सो आकङ्क्षमानो अत्तना व अत्तान व्याकरेय्य^२ – ‘खीणनिरर्योम्हि
खीणतिरच्छानयोनि^३ खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुग्गतिविनिपातो,
सोतापन्नोहमस्मि अविनिपातथम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो’” ति ।

४२. द्रुतिपञ्चवेरभयसुतं

R 71   ४३. सावत्थिय विहरति । “यतो खो, भिक्खवे, अरियसाव-
कस्स पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, चतूर्हि च सोतापत्ति-

B 300 १५ यज्ज्ञेहि समन्वागतो होति, अरियो चस्स आयो पञ्जाय सुदिष्टो होति
सुप्पटिविद्धो, सो आकङ्क्षमानो अत्तना व अत्तान व्याकरेय्य – ‘खीण-
निरयोम्हि . पे०... अविनिपातथम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो’ ति ।

“कतमानि पञ्च भयानि वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ? य,
भिक्खवे, पाणातिपाती .. पे० . य, भिक्खवे, अदिनादयी .. पे० ..
२० यं, भिक्खवे, कामेसुमिच्छाचारी ... य, भिक्खवे, मुसावादी य,
भिक्खवे, सुरामेरयमज्जपभादद्वायी .. पे० इमानि पञ्च भयानि
वेरानि वूपसन्तानि होन्ति ।

“कतमेहि चतूर्हि सोतापत्तियज्ज्ञेहि समन्वागतो होति ? इव,
भिक्खवे, अरियसावको बुद्धे पे०. धम्मे . सङ्घे .. अरियकर्त्तेहि
२५ सीलेहि समन्वागतो होति । इमेहि चतूर्हि सोतापत्तियज्ज्ञेहि समन्वागतो
होति ।

---

^१ यतो च – सी०, रो० । ^२ व्याकरेय्य – रो० । ^३ योनियो – सो०,
स्या०, रो० ।

“कतमो चस्स अरियो जायो पञ्जाय सुदिद्वो होति सुप्पटि-विद्वो ? इघ, भिक्खवे, अरियसावको पटिच्चसमुप्पादञ्चेव साधुकं योनिसो मनसि करोति ... पे०... अयमस्स अरियो जायो पञ्जाय सुदिद्वो होति सुप्पटिविद्वो ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमानि पञ्च भयानि ५ वेरानि वूपसन्तानि होन्ति, इमेहि चतूहि सोतापत्तियज्ञेहि समन्नागतो होति, अयं चस्स अरियो जायो पञ्जाय सुदिद्वो होति सुप्पटिविद्वो, सो आकङ्क्षमानो अत्तना व अत्तानं व्याकरेय्य – ‘खीणनिरयोम्ह खीणतिरच्छानयोनि खीणपेत्तिविसयो खीणापायदुग्गतिविनिपातो, सोतापन्नोहमस्मि अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो’” १० ति ।

४३. दुक्खसुत्तं

४४ सावत्थिय विहरति । “दुक्खस्स, भिक्खवे, समुदयं च अत्थज्ञम्^१ च देसेस्सामि^२ । तं सुणाथ, साधुक मनसि करोथ; भासि-सामी” ति । “एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतदवोच –

“कतमो च, भिक्खवे, दुक्खस्स समुदयो ? चक्खु च पटिच्च १५ रूपे च उप्पज्जति चक्खुविज्ञाण । तिण्णं सङ्गति फस्सो । फस्स-पञ्चया वेदना; वेदनापञ्चया तण्हा । अयं खो, भिक्खवे, दुक्खस्स समुदयो ।

“सोत च पटिच्च सद्वे च उप्पज्जति सोतविज्ञाणं ... पे०... २० धानं च पटिच्च गन्धे च ... पे०... जिन्हं च पटिच्च रसे च ... पे०... २५ कायं च पटिच्च फोटुब्बे च ... पे० . मनं च पटिच्च धम्मे च उप्पज्जति मनोविज्ञाणं । तिण्णं सङ्गति फस्सो । फस्सपञ्चया वेदना; वेदना-पञ्चया तण्हा । अयं खो, भिक्खवे, दुक्खस्स समुदयो ।

“कतमो च, भिक्खवे, दुक्खस्स अत्थज्ञमो ? चक्खुं च पटिच्च २५ रूपे च उप्पज्जति चक्खुविज्ञाणं । तिण्णं सङ्गति फस्सो । फस्स-पञ्चया वेदना, वेदनापञ्चया तण्हा । तस्सा येव तण्हाय असेसविराग-निरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा भवनिरोधो; भवनिरोधा जातिनिरोधो; जातिनिरोधा जरामरणं सोकपरिद्वेदुक्खदोमनस्स-

१ अत्थगम – सी० । २ देसिस्सामि – सी०, रो० ।

पायासा निरुज्जन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होति । अयं खो, भिक्खवे, दुक्खस्स अत्थङ्गमो ।

“सोतं च पटिच्च सदे च उप्पज्जति सोतविच्छाण । पे०.

घानं च पटिच्च गन्धे च .. पे०.. जिव्हं च पटिच्च रसे च . पे० काय

- ५ च पटिच्च फोटुव्वे च .. पे० मनं च पटिच्च धर्मे च उप्पज्जति मनो-विच्छाण । तिण्णं सङ्गति फस्सो । फस्सपच्चया वेदना, वेदनापच्चया तण्हा । तस्सा येव तण्हाय असेसविरागनिरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा भवनिरोधो, भवनिरोधा जातिनिरोधो; जातिनिरोधा जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुज्जन्ति । एवमेतस्स
R 73 १० केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होति । अयं खो, भिक्खवे, दुक्खस्स अत्थङ्गमो” ति ।

४४. लोकसुत्तं

४५. सावत्थियं विहरति । “लोकस्स, भिक्खवे, समुदय च अत्थङ्गमं च देसेस्सामि । तं सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ, भासि-स्सामी” ति । “एव, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पच्चस्सोसु ।

- १५ भगवा एतदवोच –

“कतमो च, भिक्खवे, लोकस्स समुदयो ? चक्रु च पटिच्च रूपे च उप्पज्जति चक्रुविच्छाण । तिण्णं सङ्गति फस्सो । फस्स-पच्चया वेदना; वेदनापच्चया तण्हा; तण्हापच्चया उपादान, उपादान-पच्चया भवो, भवपच्चया जाति; जातिपच्चया जरामरण सोकपरिदेव-दुक्खदोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । अयं खो, भिक्खवे, लोकस्स समुदयो ।

B 302 “सोतं च पटिच्च सदे च . पे० घान च पटिच्च गन्धे च ... जिव्हं च पटिच्च रसे च .. काय च पटिच्च फोटुव्वे च . मन च पटिच्च धर्मे च उप्पज्जति मनोविच्छाणां । तिण्णं सङ्गति फस्सो । फस्सपच्चया वेदना पे०.. जातिपच्चया जरामरण सोकपरिदेवदुक्ख-दोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । अयं खो, भिक्खवे, लोकस्स समुदयो ।

“कतमो च, भिक्खवे, लोकस्स अत्थङ्गमो ? चक्रु च पटिच्च रूपे च उप्पज्जति चक्रुविच्छाणां । तिण्णं सङ्गति फस्सो । फस्स-पच्चया वेदना; वेदनापच्चया तण्हा । तस्सा येव तण्हाय असेसविराग-

निरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा भवनिरोधो ... पे०... एव-
मेतत्स केवलस्स दुक्खवक्षन्धस्स निरोधो होति । अयं खो, भिक्खवे,
लोकस्स अर्थङ्गमो ।

“स्रोतं च पटिच्च सहे च ... पे०... धानं च पटिच्च गन्धे च ...

R. 74

लिङ्हं च पटिच्च रसे च ... कायं च पटिच्च फोटुब्बे च ... मनं च
पटिच्च धम्मे च उप्पज्जति मनोविभज्ञाणं । तिण्णं सङ्गति फस्सो ।
फस्सपच्चया वेदना; वेदनापच्चया तण्हा । तस्सा येव तण्हाय असेस-
विरागनिरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा भवनिरोधो ... पे०...
एवमेतत्स केवलस्स दुक्खवक्षन्धस्स निरोधो होति । अयं खो, भिक्खवे,
लोकस्स अर्थङ्गमो” ति ।

10

४५. ज्ञातिकसुतं

४६. एवं मे लुतं । एकं समयं भगवा ज्ञातिके विहरति
गिभजकावस्थे । अथ खो भगवा रहोगतो पटिसल्लानो^१ इमं धम्म-
परियायं अभासि —

“चक्कुं च पटिच्च रूपे च उप्पज्जति चक्कुविभज्ञाणं । तिण्णं
सङ्गति फस्सो । फस्सपच्चया वेदना, वेदनापच्चया तण्हा; तण्हा-
पच्चया उपादानं ... पे०... एवमेतत्स केवलस्स दुक्खवक्षन्धस्स समुदयो
होति ।

“स्रोतं च पटिच्च सहे च ... पे०... धानं च पटिच्च गन्धे च...
लिङ्हं च पटिच्च रसे च ... कायं च पटिच्च फोटुब्बे च ... मनं च
पटिच्च धम्मे च उप्पज्जति मनोविभज्ञाणं । तिण्णं सङ्गति फस्सो ।
फस्सपच्चया वेदना; वेदनापच्चया तण्हा; तण्हापच्चया उपादानं
... पे०... एवमेतत्स केवलस्स दुक्खवक्षन्धस्स समुदयो होति ।

“चक्कुं च पटिच्च रूपे च उप्पज्जति चक्कुविभज्ञाणं । तिण्णं
सङ्गति फस्सो । फस्सपच्चया वेदना; वेदनापच्चया तण्हा । तस्सा
येव तण्हाय असेसविरागनिरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा
भवनिरोधो ... पे०... एवमेतत्स केवलस्स दुक्खवक्षन्धस्स निरोधो होति ।

B 303

“स्रोतं च पटिच्च सहे च ... पे०... मनं च पटिच्च धम्मे च
उप्पज्जति मनोविभज्ञाणं । तिण्णं सङ्गति फस्सो । फस्सपच्चया

१. पटिचल्लीनो - चौ०; पटिसल्लीनो - स्या०, रो० ।

R. 75

वेदना; वेदनापच्चेया तण्हा । तस्सा येव तण्हाय असेसविरागनिरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा भवनिरोधो । पे० एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स निरोधो होती” ति ।

४७ तेन खो पन समयेन अञ्जनतरो भिक्खु भगवतो उपस्थुति^१

- ५ ठितो होति । अद्वासा खो भगवा तं भिक्खुं उपस्थुति ठित । दिस्वान तं भिक्खुं एतदबोच – “अस्सोसि नो त्वं, भिक्खु, इम धम्मपरियाय” ति ? “एवं, भन्ते” ति ।

“उगग्नाहि त्वं, भिक्खु, इमं धम्मपरियायं, परियापुणाहि त्वं, भिक्खु, इमं धम्मपरियायं, धारेहि^२ त्वं, भिक्खु, इमं धम्मपरियाय^३ ।

- १० अत्थसहितो^४ अय, भिक्खु, धम्मपरियायो आदिब्रह्मचरियको” ति ।

४६. अञ्जनतरब्राह्मणसुत्तं

४८ सावत्थियं विहरति । अथ खो अञ्जनतरो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा भगवता सङ्घि सम्मोदि । सम्मोद-नीयं कर्थं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्त्त निसीदि । एकमन्त्त निसीन्नो खो सो ब्राह्मणो भगवन्तं एतदबोच –

- १५ “कि नु खो, भो गोतम, सो करोति सो पटिसवेदयती” ति ? “सो करोति सो पटिसवेदयती” ति खो, ब्राह्मण, अयमेको अन्तो” ।

- R 76 १६ “कि पन, भो गोतम, अञ्जो करोति, अञ्जो पटिसवेदयती” ति ?

- २० “अञ्जो करोति, अञ्जो पटिसवेदयती” ति खो, ब्राह्मण, अयं दुतियो अन्तो । एते ते, ब्राह्मण, उभो अन्ते अनुपगम्म मज्जेन तथागतो धम्मं देसेति – ‘अविज्ञापच्चया सङ्घारा, सङ्घारपच्चया विज्ञाणं । पे० .. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो, सङ्घारनिरोधा ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स निरोधो होती” ति ।

B 304 १ उपस्थुति – सी०, रो० । २-२ रो० पोत्यके नत्यि । ३ अत्थसहितो – सी० स्या० । ४ पटिसवेदयती – सी०, पटिसवेदयती – रो० ।

एवं वृत्ते, सो ब्राह्मणो भगवन्तं एतद्वोच – “अभिकक्तं, भो गोतम ... पे०... उपासकं मं भवं गोतमो धारेतु अज्जतग्ने पाणुपेतं सरणं गतं” ति ।

४७. जाणुस्सोणिसुत्तं

४६. सावत्थियं विहरति । अथ खो जाणुस्सोणि^१ ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवता सर्वि ... पे०... एकमन्तं ५ निसिन्नो खो जाणुस्सोणि ब्राह्मणो भगवन्तं एतद्वोच –

“कि नु खो, भो, गोतम, सब्वमत्थी” ति ?

“सब्वमत्थी” ति खो, ब्राह्मणो, अयमेको अन्तो” ।

“कि पन, भो गोतम, सब्वं नत्थी” ति ? “सब्वं नत्थी” ति १० खो, ब्राह्मण, अयं दुतियो अन्तो । एते ते, ब्राह्मण, उभो अन्ते अनुपगम्म मञ्जेन तथागतो व्रम्मं देसेति – ‘अविज्जापच्चया सङ्घारा; सङ्घार-पच्चया विज्ञाणं ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्षखखन्धस्स समुदयो होति । अविज्जाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो; सङ्घार-निरोधा विज्ञाणनिरोधो ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्षखखन्धस्स निरोधो होती’” ति । १५

एवं वृत्ते, जाणुस्सोणि^२ ब्राह्मणो भगवन्तं एतद्वोच – “अभि- १५ कक्तं भो गोतम ... पे०... पाणुपेतं सरणं गतं” ति ।

४८. लोकायतिकसुत्तं

५०. सावत्थियं विहरति । अथ खो लोकायतिको ब्राह्मणो येन भगवा ... पे०... एकमन्तं निसिन्नो खो लोकायतिको ब्राह्मणो भग- २० वन्तं एतद्वोच –

“कि नु खो, भो गोतम, सब्वमत्थी” ति ?

“सब्वमत्थी” ति खो, ब्राह्मण, जेद्वमेतं लोकायतं” ।

“कि पन, भो गोतम, सब्वं नत्थी” ति ?

“सब्वं नत्थी” ति खो, ब्राह्मण, दुतियमेतं लोकायतं” ।

“कि नु खो, भो गोतम, सब्वमेकतं” ति ?

B. 305

25

१. जाणुस्सोणि – रो० । २. खो जाणुस्सोणि – रो० ।

“सब्बमेकत्तं” ति खो, ब्राह्मण, ततियमेतं लोकायतं ।

“कि पन, भो गोतम, सब्बं पुथुत्” ति ?

“सब्बं पुथुत्” ति खो, ब्राह्मण, चतुर्थमेत लोकायतं । एते ते

ब्राह्मण, उभो अन्ते अनुपाम्म मज्जेन तथागतो धम्मं देसेति -

५ ‘अविज्ञापच्चया सह्वारा, सह्वारपच्चया विज्ञाणं .. पे० . एव-
मेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय त्वेव
असेसविरागनिरोधा सह्वारनिरोधो, सह्वारनिरोधा विज्ञाणनिरोधो
...पे० .. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होती’ ति ।

एव वुत्ते, लोकायतिको ब्राह्मणो भगवन्त एतदबोच - “अभि-
१० कक्न्तं, भो गोतम ...पे०... अज्जतम्ये पाणुपेत सरण गत” ति ।

४६. अरियसावकसत्तं

R. 78

५१. सावत्थय विहरति । “न, भिक्खवे, सुतवतो अरिय-
सावकस्स एवं होति - ‘कि नु खो किस्मि सति कि होति, किस्मुप्पादा
कि उप्पज्जति ? किस्मि’ सति सह्वारा होन्ति, किस्मि सति विज्ञाणं
होति’, किस्मि सति नामरूपं होति, किस्मि सति सळायतनं होति,
१५ किस्मि सति फस्तो होति, किस्मि सति वेदना होति, किस्मि सति तण्हा
होति, किस्मि सति उपादानं होति, किस्मि सति भवो होति, किस्मि
सति जाति होति, किस्मि सति जरामरणं होती’ ति ?

“अथ खो, भिक्खवे, सुतवतो अरियसावकस्स अपरपच्चया^३
ज्ञाणमेवेत्थ होति - ‘इमस्मि सति इद होति, इमस्मुप्पादा इदं उप्प-
२० ज्जति । अविज्ञाय सति सह्वारा होन्ति; सह्वारेसु सति विज्ञाण
होति; विज्ञाणे सति नामरूपं होति, नामरूपे सति सळायतनं होति;
सळायतने सति फस्तो होति; फस्ते सति वेदना होति; वेदनाय सति
तण्हा होति; तण्हाय सति उपादानं होति, उपादाने सति भवो होति,
भवे सति जाति होति; जातिया सति जरामरणं होती’ ति । सो एवं
२५ पजानाति - ‘एवमयं लोको समुदयती’ ति ।

B. 306

“न, भिक्खवे, सुतवतो अरियसावकस्स एवं होति - ‘कि नु खो
किस्मि असति कि न होति, किस्स निरोधा कि निरुज्जति ? किस्मि

असति सङ्घारं न होन्ति, किस्म असति विज्ञाण न होति, किस्म असति नामरूपं न होति, किस्म असति सळायतनं न होति, किस्म असति फस्तो न होति, किस्म असति वेदना न होति, किस्म असति तण्हा न होति, किस्म असति उपादानं न होति, किस्म असति भवो न होति, किस्म असति जाति न होति, किस्म असति जरामरणं न होती' ति ?

"अथ खो, भिक्खवे, सुतवतो अरियसावकस्स अपरपच्चया आणमेवेत्थ होति – 'इमस्म असति इदं न होति, इमस्स निरोधा इदं निरुज्जति । अविज्ञाय असति सङ्घारा न होन्ति, सङ्घारेसु असति विज्ञाणं न होति, विज्ञाणे असति नामरूपं न होति, नामरूपे १० असति सळायतनं न होति ...पे० .. भवो न होति ... जाति न होति ... जातिया असति जरामरणं न होती' ति । सो एवं पजानाति – 'एवमयं लोको निरुज्जती' ति ।

"यतो खो, भिक्खवे, अरियसावको एवं लोकस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च यथाभूत पजानाति, अय वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको १५ दिविसम्पन्नो इति पि ...पे० ... अमतद्वार आहच्च तिष्ठति इति पी' ति ।

५०. द्रुतियश्चरियसावकसुत्तं

५२. सावत्थियं विहरति । "न, भिक्खवे, सुतवतो अरिय-सावकस्स एवं होति – 'कि नु खो किस्म सति कि होति, किस्मुप्पादा कि उप्पज्जति ? किस्म सति सङ्घारा होन्ति, किस्म सति विज्ञाण होति, किस्म सति नामरूप होति, किस्म सति सळायतनं होति, किस्म सति फस्तो होति, किस्म सति वेदना होति, किस्म सति तण्हा होति, किस्म सति उपादानं होति, किस्म सति भवो होति, किस्म सति जाति होति, किस्म सति जरामरण होती' ति ?

"अथ खो, भिक्खवे, सुतवतो अरियसावकस्स अपरपच्चया आणमेवेत्थ होति – 'इमस्म सति इदं होति, इमस्मुप्पादा इदं उप्प-ज्जति । अविज्ञाय सति सङ्घारा होन्ति; सङ्घारेसु सति विज्ञाणं होति, विज्ञाणे सति नामरूप होति; नामरूपे सति सळायतनं होति; सळायतने सति फस्तो होति; फस्ते सति वेदना होति; वेदनाय सति

R 79

B 307

20

25

तण्हा होति, तण्हाय सति उपादानं होति; उपादाने सति भवो होति;
भवे सति जाति होति; जातिया सति जरामरणं होती' ति । सो एव
पजानाति^१ – 'एवमयं लोको समुदयती' ति ।

- "न, भिक्खवे, सुतवतो अरियसावकस्स एवं होति – 'कि तु
 ५ खो किस्म असति कि न होति, किस्स निरोधा कि निरुद्धति ?
 किस्म असति सङ्घारा न होन्ति, किस्म असति विज्ञाण न होति,
 किस्म असति नामरूप न होति, किस्म असति सलायतन न होति,
 किस्म असति फस्सो न होति, किस्म असति वेदना न होति, किस्म
 असति तण्हा न होति . पे०.. उपादान .. भवो .. जाति ... किस्म
 १० असति जरामरण न होती' ति ?

"अथ खो, भिक्खवे, सुतवतो अरियसावकस्स अपरपच्चया
 व्याणमेवेत्थ होति – 'इमस्मि असति इद न होति, इमस्स निरोधा इदं
 R. 80 निरुद्धति । अविज्ञाय असति सङ्घारा न होन्ति, सङ्घारेषु असति
 विज्ञाण न होति; विज्ञाणे असति नामरूप न होति, नामरूपे
 १५ असति सलायतन न होति पे०. जातिया असति जरामरण न होती'
 ति । सो एव पजानाति – 'एवमयं लोको निरुद्धती' ति ।

"यतो खो, भिक्खवे, अरियसावको एव लोकस्स समुदय च
 अथश्च म च यथाभूत पजानाति, अय वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको
 दिद्विसम्पन्नो इति पि, दस्सनसम्पन्नो^२ इति पि, आगतो इम सद्भम्म इति
 २० पि^३, पस्सति इम सद्भम्मं इति पि, सेक्खेन^४ जाणेन समन्वागतो इति पि,
 J. 308 सेक्खाय विज्ञाय समन्वागतो इति पि, धम्मसोतं समापन्नो इति पि,
 अरियो निब्बेधिकपञ्चो इति पि, अमतद्वारं आहच्च तिद्विति इति
 पी" ति ।

गहपतिवग्गो पञ्चमो ।

तस्मुद्दानं

- द्वे पञ्चवेरभया वुत्ता, दुक्खं लोको च व्यातिकं ।
 २५ अञ्जातरं जाणुस्सोण च, लोकायतिकेन श्रद्धम् ।
 द्वे अरियसावका वुत्ता, वग्गो तेन पवुच्छती ति ॥

^१ जानाति – रो० । २-२ रो० पोत्वके नस्ति । ^३ सेयेन – सी०, रो० ।

५१. परिवीर्मंसनसुतं

५३. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खू ग्रामन्तेसि - “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतदबोच -

“कित्तावता नु खो, भिक्खवे, भिक्खू परिवीर्मंसमानो परि- ५ वीर्मंसेय सब्बसो सम्मा दुक्खक्खयाया” ति ?

“भगवम्मूलका नो, भन्ते, घम्मा भगवशेत्तिका भगवम्पटि- R. 81 सरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्तं” येवं पटिभानु एतस्स भासितस्स अत्थो । भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती” ति ।

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ, भासि- १० स्सामी” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतदबोच -

“इदं, भिक्खवे, भिक्खू परिवीर्मंसमानो परिवीर्मंसति - ‘यं खो इदं अनेकविधं नानप्पकारकं दुक्खं लोके उपज्जति जरामरणं; १५ इदं नु खो दुक्खं किनिदानं किसमुदयं किजातिकं किपभवं ? किस्म सति जरामरणं होति, किस्म असति जरामरणं न होती’ ति ? सो परिवीर्मंसमानो एव पजानाति - ‘यं खो इदं अनेकविधं नानप्पकारकं दुक्खं लोके उपज्जति जरामरण, इदं खो दुक्खं जातिनिदानं जाति- २० समुदयं जातिजातिकं जातिपभवं । जातिया सति जरामरणं होति, २५ जातिया असति जरामरण न होती’ ति ।

“सो जरामरणं च पजानाति, जरामरणसमुदयं च पजानाति, जरामरणनिरोधं च पजानाति, या च जरामरणनिरोधसाहृष्टगामिनी पटिपदा तं च पजानाति, तथा पटिपन्नो च होति अनुधम्मचारी; अयं बुद्धति, भिक्खवे, भिक्खू सब्बसो सम्मा दुक्खक्खयाय पटिपन्नो जरा- २५ मरणनिरोधाय ।

“अथापरं परिवीर्मंसमानो परिवीर्मंसति - ‘जाति पनायं किनिदाना किंसमुदया किजातिका किपभवा, किस्म सति जाति होति,

किर्स्म असति जाति न होती' ति ? सो परिवीमसमानो एवं पजानाति—‘जाति भवनिदाना भवसमुदया भवजातिका भवप्पभवा, भवे सति जाति होति, भवे असति जाति न होती' ति ।

- “सो जाति च पजानाति, जातिसमुदय च पजानाति, जाति-
 ५ निरोधं च पजानाति, या च जातिनिरोधसारुप्यगमिनी पटिपदा तं च
 · पजानाति, तथा पटिपन्नो च होति अनुधम्मचारी; अय वुच्चति,
 भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो सम्मा दुक्खक्खयाय पटिपन्नो जातिनिरोधाय ।

- “अथापरं परिवीमसमानो परिवीमसति—‘भवो पनाय किनिदानो ... पे० . उपादान पनिद किनिदान .. तण्हा पनाय किनिदाना
 10 ... वेदना ... फस्सो . सळायतन पनिद किनिदान नामरूप पनिदं ..
 विज्ञाणं पनिद .सङ्घारा पनिमे किनिदाना किसमुदया किजातिका
 किपभवा; किर्स्म सति सङ्घारा होन्ति, किस्म असति सङ्घारा न
 १5 होन्ती' ति ? सो परिवीमसमानो एव पजानाति — ‘सङ्घारा अविज्ञानिदाना अविज्ञासमुदया अविज्ञाजातिका अविज्ञापभवा; अविज्ञाय
 सति सङ्घारा होन्ति, अविज्ञाय असति सङ्घारा न होन्ती' ति ।

“सो सङ्घारे च पजानाति, सङ्घारसमुदय च पजानाति, सङ्घार-
 निरोधं च पजानाति, या च सङ्घारनिरोधसारुप्यगमिनी पटिपदा तं च
 पजानाति, तथा पटिपन्नो च होति अनुधम्मचारी, अय वुच्चति, भिक्खवे,
 भिक्खु सब्बसो सम्मा दुक्खक्खयाय पटिपन्नो सङ्घारनिरोधाय ।

- B. 82 20 “अविज्ञागतो य, भिक्खवे, पुरिसपुगलो पुञ्जा चे सङ्घार
 अभिसङ्घरोति, पुञ्ज्वूपगं होति विज्ञाणं । अपुञ्जां चे सङ्घारं अभि-
 सङ्घरोति, अपुञ्ज्वूपग होति विज्ञाणं । आनेञ्जे॑ चे॒ सङ्घारं अभि-
 सङ्घरोति आनेञ्जूपग होति विज्ञाण । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो
 25 अविज्ञा पहीना॑ होति विज्ञा उपन्ना, सो अविज्ञाविरागा विज्ञु-
 प्पादा नेव पुञ्जाभिसङ्घार अभिसङ्घरोति न अपुञ्जाभिसङ्घारं अभि-
 सङ्घरोति न आनेञ्जाभिसङ्घार अभिसङ्घरोति । अनभिसङ्घरोत्तो
 अनभिसञ्चेतयन्तो न किञ्चित्त लोके उपादियति, अनुपादिय न परि-
 तस्सति, अपरितस्स पञ्चतञ्चेव परिनिब्बायति । ‘खीणा जाति,
 वुसित ब्रह्मचरिय, कत करणीय, नापरं इत्थत्ताया' ति पजानाति ।

“सो सुखं चे वेदनं वेदयति^१, सा अनिच्छा ति पजानाति, अनज्ञोसिता ति पजानाति, अनभिनन्दिता ति पजानाति । द्रुक्खं चे वेदनं वेदयति, सा अनिच्छा ति पजानाति, अनज्ञोसिता ति पजानाति, अनभिनन्दिता ति पजानाति । अद्रुक्खमसुखं चे वेदनं वेदयति, सा अनिच्छा ति पजानाति, अनज्ञोसिता ति पजानाति, अनभिनन्दिता ति^५ पजानाति । सो सुखं चे वेदनं वेदयति, विसंयुत्तो नं^२ वेदयति । द्रुक्खं चे वेदनं वेदयति, विसंयुत्तो नं वेदयति । अद्रुक्खमसुखं चे वेदनं वेदयति, विसंयुत्तो नं वेदयति ।

“सो कायपरियन्तिक वेदनं वेदयमानो कायपरियन्तिकं वेदनं वेदयामी ति पजानाति, जीवितपरियन्तिकं वेदनं वेदयमानो जीवित-परियन्तिकं वेदनं वेदयामी ति पजानाति । कायस्स भेदा उद्धं जीवित-परियादाना इधेव सब्बवेदयितानि अनभिनन्दितानि सीतीभविस्सन्ति^३, सरीरानि अवसिस्सत्ती ति पजानाति ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो कुम्भकारपाका उण्हं कुम्भं उद्धरित्वा समे भूमिभागे पटिसिस्सेय्य^४ । तत्र यायं उस्मा सा तत्थेव ‘१५ वूपसमेय्य, कपल्लानि अवसिस्सेय्युं । एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खु काय-परियन्तिकं वेदनं वेदयमानो कायपरियन्तिकं वेदनं वेदयामी ति पजानाति, जीवितपरियन्तिक वेदनं वेदयमानो जीवितपरियन्तिकं वेदनं वेदयामी ति पजानाति । कायस्स भेदा उद्धं जीवितपरियादाना इधेव सब्बवेदयितानि अनभिनन्दितानि सीतीभविस्सन्ति, सरीरानि अव- २० सिस्सत्ती^५ ति पजानाति ।

“तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, अपि नु खो खीणासवो भिक्खु पुञ्जाभिसङ्घारं वा अभिसङ्घरेय्य अपुञ्जाभिसङ्घारं वा अभिसङ्घ-रेय्य आनेञ्जाभिसङ्घारं वा अभिसङ्घरेय्या” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“सब्बसो वा पन सङ्घारेसु असति, सङ्घारनिरोधा अपि नु खो विञ्जाणं पञ्जापेथा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

१. वेदियति - सी० । २. तं वेदन - सी०, रो० । ३. सीतीभविस्सन्ति - रो० ।
४ पतिविसेय्य - सी; पतिद्वयेय्य - स्या०, रो० । ५ अवसिस्सत्ती - स्या० ।

R. 83

B. 311

25

“सब्बसो वा पन विज्ञाणे असति, विज्ञाणनिरोधा अपि नु खो नामरूप पञ्जायेथा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

५ सब्बसो वा पन नामरूपे असति, नामरूपनिरोधा अपि नु खो सळायतन पञ्जायेथा” ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“सब्बसो वा पन सळायतने असति, सळायतननिरोधा अपि नु खो फस्सो पञ्जायेथा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

R 84 १० “सब्बसो वा पन फस्से असति, फस्सनिरोधा अपि नु खो वेदना पञ्जायेथा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“सब्बसो वा पन वेदनाय असति, वेदनानिरोधा अपि नु खो तण्हा पञ्जायेथा” ति ?

१५ . “नो हेतं, भन्ते” ।

“सब्बसो वा पन तण्हाय असति, तण्हानिरोधा अपि नु खो उपादानं पञ्जायेथा” ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“सब्बसो वा पन उपादाने असति, उपादाननिरोधा अपि नु खो २० भवो पञ्जायेथा” ति ।

“नो हेतं, भन्ते” ।

“सब्बसो वा पन भवे असति, भवनिरोधा अपि नु खो जाति पञ्जायेथा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

२५ “सब्बसो वा पन जातिया असति, जातिनिरोधा अपि नु खो जरामरणं पञ्जायेथा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“साधु साधु, भिक्खवे, एवमेतं, भिक्खवे, नेतं अञ्जना । सद्गृह्य मे तं, भिक्खवे, अधिमुच्चय^१, निकक्ष्मा एत्य होय निविच्छिक्ष्मा । एसेवन्तो दुक्खस्सा” ति ।

---

१. अधिमुच्चय - स्याऽ ।

५२. उपादानसुत्तं

५४. सावत्थियं विहरति । “उपादानियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु अस्सादानुपस्थिसनो विहरतो तण्हा पवड्हति । तण्हापच्चया^१ उपादानं; उपादानपच्चया^२ भवो; भवपच्चया जाति, जातिपच्चया^३ जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, दसन्न वा कट्टवाहानं वीसाय वा कट्टवाहानं तिसाय वा कट्टवाहानं चत्तारीसाय^४ वा कट्टवाहानं भग्नाग्निक्खन्धो जलेय्य; तत्र पुरिसो कालेन कालं सुक्खानि चेव तिणानि पक्षिखपेय्य, सुक्खानि च गोमयानि पक्षिखपेय्य, सुक्खानि च कट्टानि पक्षिखपेय्य । एवं हि सो, भिक्खवे, महाग्निक्खन्धो तदाहारो तदुपादानो चिरं दीघमद्वानं जलेय्य^५ । एवमेव खो, भिक्खवे, उपादानियेसु धम्मेसु अस्सादानुपस्थिसनो विहरतो तण्हा पवड्हति । तण्हापच्चया उपादानं ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति ।

“उपादानियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु आदीनवानुपस्थिसनो विहरतो तण्हा निरुज्जति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो, उपादाननिरोधा^६ भवनिरोधो; भवनिरोधा जातिनिरोधो; जातिनिरोधा जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुज्जन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होति ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, दसन्न वा कट्टवाहानं वीसाय वा तिसाय वा चत्तारीसाय वा कट्टवाहानं महाग्निक्खन्धो जलेय्य; तत्र पुरिसो^{२०} न कालेन कालं सुक्खानि चेव तिणानि पक्षिखपेय्य, न सुक्खानि च गोमयानि पक्षिखपेय्य, न सुक्खानि च कट्टानि^७ पक्षिखपेय्य । एवं हि सो भिक्खवे, महाग्निक्खन्धो पुरिस्स च उपादानस्स परियादाना अञ्जन्स्स च अनुपहारा^८ अनाहारो निब्बायेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, उपादानियेसु धम्मेसु आदीनवानुपस्थिसनो विहरतो तण्हा निरुज्जति, तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होती” ति ।

१. तण्हापच्चया – सी० । २. उपादानपच्चया – सी० । ३. जातिपच्चया – सी० ।
४. चत्तारीसाय – सी० । ५. जालेय्य – सी० । ६. सुक्खानि च कट्टानि – सी०, रो० ।
७. अनुपहारा – रो० ।

५३. संयोजनसुत्तं

R. 86

५५. सावत्थियं विहरति । “संयोजनियेषु, भिक्खवे, धम्मेषु अस्सादानुपस्थितिनो विहरतो तण्हा पवद्धति । तण्हापच्चया उपादानं, उपादानपच्चया भवो; भवपच्चया जाति; जातिपच्चया जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति ।

B. 313

“सेव्यथापि, भिक्खवे, तेलं च पटिच्च वर्द्धि च पटिच्च तेलप्प-
दीपो ज्ञायेय्य; तत्र पुरिसो कालेन काल तेल आसिच्चेय्य वर्द्धि उप-
सहरेय्य” । एव हि सो, भिक्खवे, तेलप्पदीपो तदाहारो तदुपादानो चिरं
दीघमद्वान जलेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेषु धम्मेषु अस्सा-
दानुपस्थितिनो विहरतो तण्हा पवद्धति । तण्हापच्चया उपादानं, उपादान-
पच्चया भवो, भवपच्चया जाति, जातिपच्चया जरामरण सोकपरि-
देवदुक्खदोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्ख-
क्खन्धस्स समुदयो होति ।

“संयोजनियेषु, भिक्खवे, धम्मेषु आदीनवानुपस्थितिनो विहरतो
११ तण्हा निरुज्ज्ञति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो, उपादाननिरोधा
१५ भवनिरोधो; भवनिरोधा जातिनिरोधो, जातिनिरोधा जरामरण
सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुज्ज्ञन्ति । एवमेतस्स केवलस्स
दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होति ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, तेलं च पटिच्च वर्द्धि च पटिच्च तेलप्प-
१६ दीपो ज्ञायेय्य; तत्र पुरिसो न कालेन कालं तेलं आसिच्चेय्य न वर्द्धि
२० उपसहरेय्य । एवं हि सो, भिक्खवे, तेलप्पदीपो पुरिस्स च उपादानस्स
परियादाना अञ्जनास्स च अनुपहारा अनाहारो निब्बायेय्य । एवमेव खो,
२५ भिक्खवे, संयोजनियेषु धम्मेषु आदीनवानुपस्थितिनो विहरतो उष्णा
निरुज्ज्ञति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो ... पे०.. एवमेतस्स केवलस्स
दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होती” ति ।

५४ दुतियसंयोजनसुत्तं

R. 87

५६. सावत्थियं विहरति । “सेव्यथापि, भिक्खवे, तेलं च
पटिच्च वर्द्धि च पटिच्च तेलप्पदीपो ज्ञायेय्य; तत्र पुरिसो कालेन कालं

तेल आसिङ्चेय्य^१ वर्द्धि उपसंहरेय्य । एवं हि सो, भिक्खवे, तेलप्पदीपो तदाहारो तदुपादानो चिरं दीघमद्वानं जलेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेसु धम्मेसु अस्सादानुपस्तिसनो विहरतो तण्हा पवद्धुति । तण्हा-पच्चया उपादानं ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति ।

५

“सेयथापि, भिक्खवे, तेलं च पटिच्च वर्द्धि च पटिच्च तेलप्प-दीपो ज्ञायेय्य, तत्र पुरिसो^२ न कालेन कालं तेलं आसिङ्चेय्य न वर्द्धि उपसंहरेय्य । एव हि सो, भिक्खवे, तेलप्पदीपो पुरिमस्स च उपादानस्स परियादाना अञ्जनास्स च अनुपहारा अनाहारो निब्बायेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेसु धम्मेसु आदीनवानुपस्तिसनो विहरतो तण्हा^३ निरुज्जति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होती” ति ।

B 314

५५. महारुक्खसुतं

५७. सावत्थियं विहरति । “उपादानियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु अस्सादानुपस्तिसनो विहरतो तण्हा पवद्धुति । तण्हापच्चया उपादानं; उपादानपच्चया भवो .. पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति ।

“सेयथापि, भिक्खवे, महारुक्खो । तस्स यानि चेव मूलानि अधोगमानि यानि च तिरियङ्गमानि सब्बानि तानि उद्धं ओजं अभिहरन्ति । एव हि सो, भिक्खवे, महारुक्खो तदाहारो तदुपादानो चिरं दीघमद्वानं तिद्देय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, उपादानियेसु धम्मेसु^४ अस्सादानुपस्तिसनो विहरतो तण्हा पवद्धुति । तण्हापच्चया उपादानं ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो^५ होति ।

“उपादानियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु आदीनवानुपस्तिसनो विहरतो^६ तण्हा निरुज्जति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा भवनिरोधो ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होति ।

R. 88

“सेयथापि, भिक्खवे, महारुक्खो । अथ पुरिसो आगच्छेय्य कुदालपिटकं^७ आदाय; सो तं रुक्खं मूले छिन्नेय्य, मूलं^८ छिन्दित्वा^९

१ अभिसिङ्चेय्य - सी० । २ रो० पोत्यके नत्यि । ३. निरोधो - रो० ।

४. कुदालपिटक - इति पि । ५-६ मूले छेत्वा - सी०, स्या०; मलेन त्वा - रो० ।

B.315

पलिखण्डेय्य^१, पलिखण्टिवा मूलानि उद्धरेय्य अन्तमसो उसीरनालि-
मत्तानि^२पि । सो तं रुक्ख खण्डाखण्डिकं छिन्देय्य, खण्डाखण्डिकं छिन्दित्वा
फालेय्य^३, फालेत्वा सकलिकं सकलिकं करेय्य, सकलिकं सकलिकं करित्वा
वातातपे विसोसेय्य; वातातपे विसोसेत्वा अग्निना डहेय्य, अग्निना
५ डहेत्वा मसि करेय्य, मसि करित्वा महारुक्खो वा ओफुणेय्य^४ नदिया वा
सीधसोताय पवाहेय्य । एवं हि सो, भिक्खवे, महारुक्खो उच्चिष्ठमूलो
अस्स तालावत्थुक्तो अनभावङ्गतो^५ आयति अनुप्पादधम्मो । एवमेव खो,
१० भिक्खवे, उपादानियेसु धम्मेसु आदीनवानुपस्थितिनो विहरतो तण्हा
निरुज्ज्ञति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो, उपादाननिरोधा भव-
१५ निरोधो । . पे०. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खवर्क्खन्धस्स निरोधो होती” ति ।

५६. द्वितीयमहारुक्खमुत्तं

५८. सावत्थिय विहरति । “सेय्यथापि, भिक्खवे, महारुक्खो ।
तस्स यानि चेव मूलानि अधोगमानि यानि च तिरियङ्गमानि सब्बानि
तानि उद्ध ओजं अभिहरन्ति । एव हि सो, भिक्खवे, महारुक्खो तदा-
हारो तदुपादानो चिरं दीघमद्वान् तिद्वेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे,
१५ उपादानियेसु धम्मेसु अस्सादानुपस्थितिनो विहरतो तण्हा पवङ्गति ।
१८ तण्हापच्चया उपादानं । पे०.. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खवर्क्खन्धस्स
समुदयो होति ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, महारुक्खो । अथ पुरिसो आगच्छेय्य
कुदालपिटकं आदाय । सो तं रुक्ख मूले छिन्देय्य, मूले छेत्वा पलि-
२० खण्डेय्य, पलिखण्टिवा मूलानि उद्धरेय्य .. पे०.. नदिया वा सीधसोताय
पवाहेय्य । एवं हि सो, भिक्खवे, महारुक्खो उच्चिष्ठमूलो अस्स ताला-
वत्थुक्तो अनभावङ्गतो आयति अनुप्पादधम्मो । एवमेव खो, भिक्खवे,
२५ उपादानियेसु धम्मेसु आदीनवानुपस्थितिनो विहरतो तण्हा निरुज्ज्ञति ।
तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो । पे०. एवमेतस्स केवलस्स दुक्ख-
वर्क्खन्धस्स निरोधो होती” ति ।

१ पर्ल खण्डेय्य – रो० । २ उसीरनालमत्तानि – सी० । ३ फालेय्य – सी० ।
४. ओपुनेय्य – सी० रो० । ५ अनभावङ्गतो – सी०, रो०, अनभावङ्गतो – स्या० ।

५७. तद्वणरूपसुत्तं

५८. सावत्थियं विहरति । “संयोजनियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु अस्सादानुपस्थितिनो विहरतो तण्हा पवड्हति । तण्हापच्चया उपादानं ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स समुदयो होति ।

“सेयथापि, भिक्खवे, तरुणो रुक्खो । तस्स पुरिसो कालेन काल मूलानि पलिमज्जेय्य^१, कालेन काल पसु ददेय्य, कालेन कालं उदकं ५ B 316 ददेय्य । एव हि सो, भिक्खवे, तरुणो रुक्खो तदाहारो तदुपादानो वुद्धिं विरुद्धिं वेपुल्ल आपज्जेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेसु धम्मेसु अस्सादानुपस्थितिनो विहरतो तण्हा पवड्हति । तण्हापच्चया उपादानं ... पे०. एवमेवतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स समुदयो होति ।

“संयोजनियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु आदीनवानुपस्थितिनो विहरतो १० तण्हा निरुज्ज्ञति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स निरोधो होति ।

“सेयथापि, भिक्खवे, तरुणो रुक्खो । अथ पुरिसो आगच्छेय्य कुदालपिटक आदाय ... पे०.. नदिया वा सीघसोताय पवाहेय्य । एव हि सो, भिक्खवे, तरुणो रुक्खो उच्छिन्नमूलो अस्स तालावत्थुकतो अन- १५ भावद्वृतो आयति अनुप्पादधम्मो । एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेसु धम्मेसु आदीनवानुपस्थितिनो विहरतो तण्हा निरुज्ज्ञति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो ... पे०.. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स निरोधो होती” ति ।

५८. नामरूपसुत्तं

६०. सावत्थियं विहरति । “संयोजनियेसु, भिक्खवे, धम्मेसु २० अस्सादानुपस्थितिनो विहरतो नामरूपस्स अवक्कन्ति होति । नामरूप- पच्चया सळायतनं .. पे० . एवमेतस्स केवलस्स दुक्खव्यवन्धस्स समुदयो होति ।

“सेयथापि, भिक्खवे, महारुक्खो । तस्स यानि चेव मूलानि अधोगमानि यानि च तिरियङ्गमानि सञ्चानि तानि उद्धुं श्रोजं अभि- २५ हरन्ति । एव हि सो, भिक्खवे, महारुक्खो तदाहारो तदुपादानो चिरं

१. फलितज्जेय्य – सी०; पलिसज्जेय्य – स्या०, रो० । २. वुद्धि – स्या० ।

दीघमद्वान तिट्ठेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेषु धम्मेषु अस्सादानुपस्थितिर्नो विहरतो नामरूपस्स अवकक्निति होति .. पे० .. ।

- R. 91   “संयोजनियेषु, भिक्खवे, धम्मेषु आदीनवानुपस्थितिर्नो विहरतो नामरूपस्स अवकक्निति न होति । नामरूपनिरोधा सळायतननिरोधो
- 5   ... पे० ... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होति ।

- B 317   “सेव्यथापि, भिक्खवे, महारुक्खो । अथ पुरिसो आगच्छेय कुद्दालपिटकं आदाय .. पे० .. आयति अनुप्पादधम्मो । एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेषु धम्मेषु आदीनवानुपस्थितिर्नो विहरतो नामरूपस्स अवकक्निति न होति । नामरूपनिरोधा सळायतननिरोधो .. पे० ..
- 10   एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होती” ति ।

५६. विज्ञाणसुत्तं

६१. सावत्तिथ विहरति । “संयोजनियेषु, भिक्खवे, धम्मेषु अस्सादानुपस्थितिर्नो विहरतो विज्ञाणस्स अवकक्निति होति । विज्ञाण-पञ्चया नामरूप .. पे० .. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो होति ।

- 15   “सेव्यथापि, भिक्खवे, महारुक्खो । तस्स याति चेव मूलानि .. पे० .. एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेषु धम्मेषु अस्सादानु-पस्थितिर्नो^१ विहरतो विज्ञाणस्स अवकक्निति होति .. पे० ..

- “संयोजनियेषु, भिक्खवे, धम्मेषु आदीनवानुपस्थितिर्नो विहरतो विज्ञाणस्स अवकक्निति न होति । विज्ञाणनिरोधा नामरूपनिरोधो
- 20   ... पे० ... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खन्धस्स निरोधो होति ।

- “सेव्यथापि, भिक्खवे, महारुक्खो । अथ पुरिसो आगच्छेय कुद्दालपिटकं आदाय .. पे० .. आयति अनुप्पादधम्मो । एवमेव खो, भिक्खवे, संयोजनियेषु धम्मेषु आदीनवानुपस्थितिर्नो विहरतो विज्ञाणस्स अवकक्निति न होति । विज्ञाणस्स निरोधा नामरूप-निरोधो .. पे० .. एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होती” ति ।

^१ आदीनवानुपस्थितिर्नो - रो० ।

६०. निदानसुत्तं

६२. एक समयं भगवा कुरुसु विहरति कम्मासधम्मं^१ नाम
कुरुन निगमो । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा तेनुपसङ्घमि;
उपसङ्घमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदबोच – “अच्छरियं, भन्ते,
अब्भुतं^२, भन्ते ! याव गम्भीरो चाय, भन्ते, पटिच्चसमुप्पादो गम्भीराव-^३
भासो च, अथ च पन मे उत्तानकुत्तानको विय खायती” ति ।

R 92

“मा हेवं, आनन्द, मा हेवं, आनन्द ! गम्भीरो चायं, आनन्द,
पटिच्चसमुप्पादो गम्भीरावभासो च । एतस्स, आनन्द, धम्मस्स अनन्तु-
बोधा अप्पिटिवेधा एवमय पजा तन्ताकुलकजाता कुलगणिकजाता^४
मुञ्जवब्बजभूता^५ अपायं दुग्गति विनिपात संसारं नातिवत्तति ।

10

“उपादानियेसु, आनन्द, धम्मेसु अस्सादानुपस्सिनो विहरतो
तण्हा पवड्हुति । तण्हापच्चया उपादानं; उपादानपच्चया भवो; भव-
पच्चया जाति, जातिपच्चया जरामरणं सोकपरिदेवदुखदोमनस्सु-
पायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुखवक्षन्धस्स समुदयो होति ।

“सेयथापि, आनन्द, महारुक्खो । तस्स यानि चेव मूलानि¹⁵
अधोगमानि यानि च तिरियज्ञमानि सब्बानि तानि उद्ध ओजं अभि-
हरन्ति । एवं हि सो, आनन्द, महारुक्खो तदाहारो तदुपादानो चिरं
दीघमद्वान तिद्वेष्य । एवमेव खो, आनन्द, उपादानियेसु धम्मेसु अस्सा-
दानुपस्सिनो विहरतो तण्हा पवड्हुति । तण्हापच्चया उपादानं;
उपादानपच्चया भवो । पै०... एवमेतस्स केवलस्स दुखवक्षन्धस्स²⁰
समुदयो होति ।

R 93

“उपादानियेसु, आनन्द, धम्मेसु आदीनवानुपस्सिनो विहरतो
तण्हा निरुज्जति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा
भवनिरोधो ... पै० . एवमेतस्स केवलस्स दुखवक्षन्धस्स निरोधो होति ।

“सेयथापि, आनन्द, महारुक्खो । अथ पुरिसो आगच्छेष्य²⁵
कुद्वालपिटकं आदाय । सो त रुक्खं मूले छिन्देष्य, मूले छेत्वा पलि-

१ कम्मासधम्म – स्या०, रो०; कम्माससधम्म – सी० । २ अभूत – सी०, स्या० ।
३ गुल्गुण्ठीकजाता – सी०, गुल्गुण्ठिकजाता – रो०; गुल्गुण्ठिकजाता – स्या० । ४ मुञ्ज-
पच्चजभूता – म०, स्या०; मुञ्जपच्चजाभूता – रो० ।

खण्डेय्य, पलिखण्टित्वा मूलानि उद्भरेय्य अन्तमसो उसीरनालिमत्तानि पि ।
 सो तं स्कवं खण्डाखण्डिक छिन्देय्य । खण्डाखण्डिकं छिन्दित्वा फालेय्य;
 फालेत्वा सकलिक सकलिक करेय्य, सकलिकं सकलिक करित्वा वाता-
 तपे विसोसेय्य, वातातपे विसोसेत्वा ग्रग्निना डहेय्य, ग्रग्निना डहेत्वा
 ५ मसि करेय्य, मसि करित्वा महावाते वा ओफुणेय्य^१, नदिया वा सीध-
 वा ३१९ सोताय पवाहेय्य । एव हि सो, आनन्द, महारुक्खो उच्चिन्नमूलो ग्रस्त
 तालावत्थुक्तो अनभावङ्गतो आर्यति अनुप्पादधन्मो । एवमेव खो,
 आनन्द, उपादानियेसु घम्मेसु आदीनवानुपस्तिस्तो विहरतो तण्हा निरु-
 ज्ञति । तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो, उपादाननिरोधा भवनिरोधो;
 १० भवनिरोधा जातिनिरोधो, जातिनिरोधा जरामरणं सोकपरिदेवदुक्ख-
 दोमनस्सुपायासा निरुज्ञन्ति । एवमेतस्स केवलस्स दुक्खवक्खन्धस्स
 निरोधो होती” ति ।

दुक्खवग्नो^२ छढो ।

तस्सुदानं

परिवीर्मंसनुपादान^३, द्वे च सयोजनानि च ।
 महारुक्खेन द्वे वुत्ता, तरुणेन च सत्तम ।
 १५ नामरूप च विज्ञाणं, निदानेन च ते दसा ति ॥

६१. अस्सुतवासुतं

R 94 ६३. एवं मे सुतं । एकं समय भगवा सावत्थिय विहरति
 जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे ।

“अस्सुतवा, भिक्खवे, पुथुज्जनो इमस्मि चातुमहाभूतिकस्मि^४
 कायस्मि निबिन्देय्य पि विरज्जेय्य पि विमुच्चेय्य पि । त किस्स
 २० हेतु ? दिस्सनि, भिक्खवे, इमस्स चातुमहाभूतिकस्स कायस्स आवयो
 पि अपचयो पि आदान पि निक्खेपत^५ पि । तस्मा तत्रास्सुतवा पुथुज्जनो
 निबिन्देय्य पि विरज्जेय्य पि विमुच्चेय्य पि ।

“यं च खो प्रत, भिक्खवे, वुच्चति चित्त इति पि, मनो इति पि,
 विज्ञाण इति पि, तत्रास्सुतवा^६ पुथुज्जनो नाल निबिन्दितु नाल

१. ओफुणेय्य - स्या०, रो०, ओपुणेय्य - सी० । २. रुक्खवग्नो - रो० । ३. परि-
 विमसानुपादान - सी० । ४. चातुमहाभूतिकस्मि - सी०, स्या० । ५. निक्खेप - सी० ।
 ६. तत्रास्सुतवा - रो० ।

विरज्जितुं नालं विमुच्चितुं । तं किस्स हेतु ? दीघरत्तं हेतं, भिक्खवे, अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स अज्ञोसितं ममायितं परामट्टु - 'एतं भम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता' ति । तस्मा तत्रास्सुतवा पुथुज्जनो नालं निविवन्दितुं नालं विरज्जितुं नालं विमुच्चितुं ।

"वरं, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो इमं चालुमहाभूतिकं कायं ५ B 320
अत्ततो उपगच्छेय्य, न त्वेव चित्तं । तं किस्स हेतु ? दिस्सतायं,
भिक्खवे, चालुमहाभूतिको कायो एकं पि वस्सं तिटुमानो द्वे पि वस्सानि
तिटुमानो तीणि पि वस्सानि तिटुमानो चत्तारि पि वस्सानि तिटुमानो
पञ्चं पि वस्सानि तिटुमानो दसं पि वस्सानि तिटुमानो वीसति पि
वस्सानि तिटुमानो तिसं पि वस्सानि तिटुमानो चत्तारीसं पि वस्सानि १०
तिटुमानो पञ्चासां पि वस्सानि तिटुमानो वस्ससतं पि तिटुमानो,
भिय्यो पि तिटुमानो । ११ R 95

"थं च खो एत, भिक्खवे, वुच्चति चित्तं इति पि, मनो इति पि,
विज्ञाणं इति पि, तं रत्तिया च दिवसस्स च अञ्जनदेव उप्पज्जति अञ्जनं
निरुज्जति । सेयथापि, भिक्खवे, मक्कटो अरञ्जे पवने चरमानो १५
सात्खं गण्हति, तं मुञ्चित्वा अञ्जनं गण्हति, तं मुञ्चित्वा अञ्जनं
गण्हति; एवमेव खो, भिक्खवे, यमिदं वुच्चति चित्तं इति पि, मनो इति
पि, विज्ञाणं इति पि, तं रत्तिया च दिवसस्स च अञ्जनदेव उप्पज्जति
अञ्जनं निरुज्जति ।

"तत्र, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको पटिच्चसमुप्पादं येव २०
साधुकं योनिसो मनसि करोति - 'इति इमस्मि सति इदं होति, इमस्सु-
पादा इदं उप्पज्जति; इमस्मि असति इदं न होति, इमस्स निरोधा इदं
निरुज्जति - यदिदं अविज्ञापच्या सङ्घारा; सङ्घारपच्या विज्ञाणं
... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्लन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय
त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो; सङ्घारनिरोधा विज्ञाण- २५
निरोधो ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्लन्धस्स निरोधो होती' ति ।

"एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निविन्दति, वेदनाय पि निविन्दति, सञ्जाय पि निविन्दति, सङ्घारेसु पि
निविन्दति, विज्ञाणस्मि पि निविन्दति; निविन्दं विरज्जति,
विरागा विमुच्चति, विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति । 'खीणा ३०
स० २-११

जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया' ति पजा-
नाती' ति ।

६२. हुतिष्प्रसुतवासुतं

६४. सावत्थिय विहरति । "अस्सुतवा, भिक्खवे, पुथुज्जनो

इमस्मि चातुमहाभूतिकस्मि कायस्मि निविन्देय्य पि विरज्जेय्य पि

५ विमुच्चेय्य पि । तं किस्स हेतु ? दिस्सति, भिक्खवे, इमस्स चातुमहा-

B. 321,
R. 96

भूतिकस्स कायस्स आचयो पि अपचयो पि आदानं पि निक्षेपनं पि ।

तस्मा तवास्सुतवा पुथुज्जनो निविन्देय्य पि विरज्जेय्य पि विमुच्चेय्य

पि । यं च सो एतं, भिक्खवे, वुच्चति चित्तं इति पि, मनो इति पि,

विज्ञाणं इति पि, तवास्सुतवा पुथुज्जनो नाल निविन्दितुं नाल

१० विरज्जितुं नाल विमुच्चितु । तं किस्स हेतु ? दीघरत्तं हेतं, भिक्खवे,

अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स अज्ञोसित भमायित परामट्टुं - 'एत मम,

एसोहमस्मि, एसो मे अता' ति । तस्मा तवास्सुतवा पुथुज्जनो नाल

निविन्दितुं नालं विरज्जितुं नालं विमुच्चितुं ।

"वरं, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो इम चातुमहाभूतिकं काय

१५ अत्ततो उपगच्छेय्य, न त्वेव चित्त । त किस्स हेतु ? दिस्सतायं, भिक्खवे,

चातुमहाभूतिको कायो एकं पि वस्स तिड्मानो द्वे पि वस्सानि तिड्मानो

तीर्णि पि वस्सानि तिड्मानो चत्तारि पि वस्सानि तिड्मानो पञ्च पि

वस्सानि तिड्मानो दस पि वस्सानि तिड्मानो वीसति" पि वस्सानि

२० तिड्मानो तिसं पि वस्सानि तिड्मानो चत्तारीसं पि वस्सानि तिड्मानो

पञ्चासं पि वस्सानि तिड्मानो वस्ससत पि तिड्मानो, भिघ्यो पि

२५ तिड्मानो । यं च सो एतं, भिक्खवे, वुच्चति चित्तं इति पि, मनो इति

पि, विज्ञाणं इति पि, तं रत्तिया च दिवसस्स च अञ्जादेव उपज्जति

अञ्जन निरुज्जति ।

"तत्र, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको पठिच्चसमुप्पादं येव

२५ साधुकं योनियो मनसि करोति - 'इति इमस्मि सति इदं होति, इमस्सु-

प्पादा इदं उपज्जति, इमस्मि असति इद न होति, इमस्स निरोधा इदं

निरुज्जती' ति । सुखवेदनियस्स भिक्खवे, फस्सं पठिच्च उपज्जति सुख-

वेदना । तस्सेव सुखवेदनियस्स फस्सस्स निरोधा यं तज्जं वेदयितं

सुखवेदनियं फस्सं पटिच्च उप्पन्ना सुखवेदना^१ सा निरुज्जति सा वूप-
सम्मति । दुक्खवेदनियं, भिक्खवे, फस्सं पटिच्च उप्पज्जति दुक्खवेदना ।
तस्सेव दुक्खवेदनियस्स फस्सस्स निरोधा य तज्जं वेदयितं दुक्खवेदनियं
फस्सं पटिच्च उप्पन्ना दुक्खवेदना सा निरुज्जति सा वूपसम्मति ।
अदुक्खमसुखवेदनिय, भिक्खवे, फस्सं पटिच्च उप्पज्जति अदुक्खमसुख-^५
वेदना । तस्सेव अदुक्खमसुखवेदनियस्स फस्सस्स निरोधा यं तज्जं
वेदयितं अदुक्खमसुखवेदनिय फस्सं पटिच्च उप्पन्ना अदुक्खमसुखवेदना
सा निरुज्जति सा वूपसम्मति^२ ।

R. 97

“सेयथापि, भिक्खवे, द्विन्नं कट्टानं सङ्घट्टनसमोधाना^३ उस्मा
जायति तेजो अभिन्बित्तति । तेसं येव द्विन्नं कट्टानं नानाकतविनिबोगा^४ १०
या तज्जा उस्मा सा निरुज्जति सा वूपसम्मति; एवमेव खो, भिक्खवे,
सुखवेदनियं फस्सं पटिच्च उप्पज्जति सुखवेदना । तस्सेव सुखवेदनियस्स
फस्सस्स निरोधा य तज्जं वेदयितं सुखवेदनिय फस्सं पटिच्च उप्पन्ना
सुखवेदना सा निरुज्जति सा वूपसम्मति ... पे०... दुक्खवेदनियं फस्सं
पटिच्च । अदुक्खमसुखवेदनियं फस्सं पटिच्च उप्पज्जति अदुक्खमसुख-^{१५}
वेदना । तस्सेव अदुक्खमसुखवेदनियस्स फस्सस्स निरोधा यं तज्जं
वेदयितं अदुक्खमसुखवेदनियं फस्सं पटिच्च उप्पन्ना अदुक्खमसुखवेदना
सा निरुज्जति सा वूपसम्मति ।

B. 322

“एव पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको फस्से पि निबिन्दति,
वेदनाय पि निबिन्दति, सञ्जायाय पि निबिन्दति, सङ्घारेसु पि^{२०}
निबिन्दति, विञ्चाणस्मि पि निबिन्दति; निबिन्द विरज्जति,
विरागा विमुच्चति, विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति । ‘खीणा जाति,
वुसितं ब्रह्माचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाती” ति ।

६३. पुत्रमंससुत्तं

६५. सावत्थियं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, आहारा भूतानं वा
सत्तानं ठितिया सम्भवेसीनं वा अनुगग्नाय । कतमे चत्तारो? कबली-^{२५}
कारो^३ आहारो ओळारिको वा सुखुमो वा, फस्सो दुतियो, मनो-

R. 98

^१ सुखवेदना – सी०, स्या०, रो० । ^२ वूपसम्मति – स्या० । ^३ संघट्टनसमोधाना –
सी०, रो०; सङ्घट्टनसमोधाना – स्या० । ^४ नानाभावा विनिक्षेपा – सी०, रो० । ^५ कवली-
कारो – सी०, कवलिकारो – रो० ।

सञ्चेतना ततिया, विज्ञाणं चतुर्थं । इमे खो, भिक्खवे, चत्तारो आहारा भूतान् वा सत्तान् ठितिया सम्बवेसीनं वा अनुग्रहाय ।

- “कथं च, भिक्खवे, कब्लीकारो आहारो दट्टब्बो ? सेव्यथापि, भिक्खवे, द्वे जायम्पतिका^१ परित्तं सम्बलं आदाय कन्तारमणं पटि-
५ पंज्जेय्यु । तेसमस्स एकपुत्तको पियो मनापो । अथ खो तेस, भिक्खवे, द्विन्नं जायम्पतिकान कन्तारागतान या परित्ता सम्बलमत्ता सा परिक्खय परियादान गच्छेय । सिया च नेस कन्तारावसेसो अनितिण्णो^२ । अथ खो तेस, भिक्खवे, द्विन्नं जायम्पतिकान एवमस्स – ‘अम्हाकं खो या परित्ता सम्बलमत्ता सा परिक्खीणं परियादिण्णा^३ । अत्य चाय कन्तारावसेसो अनितिण्णो । यन्मूल मयं इमं एकपुत्तकं पिय मनापं वधित्वा वल्लूर च सोणिङ्कं च करित्वा पुत्तमसानि खादन्ता^४ एव तं^५ कन्तारावसेस नित्य-रेय्याम, मा सब्बेव तयो विनस्सम्हा^६” ति । अथ खो ते, भिक्खवे, द्वे जायम्पतिका त एकपुत्तक पिय मनापं वधित्वा वल्लूर च सोणिङ्कं च करित्वा पुत्तमसानि खादन्ता एव त कन्तारावसेसं नित्यरेय्यु, ते पुत्त-
१० मंसानि चेव खादेय्युं, उरे च पटिपिसेय्यु^७ – ‘कहं, एकपुत्तक, कह, एकपुत्तका’ ति ।

B. 323

R. 99

“तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, अपि नु ते दवाय वा आहारं आहारेय्यु, मदाय वा आहार आहारेय्युं, मण्डनाय वा आहारं आहारेय्यु, विभूसनाय वा आहार आहारेय्यु” ति ?

20 “नो हेतं, भन्ते” ।

“ननु ते, भिक्खवे, यावदेव कन्तारस्स नित्यरणत्थाय आहारं आहारेय्युं” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“एवमेव खाहं, भिक्खवे, कब्लीकारो आहारो दट्टब्बो ति 25 वदामि । कब्लीकारे, भिक्खवे, आहारे परिज्ञाते पञ्चकामगुणिको रागे परिज्ञातो होति । पञ्चकामगुणिके रागे परिज्ञाते नतिथं तं संयोजनं येन संयोजनेन संयुते अरियसावको पुन इमं लोकं आगच्छेय ।

“कथं च, भिक्खवे, फसाहारो दट्टब्बो ? सेव्यथापि, भिक्खवे,

१ जायम्पतिका – सी०, रो०, जायम्पतिका – स्या० । २ अनितिण्णो – स्या०, रो० । ३ परियादिण्णा – स्या० । ४-५ द्वे पि म – सी० । ५ विनस्सम्हा – सी० स्या० । ६ पटिपिसेय्यु – सी०, स्या०, रो० ।

गावी निच्छम्मा कुहु^१ चे निस्साय तिद्वेष्य । ये कुहुनिस्सिता पाणा ते नं खादेय्युं । रुक्ख चे निस्साय तिद्वेष्य, ये रुक्खनिस्सिता पाणां ते नं खादेय्युं । उदकं चे निस्साय तिद्वेष्य, ये उदकनिस्सिता पाणा ते नं खादेय्युं । आकासं चे निस्साय तिद्वेष्य, ये आकासनिस्सिता पाणा ते नं खादेय्युं । यं यदेव हि सा, भिक्खवे, गावी निच्छम्मा निस्साय तिद्वेष्य, ५. ये तप्तिस्सिता^२ पाणा ते नं खादेय्युं । एवमेव ख्वाहं, भिक्खवे, फस्साहारो दट्टब्बो ति वदामि । फस्से, भिक्खवे, आहारे परिज्ञाते तिस्सो वेदना परिज्ञाता होन्ति । तीसु वेदनासु परिज्ञातासु अरियसावकस्स नत्थि किञ्चित्त उत्तरिकरणीयं^३ ति वदामि ।

“कथं च, भिक्खवे, मनोसञ्चेतनाहारो दट्टब्बो ? सेव्यथापि, १० B 324 भिक्खवे, अङ्गारकासु साधिकपोरिसा पुणा अङ्गारानं वीतच्चकानं वीतधूमानं । अथ पुरिसो आगच्छेष्य जीवितुकामो अभरितुकामो सुख-कामो दुक्खपटिकूलो^४ । तमेनं द्वे बलवत्तो पुरिसा नानाबाहासु गहेत्वा तं अङ्गारकासुं उपकहुेय्युं । अथ खो, भिक्खवे, तस्स पुरिसस्स आरका-वस्स चेतना आरका पत्थना आरका पणिधि । तं किस्स हेतु ? एवं हि, १५ R 100 भिक्खवे, तस्स पुरिसस्स होति – ‘इमं चाहं अङ्गारकासुं पपतिस्सामि, ततोनिदानं मरणं वा निगच्छामि मरणमत्तं वा दुक्ख’ ति । एवमेव ख्वाहं, भिक्खवे, ‘मनोसञ्चेतनाहारो दट्टब्बो’ ति वदामि । मनोसञ्चेत-नाय, भिक्खवे, आहारे परिज्ञाते तिस्सो तण्हा परिज्ञाता होन्ति । तीसु तण्हासु परिज्ञातासु अरियसावकस्स नत्थि किञ्चित्त उत्तरिकरणीयं २० ति वदामि ।

“कथं च, भिक्खवे, विज्ञाणाहारो दट्टब्बो ? सेव्यथापि, भिक्खवे, चौरं आगुचार्ह गहेत्वा रञ्जो दस्सेय्युं – ‘अयं ते, देव, चौरे आगुचारी, इमस्स यं इच्छिसि तं दण्डं पणेही’ ति । तमेनं राजा एवं वदेय्य – ‘गच्छथ, भो, इमं पुरिसं पुब्बण्हसमयं सत्तिसत्तेन हनेय्युं’ । अथ राजा मज्जन्हिकसमयं^५ एवं वदेय्य – ‘अम्भो, कथं सो पुरिसो’ ति ? २५

‘तथेव, देव, जीवती’ ति ।

१ कुहु – म० । २ तप्तिस्सिता तप्तिस्सिता – स्या०, रो० । ३. उत्तरि करणीय – सी०, रो० । ४ दुक्खपटिकूलो – सी०, रो० । ५ हरेय्यु – रो० । ६ मज्जन्हिकसमय – सी०, स्या०, मज्जन्हिकं समय – रो० ।

“तमेन राजा एव वदेय - ‘गच्छथ भो तं पुरिस मज्जन्हिक-
समय सत्तिसतेन हनथा’ ति । तमेन मज्जन्हिकसमय सत्तिसतेन हनेयु ।
अथ राजा सायन्हसमय^१ एव वदेय - ‘अम्भो, कथ सो पुरिसो’ ति ?

‘तथेव, देव, जीवती’ ति ।

५ “तमेन राजा एव वदेय^२ - ‘गच्छथ, भो, तं पुरिस सायन्हसमय
सत्तिसतेन हनथा’ ति । तमेन सायन्हसमय सत्तिसतेन हनेयु । तं कि
मञ्जाथ, भिक्खवे, अपि नु सो पुरिसो दिवस तीहि सत्तिसतेहि हञ्ज-
मानो ततोनिदानं दुक्ख दोमनस्सं पटिसवेदियेथा” ति ?

१० “एकिस्सा मि, भन्ते, सत्तिया हञ्जमानो ततोनिदान दुक्ख
दोमनस्सं पटिसवेदियेथ, को पन वादो तीहि सत्तिसतेहि हञ्ज-
मानो” ति !

१५ “एवमेव ख्वाहं, भिक्खवे, विञ्जाणाहारो दट्टब्बो ति वदामि ।
विञ्जाणे, भिक्खवे, आहारे परिञ्जाते नामरूपं परिञ्जातं होति,
नामरूपे परिञ्जाते अरियसावकस्स नस्थि किञ्चित् उत्तरिकरणीयं
ति वदामी” ति ।

६४. अत्तिथरागसुतं

B 325,
R. 101

६६. सावत्थिय विहरति । “चत्तारोमे, भिक्खवे, आहारा भूतानं
वा सत्तानं ठितिया सम्भवेसीन वा अनुग्रहाय । कतमे चत्तारो ?
कबलीकारो^३ आहारो ओळारिको वा सुखुमो वा, फस्सो दुतियो,
मनोसञ्चेतना ततिया, विञ्जाण चतुर्थं । इमे खो, भिक्खवे,
२० चत्तारो आहारा भूतानं वा सत्तानं ठितिया सम्भवेसीनं वा
अनुग्रहाय ।

“कबलीकारे चे, भिक्खवे, आहारे अतिथ रागो अतिथ नन्दी^४
अतिथ तण्हा, पतिद्वितं तत्थ विञ्जाणं विरुद्धं । यत्थ पतिद्वितं विञ्जाणं
विरुद्धं, अतिथ तत्थ नामरूपस्स अवककन्ति । यत्थ अतिथ नामरूपस्स
अवककन्ति, अतिथ तत्थ सङ्घारानं वुद्धि^५ । यत्थ अतिथ सङ्घारानं वुद्धि,
२५ अतिथ तत्थ आयर्तं पुनर्भवाभिनिवृत्ति । यत्थ अतिथ आयर्तं पुनर्भव-
अतिथ तत्थ आयर्तं पुनर्भवाभिनिवृत्ति ।

१ सायन्हसमय - सी०, स्या०, रो० । २ वदेयुं म० । ३ कवलिकारो - रो०,
कवलिकारो - सी० । ४ नन्दि - सी०, स्या०, रो० । ५ वुद्धि - सी०, स्या० ।

वाभिनिब्बत्ति, अतिथि तत्थ आयर्ति जातिजरामरण । यत्थ अतिथि आयर्ति जातिजरामरण, ससोकं तं, भिक्खवे, सदरं सउपायासं ति वदामि ।

“फस्से चे, भिक्खवे, आहारे ... पे०... मनोसञ्चेतनाय चे, भिक्खवे, आहारे ... विच्छाणे चे, भिक्खवे, आहारे अतिथि रागो अतिथि नन्दी अतिथि तण्हा, पतिद्वितं तत्थ विच्छाणं विरु हं । यत्थ पतिद्वितं ५ विच्छाणं विरुहं, अतिथि तत्थ नामरूपस्स अवक्कन्ति । यत्थ अतिथि नामरूपस्स अवक्कन्ति, अतिथि तत्थ सङ्घारानं वुद्धि । यत्थ अतिथि सङ्घारानं वुद्धि, अतिथि तत्थ आयर्ति पुनब्भवाभिनिब्बत्ति । यत्थ अतिथि आयर्ति पुनब्भवाभिनिब्बत्ति, अतिथि तत्थ आयर्ति जातिजरामरण । यत्थ अतिथि आयर्ति जातिजरामरण, ससोकं तं, भिक्खवे, सदरं १० सउपायासं ति वदामि ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, रजको वा चित्तकारको^१ वा सति रजनाय वा लाखाय वा हालिद्वया वा नीलिया वा मञ्जिद्वया वा सुपरिमट्टे^२ वा फलके भित्तिया वा दुस्सपट्टे^३ वा इतिथरूपं वा पुरिसरूपं वा अभिनिम्मि-^४ नेय्य सब्बज्ञपच्छज्जं; एवमेव खो, भिक्खवे, कबलीकारे चे आहारे १५ अतिथि रागो अंत्यि नन्दी अतिथि तण्हा, पतिद्वितं तत्थ विच्छाणं विरुहं । यत्थ पतिद्वितं विच्छाणं विरुहं, अतिथि तत्थ नामरूपस्स अवक्कन्ति । यत्थ अतिथि नामरूपस्स अवक्कन्ति, अतिथि तत्थ सङ्घारानं वुद्धि । यत्थ अतिथि सङ्घारानं वुद्धि, अतिथि तत्थ आयर्ति पुनब्भवाभिनिब्बत्ति । यत्थ अतिथि आयर्ति पुनब्भवाभिनिब्बत्ति, अतिथि तत्थ आयर्ति जातिजरामरण । २० B. ३२६ यत्थ अतिथि आयर्ति जातिजरामरण, ससोकं तं, भिक्खवे, सदरं सउपायासं ति वदामि ।

“फस्से चे, भिक्खवे, आहारे ... पे०... मनोसञ्चेतनाय चे, भिक्खवे, आहारे . विच्छाणे चे, भिक्खवे, आहारे. अतिथि रागो अतिथि नन्दी अतिथि तण्हा, पतिद्वितं तत्थ विच्छाणं विरुहं । यत्थ पतिद्वितं २५ विच्छाणं विरुहं, अतिथि तत्थ नामरूपस्स अवक्कन्ति । यत्थ अतिथि नामरूपस्स अवक्कन्ति, अतिथि तत्थ सङ्घारानं वुद्धि । यत्थ अतिथि सङ्घारानं वुद्धि, अतिथि तत्थ आयर्ति पुनब्भवाभिनिब्बत्ति । यत्थ अतिथि आयर्ति पुनब्भवाभिनिब्बत्ति, अतिथि तत्थ आयर्ति जातिजरामरण । यत्थ

^१ सर्ज - सी०, स्या० । ^२ चित्तकारो - सी०, रो० । ^३. सुमट्टे - सी०, स्या० ।
४. दुस्सपट्टे - सी०, स्या० ।

अतिथि आयति जातिजरामरण, ससोक त, भिक्खवे, सदरं सउपायास ति वदामि ।

“कबलीकारे चे, भिक्खवे, आहारे नतिथ रागो नतिथ नन्दी नतिथ तण्हा, अप्पतिद्वित तत्थ विज्ञाण अविरुद्ध हैं । यत्थ अप्पतिद्वित
 ५ विज्ञाणं अविरुद्ध है, नतिथ तत्थ नामरूपस्स अवककन्ति । यत्थ नतिथ नामरूपस्स अवककन्ति, नतिथ तत्थ सङ्घारान वुद्धि । यत्थ नतिथ सङ्घारान वुद्धि, नतिथ तत्थ आयति पुनर्भवाभिनिष्वत्ति । यत्थ नतिथ आयति पुनर्भवाभिनिष्वत्ति, नतिथ तत्थ आयति जातिजरामरण । यत्थ नतिथ आयति जातिजरामरण, असोक त, भिक्खवे, अदरं अनुपायासे ति
 १० वदामि ।

R. 103

“फस्ये चे, भिक्खवे, आहारे ... पे०... मनोसञ्चेतनाय चे, भिक्खवे, आहारे... विज्ञाणे चे, भिक्खवे, आहारे नतिथ रागो नतिथ नन्दी नतिथ तण्हा, अप्पतिद्वितं तत्थ विज्ञाण अविरुद्ध है । यत्थ अप्प-
 १५ तिद्वितं विज्ञाणं अविरुद्ध है, नतिथ तत्थ नामरूपस्स अवककन्ति । यत्थ नतिथ नामरूपस्स अवककन्ति, नतिथ तत्थ सङ्घारान वुद्धि । यत्थ नतिथ सङ्घारान वुद्धि, नतिथ तत्थ आयति पुनर्भवाभिनिष्वत्ति । यत्थ नतिथ आयति पुनर्भवाभिनिष्वत्ति, नतिथ तत्थ आयति जातिजरामरण । यत्थ नतिथ आयति जातिजरामरण, असोकं तं, भिक्खवे, अदरं अनुपायास ति वदामि ।

२० “सेव्यथापि, भिक्खवे, कूटागार वा कूटागारसाल^१ वा उत्तराय वां दक्षिणाय वा पाचीनाय वा वातपाना सुरिये उमगच्छन्ते वातपानेन रस्मि पविसित्वा क्वास्स^२ पतिद्विता” ति ?

२५ “पच्छिमायं, भन्ते, भित्तिय” ति । “पच्छिमा चे, भिक्खवे, भित्ति नास्स क्वास्स पतिद्विता” ति ?

“पठवियं, भन्ते” ति ।

३० “पठवी चे, भिक्खवे, नास्स क्वास्स पतिद्विता” ति ? “आप-
 १३८ स्मि, भन्ते” ति । “आपो चे, भिक्खवे, नास्स क्वास्स पतिद्विता” ति ?

“अपतिद्विता, भन्ते” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, कबलीकारे चे आहारे नतिथ रागो नतिथ

३० नन्दी नतिथ तण्हा ... पे०... ।

^१. अरज - सी०, स्या० । ^२. कूटागारसाला - शी०, स्या०, रो० । ३. वस्तु -

रो० ।

“फस्से चे, भिक्खवे, आहारे . मनोसञ्चेतनाय चे, भिक्खवे, आहारे...विज्ञाणे चे, भिक्खवे, आहारे नत्थि रागो नत्थि नन्दी नत्थि तण्हा, अप्पतिद्वितं तत्थ विज्ञाणं अविरुद्धं । यत्थ अप्पतिद्वितं विज्ञाणं अविरुद्धं, नत्थि तत्थ नामरूपस्स अवक्कन्ति । यत्थ नत्थि नामरूपस्स अवक्कन्ति, नत्थि तत्थ सङ्घारानं वुद्धि । यत्थ नत्थि ५ सङ्घारानं वुद्धि, नत्थि तत्थ आर्यति पुनवभवाभिनिब्बत्ति । यत्थ नत्थि आर्यति पुनवभवाभिनिब्बत्ति, नत्थि तत्थ आर्यति जातिजरामरणं । यत्थ नत्थि आर्यति जातिजरामरणं असोकं तं, भिक्खवे, अदरं अनु-पायासं ति वदामी” ति ।

R. 104

६५. नगरसुत्तं

६७. सावत्थिय विहरति । “पुब्वे मे, भिक्खवे, सम्बोधा १० अनभिसम्बुद्धस्स बोधिसत्तसेव सतो एतदहोसि – ‘किञ्च्छा’ वतायं लोको आपन्नो जायति च जीयति^४ च मीयति^५ च चवति च उप-पञ्जति^६ च । अथ च पनिमस्स दुक्खस्स निस्सरणं नप्पजानाति : जरामरणस्स । कुदास्मु नाम इमस्स दुक्खस्स निस्सरणं पञ्जायिस्सति जरामरणस्सा” ति ? तस्स मर्यादा, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो १५ सति जरामरणं होति, किपच्चया जरामरणं ति ? तस्स मर्यादा, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘जातिया खो सति जरामरणं होति, जातिपच्चया जरामरणं’ ति ।

“तस्स मर्यादा, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो सति जाति होति ... पे० ... भवो होति ... उपादानं होति ... तण्हा होति ... वेदना २० होति ... फस्सो होति ... सलायतनं होति ... नामरूपं होति ... कि-पच्चया नामरूपं’ ति ? तस्स मर्यादा, भिक्खवे, योनिसो मनसिकर्त्या अहुपञ्जाय अभिसमयो^७ – ‘विज्ञाणे खो सति नामरूपं होति, २५ विज्ञाणपच्चया नामरूपं’ ति । तस्स मर्यादा, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो सति विज्ञाणं होति, किपच्चया विज्ञाणं’ ति ? तस्स मर्यादा, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘नामरूपे खो सति विज्ञाणं होति, नामरूपपच्चया विज्ञाणं’ ति ।

१. किञ्च्च – सी०, स्या०, रो० । २. जिय्यति – स्या० । ३. मिय्यति – स्या० । ४. उपञ्जति – सी० । ५. आभिसमयो – रो० ।

B.328

“तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – पच्चुदावत्ति खो इद
विज्ञाणं नामरूपम्हा न^१ पर^२ गच्छति । एत्तावता जायेथ वा जीयेथ
वा मीयेथ वा चवेथ वा उपपञ्जेथ वा, यदिद नामरूपपञ्चया विज्ञाणं;
विज्ञाणपञ्चया नामरूपं, नामरूपपञ्चया सल्लायतनं, सल्लायतन-

R. 105 ५ पञ्चया फस्सो । पे० एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स समुदयो
होति । ‘समुदयो, समुदयो’ ति खो मे, भिक्खवे, पुब्बे अननुस्सुतेसु
धम्मेसु चक्षु उदपादि ज्ञाणं उदपादि पञ्जा उदपादि विज्ञा उदपादि
आलोको उदपादि ।

“तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति,

१० जरामरण न होति, किस्स निरोधा जरामरणनिरोधो’ ति ? तस्स
मय्हं, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘जातिया
खो असति, जरामरण न होति, जातिनिरोधा जातिजरामरणनिरोधो’
ति । तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति जाति न
होति ... पे०.. भवो न होति . उपादान न होति .. तण्हा न होति
१५ .... वेदना न होति . फस्सो न होति ... सल्लायतनं न होति ... नामरूप
न होति । किस्स निरोधा नामरूपनिरोधो’ ति ? तस्स मय्हं, भिक्खवे,
योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘विज्ञाणे खो असति,
नामरूपं न होति; विज्ञाणनिरोधा नामरूपनिरोधो’ ति ।

“तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – ‘किम्हि नु खो असति
२० विज्ञाण न होति; किस्स निरोधा विज्ञाणनिरोधो’ ति ? तस्स
मय्हं, भिक्खवे, योनिसो मनसिकारा अहु पञ्जाय अभिसमयो – ‘नामरूपे
खो असति, विज्ञाण न होति; नामरूपनिरोधा विज्ञाणनिरोधो’ ति ।

“तस्स मय्हं, भिक्खवे, एतदहोसि – अधिगतो खो म्यायं मग्गो
बोधाय यदिदं – नामरूपनिरोधा विज्ञाणनिरोधो; विज्ञाणनिरोधा
२५ नामरूपनिरोधो; नामरूपनिरोधा सल्लायतननिरोधो, सल्लायतननिरोधा
फस्सनिरोधो ..पे० एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होति ।
‘निरोधो, निरोधो’ ति खो मे, भिक्खवे, पुब्बे अननुस्सुतेसु धम्मेसु चक्षु
उदपादि ज्ञाणं उदपादि पञ्जा उदपादि विज्ञा उदपादि आलोको
उदपादि ।

३० “सेय्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो अरञ्जे पवने चरमानो पस्सेय्य

पुराणं मग्न पुराणञ्जसं पुब्बकेहि मनुस्सेहि अनुयात । सो तमनु-
गच्छेय । तमनुगच्छन्तो पस्सेय पुराणं नगर पुराण राजधानि पुब्ब-
केहि मनुस्सेहि अज्ञावुत्थं^१ आरामसम्पन्न वनसम्पन्नं पोक्खरणीसम्पन्नं
उद्घापवन्तं^२ रमणीय । अथ खो सो, भिक्खवे, पुरिसो रञ्जो वा राज-
महामत्तस्स वा आरोचेय्य — ‘यस्थे, भन्ते, जानेय्यासि — अहं अद्वासं^३
अरञ्जे पवने चरमानो पुराणं मग्न पुराणञ्जसं पुब्बकेहि मनुस्सेहि
अनुयात तमनुगच्छ । तमनुगच्छन्तो अद्वासं पुराणं नगरं पुराणं राज-
धानि पुब्बकेहि मनुस्सेहि अज्ञावुत्थं आरामसम्पन्न वनसम्पन्नं पोक्ख-
रणीसम्पन्नं^४ उद्घापवन्तं रमणीयं । तं, भन्ते, नगरं मापेही’ ति ।
अथ खो सो, भिक्खवे, राजा वा राजमहामत्तो वा तं नगरं मापेय ।
तदस्स नगरं अपरेन समयेन इद्यं चेव फीतं च बाहुजञ्जनं^५ आकिण-
मनुस्सं वुद्धिवेपुल्लपत्तं । एवमेव ख्वाहं, भिक्खवे, अद्वासं पुराणं मग्नं
पुराणञ्जसं पुब्बकेहि सम्मासम्बुद्धेहि अनुयातं ।

“कतमो च सो, भिक्खवे, पुराणमग्नो पुराणञ्जसो पुब्बकेहि
सम्मासम्बुद्धेहि अनुयातो ? अयमेव अरियो अट्टिङ्गिको मग्नो, सेष्यथीदं^६
— सम्मादिद्वि ... पे०... सम्मासमाधि । अयं खो सो, भिक्खवे, पुराण-
मग्नो पुराणञ्जसो पुब्बकेहि सम्मासम्बुद्धेहि अनुयातो, तमनुगच्छ^७;
तमनुगच्छन्तो जरामरणं अबभञ्जार्सि; जरामरणसमुदयं अबभञ्जासि;
जरामरणनिरोधं अबभञ्जार्सि; जरामरणनिरोधगामिनि पटिपदं अबभ-
ञ्जासि । तमनुगच्छ; तमनुगच्छन्तो जार्ति अबभञ्जार्सि ... पे०... भवं^८
अबभञ्जासि ... उपादानं अबभञ्जासि ... तष्णं अबभञ्जासि ... वेदनं
अबभञ्जासि . फस्सं अबभञ्जार्सि ... सलायतनं अबभञ्जार्सि ...
नामरूपं अबभञ्जार्सि ... विज्ञानं अबभञ्जासि । तमनुगच्छ; तमनु-
गच्छन्तो सङ्घारे अबभञ्जासि; सङ्घारसमुदयं अबभञ्जासि; सङ्घार-
निरोधं अबभञ्जासि, सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपदं अबभञ्जासि ।
तदभिज्ञाय आचिकित्त भिक्खुनं भिक्खुनीनं उपासकानं उपासिकानं ।
तयिदं, भिक्खवे, ब्रह्मचरियं इद्यं चेव फीतं च वित्थारिकं बाहुजञ्जनं
पुथुभूतं याव देवमनुस्सेहि सुप्पकासितं” ति ।

१. अज्ञावुद्दं — म० । २. उद्घापवन्तं — सी०, स्या०, रो० । ३. पोक्खरणीसम्पन्नं—
स्या०, रो० । ४. वहुजञ्जन — स्या०; वहुजनं — रो० । ५. सो० — सी०, स्या० ।

६६ सम्मसनुत्तं

B 330   ६८ एव मे सुत । एकं समय भगवा कुरुतु विहरति कम्मास-
दम्म नाम कुरुतं निगमो । तत्र खो भगवा भिक्खु आमत्तेसि—“भिक्खवे”
ति । “भवत्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतदवोच—
“सम्मसथ नो तुम्हे, भिक्खवे, अन्तर् सम्मस” ति । एव वुत्ते, अञ्जलतरो
भिक्खु भगवत्त एतदवोच—“अह खो, भन्ते, सम्मसामि अन्तर
सम्मस” ति ।

“यथा कथं पन त्वं, भिक्खु, सम्मससि अन्तर सम्मस” ति ?
अथ खो सो भिक्खु व्याकासि^१ । यथा सो भिक्खु व्याकासि न सो
भिक्खु भगवतो चित्तं आराधेसि ।
१०   “एवं वुत्ते, आयस्मा आनन्दो भगवन्त एतदवोच—“एतस्स,
भगवा, कालो; एतस्स, सुगत, कालो, य भगवा अन्तर सम्मस भासेय ।
भगवतो मुत्वा भिक्खु धारेस्तन्ती” ति ।

११   “तेन हृनन्द, सुणाथ, साधुक मनसि करोष, भासिस्सामी” ति ।
“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा
१५ एतदवोच—

R 108   “इध, भिक्खवे, भिक्खु सम्मसमानो सम्मर्ति अन्तर सम्मस”
—‘थं खो इदं अनेकविधं नानप्पकारकं दुक्ख लोके उपज्जति जरामरण ।
इदं खो दुक्खं किंनिदानं किंसमुदय किजातिकं किपभवं, किस्मि सति
जरामरणं होति, किस्मि असति जरामरणं न होती’ ति ? सो
२० सम्मसमानो एवं जानाति —‘थं खो इदं अनेकविधं नानप्पकारक दुक्ख
लोके उपज्जति जरामरणं । इदं खो दुक्ख उपधिनिदान उपधिसमुदयं
उपधिजातिकं उपधिपभवं, उपधिस्मि सति जरामरण होति, उपधिस्मि
असति जरामरणं न होती’ ति । सो जरामरण च पजानाति
२५ जरामरणसमुदयं च पजानाति जरामरणनिरोध च पजानाति या च
जरामरणनिरोधसारुप्पगामिनी पटिपदा त च पजानाति । तथापटिपशो
च होति अनुधम्मचारी । अयं वुच्चति, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो सम्मा
दुक्खक्खयाय पटिपशो जरामरणनिरोधय ।

“अथापर सम्मसमानो सम्मसति अन्तर सम्मस —‘उपधि पनाय

१—१ अन्तर सम्मसन ति — सी० । २ व्याकामि — सी०, स्या०, रो० । ३ सम्म-
सन — सी० ।

किनिदानो किसमुदयो किंजातिको किपभवो, किस्म सति उपधि होति, किस्म असति उपधि न होती' ति । सो सम्मसमानो एवं जानाति - 'उपधि तण्हानिदानो तण्हासमुदयो तण्हाजातिको तण्हापभवो, तण्हाय सति उपधि होति, तण्हाय असति उपधि न होती' ति । सो उपधि च पजानाति उपधिसमुदयं च पजानाति उपधिनिरोधं च पजानाति या च ५ B 331 उपधिनिरोधसास्पदगमिनी पटिपदा तं च पजानाति । तथा पटिपन्नो च होति अनुधम्मचारी । अय वृच्चति, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो सम्मा दुक्खक्षयाय पटिपन्नो उपधिनिरोधाय ।

"अथापरं सम्मसमानो सम्मसति अन्तरं सम्मसं- 'तण्हा पनायं कथ्य उप्पज्जमाना उप्पज्जति, कथ्य निविसमाना' निविसती" ति ? सो सम्म- १० समानो एवं जानाति - यं खो लोके पियरूपं सातरूपं एत्येसा तण्हा उप्प- ज्जमाना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति । किञ्च लोके पिय- रूपं सातरूप ? चक्रबु लोके पियरूपं, सातरूपं । एत्येसा तण्हा उप्पज्ज- माना उप्पज्जति, एत्थ निविसमाना निविसति । सोतं लोके पियरूपं सातरूप ... पे००.. घानं लोके पियरूपं सातरूप ... जिङ्हा लोके पियरूपं १५ R. 109 सातरूपं ... कायो लोके पियरूपं सातरूप ... मनो लोके पियरूपं सातरूपं एत्येसा तण्हा उप्पज्जमाना उप्पज्जति एत्थ निविसमाना निविसति ।

"ये हि केचि, भिक्खवे, अतीतमद्वानं समणा वा ब्राह्मणा वा यं लोके पियरूप सातरूपं तं निच्चतो अद्वक्खु सुखतो अद्वक्खु अत्ततो अद्वक्खु आरोग्यतो अद्वक्खु खेमतो अद्वक्खु । ते तण्हं वड्डेसु ते २० उपधि वड्डेसु । ये उपधि वड्डेसु ते दुक्खं वड्डेसु । ये दुक्खं वड्डेसु ते न परिमुच्चिसु जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमन- स्सेहि उपायासेहि, न परिमुच्चिसु दुक्खस्मा ति वदामि ।

"ये पि हि केचि, भिक्खवे, अनागतमद्वानं समणा वा ब्राह्मणा वा यं लोके पियरूप सातरूपं तं निच्चतो दक्खिस्सन्ति^१ सुखतो दक्खिस्सन्ति २५ अत्ततो दक्खिस्सन्ति आरोग्यतो दक्खिस्सन्ति खेमतो दक्खिस्सन्ति । ते तण्हं वड्डिस्सन्ति । ये तण्हं वड्डिस्सन्ति ते उपधि वड्डिस्सन्ति । ये उपधि वड्डिस्सन्ति ते दुक्खं वड्डिस्सन्ति । ये दुक्खं वड्डिस्सन्ति ते न परिमुच्चि- स्सन्ति जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, न परिमुच्चिस्सन्ति दुक्खस्मा ति वदामि । ३०

१-१ निवीसमाना निवीसती - स्था० । २ दक्खिस्सन्ति - सी०, रो०

B. 332

- “ये पि हि केचि, भिक्खवे, एतरहि समणा वा ब्राह्मणा वा य लोके पियरूपं सातरूपं त निच्चतो पस्सन्ति सुखतो पस्सन्ति अत्ततो पस्सन्ति आरोग्यतो पस्सन्ति खेमतो पस्सन्ति । ते तण्ह वड्डेन्ति । ये तण्ह वड्डेन्ति ते उपधि वड्डेन्ति । ये उपधि वड्डेन्ति ते दुक्ख वड्डेन्ति ।
- ५ ये दुक्ख वड्डेन्ति ते न परिमुच्चन्ति जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खवेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, न परिमुच्चन्ति दुक्खस्मा ति वदामि ।

R. 110

- “सेय्यथापि, भिक्खवे, आपानीयकसो^१ वण्णसम्पन्नो गंधसम्पन्नो रससम्पन्नो^२ । सो च खो विसेन ससद्वो । अथ पुरिसो आगच्छेय घम्माभितत्तो घम्मपरेतो^३ किलन्तो तसितो पिपासितो । तमेन एवं वदेय्यु - ‘अयं ते, अम्भो पुरिस, आपानीयकसो वण्णसम्पन्नो गन्धसम्पन्नो रस सम्पन्नो; सो च खो विसेन ससद्वो । सचे आकङ्क्षसि पिव^४ । पिवतो हि खो त छादेस्सति वण्णेन पि गन्धेन पि रसेन पि, पिवित्वा च पन ततोनिदान मरण वा निगच्छसि मरणमत्त वा दुक्ख’ ति । सो त आपानीयकस सहसा अप्पटिसङ्का पिवेय्य, नप्पटिनिसज्जेय्य । सो ततोनिदान मरण वा निगच्छेय मरणमत्त वा दुक्खं । एकमेव खो, भिक्खवे, ये हि केचि अतीतमद्वानं समणा वा ब्राह्मणा वा य लोके पियरूप पे० अनागत-मद्वानं... पे०... एतरहि समणा वा ब्राह्मणा वा य लोके पियरूप सातरूप तं निच्चतो पस्सन्ति सुखतो पस्सन्ति अत्ततो पस्सन्ति आरोग्यतो पस्सन्ति खेमतो पस्सन्ति, ते तण्ह वड्डेन्ति । ये तण्ह वड्डेन्ति ते उपधि वड्डेन्ति । ये उपधि वड्डेन्ति ते दुक्ख वड्डेन्ति । ये दुक्ख वड्डेन्ति ते न परिमुच्चन्ति जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खवेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, न परिमुच्चन्ति दुक्खस्मा ति वदामि ।

- “ये च खो केचि, भिक्खवे, अतीतमद्वानं समणा वा ब्राह्मणा वा य लोके पियरूपं सातरूपं तं अनिच्चतो अद्वक्खु दुक्खतो अद्वक्खु अनत्ततो अद्वक्खु रोगतो अद्वक्खु भयतो अद्वक्खु, ते तण्ह पजहिसु । ये तण्ह पजहिसु ते उपर्धिं पजहिसु । ये उपधि पजहिसु ते दुक्खं पजहिसु । ये दुक्खं पजहिसु ते परिमुच्चसु जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खवेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, परिमुच्चसु दुक्खस्मा ति वदामि ।

१ आपानियकसो - सी०, स्या०, रो० । २ रो० पोत्यके नत्यि । ३ घम्मापरेतो -

रो० । ४. पिवेय्यासि - सी० ।

“ये पि हि केचि, भिक्खवे, अनागतमद्वानं समणा वा ब्राह्मणा वा यं लोके पियरूपं सातरूपं तं अनिच्छतो दक्षिणस्सन्ति दुक्खतो दक्षिणस्सन्ति अनत्ततो दक्षिणस्सन्ति रोगतो दक्षिणस्सन्ति भयतो दक्षिणस्सन्ति, ते तण्हं पजहिस्सन्ति । ये तण्हं पजहिस्सन्ति । पे०.. परिमुच्चिस्सन्ति दुक्खस्मा ति वदामि ।

R. 111

B 333

5

“ये पि हि केचि, भिक्खवे, एतरहि समणा वा ब्राह्मणा वा यं लोके पियरूपं सातरूपं तं अनिच्छतो पस्सन्ति दुक्खतो पस्सन्ति अनत्ततो पस्सन्ति रोगतो पस्सन्ति भयतो पस्सन्ति, ते तण्हं पजहिन्ति । ये तण्हं पजहिन्ति ते उपर्धि पजहिन्ति । ये उपर्धि पजहिन्ति ते दुक्खं पजहिन्ति । ये दुक्खं पजहिन्ति ते परिमुच्चन्ति जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, परिमुच्चन्ति दुक्खस्मा ति वदामि ।

10

“सेयथापि, भिक्खवे, आपानीयकंसो वण्णसम्पन्नो गन्धसम्पन्नो रससम्पन्नो । सो च खो विसेन संसद्वो । अथ पुरिसो आगच्छेय घम्मा-भिततो घम्मपरेतो किलन्तो तसितो पिपासितो । तमेन एवं वदेष्युः – ‘अयं ते, अस्मी पुरिस, आपानीयकंसो वण्णसम्पन्नो गन्धसम्पन्नो रससम्पन्नो सो च खो विसेन संसद्वो । सच्चे आकङ्क्षसि पिव । पिवतो हि खो तं छादेस्सति वण्णेन पि गन्धेन पि रसेन पि; पिवित्वा च पन ततोनिदानं मरण वा निगच्छसि मरणमत्तं वा दुक्खं’ ति । अथ खो, भिक्खवे, तस्स पुरिसस्स एवमस्स – ‘सक्का खो मे अयं सुरापिपासिता पानीयेन वा विनेतु दधिमण्डकेन वा विनेतु भट्टलोणिकाय^१ वा विनेतु लोणसोबोरकेन^२ वा विनेतु, न त्वेवाहं तं पिवेयं यं मम अस्स दीघरत्तं अहिताय^३ दुक्खायाय^४’ ति । सो तं आपानीयकंस पटिसङ्का न पिवेय, पटिनिस्सज्जेय । सो ततोनिदानं न मरणं वा निगच्छेय मरणमत्तं वा दुक्खं । एवमेव खो, भिक्खवे, ये हि केचि अतीतमद्वानं समणा वा ब्राह्मणा वा यं लोके पियरूपं सातरूपं तं अनिच्छतो अद्वक्खुं दुक्खतो अद्वक्खु अनत्ततो^५ अद्वक्खुं रोगतो अद्वक्खुं भयतो अद्वक्खुं, ते तण्हं पजहिसु । ये तण्हं पजहिसु ते उपर्धि पजहिसु । ये उपर्धि पजहिसु ते दुक्खं पजहिसु । ये दुक्खं पजहिसु ते परिमुच्चिसु जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, परिमुच्चिसु-दुक्खस्मा ति वदामि ।

15

20

R. 112

25

^१ मत्वलोणिकाय – सी०, रो०, मट्टलोणिकाय – स्था० । ^२ लोणसोविरकेन – स्था० । ^{३-४} हिताय सुखाया – म० । ^४ अत्ततो – सी० ।

B 334

“ये पि हि केचि, भिक्खवे, अनागतमद्वान् पे० एतरहि समणा वा ब्राह्मणा वा यं लोके पियरूपं सातरूपं त ग्रनिच्चतो पस्सन्ति दुक्खतो पस्सन्ति अनन्ततो पस्सन्ति रोगतो पस्सन्ति भयतो पस्सन्ति, ते तण्ह पजहन्ति । ये तण्ह पजहन्ति ते उपर्यि पजहन्ति । ये उपर्यि पजहन्ति ते ५ दुक्खं पजहन्ति । ये दुक्खं पजहन्ति ते परिमुच्चन्ति जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, परिमुच्चन्ति दुक्खस्मा ति वदामी” ति ।

६७ नळकलापीमुक्तं

६६ एकं समयं आयस्मा च सारिपुत्तो आयस्मा च महाकोटिको
बाराणसिय विहरन्ति इसिपतने भिगदाये । अथ खो आयस्मा महाकोटिको
१० सायन्हस्मयं^३ पटिसल्लाणा^३ वुद्धितो येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्क्षिप्ति
उपसङ्क्षिप्तिवा आयस्मता सारिपुतेन सर्वद्वं सम्मोदित । सम्मोदीयं कथं
१५ सारणीय^३ वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीनो खो आयस्मा
महाकोटिको आयस्मन्तं सारिपुत्त एतददोच - “किं नु खो, आवुसो सारि-
पुत्त, सयङ्क्तं जरामरणं, परङ्क्तं जरामरण, सयङ्क्तं च परङ्क्तं च जरा-
२० मरणं, उदाहु असयङ्क्तारं अपरङ्क्तारं अधिच्छसमुपन्नं जरामरण” ति ?

R.113
१५ “न खो, आवुसो कोटिक, सयङ्क्तं जरामरण, न परङ्क्तं जरामरण,
न सयङ्क्तं च परङ्क्तं च जरामरणं, नापि असयङ्क्तारं अपरङ्क्तारं अधिच्छ-
२५ समुपन्नं जरामरणं । अपि च, जातिपच्यया जरामरण” ति ।

“किं नु खो, आवुसो सारिपुत्त, सयङ्क्तता जाति, परङ्क्ता जाति,
२० सयङ्क्तता च परङ्क्तता च जाति, उदाहु असयङ्क्तारा अपरङ्क्तारा अधिच्छ-
२५ समुपन्ना जाती” ति ?

“न खो, आवुसो कोटिक, सयङ्क्तता जाति, न परङ्क्तता जाति, न
२० सयङ्क्तता च परङ्क्तता च जाति, नापि असयङ्क्तारा अपरङ्क्तारा अधिच्छ-
२५ समुपन्ना जाति । अपि च, भवपच्यया जाती” ति ।

“किं नु खो, आवुसो सारिपुत्त, सयङ्क्ततो भवो ...पे० सयङ्क्तत
२० उपादानं ... सयङ्क्तता तण्हा ... सयङ्क्तता वेदना ... सयङ्क्ततो फस्सो ।
२५ सयङ्क्ततं सत्त्वायतनं . सयङ्क्ततं नामरूपं, परङ्क्ततं नामरूप, सयङ्क्ततं च

१. महाकोटितो - सी०, स्या०, रो० । २. भायन्हस्मय - नी०, स्या०, रो० ।

३. पटिसल्लाणा - सी० । ४. सारणीय - सी०, स्या० ।

परङ्गतं च नामरूप, उदाहु असयङ्गारं अपरङ्गारं अधिच्चसमुपन्नं नाम-
रूपं” ति ?

B. 3 5

“न खो, आवुसो कोट्टिक, सयङ्गत नामरूपं, न परङ्गत नामरूपं,
न सयङ्गतं च परङ्गतं च नामरूपं, नापि असयङ्गारं अपरङ्गारं, अधिच्च-
समुपन्नं नामरूपं । अपि च, विज्ञाणपच्चया नामरूपं” ति ।

5

‘कि नु खो, आवुसो सारिपुत्र, सयङ्गतं विज्ञाण, परङ्गत
विज्ञाणं, सयङ्गतं च परङ्गत च विज्ञाण, उदाहु असयङ्गारं अपरङ्गारं
अधिच्चसमुपन्नं विज्ञाणं” ति ?

“न खो, आवुसो कोट्टिक, सयङ्गत विज्ञाण, न परङ्गतं विज्ञाणं
न सयङ्गतं च परङ्गत च विज्ञाणं, नापि असयङ्गारं अपरङ्गारं
अधिच्चसमुपन्नं विज्ञाणं । अपि च, नामरूपपच्चया विज्ञाणं” ति ।

10

“इदानेव खो मयं आयस्मतो सारिपुत्रस्स भासितं एवं आजा-
नाम – ‘न खवावुसो कोट्टिक, सयङ्गत नामरूप, न परङ्गतं नामरूपं, न
सयङ्गतं च परङ्गतं च नामरूपं, नापि असयङ्गारं अपरङ्गारं अधिच्च-
समुपन्नं नामरूपं । अपि च, विज्ञाणपच्चया नामरूप’ ति ।

15

“इदानेव च पन मयं आयस्मतो सारिपुत्रस्स भासितं एवं आजा-
नाम – ‘न खवावुसो कोट्टिक, सयङ्गत विज्ञाण, न परङ्गत विज्ञाण, न
सयङ्गतं च परङ्गतं च विज्ञाणं, नापि असयङ्गारं अपरङ्गारं अधिच्च-
समुपन्नं विज्ञाणं । अपि च, नामरूपपच्चया विज्ञाणं” ति ।

“यथा कथं पनावुसो सारिपुत्र, इमस्स भासितस्स अत्थो
द्वृढबो” ति ?

20

“तेन हावुसो, उपमं ते करिस्सामि । उपमाय पिवेकच्चे विज्ञू
पुरिसा भासितस्स अर्थं जानन्ति” । सेयथापि, आवुसो, द्वे नळकला-
पियो अञ्जनमञ्जनो निस्साय तिद्वेष्यु । एवमेव खो, आवुसो, नाम-
रूपपच्चया विज्ञाणं; विज्ञाणपच्चया नामरूपं; नामरूपपच्चया
सल्लायतनं; सल्लायतनपच्चया फस्सो .. पै०... एवमेतस्स केवलस्स
दुक्षखखन्वस्स समुदयो होति । तास चे, आवुसो, नळकलापीन एकं
आकहेष्य, एका पपतेष्य; अपरं चे आकहेष्य, अपरा पपतेष्य ।
एवमेव खो, आवुसो, नामरूपनिरोधा विज्ञाणनिरोधो; विज्ञाण-
निरोधा नामरूपनिरोधो, नामरूपनिरोधा सल्लायतननिरोधो, सल्लाय-
निरोधो, नामरूपनिरोधो, नामरूपनिरोधा सल्लायतननिरोधो, सल्लाय-

25

30

१. आजानन्ति – सी०, स्था०, रो० ।
सं० ३-१३

तननिरोधा फस्सनिरोधो ... पे०...एवमेतस्स केवलस्स द्रुक्खव्यवन्धस्स
निरोधो होती” ति ।

B 336

“अच्छरियं, आवुसो सारिपुत्त, अब्भुत, आवुसो सारिपुत्त !
यावसुभासितं चिदं आयस्मता सारिपुत्तेन । इदं च पन मय आयस्मतो
5 सारिपुत्तस्स भासित इमेहि छत्तिसाय वत्थूहि अनुपादाम-

R 115

‘जरामरणस्स चे, आवुसो, भिक्खु निब्बिदाय विरागाय निरो-
धाय धम्म देसेति, धम्मकथिको भिक्खु ति अलं वचनाय । जरामरणस्स
चे, आवुसो, भिक्खु निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति,
धम्मानुधम्मपटिपन्नो भिक्खु ति अलं वचनाय । जरामरणस्स चे,
10 आवुसो, भिक्खु निब्बिदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो होति,
दिट्ठधम्मनिब्बानप्त्तो भिक्खु ति अलं वचनाय । जातिया चे । भवस्स
चे .. उपादानस्स चे .. तण्णय चे .. फस्सस्स चे ... सलायतनस्स चे ...
नामरूपस्स चे ... विज्ञाणस्स चे ... सङ्खारानं चे .. अविज्ञाय चे,
आवुसो, भिक्खु निब्बिदाय विरागाय निरोधाय धम्म देसेति, धम्म-
15 कथिको भिक्खु ति अलं वचनाय । अविज्ञाय चे, आवुसो, भिक्खु
निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति, धम्मानुधम्मपटिपन्नो
भिक्खु ति अलं वचनाय । अविज्ञाय चे, आवुसो, भिक्खु निब्बिदा
विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्तो होति, दिट्ठधम्मनिब्बानप्त्तो भिक्खु
20 ति अलं वचनाया” ति ।

६८. कोसम्बिसुतं

७०. एकं समय आयस्मा च मुसिलो^१ आयस्मा च पविष्ठो^२
20 आयस्मा च नारदो आयस्मा च आनन्दो कोसम्बियं विहरन्ति घोसिता-
रामे । अथ खो आयस्मा पविष्ठो आयस्मन्तं मुसिलं एतदबोच-
“अञ्जनत्रेव, आवुसो मुसिल, सद्याय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा
अञ्जनत्र आकारपरिवितवका अञ्जनत्र दिट्ठनिज्ज्ञानव्यवन्तिया अत्था-
25 यस्मतो मुसिलस्स पच्चतमेव आण - ‘जातिपच्चया जरामरण’” ति ?
“अञ्जनत्रेव, आवुसो पविष्ठ, सद्याय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र
अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितवका अञ्जनत्र दिट्ठनिज्ज्ञानव्यवन्तिया
अहमेतं जानामि अहमेत पस्सामि - ‘जातिपच्चया जरामरण’” ति ।

१ मूसिलो - सी०, मुसिलो - रो० । २ सविष्ठो - मी०, रो० ।

“अञ्जनत्रेव, आवुसो मुसिल, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितक्का अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्खन्तिया अथायस्मतो मुसिलस्स पच्चत्तमेव ज्ञाणं – ‘भवपच्चया जाती’ ति ... पे०... उपादानपच्चया भवो ति... तण्हापच्चया उपादानं ति... वेदना-पच्चया तण्हा ति... फस्सपच्चया वेदना ति... सळायतनपच्चया फस्सो ५ ति ... नामरूपपच्चया सळायतन ति ... विज्ञाणपच्चया नामरूपं ति ... सङ्घारपच्चया विज्ञाण ति ... अविज्ञापच्चया सङ्घारा” ति ?

R 116

“अञ्जनत्रेव, आवुसो पविटु, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितक्का अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्खन्तिया अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘अविज्ञापच्चया सङ्घारा’” १० ति ।

“अञ्जनत्रेव, आवुसो मुसिल, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितक्का अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्खन्तिया अथायस्मतो मुसिलस्स पच्चत्तमेव ज्ञाणं – ‘जातिनिरोधा जरामरण-निरोधो’” ति ?

“अञ्जनत्रेव, आवुसो पविटु, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितक्का अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्खन्तिया अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘जातिनिरोधा जरामरण-निरोधो’” ति ।

“अञ्जनत्रेव, आवुसो मुसिल, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितक्का अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्खन्तिया अथायस्मतो मुसिलस्स पच्चत्तमेव ज्ञाणं – ‘भवनिरोधा जातिनिरोधो’ ति ... पे०... उपादाननिरोधा भवनिरोधो ति ... तण्हानिरोधा उपादान-निरोधो ति ... वेदनानिरोधा तण्हानिरोधो ति .. फस्सनिरोधा वेदना-निरोधो ति ... सळायतननिरोधा फस्सनिरोधो ति ... नामरूपनिरोधा सळायतननिरोधो ति .. विज्ञाणनिरोधा नामरूपनिरोधो ति ... सङ्घार-निरोधा विज्ञाणनिरोधो ति ... अविज्ञानिरोधा सङ्घारनिरोधो” २५ R 117 ति ?

“अञ्जनत्रेव, आवुसो पविटु, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितक्का अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्खन्तिया अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘अविज्ञानिरोधा सङ्घार-निरोधो’” ति ।

“अञ्जनत्रेव, आवुसो मुसिल, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र

30

अनुस्सवा अञ्जनात्र आकारपरिवितका अञ्जनात्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमत्तिया
अत्थायस्मतो मुसिलस्स पच्चत्तमेव ज्ञाणं – ‘भवनिरोधो निब्बान’” ति ?

B.398

अनुस्सवा अञ्जनात्र आकारपरिवितका अञ्जनात्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमत्तिया

^५ अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘भवनिरोधो निब्बान’” ति ।

“तेन हायस्मा मुसिलो अरहं सीणासवो” ति ?

एवं वुत्ते, आयस्मा मुसिलो तुण्ही अहोसि । अथ खो आयस्मा
नारदो आयस्मन्तं पविट्ठ एतदवोच – “साधावुसो पविट्ठ, अहं एत पञ्हं
लभेय्यं । मं एतं पञ्हं पुच्छ । अहं ते एत पञ्हं व्याकरिस्सामी” ति ।

१० “लभतायस्मा नारदो एत पञ्हं । पुच्छामहं आयस्मन्त नारद
एत पञ्हं । व्याकरोतु च मे आयस्मा नारदो एत पञ्हं ।

“अञ्जनात्रेव, आवुसो नारद, सद्गाय अञ्जनात्र रुचिया अञ्जनात्र
अनुस्सवा अञ्जनात्र आकारपरिवितका अञ्जनात्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमत्तिया
अत्थायस्मतो नारदस्स पच्चत्तमेव ज्ञाण – ‘जातिपच्चया जरा-
मरण’” ति ?

“अञ्जनात्रेव, आवुसो पविट्ठ, सद्गाय अञ्जनात्र रुचिया अञ्जनात्र
अनुस्सवा अञ्जनात्र आकारपरिवितका अञ्जनात्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमत्तिया
अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘जातिपच्चया जरामरण’” ति ।

“अञ्जनात्रेव, आवुसो नारद, सद्गाय अञ्जनात्र रुचिया अञ्जनात्र
अनुस्सवा अञ्जनात्र आकारपरिवितका अञ्जनात्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमत्तिया
अत्थायस्मतो नारदस्स पच्चत्तमेव ज्ञाण – भवपच्चया जाति । पै...
अविज्जापच्चया सङ्घारा” ति ?

“अञ्जनात्रेव, आवुसो पविट्ठ, सद्गाय अञ्जनात्र रुचिया अञ्जनात्र
अनुस्सवा अञ्जनात्र आकारपरिवितका अञ्जनात्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमत्तिया
अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘अविज्जापच्चया सङ्घारा’” ति ।

“अञ्जनात्रेव, आवुसो नारद, सद्गाय अञ्जनात्र रुचिया अञ्जनात्र
अनुस्सवा अञ्जनात्र आकारपरिवितका अञ्जनात्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमत्तिया
अत्थायस्मतो नारदस्स पच्चत्तमेव ज्ञाण – ‘जातिनिरोधा जरामरण-
निरोधो’” ति ?

“अञ्जनात्रेव, आवुसो पविट्ठ, सद्गाय अञ्जनात्र रुचिया अञ्जनात्र

३० १ व्याकरिस्सामी – सी०, रो० ।

अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितका अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमन्तिया अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘जातिनिरोधा जरामरण-निरोधो’” ति ।

“अञ्जनत्रेव, आवुसो नारद, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितका अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमन्तिया ५

अथायस्मतो नारदस्स पञ्चतमेव आणं – ‘भवनिरोधा जातिनिरोधो’ ति । पे० अविज्ञानिरोधा सङ्खारनिरोधो” ति ? B.399

“अञ्जनत्रेव, आवुसो पविष्टु, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितका अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमन्तिया अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘अविज्ञानिरोधा सङ्खार- १० निरोधो” ति ।

“अञ्जनत्रेव, आवुसो नारद, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितका अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमन्तिया अथायस्मतो नारदस्स पञ्चतमेव आणं – ‘भवनिरोधो निब्बानं’” ति ?

“अञ्जनत्रेव, आवुसो पविष्टु, सद्गाय अञ्जनत्र रुचिया अञ्जनत्र १५ अनुस्सवा अञ्जनत्र आकारपरिवितका अञ्जनत्र दिट्ठिनिज्ञानक्षमन्तिया अहमेतं जानामि अहमेतं पस्सामि – ‘भवनिरोधो निब्बानं’” ति ।

“तेन हायस्मा नारदो अरह खीणासवो” ति ?

“भवनिरोधो निब्बानं” ति खो मे, आवुसो, यथाभूतं सम्मप्य- R.118
ञ्जाय सुदिष्टु, न चम्हि अरह खीणासवो । सेय्यथापि, आवुसो, २० कन्तारभगे उदपातो । तत्र नेवस्स रज्जु न उदकवारको । अथ पुरिसो आगच्छेय धम्माभिततो धम्मपरेतो किलन्तो तसितो पिपासितो, सो तं उदपान ओलोकेय । तस्स ‘उदक’ ति हि खो आणं अस्स न च कायेन झुसिल्वा विहरेय्य । एवमेव खो, आवुसो, ‘भवनिरोधो निब्बानं’ ति यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय सुदिष्टु, न चम्हि अरहं खीणासवो” ति । २५

एव वृत्ते, आयस्मा आनन्दो आयस्मन्तं पविष्टु एतद्वोच – “एववादी त्व, आवुसो पविष्टु, आयस्मन्तं नारद कि वदेसी” ति ?

“एवंवादाह, आवुसो आनन्द, आयस्मन्त नारद न किञ्च वदामि अञ्जनत्र कल्याणा अञ्जनत्र कुसला” ति ।

६६. उपयन्तिसुतं

७१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावित्रियं विहरति
 जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे ... पे० . महासमुद्दो, भिक्खवे,
 B 340 उपयन्तो महानदियो उपयापेति, महानदियो उपयन्तियो कुञ्जदियो
 उपयापेन्ति, कुञ्जदियो उपयन्तियो महासोब्दे उपयापेन्ति, महासोब्दा
 ५ उपयन्ता कुसोब्दे उपयापेन्ति । एवमेव खो, भिक्खवे, अविज्ञा
 उपयन्ती सङ्घारे उपयापेति, सङ्घारा उपयन्ता विज्ञाण उपयापेन्ति,
 R.119 विज्ञाणं उपयन्तं नामरूपं उपयापेति, नामरूपं उपयन्तं सळायतन
 उपयापेति, सळायतन उपयन्त फस्सं उपयापेति, फस्सो उपयन्तो
 वेदनं उपयापेति, वेदना उपयन्ती तण्ह उपयापेति, तण्हा उपयन्ती
 10 उपादानं उपयापेति, उपादान उपयन्त भवं उपयापेति, भवो
 उपयन्तो जाति उपयापेति, जाति उपयन्ती जरामरण उपयापेति ।
 “महासमुद्दो, भिक्खवे, अपयन्तो महानदियो अपयापेति, महा-
 नदियो अपयन्तियो कुञ्जदियो अपयापेन्ति, कुञ्जदियो अपयन्तियो महा-
 सोब्दे अपयापेन्ति, महासोब्दा अपयन्ता कुसोब्दे अपयापेन्ति । एवमेव
 15 खो, भिक्खवे, अविज्ञा अपयन्ती सङ्घारे अपयापेति, सङ्घारा अपयन्ता
 विज्ञाणं अपयापेन्ति, विज्ञाणं अपयन्तं नामरूपं अपयापेति, नामरूपं
 अपयन्तं सळायतनं अपयापेति, सळायतनं अपयन्तं फस्स अपयापेति, फस्सो
 अपयन्तो वेदन अपयापेति, वेदना अपयन्ती तण्ह अपयापेति, तण्हा
 20 अपयन्ती उपादान अपयापेति, उपादान अपयन्त भवं अपयापेति, भवो
 अपयन्तो जाति अपयापेति, जाति अपयन्ती जरामरणं अपयापेती” ति ।

७०. सुसिमपरिव्वाजकसुतं

७२. एवं मे सुतं । एक समयं भगवा राजगहे विहरति वेलुवने
 कलन्दकनिवापे । तेन खो पन समयेन भगवा सककतो होति गरुकतो
 मानितो पूजितो अपचितो लाभी चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चय-
 भेसज्जपरिव्वारानं । भिक्खुसङ्घो पि सककतो होति गरुकतो मानितो
 25 पूजितो अपचितो लाभी चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्ज-
 परिव्वारानं । अञ्जतित्यिथा पन परिव्वाजका असककता होन्ति
 अगरुकता अमानिता अपूजिता अनपचिता, न लाभिनो चीवरपिण्डपात-
 सेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिव्वारान ।

७३. तेन खो पन समयेन सुसिमो^१ परिब्बाजको राजगहे पटि-
वसति महतिया परिब्बाजकपरिसाय सर्दि^२ । अथ खो सुसिमस्स परि-
ब्बाजकस्स परिसा सुसिमं परिब्बाजकं एतदवोचु – “एहि त्वं, आवुसो
सुसिम, समणे गोतमे ब्रह्मचरियं चर । त्वं धर्मं परियापुणित्वा अम्हे
वाचेयासि^३ । तं मयं धर्मं परियापुणित्वा गिहीन भासिस्साम । एवं
मय पि सककता भविस्साम गरुकता मानिता पूजिता अपचिता लाभिनो
चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्यच्चयभेसज्जपरिक्षारान” ति । “एव-
मावुसो” ति खो सुसिमो परिब्बाजको सकाय परिसाय पटिसुणित्वा^४
येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा आयस्मता आनन्देन
सर्दि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं^५ वीतिसारेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो सुसिमो परिब्बाजको आयस्मन्तं आनन्दं
एतदवोच – “इच्छामहं, आवुसो आनन्द, इमस्म धर्मविनये ब्रह्मचरियं
चरितु” ति ।

७४ अथ खो आयस्मा आनन्दो सुसिमं परिब्बाजकं आदाय येन
भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं^६
निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच –
“अय, भन्ते, सुसिमो परिब्बाजको एवमाह – ‘इच्छामहं, आवुसो आनन्द,
इमस्म धर्मविनये ब्रह्मचरियं चरितु’ ति ।

“तेन हानन्द, सुसिम पब्बाजेथा” ति ।

अलथ खो सुसिमो परिब्बाजको भगवतो सन्ति के पब्बज्जं,^७
अलथ उपसम्पदं ।

७५. तेन खो पन समयेन सम्बहुलेहि^८ भिक्खूहि भगवतो सन्ति के
अञ्जना व्याकता होति – “खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं,
नापरं इत्थत्ताया ति पजानामा” ति । अस्सोसि खो आयस्मा सुसिमो-
“सम्बहुलेहि किर भिक्खूहि भगवतो सन्ति के अञ्जना व्याकता – ‘खीणा
जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानामा”
ति । अथ खो आयस्मा सुसिमो येन ते भिक्खू तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा
तेहि भिक्खूहि सर्दि सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीति-
सारेत्वा एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा सुसिमो ते

१. सुसिमो – सी०, रो० । २. वाचेस्सति – सी०, रो० । ३. पटिसुत्त्वा – सी०,
स्या० । ४. सारणीयं – सी०, स्या०, रो० । ५. सम्बहुलेहि किर – स्या० ।

B.342

भिक्खू एतदवोच – “सच्च किरायस्मन्तेहि भगवतो सन्तिके अब्जा
व्याकर्ता – ‘खीणा जाति, वृसित ब्रह्मचरिय, कल करणीयं, नापर इत्य-
ताया’ ति पजानामा” ति ?

“एवमावुसो” ति ।

- 5 . “अपि पन् तुम्हे आयस्मन्तो एव जानन्ता एवं पस्सन्ता अनेक-
विहित इद्धिविध पञ्चनुभोथ – एको पि हुत्वा बहुधा होथ, बहुधा पि
हुत्वा एको होथ; आविभावं, तिरोभावं, तिरोकुहु^३ तिरोपाकार तिरो-
पब्बत असज्जमाना गच्छथ, सेयथापि आकासे, पठविया पि उम्मुज्ज-
निमुज्ज करोथ, सेयथापि उदके, उदके पि अभिज्जमाने गच्छथ,
10 सेयथापि पठवियं, आकासे पि पल्लङ्घेन कमथ, सेयथापि पक्षी
सकुणो, इमे पि चन्द्रिमसुरिये एवमहिद्धिके एवमहानुभावे पाणिना परि-
मसथ परिमज्जथ, याव ब्रह्मलोका पि कायेन वसं वत्तेथा” ति ?

“नो हेतं, आवुसो” ।

- “अपि पन तुम्हे आयस्मन्तो एव जानन्ता एव पस्सन्ता दिब्बाय
15 सोतधातुया विसुद्धाय अतिवक्त्तमानुसिकाय^४ उभो सदे सुणाथ दिव्वे
च मानुसे च ये द्वारे सन्तिके चा” ति ?

“नो हेत, आवुसो” ।

R. 122

- “अपि पन तुम्हे आयस्मन्तो एव जानन्ता एव पस्सन्ता परस्तान
परपुगलान चेतसा चेतो परिच्च पजानाथ – सराग वा चित्त सरागं चित्तं
20 ति पजानाथ, वीतराग वा चित्त वीतराग चित्त ति पजानाथ, सदोस वा
चित्त सदोस^५ चित्त ति पजानाथ, वीतदोस^६ वा चित्तं वीतदोस चित्त
ति पजानाथ^७; समोह वा चित्तं समोह चित्त ति पजानाथ, वीतमोह
वा चित्त वीतमोह चित्त ति पजानाथ, सङ्ख्वित वा चित्तं सङ्ख्वित चित्त
ति पजानाथ; विक्षित वा चित्त विक्षित चित्त ति पजानाथ; महगतं
25 वा चित्त महगत चित्त ति पजानाथ, अमहगत वा चित्त अमहगत
चित्त ति पजानाथ; सउत्तर वा चित्तं सउत्तर चित्त ति पजानाथ; अनुत्तर
वा चित्त अनुत्तर चित्त ति पजानाथ; समाहित वा चित्त समाहितं चित्त
ति पजानाथ, असमाहित वा चित्त असमाहित चित्त ति पजानाथ,
30 विमुत वा चित्त विमुत चित्त ति पजानाथ, अविमुत वा चित्त अविमुत
चित्त ति पजानाथा^८, ति ?

B.343

१. नु – सी०, स्या० । २. तिरोकुहु – म० । ३. अतिवक्त्तमानुसिकाय – सी०, रो० ।
४. वीतदोस – रो० । ५–६. रो० पोत्यके नत्यि ।

“नो हेतं, आवुसो” ।

“अपि पन^१ तुम्हे आयस्मन्तो एव जानन्ता एव पस्सन्ता अनेक-
विहित पुब्बेनिवास अनुस्सरथ, सेयथीद – एक पि जाति द्वे पि जातियो
तिस्सो पि जातियो चतुर्स्सो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो
वीस^२ पि जातियो तिस पि जातियो चत्तारीस^३ पि जातियो पञ्जासं पि ५
जातियो जातिसत पि जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि, अनेके पि
सवट्टकप्पे अनेके पि विवट्टकप्पे अनेके पि सवट्टविवट्टकप्पे – ‘अमुत्रासि
एवनामो एवंगोत्तो एववण्णो एवमाहारो एवसुखदुखपटिसवेदी एव-
मायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादि, तत्रापासि एवनामो एवं-
गोत्तो एववण्णो एवमाहारो एवसुखदुखपटिसवेदी एवमायुपरियन्तो, १०
सो ततो चुतो इधूपपन्नो’ ति । इति साकारं सउद्देश अनेकविहितं
पुब्बेनिवासं अनुस्सरथा” ति ?

“नो हेतं, आवुसो” ।

“अपि पन तुम्हे आयस्मन्तो एवं जानन्ता एव पस्सन्ता
दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्नतमानुसकेन सत्ते पस्सथ चवमाने , १५
उपपञ्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुगगते यथाकम्मूपगे
सत्ते पजानाथ – ‘इमे वत भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समन्नागता
वचीदुच्चरितेन समन्नागता मनोदुच्चरितेन समन्नागता, अरियानं उप-
वादका मिच्छादिट्टिका मिच्छादिट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा पर
मरणा अपाय दुगगति विनिपातं निरय उपपन्ना; इमे वा पन भोन्तो २०
सत्ता कायसुचरितेन समन्नागता वचीसुचरितेन समन्नागता मनोसुचरितेन
समन्नागता, अरियान अनुपवादका सम्मादिट्टिका सम्मादिट्टिकम्मसमा-
दाना ते कायस्स भेदा पर मरणा सुगति सग्ग लोकं उपपन्ना’ ति, इति
दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्नतमानुसकेन सत्ते पस्सथ चवमाने
उपपञ्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुगगते यथाकम्मूपगे , २५
सत्ते पजानाथा” ति ?

“नो हेतं, आवुसो” ।

“अपि पन तुम्हे आयस्मन्तो एवं जानन्ता एवं पस्सन्ता ये त सन्ता।
विमोक्षा अतिकक्म रूपे आरूपा ते कायेन फुसित्वा^४ विहरथा” ति ?

^१ तु – सी०, स्या० । ^२ वीसर्ति – सी० । ^३ चत्तारीस – सी०, स्या० ।
^४ फुसित्वा – सी० ।

“नो हेतं, आवुसो” ।

B. 344   “एत्थ दानि आयस्मन्तो इदं च वेद्याकरण इमेसं च धम्मान् असमापत्ति; इदं नो, आवुसो, कथ” ति ?

“पञ्जाविमुत्ता खो मयं, आवुसो सुसिमा” ति ।

5   “न ख्वाहं इमस्स आयस्मन्तानं सह्वित्तेन भासितस्स वित्थारेन अत्थं आजानामि । साधु मे आयस्मन्तो तथा भासन्तु यथाहं इमस्स आयस्मन्तानं सह्वित्तेन भासितस्स वित्थारेन अत्थ आजानेय्य” ति ।

R. 124   “आजानेय्यासि वा त्वं, आवुसो सुसिम, न वा त्वं आजानेय्यासि अथ खो पञ्जाविमुत्ता मय” ति ।

10   ७६. अथ खो आयस्मा सुसिमो उद्ग्रायासना येन भगवा तेनु-पसङ्क्षिमि; उपसङ्क्षिमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा सुसिमो यावतको तेहि भिक्खूहि सद्वि अहोसि कथासल्लापो तं सब्बं भगवतो आरोचेसि ।

“पुब्बे खो, सुसिम, धम्मट्टितिज्ञाणं, पञ्च्छा निब्बाने॑ ज्ञाण” ति ।

15   “न ख्वाहं, भन्ते, इमस्स भगवता॑ सह्वित्तेन भासितस्स वित्था-रेन अत्थं आजानामि । साधु मे, भन्ते, भगवा तथा भासन्तु यथाहं इमस्स भगवता सह्वित्तेन भासितस्स वित्थारेन अत्थ आजानेय्य” ति ।

“आजानेय्यासि वा त्वं, सुसिम, न वा त्वं आजानेय्यासि, अथ खो धम्मट्टितिज्ञाण पुब्बे, पञ्च्छा निब्बाने ज्ञाण । त कि मञ्जसि, सुसिम, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्ख वा तं सुख वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्ख विपरिणामधम्म, कल्ल नु त समनुपस्थितु

25 - ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अर्ता’ ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना निच्चा वा अनिच्चा वा” ति ?

“अनिच्चा, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं, दुक्खं वा त सुख वा” ति ?

“दुक्ख, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्थितुं
- ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“सञ्ज्ञा निच्चा वा अनिच्चा वा” ति ?

“अनिच्चा, भन्ते” । ... पे०... ।

“सञ्ज्ञारा निच्चा वा अनिच्चा वा” ति ?

“अनिच्चा, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्ख, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समन्- १०
पस्थितुं - ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्थितुं
- ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“तस्मातिह, सुसिम, यं किञ्चिं रूपं अतीतानागतपञ्चुपन्नं २०
अज्ञतं वा बहिद्वा वा ओळारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं
दूरे सन्तिके वा, सब्बं रूपं नेतं मम नेसोहमस्मि न मेसो अत्ता ति;
एवमेत यथाभूतं सम्पर्यज्ञाय दट्टबं । या काचि वेदना अतीताना-
गतपञ्चुपन्ना अज्ञतं वा बहिद्वा वा ओळारिका वा सुखुमा वा हीना वा
पणीता वा या दूरे सन्तिके वा, सब्बा वेदना नेतं मम नेसोहमस्मि न २५
मेसो अत्ता ति; एवमेत यथाभूतं सम्पर्यज्ञाय दट्टबं । या काचि
सञ्ज्ञा ... पे०... ये केचि सञ्ज्ञारा अतीतानागतपञ्चुपन्ना अज्ञतं वा
बहिद्वा वा ओळारिका वा सुखुमा वा हीना वा पणीता वा ये दूरे सन्तिके
वा, सब्बे सञ्ज्ञारा नेतं मम नेसोहमस्मि न मेसो अत्ता ति; एवमेत
यथाभूतं सम्पर्यज्ञाय दट्टबं । यं किञ्चिं विज्ञाणं अतीतानागत- ३०
पञ्चुपन्नं अज्ञतं वा बहिद्वा वा ओळारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा

R 125

15 B 245

पणीतं वा यं द्वारे सन्ति के वा, सब्ब विज्ञाण नेत यम नेसोहमस्मि न
मेसो अत्ता ति; एवमेत यथाभूत सम्मप्यज्ञाय ददुव्व ।

“एव पस्सं, सुसिम, सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निविन्दति,
वेदनाय पि निविन्दन्दति, सञ्ज्ञाय पि निविन्दति, सङ्घारेसु पि निवि-
५ न्दति, विज्ञाणस्मि पि निविन्दति । निविन्द विरज्जति, विरागा
विमुच्चति, विमुक्तस्मि विमुक्तमिति ज्ञाण होति । ‘खीणा जाति,
वुसित ब्रह्मचरिय, कर्तं करणीय, नापर इत्थत्ताया’ ति पजानाति ।

“‘जातिपच्चया जरामरण’ ति, सुसिम, पस्ससी” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

10 “‘भवपच्चया जाती’ ति, सुसिम, पस्ससी” ति ?

“एव, भन्ते” ।

“‘उपादानपच्चया भवो’ ति, सुसिम, पस्ससी” ति ?

“एव, भन्ते” ।

“‘तण्हापच्चया उपादान’ ति, सुसिम, पस्ससी” ति ?

15 “एवं, भन्ते” ।

“वेदनापच्चया तण्हा ति...फस्सपच्चया वेदना ति.. सलायतन-
पच्चया फस्सो ति ... नामरूपपच्चया सलायतन ति ... विज्ञाणपच्चया
नामरूपं ति .. सङ्घारपच्चया विज्ञाण ति .. अविज्ञापच्चया सङ्घारा
ति, सुसिम, पस्ससी” ति ?

20 “एव, भन्ते” ।

B.346 “‘जातिनिरोधा जरामरणनिरोधो’ ति, सुसिम, पस्ससी” ति ?

“एव, भन्ते” ।

“‘भवनिरोधा जातिनिरोधो’ ति सुसिम, पस्ससी” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

25 “उपादाननिरोधा भवनिरोधो ति .. तण्हानिरोधा उपादान-
निरोधो ति ... वेदनानिरोधा तण्हानिरोधो ति फस्सनिरोधा वेदना-
निरोधो ति ... सलायतननिरोधा फस्सनिरोधो ति . नामरूपनिरोधा
सलायतननिरोधो ति. विज्ञाणनिरोधा नामरूपनिरोधो ति .. सङ्घार-
निरोधा विज्ञाणनिरोधो ति .. अविज्ञाननिरोधा सङ्घारनिरोधो ति,

30 सुसिम, पस्ससी” ति ?

“एव, भन्ते” ।

“अपि पन त्वं, सुसिम, एव जानन्तो एवं पस्सन्तो अनेकविहितं इद्विविधं पच्चनुभोसि – एको पि हुत्वा बहुधा होसि, बहुधा पि हुत्वा एको होसि, आविभावं, तिरोभावं, तिरोकुहुं तिरोपाकारं तिरोपव्वतं असज्जमानो गच्छसि, सेय्यथापि आकासे, पठविया पि उम्मुज्ज-^५ निमुज्जं करोसि, सेय्यथापि उदके; उदके पि अभिज्जमानो^१ गच्छसि, सेय्यथापि पठवियं; आकासे पि पल्लङ्घेन कमसि, सेय्यथापि पक्षी सकुणो; इमे पि चन्द्रिमसुरिये एवंमहिंडिके एवंमहानुभावे पाणिना परिमससि परिमज्जसि, याव ब्रह्मलोका पि कायेन वसं वत्तेसी” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

10

“अपि पन त्वं, सुसिम, एवं जानन्तो एवं पस्सन्तो दिव्बाय सोत-धातुया विसुद्धाय अतिकक्न्तमानुसिकाय उभो सद्वे सुणसि^२ दिव्बे च मानुसे च ये दूरे सन्तिके चा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

R.127

“अपि पन त्वं, सुसिम, एव जानन्तो एव पस्सन्तो परस्तानं परपुगलानं चेतसा चेतो परिच्च पजानासि – सरागं वा चित्तं सरागं चित्तं ति पजानासि . पे० विमुत्तं वा चित्तं विमुत्तं चित्तं ति पजानासी” ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“अपि पन त्वं, सुसिम, एव जानन्तो एवं पस्सन्तो अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरसि, सेय्यथीद – एक पि जाति . पे०...इति साकारं सउद्देसं अनेकविहित पुब्बेनिवासं अनुस्सरसी” ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“अपि पन त्वं, सुसिम, एव जानन्तो एवं पस्सन्तो दिव्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्न्तमानुसकेन सत्ते पस्ससि चवमाने ... पे०... 25 यथाकम्मूपरे सत्ते पजानासी” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“अपि पन त्वं, सुसिम, एव जानन्तो एव पस्सन्तो ये ते सन्ता विमोक्खा अतिकक्म्म रूपे, आरूप्ये कायेन फुसित्वा विहरसी” ति ?

B 347

^१ अभेज्जमानो – सी०; अभिज्जमाने – स्या०, रो०। ^२. सुणासि – सी०, स्या०, रो०।

८७. “सङ्घारे नप्पजानन्ति, सङ्घारसमुदय नप्पजानन्ति, सङ्घार-
निरोधं नप्पजानन्ति, सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपद नप्पजानन्ति
.. पे०... पजानन्ति पे० सय अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज
विहरन्ती” ति ।

समणब्राह्मणवग्गो अद्वयो ।

तस्मुदानं

५

पञ्चयेकादस वुत्ता, चतुर्सञ्चविभजना ।

समणब्राह्मणवग्गो, निदानेै भवति अटुमोै ॥

वगुहानं

बुद्धो आहारोै दसबलोै, कलारोै गहणतिपञ्चमोै ।
दुक्खवग्गोै महावग्गो, अटुमोै समणब्राह्मणो ति ॥

८२ सत्यसत्त

८८. सावत्थिय विहरति । “जरामरण, भिक्खवे, अजानता

- १० अपस्सता यथाभूत जरामरणे यथाभूत आणाय सत्था परियेसितब्बो,
जरामरणसमुदय अजानता अपस्सता यथाभूत जरामरणसमुदये
यथाभूतं आणाय सत्था परियेसितब्बो, जरामरणनिरोध अजानता
अपस्सता यथाभूतं जरामरणनिरोधे यथाभूत आणाय सत्था परियेसि-
तब्बो; जरामरणनिरोधगामिनि पटिपद अजानता अपस्सता यथाभूत
१५ जरामरणनिरोधगामिनिया पटिपदाय यथाभूत आणाय सत्था परि-
येसितब्बो” ति ।

(सब्बेसं पव्यालो एव वित्थारेतब्बो)

८३-८२ दुतियसत्यमुसुत्तादिदसकं

R 131 ८६. जाति, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूत पे०..।

८० भव, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूत . पे० .।

८१ उपादान, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूत . पे० ..।

८२. तण्ह, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूत पे० .।

८३. वेदन”, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूत . पे० ..।

१. निदान - स्या० । २ अटुम - ती०, स्या०, रो० । ३-३ आहारदसवल -
सी०; आहारदसवलो - स्या०, आहार दसवल - रो० । ४-४ कलार गहणतिपञ्चम -
सी०, स्या०, रो० । ५ रुक्खवग्गो - रो० । ६ अटुम - ती०, रो० । ७ वेदना - रो० ।

६४. फसं, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूतं ... पे०... ।

६५. सळायतनं, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूतं
... पे०... ।

६६. नामरूपं, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूतं
... पे०.. ।

६७. विज्ञाणं, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूतं
... पे०.. ।

६८. “सङ्घारे, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूतं
सङ्घारेसु यथाभूतं ज्ञाणाय सत्था परियेसितब्बो; सङ्घारसमुदयं
अजानता अपस्सता यथाभूतं सङ्घारसमुदये यथाभूतं ज्ञाणाय सत्था १०
परियेसितब्बो; सङ्घारनिरोधं अजानता अपस्सता यथाभूतं सङ्घारनिरोधे
यथाभूतं ज्ञाणाय सत्था परियेसितब्बो; सङ्घारनिरोधगमिनि पटिपदं
अजानता अपस्सता यथाभूतं सङ्घारनिरोधगमिनिया पटिपदाय यथाभूतं
ज्ञाणाय सत्था परियेसितब्बो” ति । (सब्बेस चतुसच्चिक कातवं)

६३-१०३. सिक्खासुत्तादिपेय्यालएकादसकं

६९. “जरामरणं, भिक्खवे, अजानता अपस्सता यथाभूतं १५ B 351
जरामरणे यथाभूतं ज्ञाणाय सिक्खा करणीया ।

(पेय्यालो । चतुसच्चिकं कातवं)

१००. जरामरणं, भिक्खवे, अजानता ... पे०... योगो करणीयो
... पे०... ।

१०१. जरामरणं, भिक्खवे, अजानता ... पे०... छन्दो करणीयो R. 132
... पे०... ।

१०२. जरामरणं, भिक्खवे, अजानता ... पे०... उस्सोल्ही कर-
णीया^१ ... पे०... ।

१०३. जरामरणं, भिक्खवे, अजानता ... पे०... अप्पटिवानी
करणीया ... पे०... ।

१०४. जरामरणं, भिक्खवे, अजानता .. पे०... आतप्यं कर- २५
णीयं ... पे०... ।

^१. करणीयो - रो० ।

१०५. जरामरण, भिक्खवे, अज्ञानता ... पे० .. विरियं^१ कर-
णीयं ... पे०... ।
१०६. जरामरण, भिक्खवे, अज्ञानता ... पे०... सातच्चं कर-
णीय ... पे०... ।
- ५ १०७. जरामरण, भिक्खवे, अज्ञानता ... पे० . सति करणीया
... पे०... ।
१०८. जरामरण, भिक्खवे, अज्ञानता ... पे० .. सम्पजञ्जना
करणीयं ... पे०... ।
१०९. जरामरण, भिक्खवे, अज्ञानता पे०... अप्पमादो कर-
णीयो ... पे०... ।

अन्तरपेयालो नवमो ।

तस्युदानं

सत्था सिक्खा च योगो च, छन्दो उस्सोऽहिपञ्चमी ।
अप्पिटिवानि यातप्पं, विरियं सातच्चमुच्चति^२ ।
सति च सम्पजञ्जनं च, अप्पमादेन द्वादसा ति ॥
सुत्तन्ता अन्तरपेयाला निहिता ।

परे ते द्वादस होन्ति, सुत्ता द्वित्तिस सतानि ।
चतुर्सच्चेन ते वुत्ता, पेयालअन्तरमहि येति ॥

15 अन्तरपेयालेसु उदानं समतं ।
निदानसंयुतं समतं ।

—०—

^१ वीरिय - म० । ^२ सातच्चवुच्चति - स्या०, सातच्च वुच्चति - रो० ।

१३. अभिसमयसंश्युत्तं

१. नखसिखासुत्तं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डकस्स आरामे । अथ खो भगवा परित्तं नखसिखायं पंसु आरोपेत्वा भिक्खू आमन्तेसि – “तं कि मञ्जाश, भिक्खवे, कतम नु खो बहुतरं, यो वायं” मया परित्तो नखसिखायं पंसु आरोपितो, अथं वा महापठवी” ति ?

B.352

5

“एतदेव, भन्ते, बहुतर, यदिदं महापठवी । अप्पमत्तको भगवता परित्तो नखसिखायं पंसु आरोपितो । नेव सतिमं कलं उपेति न सहस्रिसमं कलं उपेति न सतसहस्रिसमं कलं उपेति महापठवि उपनिधाय भगवता परित्तो नखसिखायं पंसु आरोपितो” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स दिट्टिसम्पन्नस्स १० पुग्गलस्स अभिसमेताविनो एतदेव बहुतरं दुक्खं यदिदं परिक्खीणं परियादिष्णं; अप्पमत्तकं अवसिष्ट । नेव सतिमं कलं उपेति न सहस्रिसमं कलं उपेति न सतसहस्रिसमं कलं उपेति पुरिम दुक्खक्खन्धं परिक्खीणं परियादिष्णं उपनिधाय यदिदं सत्तक्खत्तु परमता । एवं महत्त्वियो खो, भिक्खवे, धम्माभिसमयो; एवं महत्त्वियो धम्मचक्रबुपटिलाभो” ति । १५

R.134

२. पोक्खरणीसुत्तं

२. सावत्थियं विहरति । “सेव्यथापि, भिक्खवे, पोक्खरणी पञ्जासयोजनानि^१ आयामेन पञ्जासयोजनानि वित्थारेन पञ्जासयोजनानि उब्बेधेन, पुण्णा उदकस्स समतित्तिका काकपेय्या । ततो पुरिसो कुसग्गेन उदकं उद्धरेय । तं कि मञ्जाश, भिक्खवे, कतम नु खो बहुतरं, यं वा कुसग्गेन उदकं उभमत य वा पोक्खरणिया उदकं” ति ? २०

“एतदेव, भन्ते, बहुतरं, यदिदं पोक्खरणिया उदकं । अप्पमत्तकं कुसग्गेन उदकं उभमतं । नेव सतिमं कलं उपेति न सहस्रिसमं कलं उपेति न सतसहस्रिसमं कलं उपेति पोक्खरणिया उदकं उपनिधाय कुसग्गेन उदकं उभमतं” ति ।

B.353

१. चायं - सी०, स्या०, ०० । २० जेना - स्या० ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, अरियसावकास्स दिट्ठिसम्पन्नस्स पुग्न-
लस्स अभिसमेताविनो एतदेव बहुतर दुक्ख यदिद परिक्खीणं परिया-
दिणं; अप्पमत्तक अवसिष्टु । नेव सतिम कल उपेति न सहस्रिस्मं कल
उपेति न सतसहस्रिस्म कल उपेति पुरिम दुक्खक्खन्वं परिक्खीणं परिया-
5 दिणं उपनिधाय, यदिद सत्त्वकत्तु परमता । एव महत्थियो खो,
भिक्खवे, धम्माभिसमयो, एव महत्थियो धम्मचक्रवृ पटिलाभो” ति ।

३. सम्भेज्जउदकसुत्तं

R. 195

३ सावत्थियं विहरति । “सेव्यथापि, भिक्खवे, यत्थिमा महा-
नदियो संसन्दन्ति समेन्ति, सेव्यथीद – गङ्गा यमुना अचिरवती सरभू
मही, ततो पुरिसो द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि उद्धरेय । त कि
10 मञ्जन्थ, भिक्खवे, कतम नु खो बहुतर, यानि वा द्वे वा तीणि वा उदक-
फुसितानि उब्भतानि य वा सम्भेज्जउदक” ति ?

“एतदेव, भन्ते, बहुतर यदिदं सम्भेज्जउदक, अप्पमत्तकानि द्वे
वा तीणि वा उदकफुसितानि उब्भतानि । नेव सतिम कल उपेन्ति न
सहस्रिस्म कलं उपेन्ति न सतसहस्रिस्मं कलं उपेन्ति सम्भेज्जउदक
15 उपनिधाय द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि उब्भतानी” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे . पे० धम्मचक्रवृपटिलाभो” ति ।

४ द्रुतियसम्भेज्जउदकसुत्तं

४ सावत्थियं विहरति । “सेव्यथापि, भिक्खवे, यत्थिमा महा-
नदियो संसन्दन्ति समेन्ति, सेव्यथीद – गङ्गा यमुना अचिरवती सरभू
मही, त उदकं परिक्खयं परियादान गच्छेय्य ठपेत्वा द्वे वा तीणि वा
20 उदकफुसितानि । त कि मञ्जन्थ, भिक्खवे, कतम नु खो बहुतरं, य वा
सम्भेज्जउदकं परिक्खीणं परियादिणं यानि वा द्वे वा तीणि वा उदक-
फुसितानि अवसिष्टानी” ति ?

“एतदेव, भन्ते, बहुतर सम्भेज्जउदक यदिद परिक्खीणं परिया-
दिणं; अप्पमत्तकानि द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि अवसिष्टानि ।
B 354 25 नेव सतिम कल उपेन्ति न सहस्रिस्मं कल उपेन्ति न सतसहस्रिस्मं कलं
उपेन्ति सम्भेज्जउदक परिक्खीणं परियादिणं उपनिधाय द्वे वा तीणि
वा उदकफुसितानि अवसिष्टानी” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे . . पे०... धर्मचक्रखुपटिलाभो” ति ।

५. पठवीसुतं

५. सावत्थियं विहरति । “सेयथापि, भिक्खवे, पुरिसो महा-
पठविया सत्त कोलट्टिमत्तियो गुळिका उपनिक्षिपेय्य । तं कि मञ्ज्ञथ,
भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतरं, या वा सत्त कोलट्टिमत्तियो गुळिका
उपनिक्षित्वा या’ वा महापठवी” ति ?

R. 136

“एतदेव, भन्ते, बहुतरं, यदिदं महापठवी; अप्पमत्तिका सत्त
कोलट्टिमत्तियो गुळिका उपनिक्षित्वा । नेव सतिमं कल उपेन्ति न
सहस्रसमं कलं उपेन्ति न सतसहस्रसमं कलं उपेन्ति महापठवि उपनिधाय
सत्त कोलट्टिमत्तियो गुळिका उपनिक्षित्वा” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे .. पे०... धर्मचक्रखुपटिलाभो” ति । 10

६. द्रुतियपठवीसुतं

६. सावत्थियं विहरति । “सेयथापि, भिक्खवे, महापठवी
परिक्खयं परियादानं गच्छेय्य, ठपेत्वा सत्त कोलट्टिमत्तियो गुळिका ।
तं कि मञ्ज्ञथ, भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतरं, यं वा महापठविया
परिक्खीणं परियादिणं या वा सत्त कोलट्टिमत्तियो गुळिका अव-
सिंडा” ति ?

15

“एतदेव भन्ते, बहुतरं, महापठविया, यदिदं परिक्खीणं परिया-
दिणं; अप्पमत्तिका सत्त कोलट्टिमत्तियो गुळिका अवसिंडा । नेव सतिमं
कलं उपेन्ति न सहस्रसम कलं उपेन्ति न सतसहस्रसमं कल उपेन्ति महा-
पठविया परिक्खीणं परियादिणं उपनिधाय सत्त कोलट्टिमत्तियो गुळिका
अवसिंडा” ति ।

20

“एवमेव खो, भिक्खवे ... पे०... धर्मचक्रखुपटिलाभो” ति ।

७. समुद्दसुतं

७. सावत्थियं विहरति । “सेयथापि, भिक्खवे, पुरिसो महा-
समुद्दवो^१ द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि उद्धरेय्य । तं कि मञ्ज्ञथ,

१. अय - सी० । २. महासमुद्दा - स्या० ।

B 355 भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतरं, यानि वा द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि उभतानि यं वा महासमुद्देउदक” ति ?

R 137 “एतदेव, भन्ते, बहुतरं, यदिद महासमुद्देउदक, अप्पमत्तकानि द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि उभतानि । नेव सतिम कल उपेन्ति

5 न सहस्रिसमं कल उपेन्ति न सतसहस्रिसमं कल उपेन्ति महासमुद्देउदक उपनिधाय द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि उभतानी” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे .पे० धम्मचक्रबुपटिलाभो” ति ।

८. द्रुतिथसमुद्दसुतं

द. सावर्थियं विहरति । “सेव्यथापि, भिक्खवे, महासमुद्दो परिक्खयं परियादानं गच्छेय्य, ठपेत्वा द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि ।

10 तं किं मञ्ज्ञय, भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतर, य वा महासमुद्देउदकं परिक्खीणं परियादिणं यानि वा द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि अवसिद्धानी” ति ?

“एतदेव, भन्ते, बहुतरं महासमुद्देउदकं, यदिद परिक्खीणं परियादिणं; अप्पमत्तकानि द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि अवसिद्धानि ।

15 नेव सतिम कलं उपेन्ति न सहस्रिसमं कल उपेन्ति न सतसहस्रिसमं कलं उपेन्ति महासमुद्देउदकं परिक्खीणं परियादिणं उपनिधाय द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि अवसिद्धानी” ति ।

“एवमेव खो भिक्खवे ...पे० धम्मचक्रबुपटिलाभो” ति ।

९. पब्बतसुतं

९. सावर्थिय विहरति । “सेव्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो हिम-

20 वतो पब्बतराजसस सत्त सासपमत्तियो पासाणसक्खरा उपनिक्खिपेय । तं किं मञ्ज्ञय, भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतरं, या वा सत्त सासपमत्तियो पासाणसक्खरा उपनिक्खिता^१ यो^२ वा हिमवा^३ पब्बतराजा” ति ?

“एतदेव, भन्ते, बहुतर यदिद हिमवा पब्बतराजा, अप्पमत्तिका

R 138 सत्त सासपमत्तियो पासाणसक्खरा उपनिक्खिता । नेव सतिम कल

B 356 25 उपेन्ति न सहस्रिसमं कलं उपेन्ति न सतसहस्रिसमं कल उपेन्ति हिमवन्त

^१ उपनिक्खितो - सी० । ^{२-२} हिमवा वा - सी० ।

पञ्चतराजानं उपनिधाय सत्त सासपमत्तियो पासाणसक्खरा उप-
निक्षित्ता” ति ।

“एवमेव खो ... पे०... धम्मचक्खुपटिलाभो” ति ।

१०. द्रुतियपञ्चतसुतं

१०. सावत्थियं विहरति । “सेय्यथापि, भिक्खवे, हिमवा पञ्चत-
राजा परिक्खयं परियादानं गच्छेय, ठपेत्वा सत्त सासपमत्तियो पासाण- ५
सक्खरा । तं किं मञ्जन्थ, भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतरं, यं वा हिमवतो
पञ्चतराजस्स परिक्खीणं परियादिष्णं या वा सत्त सासपमत्तियो पासाण-
सक्खरा अवसिद्धु” ति ?

“एतदेव, भन्ते, बहुतरं हिमवतो पञ्चतराजस्स यदिदं परिक्खीणं
परियादिष्णं; अप्पमत्तिका सत्त सासपमत्तियो पासाणसक्खरा अव- १०
सिद्धु । नेव सतिमं कलं उपेन्ति न सहस्र्समं कलं उपेन्ति न सतसह-
स्र्समं कलं उपेन्ति हिमवतो पञ्चतराजस्स परिक्खीणं परियादिष्णं
उपनिधाय सत्त सासपमत्तियो पासाणसक्खरा अवसिद्धु” ति ।

“एतमेव खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स दिट्ठिसम्पन्नस्स पुग्गलस्स
अभिसमेताविनो एतदेव बहुतरं दुक्खं यदिदं परिक्खीणं परियादिष्णं; १५
अप्पमत्तकं अवसिद्धु । नेव सतिमं कलं उपेति न सहस्र्समं कलं उपेति
न सतसहस्र्समं कलं उपेति पुरिमं दुक्खक्खन्धं परिक्खीणं परियादिष्णं
उपनिधाय यदिदं सत्तक्खत्तुं परमता । एवं महत्थियो खो, भिक्खवे,
धम्माभिसमयो, एवं महत्थियो धम्मचक्खुपटिलाभो” ति ।

११. तत्त्वियपञ्चतसुतं

११. सावत्थियं विहरति । “सेय्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो २० R. 139
सिनेरूस्स पञ्चतराजस्स सत्त मुग्गमत्तियो पासाणसक्खरा उपनिक्षिपेय्य ।
तं किं मञ्जन्थ, भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतरं, या वा सत्त मुग्गमत्तियो
पासाणसक्खरा उपनिक्षित्ता योऽवा सिनेरू पञ्चतराजा” ति ?

“एतदेव, भन्ते, बहुतरं यदिदं सिनेरू पञ्चतराजा; अप्पमत्तिका
सत्त मुग्गमत्तियो पासाणसक्खरा उपनिक्षित्ता । नेव सतिमं कलं २५

B. 357

उपेन्ति न सहस्रिसम कल उपेन्ति न सतसहस्रिसमं कल उपेन्ति सिनेह
पब्बतराजान उपनिधाय सत्त मुग्गमत्तियो पासाणसक्तरा उप-
निकित्ता” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स दिट्टिसम्पन्नस्स पुण-
5 लस्स अधिगम उपनिधाय अञ्जनातित्थियसमणन्नाह्यणपरिब्बाजकान
अधिगमो नेव सतिमं कल उपेति न सहस्रिसमं कलं उपेति न सतसहस्रिसम
कलं उपेति । एवं महाधिगमो, भिक्खवे, दिट्टिसम्पन्नो पुणलो, एव
महाभिञ्चो” ति ।

अभिसमयसयुक्तं समत्त ।

तस्तुद्वान्

10 नखसिखा पोक्खरणी, सम्भेज्जउदके च द्वे ।
द्वे पठवी द्वे समुद्दा, तयो च पब्बतूपमा ति ॥

१४. धातुसंयुक्तं

१. धातुनानत्सुतं

१. सावर्थियं विहरति । “धातुनानत्तं वा, भिक्खवे, देसे-
स्सामि” । त सुणाथ, साधुक मनसि करोथ, भासिस्सामि” ति । “एव,
भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतदवोच –

“कतम च, भिक्खवे, धातुनानत्तं ? चक्खुधातु रूपधातु चक्खु-
विज्ञाणधातु, सोतधातु सद्धातु सोतविज्ञाणधातु, धानधातु गन्ध-
धातु धानविज्ञाणधातु, जिह्वाधातु रसधातु जिह्वाविज्ञाणधातु,
कायधातु फोटुब्बधातु कायविज्ञाणधातु, मनोधातु धम्मधातु मनो-
विज्ञाणधातु – इदं वुच्चति, भिक्खवे, धातुनानत्तं” ति ।

B.358,
R. 140

२. फस्सनानत्सुतं^१

२. सावर्थियं विहरति । “धातुनानत्तं, भिक्खवे, पटिच्च उप्प-
ज्जति फस्सनानत्तं । कतमं च, भिक्खवे, धातुनानत्तं ? चक्खुधातु १०
सोतधातु धानधातु जिह्वाधातु कायधातु मनोधातु – इदं वुच्चति,
भिक्खवे, धातुनानत्तं ।

“कथं” च, भिक्खवे, धातुनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्तं ?
चक्खुधातुं, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति चक्खुसम्फस्सो । सोतधातुं
पटिच्च ... धानधातुं पटिच्च ... जिह्वाधातुं पटिच्च ... कायधातुं पटिच्च १५ R. 141
... मनोधातु पटिच्च उप्पज्जति मनोसम्फस्सो । एवं खो, भिक्खवे,
धातुनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्तं” ति ।

३. नोफस्सनानत्सुतं

३. सावर्थियं विहरति । “धातुनानत्तं, भिक्खवे, पटिच्च उप्प-
ज्जति फस्सनानत्तं, नो फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्तं ।
कतमं च, भिक्खवे, धातुनानत्तं ? चक्खुधातु ... पे०... मनोधातु – इदं २०
वुच्चति, भिक्खवे, धातुनानत्तं ।

^१ देसिस्सामि – सी०, स्या०, रो० । २ सम्फस्स – रो० । ३ कतम – सी०,
स्या०, रो० ।

B 359

“कतम् च, भिक्खवे, धातुनानत्त पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्त, नो फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्त ?

“चक्खुधातुं, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति चक्खुसम्फस्सो, नो चक्खुसम्फस्सं पटिच्च उप्पज्जति चक्खुधातुं पे०... मनोधातुं पटिच्च ५ उप्पज्जति मनोसम्फस्सो, नो मनोसम्फस्सं पटिच्च उप्पज्जति मनोधातुं। एवं खो, भिक्खवे, धातुनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्त, नो फस्स-
नानत्तं पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्तं” ति ।

४. वेदनानानत्तसुतं

४. सावत्थियं विहरति । “धातुनानत्त, भिक्खवे, पटिच्च उप्प-
ज्जति फस्सनानत्त, फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति वेदनानानत्त । कतमं
R 142 10 च, भिक्खवे, धातुनानत्तं ? चक्खुधातुं पे०... मनोधातुं – इदं वुच्चति,
भिक्खवे, धातुनानत्तं ।

“कथं च, भिक्खवे, धातुनानत्त पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्त,
फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति वेदनानानत्तं ? चक्खुधातुं, भिक्खवे,
पटिच्च उप्पज्जति चक्खुसम्फस्सो, चक्खुसम्फस्सं पटिच्च उप्पज्जति
१५ चक्खुसम्फस्सजा वेदना ... पे०... मनोधातुं पटिच्च उप्पज्जति मनो-
सम्फस्सो, मनोसम्फस्सं पटिच्च उप्पज्जति मनोसम्फस्सजा वेदना ।
एवं खो, भिक्खवे, धातुनानत्त पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्त, फस्स-
नानत्तं पटिच्च उप्पज्जति वेदनानानत्तं” ति ।

५. द्रुतियवेदनानानत्तसुतं

५. सावत्थियं विहरति । “धातुनानत्त, भिक्खवे, पटिच्च उप्प-
ज्जति फस्सनानत्त, फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति वेदनानानत्त, नो
२० वेदनानानत्त पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्त, नो फस्सनानत्त पटिच्च
उप्पज्जति धातुनानत्त । कतमं च, भिक्खवे, धातुनानत्त ? चक्खुधातुं
... पे०... मनोधातुं – इदं वुच्चति, भिक्खवे, धातुनानत्त ।

“कथं च, भिक्खवे, धातुनानत्त पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्त,
२५ फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति वेदनानानत्त, नो वेदनानानत्तं पटिच्च
उप्पज्जति फस्सनानत्त, नो फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्त ?

१ कथ – सी०, दो० ।

“चक्रवृधातु, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति चक्रवृसम्फस्सो, चक्रवृसम्फस्सं पटिच्च उप्पज्जति चक्रवृसम्फस्सो वेदना, नो चक्रवृ-
सम्फस्सज वेदनं पटिच्च उप्पज्जति चक्रवृसम्फस्सो, नो चक्रवृसम्फस्सं पटिच्च उप्पज्जति चक्रवृधातु .. पे०... मनोधातुं पटिच्च उप्पज्जति मनोसम्फस्सो, मनोसम्फस्सं पटिच्च उप्पज्जति मनोसम्फस्सो, नो मनो-
सम्फस्स पटिच्च उप्पज्जति मनोधातु । एवं खो, भिक्खवे, धातुनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्तं, फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति वेदना-
नानत्तं, नो वेदनानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्तं, नो फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्तं” ति ।

R. 143

5 B. 360

६. बाहिरधातुनानत्तसुतं

६. सावत्थिय विहरति । “धातुनानत्तं वो, भिक्खवे, देसेस्सामि । तं सुणाश ... पे०... कथं च, भिक्खवे, धातुनानत्तं ? रूपधातु सङ्घधातु गन्धधातु रसधातु फोटुब्बधातु धम्मधातु – इदं वुच्चति, भिक्खवे, धातुनानत्तं” ति ।

७. सञ्जानाननत्तसुतं

७. सावत्थिय विहरति । “धातुनानत्तं, भिक्खवे, पटिच्च उप्प-
ज्जति सञ्जानाननत्तं, सञ्जानाननत्तं पटिच्च उप्पज्जति सङ्कृप्पनानत्तं,
सङ्कृप्पनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति छन्दनानत्तं, छन्दनानत्तं पटिच्च उप्प-
ज्जति परिलाहनानत्तं, परिलाहनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति परियेसना-
नानत्तं । कतमं च, भिक्खवे, धातुनानत्तं ? रूपधातु ... पे०.. धम्मधातु –
इदं वुच्चति, भिक्खवे, धातुनानत्तं ।

15

20

“कथं च, भिक्खवे, धातुनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्जानाननत्तं,
सञ्जानाननत्तं पटिच्च उप्पज्जति सङ्कृप्पनानत्तं, सङ्कृप्पनानत्तं पटिच्च
उप्पज्जति छन्दनाननत्तं, छन्दनाननत्तं पटिच्च उप्पज्जति परिलाहनानत्तं,
परिलाहनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति परियेसनानाननत्तं ?

R. 144

“रूपधातुं, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति रूपसञ्जा, रूपसञ्जां
पटिच्च उप्पज्जति रूपसङ्कृप्पो, रूपसङ्कृप्पं पटिच्च उप्पज्जति रूपच्छन्दो,”

25

रूपच्छन्दं पटिच्च उप्पज्जति रूपपरिलाहो, रूपपरिलाह पटिच्च उप्प-
ज्जति रूपपरियेसना . पे० .. धम्मधातु पटिच्च उप्पज्जति धम्मसञ्चाना,
धम्मसञ्चानं पटिच्च उप्पज्जति धम्मसङ्कल्पो, धम्मसङ्कल्प पटिच्च उप्प-
ज्जति धम्मच्छन्दो^१, धम्मच्छन्द पटिच्च उप्पज्जति धम्मपरिलाहो, धम्म-
५ परिलाह पटिच्च उप्पज्जति धम्मपरियेसना ।

B 361

“एव, खो, भिक्खवे, धातुनानत्त पटिच्च उप्पज्जति सञ्चाना-
नानत्त, सञ्चानानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सङ्कल्पनानत्त, सङ्कल्पनानत्त
पटिच्च उप्पज्जति छन्दनानत्त, छन्दनानत्त पटिच्च उप्पज्जति परिलाह-
नानत्त, परिलाहनानत्त पटिच्च उप्पज्जति परियेसनानानत्त” ति ।

द. नोपरियेसनानानत्तसुतं

10 द. सावत्थ्य विहरति । “धातुनानत्त, भिक्खवे, पटिच्च उप्प-
ज्जति सञ्चानानानत्त, सञ्चानानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सङ्कल्पनानत्त,
सङ्कल्पनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति छन्दनानत्त, छन्दनानत्त पटिच्च उप्प-
ज्जति परिलाहनानत्त, परिलाहनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति परियेसना-
नानत्त; नो परियेसनानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति परिलाहनानत्त, नो
R. 145 15 परिलाहनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति छन्दनानत्त, नो छन्दनानत्त पटिच्च
उप्पज्जति सङ्कल्पनानत्त, नो सङ्कल्पनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्चाना-
नानत्त, नो सञ्चानानानत्त पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्त । कथं च,
भिक्खवे, धातुनानत्त? रूपधातु .. पे० .. धम्मधातु – इदं वुच्चति,
भिक्खवे, धातुनानत्त ।

20 “कथं च, भिक्खवे, धातुनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्चाना-
नानत्त, सञ्चानानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति .. पे० .. परियेसनानानत्त; नो
परियेसनानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति परिलाहनानत्त, नो परिलाहनानत्त
पटिच्च उप्पज्जति छन्दनानत्त, नो छन्दनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्चानानत्त,
सङ्कल्पनानत्त, नो सङ्कल्पनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्चानानत्त, सङ्कल्पनानत्त,
25 नो सञ्चानानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्त?

R. 146 “रूपधातु, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति रूपसञ्चाना ... पे० ...
धम्मधातु पटिच्च उप्पज्जति धम्मसञ्चाना, धम्मसञ्चाना पटिच्च उप्पज्जति
... पे० ... धम्मपरियेसना; नो धम्मपरियेसन पटिच्च उप्पज्जति धम्म-

^१ धम्मच्छन्दो – रो० ।

परिलाहो, नो धम्मपरिलाहं पटिच्च उप्पज्जति धम्मच्छन्दो', नो धम्म-
च्छन्दं पटिच्च उप्पज्जति धम्मसङ्क्षिप्तो, नो धम्मसङ्क्षिप्तं पटिच्च उप्प-
ज्जति धम्मसञ्ज्ञा, नो धम्मसञ्ज्ञं पटिच्च उप्पज्जति धम्मधातु ।

"एवं स्त्रो, भिक्खवे, धातुनानत्त पटिच्च उप्पज्जति सञ्ज्ञा-
नानत्त, सञ्ज्ञानानत्त पटिच्च उप्पज्जति ... पे० .. परियेसनानानत्तं, नो ५
परियेसनानानत्त पटिच्च उप्पज्जति परिलाहनानत्तं, नो परिलाहनानत्तं
पटिच्च उप्पज्जति छन्दनानत्तं, नो छन्दनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति
सङ्क्षिप्तनानत्तं, नो सङ्क्षिप्तनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्ज्ञानानत्तं,
नो सञ्ज्ञानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्तं" ति ।

६. बाहिरफस्सनाननत्तमुत्तं

६. सावत्थ्यथ विहरति । "धातुनानत्त भिक्खवे, पटिच्च उप्प- १० B. 362
ज्जति सञ्ज्ञानानत्त, सञ्ज्ञानानत्त पटिच्च उप्पज्जति सङ्क्षिप्तनानत्तं,
सङ्क्षिप्तनानत्त पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्त, फस्सनानत्त पटिच्च उप्प-
ज्जति वेदनानानत्तं, वेदनानानत्त पटिच्च उप्पज्जति छन्दनानत्तं, छन्द-
नानत्तं पटिच्च उप्पज्जति परिलाहनानत्तं, परिलाहनानत्तं पटिच्च
उप्पज्जति परियेसनानानत्तं, परियेसनानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति १५
लाभनानत्तं । कतमं च, भिक्खवे, धातुनानत्तं ? रूपधातु ... पे०... धम्म-
धातु - इदं वुच्चति, भिक्खवे, धातुनानत्तं ।

"कथं च, भिक्खवे, धातुनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्ज्ञा- १४७
नानत्तं, सञ्ज्ञानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति ... पे० .. लाभनानत्तं ?"

"रूपधातुं, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति रूपसञ्ज्ञा, रूपसञ्ज्ञं २०
पटिच्च उप्पज्जति रूपसङ्क्षिप्तो, रूपसङ्क्षिप्तं पटिच्च उप्पज्जति रूप-
सम्फस्तो, रूपसम्फस्तं पटिच्च उप्पज्जति रूपसम्फस्सजा वेदना, रूप-
सम्फस्सर्ज वेदनं पटिच्च उप्पज्जति रूपच्छन्दो, रूपच्छन्दं पटिच्च उप्प-
ज्जति रूपपरिलाहो, रूपपरिलाहं पटिच्च उप्पज्जति रूपपरियेसना, २५
रूपपरियेसनं पटिच्च उप्पज्जति रूपलाभो ... पे०... धम्मधातुं पटिच्च
उप्पज्जति धम्मसञ्ज्ञा, धम्मसञ्ज्ञं पटिच्च उप्पज्जति धम्मसङ्क्षिप्तो,
धम्मसङ्क्षिप्त पटिच्च उप्पज्जति धम्मसम्फस्तो, धम्मसम्फस्सं पटिच्च
उप्पज्जति धम्मसम्फस्सजा वेदना, धम्मसम्फस्सर्जं वेदनं पटिच्च उप्प-

^१ धम्मच्छन्दो - रौ० ।

ज्जति धम्मच्छन्दो, धम्मच्छन्दं पटिच्च उप्पज्जति धम्मपरिलाहो, धम्म-
परिलाह पटिच्च उप्पज्जति धम्मपरियेसना, धम्मपरियेसनं पटिच्च
उप्पज्जति धम्मलाभो ।

“एव खो, भिक्खवे, धातुनानत्त पटिच्च उप्पज्जति सञ्चा-
नानत्त, सञ्चानानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति । पे० परियेसनानानत्त,
परियेसनानानत्त पटिच्च उप्पज्जति लाभनानत्त” ति ।

१०. द्वुतिथाहिरफस्सनाननत्तसुत्तं

१० सावत्थिय विहरति । “धातुनानत्तं, भिक्खवे, पटिच्च
उप्पज्जति सञ्चानानानत्त, सञ्चानानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सङ्क्षप्प-
नानत्तं, फस्स वेदना । छन्द . परिलाह परियेसनानानत्त पटिच्च

R. 148

१० उप्पज्जति लाभनानत्तं; नो लाभनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति परियेसना-
नानत्तं, नो परियेसनानानत्त पटिच्च उप्पज्जति परिलाहनानत्त, नो
परिलाहनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति .. पे० छन्द वेदना . फस्स

B. 369

१० सञ्चानानानत्त, नो सञ्चानानानत्त पटिच्च उप्पज्जति धातु-
नानत्त । कतम च, भिक्खवे, धातुनानत्त ? रूपधातु पे० धम्म-

१५ धातु – इद वुच्चति, भिक्खवे, धातुनानत्त ।

“कथ च, भिक्खवे, धातुनानत्त पटिच्च उप्पज्जति सञ्चा-
नानत्त, सञ्चानानानत्त पटिच्च उप्पज्जति सङ्क्षप्पनानत्त ? फस्स . वेदना
... छन्द ... परिलाह .. परियेसना ... लाभ .. नो लाभनानत्त पटिच्च

२० उप्पज्जति परियेसनानानत्त, नो परियेसनानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति
परिलाह .. छन्द .. वेदना .. फस्स नो सङ्क्षप्पनानत्त पटिच्च उप्प-
ज्जति सञ्चानानानत्त, नो सञ्चानानानत्त पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्त ?

“रूपधातु, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति रूपसञ्जा । पे० ..

धम्मधातुं पटिच्च उप्पज्जति धम्मसञ्जा, धम्मसञ्जा पटिच्च उप्प-
ज्जति .. पे०. धम्मपरियेसना, धम्मपरियेसन पटिच्च उप्पज्जति धम्म-

२५ लाभी; नो धम्मलाभं पटिच्च उप्पज्जति धम्मपरियेसना, नो धम्म-
परियेसन पटिच्च उप्पज्जति धम्मपरिलाहो, नो धम्मपरिलाह पटिच्च
उप्पज्जति धम्मच्छन्दो, नो धम्मच्छन्दं पटिच्च उप्पज्जति धम्मसम्फ-

R. 149

स्सजा वेदना, नो धम्मफस्सं वेदनं पटिच्च उप्पज्जति धम्मसम्फस्सो,
नो धम्मसम्फस्सं पटिच्च उप्पज्जति धम्मसङ्क्षप्पो, नो धम्मसङ्क्षप्प

पटिच्च उप्पज्जति धम्मसञ्चा, नो धम्मसञ्चां पटिच्च उप्पज्जति
धम्मधातु ।

“एवं खो, भिक्खवे, धातुनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्चाना-
नानत्तं, सञ्चानानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति ...पे०... सङ्क्षिप्प ... फस्स ...
वेदना ... छन्द ... परिलाह ... परियेसना ... लाभ ... नो जाभनानत्तं ५
पटिच्च उप्पज्जति परियेसनानानत्तं, नो परियेसनानानत्तं पटिच्च उप्प-
ज्जति परिलाहनानत्तं, नो परिलाहनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति छन्द-
नानत्तं, नो छन्दनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति वेदनानानत्तं, नो वेदनानानत्तं
पटिच्च उप्पज्जति फस्सनानत्तं, नो फस्सनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति
सङ्क्षिप्पनानत्तं, नो सङ्क्षिप्पनानत्तं पटिच्च उप्पज्जति सञ्चानानत्तं, नो १०
सञ्चानानत्तं पटिच्च उप्पज्जति धातुनानत्तं” ति ।

नानत्तदग्मो पठमो ।

तस्युद्धानं

धातुफस्सं^१ च^२ नो चेतं, वेदना अपरे दुवे ।

एतं अज्ञात्तपञ्चकं, धातुसञ्चां^३ च नो चेत ।

फस्सस्स^४ अपरे दुवे, एतं बाहिरपञ्चकं ति ॥

११. सत्तधातुसुत्तं

११. सावत्थियं विहरति । “सत्तिमा, भिक्खवे, धातुयो । १५
कतमा सत्त? आभाधातु^५, सुभधातु, आकासानञ्चायतनधातु, विञ्चाण-
ञ्चायतनधातु, आकिञ्चञ्चायतनधातु, नेवसञ्चानासञ्चायतन-
धातु, सञ्चावेदयितनिरोधधातु – इमा खो, भिक्खवे, सत्त धातुयो”
ति ।

B 36.
R. 150

एवं वुत्ते, अञ्चतरो भिक्खु भगवन्त एतदवोच – “या चायं, २५
भन्ते, आभाधातु या च सुभधातु या च आकासानञ्चायतनधातु या च
विञ्चाणञ्चायतनधातु या च आकिञ्चञ्चायतनधातु या च नेव-
सञ्चानासञ्चायतनधातु या च सञ्चावेदयितनिरोधधातु – इमा नु-
खो, भन्ते, धातुयो कि पटिच्च पञ्चायत्ती” ति ?

१-१ धातु सम्फस्स – सी०, धातु सम्फस्सञ्च – स्या०, रो० । २. धातुसञ्चा –
सी०, स्या०, रो० । ३ फस्सेन – सी०, रो० । ४ सुभाधातु – सी०, स्या० ।

- “यायं, भिक्खु, आभाधातु — अय धातु अन्वकार पटिच्च पञ्जायति । याय, भिक्खु, सुभधातु — अयं धातु असुरं पटिच्च पञ्जायति । याय, भिक्खु, आकासानञ्चायतनधातु — अय धातु रूपं पटिच्च पञ्जायति । यायं, भिक्खु, विञ्चाणञ्चायतनधातु — अय धातु श्राकासानञ्चायतनं पटिच्च पञ्जायति । यायं, भिक्खु, आकिञ्चायतनधातु — अय धातु विञ्चाणञ्चायतनं पटिच्च पञ्जायति । यायं, भिक्खु, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनधातु — अय धातु आकिञ्चञ्जायतनं पटिच्च पञ्जायति । यायं, भिक्खु, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधधातु — अय धातु निरोधं पटिच्च पञ्जायती” ति ।
- 10 “या चायं, भन्ते, आभाधातु या च सुभधातु या च आकासानञ्चायतनधातु या च विञ्चाणञ्चायतनधातु या च आकिञ्चञ्जायतनधातु या च नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनंधातु या च सञ्ज्ञावेदयितनिरोधधातु — इमा नु खो, भन्ते, धातुयो कथ समापत्ति पत्तब्बा” ति ?
- R. 151 B. 365 15 “या चाय, भिक्खु, आभाधातु या च सुभधातु या च आकासानञ्चायतनधातु या च विञ्चाणञ्चायतनधातु या च आकिञ्चञ्जायतनधातु — इमा धातुयो सञ्ज्ञासमापत्ति पत्तब्बा । याय, भिक्खु, नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनधातु — अयं धातु सङ्घारावसेससमापत्ति पत्तब्बा । याय, भिक्खु, सञ्ज्ञावेदयितनिरोधधातु — अय धातु निरोधसमापत्ति पत्तब्बा” ति ।

१२. सनिदानसुतं

१२. सावस्थिय विहरति । “सनिदान, भिक्खवे, उप्पज्जति कामवितक्को, नो अनिदानं, सनिदानं उप्पज्जति व्यापादवितक्को”,
नो अनिदानं; सनिदान उप्पज्जति विहिसावितक्को, नो अनिदान ।
- 25 “कथं च, भिक्खवे, सनिदान उप्पज्जति कामवितक्को, नो अनिदानं; सनिदानं उप्पज्जति व्यापादवितक्को, नो अनिदानं, सनि-दानं उप्पज्जति विहिसावितक्को, नो अनिदानं ? कामधातु, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति कामसञ्ज्ञा, कामसञ्ज्ञ पटिच्च उप्पज्जति काम-पटिच्च उप्पज्जति कामच्छन्दो, कामच्छन्द पटिच्च

^१ व्यापादवितक्को — रो० ।

उप्पज्जति कामपरिल्लाहो, कामपरिल्लाहं पटिच्च उप्पज्जति कामपरि-
येसना । कामपरियेसन, भिक्खवे, परियेसमानो अस्सुतवा पुथुज्जनो
तीहि ठानेहि मिच्छा पटिपञ्जति – कायेन वाचाय मनसा ।

“ब्यापादधातुं, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति ब्यापादसञ्ज्ञा,
ब्यापादसञ्ज्ञं पटिच्च उप्पज्जति ब्यापादसङ्क्षिप्तो . पै०... ब्यापाद- ५
च्छन्दो .. ब्यापादपरिल्लाहो .. ब्यापादपरियेसना .. ब्यापादपरियेसन,
भिक्खवे, परियेसमानो अस्सुतवा पुथुज्जनो तीहि ठानेहि मिच्छा पटि-
पञ्जति – कायेन वाचाय मनसा ।

“विर्हिसाधातु, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति विर्हिसासञ्ज्ञा;
विर्हिसासञ्ज्ञं पटिच्च उप्पज्जति विर्हिसासङ्क्षिप्तो ... पै० .. विर्हिसा- १०
च्छन्दो ... विर्हिसापरिल्लाहो .. विर्हिसापरियेसना ... विर्हिसापरियेसनं,
भिक्खवे, परियेसमानो अस्सुतवा पुथुज्जनो तीहि ठानेहि मिच्छा पटि-
पञ्जति – कायेन वाचाय मनसा ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो आदित्तं तिणुकं सुखे तिणदाये
निक्षिपेय; नो चे हत्येहि च पादेहि च खिप्पमेव निब्बापेय । एव १५
हि, भिक्खवे, ये तिणकटुनिस्तता पाणा ते अनयव्यसनं आपञ्जेयु ।
एवमेव खो, भिक्खवे, यो हि कोच्चि समणो वा ब्राह्मणो वा उप्पन्न विसम-
गत सञ्ज्ञं^१ न खिप्पमेव पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभाव
गमेति सो दिट्ठे चेव धम्मे दुखव विहरति सविधातं सउपायास सपरि-
लाह; कायस्स च भेदा पर मरणा दुग्गति पाटिकङ्घा ।

“सनिदानं, भिक्खवे, उप्पज्जति नेक्खम्मवितक्को, नो अनिदानं;
सनिदानं उप्पज्जति अब्यापादवितक्को, नो अनिदानं, सनिदानं उप्प-
ज्जति अविर्हिसावितक्को, नो अनिदान ।

“कथ च, भिक्खवे, सनिदान उप्पज्जति नेक्खम्मवितक्को, नो
अनिदान, सनिदान उप्पज्जति अब्यापादवितक्को, नो अनिदानं, २५
सनिदान उप्पज्जति अविर्हिसावितक्को, नो अनिदानं? नेक्खम्मधातु,
भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति नेक्खम्मसञ्ज्ञा, नेक्खम्मसञ्ज्ञं पटिच्च
उप्पज्जति नेक्खम्मसङ्क्षिप्तो, नेक्खम्मसङ्क्षिप्त पटिच्च उप्पज्जति नेक्खम्म-
च्छन्दो^२, नेक्खमच्छन्द पटिच्च उप्पज्जति नेक्खम्मपरिल्लाहो, नेक्खम्म-
परिल्लाहं पटिच्च उप्पज्जति नेक्खम्मपरियेसना. नेक्खम्मपरियेसनं, ३०

१ अगुस्तलसञ्ज्ञ – सी०, स्था० । २ नेक्खम्मच्छन्दो – सी०, रो० ।
स० २-१७

भिक्खवे, परियसमानो सुतवा अरियसावको तीहि ठानेहि सम्मा पटिपज्जति – कायेन वाचाय मनसा ।

“अब्यापादधातु, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति अब्यापादसञ्चाना,
अब्यापादसञ्चाना पटिच्च उप्पज्जति अब्यापादसङ्क्षिप्तो . पे० अब्या-
5 पादच्छन्दो ... अब्यापादपरिलाहो अब्यापादपरियेसना, अब्यापाद-
परियेसन, भिक्खवे, परियेसमानो सुतवा अरियसावको तीहि ठानेहि
सम्मा पटिपज्जति – कायेन वाचाय मनसा ।

R 153

“अविहिसाधातु, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति अविहिसासञ्चाना,
अविहिसासञ्चाना पटिच्च उप्पज्जति अविहिसासङ्क्षिप्तो, अविहिसासङ्क्षिप्त
1६ पटिच्च उप्पज्जति अविहिसाच्छन्दो, अविहिसाच्छद् पटिच्च उप्पज्जति
अविहिसापरिलाहो, अविहिसापरिलाह पटिच्च उप्पज्जति अविहिसा-
परियेसना, अविहिसापरियेसन, भिक्खवे, परियेसमानो सुतवा अरिय-
सावको तीहि ठानेहि सम्मा पटिपज्जति – कायेन वाचाय मनसा ।

B 367

“सेयथापि, भिक्खवे, पुरिसो आदित तिणुक्क सुखे तिणदाये
1५ निक्खिपेय्य, तमेन हत्थेहि च पादेहि च खिप्पमेव निब्बापेय्य । एव
हि, भिक्खवे, ये तिणकटुनिस्सिता पाणा ते न अनयब्यसन आपज्जेयु ।
एवमेव खो, भिक्खवे, यो हि कोचि सम्पो वा ब्राह्मणो वा उप्पन
विसमगतं सञ्चान्^१ खिप्पमेव पज्जहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभाव
गमेति सो दिट्ठे चेव घम्मे सुख विहरति अविहिसाधातु अनुपायास अपरि-
2० छाहं; कायस्स च भेदा पर मरणा सुगति पाटिकङ्गा” ति ।

१३ गिर्जकावसरथसुतं

१३. एक समय भगवा जातिके विहरति गिर्जकावसरथे
तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” दि
ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतद्वोच –
“धातु, भिक्खवे, पटिच्च उप्पज्जति सञ्चाना, उप्पज्जति दिट्ठि
2५ उप्पज्जति वितक्को” ति । एव वुत्ते, ग्रायस्मा कञ्चानो^२ भगवन्त एतद
वोच – “याय, भन्ते, दिट्ठि – ‘असम्मासम्बुद्धेभु सम्मासम्बुद्धा’ दि
श्य नु खो, भन्ते, दिट्ठि कि पटिच्च पञ्चायती” ति ?

१ भ्रकुष्मनमञ्चा – नो०, रया० । २ लड्डोकञ्चानो – रो०, नन्वोकञ्चानो
सी० । ३ ० मन्वद्वा – रो० ।

“महती खो एसा, कच्चान, धातु यदिद अविज्जाधातु । हीनं, कच्चान, धातुं पटिच्च उपज्जति हीना सञ्ज्ञा, हीना दिट्ठि, हीनो वितक्को, हीना चेतना, हीना पत्थना, हीनो पणिधि, हीनो पुगलो, हीना वाचा, हीनं आचिकखति देसेति पञ्जापेति पटुपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति, हीना तस्स उपपत्ती ति बदामि ।

5

“मज्जिम, कच्चान, धातु पटिच्च उपज्जति मज्जिमा सञ्ज्ञा, मज्जिमा दिट्ठि, मज्जिमो वितक्को, मज्जिमा चेतना, मज्जिमा पत्थना, मज्जिमो पणिधि, मज्जिमो पुगलो, मज्जिमा वाचा, मज्जिम आचिकखति देसेति पञ्जापेति पटुपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति; मज्जिमा तस्स उपपत्ती ति बदामि ।

10

“पणीतं, कच्चान, धातु पटिच्च उपज्जति पणीता सञ्ज्ञा, पणीता दिट्ठि, पणीतो वितक्को, पणीता चेतना, पणीता पत्थना, पणीतो पणिधि, पणीतो पुगलो, पणीता वाचा; पणीतं आचिकखति देसेति पञ्जापेति पटुपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति; पणीता तस्स उपपत्ती ति बदामी” ति ।

15

१४ हीनाधिभुत्तिकसुत्तं

१४. सावत्थियं विहरति । “धातुसो व^१, भिक्खवे, सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । हीनाधिभुत्तिका हीनाधिभुत्तिकेहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति; कल्याणाधिभुत्तिका कल्याणाधिभुत्तिकेहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति ।

B 368

“अतीतं पि खो, भिक्खवे, अद्वानं धातुसो व सत्ता संसन्दिष्ट समिसु । हीनाधिभुत्तिका हीनाधिभुत्तिकेहि सद्धि ससन्दिष्ट समिसु; कल्याणाधिभुत्तिका कल्याणाधिभुत्तिकेहि सद्धि संसन्दिष्ट समिसु ।

20

“अनागतं पि खो, भिक्खवे, अद्वानं धातुसो व सत्ता ससन्दिष्ट समेस्सन्ति । हीनाधिभुत्तिका हीनाधिभुत्तिकेहि सद्धि ससन्दिष्ट समेस्सन्ति; कल्याणाधिभुत्तिका कल्याणाधिभुत्तिकेहि सद्धि ससन्दिष्ट समेस्सन्ति ।

25

“एतरहि पि^२ खो, भिक्खवे, पच्चुप्पन्न अद्वानं धातुसो व सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । हीनाधिभुत्तिका हीनाधिभुत्तिकेहि सद्धि ससन्दन्ति

R. 155

^१ ती, रो० पोत्यकेनु नत्यि । ^२ रो० पोत्यके नत्यि ।

समेन्ति; कल्याणाधिमुक्तिका कल्याणाधिमुक्तिकेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

१५. चङ्कमसुतं

- १५ एक समय भगवा राजगहे विहरति गिजक्कटे पब्बते ।
 तेन खो पन समयेन आयस्मा सारिपुत्रो सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि
 ५ भगवतो अविदूरे चङ्कमति, आयस्मा पि खो महामोगलानो सम्बहु-
 लेहि भिक्खूहि सद्वि भगवतो अविदूरे चङ्कमति; आयस्मा पि खो
 महाकस्सपो सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि भगवतो अविदूरे चङ्कमति,
 आयस्मा पि खो अनुरुद्धो सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि भगवतो अविदूरे
 चङ्कमति, आयस्मा पि खो पुण्णो मन्तानिपुत्तो सम्बहुलेहि भिक्खूहि
 10 सद्वि भगवतो अविदूरे चङ्कमति; आयस्मा पि खो उपालि सम्बहुलेहि
 भिक्खूहि सद्वि भगवतो अविदूरे चङ्कमति; आयस्मा पि खो आनन्दो
 सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि भगवतो अविदूरे चङ्कमति, देवदत्तो पि खो
 सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि भगवतो अविदूरे चङ्कमति ।

B. 369

१६. अथ खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि ~ “पस्सथ नो तुम्हे,
 15 भिक्खवे, सारिपुत्रं सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि चङ्कमत्तं” ति ?
 “एव, भन्ते” ।

“सब्बे खो एते, भिक्खवे, भिक्खू महापञ्चा । पस्सथ नो तुम्हे,
 भिक्खवे, भिक्खवे, भिक्खूहि सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि चङ्कमत्तं” ति ?
 “एव, भन्ते” ।

- 20 “सब्बे खो एते, भिक्खवे, भिक्खू महिद्विका । पस्सथ नो तुम्हे,
 भिक्खवे, कस्सपं सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि चङ्कमत्तं” ति ?

R. 156

“एवं, भन्ते” ।
 “सब्बे खो एते, भिक्खवे, भिक्खू धुतवादा । पस्सथ नो तुम्हे,
 भिक्खवे, अनुरुद्ध सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि चङ्कमत्तं” ति ?

- 25 “एवं, भन्ते” ।
 “सब्बे खो एते, भिक्खवे, भिक्खू दिव्वचक्खुका । पस्सथ नो तुम्हे,
 भिक्खवे, पुण्ण मन्तानिपुत्तं सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्वि चङ्कमत्तं ?

“एवं, भन्ते” ।

“सब्बे खो एते, भिक्खवे, भिक्खू धम्मकथिका । पस्सथ नो तुम्हे, भिक्खवे, उपार्लि सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्विचङ्गमन्तं” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“सब्बे खो एते, भिक्खवे, भिक्खू विनयधरा । पस्सथ नो तुम्हे, ५ भिक्खवे, आनन्द सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्विचङ्गमन्तं” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“सब्बे खो एते, भिक्खवे, भिक्खू बहुस्मिता । पस्सथ नो तुम्हे, भिक्खवे, देवदत्तं सम्बहुलेहि भिक्खूहि सद्विचङ्गमन्तं” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“सब्बे खो एते, भिक्खवे, भिक्खू पापिच्छा । धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संसन्दन्ति समेन्ति । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दन्ति समेन्ति; कल्याणाधिमुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दन्ति समेन्ति । अतीतं पि खो, भिक्खवे, अद्वानं धातुसो व सत्ता संसन्दिसु समिसु । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दिसु १५ समिसु, कल्याणाधिमुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दिसु समिसु ।

“अनागतं पि खो, भिक्खवे, अद्वानं धातुसो व सत्ता संसन्दिस्सन्ति समेस्सन्ति । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दिस्सन्ति समेस्सन्ति; कल्याणाधिमुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दिस्सन्ति समेस्सन्ति ।

“एतरहि पि खो, भिक्खवे, पच्चुप्पन्नं अद्वानं धातुसो व सत्ता संसन्दन्ति समेन्ति । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दन्ति समेन्ति; कल्याणाधिमुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

१६ सगाथासुतं

१७. सावत्थियं विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संसन्दन्ति समेन्ति । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दन्ति समेन्ति । अतीतं पि खो, भिक्खवे, अद्वानं धातुसो व सत्ता संसन्दिसु समिसु । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्विच संसन्दिसु समिसु । अनागतं पि खो, भिक्खवे, अद्वानं धातुसो व सत्ता संसन्दिस्सन्ति समे-

25 B. 370

R. 157

ससन्ति । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्वि ससन्दिस्सन्ति समे-
सन्ति । एतरहि पि खो, भिक्खवे, पच्चुप्पन्न अद्वान धातुसो व सत्ता
ससन्दन्ति समेन्ति । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्वि ससन्दन्ति
समेन्ति ।

- 5   “सेव्यथापि, भिक्खवे, गूथो गूथेन ससन्दति समेति; मुत्तं मुत्तेन
ससन्दति समेति; खेलो खेलेन ससन्दति समेति, पुब्बो पुब्बेन ससन्दति
समेति; लोहितं लोहितेन ससन्दति समेति, एवमेव खो, भिक्खवे,
धातुसो व सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि
सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति । अतीत पि खो अद्वान . पे०.. अनागत पि
10   खो अद्वान ... पे०.. एतरहि पि खो पच्चुप्पन्न अद्वान धातुसो व सत्ता
ससन्दन्ति समेन्ति । हीनाधिमुत्तिका हीनाधिमुत्तिकेहि सद्वि ससन्दन्ति
समेन्ति ।

R. 158

- “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । कल्याणा-
धिमुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति । अतीत पि
15   खो, भिक्खवे, अद्वानं धातुसो व सत्ता ससन्दिसु समिसु । कल्याणाधि-
मुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्वि ससन्दिसु समिसु ।

“अनागत पि खो, भिक्खवे, अद्वान . पे० एतरहि पि खो,
भिक्खवे, पच्चुप्पन्न अद्वान धातुसो व सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति ।
कल्याणाधिमुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति ।

- 20   “सेव्यथापि, भिक्खवे, खीर खीरेन ससन्दति समेति, तेलं तेलेन
ससन्दति समेति, सप्पि सप्पिना ससन्दति समेति, मधु मधुना ससन्दति
समेति, फाणित फाणितेन ससन्दति समेति, एवमेव खो, भिक्खवे,
धातुसो व सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । कल्याणाधिमुत्तिका कल्याणाधि-
मुत्तिकेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति । अतीत पि खो अद्वान ... अनागत
25   पि खो अद्वान एतरहि पि खो पच्चुप्पन्नं अद्वान धातुसो व सत्ता
ससन्दन्ति समेन्ति । कल्याणाधिमुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्वि
ससन्दन्ति समेन्ती” ति ।

B 371

१८ इदमवोच भगवा । इद वत्वान्^१ सुगतो अथापर एतदवोच

सत्था -

१. वत्वा - सी०, वत्वा च - रो० ।

“संसगा वनथो जातो, असंसगोन छिज्जति ।
परित्तं दारुमारुह, यथा सीदे महणवे ॥
“एवं कुसीतमागम्म, साधुजीवि॑ पि सीदति ।
तस्मा तं परिवज्जेय्य, कुसीतं हीनविरियं ॥
“पविवित्तेहि अरियेहि, पहितत्तेहि ज्ञायीहि॑ ।
निच्चं आरद्धविरियेहि, पण्डतेहि सहावसे” ति ॥

५

१७. अस्तद्वन्दनमुत्तं

१६. सावत्थियं विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संस-
न्दन्ति समेन्ति । अस्तद्वा अस्तद्वेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति,
अहिरिका अहिरिकेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति; अनोत्तप्पिनो॑ अनोत्त-
प्पीहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति; अप्पस्सुता अप्पस्सुतेहि सद्धि संसन्दन्ति १०
समेन्ति, कुसीता कुसीतेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति, मुटुस्सतिनो मुटु-
स्सतीहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति; दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्धि संसन्दन्ति
समेन्ति ।

R. 155

“अतीतं पि खो, भिक्खवे, अद्वान धातुसो व सत्ता संसन्दिसु
समिसु । अस्तद्वा अस्तद्वेहि सद्धि संसन्दिसु समिसु; अहिरि-
केहि सद्धि संसन्दिसु समिसु; अनोत्तप्पिनो अनोत्तप्पीहि सद्धि संसन्दिसु
समिसु, अप्पस्सुता अप्पस्सुतेहि सद्धि संसन्दिसु समिसु; कुसी-
तेहि सद्धि संसन्दिसु समिसु; मुटुस्सतिनो मुटुस्सतीहि सद्धि संसन्दिसु
समिसु; दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्धि संसन्दिसु समिसु ।

“अतागतं पि खो, भिक्खवे, अद्वान धातुसो व सत्ता संसन्दि-
स्सन्ति समेस्सन्ति । अस्तद्वा अस्तद्वेहि सद्धि संसन्दिस्सन्ति समेस्सन्ति;
अहिरिका अहिरिकेहि सद्धि संसन्दिस्सन्ति समेस्सन्ति; अनोत्तप्पिनो॑
अनोत्तप्पीहि सद्धि .. पे०.. अप्पस्सुता अप्पस्सुतेहि सद्धि ... पे०...
कुसीता कुसीतेहि सद्धि .. पे०.. मुटुस्सतिनो मुटुस्सतीहि सद्धि ... पे०...
दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्धि संसन्दिस्सन्ति समेस्सन्ति ।

R. 160

25

“एतरहि पि खो, भिक्खवे, पच्चुप्पनं अद्वान धातुसो व सत्ता
संसन्दन्ति समेन्ति । अस्तद्वा अस्तद्वेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति;

१. साधुजीवी - सी०, स्या०, रो० । २. ज्ञायिहि - शी०, ज्ञायिभि - स्या० ।
३. अनोत्तप्पिनो - सी०, स्या०, रो० ।

अहिरिका अहिरिकेहि सद्वि . पे० . अनोत्तपिनो अनोत्तपीहि सद्वि ...पे०... अप्पस्सुता अप्पस्सुतेहि सद्वि . पे० . कुसीता कुसीतेहि सद्वि ..पे०.. मुद्रुस्सतिनो मुद्रुस्सतीहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति ।

- 5 “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । सद्वा सद्वेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, हिरिमना हिरिमनेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; ओत्तपिनो ओत्तपीहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; बहुस्सुता बहुस्सुतेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; आरद्धविरिया आरद्धविरियेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, उपद्वितस्सतिनो उपद्वितस्तीहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति,
- 10 10 पञ्जावन्तो पञ्जावन्तेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति । अतीत पि खो, भिक्खवे, अद्वान ...पे०.. अनागत पि खो, भिक्खवे . .पे०. एतरहि पि खो, भिक्खवे, पच्चुप्पन्न अद्वान धातुसो व सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । सद्वा सद्वेहि सद्वि .पे० . पञ्जावन्तो पञ्जावन्तेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ती” ति ।

१८. अस्सद्वमूलकमुत्तं

- 15 20. सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संस-
न्दन्ति समेन्ति । अस्सद्वा अस्सद्वेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, अहिरिका
अहिरिकेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि
संसन्दन्ति समेन्ति, सद्वा सद्वेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, हिरिमना
हिरिमनेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, पञ्जावन्तो पञ्जावन्तेहि सद्वि
20 25 ससन्दन्ति समेन्ति । अतीत पि खो, भिक्खवे, अद्वान धातुसो व सत्ता
ससन्दिसु समिसु ...पे०. अनागत पि खो, भिक्खवे, अद्वान धातुसो
व सत्ता ससन्दिस्सन्ति समेस्सन्ति ... पे०.. ।

- B. 373 “एतरहि पि खो, भिक्खवे, पच्चुप्पन्न अद्वान धातुसो व सत्ता
ससन्दन्ति समेन्ति । अस्सद्वा अस्सद्वेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, अहि-
रिका अहिरिकेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि
ससन्दन्ति समेन्ति, सद्वा सद्वेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, हिरिमना
हिरिमनेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, पञ्जावन्तो पञ्जावन्तेहि सद्वि
संसन्दन्ति समेन्ती ति ।

“धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संसन्दन्ति समेन्ति । अस्सद्वा अस्सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, अनोत्तप्तिनो अनोत्तप्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; सद्वा सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, ओत्तप्तिनो ओत्तप्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जावन्तो पञ्जावन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति ३
..पे० । (पठमवारो विय वित्यारेतब्दो ।)

R. 162

“धातुसो व, भिक्खवे .. पे०... अस्सद्वा अस्सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, अप्पस्सुता अप्पस्सुतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, सद्वा सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, बहुस्सुता बहुस्सुतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जावन्तो १० पञ्जावन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति .. पे०... ।

“धातुसो व, भिक्खवे .. पे०... अस्सद्वा अस्सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, कुसीता कुसीतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, सद्वा सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, आरद्धविरिया आरद्धविरियेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जा- १५ वन्तो पञ्जावन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति ... पे०... ।

“धातुसो व, भिक्खवे... पे०... अस्सद्वा अस्सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, मुहुस्सतिनो मुहुस्सतीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; सद्वा सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, उपट्टितस्सतिनो उपट्टितस्सतीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जा- २० वन्तो पञ्जावन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती ति .. पे०... कल्याणाधिमुक्तिकेर्हि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

१६. अहिरिकमूलकसुत्तं

२१. सावित्र्य विहरति । “धातुसो व ... पे०... अहिरिका अहिरिकेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, अनोत्तप्तिनो अनोत्तप्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; हिरिमना हिरिमनेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, ओत्तप्तिनो ओत्तप्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, बहुस्सुता^१ बहुस्सुतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जावन्तो पञ्जावन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति ... पे०... ।

R. 163

25 B. 374

१-१. म० पीत्यके नत्य ।

सं० २-१५

“अहिरिका अहिरिकेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, अप्पस्सुतोहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; हिरिमना हिरिमनेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, बहुस्सुतोहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जवन्तो पञ्जवन्तोहि सद्वि

५ संसन्दन्ति समेन्ति ... पे०... ।

“अहिरिका अहिरिकेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, कुसीता कुसी-
तोहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि संसन्दन्ति
समेन्ति; हिरिमना हिरिमनेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, आरद्धविरिया
आरद्धविरियेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जवन्तो पञ्जवन्तोहि सद्वि

१० संसन्दन्ति समेन्ति .. पे०.. ।

“अहिरिका अहिरिकेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, मुटुस्सतिनो
मुटुस्सतीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि
संसन्दन्ति समेन्ति, हिरिमना हिरिमनेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, उप-
ट्टितस्सतिनो उपट्टितस्सतीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जवन्तो
१५ पञ्जवन्तोहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती ति ... पे०.. कल्याणाधिमुक्तिका
कल्याणाधिमुक्तिकेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

२० अनोत्तप्तमूलकसुतं

R. 164

२२ सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता सं-
न्दन्ति समेन्ति । अनोत्तप्तिनो अनोत्तप्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति,
अप्पस्सुता अप्पस्सुतोहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि
२० सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, ओत्पिण्ठिनो ओत्पिणीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति,
बहुस्सुतोहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जवन्तो पञ्जवन्तोहि
सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति . पे०. ।

“अनोत्तप्तिनो अनोत्तप्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, कुसीता
कुसीतोहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि सद्वि संसन्दन्ति
२५ समेन्ति; ओत्पिण्ठिनो ओत्पिणीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, आरद्धविरिया
आरद्धविरियेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जवन्तो पञ्जवन्तोहि सद्वि
संसन्दन्ति समेन्ति .. पे०. ।

B. 375

“अनोत्तप्तिनो अनोत्तप्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, मुटु-
स्सतिनो मुटुस्सतीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्जेहि

सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; ओत्तपिनो ओत्तपीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, उपट्टितस्सतिनो उपट्टितस्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जवन्तो पञ्जवन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती ति ... पे० .. कल्याणाधिमुत्तिका कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

२१. अप्पस्सुतमूलकसुत्तं

२३. सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संस-
न्दन्ति समेन्ति । अप्पस्सुता अप्पस्सुतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति,
कुसीता कुसीतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्चेहि सद्वि
संसन्दन्ति समेन्ति; बहुस्सुता बहुस्सुतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, आरद्ध-
विरिया आरद्धविरियेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जवन्तो पञ्ज-
वन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति पे० ।

R 165

“अप्पस्सुता अप्पस्सुतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, मुदुस्सतिनो
मुदुस्सतीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्चेहि सद्वि
संसन्दन्ति समेन्ति; बहुस्सुता बहुस्सुतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, उप-
ट्टितस्सतिनो उपट्टितस्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पञ्जवन्तो
पञ्जवन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती ति ... पे० ... कल्याणाधिमुत्तिका
कल्याणाधिमुत्तिकेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

२२. कुसीतमूलकसुत्तं

२४. सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संस-
न्दन्ति समेन्ति । कुसीता कुसीतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, मुदुस्सतिनो
मुदुस्सतीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, दुप्पञ्जा दुप्पञ्चेहि सद्वि
संसन्दन्ति समेन्ति; आरद्धविरिया आरद्धविरियेहि सद्वि संसन्दन्ति
समेन्ति, उपट्टितस्सतिनो उपट्टितस्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति,
पञ्जवन्तो पञ्जवन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती ति ... पे० ... ।

(सब्बत्थ् ग्रतीतानागतपञ्चुपन्नं कातब्बं ।)

दुतियो वग्गो ।

तस्मुद्रान्

B. 376

*सत्तिमा^१ सनिदानं च, गिञ्जकावसर्थेन च ।
हीनाधिमुत्ति चङ्कम^२, सगाथा^३ अस्सद्वसत्तमं^४* ॥

R. 166

अस्सद्वमूलका पञ्च, चत्तारो^५ अहिरिकमूलका ।
अनोत्तप्यमूलका तीणि, द्वुवै^६ अप्पसुतेन च ॥

5

कुसीतं^७ एकक^८ वुत्तं^९, सुतन्ता तीणि^{१०} पञ्चका^{११} ।
वावीसति वुत्ता सुत्ता, दुतियो वग्गो पवुच्चती ति^{१२} ॥

२३. असमाहितसुतं

२५. सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संसन्दान्त समेन्ति । अस्सद्वा अस्सद्वेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, अहिरिका अहिरिकेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; अनोत्तप्यिनो अनोत्तप्यीहि १० सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; असमाहिता असमाहितेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; दुप्पञ्चा दुप्पञ्चेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति ।

“सद्वा सद्वेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, हिरिमना हिरिमनेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, ओत्तप्यिनो^{१३} ओत्तप्यीहि” सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; समाहिता समाहितेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, पञ्चवन्तो १५ पञ्चवन्तेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ती” ति ।

२४. दुस्सीलसुतं

२६. सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संसन्दन्ति समेन्ति । अस्सद्वा अस्सद्वेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; अहिरिका अहिरिकेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, अनोत्तप्यिनो अनोत्तप्यीहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति, दुस्सीला दुस्सीलेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति; दुप्पञ्चा दुप्पञ्चेहि सद्वि ससन्दन्ति समेन्ति ।

²⁰ *-* सी० पोत्यके नत्यि । १. सत्तिम—स्या० । २ च कम्म—रो० । ३-३ मणाय असद्व सत्तम—रो०, सत्तापारद्वसत्तम—स्या० । ४ चत्तारि—सी० । ५ द्वे—रो० । ६ एकका—रो० । ७. वुत्ता—रो० । ८ तीणि—रो० । ९ पञ्चका ति—स्या०, १० एकका—रो०, *-* सी०, स्या० पोत्यकेमु नत्यि । १०-१० ओत्तप्यिनो ओत्तप्यीहि—पञ्चवका—रो०, सी०, स्या०, रो० ।

“सद्वा सद्वेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; हिरिमना हिरिमनेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, ओत्पिनो ओत्पीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; सीलवन्तो सीलवन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; पञ्जवन्तो पञ्ज-वन्तेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

B. 377,
R. 167

२५. पञ्चशिखापदसुत्तं

२७ सावत्थियं विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता ५ संसन्दन्ति समेन्ति । पाणातिपातिनो पाणातिपातीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, अदिन्नादायिनो अदिन्नादायीहि सर्द्वि संसन्दन्ति समेन्ति; कामेसुमिच्छाचारिनो कामेसुमिच्छाचारीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; मुसावादिनो मुसावादीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; सुरामेरयमज्जप्पमाद-द्वायिनो सुरामेरयमज्जप्पमाद्वायीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति । १०

“पाणातिपाता पटिविरता पाणातिपाता पटिविरतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, अदिन्नादाना पटिविरता अदिन्नादाना पटिविरतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरता कामेसुमिच्छा-चारा पटिविरतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; मुसावादा पटिविरता मुसावादा पटिविरतेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; सुरामेरयमज्जप्पमाद-द्वाना पटिविरता सुरामेरयमज्जप्पमाद्वाना पटिविरतेहि सद्वि संसन्दन्ति १५ समेन्ती” ति ।

२६. सत्तकम्पथसुत्तं

२८. सावत्थियं विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता संसन्दन्ति समेन्ति । पाणातिपातिनो पाणातिपातीहि सर्द्वि संसन्दन्ति समेन्ति; अदिन्नादायिनो अदिन्नादायीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; कामेसुमिच्छाचारिनो कामेसुमिच्छाचारीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति; २० मुसावादिनो मुसावादीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, पिसुणवाचा पिसुण-वाचेहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, फरूसवाचा फरूसवाचेहि सद्वि संस-न्दन्ति समेन्ति; सम्फप्पलापिनो सम्फप्पलापीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति ।

“पाणातिपाता पटिविरता २०. अदिन्नादाना पटिविरता... कामेसुमिच्छाचारा पटिविरता .. मुसावादा पटिविरता ... पिसुणाय २५

वाचाय पटिविरता पिसुणाय वाचाय पटिविरतेहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति; फरसाय वाचाय पटिविरता फरसाय वाचाय पटिविरतेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति; सम्फप्पलापा पटिविरता सम्फप्पलापा पटिविरतेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

२७. दसकम्मपथसुत्तं

B 378, 5
R. 168

२६. सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । पाणातिपातिनो पाणातिपातीहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति; अदिश्वादायिनो पे० कामेसुमिच्छाचारिनो . मुसावादिनो ... पिसुणवाचा ... फरसवाचा . सम्फप्पलापिनो सम्फप्पलापीहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति; अभिज्ञालुनो अभिज्ञालूहि” सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति; व्यापन्नचित्ता^३ व्यापन्नचित्तेहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति, मिच्छादिट्ठिका मिच्छादिट्ठिकेहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति ।

१० “पाणातिपाता पटिविरता पाणातिपाता पटिविरतेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति, अदिश्वादाना पटिविरता .. पे०.. कामेसुमिच्छाचारा पटिविरता ... मुसावादा पटिविरता . पिसुणाय^१ वाचाय^२ . फर-
१५ साय^१ वाचाय^२ ... सम्फप्पलापा पटिविरता सम्फप्पलापा पटिविरतेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति, अनभिज्ञालुनो अनभिज्ञालूहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति; अव्यापन्नचित्ता अव्यापन्नचित्तेहि सद्धि संसन्दन्ति समेन्ति; सम्मादिट्ठिका सम्मादिट्ठिकेहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ती” ति ।

२८ अहुज्ञिकसुत्तं

३० सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता ससन्दन्ति समेन्ति । मिच्छादिट्ठिका मिच्छादिट्ठिकेहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति, मिच्छासङ्घप्पा . पे०... मिच्छावाचा ... मिच्छाकम्मता ... मिच्छाआजीवा . मिच्छावायामा मिच्छासतिनो . मिच्छासमाधिनो मिच्छासमाधीहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति; सम्मादिट्ठिका सम्मादिट्ठिकेहि सद्धि ससन्दन्ति समेन्ति, सम्मासङ्घप्पा ... पे०... सम्मावाचा

^१ अभिज्ञालुहि – सी० । ^२ व्यापन्नचित्त – रो० । ^{३-३} पिसुणा वाचा – सी० ।

^{४-४} फरसा वाचा – सी० ।

... सम्माकमन्ता ... सम्माआजीवा ... सम्मावायामा ... सम्मासतिनो...
सम्मासमाधिनो सम्मासमाधीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

२६ दसङ्गसुतं

३१ सावत्थिय विहरति । “धातुसो व, भिक्खवे, सत्ता
संसन्दन्ति समेन्ति । मिच्छादिट्का मिच्छादिट्केहि सद्वि संसन्दन्ति
समेन्ति, मिच्छासङ्कप्पा . पे०... मिच्छावाचा ... मिच्छाकमन्ता ... ५
मिच्छाआजीवा . मिच्छावायामा . मिच्छासतिनो .. मिच्छासमाधिनो
मिच्छासमाधीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, मिच्छाज्ञाणिनो मिच्छा-
ज्ञाणीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, मिच्छाविमुत्तिनो मिच्छाविमुत्तीहि
सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति ।

B. 379,
R. 169

“सम्मादिट्का सम्मादिट्केहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति । १०
सम्मासङ्कप्पा . पे०. सम्मावाचा . सम्माकमन्ता ... सम्माआजीवा
.. सम्मावायामा .. सम्मासतिनो .. सम्मासमाधिनो .. सम्माज्ञाणिनो
सम्माज्ञाणीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ति, सम्माविमुत्तिनो सम्मा-
विमुत्तीहि सद्वि संसन्दन्ति समेन्ती” ति ।

(सव्वत्थ अतीतानागतपञ्चपञ्च कातब्दं ।)

सत्तम्भ बुत्तनानं उह्वन्

असमाहित^१ दुस्रील^२, पञ्च सिक्खापदानि च ।

15

सत्त कम्पथा वुत्ता, दसकम्पथेन च ।

च्छु अट्टङ्गिको वुत्तो, दसहङ्गेन^३ च सत्तमं ॥

कम्पथवग्गो ततियो ।

२० चतुर्थातुसुतं

३२. एक समय भगवा सावत्थिय विहरति जेतवने अनाथ-
पिण्डिकस्स आरामे ।

“चतस्रो इमा, भिक्खवे, धातुयो । कतमा चतस्रो ? पठवी- २०
धातु^४, आपोधातु, तेजोधातु, वायोधातु – इमा खो, भिक्खवे, चतस्रो
धातुयो” ति ।

^१ असमाहित च – स्या० । ^२ दुस्रील्य – रो० । ^३ दसहङ्गेन – सो०, दसहि
अङ्गेन – स्या० । ^४ पथवीधातु – म०; पठविधातु – सो० ।

३१. पुब्वेसम्बोधसुत्तं

R. 170

३३. सावत्तियं विहरति । “पुब्वेव” मे, भिक्खवे, सम्बोधा

अनभिसम्बुद्धस्स वीचिसत्तस्सेव सतो एतव्वहोसि – ‘को नु खो पठवी-
वातुया अस्सादो, को आदीनवो, कि निस्सरणं; को आपोवातुया

B. 380

अस्सादो, को आदीनवो, कि निस्सरणं; को तेजोवातुया अस्सादो, को
५ आदीनवो, कि निस्सरणं; को वायोवातुया अस्सादो, को आदीनवो,
कि निस्सरणं’ ति ?

“तस्य महं, भिक्खवे, एतव्वहोसि – ‘यं खो पठवीवातुं पटिच्च
उप्पज्जति सुखं सोमनस्सं, अयं पठवीवातुया अस्सादो, यं^२ पठवीवातु
अनिच्चा दुक्खा विपरिणामधम्मा, अयं पठवीवातुया आदीनवो; यो
१० पठवीवातुया छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहारं, इदं पठवीवातुया निस्स-
रणं । यं आपोवातुं पटिच्च ... पे०... यं तेजोवातु पटिच्च .पे०... यं
वायोवातुं पटिच्च उप्पज्जति सुखं सोमनस्सं, अयं वायोवातुया अस्सादो;
यं वायोवातु अनिच्चा दुक्खा विपरिणामधम्मा, अयं वायोवातुया आदी-
नवो; यों वायोवातुया छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहारं, इदं वायोवातुया
१५ निस्सरणं’ ।

“यावकीवज्ञाहं, भिक्खवे, इमासं चतुर्बं वातूनं एवं अस्सादं च
अस्साद्तो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं
न^३ अव्यञ्जनार्थिं, नेव तावाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके सब्रहम्के
सस्समण्नाहृणिया पजाय सदेवमनुस्साय अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं
२० अभिसम्बुद्धो ति पञ्चञ्जनार्थिं ।

“यतो च ख्वाहं, भिक्खवे, इमासं चतुर्बं वातूनं एवं अस्सादं च
अस्साद्तो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं
अव्यञ्जनार्थिं, अथाह, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके सब्रहम्के सस्समण-
नाहृणिया पजाय सदेवमनुस्साय अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो
२५ ति पञ्चञ्जनार्थिं । ज्ञाणं च पत मे दस्सनं उद्यादि-‘अकुप्पा मे विमुत्ति’,
अयमन्तिमा जाति, नत्य दानि पुनर्बन्धो” ति ।

R. 171

१. पुब्वे—रो० । २. या—रो० । ३. यं—रो० । ४-५. नावञ्जनार्थिं—मी०,
स्वा० । ५. चेतोविमुत्ति—मी०, रो० ।

३२. अचर्णिसुत्तं

३४. सावत्थियं विहरति । “पठवीधातुयाहं, भिक्खवे, अस्सादं-परियेसनं अचरि, यो पठवीधातुया अस्सादो तदज्जगमं, यावता पठवी-धातुया अस्सादो पञ्चाय मे सो सुदिट्ठो । पठवीधातुयाहं, भिक्खवे, आदीनवपरियेसनं अचरि, यो पठवीधातुया आदीनवो तदज्जगमं, यावता पठवीधातुया आदीनवो पञ्चाय मे सो सुदिट्ठो । पठवीधातुयाहं, ५ भिक्खवे, निस्सरणपरियेसनं अचरि, यं पठवीधातुया निस्सरणं तदज्जगमं, यावता पठवीधातुया निस्सरणं पञ्चाय मे तं सुदिट्ठुं ।

B 381

“आपोधातुयाहं, भिक्खवे ... पे०... तेजोधातुयाहं, भिक्खवे... वायोधातुयाहं, भिक्खवे, अस्सादपरियेसनं अचरि, यो वायोधातुया अस्सादो तदज्जगमं, यावता वायोधातुया अस्सादो पञ्चाय मे सो १० सुदिट्ठो । वायोधातुयाहं, भिक्खवे, आदीनवपरियेसनं अचरि, यो वायोधातुया आदीनवो तदज्जगमं, यावता वायोधातुया आदीनवो पञ्चाय मे सो सुदिट्ठो । वायोधातुयाहं, भिक्खवे, निस्सरणपरियेसनं अचरि, यं वायोधातुया निस्सरणं तदज्जगमं, यावता वायोधातुया १५ निस्सरणं पञ्चाय मे तं सुदिट्ठुं ।

15

“यावकीवञ्चाहं, भिक्खवे, इमासं चतुन्नं धातूनं अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं न अबमञ्चासि, नेव तावाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके सब्रह्माके सस्समण्ब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय अनुत्तरं सम्मासम्बोधि अभिसम्बुद्धो ति पच्चञ्चासि ।

R 172

“यतो च ख्वाहं, भिक्खवे, इमासं चतुन्नं धातूनं अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं अबमञ्चासि, अथाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके सब्रह्माके सस्समण-ब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय अनुत्तरं सम्मासम्बोधि अभिसम्बुद्धो ति पच्चञ्चासि । ज्ञाणं च पन मे दस्सनं उदपादि – ‘अकुप्पा मे २० विमुत्ति, अयमन्तिमा जाति, नत्थि दानि पुनव्ववो’” ति ।

20

३३. नोचेदसुत्तं

३५. सावत्थियं विहरति । “नो चेदं, भिक्खवे, पठवीधातुया अस्सादो अभविस्स, नयिदं सत्ता पठवीधातुया सारज्जेय्युं । यस्मा च २० २-१६

B 382

खो, भिक्खवे, अतिथि पठवीधातुया अस्सादो, तस्मा सत्ता पठवीधातुया सारज्जन्ति । नो चेद, भिक्खवे, पठवीधातुया आदीनवो अभविस्स, नयिद सत्ता पठवीधातुया निविन्देयु । यस्मा च खो, भिक्खवे, अतिथि पठवीधातुया आदीनवो, तस्मा सत्ता पठवीधातुया निविन्दन्ति । नो ५ चेदं, भिक्खवे, पठवीधातुया निस्सरणं अभविस्स, नयिद सत्ता पठवीधातुया निस्सरेयु । यस्मा च खो, भिक्खवे, अतिथि पठवीधातुया निस्सरण, तस्मा सत्ता पठवीधातुया निस्सरन्ति ।

“नो चेद, भिक्खवे, आपोधातुया अस्सादो अभविस्स . पै०

नो चेदं, भिक्खवे, तेजोधातुया ... नो चेद, भिक्खवे, वायोधातुया

१० अस्सादो अभविस्स, नयिदं सत्ता वायोधातुया सारज्जेयु । यस्मा च खो, भिक्खवे, अस्थि वायोधातुया अस्सादो, तस्मा सत्ता वायोधातुया सारज्जन्ति । नो चेदं, भिक्खवे, वायोधातुया आदीनवो अभविस्स,

R.173 १५ नयिदं सत्ता वायोधातुया निविन्देयु । यस्मा च खो, भिक्खवे, अतिथि वायोधातुया आदीनवो, तस्मा सत्ता वायोधातुया निविन्दन्ति । नो

१५ चेद, भिक्खवे, वायोधातुया निस्सरणं अभविस्स, नयिदं सत्ता वायोधातुया निस्सरेयु । यस्मा च खो, भिक्खवे, अतिथि वायोधातुया निस्सरण, तस्मा सत्ता वायोधातुया निस्सरन्ति ।

“यावकीविज्ञ्वमे, भिक्खवे, सत्ता इमासं चतुष्पं धातून अस्साद

च अस्सादतो आदीनव च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूत

२० न अब्भञ्ज्ञासु, नेव ताविमे भिक्खवे, सत्ता सदेवका लोका समारका सब्रह्मका सस्समण्ड्राहाणिया पजाय सदेवमनुस्साय निस्सटा^१ विसयुता विष्पमुत्ता^२ विमरियादिकतेन चेतसा विहरिसु ।

“यतो च खो^३, भिक्खवे, सत्ता इमासं चतुष्पं धातून अस्साद च अस्सादतो आदीनव च आदीनवतो निस्सरण च निस्सरणतो यथाभूत

२५ अब्भञ्ज्ञासु, अथ, भिक्खवे, सत्ता सदेवका लोका समारका सस्समण्ड्राहाणिया पजाय^४ सदेवमनुस्साय निस्सटा विसयुता विमुत्त विमरियादिकतेन चेतसा विहरन्ती” ति ।

१ निस्सटा - रो० । २ विष्पमुत्ता - रो० । ३ विमे - स्या० । ४ पजा

३४. एकन्तदुक्खसुत्तं

३६. सावत्थियं विहरति । “पठवीधातु” चेऽ हिंदं, भिक्खवे, एकन्तदुक्खा अभिविस्स दुक्खानुपतिता दुक्खावककन्ता अनवककन्ता सुखेन, नयिंदं सत्ता पठवीधातुया सारज्जेय्युः । यस्मा च खो, भिक्खवे, पठवीधातु सुखानुपतिता सुखावककन्ता अनवककन्ता दुक्खेन, तस्मा सत्ता पठवीधातुया सारज्जन्ति ।

B 383

5

“आपोधातु चे हिंदं, भिक्खवे ... पे०... तेजोधातु चे हिंदं, भिक्खवे ... वायोधातु चे हिंदं, भिक्खवे, एकन्तदुक्खा अभिविस्स दुक्खानुपतिता दुक्खावककन्ता अनवककन्ता सुखेन, नयिंदं सत्ता वायोधातुया सारज्जेय्युः । यस्मा च खो, भिक्खवे, वायोधातु सुखा सुखानुपतिता सुखावककन्ता अनवककन्ता दुक्खेन, तस्मा सत्ता वायोधातुया सारज्जन्ति ।

R 174

10

“पठवीधातु चे हिंदं, भिक्खवे, एकन्तसुखा अभिविस्स सुखानुपतिता सुखावककन्ता अनवककन्ता दुक्खेन, नयिंदं सत्ता पठवीधातुया निब्बिन्देय्युः । यस्मा च खो, भिक्खवे, पठवीधातु दुक्खा दुक्खानुपतिता दुक्खावककन्ता अनवककन्ता सुखेन, तस्मा सत्ता पठवीधातुया निब्बिन्दन्ति ।

15

“आपोधातु चे हिंदं, भिक्खवे ... पे०... तेजोधातु चे हिंदं, भिक्खवे .. वायोधातु चे हिंदं, भिक्खवे, एकन्तसुखा अभिविस्स सुखानुपतिता सुखावककन्ता अनवककन्ता दुक्खेन, नयिंदं सत्ता वायोधातुया निब्बिन्देय्युः । यस्मा च खो, भिक्खवे, वायोधातु दुक्खा दुक्खानुपतिता दुक्खावककन्ता अनवककन्ता सुखेन, तस्मा सत्ता वायोधातुया निब्बिन्दन्ती” ति ।

20

३५ अभिनन्दसुत्तं

३७. सावत्थियं विहरति । “यो, भिक्खवे, पठवीधातुं अभिनन्दति, दुक्खं सो अभिनन्दति । यो दुक्खं अभिनन्दति, अपरिमुक्तो सो दुक्खस्मा ति वदामि । यो आपोधातुं अभिनन्दति .. पे०.. यो तेजोधातु .. यो वायोधातुं अभिनन्दति, दुक्खं सो अभिनन्दति । यो दुक्खं अभिनन्दति, अपरिमुक्तो सो दुक्खस्मा ति वदामि ।

25

B 384,
R. 175

“यो च स्त्रो, भिक्खवे, पठवीधातु नाभिनन्दति, दुक्खं सो नाभि-
नन्दति । यो दुक्ख नाभिनन्दति, परिमुत्तो सो दुक्खस्मा ति वदामि ।
यो आपोधातु .. पे० .. यो तेजोधातु .. यो वायोधातु नाभिनन्दति, दुक्खं
सो नाभिनन्दति । यो दुक्ख नाभिनन्दति, परिमुत्तो सो दुक्खस्मा ति
५ वदामी” ति ।

३६. उप्पादसुत्तं

३८. सावत्थिय विहरति । “यो, भिक्खवे, पठवीधातुया
उप्पादो ठिति अभिनिब्बति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो रोगान
ठिति जरामरणस्स पातुभावो । यो आपोधातुया .. पे० .. यो तेजो-
धातुया ... यो वायोधातुया उप्पादो ठिति अभिनिब्बति पातुभावो,
१० दुक्खस्सेसो उप्पादो रोगानं ठिति जरामरणस्स पातुभावो ।

“यो च स्त्रो, भिक्खवे, पठवीधातुया निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो”,
दुक्खस्सेसो निरोधो रोगान वूपसमो जरामरणस्स अत्थङ्गमो । यो
आपोधातुया .. पे० .. यो तेजोधातुया .. यो वायोधातुया निरोधो
वूपसमो अत्थङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो रोगान वूपसमो जरामरणस्स
१५ अत्थङ्गमो” ति ।

३७. समणब्राह्मणसुत्तं

३९. सावत्थिय विहरति । “चतस्सो इमा, भिक्खवे, धातुयो ।
कतमा^३ चतस्सो ? पठवीधातु, आपोधातु, तेजोधातु, वायोधातु । ये हि
केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा इमास चतुर्भातून अस्साद च
आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूत नप्पजानन्ति, न मे ते, भिक्खवे,
२० समणा वा ब्राह्मणा वा समणेषु वा समणसम्मता ब्राह्मणेषु वा ब्राह्मण-
सम्मता, न च पन ते आयस्मन्तो^४ सामञ्जन्त्य वा ब्रह्मञ्जन्त्य^५ वा
दिट्ठे वघम्मे सय अभिञ्जा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ति ।

“ये च स्त्रो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा इमास
चतुर्भातून अस्साद च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूत पजानन्ति,
२५ ते च स्त्रो मे, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेषु चेव समणसम्मता
१ अत्थगमो - रो० । २ कतमे - रो० । ३ आयस्मन्ता - रो० । ४ ब्राह्मञ्जन्त्य-
स्या० ।

B. 385

^३ अत्थगमो - रो० । ^४ कतमे - रो० । ^५ आयस्मन्ता - रो० ।

ब्राह्मणेषु च ब्राह्मणसम्मता, ते च पनायस्मन्तो सामञ्जत्थं च ब्रह्म-
ञ्जत्थं च दिट्ठेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज
विहरन्ती” ति ।

३८. दुत्तियसमणब्राह्मणसुतं

४०. सावत्थियं विहरति । “चतस्सो इमा, भिक्खवे, धातुयो । ये ५
कतमा चतस्सो ? पठवीधातु, आपोधातु, तेजोधातु, वायोधातु । ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा इमास चतुष्वं धातूनं समुदय
च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्पजा-
नन्ति ... पे०... (वित्यारेतब्बं) ।

पटिजानन्ति^१ ...पे०... सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज
विहरन्ती” ति ।

10

३९. तत्त्वियसमणब्राह्मणसुतं

४१. सावत्थियं विहरति । ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा पठवीधातुं नप्पजानन्ति, पठवीधातुसमुदयं नप्पजानन्ति,
पठवीधातुनिरोधं नप्पजानन्ति, पठवीधातुनिरोधगामिनि पटिपदं नप्प-
जानन्ति ... पे०... आपोधातुं नप्पजानन्ति .. तेजोधातुं नप्पजानन्ति ... 15
वायोधातुं नप्पजानन्ति, वायोधातुसमुदय नप्पजानन्ति, वायोधातुनिरोधं
नप्पजानन्ति, वायोधातुनिरोधगामिनि पटिपदं नप्पजानन्ति, न मे ते,
भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेषु वा समणसम्मता ब्राह्मणेषु वा R. 177
ब्राह्मणसम्मता; न च पन ते आयस्मन्तो सामञ्जत्थं^२ वा ब्रह्मञ्जत्थं
वा दिट्ठेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ति ।

“ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा पठवीधातु
पजानन्ति, पठवीधातुसमुदयं पजानन्ति, पठवीधातुनिरोधं पजानन्ति,
पठवीधातुनिरोधगामिनि पटिपदं पजानन्ति .. ये च खो केचि, भिक्खवे,
समणा वा ब्राह्मणा वा .. पे०... आपोधातुं पजानन्ति .. तेजोधातुं
पजानन्ति .. वायोधातुं पजानन्ति, वायोधातुसमुदयं पजानन्ति, वायो-
धातुनिरोधं पजानन्ति, वायोधातुनिरोधगामिनि पटिपद पजानन्ति, ते 25 B.386

१. पजानन्ति - म० । २ सामञ्जत्थं - रो० ।

च न्हो मे, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेमु चेव समणसम्मता ब्राह्मणेमु च ब्राह्मणसम्मता, ते च पनायस्मन्तो सामञ्जात्यं च ब्रह्मञ्जात्यं च दिट्ठेव वर्मे सय अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरन्ती' ति ।

चतुर्थो वर्गो ।

तस्मुद्दानं

५

चतस्सो पुव्वे अचर्ति^१, नोचेद्^२ च^३ दुक्खेन च ।
अभिनन्दन्ते^४ च उप्पादो^५, तयो समणब्राह्मणा ति ॥

वातुसंयुतं समर्तं ।

— :o: —

---

१. अचर्ति—सी०, स्या० । २. योनोचर्द—रो० । ३. सी०, स्या०, रो० पोत्यकेमु नत्वा । ४. अभिनन्दनं—सी०, स्या० । ५. उप्पाद—स्या० ।

१५. अनमतगगसंयुतं

१. तिणकट्टुसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्खू ग्रामल्लेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतदबोच –

B.387,
R. 178

“अनमतगोयं” भिक्खवे, संसारो । पुब्बा कोटि न पञ्जायति ५ अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं सन्धावतं संसरतं । सेय्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो यं इमस्मि जम्बुदीपे तिणकट्टुसाखापलासं तं^१ छेत्वा^२ एकज्ञां संहरित्वा चतुरडगुलं घटिकं कल्वा निक्षिपेय्य – ‘अयं मे माता, तस्सा मे मातु अयं माता’ ति, अपरियादिन्ना^३ व, भिक्खवे, तस्स पुरिस्सस्मातुमातरो अस्सु, अथ इमस्मि जम्बुदीपे तिणकट्टुसाखापलासं १० परिक्षयं परियादान गच्छेय्य । त किस्स हेतु ? अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो । पुब्बा कोटि न पञ्जायति अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं सन्धावतं संसरतं । एवं दीघरत्तं वो, भिक्खवे, दुक्खं पच्चनुभूतं तिब्बं पच्चनुभूत व्यसनं पच्चनुभूतं, कटसी^४ वहिता । यावच्चिद, भिक्खवे, अलमेव सब्बसह्वारेमु निब्बिन्दितुं अलं विरजितुं अलं १५ विमुच्चितु” ति ।

10

२. पठबीसुतं

२. सावत्थियं विहरति । “अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो । पुब्बा कोटि न पञ्जायति अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं सन्धावतं संसरतं । सेय्यथापि, भिक्खवे, पुरिसो इमं महापठविं कोलट्टि-मत्तं कोलट्टिमत्तं मत्तिकागुच्छिकं करित्वा निक्षिपेय्य – ‘अयं मे पिता, तस्स मे पितु अयं पिता’ ति, अपरियादिन्ना व, भिक्खवे, तस्स पुरिस्सस्मि पितुपितरो अस्सु, अथायं महापठवी परिक्षयं परियादान गच्छेय्य । तं किस्स हेतु ? अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो । पुब्बा कोटि न

R. 179

20

^१ अनमतगाय – रो० । ^२–२ तच्छेत्वा – सी०, स्था०, रो० । ^३ अपरियादिन्ना – नी० । ^४ कटसी – सी०, रो० ।

B.388

पञ्चायति अविज्जानीवरणान सत्तान तण्हासयोजनान सन्धावतं संस-
रतं । एवं दीघरत्तं वो, भिक्खवे, दुक्ख पञ्चनुभूत तिव्रं पञ्चनुभूत
व्यसनं^१ पञ्चनुभूत, कटसी वह्निता । यावच्चिद, भिक्खवे, अलमेव सब-
सद्गारेसु निव्विन्दितु, अलं विरजितु, अलं विमुच्चितु” ति ।

३. अस्सुसुत्तं

३. सावत्थियं विहरति । “अनमतगोय, भिक्खवे, संसारो ।
पुच्छा कोटि न पञ्चायति अविज्जानीवरणान सत्तान तण्हासयोजनान
सन्धावतं संसरत । त कि मञ्चनथ, भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतरं, य
वा वो इमिना दीघेन अद्वृता सन्धावतं संसरत अमनापसम्पयोगा
मनापविष्पयोगा कन्दन्तान रोदन्तान^२ अस्सु पत्सन्नं^३ परघरितं, यं वा
१० चतूर्सु महासमुद्देसु उदक” ति ?

R.180 “यथा खो मय, भन्ते, भगवता धन्म देसितं आजानाम, एतदेव,
भन्ते, बहुतरं यं नो इमिना दीघेन अद्वृता सन्धावतं संसरतं अमनाप-
सम्पयोगा मनापविष्पयोगा कन्दन्तान रोदन्तान अस्सु पत्सन्नं परघरित,
न त्वेव चतूर्सु महासमुद्देसु उदक” ति ।

- १५ “साधु साधु, भिक्खवे, साधु खो मे तुम्हे, भिक्खवे, एवं धम्मं
देसितं आजानाथ । एतदेव, भिक्खवे, बहुतरं य वो इमिना दीघेन
अद्वृता सन्धावतं संसरतं अमनापसम्पयोगा मनापविष्पयोगा कन्दन्तान
रोदन्तान अस्सु पत्सन्नं परघरितं, न त्वेव चतूर्सु महासमुद्देसु उदकं ।
दीघरत्तं वो, भिक्खवे, मातुमरणं पञ्चनुभूतं, तेसं वा मातुमरणं पञ्चनु-
२० भोन्तान अमनापसम्पयोगा मनापविष्पयोगा कन्दन्तान रोदन्तान अस्सु
पत्सन्नं परघरितं, न त्वेव चतूर्सु महासमुद्देसु उदक । दीघरत्त वो,
भिक्खवे, पितुमरणं पञ्चनुभूतं ... पे०... भातुमरणं पञ्चनुभूत ... भगिनि-
मरणं पञ्चनुभूतं ... पुत्रमरणं पञ्चनुभूत . धीतुमरणं पञ्चनुभूतं ...
आतिव्यसनं पञ्चनुभूत ... भोगव्यसनं पञ्चनुभूत । दीघरत्त वो,
२५ भिक्खवे, रोगव्यसनं पञ्चनुभूतं, तेस वो रोगव्यसनं पञ्चनुभोन्तान
अमनापसम्पयोगा मनापविष्पयोगा कन्दन्तान रोदन्तान अस्सु पत्सन्नं
परघरितं, न त्वेव चतूर्सु महासमुद्देसु उदकं । त किस्स हेतु ? अनमर-.

^१ व्यसनं—सी०, रो० । ^२ रुदन्तान—सी० । ^३ पत्सन्द—सी०, पत्सन्द-
स्या०; पत्सन्न—रो० ।

गोयं, भिक्खवे, संसारो ... पे०... यावच्छिदं, भिक्खवे, अलमेव सब्ब-
सञ्चारेसु निष्पन्दितु, अलं विरज्जितु, अलं विमुच्चितु” ति ।

४. खीरसुतं

४. सावत्थियं विहरति । “अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो ।
पुब्बा कोटि न पञ्चायति अविज्ञानीवरणान् सत्तानं तण्हासंयोजनानं
सन्धावत् ससरतं । तं कि मञ्चनथ, भिक्खवे, कतमं नु खो बहुतरं, यं ५
वा वो इमिना दीघेन अद्भुता सन्धावत् ससरतं मातुथञ्जां पीतं, यं वा
चतूसु महासमुद्देसु उदक” ति ?

“यथा खो मय, भन्ते, भगवता धम्मं देसितं आजानाम, एतदेव,
भन्ते, बहुतरं यं नो इमिना दीघेन अद्भुता सन्धावत् संसरतं मातुथञ्जां
पीतं, न त्वेव चतूसु महासमुद्देसु उदक” ति ।

“साधु साधु, भिक्खवे, साधु खो मे तुम्हे, भिक्खवे, एवं धम्मं
देसितं आजानाथ । एतदेव, भिक्खवे, बहुतरं यं वो इमिना दीघेन
अद्भुता सन्धावत् ससरतं मातुथञ्जां पीतं, न त्वेव चतूसु महासमुद्देसु
उदक । तं किस्स हेतु ? अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो ... पे०... अलं
विमुच्चितु” ति ।

५. पञ्चतसुतं

५. सावत्थियं विहरति ... पे०... आरामे । अथ खो अञ्चातरो
भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा
एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीदो खो सो भिक्खु भगवत्तं एतदोच -
“कीवदीधो नु खो, भन्ते, कप्पो” ति ?

“दीधो खो, भिक्खु, कप्पो । सो न सुकरो सञ्चातु एत्कानि 20
वस्सानि इति वा, एत्कानि वस्ससत्तानि इति वा, एत्कानि वस्ससह-
स्सानि इति वा, एत्कानि वस्ससत्तसहस्सानि इति वा” ति ।

“सकका पन, भन्ते, उपमं कातु” ति ?

“सकका, भिक्खू”, ति भगवा अवोच, “सेय्यथापि, भिक्खु,
महासेलो पञ्चतो योजनं आयामेन योजनं वित्थारेन योजनं उब्बेधेन
अच्छिन्नो^१ असुसिरो एकाघनो । तमेन पुरिसो वस्ससत्तस्स वस्ससत्तस्स

१. उपमा - रो० । २ अच्छिन्नो - सी०, स्या०, रो ।
सं० २ - २०

- 11.390 अच्छयेन कासिकेन वत्थेन सर्कि परिमज्जेय्य । खिप्पतर खो सो, भिक्खु, महासेलो पवत्रो डमिना उपवक्मेन परिक्खय परियादान गच्छेय्य, न त्वेव कप्पो । एवं दीघो, भिक्खु, कप्पो । एवं दीघानं खो, भिक्खु, कप्पानं नेको कप्पो संसितो, नेकं कप्पसतं संसित, नेक कप्प-
11.102 5 सहस्सं संरितं, नेकं कप्परातसहस्सं संसितं । तं किस्स हेतु ? अनमत-गोयं, भिक्खु, संसारो । पुव्वा कोटि ... पे० यावच्चिद, भिक्खु, अलभेव रात्त्रसद्वारेनु निविवन्दितु, अलं विरजितु, अलं विमुच्चितु”ति ।

६. सासपमुत्तं

६. सावत्थियं विहरति । अथ खो अच्छातरो भिक्खु येन भगवा ... पे० .. एकमन्तं निनिन्नो खो सो भिक्खु भगवत्तं एतदबोच - “कीवदीघो, नु दो, भन्ते, कप्पो” ति ?
१० “दीघो खो, भिक्खु, कप्पो । सो न सुकरो सह्यातुं एत्कानि वस्सानि उत्ति वा ... पे० .. एत्कानि वस्ससतसहस्सानि इति वा” ति ।
“सक्का पन, भन्ते, उपमं कातु ति” ?
“सक्का, भिक्खू,” ति भगवा अबोच, “सेव्यथापि, भिक्खु,
१५ आयसं नगरं योजनं आयामेन योजन वित्थारेन योजनं उब्बेषेन, पुण्णं सासपानं गुल्किकावद्दं” । ततो पुरिसो वस्ससतस्स वस्ससतस्स अच्छयेन एकमेक सासप उद्धरेय्य । खिप्पतरं खो सो, भिक्खु महासासपरासि इमिना उपवक्मेन परिक्खयं परियादान गच्छेय्य, न त्वेव कप्पो । एवं दीघो खो, भिक्खु, कप्पो । एवं दीघान खो, भिक्खु, कप्पान नेको कप्पो संसितो, नेकं कप्पसतं संसित, नेक कप्पसहस्सं संसितं, नेक कप्पसतसहस्स संसित । तं किस्स हेतु ? अनमतगोयं, भिक्खु, संसारो ... पे० ... अलं विमुच्चितु” ति ।

७. सावकमुत्तं

- ११.183 ७. सावत्थिय विहरति । अथ खो सम्बहुला भिक्खु येन भगव ... पे० ... एकमन्तं निसिन्ना खो ते भिक्खु भगवत्तं एतदबोचु - “कीवबहुका” तु खो, भन्ते, कप्पा अब्भतीता अतिकक्षता” ति :
२५ १. चूल्किकावद - सी०, रो० । २ किंव बहुका - रो० ।

“बहुका खो, भिक्खवे, कप्पा अबभीता अतिकक्न्ता । ते न सुकरा सङ्घातु – ‘एत्का कप्पा इति वा, एत्कानि कप्पसतानि इति वा, एत्कानि कप्पसहस्सानि इति वा, एत्कानि कप्पसतसहस्सानि इति वा’” ति ।

“सक्का पन, भन्ते, उपमं कातु” ति ?

“सक्का, भिक्खवे,” ति भगवा अबोच, “इधस्सु, भिक्खवे, ५ चत्तारो सावका वस्ससतायुका वस्ससतजीविनो । ते दिवसे दिवसे कप्पसतसहस्स कप्पसतसहस्सं अनुस्सरेयु । अननुस्सरिता व, भिक्खवे, तेहि कप्पा अस्सु, अथ खो ते चत्तारो सावका वस्ससतायुका वस्ससत-जीविनो वस्ससतस्स अच्चयेन कालं करेयु । एवं बहुका खो, भिक्खवे, कप्पा अबभीता अतिकक्न्ता । ते न सुकरा सङ्घातु – ‘एत्का कप्पा १० इति वा, एत्कानि कप्पसतानि इति वा, एत्कानि कप्पसहस्सानि इति वा, एत्कानि कप्पसतसहस्सानि इति वा’ ति । तं किस्स हेतु ? अनमतग्नोयं, भिक्खवे, संसारो ... पै०... अलं विमुच्चितु” ति ।

८. गङ्गासुतं

८ राजगहे विहरति वेळुवने । अथ खो अञ्जनतरो ब्राह्मणो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवता सद्धि सम्मोदि । १५ सम्मोदनीयं कथं सारणीय^१ वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिशो खो सो ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच – “कीवबहुका नु खो, भो गोतम, कप्पा अबभीता अतिकक्न्ता” ति ?

“बहुका खो, ब्राह्मण, कप्पा अबभीता अतिकक्न्ता । ते न सुकरा सङ्घातु – ‘एत्का कप्पा इति वा, एत्कानि कप्पसतानि इति वा, एत्कानि कप्पसहस्सानि इति वा, एत्कानि कप्पसतसहस्सानि इति वा’” ति ।

“सक्का पन, भो गोतम, उपमं कातु” ति ?

“सक्का, ब्राह्मण,” ति भगवा अबोच, “सेव्यथापि, ब्राह्मण, यतो चायं गङ्गा नदी पभवति यत्थ च महासुमुदं अप्पेति, या॑ एतर्स्म॑ २५ अन्तरे वालिका सा न सुकरा सङ्घातु – ‘एत्का वालिका इति वा, एत्कानि वालिकसतानि इति वा, एत्कानि वालिकसहस्सानि इति वा, एत्कानि वालिकसतसहस्सानि इति वा’ ति । ततो बहुतरा खो, ब्राह्मण, कप्पा अबभीता अतिकक्न्ता । ते न सुकरा सङ्घातु – ‘एत्का

^१ सारणीय – सी०, स्या० । २-२ या च तर्स्म – रो० ।

B.392

- कप्पा इति वा, एत्तकानि कप्पसतानि इति वा, एत्तकानि कप्पसहस्रानि इति वा, एत्तकानि कप्पसतसहस्रानि इति वा' ति । त किस्स हेतु ? अनमतगोयं, ब्राह्मण, संसारो । पुब्बा कोटि न पञ्चायति अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं सन्धावतं संसरतं । एवं दीघरत्त खो,
 ५ ब्राह्मण, दुक्खं पञ्चनुभूतं तिब्बं पञ्चनुभूतं व्यसनं पञ्चनुभूतं, कटसी विद्विता । यावच्चिदं, ब्राह्मण, अलमेव सब्बसह्वारेसु निब्बिन्दितुं, अल
 १० विरजितुं, अलं विमुच्चितुं” ति ।
 एवं वुते, सो ब्राह्मणो भगवन्तं एतदवोच – “अभिकक्न्तं, भो गोतम, अभिकक्न्तं, भो गोतम ... पे०... उपासकं म भव गोतमो धारेतु
 १५ अज्जतगे पाणुपेतं सरणं गतं” ति ।

६. दण्डसुतं

६. सावत्थियं विहरति । “अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो । पुब्बा कोटि न पञ्चायति अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं सन्धावतं संसरतं । सेयथापि, भिक्खवे, दण्डो उपरिवेहास खित्तो सकि पि मूलेन निपतति, सकि पि मज्जेन निपतति, सकि पि अन्तेन निपतति, एवमेव खो, भिक्खवे, अविज्ञानीवरणा सत्ता तण्हासंयोजना सन्धावन्ता
 R. 185 १५ ससरन्ता सकि पि अस्मा लोका पर लोकं गच्छन्ति, सकि पि परस्मा लोका इम लोकं आगच्छन्ति । त किस्स हेतु ? अनमतगोय, भिक्खवे, संसारो ... पे०... अलं विमुच्चितुं” ति ।

१०. पुण्गलसुतं

१०. एक समय भगवा राजगहे विहरति गिज्जकूटे पब्बते ।
 २० तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसु । भगवा एतदवोच –
 “अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो ..पे०... एकपुण्गलस्स, भिक्खवे, कप्प सन्धावतो ससरतो सिया एव महा अटिकङ्कलो^१, अटिपुञ्जो अटिरासि यथायं वेपुल्लो पब्बतो, सचे सहारको अस्स, सम्भवं च न विनस्सेय्य । त किस्स हेतु ? अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो ... पे०.. अलं विमुच्चितुं” ति ।
 B.393 २५ ११. इदमवोच भगवा । इदं वत्वान् सुगतो अथापरं एतदवोच सत्था –

^१ अटिकङ्कलो – सी० । २. वत्वा – सी० ।

“एकस्सेकेन कप्पेन, पुगलस्सट्टिसञ्चयो ।
सिया पब्बतसमो रासि, इति वुत्तं महेसिना ॥

“सो खो पनायं अक्खातो, वेपुल्लो पब्बतो महा ।
उत्तरो गिज्जकूटस्स, मगधान गिरिब्बजे” ॥

“यतो च^२ अरियसञ्चानि, सम्मप्पञ्चाय पस्सति ।
दुक्खं दुक्खसमुपादं, दुक्खस्स च अतिक्रमं ।
अरियं चहुङ्गिकं मग, दुक्खूपसमग्रमिनं ॥

“स सत्तक्खत्तुपरमं, सन्धावित्वान पुगलो ।
दुक्खस्सन्तकरो होति, सब्बसयोजनक्खया” ति ॥

5

R. 186

पठमो वग्गो ।

तस्सुदानं

तिणकटु च पठवी, अस्यु खीरं च पब्बतं ।
सासपा सावका^३ गङ्गा, दण्डो च पुगलेन^४ चा ति^५ ॥

10

११ दुग्गतसुत्तं

१२ एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति । तत्र खो . पे०...
अनमतग्गोयं, भिक्खवे, संसारो । पुब्बा कोटि न पञ्चायति अविज्ञा-
नीवरणान सत्तानं तष्ठासंयोजनानं सन्धावतं संसरतं । यं, भिक्खवे,
पस्सेय्याथ दुग्गतं दुरुपेत^६ निट्टमेत्य गन्तब्बं – अम्हेहि पि एवरूपं
पच्चनुभूतं इमिना दीघेन अद्धुना’ ति । तं किस्स हेतु .. पे० .. यावज्जिवदं,
भिक्खवे, ग्रलमेव सब्बसङ्घारेसु निबिन्दितुं अलं विरज्जितुं अलं
विमुच्चितु ति ।

15

१२. सुखितसुत्तं

१३ सावत्थियं विहरति । “अनमतग्गोय^७, भिक्खवे, संसारो
.. पे०.. यं, भिक्खवे, पस्सेय्याथ सुखितं सुसज्जितं, निट्टमेत्य गन्तब्बं –
‘अम्हेहि पि एवरूपं पच्चनुभूतं इमिना दीघेन अद्धुना’ ति । तं किस्स

B 394

20 R. 187

१ गिरिब्बजे – रो० । २ सी०, स्या०, रो० पोत्यकेसु नत्यि । ३ सावको सावको –
स्या० । ४-५ पुगलेना ति – स्या०, रो० । ५ दुरुपेत – स्या० । ६. अनमतग्गोय – रो० ।

हेतु ? अनमतगोय, भिक्खवे, संसारे । पुब्बा कोटि न पञ्जायति
... पे० .. अलं विमुच्चितु” ति ।

१३. तिसमतसुतं

१४. राजगहे विहरति वेलुवने । अथ खो तिसमत्ता पावेयका^१
भिक्खू सब्बे आरञ्ज्ञाका सब्बे पिण्डपातिका सब्बे पंसुकूलिका सब्बे
५ तेचीवरिका सब्बे संसयोजना येन भगवा तेनुपसङ्घमिसु, उपसङ्घमित्वा
भगवत्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदिसु । अथ खो भगवतो एतद-
होसि – “इमे खो तिसमत्ता पावेयका भिक्खू सब्बे आरञ्ज्ञाका सब्बे
पिण्डपातिका सब्बे पंसुकूलिका मब्बे तेचीवरिका सब्बे संसयोजना ।
यन्नानाह इमेसं तथा धर्म देसेयं यथा नेस इमस्म येव आसने अनु-
१० पादाय आसवेहि चित्तानि विमुच्चेय्यु^२” ति । अथ खो भगवा भिक्खू
आमन्तेसि – “भिक्खवो” ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खू भगवतो पञ्च-
स्तोसुं । भगवा एतदवोच –

“अनमतगोय, भिक्खवे, संसारे । पुब्बा कोटि न पञ्जायति
अविज्ञानीवरणान सत्तान तण्हासयोजनान सन्धावत संसरत । त कि
१५ मञ्जनथ, भिक्खवे, कतम तु खो बहुतर, य वा वो इमिना दीघेन अद्भुता
सन्धावतं संसरत सीसच्छिन्नान लोहितं परस्पर परघरित, य वा चतूर्सु
महासमुद्देशु उदक” ति ?

R. 188

“यथा खो मय, भन्ते, भगवता धर्म देसितं आजानाम, एतदेव,
भन्ते, बहुतर, य नो इमिना दीघेन अद्भुता सन्धावतं संसरत सीस-
च्छिन्नान लोहितं परस्पर उदक” ति ।

२० “साधु साधु, भिक्खवे, साधु खो मे तुम्हे, भिक्खवे, एव धर्मं
देसित आजानाथ । एतदेव, भिक्खवे, बहुतर, य वो इमिना दीघेन
अद्भुता सन्धावतं संसरतं सीसच्छिन्नानं लोहितं परस्पर^३ परघरित, न त्वेव
२५ चतूर्सु महासमुद्देशु उदक । दीघरत्त वो, भिक्खवे, गुणं सत गोभूतान
दीघरत्त वो, भिक्खवे, महिसानं सतं महिसभूतान सीसच्छिन्नान लोहित
परस्पर परघरित । ये० दीघरत्त वो, भिक्खवे, उरव्भान सत उरव्भ-
परस्पर परघरित । ये० दीघरत्त वो, भिक्खवे, उरव्भान सत उरव्भ-

B 395

१ पाठेयका – इति पि । २ विमुच्चेय्य – रो० । ३ परस्पर – सी०, स्या० ।

भूतानं ... पे०... अजानं सतं अजभूतानं ... मिगानं सतं मिगभूतानं ... कुकुटानं सतं कुकुटभूतानं ... सूकरानं सतं सूकरभूतानं ... दीघरत्तं वो, भिक्खवे, चोरा गामधाता ति गहेत्वा सीसच्छब्नानं लोहितं पस्सन्नं पर्घरितं । दीघरत्तं वो, भिक्खवे, चोरा पारिपन्थिका^१ ति गहेत्वा सीसच्छब्नानं लोहितं पस्सन्नं पर्घरितं । दीघरत्तं वो, भिक्खवे, चोरा पारदारिका ति गहेत्वा सीसच्छब्नानं लोहितं पस्सन्नं पर्घरितं, न त्वेव चतूर्सु महासमुद्देशु उदकं । तं किस्स हेतु ? अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो ..पे०... अलं विमुच्चितु” ति ।

१५. इदमवोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासितं अभिनन्दु ति । इमस्मि च पन वेष्याकरणस्मि भञ्जमाने तिसमत्तानं १० R.198 पावेष्यकान भिक्खून अनुपादाय आसवेहि चित्तानि विमुच्चित्सू” ति ।

१४. सातुसुत्तं

१६. सावत्थियं विहरति । “अनमतगोय, भिक्खवे, संसारो ... पे०... न सो, भिक्खवे, सत्तो सुलभरूपो यो नभाताभूतपुब्बो इभिना दीघेन अद्धुना । त किस्स हेतु ? अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो ... पे०... अलं विमुच्चितु” ति ।

15

१५. पितुसुत्तं

१७. सावत्थियं विहरति । “अनमतगोयं, भिक्खवे, संसारो ... पे०... न सो, भिक्खवे, सत्तो सुलभरूपो यो नपिताभूतपुब्बो ... पे०... अलं विमुच्चितु” ति ।

१६. भातुसुत्तं

१८. सावत्थियं विहरति ... पे०... न सो, भिक्खवे, सत्तो सुलभरूपो यो नभाताभूतपुब्बो ..पे०... अलं विमुच्चितु ति ।

20

१७. भगिनिसुत्तं

१९. सावत्थियं विहरति ..पे०... न सो, भिक्खवे, सत्तो सुलभरूपो यो नभगिनिभूतपुब्बो ..पे०... अलं विमुच्चितु ति ।

B.396

^१ पारिपन्थिका – सी०, स्या० रो० ।

R.199

१८. पुत्रसुत्तं

२०. सावत्तियं विहरति .. पे०... न सो, भिक्खवे, सत्तो
मुलभूष्यो यो नपुत्रमूतपुच्छो .. पे०... अलं विमुच्चितुं ति ।

१९. धीत्रुसुत्तं

२१. सावत्तियं विहरति । “अनमतग्नोयं, भिक्खवे, संसारो ।
पुच्छा कोटि न पञ्चायति अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं
३ सन्वावतं संसरतं । न सो, भिक्खवे, सत्तो मुलभूष्यो यो नधीतमूत-
पुच्छो इमिना दीघेन अङ्गुता । तं किम्य हेतु ? अनमतग्नोयं, भिक्खवे,
संसारो । पुच्छा कोटि न पञ्चायति अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हा-
संयोजनानं सन्वावतं संसरतं । एवं दीघरतं वो, भिक्खवे, उक्तं पञ्चनु-
भूतं तिच्छ्रं^१ पञ्चनुभूतं व्यसनं पञ्चनुभूतं, कटसी वहुता । यावच्छिवं,
१० भिक्खवे, अलभेव सञ्चन्द्रारेसु निविलिदितुं, अलं विरजितुं, अलं
विमुच्चितुं” ति ।

२०. वेपुलपञ्चतसुत्तं

२२. एकं समर्य भगवा राजगहे विहरति गिज्जकूटे पञ्चते ।
तत्र खो भगवा भिक्तू आमत्तेसि — “भिक्तवो” ति । “भदन्ते” ति ते
भिक्तू भगवतो पञ्चस्सोनुं । भगवा एतदवोच —

१५ R.191 “अनन्तग्नोयं, भिक्खवे, संसारो । पुच्छा कोटि न पञ्चायति
अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं सन्वावतं संसरतं । भूत-
पुच्छं, भिक्खवे, इमस्त वेपुलस्त पञ्चतस्त ‘पाचीनवंसे’ त्वेव सपञ्च्ज्ञा
उदपादि । तेन खो पन, भिक्खवे, समयेन मनुस्मानं ‘तिवरा’ त्वेव
सपञ्च्ज्ञा उदपादि । तिवरानं, भिक्खवे, मनुस्मानं चत्तारीस^२ वस्त-
२० B.257 सहस्तानि आचृप्यमाणं अहोसि । तिवरा, भिक्खवे, मनुस्मानं पाचीनवंसं
पञ्चतं चत्तूहेन आरोहन्ति, चत्पूहेन आरोहन्ति । तेन खो पन, भिक्खवे,
समयेन ककुसन्वचो भगवा अररहं सम्मासम्बूद्धो लोके उपश्चो होति ।
ककुसन्वचस्त, भिक्खवे, भगवतो अरहतो सम्मासम्बूद्धस्त विष्वरसञ्जीवं

नाम सावकयुग अहोसि अग्नं भद्रयुगं । पस्सथ, भिक्खवे, सा चेविमस्सं
पव्वतस्स समञ्ज्ञा अन्तरहिता, ते च मनुस्सा कालङ्घता^१, सो च
भगवा परिनिब्बुतो । एवं अनिच्छा, भिक्खवे, सङ्घारा; एवं अद्भुवा,
भिक्खवे, सङ्घारा, एवं अनसासिका, भिक्खवे, सङ्घारा । यावच्चिदं,
भिक्खवे, अलमेव सब्बसङ्घारेसु निबिन्दितु, अलं विरज्जितु, अलं
विमुच्चितु ।

“भूतपुब्बं, भिक्खवे, इमस्स वेपुल्लस्स पव्वतस्स ‘वङ्घको^२’ त्वेव
समञ्ज्ञा उदपादि । तेन खो पन, भिक्खवे, समयेन मनुस्सान ‘रोहि-
तस्सा’ त्वेव समञ्ज्ञा उदपादि । रोहितस्सान, भिक्खवे, मनुस्सान
तिसवस्ससहस्सानि आयुप्पमाणं अहोसि । रोहितस्सा, भिक्खवे, मनुस्सा
वङ्घकं पब्बतं तीहेन आरोहन्ति, तीहेन ओरोहन्ति । तेन खो पन,
भिक्खवे, समयेन कोणागमनो भगवा अरह सम्मासम्बुद्धो लोके उप्पन्नो
होति । कोणागमनस्स, भिक्खवे, भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स
भिय्योसुत्तर नाम सावकयुगं अहोसि अग्नं भद्रयुग । पस्सथ, भिक्खवे,
सा चेविमस्स पव्वतस्स समञ्ज्ञा अन्तरहिता, ते च मनुस्सा कालङ्घता,
सो च भगवा परिनिब्बुतो । एवं अनिच्छा भिक्खवे सङ्घारा ... पे०... १०

।।। ल विमुच्चितु ।

“भूतपुब्ब, भिक्खवे, इमस्स वेपुल्लस्स पव्वतस्स ‘मुपस्सो^३’ त्वेव
मञ्ज्ञा उदपादि । तेन खो पन, भिक्खवे, समयेन मनुस्सान ‘सुपिया^४’
त्वेव समञ्ज्ञा उदपादि । सुपियान, भिक्खवे, मनुस्सान वीसतिवस्स-
सानि आयुप्पमाणं अहोसि । सुपिया, भिक्खवे, मनुस्सा मुपस्सं
द्वीहेन आरोहन्ति, द्वीहेन ओरोहन्ति । तेन खो पन, भिक्खवे,
कस्सपो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो लोके उप्पन्नो होति । कस्स-
वे, भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स तिस्सभारद्वाज नाम
अहोसि अग्नं भद्रयुग । पस्सथ, भिक्खवे, सा चेविमस्स २५
मञ्ज्ञा अन्तरहिता, ते च मनुस्सा कालङ्घता, सो च
होतो । एवं अनिच्छा, भिक्खवे, सङ्घारा, एवं अद्भुवा,
ता ... पे० अलं विमुच्चितुं ।

पन, भिक्खवे, इमस्स वेपुल्लस्स पव्वतस्स ‘वेपुल्लो’ ३९८

०, स्या० । २ वंकतो—स्या० ३ सुफस्सो—सी० ।

त्वेव समञ्जा उदपादि । एतरहि खो पन, भिक्खवे, इमेसं मनुस्सानं
 'मागधका' त्वेव समञ्जा उदपादि । मागधकानं, भिक्खवे, मनुस्सानं
 अप्पकं आयुप्पमाणं परित्तं लहुके^१; यो चिरं जीवति सो वस्ससत अप्पं वा
 भिय्यो । मागधका, भिक्खवे, मनुस्सा वेपुलं पब्बतं मुहुत्तेन आरोहन्ति
 ५ मुहुत्तेन ओरोहन्ति । एतरहि खो पनाहं, भिक्खवे, अरहं सम्मासम्बुद्धो
 लोके उप्पन्नो । भयं खो पन, भिक्खवे, सारिपुत्रमोगल्लान नाम
 R 193 सावकयुं अग्गं भद्रयुग । भविस्सति, भिक्खवे, सो समयो या^२ अथवचे-
 विमस्स पब्बतस्स समञ्जा अन्तरधायिस्सति, इमे च मनुस्सा कालं
 करिस्सन्ति, अहं च परिनिब्बायिस्सामि । एवं अनिच्छा, भिक्खवे,
 10 सङ्घारा; एवं अद्धुवा, भिक्खवे, सङ्घारा; एव अनस्सासिका, भिक्खवे,
 सङ्घारा । यावच्चिद, भिक्खवे, अलमेव सब्बसङ्घारेसु निब्बिन्दितुं
 अलं विरज्जितुं, अलं विमुच्चितुं^३" ति ।

२३. इदमवोच भगवा । इद वत्वान^४ सुगतो अथापरं एतदवोच

सत्था —

15 "पाचीनवंसो तिवरानं, रोहितस्सान वङ्कको ।
 सुप्पियानं सुप्स्सो^५ ति^६, मागधानं च वेपुलो^७ ॥
 अनिच्छा वत सङ्घारा, उप्पादवयधम्मिनो ।
 उप्पज्जित्वा निरुज्जन्ति, तेसं वूपसमे सुखो^८ ति ॥
 दुतियो वग्गो ।

तस्मुद्धानं

20 दुगतं सुखितच्चेव, तिस मातापितेन च ।
 भाता भगिनी पुत्रो च, धीता वेपुलपब्बतं ॥
 अनमतगसंयुतं समत ।

—:o:—

---

१ लहुसं - सी० । २ य - सी० । ३ वत्वा - सी० । ४-४ सुप्स्साति -
 सी०, रो०, सुप्स्सो पि - स्या० । ५ वेपुलो - स्या०, वेपुल - रो० ।

१६. कस्सपसंयुक्तं

१. सन्तुदुषुक्तं

१. सावत्थियं विहरति । “सन्तुद्वायं, भिक्खवे, कस्सपो इतरी-
तरेन चीवरेन, इतरीतरचीवरसन्तुद्विया च वण्णवादी; न च चीवरहेतु
अनेसनं अप्पतिरूपं” आपज्जति, अलद्वा च चीवर न परितस्सति; लद्वा
च चीवरं अगधितो^१ अमुच्छितो अनज्ञापन्नो आदीनवदस्सावी
निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति ।

B.399,
R.194

5

“सन्तुद्वायं, भिक्खवे, कस्सपो इतरीतरेन पिण्डपातेन, इतरी-
तरसेनासनसन्तुद्विया च वण्णवादी; न च पिण्डपातहेतु अनेसनं अप्पति-
रूपं आपज्जति; अलद्वा च पिण्डपातं न परितस्सति; लद्वा च पिण्डपातं
अगधितो अमुच्छितो अनज्ञापन्नो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो
परिभुञ्जति ।

10

“सन्तुद्वायं, भिक्खवे, कस्सपो इतरीतरेन सेनासनेन, इतरी-
तरसेनासनसन्तुद्विया^२ च वण्णवादी; न च सेनासनहेतु अनेसनं अप्पति-
रूपं आपज्जति; अलद्वा च सेनासनं न परितस्सति, लद्वा च सेनासनं
अगधितो अमुच्छितो अनज्ञापन्नो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो
परिभुञ्जति ।

15

“सन्तुद्वायं, भिक्खवे, कस्सपो इतरीतरेन गिलानप्पच्चय-
भेसज्जपरिक्खारेन, इतरीतरगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारसन्तुद्विया
च वण्णवादी; न च गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारहेतु अनेसनं अप्पति-
रूपं आपज्जति; अलद्वा च गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारं न परि-
तस्सति, लद्वा च गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारं अगधितो अमुच्छितो
अनज्ञापन्नो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति ।

20

“तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्षितब्बं – ‘सन्तुद्वा भविस्साम
इतरीरेन चीवरेन, इतरीतरचीवरसन्तुद्विया च वण्णवादिनो; न च
चीवरहेतु अनेसनं अप्पतिरूपं आपज्जस्साम, अलद्वा च चीवरं न च

R.195

^१ अप्पटिरूप – स्था० । ^२ अगधितो – सौ० । ^३ इतरीतरेन सेनासनसन्तुद्विया –
रो० ।

परितस्सिस्साम्, लद्धा च चीवरं अगधिता अमुच्छिता अनज्ञापन्ना
आदीनवदस्साविनो निस्सरणपञ्जा परिभुञ्जस्साम् ।

(एवं सब्दं कातव्य ।)

B 400

- “सन्तुद्धा भविस्साम इतरीतरेन पिण्डपातेन ... पे०. सन्तुद्धा
भविस्साम इतरीतरेन सेनासनेन पे० सन्तुद्धा भविस्साम इतरीतरेन
५ गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारेन, इतरीतरेन गिलानप्पच्चयभेसज्जपरि-
क्खारसन्तुद्धिया च वर्णवादिनो; न च गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खार-
हेतु अनेसन अप्पतिरूप आपज्जिस्साम श्रलद्धा च गिलानप्पच्चयभेसज्ज-
परिक्खारं न परितस्सिस्साम्, लद्धा च गिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारं
१० अगधिता अमुच्छिता अनज्ञापन्ना आदीनवदस्साविनो निस्सरणपञ्जा
परिभुञ्जस्सामा’ ति । एव हि वो, भिक्खवे, सिक्षिखतब्ब । कस्सपेन
वा हि वो, भिक्खवे, ओवदिस्सामि यो वा पनस्स कस्सपसदिसो’,
ओवदितेहि च पन वो तथत्ताय पटिपज्जितब्ब” ति ।

२ अनोत्तप्पीमुत्तं

- २ एव मे सुत । एक समय आयस्मा च महाकस्सपो आयस्मा
च सारिपुत्तो वाराणसिय विहरन्ति इसिपतने मिगदाये । अथ खो
१५ आयस्मा सारिपुत्तो सायन्हसमयं^१ पटिसल्लाना^२ वुद्धितो येनायस्मा महा-
कस्सपो तेनुपसङ्घमि, उपसङ्घमित्वा आयस्मता महाकस्सपेन सर्दि
सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथ सारणीय^३ वीतिसारेत्वा एकमन्त निसीदि ।
एकमन्त निसिन्नो खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्त महाकस्सप एतद-
वोच – “वुच्चति हिद, आवुसो कस्सप, अनातापी अनोत्तप्पी” अभव्वो
२० सम्बोधाय अभव्वो निब्बानाय अभव्वो अनुत्तरस्स योगक्खेमस्स अधि-
गमाय, आतापी च खो ओत्तप्पी भव्वो सम्बोधाय भव्वो निब्बानाय
भव्वो अनुत्तरस्स योगक्खेमस्स अधिगमाया ति ।

R 196

- “कित्तावता नु खो, आवुसो, अनातापी होति अनोत्तप्पी अभव्वो
सम्बोधाय अभव्वो निब्बानाय अभव्वो अनुत्तरस्स योगक्खेमस्स अधि-
गमाय, कित्तावता च पनावुसो, आतापी होति ओत्तप्पी भव्वो सम्बोधाय
२५ भव्वो निब्बानाय भव्वो अनुत्तरस्स योगक्खेमस्स अधिगमाया” ति ?

^१ कस्सपादिसो – सी०, स्या० । ^२ सायण्हसमय – सी० । ^३ पटिसल्लाना – नी०,
पटिसल्लाना – रो० । ^४ सारणीय – स्या० । ^५ अनोत्तप्पी – सी०, स्या०, रो० ।

“इधावुसो, भिक्खु ‘अनुप्पन्ना मे पापका अकुसला धम्मा उप्प-
ज्जमाना अनत्थाय संवत्तेयु’ ति न आतप्पं करोति, ‘उप्पन्ना मे पापका
अकुसला धम्मा अप्पहीयमाना अनत्थाय संवत्तेयु’ ति न आतप्पं करोति,
‘अनुप्पन्ना मे कुसला धम्मानुप्पज्जमाना अनत्थाय संवत्तेयु’ ति न
आतप्पं करोति, ‘उप्पन्ना मे कुसला धम्मा निरुज्जमाना अनत्थाय ५
संवत्तेयु’ ति न आतप्पं करोति । एवं खो, आवुसो, अनातापी होति ।

B 401

“कथं चावुसो, अनोत्तप्पी होति ? इधावुसो, भिक्खु ‘अनुप्पन्ना
मे पापका अकुसला धम्मा उप्पज्जमाना अनत्थाय संवत्तेयु’ ति न
ओत्तप्पति, ‘उप्पन्ना मे पापका अकुसला धम्मा अप्पहीयमाना अनत्थाय
संवत्तेयु’ ति न ओत्तप्पति, ‘अनुप्पन्ना मे कुसला धम्मानुप्पज्जमाना १०
अनत्थाय संवत्तेयु’ ति न ओत्तप्पति, ‘उप्पन्ना मे कुसला धम्मा निरु-
ज्जमाना अनत्थाय संवत्तेयु’ ति न ओत्तप्पति । एवं खो, आवुसो,
अनोत्तप्पी होति । एवं खो, आवुसो, अनातापी अनोत्तप्पी अभब्बो १५
सम्बोधाय अभब्बो निब्बानाय अभब्बो अनुत्तरस्स योगक्षेमस्स
अधिगमाय ।

R. 197

“कथं चावुसो, आतापी होति ? इधावुसो, भिक्खु ‘अनुप्पन्ना
मे पापका अकुसला धम्मा उप्पज्जमाना अनत्थाय संवत्तेयु’ ति आतप्पं
करोति, ‘उप्पन्ना मे पापका अकुसला धम्मा अप्पहीयमाना अनत्थाय
संवत्तेयु’ ति आतप्पं करोति, अनुप्पन्ना मे कुसला धम्मा ... पे०
आतप्पं करोति । एवं खो, आवुसो, आतापी होति ।

20

“कथं चावुसो, ओत्तप्पी होति ? इधावुसो, भिक्खु ‘अनुप्पन्ना
मे पापका अकुसला धम्मा उप्पज्जमाना अनत्थाय संवत्तेयु’ ति ओत्त-
प्पति, ‘उप्पन्ना मे पापका अकुसला धम्मा अप्पहीयमाना अनत्थाय
संवत्तेयु’ ति ओत्तप्पति, ‘अनुप्पन्ना मे कुसला धम्मानुप्पज्जमाना
अनत्थाय संवत्तेयु’ ति ओत्तप्पति, ‘उप्पन्ना मे कुसला धम्मा निरुज्जमाना २५
अनत्थाय संवत्तेयु’ ति ओत्तप्पति । एवं खो, आवुसो, ओत्तप्पी होति ।
एवं खो, आवुसो, आतापी ओत्तप्पी भब्बो सम्बोधाय भब्बो निब्बानाय
भब्बो अनुत्तरस्स योगक्षेमस्स अधिगमाया” ति ।

25

३. चन्द्रपमासुतं

३. सावत्थिय विहरति । “चन्द्रपमा, भिक्खवे, कुलानि उप-

R 198
B.402

सङ्घमथ — अपकस्सेव कायं, अपकस्स चित्तं, निच्चनवका कुलेसु अप्पगवभा । सेयथापि, भिक्खवे, पुरिसो जरुदपानं वा ओलोकेय्य पव्वतविसमं वा नदीविदुगं वा — अपकस्सेव कायं, अपकस्स चित्तं; एवमेव खो, भिक्खवे, चन्द्रपमा कुलानि उपसङ्घमथ — अपकस्सेव ५ काय, अपकस्स चित्त, निच्चनवका कुलेसु अप्पगवभा ।

“कस्सपो, भिक्खवे, चन्द्रपमो कुलानि उपसङ्घमति—अपकस्सेव काय, अपकस्स चित्तं, निच्चनवको कुलेसु अप्पगवभो । तं किं मञ्ज्ञथ, भिक्खवे, कथंरूपो भिक्खु अरहति कुलानि उपसङ्घमितु” ति ?

“भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा भगवन्नेत्तिका भगवम्पटि-
१० सरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्तं येवं पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो । भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती” ति ।

ग्रथ खो भगवा आकासे पाणि चालेसि । “सेयथापि, भिक्खवे, अय आकासे पाणि न सज्जति न गद्धति न बज्जति; एवमेव खो, भिक्खवे, यस्स कस्सचि भिक्खुनो कुलानि उपसङ्घमतो कुलेसु चित्त १५ न सज्जति न गद्धति न बज्जति — ‘लभन्तु लाभकामा, पुञ्जकामा करोन्तु पुञ्जानी’ ति, यथासकेन लाभेन अत्तमनो होति सुमनो, एव परेसं लाभेन अत्तमनो होति सुमनो, एवरूपो खो, भिक्खवे, भिक्खु अरहति कुलानि उपसङ्घमितु ।

“कस्सपस्स, भिक्खवे, कुलानि उपसङ्घमतो कुलेसु चित्तं न सज्जति न गद्धति न बज्जति — ‘लभन्तु लाभकामा, पुञ्जकामा करोन्तु पुञ्जानी’ ति, यथासकेन लाभेन अत्तमनो होति सुमनो; एव परेस लाभेन अत्तमनो होति सुमनो ।

R 199

“तं किं मञ्ज्ञथ, भिक्खवे, कथरूपस्स भिक्खुनो अपरिसुद्धा धम्मदेसना होति, कथरूपस्स भिक्खुनो परिसुद्धा धम्मदेसना २५ होती” ति ?

“भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा भगवन्नेत्तिका भगवम्पटि- सरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्त येवं पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो । भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती” ति ।

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुक मनसि करोथ, भासि-
३० स्सामी” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पञ्चस्सोसुं । भगवा

एतद्वोच -

“यो हि कोचि, भिक्खवे, भिक्खु एवंचित्तो परेसं धम्मं देसेति - ‘अहो वत मे धम्मं सुणेय्युं, सुत्वा च पन धम्मं पसीदेय्युं, पसन्ना च मे पसन्नाकारं करेय्युं’ ति, एवरूपस्स खो, भिक्खवे, भिक्खुनो ५ B.403 अपरिसुद्धा धम्मदेसना होति ।

“यो च खो, भिक्खवे, भिक्खु एवंचित्तो परेसं धम्मं देसेति - ‘स्वाक्षरातो भगवता धम्मो सन्दिद्धिको श्रकालिको एहिपस्तिको ओप-नेयिको पञ्चतत्त्वं वेदितब्बो विज्ञाही ति । अहो, वत मे धम्मं सुणेय्युं, सुत्वा च पन धम्मं आजानेय्युं, आजानित्वा च पन तथत्ताय पटिपज्जेय्युं’ १० ति । इति धम्मसुधम्मतं पटिच्च परेसं धम्मं देसेति, कारञ्जां पटिच्च अनुद्धयं पटिच्च अनुकम्पं उपादाय परेसं धम्मं देसेति । एवरूपस्स खो, भिक्खवे, भिक्खुनो परिसुद्धा धम्मदेसना होति ।

“कस्सपो, भिक्खवे, एवंचित्तो परेसं धम्मं देसेति - ‘स्वाक्षरातो भगवता धम्मो सन्दिद्धिको श्रकालिको^१ एहिपस्तिको ओपनेयिको पञ्चतत्त्वं १५ वेदितब्बो विज्ञाही ति । अहो, वत मे धम्मं सुणेय्युं, सुत्वा च पन धम्मं आजानेय्युं, आजानित्वा च पन तथत्ताय पटिपज्जेय्युं’ ति । इति धम्मसुधम्मतं पटिच्च परेसं धम्मं देसेति, कारञ्जां पटिच्च अनुद्धयं पटिच्च अनुकम्पं उपादाय परेसं धम्मं देसेति । कस्सपेन वा हि वो, भिक्खवे, ओवदिस्सामि यो वा पनस्स कस्सपसदिसो^२, ओवदितेहि च २० पन वो तथत्ताय पटिपज्जितब्बं” ति ।

४. कुलूपकसुत्तं

४ सावत्थियं विहरति । “तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, कथंरूपो भिक्खु अरहति कुलूपको होतु, कथंरूपो भिक्खु न अरहति कुलूपको होतु” ति ?

भगवमूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... भगवा एतद्वोच -

“यो हि कोचि, भिक्खवे, भिक्खु एवंचित्तो कुलानि उपसङ्क्षमति - २५ - देन्तु येव मे, मा नादंसु; बहुकञ्चेव मे देन्तु, मा थोकं; पणीत-ञ्चेव मे देन्तु, मा लूखं; सीघञ्चेव मे देन्तु, मा दन्धं, सवकञ्चञ्चेव

१. रो०पात्यके नत्यि । २. कस्सपादिसो - सी०, स्या० ।

मे देन्तु, मा असक्कच्च' ति । तस्स चे, भिक्खवे, भिक्खुनो एवचित्तस्स कुलानि उपसङ्खमतो न देन्ति, तेन भिक्खु सन्दीयति, सो ततोनिदान दुक्ख दोमनस्सं पटिसंवेदयति^१ । थोक देन्ति, नो वहुक पे० . लूख देन्ति, नो पणीत दन्व देन्ति, नो सीघ, तेन भिक्खु सन्दीयति^२, सो ततोनिदान दुक्खं दोमनस्स पटिसंवेदयति । असक्कच्च देन्ति, नो सक्कच्च, तेन भिक्खु सन्दीयति, सो ततोनिदान दुक्खं दोमनस्स पटिसंवेदयति । एवरूपो खो, भिक्खवे, भिक्खु न अरहति कूलूपको होतु ।

B 104 ५ R.201 "यो च खो. भिक्खवे, भिक्खु एवचित्तो कुलानि उपसङ्खमति-
१० 'तं कुतेत्थ लब्धा परकुलेसु - देन्तु येव मे, मा नादंसु, वहुकञ्जेव मे देन्तु, मा थोक, पणीतञ्जेव मे देन्तु, मा लूखं, दीघञ्जेव मे देन्तु, मा दन्व, सक्कच्चञ्जेव मे देन्तु, मा असक्कच्च' ति । तस्स चे, भिक्खवे, भिक्खुनो एवचित्तस्स कुलानि उपसङ्खमतो न देन्ति; तेन भिक्खु न सन्दीयति, सो न ततोनिदान दुक्ख दोमनस्स पटिसंवेदयति । थोक देन्ति, नो वहुकं, तेन भिक्खु न सन्दीयति, सो न ततोनिदान दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदयति । लूख देन्ति, नो पणीतं; तेन भिक्खु न सन्दीयति; सो न ततोनिदान दुक्ख दोमनस्स पटिसंवेदयति । दन्व देन्ति, नो सीघ, तेन भिक्खु न सन्दीयति; सो न ततोनिदान दुक्खं दोमनस्स पटिसंवेदयति । असक्कच्च देन्ति, नो सक्कच्च; तेन भिक्खु न सन्दीयति, सो न ततोनिदान दुक्ख दोमनस्स पटिसंवेदयति । एव-
१५ रूपो खो, भिक्खवे, भिक्खु ग्रहति कूलूपको होतु ।

२० "कस्सपो, भिक्खवे, एवचित्तो कुलानि उपसङ्खमति - 'तं कुतेत्थ लब्धा परकुलेसु - देन्तु येव मे, मा नादंसु; वहुकञ्जेव मे देन्तु, मा थोकं, पणीतञ्जेव मे देन्तु, मा लूख, सीघञ्जेव मे देन्तु, मा दन्व, सक्कच्चञ्जेव मे देन्तु, मा असक्कच्च' ति । तस्स चे, भिक्खवे, कस्सपस्स एवंचित्तस्स कुलानि उपसङ्खमतो न देन्ति, तेन कस्सपो न सन्दीयति, सो न ततोनिदान दुक्ख दोमनस्स पटिसंवेदयति । थोक देन्ति, नो वहुक; तेन कस्सपो न सन्दीयति, सो न ततोनिदान दुक्ख दोमनस्स पटिसंवेदयति । लूख देन्ति, नो पणीत, तेन कस्सपो न सन्दीयति; सो न ततोनिदान दुक्खं दोमनस्स पटिसंवेदयति । दन्व देन्ति, नो सीघ, तेन कस्सपो न सन्दीयति, सो न ततोनिदान दुक्खं दोमनस्स

३० १ पटिसंवेदयति - सी०, रो० । २ सन्दीयति - स्या०, रो० ।

पटिसंवेदयति । असककच्च देन्ति, नो सककच्च, तेन कस्सपो न सन्दीयति, सो न ततोनिदान दुर्ज्ञ दोमनस्स पटिसंवेदयति । कस्सपेन वा हि वो, भिक्खवे, ओवदिस्सामि यो वा पनस्स कस्सपसदिसो । ओवदितेहि च पन वो तथताय पटिपञ्जितब्ब” ति ।

R.202

५. जिण्णसुत्तं

५. एवं मे सुतं .. पे० . राजगहे वेलुवने । अश खो आयस्मा
महाकस्सपो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्त महाकस्सपं भगवा एतदवोच – “जिण्णोसि दानि त्व, कस्सप, गरुकानि च ते इमानि साणानि पंसुकूलानि निव्वसनानि । तस्मातिह त्वं, कस्सप, गहपतानि^१ चेव चीवरानि धारेहि, निमन्तनानि च भुञ्जाहि, मम च सन्ति के १० विहराही” ति ।

“अहं खो, भन्ते, दीघरत्त आरञ्जिको^२ चेव आरञ्जिकत्तस्स च वण्णवादी, पिण्डपातिको चेव पिण्डपातिकत्तस्स च वण्णवादी, पसु-कूलिको चेव पसुकूलिकत्तस्स च वण्णवादी, तेचीवरको चेव तेचीवरि-कत्तस्स च वण्णवादी, अप्पिच्छो चेव अप्पिच्छताय च वण्णवादी,
सन्तुष्टो चेव सन्तुष्टिया च वण्णवादी, पविवित्तो चेव पविवेकस्स च वण्णवादी, अससद्ग्रास च वण्णवादी, आरद्धविरियो
चेव विरियारम्भस्स च वण्णवादी” ति ।

“कि पन त्वं, कस्सप, अत्थवसं सम्पस्समानो दीघरत्तं आरञ्जिको चेव आरञ्जिकत्तस्स च वण्णवादी, पिण्डपातिको चेव .. पे०.. पसु-
कूलिको चेव .. तेचीवरिको चेव ... अप्पिच्छो चेव .. सन्तुष्टो चेव .. पविवित्तो चेव .. अससद्ग्रास चेव .. आरद्धविरियो चेव
विरियारम्भस्स च वण्णवादी” ति ?

“द्वे रुवाहं, भन्ते, अत्थवसे सम्पस्समानो दीघरत्तं आरञ्जिको चेव आरञ्जिकत्तस्स च वण्णवादी, पिण्डपातिको चेव .. पे०.. पसु-
कूलिको चेव .. तेचीवरिको चेव .. अप्पिच्छो चेव .. सन्तुष्टो चेव .. पविवित्तो चेव .. अससद्ग्रास चेव .. आरद्धविरियो चेव विरिया-
25 R.203

१. गहपतिकानि – सी० । २. आरञ्जिको – सी०, अरञ्जिको – रो० ।

रन्नस्त च वण्णदादी । अन्तनो च विहुव्रन्मनुखविहारं सम्पत्समाने पच्छिमं च जनतं अनुकूल्यनानो — ‘अपेव नाम पच्छिमा जनता विहुनुगांत आपज्ञेय्यै’ । ये किर ने अहेसुं वृद्धानुवृद्धभावका ते दीघरत्तं आरचिन्काचे चेव अहेसुं आरचिन्कात्तस्त च वण्णदादिनो ... पे०...
४५५ ५ पिण्डपातिका चेव अहेसुं ... पे०... पंसुकूलिका चेव अहेसुं ... तेचीवरिका चेव अहेसुं ... अपिच्छ्या चेव अहेसुं ... सन्तुद्धा चेव अहेसुं ... परिविता चेव अहेसुं ... अनसंद्धा चेव अहेसुं ... आरद्धविरिया चेव अहेसुं विरियारन्नस्त च वण्णदादिनो” ति । ते तथताय पटिपच्छित्सत्ति, तेसं तं भवित्सति दीघरत्तं हिताय चुकाय ।

- १० “इमे द्वाहं, भर्ते, द्वे अत्यवने सन्नस्तनानो दीघरत्तं आरचिन्को चेव आरचिन्कात्तस्त च वण्णदादी, पिण्डपातिको चेव ... पे०... पंसुकूलिको चेव ... तेचीवरिको चेव ... अपिच्छ्या चेव ... सन्तुद्धो चेव ... परिवितिको चेव ... अनसंद्धो चेव ... आरद्धविरियो चेव विरियारन्नस्त च वण्णदादी” ति ।
१५ “मावु सावु, कस्तप । वहुजनहिताय किर त्वं, कस्तप, पटिपद्धो वहुजननुखाय लोकानुकूपाय अत्याय हिताय चुकाय देवननुस्तानं । तस्मातिह त्वं, कस्तप, साणानि चेव पंसुकूलानि वारेहि निव्वसनानि, पिण्डाय च चराहि, अरञ्जे च विहराही” ति ।

६. ओवादसुतं

६. राजगहे वेळुने । अय त्वो आयस्मा नहाकस्तपो येन भगवा तेनुपत्तङ्गमि; उपत्तङ्गमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकनन्त निसीदि । एकनन्तं निसीदं त्वो आयस्मत्तं महाकस्तपं भगवा एतद्वोच — “ओवड, कस्तप, मिक्कू; करोहि, कस्तप, मिक्कूनं वर्म्म” क्यं । अहं वा, कस्तप, मिक्कू ओवदेय्यं त्वं वा; अहं वा मिक्कूनं वर्म्म क्यं करेय्यं त्वं वा” ति ।

- २० २५ “दुव्वच्चा त्वो, भर्ते, एतरहि मिक्कू, दोवनस्तकरणेहि वम्मेहि सनन्नागदा, अक्षमा, अपचक्षिण्यगाहिनो अनुसार्जनि । इवाहं, भर्ते, अद्वासं सण्डे” च नान मिक्कू आनन्दस्त चक्षिविहारि अभिजिकं च नान

१. आपज्ञेय — नो०. स्था० । २-२. चन्द्रिक्य — दो० । ३. चन्द्र — नी० ।
४. आपचक्षिण्य — नी०; आपचक्षिक्षण — स्था० ।

भेक्खु अनुरुद्धस्स सद्विविहारि अञ्जमञ्जं सुतेन अच्चावदन्ते – ‘एहि, भिक्खु, को बहुतरं भासिस्सति, को सुन्दरतरं भासिस्सति, को चिरतरं भासिस्सती’” ति ।

अथ खो भगवा अञ्जतरं भिक्खु आमन्तेसि – “एहि त्वं, भिक्खु, मम वचनेन भण्डं च भिक्खु आनन्दस्स सद्विविहारि अभिजिकं ५ च भिक्खु अनुरुद्धस्स सद्विविहारि आमन्तेहि – ‘सत्था आयस्मन्ते आमन्तेती’” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो पटिस्सुत्वा^{१०} येन ते भिक्खू तेनुपसङ्घमि उपसङ्घमित्वा ते भिक्खू एतदवोच – “सत्था आयस्मन्ते आमन्तेती” ति ।

“एवमावुसो” ति खो ते भिक्खू तस्स भिक्खुनो पटिस्सुत्वा येन भगवा तेनुपसङ्घमिसु, उपसङ्घमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसीदिसे खो ते भिक्खू भगवा एतदवोच – “सच्च किर तुम्हे, भिक्खवे, अञ्जमञ्जा सुतेन अच्चावदथ – ‘एहि, भिक्खु, को बहुतर भासिस्सति, को सुन्दरतरं भासिस्सति, को चिरतरं भासिस्सती’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“कि नु खो मे तुम्हे, भिक्खवे, एवं धम्म देसितं आजानाथ – ‘एथ^२ तुम्हे, भिक्खवे, अञ्जमञ्जा सुतेन अच्चावदथ – एहि, भिक्खु, को बहुतर भासिस्सति, को सुन्दरतरं भासिस्सति, को चिरतरं भासि- २० सती’” ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“नो चे किर मे तुम्हे, भिक्खवे, एवं धम्मं देसितं आजानाथ, अथ कि चरहि तुम्हे, मोघपुरिसा, कि जानन्ता कि पस्सन्ता एवं स्वाक्षराते धम्मविनये पब्बजिता समाना अञ्जमञ्जा सुतेन अच्चावदथ – २५ ‘एहि, भिक्खु, को बहुतर भासिस्सति, को सुन्दरतरं भासिस्सति, को चिरतरं भासिस्सती’” ति ।

अथ खो ते भिक्खू भगवतो पादेसु सिरसा निपतित्वा भगवन्तं एतदवोचु – “अच्चयो नो, भन्ते, अच्चयमा”, यथाबाले यथामूळे यथा- अकुसले, ये मय एवं स्वाक्षराते धम्मविनये पब्बजिता समाना अञ्ज- ३०

^{१०} पटिसुणित्वा – स्थां० । २. एवं – स्थां० । ३. अच्चयमा – रो० ।

B.407

10

15

20

R.205

25

मञ्जः सुतेन अच्चावदिग्म्ह - 'एहि, भिक्खु, को वहृतरं भासित्सति, को सुन्दरतरं भासिस्सति, को चिरतरं भासिस्सती' ति । तेऽनं नो, भन्ते, भगवा अच्चयं अच्चयतो पटिगण्हातु आयति संवराया" ति ।

"तर्गथ तुम्हे, भिक्खवे, अच्चयो अच्चगमा यथावाले यथामूल्ये

- ५ यथाअक्रुक्षले, ये तुम्हे एव स्वाक्षराते धर्मविनये पद्वजिता समाना अच्चनाममञ्जः सुतेन अच्चावदित्थ - 'एहि, भिक्खु, को वहृतरं भासि-
R 408 स्सति, को सुन्दरतरं भासिस्सति, को चिरतरं भासिस्सती' ति । यतो च खो तुम्हे, भिक्खवे, अच्चयं अच्चयतो दिस्वा यथाधर्मं पटिकरोय,
१० तं वो मयं पटिगण्हाम । वुद्धि^३ हेसा, भिक्खवे, अरियस्स विनये यो अच्चयं अच्चयतो दिस्वा यथाधर्मं पटिकरोति आयति च सवरं आपज्जती" ति ।

७. दुतियओवादसुतुं

७ राजगहे विहरति वेळुवने । अथ खो आयस्मा महाकस्तपो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ते ... पे०... एकमन्त्तं निसिन्नं खो आयस्मत्तं महाकस्तपं भगवा एतदवोव - "ओवद, कस्सप, भिक्खू; करोहि, कन्सप, भिक्खूनं धर्मिम् कथ । अहं वा, कस्सप, भिक्खू ओवदेय्यं त्वं वा; अहं वा भिक्खूनं धर्मिम् कथं करेय्यं त्वं वा" ति ।

"दुब्बचा खो, भन्ते, एतरहि भिक्खू, दोवचस्सकरणेहि धर्मेहि समन्वागता अक्षमा अप्पदक्षिणगणगाहिनो अनुसासनि । यस्त कस्सचि, भन्ते, सदा नत्थि कुसलेसु धर्मेसु, हिरी^४ नत्थि कुसलेसु धर्मेसु, ओत्तपं २० नत्थि कुसलेसु धर्मेसु, विरियं नत्थि कुसलेसु धर्मेसु, पञ्जा नत्थि कुसलेसु धर्मेसु, तस्य या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति^५, हनियेव पाटिकङ्का कुसलेसु धर्मेसु, नो वुद्धि ।

"सेयथापि, भन्ते, काळपव्वे^६ चन्दस्स वा रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन, हायति मण्डलेन, हायति आभाय, २५ हायति आरोहपरिणाहेन । एवमेव खो, भन्ते, यस्त कस्सचि सदा नत्थि कुसलेसु धर्मेसु .. पे०... हिरी नत्थि .. ओत्तपं नत्थि .. विरियं

१. मयं अच्चयं - सो० । २. वुद्धि - स्ता० । ३. हिरि - सी०, स्ता०, रो० ।

४. आगच्छति - सी० । ५. कालपव्वे - रो० ।

नत्थि पञ्जा नत्थि .. कुसलेसु धम्मेसु तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो वुद्धि ।

“अस्सद्वो पुरिसपुगलो” ति, भन्ते, परिहानमेतं; ‘अहिरिको पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, परिहानमेतं; ‘अनोत्तप्पी पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, परिहानमेतं; ५ ‘कुसीतो पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, परिहानमेतं; ‘कोधनो पुरिसपुगलो ति, भन्ते, परिहानमेतं; ‘उपनाही पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, परिहानमेतं, ‘न सन्ति भिक्खू ओवादका’ ति, भन्ते, परिहानमेतं ।

B.409

“यस्स कस्सचि, भन्ते, सद्वा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, हिरी अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, ओत्तप्पं अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, विरियं अत्थि १० कुसलेसु धम्मेसु, पञ्जा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु, तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि ।

“सेय्यथापि, भन्ते, जुण्हपक्षे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वडृतेव वण्णेन, वडृति मण्डलेन, वडृति आभाय, वडृति १५ R.207 आरोहपरिणाहेन । एवमेव खो, भन्ते, यस्स कस्सचि सद्वा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु ... हिरी अत्थि ... पे०... ओत्तप्पं अत्थि ... विरियं अत्थि ... पञ्जा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि ।

“सद्वो पुरिसपुगलो” ति, भन्ते, अपरिहानमेतं; ‘हिरिमा २० पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, अपरिहानमेतं; ‘ओत्तप्पी पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, अपरिहानमेतं, ‘आरद्विरियो पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, अपरिहानमेतं; ‘अबको-धनो पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, अपरिहानमेतं; ‘अनुपनाही पुरिसपुगलो’ ति, भन्ते, अपरिहानमेतं, ‘सन्ति भिक्खू ओवादका’ ति, भन्ते, अपरिहानमेतं” ति । २५

“साधु साधु, कस्सप, कस्सप, सद्वा नत्थि कुसलेसु धम्मेसु .. पे० हिरी नत्थि .. ओत्तप्पं नत्थि .. विरिय नत्थि ... पञ्जा नत्थि कुसलेसु धम्मेसु तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो वुद्धि ।

३०

“सेय्यथापि, कस्सप, काळपक्षे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो

वा आगच्छति, हायतेव वण्णेन . पे० .. हायति आरोहपरिणाहेन । एवमेव खो, कस्सप, यस्स कस्सचि सद्वा नत्थि कुसलेसु धम्मेसु .. पे० ..

हिरी नत्थि ... ओत्तप्प नत्थि ... विरिय नत्थि . पञ्जा नत्थि कुसलेसु धम्मेसु तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, हानियेव पाटिकङ्गा

- B. 410 ५ कुसलेसु धम्मेसु, नो वुद्धि । ‘अस्सद्वा पुरिसपुगलो’ ति, कस्सप, परिहानमेतं; अहिरिको पे०... अनोत्तप्पी . कुसीतो . दुष्पञ्चो कोधनो ... ‘उपनाही पुरिसपुगलो’ ति, कस्सप, परिहानमेतं, ‘न सन्ति भिक्खू ओवादका’ ति, कस्सप, परिहानमेतं ।

“यस्स कस्सचि, कस्सप, सद्वा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु .. पे०...

- 10 हिरी अत्थि .. ओत्तप्पं अत्थि विरिय अत्थि ... पञ्जा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि ।

- R. 208 “सेयथापि, कस्सप, जुण्हपक्षे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वङ्गुतेव वण्णेन, वङ्गुति मण्डलेन, वङ्गुति आभाय, वङ्गुति १५ आरोहपरिणाहेन । एवमेव खो, कस्सप, यस्स कस्सचि सद्वा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु हिरी अत्थि . ओत्तप्पं अत्थि विरियं अत्थि . पञ्जा अत्थि कुसलेसु धम्मेसु तस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, वुद्धियेव पाटिकङ्गा कुसलेसु धम्मेसु, नो परिहानि ।

- “सद्वा पुरिसपुगलो’ ति, कस्सप, अपरिहानमेत; हिरिमा २० ... पे०. ओत्तप्पी .. आरञ्चविरियो . पञ्जवा .. अकोधनो ... ‘अनुपनाही पुरिसपुगलो’ ति, कस्सप, अपरिहानमेत; ‘सन्ति भिक्खू ओवादका’ ति, कस्सप, अपरिहानमेत” ति ।

८. तत्त्वियओवादसुत्तं

- ८ राजगहे^१ कलन्दकनिवापे^२ । अथ खो आयस्मा महाकस्सपो येन भगवा तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त २५ निसीदि । एकमन्त निसीन्न खो आयस्मन्त महाकस्सप भगवा एतद- वोच - “ओवद, कस्सप, भिक्खू, करोहि, कस्सप, भिक्खून धर्मिम कथं । अह वा, कस्सप, भिक्खून^३ ओवदेय्य त्वं वा, अह वा भिक्खून धर्मिम कथं करेय्य त्वं वा” ति ।

१-१ सावत्तियं अनाथपिण्डिकस्त आरामे -- सी० । २ भिक्खू - सी०, स्या० ।

“दुब्बचा खो, भन्ते, एतरहि भिक्खू, दोवचस्सकरणेहि धम्मेहि समन्नागता, अवत्मा, अप्पदक्षिणगाहिनो अनुसासनिं” ति ।

“तथा हि पन, कस्सप, पुब्बे थेरा भिक्खू आरञ्ज्ञाका चेव अहेसुं आरञ्ज्ञाकत्तस्स च वण्णवादिनो, पिण्डपातिका चेव अहेसुं पिण्डपातिकत्तस्स च वण्णवादिनो, पंसुकूलिका चेव अहेसुं पंसुकूलिकत्तस्स च वण्णवादिनो, तेचीवरिका चेव अहेसुं तेचीवरिकत्तस्स च वण्णवादिनो, अप्पिच्छा चेव अहेसुं अप्पिच्छताय च वण्णवादिनो, सन्तुद्वा चेव अहेसुं सन्तुद्विया च वण्णवादिनो, पविवित्ता चेव अहेसुं पविवेकस्स च वण्णवादिनो, असंसद्वा चेव अहेसुं असंसगस्स च वण्णवादिनो, आरद्धविरिया चेव अहेसुं विरियारम्भस्स च वण्णवादिनो ।

5 B.411

R.209

10

“तत्र यो होति भिक्खू आरञ्ज्ञाको चेव आरञ्ज्ञाकत्तस्स च वण्णवादी, पिण्डपातिको चेव पिण्डपातिकत्तस्स च वण्णवादी, पंसुकूलिको चेव पंसुकूलिकत्तस्स च वण्णवादी, तेचीवरिको चेव तेचीवरिकत्तस्स च वण्णवादी, अप्पिच्छो चेव अप्पिच्छताय च वण्णवादी, सन्तुद्वो चेव सन्तुद्विया च वण्णवादी, पविवित्तो चेव पविवेकस्स च वण्णवादी, असंससद्वो चेव असंसगस्स च वण्णवादी, आरद्धविरियो चेव विरियारम्भस्स च वण्णवादी, तं थेरा भिक्खू आसनेन निमन्तेन्ति – ‘एहि, भिक्खु, को नामायं भिक्खु, भद्रको वतायं भिक्खु, सिक्खाकामो वतायं भिक्खु; एहि, भिक्खु, इदं आसनं निसीदाही’ ति ।

15

“तत्र, कस्सप, नवानं भिक्खूनं एवं होति – ‘यो किर सो होति भिक्खू आरञ्ज्ञाको चेव आरञ्ज्ञाकत्तस्स च वण्णवादी, पिण्डपातिको चेव ... पे०... पंसुकूलिको चेव ... तेचीवरिको चेव ... अप्पिच्छो चेव ... सन्तुद्वो चेव ... पविवित्तो चेव ... असंसद्वो चेव ... आरद्धविरियो चेव विरियारम्भस्स च वण्णवादी, तं थेरा भिक्खू आसनेन निमन्तेन्ति – एहि, भिक्खु, को नामायं भिक्खु, भद्रको वतायं भिक्खु, सिक्खाकामो वतायं भिक्खु, एहि, भिक्खु, इदं आसनं निसीदाही’ ति । ते तथत्ताय पटिपञ्जन्ति; तेसं तं होति दीघरत्तं हिताय सुखाय ।

20

25

“एतरहि पन, कस्सप, थेरा भिक्खू न चेव आरञ्ज्ञाका न च आरञ्ज्ञाकत्तस्स वण्णवादिनो, न चेव पिण्डपातिका न च पिण्डपातिकत्तस्स वण्णवादिनो, न चेव पंसुकूलिका न च पंसुकूलिकत्तस्स वण्णवादिनो, न चेव तेचीवरिका न च तेचीवरिकत्तस्स वण्णवादिनो,

30

R 210 न चेव अप्पिच्छा न च अप्पिच्छताय वण्णवादिनो, न चेव सन्तुटा न च
सन्तुट्टिया वण्णवादिनो, न चेव पविवित्ता न च पविवेकस्स वण्णवादिनो,
न चेव अससटा न च अससग्गस्स वण्णवादिनो, न चेव आरद्धविरिया
न च विरियारम्भस्स वण्णवादिनो ।

B 412 ५ “तत्र यो होति भिक्खु ज्ञातो यसस्सी लाभी चीवरपिण्डपात-
सेनासनगिलानप्पच्चयभेसज्जपरिक्खारान त थेरा भिक्खु आसनेन निम-
न्तेन्ति—‘एहि, भिक्खु. को नामाय भिक्खु, भद्रको वताय भिक्खु, सब्रह्म-
चारिकामो वताय भिक्खु. एहि, भिक्खु, इद आसन निसीदाही’ ति ।

“तत्र, कस्प, नवान भिक्खून एव होति—‘यो किर सो होति
१० भिक्खु ज्ञातो यसस्सी लाभी चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्पच्चय-
भेसज्जपरिक्खारान त थेरा भिक्खु आसनेन निमन्तेन्ति—एहि, भिक्खु,
को नामाय भिक्खु, भद्रको वताय भिक्खु, सब्रह्मचारिकामो वताय
भिक्खु, एहि, भिक्खु, इद आसन निसीदाही’ ति । ते तथताय पटि-
पञ्जन्ति । तेस त होति दीघरत्त अहिताय दुक्खाय । य हि त, कस्प,
१५ सम्मा वदमानो वदेय—‘उपहृता ब्रह्मचारी ब्रह्मचारूपद्वेन अभि-
पत्थना’ ब्रह्मचारी ब्रह्मचारिअभिपत्थनेना” ति, एतरहि त, कस्प,
२० सम्मावदमानो वदेय—‘उपहृता ब्रह्मचारी ब्रह्मचारूपद्वेन अभिपत्थना
ब्रह्मचारी ब्रह्मचारिअभिपत्थनेना” ति ।

६. ज्ञानाभिज्ञासुतं

६. सावत्थिय विहरति । “अह, भिक्खवे, यावदेव^३ आकर्ष्णामि
२० विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं
विवेकजं पीतिसुख पठम^४ ज्ञान^५ उपसम्पद्ज विहरामि । कस्पो पि,
२५ भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णति विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि
धम्मेहि सवितकं सविचार विवेकज पीतिसुख पठम ज्ञान उपसम्पद्ज
विहरति ।

२५ “अह, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णामि वितक्कविचारान वूपसमा
अज्ज्ञत्त सम्पसादन चेतसो एकोदिभावं अवितक्क अविचार समाधिज
पीतिसुख दुतिय ज्ञान उपसम्पद्ज विहरामि । कस्पो पि, भिक्खवे,

^१ अभिमवना—सी०, रो०, अभिमवना—स्या० । २ ब्रह्मचारायभवनेना—
सी०, रो०; ब्रह्मचारायभवनेना—स्या० । ३ यावदे—म० । ४-८ पठमज्ञान—सी० ।

यावदेव आकर्ष्णति वित्कविचारानं वूपसमा ... पे०... दुतियं ज्ञानं
उपसम्पञ्ज विहरति ।

“अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णामि पीतिया च विरागा
उपेक्खको च विहरामि सतो च सम्पजानो सुखं च कायेन पटिसंबेदेमि,
यं तं अरिया आचिक्खन्ति – ‘उपेक्खको सतिमा सुखविहारी’ ति ततियं ५
ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति । कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णति
पीतिया च विरागा उपेक्खको च विहरति सतो च सम्पजानो, सुखं च
कायेन पटिसंबेदेति, यं तं अरिया आचिक्खन्ति – ‘उपेक्खको सतिमा
सुखविहारी’ ति ततियं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति ।

“अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णामि सुखस्स च पहाना” दुक्खस्स १०
च पहाना पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अत्थङ्गमा^१ अदुक्खमसुखं
उपेक्खासतिपारिसुद्धि चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरामि । कस्सपो
पि, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णति सुखस्स च पहाना ... पे०... चतुर्थं
ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरति ।

“अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णामि सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं १५
समतिक्कमा पटिघसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं असनसिकारा
अनन्तो आकासो ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पञ्ज विहरामि ।
कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णति सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समति-
क्कमा .. पे०... आकासानञ्चायतनं उपसम्पञ्ज विहरति ।

“अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णामि सब्बसो आकासानञ्चा- २०
यतनं समतिक्कम्म अनन्तं विज्ञाणं ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पञ्ज
विहरामि । कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णति सब्बसो आकासा-
नञ्चायतनं समतिक्कम्म अनन्तं विज्ञाणं ति विज्ञाणञ्चायतनं
उपसम्पञ्ज विहरति ।

“अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णामि सब्बसो विज्ञाणञ्चा- २५
यतनं समतिक्कम्म नतिथ किञ्ची ति आकिञ्चञ्चञ्जायतनं उपसम्पञ्ज
विहरामि । कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णति ... पे०...
आकिञ्चञ्चञ्जायतनं उपसम्पञ्ज विहरति ।

“अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्ष्णामि सब्बसो आकिञ्चञ्चञ्जा-
यतनं समतिक्कम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्जायतनं उपसम्पञ्ज विहरामि । ३०

१ पहाना – सी० । २ अत्थगमा – सी०, रो० ।
सं० २ – २३

कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव आकर्षति ... पे०... नेवसञ्ज्ञा-
नासञ्ज्ञायतनं उपसम्पज्ज विहरति ।

- “अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्षति सब्बसो नेवसञ्ज्ञा-
नासञ्ज्ञायतनं समतिकम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोध उपसम्पज्ज
५ विहरामि । कस्सपो पि, भिक्खवे .. पे०... सञ्ज्ञावेदयितनिरोध
उपसम्पज्ज विहरति ।

- B.414 “अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्षति अनेकविहित इद्विविध
पञ्चनुभोमि – एको पि हुत्वा वहुधा होमि, वहुधा पि हुत्वा एको होमि,
आविभाव, तिरोभाव, तिरोकुहु^१ तिरोपाकार तिरोपब्बत असञ्जमानो
१० गच्छामि, सेय्यथापि आकासे, पठविया पि उम्मुज्जनिमुज्ज करोमि,
सेय्यथापि उदके, उदके पि अभिज्जमाने गच्छामि, सेय्यथापि पठविय;
आकासे पि पत्लङ्घेन कमामि, सेय्यथापि पक्षी सकुणो; इमे पि
चन्द्रमसुरिये एवंमहानुभावे पाणिना परिमसामि परि
मज्जामि; याव ब्रह्मलोका पि कायेन वस वत्तेमि । कस्सपो पि,
१५ भिक्खवे, यावदेव आकर्षति अनेकविहित इद्विविध पञ्चनुभोति
.. पे०... याव ब्रह्मलोका पि कायेन वस वत्तेति ।

- “अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्षति दिब्बाय सोतधातुया
विसुद्धाय अतिकक्न्तमानुसिकाय^२ उभो सदे सुणामि, दिव्बे च मानुसे
च, ये दूरे सन्तिके च । कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव आकर्षति
२० दिब्बाय सोतधातुया . पे० . दूरे सन्तिके च ।

- R.213 “अहं, भिक्खवे, यावदेव आकर्षति परसत्तानं परपुगलान
चेतसा चेतो परिच्च पजानामि – सराग वा चित्त सराग चित्त ति
पजानामि, वीतराग वा चित्त वीतराग चित्त ति पजानामि, सदोस वा
चित्त .. पे०.. वीतदोस वा चित्त .. समोह वा चित्त .. वीतमोहं वा
२५ चित्त .. सहित्तं वा चित्त .. विक्षित्त वा चित्त .. महगत वा चित्त.
अमहगत वा चित्त .. सउत्तर वा चित्त .. अनुत्तर वा चित्त .. समाहित
वा चित्त .. असमाहित वा चित्त .. विमुत्त वा चित्त अविमुत्त वा
चित्त अविमुत्तं चित्त ति पजानामि । कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव
आकर्षति परसत्तानं परपुगलान चेतसा चेतो परिच्च पजानाति –

^१ तिरोकुहु – म० । ^२ अतिकक्न्तमानुसिकाय – सी०; अतिकक्न्तमानुसकेन –

सरागं वा चित्त सराग चित्तं ति पजानाति ... पे०... अविमुत्तं वा चित्तं अविमुत्तं चित्तं ति पजानाति ।

“अहं, भिक्खवे, यावदेव आकङ्क्षामि अनेकविहित पुब्बेनिवास अनुस्सरामि, सेय्यथीदं” – एकं पि जाति द्वे पि जातियो तिस्सो पि जातियो चत्तस्सो पि जातियो पञ्च पि जातियो दस पि जातियो वीसं ५ पि जातियो तिसं पि जातियो चत्तालीसं^१ पि जातियो पञ्चासं पि जातियो जातिसतं पि जातिसहस्रं पि जातिसतसहस्रं पि, अनेके पि संवट्टकप्पे अनेके पि विवट्टकप्पे अनेके पि संवट्टविवट्टकप्पे – ‘अमुत्रासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुखप्पटिसंवेदी एव-
मायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादि; तत्रापासि एवंनामो १० एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुखप्पटिसंवेदी एवमायुपरि-
यन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो’ ति । इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरामि । कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव आकङ्क्षाति
अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति, सेय्यथीदं – एकं पि जाति ... पे०..
इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं अनुस्सरति । १५

B 415

“अहं, भिक्खवे, यावदेव आकङ्क्षामि दिव्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्न्तमानुसकेन सत्ते पस्सामि चवमाने उपपञ्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुगगते यथाकम्मूपगे^२ सत्ते पजानामि – ‘इमे वत, भोन्तो, सत्ता कायदुच्चरितेन समन्नागता वचीदुच्चरितेन समन्नागता मनोदुच्चरितेन समन्नागता अरियान उपवादका मिच्छादिट्टिका मिच्छा-
दिट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गति विनि-
पातं निरय उपपन्ना, इमे वा पन, भोन्तो, सत्ता कायसुचरितेन समन्ना-
गता वचीसुचरितेन समन्नागता मनोसुचरितेन समन्नागता अरियानं
अनुपवादका सम्मादिट्टिका सम्मादिट्टिकम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा २० परं मरणा सुगति सग्ग लोक उपपन्ना’ ति । इति दिव्बेन चक्खुना
विसुद्धेन अतिकक्न्तमानुसकेन सत्ते पस्सामि चवमाने उपपञ्जमाने हीने
पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुगगते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानामि । कस्सपो
पि, भिक्खवे, यावदेव आकङ्क्षाति दिव्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्न्त-
मानुसकेन सत्ते पस्सति चवमाने .. पे०.. यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति । २५

R 214

१. सेय्यथीद – म० । २. चत्तालीसं – सौ०, स्थाँ०, चत्तारीस – रो० । ३. यथ-
कम्मूपगे – रो० ।

“अहं, भिक्खवे, आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जा-
विमुत्ति दिट्ठेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरामि ।
कर्सपो पि, भिक्खवे, आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्जा-
विमुत्ति दिट्ठेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज
५ विहरती” ति ।

१०. उपस्थयसुत्तं

१०. एवं मे सुतं । एक समय आयस्मा महाकस्पो सावत्थिय
विहरति जेतवने आनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा आनन्दे
B ४१६,
ए २१५ पुब्बण्हस्मयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय येनायस्मा महाकस्पो तेनुप-
सङ्घमि; उपसङ्घमित्वा आयस्मत्त महाकस्सप एतदबोच - “आयाम,
१० भन्ते कस्प, येन अञ्जनातरो भिक्खुनुपस्त्यो तेनुपसङ्घमिस्सामा” ति ।

“गच्छ त्वं, आवुसो आनन्द, बहुकिञ्चो त्वं बहुकरणीयो” ति ।
द्रुतिर्थं पि खो आयस्मा आनन्दे आयस्मत्त महाकस्सप एतदबोच -
“आयाम, भन्ते कस्प, येन अञ्जनातरो भिक्खुनुपस्त्यो तेनुपसङ्घ-
मिस्सामा” ति ।

१५ “गच्छ त्वं, आवुसो आनन्द, बहुकिञ्चो त्वं बहुकरणीयो” ति ।
ततिर्थ पि खो आयस्मा आनन्दे आयस्मत्त महाकस्सप एतदबोच -
“आयाम, भन्ते कस्प, येन अञ्जनातरो भिक्खुनुपस्त्यो तेनुपसङ्घ-
मिस्सामा” ति ।

अथ खो आयस्मा महाकस्सपो पुब्बण्हस्मय निवासेत्वा पत्त-
२० चीवरमादाय आयस्मता आनन्देन पञ्चासमणेन येन अञ्जनातरो भिक्खु-
नुपस्त्यो तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा पञ्जनाते आसने निसीदि । अथ
खो सम्बहुलां भिक्खुनियो येनायस्मा महाकस्सपो तेनुपसङ्घमिसु । उप-
सङ्घमित्वा आयस्मत्त महाकस्सप अभिवादेत्वा एकमत्त निसीदितु ।
एकमत्त निसीन्ना खो ता भिक्खुनियो आयस्मा महाकस्सपो धम्मिया
२५ कथाय सन्दर्शेति समादपेति समुत्तेजेति सम्पहसेति । अथ खो आयस्मा
महाकस्सपो ता भिक्खुनियो धम्मिया कथाय सन्दर्शेत्वा समादपेत्वा
समुत्तेजेत्वा सम्पहसेत्वा उड्डायासना पक्कामि” ।

अथ खो थुलतिस्सा भिक्खुनी अनत्तमना अनत्तमनवाचं
निच्छारेसि – “कि पन अय्यो महाकस्सपो अय्यस्स आनन्दस्स वेदेह-
मुनिनो सम्मुखा धम्मं भासितब्बं मञ्जति ! सेयथापि नाम सूचि-
वाणिजको सूचिकारस्स सन्तिके सूचि विकेतब्बं मञ्जेय्य; एवमेव
अय्यो महाकस्सपो अय्यस्स आनन्दस्स वेदेहमुनिनो सम्मुखा धम्मं ५
भासितब्बं मञ्जति” ति ।

R.216

अस्सोसि खो आयस्मा महाकस्सपो थुलतिस्साय भिक्खुनिया
इमं वाचं भासमानाय । अथ खो आयस्मा महाकस्सपो आयस्मन्तं
आनन्दं एतदवोच – “कि नु खो, आवुसो आनन्द, अहं सूचिवाणिजको,
त्वं सूचिकारो, उदाहु अहं सूचिकारो, त्वं सूचिवाणिजको” ति ? १०

B.417

“‘खम्’, भन्ते कस्सप, बालो मातुगामो” ति ।

“आगमेहि त्वं, आवुसो आनन्द, मा ते सङ्घो उत्तरि^१ उप-
परिक्षि । तं कि मञ्जसि, आवुसो आनन्द, अपि नु त्वं भगवतो सम्मुखा
भिक्खुसङ्घे उपनीतो – ‘अहं, भिक्खवे, यावदेव आकङ्गामि विविच्चेव
कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीति-
सुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरामि । आनन्दो पि, भिक्खवे, यावदेव
आकङ्गति विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं
सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरती” ति ? १५

“नो हेत, भन्ते” ।

“अहं खो, आवुसो, भगवतो सम्मुखा भिक्खुसङ्घे उपनीतो – २०
‘अहं, भिक्खवे, यावदेव आकङ्गामि विविच्चेव कामेहि विविच्च
अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं
उपसम्पद्ज विहरामि । कस्सपो पि, भिक्खवे, यावदेव आकङ्गति
विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि ... पे०... पठमं ज्ञानं
उपसम्पद्ज विहरती’ ति ... पे०... । (नवन्त अनुपुष्टविहारसमाप्तीन २५
पञ्चन्त च अभिज्ञानं एवं वित्यारो वेदितब्बो ।)

R.217

“तं कि मञ्जसि, आवुसो आनन्द, अपि नु त्वं भगवतो
सम्मुखा भिक्खुसङ्घे उपनीतो – ‘अहं, भिक्खवे, आसवान् खया अनासवं
चेतोविमुत्ति पञ्जाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा
उपसम्पद्ज विहरामि । आनन्दो पि, भिक्खवे, आसवान् खया अनासव

^१ खमय – सो०, स्या०, रो० । २ उत्तरि – सी०, स्या० ।

चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति दिट्ठेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरती” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“अहं खो, आवुसो, भगवतो सम्मुखा भिक्खुसङ्गे उपनीतो -

- ५ ‘अहं, भिक्खवे, आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति दिट्ठेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरामि । कस्सपो पि, भिक्खवे, आसवानं खया अनासवं चेतोविमुत्ति पञ्चाविमुत्ति दिट्ठेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरती’ ति ।

- १० “सत्तरतनं वा, आवुसो, नाग अङ्गुष्ठमरतनं^१ वा तालपत्तिकाय छादेतव्वं मञ्जवेय, योमे छ अभिज्ञा छादेतव्वं मञ्जवेया” ति ।
चवित्थ च पन थुल्लतिस्सा भिक्खुनी ब्रह्मचरियम्हा ति ।

११. चीवरसुत्तं

B 418

११. एकं समयं आयस्मा महाकस्सपो राजगहे विहरति वेल्लवने कलन्दकनिवापे । तेन खो पन समयेन आयस्मा आनन्दो दक्षिणा-

१५ गिरिस्म^२ चारिकं चरति महता भिक्खुसङ्गेन सर्द्धि ।

तेन खो पन समयेन आयस्मतो आनन्दस्स निसमता सद्धि- विहारिनो भिक्खु सिक्खं पञ्चवक्षाय हीनायावत्ता भवन्ति येमुव्येन कुमारभूता । अथ खो आयस्मा आचन्दो दक्षिणागिरिस्म यथाभिरत्त

K 218

- २० चारिकं चरित्वा येन राजगहं वेल्लवने कलन्दकनिवापो येनायस्मा महाकस्सपो तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा आयस्मतं महाकस्सप अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मतं आनन्द आयस्मा महाकस्सपो एतदवोच—“कति तु खो, आवुसो आनन्द, अत्यवसे पटिच्च भगवता कुलेसु तिक्खोजनं पञ्चात्” ति ?

“तयो खो, भन्ते कस्सप, अत्यवसे पटिच्च भगवता कुलेमु तिक्खोजनं पञ्चात् — दुम्मङ्गकून पुण्गलान निगग्हाय पेसलानं भिक्खून फासुविहाराय, मा पापिच्छा पक्खं निस्साय सङ्गं भिन्देय्य, कुलानुद्दृ- ताय^३ च । इमे खो, भन्ते कस्सप, तयो अत्यवसे पटिच्च भगवता कुलेमु तिक्खोजनं पञ्चात्” ति ।

^१ अङ्गुष्ठतनं — सी० । ^२ दक्षिणागिरिस्म — म० । ^३ कुलानुद्दृताय — न्द० ।

“अथ किञ्चरहि त्वं, आवुसो आनन्द, इमेहि नवेहि भिक्खूहि
इन्द्रियंसु अगुत्तद्वारेहि भोजने अमत्तञ्जूहि जागरियं अननुयुत्तेहि सङ्घि
चारिकं चरसि ? सस्पघातं मञ्जे चरसि, कुलूपघातं^१ मञ्जे चरसि ।
ओलुज्जति^२ खो ते, आवुसो आनन्द, परिसा ; पलुज्जन्ति खो ते, आवुसो,
नवप्पाया । न वायं कुमारको मत्तमञ्जासी” ति । ५

“अपि मे, भन्ते कस्प, सिरस्म पलितानि जातानि । अथ च
पन मय अज्जा पि आयस्मतो महाकस्पस्स कुमारकवादा न
मुच्चामा” ति ।

“तथा हि पन त्वं, आवुसो आनन्द, इमेहि नवेहि भिक्खूहि
इन्द्रियेसु अगुत्तद्वारेहि भोजने अमत्तञ्जूहि जागरियं अननुयुत्तेहि सङ्घि
चारिकं चरसि, सस्पघातं मञ्जे चरसि, कुलूपघातं मञ्जे चरसि ।
ओलुज्जति खो ते, आवुसो आनन्द, परिसा ; पलुज्जन्ति खो ते, आवुसो,
नवप्पाया । न वायं कुमारको मत्तमञ्जासी” ति । R. 219
१०

अस्सोसि खो थुल्लनन्दा भिक्खुनी – “अय्येन किर महाकस्सपेन
अय्यो आनन्दो वेदेहमुनि कुमारकवादेन अपसादितो” ति । ५

ग्रथ खो थुल्लनन्दा भिक्खुनी अनत्तमना अनत्तमनवाचं
निच्छारेसि – “कि पन अय्यो महाकस्सपो अञ्जनातित्यपुब्बो समानो
अय्यं आनन्दं वेदेहमुनि कुमारकवादेन अपसादेतब्बं मञ्जन्ती” ति !

अस्सोसि खो आयस्मा महाकस्सपो थुल्लनन्दाय भिक्खुनिया
इमं वाच भासमानाय । अथ खो आयस्मा महाकस्सपो आयस्मतं
आनन्द एतद्वचोच – “तग्धावुसो आनन्द, थुल्लनन्दाय भिक्खुनिया सहसा
अप्पटिसङ्घा वाचा भासिता । यत्वाहं, आवुसो, केसमस्सु ओहारेत्वा
कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा अनगारियं पब्बजितो, नाभि-
जानामि अञ्जनं सत्थारं उद्दिसिता^३, अञ्जनत्र तेन भगवता अरहता
सम्मासम्बुद्धेन । पुब्बे मे, आवुसो, अगारिकभूतस्स सतो एतदहोसि –
‘सम्बाधो धरावासो रजापयो’, अञ्जोकासो^४ पब्बज्जा । नयिदं सुकरं
अगारं अज्जावसता एकन्तपरिषुणं एकन्तपरिसुद्धं सङ्घलिखितं ब्रह्म-
चरियं चरितु । यन्मूनाह केसमस्सु ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि
अच्छादेत्वा अगारस्मा अनगारियं पब्बजेय्य’ ति । सो ख्वाह, आवुसो,

१. कुलपघात – स्या० । २. उलुज्जति – सी० । ३. उद्दिसितु – मी०, रो० ।
४. रजोपयो – सी० । ५. अञ्जोकासो – स्या० ।

- R 220 अपरेन समयेन पटपिलोतिकानं सङ्घाटि कारेत्वा^१ ये लोके अरहन्तो ते
उद्दिस्स केसमस्तु ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा
अनगौरिय पब्जि । सो एवं पब्जितो समानो अद्वानमग्गप्पिष्ठो
अद्वस भगवन्तं अन्तरा च राजगह अन्तरा च नाळन्द बहुपुत्रे चेतिये
५ निसिन्नं । दिस्वान मे एतदहोसि—‘सत्थारं च वताह पस्सेयं, भगवन्तमेव
पस्सेयं; सुगतं च वताहं पस्सेयं, भगवन्तमेव पस्सेयं, सम्मा-
सम्बुद्धं च वताहं पस्सेयं, भगवन्तमेव पस्सेयं’ ति । सो ख्वाहं, आवुसो,
तत्येव भगवतो पादेसु सिरसा निपतित्वा भगवन्तं एतदवोचं—‘सत्था
B 420 मे, भन्ते, भगवा, सावकोहमस्मि; सत्था मे, भन्ते, भगवा, सावकोहमस्मी’
१० ति । एवं वुत्ते मं, आवुसो, भगवा एतदवोच—‘यो खो, कस्सप, एव
सब्बचेत्सा^२ समज्ञागतं सावकं अजानञ्जेव वदेय्य जानामी ति, अपस्स-
ञ्जेव वदेय्य पस्सामी ति, मुद्धा पि तस्स विपतेय्य । अह खो पन,
कस्सप, जानञ्जेव वदामि जानामी ति, पस्सञ्जेव वदामि पस्सामी
ति । तस्मातिह ते, कस्सप, एवं सिक्खितब्ब — तिब्ब मे हिरोतप्प
१५ पच्चुपट्टिं भविस्सति थेरेसु नवेसु मज्जिमेसु ति । एवं हि ते, कस्सप,
सिक्खितब्ब । तस्मातिह ते, कस्सप, एव मिक्खितब्ब — यं किञ्चिच धम्मं
सुणिस्सामि^३ कुसलूपसहितं सब्ब त अट्टि कत्वा मनसि करित्वा सब्ब-
चेत्सा समज्ञाहरित्वा ओहितसोतो धम्म सुणिस्सामी ति । एव हि ते,
कस्सप, सिक्खितब्ब । तस्मातिह ते, कस्सप, एवं सिक्खितब्ब — सात-
२० सहगता च मे कायगतासति न विजहिस्सती ति । एव हि ते, कस्सप,
सिक्खितब्ब^४ ति ।

R 221 “अथ खो म, आवुसो, भगवा इमिना ओवादेन ओवदित्वा
उद्भायासना पवकामि । सत्ताहमेव ख्वाह आवुसो सरणो^५ रुपिण्ड
भुञ्जि । अट्टमिया^६ अञ्जना उदपादि ।

२५ “अथ खो, आवुसो, भगवा मग्गा ओवकम्म येन अञ्जतरं
रुखमूलं तेनुपसङ्घामि । अथ ख्वाहं, आवुसो, पटपिलोतिकानं सङ्घाटि
चतुर्गुणं पञ्जापेत्वा भगवन्त एतदवोचं—‘इव, भन्ते, भगवा निसीदतु,
यं ममस्स दीघरत्त हिताय सुखाया’ ति । निसीदि खो, आवुसो, भगवा

^१ करित्वा — सी०, स्या०, रो० । ^२ सब्बचेत्सो — स्या० । ^३ सुम्नामि — ची०,

रो० । ^४ साणो — सी०, स्या०, रो० । ^५ अव अट्टमिया — सी०, स्या० ।

पञ्चते आसने । निसज्ज खो मं, आवुसो, भगवा एतदवोच – ‘मुदुका
खो त्यायं, कस्सप, पटपिलोतिकानं सङ्घाटी’ ति ।

‘पटिगणहातु मे, भन्ते, भगवा पटपिलोतिकान सङ्घाटि अनुकम्पं
उपादाया’ ति ।

‘धारेस्ससि पन मे त्वं, कस्सप, साणानि पंसुकूलानि निष्ब- ५
सनानी’ ति ।

‘धारेस्सामहं, भन्ते, भगवतो साणानि पंसुकूलानि निष्ब-
सनानी’ ति ।

“सो ख्वाहं, आवुसो, पटपिलोतिकान सङ्घाटि भगवतो पादासि ।
अहं पन भगवतो साणानि पंसुकूलानि निष्बसनानि पटिपज्जि ।” १०

“यं हि तं, आवुसो, सम्मा वदमानो वदेय्य – ‘भगवतो पुत्तो
ओरसो मुखतो जातो धम्मजो धम्मनिम्मितो धम्मदायादो, पटिगणहि-
तानि’ साणानि पंसुकूलानि निष्बसनानी’ ति, मम त सम्मा वदमानो
वदेय्य – ‘भगवतो पुत्तो ओरसो मुखतो जातो धम्मजो धम्मनिम्मितो
धम्मदायादो, पटिगणहितानि साणानि पंसुकूलानि निष्बसनानी’ ति ।” १५

“अहं खो, आवुसो, यावदेव आकङ्घामि विविच्चेव कामेहि
विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकं पीतिसुखं पठम
ज्ञान उपसम्पद्ज विहरामि । अहं खो, आवुसो, यावदेव आकङ्घामि
… पै०… । (नवन्न अनुपुब्वविहारसमातीन पञ्चन्न च अभिज्ञान एवं
वित्त्यारो वेदितब्बो ।)”

“अहं खो, आवुसो, आसवान खया अनासवं चेतोविमुत्ति २०
पञ्जाविमुत्ति दिद्वेव धम्मे सय अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज
विहरामि; सत्तरतन वा, आवुसो, नाग अङ्गुष्ठमरतन^१ वा तालपत्तिकाय
छादेतब्बं मञ्जेय्य, योमे छ अभिज्ञा छादेतब्बं मञ्जेय्या” ति ।

चवित्थ च पन थुल्लनन्दा भिक्खुनी ब्रह्मचरियम्हा ति ।

१२. परम्मरणसुत्तं

१२. एकं समयं आयस्मा च महाकस्सपो आयस्मा च सारिपुत्तो २५
वाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो

१. पटिगणहेता – सी०, पटिगणहितानि – रो० । २. अङ्गुष्ठमरतन – सी० ।
सं० २ – २४

सायन्हसन्यं पठिन्तल ना वृहितो येनायस्मा नहाकस्त्वा नेतृप-
स्त्वा इपत्तेष्ठमित्वा आयस्त्वा नहाकस्त्वा नहाकस्त्वा नेतृप-

स्त्वा तन्नोदनीदिं कर्यं सारणीयं दीतिस्तरेत्वा एकस्त्वा चित्तीदि । एकमत्

नितिश्लो खो आयस्मा नाशितुतो आयस्मानं नहाकस्त्वा एतद्वोच -

५ “कि नु खो, आवुसो कस्त्वा परं होति तथागतो परं नरण” ति ?

“अव्याकर्तं खो एतं, आवुसो, भगवता - ‘होति तथागतो परं मरणा’” ति ।

“कि पनावुसो, न होति तथागतो परं मरणा” ति ?

“एवं पि खो, आवुसो, अव्याकर्तं भगवता - ‘न होति तथागतो परं
१० मरणा’” ति ।

R. 223 “कि नु खो, आवुसो, होति च न च होति तथागतो परं
नरण” ति ?

“अव्याकर्तं खो एतं, आवुसो, भगवता - ‘होति च न च होति
तथागतो परं नरणा’” ति ।

१५ “कि पनावुसो, नेत्र होति. न न होति तथागतो परं मरणा” ति ?

“एवं पि खो, आवुसो, अव्याकर्तं भगवता - ‘नेत्र होति न न
होति तथागतो परं मरणा’” ति ।

“कस्मा चेतं, आवुसो, अव्याकर्तं भगवता” ति ?

B. 422 “न हेतं, आवुसो, अत्यसंहितं नादित्वाच्चरित्यकं न निष्प्रवाय
२० न विरागाय न निरोधाय न उपसनाय न अभिज्ञाय न सम्बोधाय न
निष्प्रानाय संबृतति । तस्मा न अव्याकर्तं भगवता” ति ।

“अथ किञ्चरहावुसो, व्याकर्तं भगवता” ति ?

“इदं ‘कुक्तं’ ति खो. आवुसो, व्याकर्तं भगवता. अयं ‘कुक्त-
समुदयो’ ति व्याकर्तं भगवता : अयं ‘कुक्तनिरोधो’ ति व्याकर्तं भगवता :

२५ अयं ‘कुक्तनिरोधामिनी पठिपडा’ ति व्याकर्तं भगवता” ति ।

“कस्मा चेतं, आवुसो, व्याकर्तं भगवता” ति ?

“एतं हि, आवुसो, अत्यसंहितं एतं आदित्वाच्चरित्यक एत
निष्प्रवाय विरागाय निरोधाय उपसमाय अभिज्ञाय नम्बोधाय
निष्प्रानाय संबृतति । तस्मा न व्याकर्तं भगवता” ति ।

१. साप्तस्त्वनरं - दो०. स्त्वा० दो० । २. अव्याकर्तं - दो० । ३. दो० पौर्णे
नत्ति । ४. एतं - स्त्वा० । ५. निष्प्रानाय - नो० ।

१३. सद्गमपतिरूपकसुत्तं

१३. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा महाकस्सपो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति, उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं ग्रभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीन्नो खो आयस्मा महाकस्सपो भगवन्तं एतद-
बोच - “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो, येन पुब्वे अप्पतरानि चेव ५
सिक्खापदानि अहेसुं बहुतरा च भिक्खू अव्याय सण्ठिर्हिसु ? को पन,
भन्ते, हेतु को पञ्चयो, येनेतरहि बहुतरानि चेव सिक्खापदानि अप्पतरा
च भिक्खू अव्याय सण्ठहन्ती” ति ?

“एवं चेतं, कस्सप, होति सत्तेसु हायमानेसु सद्गमे अन्तरधाय-
माने, बहुतरानि चेव सिक्खापदानि होन्ति अप्पतरा च भिक्खू अव्याय १०
सण्ठहन्ति । न ताव, कस्सप, सद्गमस्स अन्तरधानं होति याव न
सद्गमपतिरूपकं लोके उपज्जति । यतो च खो, कस्सप, सद्गमपति-
रूपं लोके उपज्जति, अथ सद्गमस्स अन्तरधानं होति ।

“सेयथापि, कस्सप, न ताव जातरूपस्स अन्तरधानं होति याव
न जातरूपपतिरूपकं लोके उपज्जति । यतो च खो, कस्सप, जात-
रूपपतिरूपकं लोके उपज्जति, अथ खो जातरूपस्स अन्तरधानं होति ।
एवमेव खो, कस्सप, न ताव सद्गमस्स अन्तरधानं होति याव न
सद्गमपतिरूपक लोके उपज्जति । यतो च खो, कस्सप, सद्गम-
पतिरूपक लोके उपज्जति, अथ सद्गमस्स अन्तरधानं होति ।

“न खो, कस्सप, पठवीशातु सद्गम अन्तरधापेति, न आपोधातु
सद्गम अन्तरधापेति, न तेजोधातु सद्गम अन्तरधापेति, न वायोधातु
सद्गमं अन्तरधापेति । अथ खो इधेव ते उपज्जन्ति मोघपुरिसा ये
इमं सद्गम अन्तरधापेन्ति । सेयथापि, कस्सप, नावा आदिकेनेव
ओपिलवति^१ न खो, कस्सप, एवं सद्गमस्स अन्तरधानं होति ।

“पञ्च खोमे, कस्सप, ओवकमनिया धम्मा सद्गमस्स सम्मोसाय
अन्तरधानाय संवतन्ति । कतमे पञ्च? इध, कस्सप, भिक्खू भिक्खु-
नियो उपासका उपासिकायो सत्थरि अगारवा विहरन्ति अप्पतिस्सा^२,
धम्मे अगारवा विहरन्ति अप्पतिस्सा, सङ्घे अगारवा विहरन्ति अप्प-

^१ जातरूपपतिरूपक - सी० रो०, जातरूपपटिरूपक - स्या० । ^२ ओपिलावति -
स्या० । ^३. अप्पतिस्सा - दो० ।

R 225

तिस्सा, सिक्खाय अगारवा विहरन्ति अप्पतिस्सा, समाधिर्स्म अगारवा विहरन्ति अप्पतिस्सा – इमे खो, कस्सप, पञ्च ओक्कमनिया घम्मा सद्भम्मस्स सम्मोसाय अन्तरधानाय संवत्तन्ति ।

“पञ्च खोमे, कस्सप, घम्मा सद्भम्मस्स ठितिया असम्मोसाय ५ अन्तरधानाय संवत्तन्ति । कतमे पञ्च ? इध, कस्सप, भिक्खु भिक्खुनियो उपासका उपासिकायो सत्थरि सगारवा विहरन्ति सप्पतिस्सा, घम्मे सगारवा विहरन्ति सप्पतिस्सा, सह्वे सगारवा विहरन्ति सप्पतिस्सा, सिक्खाय सगारवा विहरन्ति सप्पतिस्सा, समाधिर्स्म सगारवा विहरन्ति सप्पतिस्सा – इमे खो, कस्सप, पञ्च घम्मा सद्भम्मस्स ठितिया १० असम्मोसाय अनन्तरधानाय संवत्तन्ती” ति ।

कस्सपसयुत्त समतः ।

तस्तुदानं

सन्तुष्टुं च अनोत्तप्पी, चन्द्रपम कुलूपक^१ ।
जिणं तयो च ओवादा, ज्ञानाभिज्ञा उपस्थयं ।
चीवरं परम्मरणं, सद्भम्मप्पतिरूपकं ति ॥

— o: —

१. कुलूपगं – भी०, रो० ।

१७. लाभसक्काररसंयुतं

१. दारणसुतं

१. एवं मे सुतं । एक समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेत-
वने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा भिक्षु आमन्तेसि-
- “भिक्षुवो” ति । “भदत्ते” ति ते भिक्षु भगवतो पञ्चस्सोसुं ।
भगवा एतदवोच -

B. 424

R. 226

“दारणो, भिक्षुवे, लाभसक्कारसिलोको कटुको फरसो अन्तरा- ५
यिको अनुत्तरस्स योगक्षेमस्स अधिगमाय । तस्मातिह, भिक्षुवे, एवं
सिक्षितब्बं - ‘उप्पन्नं लाभसक्कारसिलोकं पजहिस्साम, न च नो
उप्पत्तो लाभसक्कारसिलोको चित्तं परियादाय ठस्सती’ ति । एवं हि
वो, भिक्षुवे, सिक्षितब्बं” ति ।

२. बालिसुतं

२ सावत्थियं विहरति । “दारणो, भिक्षुवे, लाभसक्कार- 10
सिलोको कटुको फरसो अन्तरायिको अनुत्तरस्स योगक्षेमस्स अधि-
गमाय । सेयथापि, भिक्षुवे, बालिसिको^१ आमिसगतं बलिसं गम्भीरे
उदकरहदे पक्षिपेत्य । तमेन अञ्जतारो आमिसचक्षु मच्छो गिलेय ।
एव हि सो, भिक्षुवे, मच्छो गिलबलिसो^२ बालिसिकस्स अनयं आपन्नो
व्यसन^३ आपन्नो यथाकामकरणीयो बालिसिकस्स ।

15

“बालिसिको ति खो, भिक्षुवे, मारस्सेतं पापिमतो अधिवचनं ।
बलिस ति खो, भिक्षुवे, लाभसक्कारसिलोकस्सेत अधिवचनं । यो हि
कोचि, भिक्षुवे, भिक्षु उप्पन्न लाभसक्कारसिलोकं अस्सादेति निकामेति,
अथ वृच्छति, भिक्षुवे, भिक्षु गिलबलिसो मारस्स अनयं आपन्नो व्यसनं
आपन्नो यथाकामकरणीयो पापिमतो । एव दारणो खो, भिक्षुवे, 20 B. 425
लाभसक्कारसिलोको कटुको फरसो अन्तरायिको अनुत्तरस्स योग-
क्षेमस्स अधिगमाय । तस्मातिह, भिक्षुवे, एव सिक्षितब्ब - ‘उप्पन्न

^१ बालिसिको - सी० । ^२ लिलितबलिसो - रो० । ^३ व्यसन - रो० ।

लाभसक्कारसिलोकं पजहिस्मान्, न च नो उप्रस्थो लाभसक्कारसिलोको
चित्तं परियादाय ठस्सती' ति । एवं हि वो, भिक्षवदे, निकितनन्द्वं" ति ।

३. कुम्भुतं

R.227

३. सावित्रियं विहरित । "दारुणो, भिक्षवदे, लाभसक्कार-
सिलोको ... पे०... अविगमाय । भूतपुञ्चं, भिक्षवदे, अब्जातरस्त्वं उद्घ-
५ रहदे भग्नकुम्भकुलं चिन्निवानि अहोसि । अय खो, भिक्षवदे, अब्जातरुरो
कुम्मो" अब्जातरं कुम्मं एतद्वोच - 'मा खो त्वं, तात कुम्म, एतं पदेम
अगमासी' ति । अगमासि खो, भिक्षवदे, सो कुम्मो तं पदेन । तनें
लुहो पपताय विज्ञ । अय खो, भिक्षवदे, सो कुम्मो येन सो कुम्मो
तेनुपसङ्गमि । अद्वा खो, भिक्षवदे, सो कुम्मो तं कुम्मं द्वारां व
१० आगच्छन्तं । दिस्वान तं कुम्म एतद्वोच -
'कच्च त्वं, तात कुम्म, न तं पदेसं अगमासी' ति ?
'अगमासि त्वाहं, तात कुम्म, नं पदेसं' ति ।
'कच्च पनासि, तात कुम्म, अक्षवतो अनुपहतो' ति ?
'अक्षवतो खोम्हि, तात कुम्म, अनुपहतो, अतिथ च मे इतं चुतकं
१५ पिट्ठितो पिट्ठितो अनुबन्ध' ति ।
'तरघसि, तात कुम्म, खतो, तग्ध उपहतो । एतेन हि ते, तात
कुम्म, सुचकेन^२ पितरो च पितानहा च अनयं आपन्ना व्यसनं आपन्ना ।
गच्छ दानि त्वं, तात कुम्म, न दानि त्वं अन्हाकं' ति ।
"लुहो ति खो, भिक्षवदे, नारस्तेतं पापिमतो अविवचनं । पपता
२० ति खो, भिक्षवदे, लाभसक्कारसिलोकस्तेतं अविवचनं । युत्तकं ति खो,
भिक्षवदे, नन्दिरागस्तेतं अविवचनं । यो हि कोचि, भिक्षवदे, दिक्षु
उपग्रहं लाभसक्कारसिलोकं अस्सादेति निकामेति - अय वृच्छति, भिक्षवदे,
भिक्षु गिद्वो" पपताय अनयं आपन्नो व्यसनं आपन्नो यथाकामकरणीयो
पापिमतो । एवं दारुणो खो, भिक्षवदे, लाभसक्कारसिलोको ... पे०...
२५ एवं हि वो, भिक्षवदे, सिक्षिततर्वं" ति ।

*एत्य 'देन अब्जातरं कुम्मो तेनुपद्वक्तनिं' इति न्या० पोत्तरके अविक्षो पाठो दिन्द्विति ।
२ लुहकेन - द्वी०, दो० । ३. त्वा० पात्वके नरिम ।

४. दीघलोमिकसुत्तं

B. 426

४. सावत्थिय विहरति । “दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको ... पे० अधिगमाय । सेयथापि, भिक्खवे, दीघलोमिका एळका
कण्टकगहनं पविसेय्य । सा तत्र तत्र सज्जेय्य, तत्र तत्र गद्येय्य”, तत्र तत्र
बज्जेय्य, तत्र तत्र अनयव्यसनं आपज्जेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो
भिक्खु लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतो परियादिणचित्तो^१ पुत्वण्हसमयं^५
निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसति । सो
तत्र तत्र सज्जति, तत्र तत्र गद्यति, तत्र तत्र बज्जति, तत्र तत्र अनयव्यसन
आपज्जति । एवं दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे०...
एवं हि वो, भिक्खवे, सिनिखतब्ब’ ति ।

५. मील्हकसुत्तं

५. सावत्थियं विहरति । “दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको ... पे०.. अधिगमाय । सेयथापि, भिक्खवे, मील्हका^२ गूथादी
गूथपूरा पुण्णा गूथस्स । पुरतो चस्स महागूथपुञ्जो । सा तेन अञ्जा
मील्हका अतिमञ्जेय्य – ‘अहमिह गूथादी गूथपूरा पुण्णा गूथस्स,
पुरतो च म्यायं महागूथपुञ्जो’ ति । एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो
भिक्खु लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतो परियादिणचित्तो पुत्वण्हसमयं
निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसति ।
सो तत्थ भुत्तावी च होति यावदत्थो, निमन्तितो च स्वातनाय, पिण्डपातो
चस्स पूरो । सो आरामं गन्त्वा भिक्खुगणस्स मञ्जे^३ विकत्थति^४ – ‘भुत्तावी
चम्हि यावदत्थो, निमन्तितो चम्हि स्वातनाय, पिण्डपातो च म्यायं पूरो,
लाभी चम्हि चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानप्च्चयभेसज्जपरिक्खारानं,
इमे पनञ्चे भिक्खु श्रप्पपुञ्जा श्रप्पेसक्खा न लाभिनो चीवरपिण्डपात-
सेनासनगिलानप्च्चयभेसज्जपरिक्खारान’ ति । सो तेन लाभसक्कार-
सिलोकेन अभिभूतो परियादिणचित्तो अञ्चे पेसले भिक्खु अति-
मञ्जति । त हि तस्म, भिक्खवे, मोघपुरिस्सस्स होति दीघरतं अहिताय

R. 229

15

20

१ गच्छेय्य – सी०, गद्येय्य – स्या०, रो० । २ परियादिणचित्तो – स्या० ।
३ एळका – सी०, कत्तलका – स्या०; मील्हका – रो० । ४. मञ्जेव – स्या० ।
५. विकत्थेति – सी०, विकयेति – स्या० ।

दुक्खाय । एवं दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको । पे०
एवं हि वो' भिक्खवे, सिक्खितव्वं" ति ।

B. 427

६. असनियुतं

६. सावत्थियं विहरति । "दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको .. पे०.. अधिगमाय । कै, भिक्खवे, असनिविचक
५ आगच्छतु^१, सेख अप्पत्तमानसं लाभसक्कारसिलोको अनुपापुणातु^२ ।
"असनिविचककं ति खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोकस्ते
अधिवचनं । एवं दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे०.
एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितव्वं" ति ।

R. 230

७. दिष्टसुतं

७. सावत्थियं विहरति । "दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
१० सिलोको ... पे०.. अधिगमाय । कं, भिक्खवे, दिष्टगतेन^३ विसल्लेन^४
सल्लेन विज्ञातु, सेख^५ अप्पत्तमानसं लाभसक्कारसिलोको अनुपापुणातु^२ ।
"सल्लं ति खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोकस्ते अधिवचनं ।
एवं दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको । पे०.. एवं हि वो,
भिक्खवे, सिक्खितव्वं" ति ।

B. 428

८. सिङ्गरलसुतं

८. सावत्थियं विहरति । "दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
१५ सिलोको ... पे०... अधिगमाय । अस्तुय^६ नो तुम्हे, भिक्खवे, रत्तिया
पच्चूसमयं जरसिङ्गालस्सं वस्तमानस्सा" ति ?

"एवं, भन्ते" ।

- "एसो खो, भिक्खवे, जरसिङ्गालो उच्कण्डकेन^७ नाम रोग-
२० जातेन फुट्ठो नेव विलगतो" रमति, न रुक्खमूलगतो रमति, न अज्ञोकास-
गतो रमति; येन येन गच्छति, यत्थ यत्थ तिष्ठति, ग्रथ्य यत्थ निसीदति,

१. खो - दो० । २. कि - दो० । ३. त - सी०, दो०, स्या० पोतके नलि ।
४. अनुपापुणाति - दो० । ५-५. विष्टिगतेन - स्या० । ६. सेक्तं - स्या० । ७. अस्तुय -
स्या० । ८. जरसिङ्गालस्सं - सी०, स्या० । ९. उच्कण्डकेन - सी०; उच्कण्डकेन - स्या०,
स्या० । १०. शलगतो - स्या०: उच्ज्ञानागरणतो - दो० ।

यथ यथ निपज्जति; तथ तथ अनयव्यसनं आपज्जति। एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो भिक्खु लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतो परियादिणचित्तो नेव सुञ्जागारगतो रमति, न रक्खमूलगतो रमति, न अज्ञोकासगतो रमति; येन येन गच्छति, यथ यथ तिष्ठति, यथ यथ निसीदति, यथ यथ निपज्जति, तथ तथ अनयव्यसनं ५ आपज्जति। एवं दारुणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे०... एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितब्बं” ति ।

R. 231

६. वेरम्भसुत्तं

६. सावत्थियं विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे०... अधिगमाय । उपरि, भिक्खवे, आकासे वेरम्भा’ नाम वाता वायन्ति । तथ यो पक्खी गच्छति तमेन वेरम्भा वाता स्थिपन्ति । १० तस्स वेरम्भवातक्षित्तस्स^१ अञ्जनेव पादा गच्छन्ति, अञ्जनेन पक्खा गच्छन्ति, अञ्जने सीसं गच्छति, अञ्जने कायो गच्छति । एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो भिक्खु लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतो परियादिणचित्तो पुष्पण्डसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरभादाय गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसति अरक्षितेनेव कायेन अरक्षिताय वाचाय अरक्षितेन चित्तेन, अनुपट्टिताय सतिया, असंवृतेहि इन्द्रियेहि । सो तथ पस्सति मातुगामं दुक्षिवर्थं वा दुप्पास्तं वा । तस्स मातुगाम दिस्वा दुक्षिवर्थं वा दुप्पास्तं वा रागो चित्तं अनुद्घंसेति । सो रागानुद्घंसितेन चित्तेन सिक्खं पच्चक्षवाय हीनायावत्तति । तस्स अञ्जे चीवरं हरन्ति, अञ्जे पत्तं हरन्ति, अञ्जे निसीदन हरन्ति, अञ्जे सूचिघरं २० हरन्ति, वेरम्भवातक्षित्तस्सेव सकुणस्स । एव दारुणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे० एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितब्बं” ति ।

B. 429

१०. सगाथकसुत्तं

१०. सावत्थिय विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे० अधिगमाय । इधाह, भिक्खवे, एकच्चं पुग्गलं पस्सामि सक्कारेन अभिभूतं परियादिणचित्त, कायस्स भेदा पर मरणा अपायं

R. 232

^१ वेरम्भा – सी०, रो० । २ वेरम्भवाते जित्तस्स – सी०, वेरम्भवातुक्षित्तस्स – न्या०, वेरम्भवातक्षित्तस्स – रो० ।
नं० २-२५

दुर्गतिं विनिपातं निरयं उपपञ्च । इधं पनाह, भिक्खवे, एकच्चं पुण्गलं पस्सामि असक्कारेन अभिभूतं परियादिणचित्तं, कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुर्गतिं विनिपातं निरयं उपपञ्चं । इधं पनाहं, भिक्खवे, एकच्चं पुण्गलं पस्सामि सक्कारेन च असक्कारेन च तदुभयेन अभिभूतं निरयं उपपञ्चं । एवं दारुणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे०... एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं” ति ।

११. इदमवोच भगवा । इदं वत्वान् सुगतो ग्रथापरं एतददोच सत्था —

१० “यस्स सक्करियमानस्स, असक्कारेन चूभय । समाधि न विकम्पति, अप्पमाणविहारिनो” ॥
“त ज्ञायिन साततिकं, सुखुम दिद्विपस्तक । उपादानक्खयाराम, आहु सपुरिसो इती” ति ॥
पठो वग्नो ।

तस्युद्धान

१५ दारुणो^१ वल्लिस^२ कुम्म, दीघलोमि^३ च मीळ्हकं^४ । असनि दिद्व^५ सिङ्गाल^६, वेरम्भेन^७ सगाथक ति ॥

१२. सुवर्णपातिसुत्तं

B 430,
R. 233
१२. सावर्थियं विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-सिलोको .. पे०.. ग्रविगमाय । इधाह, भिक्खवे, एकच्चं पुण्गलं एव चेतसा चेतो परिच्छं पजानामि – ‘न चायमायस्मा’ सुवर्णपातिया पि रूपियचुण्णपरिपूराय^८ हेतु सम्पज्जानमुसा भासेय्या’ ति । तमेन पस्सामि २० अपरेन समयेन लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतं परियादिणचित्तं सम्प-जानमुसा भासन्त । एवं दारुणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको .. पे०.. एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं” ति ।

१ अप्पमादविहारिनो – रो० । २ सुद्धक – स्या० । ३ वल्लिस – ती०, वालिस – रो० । ४ दीघलोमि – सी०, दीघलोम – स्या० । ५ पुनेळक – सी०, स्या० । ६ दिद्वि – स्या०; दिद्व – रो० । ७ सिङ्गाल च – सी०, तिङ्गाल – स्या० । ८ वेरम्भेन – सी०, रो० । ९ वायमायस्मा – स्या० । १०. रूपियचुण्ण परियुण्णाय – रो० ।

१२. रूपियपातिसुत्तं

१३. सावत्थियं विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको .. पे०.. इधाहं”, भिक्खवे, एकच्च पुगलं एवं चेतसा चेतो
परिच्च पजानामि – ‘न चायमायस्मा रूपियपातिया पि सुवण्णचुण्ण-
परिपूरय हेतु सम्पजानमुसा भासेय्या’ ति । तमेन पस्सामि अपरेन
समयेन लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूत परियादिणचित्तं सम्पजानमुसा ५
भासन्तं । एवं दारुणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे०...
एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितब्बं” ति ।

१३-२०. सुवण्णनिक्खसुत्तादिश्रटुकं

१४-२१. सावत्थियं विहरति । “इधाहं, भिक्खवे, एकच्चं R. 234
पुगलं एवं चेतसा चेतो परिच्च पजानामि – ‘न चायमायस्मा सुवण्ण-
निक्खस्सा’ पि हेतु ... पे० सुवण्णनिक्खसतस्सा पि हेतु .. सिङ्गी- १०
निक्खस्सा पि हेतु ... सिङ्गीनिक्खसतस्सा पि हेतु ... पठविया पि जातरूप-
परिपूरय हेतु ... आमिसकिञ्चिक्खहेतु पि . जीवितहेतु पि ... जनपद-
कल्याणिया पि हेतु सम्पजानमुसा भासेय्या’ ति । तमेन पस्सामि अपरेन
समयेन लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतं परियादिणचित्तं सम्पजानमुसा
भासन्त । एवं दारुणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे०... १५
एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितब्बं” ति ।

द्रुतियो वग्मो ।

तस्युद्धानं

द्वे पाति^१ द्वे सुवण्णा च, सिङ्गीहि अपरे दुवे ।
पठवी किञ्चिक्खजीवित, जनपदकल्याणिया दसा ति ॥ B. 431

२१ मातुगामसुत्तं

२२ सावत्थियं विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको .. पे०.. न तस्स, भिक्खवे, मातुगामो एको एकस्स चित्तं २० R. 235
परियादाय तिटुति यस्स लाभसक्कारसिलोको चित्तं परियादाय तिटुति ।

^१ इधाह – रो० । २ सुवण्णनिक्खस्स – मी०, स्या०, रो० । ३. पाती –
सी०, स्या० ।

एवं दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको .. पे० .. एवं हि वो,
भिक्खवे, सिक्षितब्बं” ति ।

२२. कल्याणीसुत्तं

२३. सावत्थियं विहरति । “दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको .. पे० .. न तस्स, भिक्खवे, जनपदकल्याणी एका एकस्स चित्तं
५ परियादाय तिद्विति यस्स लाभसक्कारसिलोको चित्तं परियादाय तिद्विति ।
एवं दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको .. पे० .. एवं हि वो,
भिक्खवे, सिक्षितब्बं” ति ।

२३ एकपुत्तकसुत्तं

२४. सावत्थियं विहरति । “दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको ... पे० .. सद्गा, भिक्खवे, उपासिका एकपुत्तक पिय मनाप
१० एवं सम्मा आयाचमाना आयाचेय्य - ‘तादिसो, तात, भवाहि यादिसो
चित्तो च गहपति हृथ्यको च आल्वको’ ति । एसा, भिक्खवे, तुला
एतं पमाणं मम सावकानं उपासकानं, यदिदं चित्तो च गहपति हृथ्यको
च आल्वको । सच्चे खो त्वं, तात, अगारस्मा अनगारियं पवजसि;
१५ तादिसो, तात, भवाहि यादिसा’ सारिपुत्तमोगल्लाना ति । एसा,
भिक्खवे, तुला एतं पमाणं मम सावकानं भिक्खून्, यदिदं सारिपुत्त-
मोगलाना । मा च खो त्वं, तात, सेख^१ अप्पत्तमानसं लाभसक्कार-
२० R 236 सिलोको अनुपापुणातू^२ ति । त चे, भिक्खवे, भिक्खु सेख अप्पत्तमानसं
लाभसक्कारसिलोको अनुपापुणाति, सो तस्स होति अन्तरायाय । एवं
दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... पे० ... एवं हि वो,
भिक्खवे, सिक्षितब्बं” ति ।

२५. एकधीतुसुत्तं

२५. सावत्थियं विहरति । “दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको . पे० .. सद्गा भिक्खवे उपासिका एक धीतर पिय मनाप
एवं सम्मा आयाचमाना आयाचेय्य - ‘तादिसा, अय्ये, भवाहि यादिसा
खुञ्जुतरा च उपासिका वेलुकण्डकिया च नन्दमाता’ ति । एसा,

^१ यादिसो - रो० । ^२ सेख - स्या० । ^३ अनुपापुणाती - स्या० ।

भिक्खवे, तुला एतं पमाणं मम साविकानं उपासिकानं, यदिदं खुज्जुतरा
च उपासिका वेलुकण्डकिया च नन्दमाता । सचे खो त्व, अर्थे, अगारस्मा
अनगारियं पब्बजसि; तादिसा, अर्थे, भवाहि यादिसा खेमा च भिक्खुनी
उप्पलवण्णा चा ति । एसा, भिक्खवे, तुला एतं पमाणं मम साविकानं
भिक्खुनीन, यदिदं खेमा च भिक्खुनी उप्पलवण्णा च । मा च खो ५
त्वं, अर्थे, सेख अप्पत्तमानसं लाभसक्कारसिलोको अनुपापुणातू ति ।
त च, भिक्खवे, भिक्खुनि सेखं अप्पत्तमानसं लाभसक्कारसिलोको अनु-
पापुणाति, सो तस्सा होति अन्तरायाय । एवं दारुणो खो, भिक्खवे,
लाभसक्कारसिलोको ... पे०.. एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब” ति ।

२५. समणब्राह्मणसुत्तं

२६. सावत्थियं विहरति । “ये हि केचि, भिक्खवे, समणा १० R 237
वा ब्राह्मणा वा लाभसक्कारसिलोकस्स अस्सादं च आदीनव च निस्सरण
च यथाभूतं नप्पजानन्ति, न मे ते, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा
समणेसु वा समणसम्मता ब्राह्मणेसु वा ब्राह्मणसम्मता, न च पन ते
ग्रायसम्नता सामञ्जत्थं वा ब्रह्मञ्जत्थं वा दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा
सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ति । ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा १५
वा ब्राह्मणा वा लाभसक्कारसिलोकस्स अस्सादं च ग्रादीनव च
निस्सरणं च यथाभूतं पजानन्ति, ते च खो मे, भिक्खवे, समणा वा
ब्राह्मणा वा समणेसु चेव समणसम्मता ब्राह्मणेसु च ब्राह्मणसम्मता,
ते च पनायसम्नतो सामञ्जत्थं च ब्रह्मञ्जत्थं च दिट्ठेव धम्मे सयं
अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ती” ति । २० B 433

२६. द्वितीयसमणब्राह्मणसुत्तं

२७. सावत्थियं विहरति । “ये हि केचि, भिक्खवे, समणा
वा ब्राह्मणा वा लाभसक्कारसिलोकस्स समुदयं च अत्यङ्गमं^१ च अस्सादं
च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्पजानन्ति ... पे०... पजानन्ति
.. पे० सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पज्ज विहरन्ती” ति ।

१. अत्यगमं - रो० ।

२७ तत्तियसमणबाह्यणसुतं

२८. सावत्थियं विहरति । “ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा लाभसक्कारसिलोके यथाभूतं नप्पजानन्ति, लाभसक्कार-सिलोकसमुदयं नप्पजानन्ति, लाभसक्कारसिलोकनिरोधं नप्पजानन्ति. लाभसक्कारसिलोकनिरोधगामिनि पठिपदं नप्पजानन्ति ... ऐ०... पक्षा-५ नन्ति ... ऐ०... सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरत्तो” ति ।

२८. छविसुतं

- R. 238 २९. सावत्थियं विहरति । “दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-सिलोको । लाभसक्कारसिलोको, भिक्खवे, छवि छिन्दति, छवि छेत्वा चम्मं छिन्दति, चम्मं छेत्वा मंसं छिन्दति, मंसं छेत्वा न्हारं छिन्दति, न्हारं छेत्वा अट्ठि छिन्दति, अट्ठि छेत्वा अट्ठिमिङ्गं आहच्च तिहृति । १० एवं दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... ऐ०... एवं हि वो भिक्खवे, सिक्षितव्यं” ति ।

२९. रज्जुसुतं

- B. 434 ३०. सावत्थियं विहरति । “दारणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-सिलोको । लाभसक्कारसिलोको, भिक्खवे, छवि छिन्दति, छवि छेत्वा चम्मं छिन्दति, चम्मं छेत्वा मंसं छिन्दति, मंसं छेत्वा न्हारं छिन्दति, न्हारं छेत्वा अट्ठि छिन्दति, अट्ठि छेत्वा अट्ठिमिङ्गं आहच्च तिहृति । “सेयथापि, भिक्खवे, बलवा पुरिसो दब्हाय वातरज्जुया” जहूँ वेठेत्वा धंसेय । सा छवि छिन्देय, छवि छेत्वा चम्मं छिन्देय, चम्मं छेत्वा मंसं छिन्देय, मंसं छेत्वा न्हारं छिन्देय, न्हारं छेत्वा अट्ठि छिन्देय, अट्ठि छेत्वा अट्ठिमिङ्गं आहच्च तिहृति । एवमेव खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको छवि छिन्दति, छवि छेत्वा चम्मं छिन्दति, चम्मं छेत्वा मंसं छिन्दति, मंसं छेत्वा न्हारं छिन्दति, न्हारं छेत्वा अट्ठि छिन्दति, अट्ठि छेत्वा अट्ठिमिङ्गं आहच्च तिहृति । एवं दारणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको ... ऐ०... एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितव्यं” ति ।

३०. भिक्खुसुत्तं

३१. सावत्थियं विहरति । “यो पि^१ सो^२, भिक्खवे, भिक्खु अरहं खीणासबो तस्स^३ पाहं^४ लाभसक्कारसिलोको अन्तरायाय वदामी” ति । एवं वुत्ते, आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच – “किस्स पन, भन्ते, खीणासबस्स भिक्खुनो लाभसक्कारसिलोको अन्तरायाया” ति ?

R. 239

“या हिस्स सा, आनन्द, अकुप्पा चेतोविमुत्ति नाहं तस्सा^५ लाभसक्कारसिलोकं अन्तरायाय वदामि । ये च ख्वस्स^६, आनन्द, अप्प-मत्तस्स आतापिनो पहिततस्स विहरतो दिट्ठधम्मसुखविहारा अधिगता तेसाहमस्स लाभसक्कारसिलोकं अन्तरायाय वदामि । एवं दारुणो खो, आनन्द, लाभसक्कारसिलोको कटुको फरुसो अन्तरायिको अनुत्तरस्स योगक्वेमस्स अधिगमाय । तस्मातिहानन्द, एवं सिक्खितव्वं – ‘उप्पन्नं १० लाभसक्कारसिलोकं पजहिस्साम, न च नो उप्पन्नो लाभसक्कारसिलोको चित्तं परियादाय ठस्सती’ ति । एवं हि वो, आनन्द, सिक्खितव्वं” ति । ततियो वग्गो ।

तस्मुद्भानं

मातुगामो च कल्याणी, पुत्तो च एकधीतु^७ च^८ ।
समणब्राह्मणा तीणि, छ्विरञ्जु च भिक्खुना ति ॥

३१. भिन्दिसुत्तं

३२. सावत्थियं विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-सिलोको । लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतो परियादिष्णचित्तो, भिक्खवे, देवदत्तो सङ्घं भिन्दि^९ । एवं दारुणो खो, भिक्खवे, लाभ-सक्कारसिलोको ... पे०... सिक्खितव्वं” ति ।

15 B. 435

R. 240

३२ कुसलमूलसुत्तं

३३. सावत्थियं विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-सिलोको । लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतस्स परियादिष्णवित्तस्स, २०

१-१. रो० पोत्यके नत्वि । २-२. तस्सपहं – स्या० । ३ ख्वास्स – रो० ।
४-४. एकवीतिया – सी० । ५. भिन्दति – रो० ।

भिक्खुवे, देवदत्तस्स कुसलमूल समुच्छेदमगमा । एव दारुणो स्तो, भिक्खुवे, लाभसक्काररसिलोको पै० सिद्धिखुतब्बं” ति ।

३३. कुसलधर्मसूतं

३४ सावत्तिथ्य विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको! । लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतस्स परियादिणचित्तस्स,
५ भिक्खवे, देवदत्तस्स कुसलो घम्मो सम्बन्धेदमगमा । एवं दारुणो सो,
भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको . पै०.. सिक्खितब्ब” ति ।

३४. सुकक्षमसृतं

३५. सावत्थियं विहरति । “दारुणो, भिक्खवे, लाभसक्कार-
सिलोको । लाभसक्कारसिलोकेन अभिभूतस्स परियादिणचित्तस्स,
भिक्खवे, देवदत्तस्स सुक्ष्मो धम्मो समुच्छेदमगमा । एव दारुणो स्तो,
१० भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको .पे० सिक्खितब्ब” ति ।

३५. अचिरपक्कन्तसुत्तं

३६. एकं समयं भगवा राजगहे विहरति गिज्जकूटे पब्बते अचिरपक्कत्ते देवदत्ते । तत्र खो भगवा देवदत्त आरब्धं भिक्खु आमन्तेसि - “अत्तवधाय, भिक्खुवे, देवदत्तस्स लाभसक्कारारसिलोको उद्पादि, पराभवाय देवदत्तस्स लाभसक्कारारसिलोको उद्पादि ।

“सेव्यथापि, भिक्खवे, कदली अत्तवधाय फलं देति, पराभवाय फलं देति, एवमेव खो, भिक्खवे, अत्तवधाय देवदत्तस्स लाभसक्कार-सिलोको उदपादि, पराभवाय देवदत्तस्स लाभसक्कारसिलोको उदपादि।

“सेयथापि, भिक्खवे, वेदु अत्तवधाय फल देति, पराभवाय
फल देति; एवमेव खो, भिक्खवे, अत्तवधाय देवदत्तस्स लाभसक्कार-
सिलोको उद्धपादि, पराभवाय देवदत्तस्स लाभसक्कारसिलोको उद्धपादि।

“सेयथापि, भिक्खुवे, नठो अत्तवधाय फल देति, पराभवाय
फलं देति; एवमेव खो, भिक्खुवे, अत्तवधाय देवदत्तस्स लाभसक्कार-
सिलोको उदपादि, पराभवाय देवदत्तस्स लाभसक्कारसिलोको
उदपादि ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, अस्सतरी अत्तवधाय गव्यम् गण्हाति, पराभवाय गव्यम् गण्हाति एवमेव खो, भिक्खवे, अत्तवधाय देवदत्तस्स लाभसक्कारसिलोको उदपादि, पराभवाय देवदत्तस्स लाभसक्कारसिलोको उदपादि । एवं दारुणो खो, भिक्खवे, लाभसक्कारसिलोको । एवं हि वो, भिक्खवे, सिविष्वतब्ब” ति ।

५

३७. इदमवोच भगवा । इदं वत्वान्^१ सुगतो अथापर एतदवोच सत्था –

“फल वे कदलि हन्ति, फल वेळु फल नळ ।
सक्कारो कापुरिसं हन्ति, गव्यो अस्सतरि यथा ति” ॥

३६. पञ्चरथसत्सुतं

३८. राजगहे विहरति वेळुवने कलन्दकनिवापे । तेन खो १० R. 242
पन समयेन देवदत्तस्स अजातसत्तुकुमारो पञ्चहि रथसतेहि सायं पातं
उपटुनं गच्छति, पञ्च च थालिपाकसतानि भत्ताभिहारो अभिहरी-
यति । अथ खो सम्बहुला भिक्खू येन भगवा तेनुपसङ्घमिसु; उपसङ्घ-
मित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिन्ना
खो ते भिक्खू भगवन्तं एतदवोचु – “देवदत्तस्स, भन्ते, अजातसत्तु-
कुमारो पञ्चहि रथसतेहि साय पात उपटुनं गच्छति, पञ्च च थालि-
पाकसतानि भत्ताभिहारो अभिहरीयती” ति ।

B. 437

“मा, भिक्खवे, देवदत्तस्स लाभसक्कारसिलोकं पिहयित्थै ।
यावकीव च, भिक्खवे, देवदत्तस्स अजातसत्तुकुमारो पञ्चहि रथसतेहि
सायं पात उपटुनं गमिस्सति, पञ्च च थालिपाकसतानि भत्ताभिहारो २०
आहरीयिस्सति^२, हानियेव, भिक्खवे, देवदत्तस्स पाटिकङ्घा कुसलेसु
घम्मेसु, नो वृद्धि ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, चण्डस्स कुकुरस्स नासाय पितं
भिन्देयु, एवं हि सो, भिक्खवे^३, कुकुरो भिय्योसोमत्ताय चण्डतरो
अस्स, एवमेव, भिक्खवे, यावकीव च देवदत्तस्स अजातसत्तुकुमारो २५
पञ्चहि रथसतेहि साय पात उपटुनं गमिस्सति, पञ्च च थालिपाक-
सतानि भत्ताभिहारो आहरीयिस्सति, हानियेव, भिक्खवे, देवदत्तस्स

^१. वत्वा – सी० । २ पिहयित्थ – रो० । ३ अभिहरीयिस्सति – सी०, स्या० ।
४ रो० पोत्यके नात्यि ।

पाठिकहु। कुभयेहु व्रम्येहु, नो बुद्धि। एवं जनणो हो, निकब्बे, लाभ-
नक्कारपिनोको ... पे० एवं हि दो, सिक्खब्बे, सिक्खितव्यं” नि ।

३७. सामुद्रतं

३६. सावदिव्यं विहरति । “जरणो, मिक्खब्बे, लाभसक्कार-
पिनोको कटुको कर्मो अन्तर्गतिको अनुत्तरस्स योगवेनस्त अवि-
रुद्धनय । इवाहं, निकब्बे, एकच्चं पुण्यां एवं चेतना चेतो यस्त्वं
उचानानि — ‘न चायमायस्मा नामु पि हेतु सम्यजाननुजा नासेय्या’ ति ।
तर्नेत् पत्तानि अपरेत् चन्द्रेन लाभसक्कारपिनोको अनिभृतं परिया-
दिग्यादिनं सम्यजाननुजा नामस्मा । एवं जरणो हो, निकब्बे, लाभ-
नक्कारपिनोको कटुको कर्मो अन्तर्गतिको अनुत्तरस्स योगवेनस्त
अविरुद्धनय । नम्मानिह, निकब्बे, एवं सिक्खितव्यं — ‘उपज्ञं लाभ-
नक्कारपिनोकं पजाहित्याम । न च तो उपज्ञो लाभसक्कारपिनोको
चिनं परियादय उस्तरो नि । एवं हि दो, मिक्खब्बे, सिक्खितव्यं” नि ।

३८-४३. पितृनुतादिष्ठकं

- ३८-४५. सावदिव्यं विहरति । “जरणो, निकब्बे, लाभ-
नक्कारपिनोको कटुको फलसो अन्तर्गतिको अनुत्तरस्स योगवेनस्त
अविरुद्धनय । इवाहं, निकब्बे, एकच्चं पुण्यां एवं चेतना चेतो परिच्छ-
पजादामि — ‘न चायमायस्मा पितु पि हेतु ... पे०... भागु पि हेतु ..
दसिगिनिया पि हेतु ... चुनस्त पि हेतु ... वीतुया पि हेतु ... पजापतिया
पि हेतु सम्यजाननुजा नासेय्या’ नि । तर्नेत् पत्तानि अपरेत् चन्द्रेन
लाभसक्कारपिनोको अनिभृतं परियादिग्यादिनं सम्यजाननुजा
नामस्मा । एवं जरणो हो, निकब्बे, लाभसक्कारपिनोको कटुको
फलसो अन्तर्गतिको अनुत्तरस्स योगवेनस्त अविरुद्धनय । तस्मातहं
निकब्बे, एवं सिक्खितव्यं — ‘उपज्ञं लाभसक्कारपिनोकं पजाहित्याम,
न च तो उपज्ञो लाभसक्कारपिनोको चिनं परियादय उस्तरो’ ति ।
एवं हि दो, निकब्बे, सिक्खितव्यं” ति ।
- वृत्त्यो वन्मो ।

तस्मुदामं

४५. नित्यं नूलं डुबे वन्मा, पक्कातं रथ भातरि ।
पिता भाता च भगिनी, पुत्रो वीता पजापती ति ॥
लाभसक्कारसंयुतं मननं ।

१८. राहुलसंयुक्तं

१. चक्रबुद्धुतं

१. एवं मे सुत । एकं समय भगवा सावत्थिय विहरति B. 439
जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा राहुलो येन
भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्त निसिश्चो खो आयस्मा राहुलो भगवन्तं एतदवोच –
“साधु मे, भन्ते, भगवा सङ्घर्षतेऽन्” धम्म देसेनु, यमहं भगवतो धम्मं ^५
सुत्वा एको वृपकट्टो अप्पमत्तो आतापो पहिततो विहरेयं” ति ।

“तं कि मञ्जसि, राहुल, चक्रबुद्धु निच्च वा अनिच्च वा” ति ?

“अनिच्च, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्ख वा तं सुख वा” ति ?

“दुक्ख, भन्ते” । 10

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, कल्लं तु तं समनु- R. 245
पस्सतुं – ‘एत मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“सोतं निच्च वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” । .. पे०.. ।

“धानं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“जिब्हा निच्च वा अनिच्च वा” ति ?

“अनिच्चा, भन्ते” ।

“कायो निच्चो वा अनिच्चो वा” ति ?

“अनिच्चो, भन्ते” ।

“मनो निच्चो वा अनिच्चो वा” ति ?

“अनिच्चो, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्ख वा तं सुख वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“य पनानिच्चं दुक्ख विपरिणामधम्म, कल्ल नु तं समनुपस्थितु

- ‘एतं सम, एसोहमस्मि, एसो मे ग्रत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“एवं पस्स, राहुल, सुतवा अरियसावको चक्षुर्स्मि पि

५ निब्बिन्दति . पे०. सोतर्स्मि पि निब्बिन्दति ... धानस्मि पि निब्बिन्दति ... जिव्हाय पि निब्बिन्दति .. कायस्मि पि निब्बिन्दति .. मनस्मि पि निब्बिन्दति, निब्बिन्ददं विरज्जति; विरागा विमुच्चति, विमुत्तस्मि विमुत्तस्मिति ज्ञाण होति । ‘खीणा जाति’ वृसित व्रह्मचरिय, कतं करणीय, नापर इथत्ताया’ ति पजानाती’ ति ।

(एतेन पेयालेन दस सुतन्ता कातव्वा ।)

२. रूपसुतं

B. 440 १० २. सावत्थिय विहरति । “त कि मञ्जसि, राहुल, रूपा

R. 246 निच्चा वा अनिच्चा वा” ति ? “अनिच्चा, भन्ते” .. पे०.. सहा ..

गन्धा ... रसा . फोटुब्बा . धम्मा निच्चा वा अनिच्चा वा ति ?

“अनिच्चा, भन्ते” ।

“एवं पस्स, राहुल, सुतवा ग्ररियसावको रूपेसु पि

१५ निब्बिन्दति .. सद्देसु पि निब्बिन्दति ... गन्धेसु पि निब्बिन्दति .. रसेसु

पि निब्बिन्दति . फोटुब्बेसु पि निब्बिन्दति . धम्मेसु पि निब्बिन्दति,

निब्बिन्द विरज्जति ..पे०.. पजानाती” ति ।

३. विज्ञानसुतं

३ सावत्थियं विहरति । “त कि मञ्जसि, राहुल, चक्षु-
विज्ञानं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

२० “अनिच्चं, भन्ते” ।

“सोतविज्ञानं पे०... धानविज्ञान .. जिव्हाविज्ञान...
कायविज्ञान . मनोविज्ञान निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“एवं पस्स, राहुल, सुतवा ग्ररियसावको चक्षुविज्ञानस्मि

२५ पि निब्बिन्दति पे०.. मोतविज्ञानस्मि पि निब्बिन्दति , धान-
विज्ञानस्मि पि निब्बिन्दति .. जिव्हाविज्ञानस्मि पि निब्बिन्दति ..

कायविज्ञाणस्मि पि निविन्दति . मनोविज्ञाणस्मि पि निविन्दति; निविन्ददं विरज्जति .. पे०... पजानाती” ति ।

४. सम्फस्ससुतं

४. सावर्थिय विहरति । “तं कि मञ्जसि, राहुल, चक्रबु-
सम्फस्सो निच्छो वा अनिच्छो वा” ति ?

“अनिच्छो, भन्ते” ।

“सोतसम्फस्सो .. पे०.. धानसम्फस्सो .. जिव्हासम्फस्सो ...
कायसम्फस्सो ... मनोसम्फस्सो निच्छो वा अनिच्छो वा” ति ?

“अनिच्छो, भन्ते” ।

“एवं पस्सं, राहुल, सुतवा अरियसावको चक्रबुसम्फस्सस्मि पि
निविन्दति .. पे०... सोतसम्फस्सस्मि पि निविन्दति ... धानसम्फस्सस्मि 10
पि निविन्दति .. जिव्हासम्फस्सस्मि पि निविन्दति . कायसम्फस्सस्मि
पि निविन्दति ... मनोसम्फस्सस्मि पि निविन्दति, निविन्दं
विरज्जति ... पे०... पजानाती” ति ।

R. 247

५ वेदनासुतं

५ सावर्थिय विहरति । “तं कि मञ्जसि, राहुल, चक्रबु-
सम्फस्सजा वेदना निच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

“अनिच्छा, भन्ते” ।

“सोतसम्फस्सजा वेदना .. पे०. धानसम्फस्सजा वेदना ..
जिव्हासम्फस्सजा वेदना .. कायसम्फस्सजा वेदना .. मनोसम्फस्सजा
वेदना निच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

“अनिच्छा, भन्ते” ।

“एवं पस्सं, राहुल, सुतवा अरियसावको चक्रबुसम्फस्सजाय
वेदनाय पि निविन्दति .. पे०. सोत .. धान .. जिव्हा ... काय ...
मनोसम्फस्सजाय वेदनाय पि निविन्दति .. पे०. पजानाती” ति ।

20 B 441

६ सञ्जासुतं

६ सावर्थियं विहरति । “त कि मञ्जसि, राहुल, रूपसञ्जा
निच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

25

“अनिच्छा, भन्ते” ।

“सद्गुरुवाच ... पे० .. गन्धसञ्ज्ञा ... रससञ्ज्ञा ... फोटुट
सञ्ज्ञा ... धर्मसञ्ज्ञा निच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

“अनिच्छा, भन्ते” ।

5 “एवं पस्स, राहुल, सुतवा अरियसावको रूपसञ्ज्ञाय
निविन्दति पे० सद्गुरुवाचय पि निविन्दति .. गन्धसञ्ज्ञाय
निविन्दति .. रससञ्ज्ञाय पि निविन्दति ... फोटुट्वसञ्ज्ञाय ।
निविन्दति ... धर्मसञ्ज्ञाय पि निविन्दति ... पे०... पजानाती” ति

७. सञ्चेतनासुतं

७ सावत्थियं विहरति । “त कि मञ्जसि, राहुल, हा
१० सञ्चेतना निच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

“अनिच्छा, भन्ते” ।

R. 248 “सद्गुरुवेतना . पे०... गन्धसञ्चेतना ... रससञ्चेतना ..
फोटुट्वसञ्चेतना .. धर्मसञ्चेतना निच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

“अनिच्छा, भन्ते” ।

15 “एवं पस्स, राहुल, सुतवा अरियसावको रूपसञ्चेतनाय ।
निविन्दति .. पे०... सद्गुरुवेतनाय पि निविन्दति .. गन्धसञ्चेतनाय
पि निविन्दति .. रससञ्चेतनाय पि निविन्दति ... फोटुट्वसञ्चेतनाय
पि निविन्दति ... धर्मसञ्चेतनाय पि निविन्दति ... पे०.
पजानाती” ति ।

८. तण्ठासुतं

८. सावत्थियं विहरति । “त कि मञ्जसि, राहुल, रूपतण्ठा
२० निच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

“अनिच्छा, भन्ते” ।

“सद्गुरुवाच ... पे०... गन्धतण्ठा ... रसतण्ठा ... फोटुट्वतण्ठा ..
धर्मतण्ठा निच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

“अनिच्छा, भन्ते” ।

25 “एवं पस्स, राहुल, मुतवा अरियसावको स्पतण्ठाय ।
निविन्दति ... पे०... सद्गुरुवाचय पि निविन्दति ... गन्धतण्ठाय ।

निबिन्दति ... रसतण्हाय पि निबिन्दति .. फोट्रबतण्हाय पि निबिन्दति
... धम्मतण्हाय पि निबिन्दति . .पे०... पजानाती' ति ।

६. धातुसुत्तं

६. सावत्थियं विहरति । “तं कि मञ्जसि, राहुल, पठवी-
धातु निच्चा वा अनिच्चा वा” ति ?

B. 442

“अनिच्चा, भन्ते” ।

5

“आपोधातु .. पे०... तेजोधातु .. वायोधातु ... आकासधातु...
विज्ञाणधातु निच्चा वा अनिच्चा वा” ति ?

“अनिच्चा, भन्ते” ।

“एवं पस्सं, राहुल, सुतवा अरियसावको पठवीधातुया पि
निबिन्दति ... पे०... आपोधातुया पि निबिन्दति .. तेजोधातुया पि 10
निबिन्दति ... वायोधातुया पि निबिन्दति ... आकासधातुया पि
निबिन्दति ... विज्ञाणधातुया पि निबिन्दति ...पे०... पजानाती” ति ।

R 249

१०. खन्धसुत्तं

१०. सावत्थियं विहरति । “तं कि मञ्जसि, राहुल, रूपं
निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

15

“वेदना ... पे०... सञ्ज्ञा ... सञ्चारा .. विज्ञाण निच्चं वा
अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“एवं पस्सं, राहुल, सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निबिन्दति
... पे०... वेदनाय पि निबिन्दति ... सञ्ज्ञाय पि निबिन्दति ... 20
सञ्चारेसु पि निबिन्दति विज्ञाणस्मि पि निबिन्दति; निबिन्द
विरज्जति, विरागा विमुच्यति; विमुत्तस्मि विमुत्तमिति व्याणं होति ।
‘खीणा जाति, बुसितं ब्रह्मचरियं, कत करणीयं, नापरं इत्थत्ताया’ ति
पजानाती’ ति ।

पठमो वग्गो ।

तस्मुद्दान

चक्खु रूपं च विज्ञाणं, सम्फस्सो वेदनाय च ।

25

सञ्ज्ञा सञ्चेतना तण्हा, धातु खन्धेन ते दसा ति ॥

११. चक्रबुद्धुत्तं

११. एवं मे सुत । एक समय भगवा सावित्रिय विहरति ।

- R. 250 अथ खो आयस्मा राहुलो येन भगवा तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्त निसिन्न खो आयस्मन्त राहुल भगवा एतदबोच – “त कि मञ्जसि, राहुल, चक्रु
B 443 ५ निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्च, दुखं वा त सुखं वा” ति ?

“दुखं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्च दुखं विपरिणामधम्म, कल्ल नु तं समनुपस्थितुं

- 10 – ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे ग्रत्ता’ ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“सोत ... पे० धान .. जिव्हा कायो मनो निच्चो वा अनिच्चो वा” ति ?

“अनिच्चो, भन्ते” ।

“यं पनानिच्च, दुखं वा त सुखं वा” ति ?

“दुखं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्च दुखं विपरिणामधम्म, कल्ल नु त समनुपस्थितुं

- ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे ग्रत्ता’ ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

20 “एवं पस्स, राहुल, सुतवा अरिधसावको चक्रुस्मि पि निबिन्दति पे० सोतस्मि पि निबिन्दति ... धानस्मि पि निबिन्दति ... जिव्हाय पि निबिन्दति कायस्मि पि निबिन्दति . मनस्मि पि निबिन्दति, निबिन्द विरज्जति, विरागा विमुच्चति, विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाण होति । ‘खीणा जाति, वुसित ब्रह्मचरिय, कत

- 25 करणीयं नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाती’ ति ।
(एतेन पेय्यालेन दस सुत्तन्ता कातव्या ।)

१२-२०. रूपादिसुत्तनवकं

१२-२० सावित्रिय विहरति । “तं कि मञ्जसि, राहुल, रूपा निच्चा वा अनिच्चा वा” ति ? “अनिच्चा, भन्ते” . पे०...
सदा ... गन्धा ... रसा . फोट्टव्या . धम्मा ।

“चक्रखुविवृज्जाणं .. पे०... सोतविवृज्जाणं .. धानविवृज्जाणं.

जिव्हाविवृज्जाणं ... कायविवृज्जाणं ... मनोविवृज्जाणं .. ।

“चक्रखुसम्फस्सो ... पे०... सोतसम्फस्सो.. धानसम्फस्सो ...

जिव्हासम्फस्सो ... कायसम्फस्सो ... मनोसम्फस्सो ... ।

“चक्रखुसम्फस्सजा वेदना ... सोतसम्फस्सजा वेदना . धान- ५
सम्फस्सजा वेदना ... जिव्हासम्फस्सजा वेदना . कायसम्फस्सजा वेदना
.. मनोसम्फस्सजा वेदना ... ।

“रूपसञ्ज्ञा ... पे० .. सद्गुणं .. गन्धसञ्ज्ञा .. रससञ्ज्ञा
.. फोटुब्बवसञ्ज्ञा ... धम्मसञ्ज्ञा .. ।

“रूपसञ्चेतना .. पे०... सद्गुणञ्चेतना .. गन्धसञ्चेतना .. १०
रससञ्चेतना . फोटुब्बवसञ्चेतना ... धम्मसञ्चेतना ... ।

“रूपतण्हा ... पे०... सद्गुणतण्हा .. गन्धतण्हा ... रसतण्हा ... B. 444
फोटुब्बवतण्हा ... धम्मतण्हा... ।

“पठवीधातु ... पे०. आपोधातु ... तेजोधातु .. वायोधातु ...
आकासधातु .. विज्ञाणधातु ... । १५

“रूपं ... पे०.. वेदना .. सञ्ज्ञा ... सह्वारा ... विवृज्जाणं R. 252
निच्च वा अनिच्च वा” ति ? अनिच्चं, भन्ते .. पे०... एव पस्स
राहुल . पे०. नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती ति ।

२१. अनुसंधान

२१. सावत्थियं विहरति । अथ खो आयस्मा राहुलो येन
भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति । उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं २०
निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राहुलो भगवन्तं एतदवोच -
“कथ नु खो, भन्ते, जानतो कथं पस्सतो इमस्मि च सविवृज्जाणके काये
वहिद्वा च सब्बनिमित्तेमु महङ्कारमङ्कारमानानुसया न हीन्ती” ति ?

“य किञ्चिच, राहुल, रूपं अतीतानागतपञ्चुपन्नं अज्जन्तं वा
वहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं दूरे सन्तिके २५
वा, सब्बं रूपं ‘नेतं भग, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेत यथा-
भूत सम्मपञ्चाय पस्सति । यां काचि वेदना ... पे० .. या काचि
सञ्ज्ञा ... ये केचि सह्वारा ... यं किञ्चिच विवृज्जाणं अतीतानागत-
पञ्चुपन्नं अज्जन्तं वा वहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा

पणीतं वा यं द्वरे सन्ति के वा, सब्वं विज्ञाणं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्तज्ञाय प्रसरति । एवं खो, राहुल, जानतो एवं परस्तो इमस्मि च सविज्ञाणके काये वहिदा च सब्वनिमित्तेसु अहङ्कारमङ्कारमानानुसया न होन्ती' ति ।

२२. अपगतसुतं

- R 253 ५ २२. सावत्थ्यनिदानं । अय खो आयस्मा राहुलो येन भगवा तेनुपसङ्गमिष्य, उपसङ्गमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमत्तं निसीदि । एकमन्तं निसिद्धो खो आयस्मा राहुलो भगवत्तं एतदबोच – “कथ तु खो, भन्ते, जानतो कथं परस्तो इमस्मि च सविज्ञाणके काये वहिदा च सब्वनिमित्तेसु अहङ्कारमङ्कारमानापगतं मानसं होति विद्या १० समतिवक्तन्तं सन्तं सुविमुत्तं” ति ?

“यं किञ्चिच, राहुल, रूप अतीतानागतपञ्चुप्पत्तं अज्ञतं वा वहिदा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं द्वरे सन्ति के वा सब्वं रूप नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेतं यथाभूत सम्मप्तज्ञाय दिस्वा अनुपादा विमुत्तो होति ।

- १५ १५ “या काचि वदना ... पे०... या काचि सञ्ज्ञा ... ये केचि सञ्ज्ञारा .. यं किञ्चिच विज्ञाणं अतीतानागतपञ्चुप्पत्तं अज्ञतं वा वहिदा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीत वा यं द्वरे सन्ति के वा, सब्वं विज्ञाणं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेत यथाभूत सम्मप्तज्ञाय दिस्वा अनुपादा विमुत्तो होति । एव सो, राहुल,

- २० जानतो एवं परस्तो इमस्मि च सविज्ञाणके काये वहिदा च सब्व-निमित्तेनु अहङ्कारमङ्कारमानापगतं मानसं होति विद्या समतिवक्तन्तं सन्तं सुविमुत्तं” ति ।

दुतियो वर्णां ।

तत्सुहानं

- R 254 चक्रवृ^१ रूपं च विज्ञाणं, सम्फस्तो वेदनाय च ।
२५ सञ्ज्ञा^२ सञ्चेतना^३ तण्हा, धातु लन्घेन ते दत्त ।
अनुसय^४ अपगतं चेव, वगो तेन पवुच्छतीं ति ।
राहुलमयुत नमत ।

—०.—

^१ विज्ञाणे — दो० । ^२ चक्रु — मी० । ^३ सञ्ज्ञा च — गत० । ^४ अनुसय — न्या० । ^५ अनुसया — रो० । ^६ बुच्छती — रो० ।

१६. लक्खणसंयुक्तं

१. अद्विसुत्तं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा राजगहे विहरति वेळुवने कलन्दकनिवापे । तेन खो पन समयेन आयस्मा च लक्खणो आयस्मा च महामोगल्लानो गिज्जकूटे पब्बते विहरन्ति । अथ खो आयस्मा महामोगल्लानो पुब्बण्डृसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय येनायस्मा लक्खणो तेनुपसङ्कूमित्वा आयस्मन्तं लक्खणं एतदबोच – ५ “आयामावुसो^१ लक्खण, राजगहं पिण्डाय पविसिस्सामा” ति ।

B 446

“एवमावुसो” ति खो आयस्मा लक्खणो आयस्मतो महामोगल्लानस्स पञ्चस्सोसि । अथ खो आयस्मा महामोगल्लानो गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अञ्जनतरस्मि पदेसे सितं पात्वाकासि । अथ खो आयस्मा लक्खणो आयस्मन्तं महामोगल्लानं एतदबोच – १० “को नु खो, आवुसो मोगल्लान, हेतु को पञ्चयो सितस्स पातुकम्माया” ति ?

“अकालो खो, आवुसो लक्खण, एतस्स पञ्चस्स । भगवतो मं सन्ति के एतं पञ्चं पुच्छा” ति ।

अथ खो आयस्मा च लक्खणो आयस्मा च महामोगल्लानो राजगहे पिण्डाय चरित्वा पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिककन्ता येन भगवा तेनुपसङ्कूमिसु; उपसङ्कूमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसी-दिसु । एकमन्तं निसीन्नो खो आयस्मा लक्खणो आयस्मन्तं महामोगल्लानं एतदबोच – “इधायस्मा महामोगल्लानो गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अञ्जनतरस्मि पदेसे सितं पात्वाकासि । को नु खो, आवुसो २० मोगल्लान, हेतु को पञ्चयो सितस्स पातुकम्माया” ति ?

15 R. 255

“इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो ग्रहसं अद्विक-मञ्चलिकं^२ वेहासं गच्छन्ति^३ । तमेन गिज्जा पि काका पि कुलला पि अनुपतित्वा अनुपतित्वा फासुल्न्तरिकाहि वितुदेन्ति वितच्छेन्ति विराजेन्ति । सा^४ सुदृं अदृस्सरं करोति । तस्स मन्हं, आवुसो, एतदहोसि – २५

B 447

१. एहि आवुसो – स्याऽ । २ अद्विक-मञ्चलिकं – स्याऽ । ३. गच्छत्तं – रो० ।
४. सास्तुदं ती० ।

“अच्छरिये वत्त, सो, असूते वत्त, सो ! एवर्ष्पो मि नान जत्तो भन्द-
रत्ति ! एवर्ष्पो मि नास यज्ञो नवित्तरिति ! एवर्ष्पो मि नान
अच्छभावपटिलासो भवित्तरी” ति !!

अब द्वे भगवा भिक्षु आनन्देति - “दक्षसूता वत्त, मिक्षवे,

- ५ सावका विहरिति; आणसूता वत्त, मिक्षवे, सावका विहरिति, यदि
हि नाम सावको एवर्ष्पं अन्तरित वा इक्षतित वा जर्किल वा करिस्तोति ।
पुष्टेवै ने सो, मिक्षवे, जत्तो शिंहो अहोति, अपि चाहं त व्याकांते॑ ।
अहं चेतं॑ व्याकरेयं, परे च ने न तद्देव्युः । ये मे न तद्देव्युः तेते ते॑
अत्त दीथरत्तं अहिदाय दुखाय । एसो, मिक्षवे, जत्तो इन्दित्त येव
१० राजगहे गोधातको अहोति । नो तत्त कन्दस्त विपातेत द्वूपि वस्त्राते॑
व्यूपि वस्त्रतामि व्यूपि वस्त्रचहस्तामि व्यूपि वस्त्रतयहस्तामि
२. ३३५ निरये पच्छित्वा॑ तत्तेव कन्दस्त विपाकावसेत्तेव॑ एवर्ष्पं अच्छभाव-
पटिलासं पाटिसेवेयतो॑” ति ।

(तत्तेवं बुज्जत्ताते॑ एतेव देव्यायो ।)

२. पेसिसुत्तं

२. इत्थाहं आदुसो, गिज्जकूपा दक्षता ओरोहन्तो अद्दं
१५ मंतपेति वेहातं गच्छर्ति । तनेन गिज्जा मि काङ्गा॑ मि कुशका मि अनु-
पतित्वा अनुपतित्वा वितच्छेत्ति विराजेत्ति । तो दुइं अदुसरे करोति
... पे०... एसो, मिक्षवे, जत्तो इन्दित्त येव राजगहे गोधातको अहोति
... पे०... ।

३. पिण्डुत्तं

३. इत्थाहं आदुसो, गिज्जकूपा पद्धता ओरोहन्तो अद्दं
२० मंतपिण्डे वेहातं गच्छतं । तनेन गिज्ज, मि काङ्गा॑ मि कुशका मि
अनुपतित्वा अनुपतित्वा वितच्छेत्ति विराजेत्ति । तो दुइं अदुसरे
करोति ... पे०... एसो, मिक्षवे, जत्तो इन्दित्त येव राजगहे राजुत्तो॑
अहोति ... पे०... ।

१. दुइं मि - दो० । २. काङ्गा॑ - दो०, दो० । ३ - ३ अदुसरे॑ - दो० ।

४. पद्धत - त्या० । ५. गिज्जकूपा॑ - दो० । ६. अदुसरे॑ - दो० ।

७. अज्ञा॑ - दो० ।

४. निच्छ्रविसुत्तं

४. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अद्दसं निच्छ्रवि पुरिसं वेहासं गच्छन्त । तमेन गिज्जा पि काका पि कुलला पि अनुपतित्वा अनुपतित्वा वितच्छेन्ति विराजेन्ति । सो सुदं अटूस्सरं करोति ... पे०... एसो, भिक्खवे, सत्तो इमस्मि येव राजगहे ओरभिको अहोसि ... पे०... ।

B. 448

5

५. असिलोमसुत्तं

५. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अद्दसं असिलोमं पुरिसं वेहासं गच्छन्त । तस्स ते असी उप्पतित्वा उप्पतित्वा तस्सेव काये निपतन्ति । सो^१ सुदं^२ अटूस्सरं करोति ... पे०... एसो, भिक्खवे, सत्तो इमस्मि येव राजगहे सूकरिको अहोसि ... पे०... ।

R 257

६. सत्तिसुत्तं

६. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अद्दसं सत्तिलोमं पुरिसं वेहासं गच्छन्त । तस्स ता सत्तियो उप्पतित्वा उप्पतित्वा तस्सेव काये निपतन्ति । सो सुदं अटूस्सरं करोति ... पे०... एसो, भिक्खवे, सत्तो इमस्मि येव राजगहे माराविको अहोसि .. पे०... ।

७. उसुलोमसुत्तं

७. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अद्दसं उसुलोमं पुरिसं वेहासं गच्छन्त । तस्स ते उसू उप्पतित्वा उप्पतित्वा तस्सेव काये निपतन्ति । सो सुदं अटूस्सरं करोति ... पे०... एसो, भिक्खवे, सत्तो इमस्मि येव राजगहे कारणिको अहोसि ... पे०... ।

८. सूर्चिलोमसुत्तं

८. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अद्दसं सूर्चिलोम पुरिसं वेहासं गच्छन्त । तस्स ता सूचियो उप्पतित्वा उप्पतित्वा तस्सेव काये निपतन्ति । सो सुदं अटूस्सरं करोति ... पे०... एसो, भिक्खवे, सत्तो इमस्मि येव राजगहे सूतो^३ अहोसि ... पे०... ।

B.449

१-१. सोसुद - सी० । २. सुतो - स्या०, सूचको - रो० ।

६. दुतियसूचिलोमसुत्तं

R 258

६. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पञ्चता ओरोहन्तो अद्दम
 सूचिलोमं पुरिसं वेहासं गच्छत्तं । तस्स ता सूचियो सीले पविसित्वा
 मुखतो निक्खमन्ति; मुखे पविसित्वा^१ उरतो निक्खमन्ति; उरे पवि-
 सित्वा उदरतो निक्खमन्ति; उदरे पविसित्वा ऊळहि^२ निक्खमन्ति; ऊळमु
 ५ पविसित्वा जङ्घाहि निक्खमन्ति; जङ्घासु पविसित्वा पादेहि निक्ख-
 मन्ति; सो सुदं अदृस्सरं करोति ... पे०... एसो, भिक्खवे, सत्तो इमस्मि
 यव राजगहे सूचको अहोसि ... पे०... ।

१०. कुम्भण्डसुत्तं

१०. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पञ्चता ओरोहन्तो अद्दम
 कुम्भण्डं पुरिसं वेहासं गच्छत्तं । सो गच्छत्तो पि तेव^३ अण्डे नम्बे
 १० आरोपेत्वा गच्छति । निसीदन्तो पि तेस्त्रेव अण्डेसु निसीदति । तमेन
 गिज्जा पि काका पि कुलला पि अनुपतित्वा अनुपतित्वा वितच्छेणि
 विराजेन्ति । सो सुदं अदृस्सरं करोति ... पे०... एसो, भिक्खवे, सत्तो
 इमस्मि येव राजगहे गामकूटको^४ अहोसि ... पे०... ।

पठमो वागो ।

तत्सुद्धात्म

- अठि पेसि उभो नादधातका^५,
 १५ पिण्डो^६ साकुणियो^७ निन्छवोरविम ।
 असि^८ सूकरिको सत्तिमागवि^९,
 उसु कारणिको^{१०} सूचि सारथि ।
 यो च निविष्यति^{११} नुचको हि नो,
 अण्डभारि अहु गामकूटको ति ॥

११. ससीसकसुत्तं

B.450, R.259

११. एवं मे नुतं । एक समय^{१२} राजगहे वेळुबने । इधाहि
 आवुसो, गिज्जकूटा पञ्चता ओरोहन्तो अद्दमं पुरिसं गूढकूपे नमीनामं

^१ पविसेत्वा - स्याऽ । २ ऊळहि - रो० । ३ नेव - स्याऽ । ४ अण्डे -
 तो०. स्याऽ, रो० । ५ नाविनातिका - नो० नावीनतगा - स्याऽ । ६-८ निन्छ-
 वो०. स्याऽ, रो० । ९ निन्छवो० - रो० । १० निन्छवो० - स्याऽ । ११ निन्छवो० -
 नाकुणिय - रो० । १२ निविष्यति - रो०; निविष्यन्ति - स्याऽ । १३ नमीनाम - स्याऽ ।
 १० निविष्यति - रो०; निविष्यन्ति - स्याऽ । ११ नमीनाम - स्याऽ ।

निमुगं ... पे०... एसो, भिक्खवे, सत्तो इमर्स्म येव राजगहे पारदारिको
अहोसि ... पे०... ।

१२. गूथखादसुत्तं

१२. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अहसं
पुरिसं गूथकूपे निमुगं उभोहि हत्थेहि गूथं खादन्तं ... पे०... एसो,
भिक्खवे, सत्तो इमर्स्म येव राजगहे दुद्वाह्यणो^१ अहोसि । सो कस्सपस्स^२
सम्मानम्बुद्धस्स पावचने भिक्खुसङ्घं भत्तेन निमन्तेत्वा दोणियो^३ गूथस्स
पूरापेत्वा एतद्वोच - अहो भोन्तो, यावदत्थं भुञ्जन्तु, चेव हरन्तु चा
ति ... पे०... ।

१३. निच्छवित्थिसुत्तं

१३. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अहसं
निच्छवि इत्थि वेहासं गच्छन्ति । तमेन गिज्जा पि काका^४ पि कुलला^५
पि अनुपतित्वा अनुपतित्वा वितच्छेन्ति विराजेन्ति । सा सुदं अट्टसरं
करोति ... पे०... एसा, भिक्खवे, इत्थी इमर्स्म येव राजगहे अतिचारिनी
अहोसि ... पे०... ।

१४. मङ्गुलित्थिसुत्तं

१४. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अहसं
इत्थि दुग्गन्धं मङ्गुलिं वेहासं गच्छन्ति । तमेन गिज्जा पि काका पि
कुलला पि अनुपतित्वा अनुपतित्वा वितच्छेन्ति विराजेन्ति । सा सुदं
अट्टसरं करोति ... पे०... एसा, भिक्खवे, इत्थी इमर्स्म येव राजगहे
इक्खणिका अहोसि ... पे०... ।

१५. ओकिलिनीसुत्तं

१५. इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अहसं
इत्थि उप्पकं ओकिलिनि ओकिरिनि^६ वेहासं गच्छन्ति । सा सुदं^७ २०

१. रो० पौत्रके नत्य । २. दोणिया - स्या०, रो० । ३. वङ्का - रो० ।
४. ओकिरिनि - सी०, स्या०, रो० ।

अदृस्सरं करोति ... पे०... एन्ना, मिक्खवे, इत्यी कलिङ्गस्त् रब्बो^१
अगगमहेनी अहोसि । सा इस्मापक्ता चर्पत्ति अज्ञारकटाहेन ओकिरि
... पे०... ।

१६. असीसकसुत्तं

१६. इवाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पञ्चता ओरोहन्तो अदृसं
३ अन्तीस्कं कवन्धं^२ वेहासं गच्छत्तं । तस्म उरे अक्षवीनि चेव होन्ति
मुखं च । तमेनं गिज्जा पि काका पि कुलला पि अनुपतित्वा अनुपतित्वा
वित्तच्छेन्ति विशरजेन्ति । सो सुदं अदृस्सरं करोति ... पे०... एनो,
मिक्खवे, सत्तो इस्मिम येव गजगहे हास्तिको नाम चोरघातको अहोसि
... पे०... ।

१७. पापभिक्खुसुत्तं

१० १७. इवाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पञ्चता ओरोहन्तो अदृसं
मिक्खुं वेहासं गच्छत्तं । तस्म नद्वाटि पि आदित्ता सम्पज्जलिता
४.261 नजोतिमूत्ता^३, पत्तो पि आदित्तो हम्पज्जलितो सजोतिमूत्तो, कायवन्धनं
पि आदित्तं सम्पज्जलितं सजोतिमूत्तं, कायो पि आदित्तो सम्पज्जलितो
सजोतिमूत्तो । सो सुदं अदृस्सरं करोति ... पे०... एसो, मिक्खवे, मिक्खुं
१५ कस्तपस्त सन्मासम्बुद्धस्स पावचने पापभिक्खु अहोसि ... पे०... ।

१८. पापभिक्खुनीसुत्तं

१८. अदृसं मिक्खुनि वेहासं गच्छन्ति । तस्मा सद्वाटि पि
आदित्ता ... पे०... पापभिक्खुनी अहोसि ... पे०... ।

१९. पापसिक्खमानसुत्तं

१९. अदृसं सिक्खमानं वेहासं गच्छन्ति । तस्मा नद्वाटि
पि आदित्ता ... पे०... पापसिक्खमाना अहोसि ... पे०... ।

१—१. कालिङ्गस्त रब्बो — चौ०; बनिङ्गरब्बो — दो० । २. बरन्ध — चौ०, दो० ।

३. दब्जोतिमूत्ता — स्थां० ।

२०. पापसामणेरसुत्तं

२० अहस सामणेर वेहासं गच्छन्तं । तस्स सद्वाटि पि
आदिता ... पे०... पापसामणेरो अहोसि ... पे०... ।

२१. पापसामणेरीसुत्तं

२१. “इधाहं, आवुसो, गिज्जकूटा पब्बता ओरोहन्तो अहसं
सामणेर वेहासं गच्छन्ति । तम्सा सद्वाटि पि आदिता सम्पज्जलिता
सजोतिभूता, पत्तो पि आदित्तो सम्पज्जलितो सजोतिभूतो, कायबन्धनं पि ५
आदित्तं सम्पज्जलितं सजोतिभूत, कायो पि आदित्तो सम्पज्जलितो
सजोतिभूतो । सा सुदं अट्टस्सरं करोति । तस्स मम्हं, आवुसो, एतद-
होसि – ‘अच्छरियं वत, भो, अबभुतं वत, भो ! एवरूपो पि नाम सत्तो
भविस्सति ! एवरूपो पि नाम यक्खो भविस्सति ! एवरूपो पि नाम
अत्तभावपटिलाभो भविस्सती’ ति !!” १०

अथ खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि – “चक्खुभूता वत, भिक्खवे,
सावका विहरन्ति; ज्ञाणभूता वत, भिक्खवे, सावका विहरन्ति, यत्र
हि नाम सावको एवरूपं ज्ञास्सति वा दक्खति वा सकिळ वा करि-
स्सति । पुब्बेव मे सा, भिक्खवे, सामणेरी दिद्वा अहोसि । अपि चाहं
न व्याकासि । अहं चेतं व्याकरेयै”, परे च मे न सद्हेय्युः । ये मे १५
न सद्हेय्यु, तेसं तं अस्स दीघरत्तं अहिताय दुक्खाय । एसा, भिक्खवे,
सामणेरी कर्त्तसप्स्स सम्मासम्बुद्धस्स पावचने पापसामणेरी अहोसि ।
सा तस्स कर्मस्स विपाकेन बहूनि वस्सानि बहूनि वस्ससतानि बहूनि
वस्ससहस्सानि बहूनि वस्ससतसहस्सानि निरये पच्चत्वा तस्सेव
कर्मस्स विपाकावसेसेनै एवरूपं अत्तभावपटिलाभ पटिसवेदयती” ति । २०

R. 262

दुत्तियो वग्गो ।

तस्सुदान

कूपे निमुग्गो हि सो पारदारिको^१ ।
गूथखादि अहु^२ दुट्टब्राह्मणो ॥

B. 453

^१ व्याकरेयं – सी०, स्या०, रो० । ^२ विपाकवसेन – सी० । ^३. परदारिको –
स्या० । ^४ अथ – सी० ।
सं० २-८८

निच्छवित्थि अतिचारिनी अहु ।
 मङ्गुलित्थि^१ अहु इक्षणित्थिका^२ ॥
 ओकिलिनि सपत्तज्ञारोकिरि^३ ।
 सीसच्छन्नो अहु चोरधातको ॥
 ५ भिक्खु भिक्खुनी सिक्खमाना ।
 सामणेरो अथ सामणेरिका^४ ॥
 कस्सपस्स विनयस्मि^५ पब्बज्जि^६ ।
 पापकम्मं करिसु^७ तावदे^८ ति^९ ॥
 लवखणसंयुत्त समत्त ।

—:o:—

---

१ मङ्गुलित्थि – सी०, स्या० । २ इक्षनित्थिया – रो० । ३ सर्पति करोति –
 स्या० । ४. सामणेरियो – रो० । ५ विनयस्स – सी०, स्या० । ६ पब्बजु – मी०,
 पब्बजु – रो० । ७ अकर्मिसु – सी०, स्या० । ८-९ तावदे – स्या० ।

२०. ओपम्मसंयुतं

१. कूटसुतं

१. एवं मे सुतं । एक समयं भगवा सावत्थियं विहरति १
जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो भगवा ... पे०... एतद-
वोच - “सेय्यथापि, भिक्खवे, कूटागारस्स या काचि गोपानसियो
सब्बा ता कूटझ्मा कूटसमोसरणा कूटसमुरघाता सब्बा ता समुरघातं
गच्छन्ति; एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि अकुसला^१ धम्मा^२ सब्बे ने ५
अविज्ञासूलका^३ अविज्ञासमोसरणा अविज्ञासमुरघाता, सब्बे ते समु-
रघातं गच्छन्ति । तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितव्वं - ‘अप्पमत्ता
विहरिस्सामा’ ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितव्वं” ति ।

B. 454

R. 263

२. नखसिखसुतं

२. सावत्थियं विहरति । अथ खो भगवा परित्तं नखसिखायं
पंसु आरोपेत्वा भिक्खु आमन्तेसि - “तं कि मञ्ज्ञाथ भिक्खवे, कतमं १०
नु खो बहुतरं, यो चायं मया परित्तो नखसिखाय पंसु आरोपितो या
चायं महापठवी^४” ति ?

“एतदेव, भन्ते, बहुतरं यदिदं महापठवी । अप्पमत्तकोय
भगवता परित्तो नखसिखाय पंसु आरोपितो । सङ्घं पि न उपेति
उपनिधि पि न उपेति कलभाग, पि न उपेति महापठवि उपनिधाय १५
भगवता परित्तो नखसिखायं पंसु आरोपितो” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, अप्पका ते सत्ता ये मनुस्सेसु पच्चा-
जायन्ति^५; अथ खो एतेयेव^६ वहुतरा सत्ता ये अञ्जनात्र मनुस्सेहि पच्चा-
जायन्ति । तस्मातिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितव्वं - ‘अप्पमत्ता विहरि-
स्सामा’ ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितव्वं” ति ।

20

३. कुलसुतं

३. सावत्थियं विहरति । “सेय्यथापि, भिक्खवे, यानि कानिचि
कुलानि वहुत्यिकानि चप्पपुरिसानि तानि सुप्पर्वंसियानि होन्ति

R. 264

१-६. अकुत्तलमूला - सी० । २. अविज्ञास्मा - सी० । ३. महापठवी - म० ।
४. पच्चाजायन्ति - सी० । ५. एतेव - मी० ।

B. 455

चोरेहि कुम्भत्थेनकेहि; एवमेव खो, भिक्खवे, यत्स कस्तच्चिं भिक्खुनो
मेत्ताचेतोविनृत्ति अभाविता अवहुलीकता सो नुप्पवंसियो होति अमनु-
स्सेहि । सेयथापि, भिक्खवे, यानि कानिच्चि कुलानि अप्पत्यिकानि
वहुपूरिसानि तानि दुष्पवंभियानि होन्ति चोरेहि कुम्भत्थेनकेहि.

५ एवमेव खो, भिक्खवे, यत्स कस्तच्चिं भिक्खुनो मेत्ताचेतोविनृत्ति भविता
वहुलीकता सो दुष्पवंसियो होति अमनुस्सेहि । तस्मातिह, भिक्खवे
एवं सिक्षितव्वं - 'मेत्ता नो चेतोविनृत्ति भाविता भवित्ति
वहुलीकता यानीकता वत्थुकता अनुष्टुप्ता परिचिता नुसमारङ्गा'
ति । एवं हिं वो, भिक्खवे, सिक्षितव्वं' ति ।

४. ओक्खासुत्तं

१० ४. सावत्थियं विहरति । "यो, भिक्खवे. पुब्बण्हसनयं ओक्कदा-
सतं दानं ददेय्य, यो मज्जान्तिकसमयं^१ ओक्खासतं^२ दानं ददेय्य, यो
सायन्हसमयं ओक्खासतं दानं ददेय्य, यो वा पुब्बण्हसमयं अन्तमसो
गद्भुहनमतं पि मेत्तचित्तं भावेय्य, यो वा मज्जान्तिकसमयं अन्तमसो
गद्भुहनमतं पि मेत्तचित्तं भावेय्य, यो वा सायन्हसमयं^३ अन्तमसो
१५ गद्भुहनमतं पि मेत्तचित्तं भावेय्य, इदं तनो महप्लतरं । तस्मातिह-
भिक्खवे, एवं सिक्षितव्वं - 'मेत्ता नो चेतोविनृत्ति भाविता भवित्ति
वहुलीकता यानीकता वत्थुकता अनुष्टुप्ता परिचिता नुसमारङ्गा'
एवं हिं वो, भिक्खवे, सिक्षितव्वं' ति ।

५. सत्तिसुत्तं

R. 265 ५. सावत्थियं विहरति । "सेयथापि, भिक्खवे, नर्ति तिष्ठ-
फला । अथ पुरिसो आगच्छेय - 'अहं इमं सत्ति तिष्ठफले पाणिना
२० वा मुट्ठिना वा पटिलेणिस्सामि^४ पटिकोट्टिस्तामि^५ पटिवट्टेस्सामी^६' ति; तं
कि नज्जाथ, भिक्खवे, भव्वो नु खो सो पुरिसो अमुं सत्ति तिष्ठफलं
पाणिना वा मुट्ठिना वा पटिलेणेतुं पटिकोट्टेतुं पटिवट्टेतुं" ति ?
"नो हेतुं, भन्ते" ।
"तं किस्स हेतुं" ?

१. अप्पत्यिकानि - नी० । २. मज्जान्तिकसमय - ची०, स्ता०, दो० । ३. दद्दा-
सत - दो० । ४. सायन्हसमय - ची०, स्ता०, दो० । ५. पतिनेणिस्सामि - नी०, दो०
६. पटिकोट्टिस्तामि - पटिकोट्टिस्तामि - दो० ।

“ग्रसु हि, भन्ते, सत्ति तिष्ठफला न सुकरा पाणिना वा मुट्ठिना वा पटिलेणेतुं पटिकोद्वेतुं पटिवद्वेतुं । यावदेव च पन सो पुरिसो किलमथस्म विद्वातस्स भागी अस्सा” ति ।

“एवमेव खो, भिक्खवे, यस्स कस्सचि भिक्खुनो मेत्ताचेतो-
विमुत्ति भाविता बहुलीनता यानीकता वत्थुकता अनुद्विता परिचिता
सुसमारद्धा, तस्स चे अभ्यनुस्सो चित्त खिपितब्ब मञ्जेय्य, अथ खो
स्वेव अभ्यनुस्सो किलमथस्म विद्वातस्स भागी अस्स । तस्मातिह,
भिक्खवे, एवं सिक्खितब्ब – ‘मेत्ता नो चेतोविमुत्ति भाविता भविस्सति
बहुलीकता यानीकता वत्थुकता अनुद्विता परिचिता सुसमारद्धा’ ति ।
एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्ब” ति ।

B. 456

10

६. धनुग्रहसुत्तं

६. सावित्थियं विहरति । “सेयथापि, भिक्खवे, चत्तारो दब्ध-
धम्मा धनुग्रहा सुसिक्खिता कतहृथा कतूपासना^१ चतुहिसा ठिता
अस्सु । अथ पुरिसो आगच्छेय्य – ‘अहं इमेसं चतुश्च दब्धधम्मानं धनु-
ग्रहानं सुसिक्खितानं कतहृथ्यान कतूपासनान चतुहिसा कण्डे खित्ते
आपतिद्विते पठवियं गहेत्वा आहरिस्सामी’ ति । तं कि मञ्ज्ञाथ,
भिक्खवे, ‘जवनो पुरिसो परमेन जवेन समन्वागतो’ ति अलं
वचनाया” ति ?

R. 266

“एकस्य ने पि, भन्ते, दब्धधम्मस्स धनुग्रहस्स सुसिक्खितस्स^२
कतहृथस्स कतूपासनस्स कण्डं खित्तं अप्पतिद्विते पठवियं गहेत्वा आह-
रेय्य – ‘जवनो पुरिसो परमेन जवेन समन्वागतो’ ति अलं वचनाय, को
पन वादो चतुश्च दब्धधम्मानं धनुग्रहानं सुसिक्खितानं कतहृथ्यान
कतूपासनानं” ति ?

“यथा च, भिक्खवे, तस्स पुरिसस्स जवो, यथा च चन्दिम-
सुरियान जवो, ततो सीघतरो । यथा च, भिक्खवे, तस्स पुरिसस्स जवो
यथा च चन्दिमसुरियानं जवो यथा च या देवता चन्दिमसुरियानं पुरतो
शावन्ति तासं देवतान जवो, ततो सीघतर^३ आयुसङ्घारा खियन्ति ।

१ कतूपासना – स्याऽ, रो० । २ सिक्खितस्स – सो० । ३ सीघतरो – सी०,
स्याऽ ।

तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्षितव्वं – ‘अप्पमत्ता विहरिस्सामा’ ति ।
एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितव्वं” ति ।

७. आणिसुत्तं

B 457

७. सावत्थियं विहरति । “भूनपुब्वं, भिक्खवे, दसारहानं

आनको^३ नाम मुदिङ्गो ग्रहोसि । तस्स दसारहा आनके धटिते^४ अञ्जनं

R. 267

५ आणिं ओढहिसु । अहु खो सो, भिक्खवे, समयो यं आनकस्स मुदिङ्गस्स पोराणं पोक्खरफलकं अन्तरधायि । आणिसङ्घाटो व^५ अवसिस्ति^६ । एवमेव खो, भिक्खवे, भविस्सन्ति भिक्खू अनागतमङ्गानं, ये ते सुत्तन्ता तथागतभासिता गम्भीरा गम्भीरत्था लोकुत्तरा सुञ्जातपटिसयुता^७, तेसु भञ्जामानेसु न सुस्सूसिस्सन्ति^८ न सोतं ओढहिस्सन्ति न अञ्जना

१० चित्तं उपट्टापेस्सन्ति न च ते धम्मे उग्गहेतव्वं परियापुणितव्वं मञ्जन-सन्ति ।

“ये पन मे नुत्तन्ता कविकता कावेय्या चित्तक्खरा चित्तव्यञ्जना वाहिरका सावकभासिता. तेसु भञ्जामानेसु सुस्सूसिस्सन्ति, सोतं ओढहिस्सन्ति, अञ्जना चित्तं उपट्टापेस्सन्ति, ते च धम्मे उग्गहेतव्वं परियापुणितव्वं मञ्जन-सन्ति । एवमेव तेसं, भिक्खवं, सुत्तन्तानं तथागतभासितानं गम्भीरानं गम्भीरत्थानं लोकुत्तरानं सुञ्जातपटिसयुतानं अन्तरधानं भविस्सति । तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्षितव्वं – ‘ये ते सुत्तन्ता तथागतभासिता गम्भीरा गम्भीरत्था लोकुत्तरा सुञ्जातपटिसयुता, तेसु भञ्जामानेसु सुस्सूसिस्साम, योत ओढहिस्साम, अञ्जना १५ चित्तं उपट्टापेस्साम, ते च धम्मे उग्गहेतव्वं परियापुणितव्वं मञ्जनास्सामा’ ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितव्वं” ति ।

८. कलिङ्गरसुत्तं

८. एव मे सुत । एकं समय भगवा बेमालिय दिहरति महावने

कूटागारसालायं । तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि “भिक्खवो” ति ।

“भदन्ते” ति ते भिक्खू भगवतो पच्चन्सोसु । भगवा एनदवोच –

१. दसमातिकानं – नी० । २ आणको – नी० । ३ फलिने – नी०, न्या० ।

४. ध – स्या० । ५ अवनिन्द्रिय – स्या० । ६ सुञ्जातपटिनयुता – नी० । ७ नुस्सू-

स्सन्ति – नी० । ८ स्सूसिस्सन्ति – स्या०, दो० ।

“कलिङ्गरूपधाना, भिक्खवे, एतरहि लिच्छवी विहरन्ति अप्पमत्ता आतापिनो उपासनस्मि” । तेसं राजा मागधो अजातसत्तु वेदेहिपुत्तो न लभति ओतारं न लभति आरम्मणं । भविस्सन्ति, भिक्खवे, अनागतमद्वानं लिच्छवी सुखुमाला^१ मुदुतलुनहत्यपादा^२ ते मुदुकासु सेय्यासु तुलविम्बोहनासु^३ यावसुरियुगमना^४ सेय्यं कपिस्सन्ति^५ । तेसं ५ राजा मागधो अजातसत्तु वेदेहिपुत्तो लच्छन्ति ओतारं लच्छति आरम्मणं ।

“कलिङ्गरूपधाना, भिक्खवे, एतरहि भिक्खू विहरन्ति अप्पमत्ता आतापिनो पदानस्मि । तेसं मारो पापिमा न लभति ओतारं न लभति आरम्मणं । भविस्सन्ति, भिक्खवे, अनागतमद्वानं भिक्खू सुखुमाला मुदु- १० तलुनहत्यपादा^६ । ते मुदुकासु सेय्यासु तुलविम्बोहनासु^७ यावसुरियुगमना सेय्यं कपिस्सन्ति । तेसं मारो पापिमा लच्छति ओतारं लच्छति आरम्मणं । तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्षितव्यं – ‘कलिङ्गरूपधाना विहरिस्माम अप्पमत्ता आतापिनो पदानस्मि’ ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्षितव्यं” । १५

६. नागसुत्तं

६. एव मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन अञ्जनातरो नवो भिक्खू अतिवेल कुलानि उपसङ्कमति । तमेन भिक्खू एवमाहंसु – “मायस्मा अतिवेलं कुलानि उपसङ्कमी” ति । सो भिक्खूः भिक्खूहि^८ वुच्चमानो एवमाह – “इमे हि नाम थेरा भिक्खू कुलानि उपसङ्कमितव्यं मञ्ज- २० सन्ति, किमङ्गु^९ पनाहं” ति ?

ग्रथ खो सम्बुद्धा भिक्खू येन भगवा नेनुपसङ्कमिसु; उपसङ्कमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिक्षा खो ते भिक्खू भगवन्तं एतदवोचु – “इधं भन्ते, अञ्जनातरो नवो भिक्खू अतिवेल कुलानि उपसङ्कमति । तमेन भिक्खू एवमाहंसु – ‘मायस्मा २५

१ पदानस्मि – सी० । २ सुखुमाला – सी० । ३ मुदुतलाहत्यपादा – स्या० ।
४ तुलविम्बोहनासु – म०, तुलविम्बोहनादीसु – सी० । ५ यावसुरियस्मुगमना –
मी० । ६. कपिस्सन्ति – सी०, रो० । ७ मुदुतलुनहत्यपादा – सी० । ८ तुलविम्बोहनासु –
स्या०; मुदुतलुनहत्यपादा – रो० । ९ सी०, स्या० पोत्यकेतु नतिय । १० रो० पोत्यके नतिय ।
११ किमङ्गु – सी० ।

R. 268

B. 458

10

15

R. 269

अद्विवेच्छे उल्लासे उपरुद्धुनी ति । नो निकू निश्चूहि बृन्दभानो
एवलह- इन्हे हि चन देव निकू उल्लासि उपरुद्धुनिष्ठलं
निकृष्णस्तमिन्, निकृष्णं पनाहे” ति ।

३. ४५२

“नूरुधुनं, निकूदे, अरज्ज्याथरने सहासरसो । तं नारा

- ५ उपनिष्टसाय दिहरन्ति । ते तं चरणे ओगाहेत्वा नोगाय निमनुलालं
अच्छुहेत्वा नुविकृष्णलिं दिक्षालेत्वा अकृदनं सङ्ग्राहिदत्वा अज्ञो-
हरन्ति । तेर्तं तं दण्डाय चेत्व होति बलाय च, न च ततोनिदानं चरणे
वा निगच्छन्ति चरणनसं वा दुक्षं । तेर्तं देव लो पन, निकूदे,
नहान्दायां अनुनिकृष्णनामा नरणा निष्ठुच्छाना नं सरर्ति ओगाहेत्वा
१० सोगाय मित्तनुलालं अच्छुहेत्वा न नुविकृलालितं दिक्षालेत्वा सकृदं
असङ्ग्राहिदत्वा अज्ञोहरन्ति । तेर्तं देव दण्डाय होति न बलाय ।
ततोनिदानं चरणं वा निगच्छन्ति चरणनसं वा दुक्षं ।

“एवनेव लो, निकूदे, इव येरा निकू पुच्छहरनयं निवा-
डेत्वा पत्तचीवरनादाय यानं वा लिगनं वा पिण्डाय पवित्रत्वं । ते

- १५ तत्य इन्नं भासन्ति । तेर्तं गिही पत्तचाकारं करोन्ति । ते तं लामं
अगादिता अनुच्छाना अनज्ञोपष्टा आदीनदस्तादिनो निस्तरणपञ्चा
परिनुच्छान्ति । तेर्तं तं दण्डाय चेत्व होति बलाय च, न च ततोनिदानं
चरणे वा निगच्छन्ति चरणनसं वा दुक्षं । तेर्तं देव लो पन, निकूदे,
येरुनं निकूपं अनुनिकृष्णनामा नवा निकू पुच्छहरनयं निवालेत्वा

- २० पत्तचीवरनादाय यानं वा लिगनं वा पिण्डाय पवित्रत्वं
भासन्ति । तेर्तं गिही पत्तचाकारं करोन्ति । ए तं लामं विकृता
नुच्छाना अज्ञोपष्टा अनादीनदस्तादिनो अनिस्तरणपञ्चा परि-

२५ नुच्छन्ति । तेर्तं तं देव दण्डाय होति न बलाय, ते ततोनिदानं चरणं
नुच्छन्ति । तेर्तं तं देव दण्डाय होति न बलाय, ते ततोनिदानं चरणं

- ३० - अगविना अनुच्छाना अनज्ञोपष्टा आदीनदस्तादिनो
चरणं - अगविना अनुच्छाना अनज्ञोपष्टा आदीनदस्तादिनो
निस्तरणपञ्चा तं लामं परिनुच्छान्ति ति । एवं हि लो, निकूदे,
निवालेत्वा” ति ।

१०. बिलारसुत्तं

१०. सावत्थियं विहरति । तेन खो पन समयेन अञ्जतरो भिक्खु अतिवेलं कुलेसु चारितं आपज्जति । तमेन भिक्खू एवमाहंसु । “मायस्मा अतिवेलं कुलेसु चारितं ग्रापज्जी” ति । सो भिक्खु भिक्खूहि वुच्चमानो न विरमति^१ । अथ खो सम्बहुला भिक्खू येर्न भगवा तेनुप-
सङ्घमिसु; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । ५ एकमन्तं निसीशा खो ते भिक्खू भगवन्तं एतदवोचुं – “इधं भन्ते, अञ्जतरो भिक्खु अतिवेलं कुलेसु चारितं आपज्जति । तमेन भिक्खू एवमाहंसु – ‘मायस्मा अतिवेलं कुलेसु चारितं आपज्जी’ ति । सो भिक्खू भिक्खूहि वुच्चमानो न विरमती” ति ।

“भूतपुब्बं, भिक्खवे, बिलारो^२ सन्धिसमलसङ्घटीरे ठितो अहोसि १० मुदुमूर्सि मग्नयमानो^३ – ‘यदायं^४ मुदुमूर्सि गोचराय पक्कमिस्सति, तत्थेव नं गहेत्वा खादिस्सामी’ ति । अथ खो सो, भिक्खवे, मुदुमूर्सि गोचराय पक्कामि । तमेन बिलारो गहेत्वा सहसा सङ्घादित्वा^५ अज्जोहरि । तस्स सो मुदुमूर्सि अन्तं पि खादि, अन्तगुणं पि खादि । सो ततोनिदानं मरणं पि निगच्छ, मरणमत्तं पि दुक्खं । १५

“एवमेव खो, भिक्खवे, इधेकच्चो भिक्खु पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचोवरमादाय गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसति अरक्षितेनेव कायेन अरक्षिताय वाचाय अरक्षितेन चित्तेन, अनुपट्टिताय सतिया, असंवृतेहि इन्द्रियेहि । सो तत्थ पस्सति मातुगामं दुन्निवत्यं वा दुप्पाशतं वा । तस्स मातुगामं दिस्वा दुन्निवत्यं वा दुप्पाशतं वा रागो २० चित्तं अनुढंसेति । सो रागानुढंसेन चित्तेन मरणं वा निगच्छति मरणमत्तं वा दुक्खं । मरणं हेतुं, भिक्खवे, अरियस्स विनये यो सिक्खं पच्चक्षाय हीनायावत्तति । मरणमत्तं हेतुं, भिक्खवे, दुक्खं यदिदं अञ्जतरं सङ्घालिदुं आपर्ति आपज्जति । यथारूपाय आपत्तिया वुट्टानं पञ्जायति । तस्मान्तिह, भिक्खवे, एवं सिक्खितब्बं – ‘रक्षितेनेव कायेन २५ रक्षिताय वाचाय रक्षितेन चित्तेन, उपट्टिताय सतिया, संवृतेहि इन्द्रियेहि गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसिस्सामा’ ति । एवं हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं” ति ।

१. रमति – सी०, स्या० । २. बिलारो – सी० । ३. मग्नमानो – सी० ; आगमयमानो – स्या० । ४. यदायं स्या० । ५. गर्वं खादित्वा – स्या० ; सङ्घरित्वा – रो० ।

११. सिङ्गालसुत्तं

११. सावत्थियं विहरति । “ग्रस्मुत्थ नो तुम्हे, भिक्खवे, रक्षिया पच्चूससमयं जरसिङ्गालस्स”^१ वस्समानस्सा^२ ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“एसो खो, भिक्खवे, जरसिङ्गालो उक्कण्डकेन^३ नाम रोगजातेन

B. 461 ५ फुट्ठो । सो येन येन इच्छति तेन तेन गच्छति; यथ यथ इच्छति तत्थ तथ तिटृति; यथ यथ इच्छति तत्थ तत्थ निसीदति; यथ यथ इच्छति तत्थ तत्थ निपञ्जति, सीतको पि नं बातो उपवायति ।

R. 272 १० साधु ख्वस्स, भिक्खवे, यं इधेकच्चो सक्यपुत्तियपटिञ्जो एवरूपं पि अत्तभावपटिलाभं पटिसंवेदियेथ । तस्मानिह, भिक्खवे, एवं सिक्खि-

१० तब्बं – ‘अप्पमत्ता विहरिस्सामा’ ति । एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खि-
तब्बं” ति ।

१२. दुतियसिङ्गालसुत्तं

१२. सावत्थियं विहरति । “ग्रस्मुत्थ नो तुम्हे, भिक्खवे, रक्षिया पच्चूससमयं जरसिङ्गालस्स वस्समानस्सा”^४ ति ?

“एवं, भन्ते” ।

१५ “सिया खो, भिक्खवे, तस्म जरसिङ्गाले या काचि कतञ्जुता कतवेदिता, न त्वेव इवेकच्चे सक्यपुत्तियपटिञ्जे सिया^५ या^६ काचि कतञ्जुता कतवेदिता । तस्मातिह, भिक्खवे, एव सिक्खितब्बं – ‘कतञ्जुनो भविस्साम कतवेदिनो, न^७ च नो^८ अम्हेसु अप्पकं पि कत^९ नस्सिस्ती”^{१०} ति । एव हि वो, भिक्खवे, सिक्खितब्बं” ति ।

ओपम्मस्युतं समत ।

तस्युद्घानं

२० कूटं नखसिख कुल, ओक्खा^{११} सत्ति धनुगगहो ।
ग्राणि कलिङ्गरो नागो, विळारो ढे सिङ्गालका ति ॥

— :०१ —

१ सिगालस्स – सी०, स्या० । २ वस्समानस्सा – सी०, स्या० । ३ उक्कण्डकेन – सी०, स्या०, रो० । ४ पि – रो० । ५ सी०, स्या० पोत्यकेनु नत्यि । ६–८ नी०, रो० पोत्यकेसु नत्यि । ९ कत मा – सी०, रो० । १० विनस्सिस्ती – स्या० । ११ उक्का – रो०

२१. भिक्खुसंयुतं

१. कोलितसुतं

१. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेत-
वने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तत्र खो आयस्मा महामोग्गल्लानो
भिक्खू आमन्तेसि - “आवुसो भिक्खवे” ति । “आवुसो” ति खो ते
भिक्खू आयस्मतो महामोग्गल्लानस्स पच्चस्सोसुं । आयस्मा महा-
मोग्गल्लानो एतदवोच -

B. 462,
R. 273

5

“इध मम्हं, आवुसो, रहोगतस्स पटिसल्लीनस्स” एवं चेतसो
परिवितक्को उद्यादि - ‘अरियो तुण्हीभावो, अरियो तुण्हीभावो
ति वृच्छति । कतमो नु खो अरियो तुण्हीभावो’ ति ? तस्स
मम्हं आवुसो, एतदहोसि - ‘इध भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा
अज्ञतं सम्पसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितक्कं अविचारं समाधिजं
पीतिसुखं दुतियं^१ ज्ञानं^२ उपसम्पञ्ज विहरति । अयं वृच्छति
अरियो तुण्हीभावो’ ति । सो ख्वाहं, आवुसो, वितक्कविचारानं
वूपसमा अज्ञतं सम्पसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितक्कं अविचारं
समाधिजं पीतिसुखं दुतियं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरि’ । तस्स
मम्हं, आवुसो, इमिना विहारेन विहरतो वितक्कसहगता सञ्ज्ञा
मनसिकारा समुदाचरन्ति ।

“अथ खो मं, आवुसो, भगवा इद्धिया उपसङ्क्षिप्तिवा एतदवोच
- ‘मोग्गल्लान, मोग्गल्लान, मा, ब्राह्मण, अरियं तुण्हीभावं पमादो,
अरिये तुण्हीभावे चित्तं सण्ठपेहि, अरिये तुण्हीभावे चित्तं एकोदिभावं
करोहि, अरिये तुण्हीभावे चित्तं समादहा’ ति । सो ख्वाहं, आवुसो,
अपरेन समयेन वितक्कविचारानं वूपसमा अज्ञतं सम्पसादनं चेतसो
एकोदिभावं अवितक्कं अविचारं समाधिजं पीतिसुखं दुतियं ज्ञानं उप-
सम्पञ्ज विहरामि । मं हि तं, आवुसो, सम्मा वदमानो वदेय्य -
‘सत्यारा अनुग्रहितो सावको महाभिज्ञातं पत्तो’ ति, ममं तं सम्मा

R. 274

१. पटिसल्लीनस्स - दो०, पटिसल्लीपास्स - ती० । २-३. दुतियज्ञानं - सी० ।

^३ विहरामि - सी०, स्मा०, दो० ।

व्रदमानो वदेय्य – ‘सत्थारा अनुग्रहितो सावको महाभिज्ञातं पत्तो’” ति ।

२. उपर्युक्तस्सुतं

B 463

२. सावत्थिनिदानं । तत्र खो आयस्मा सारिपुत्तो भिक्षु
आमत्तेसि – “आवुसो भिक्षवे” ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्षु
आयस्मतो सारिपुत्तस्स पच्चस्सोसुं । आयस्मा सारिपुत्तो एतद्वोच –
“इध मर्हं, आवुसो, रहोगतस्स पटिसल्लीनस्स एवं चेतसो
परिवितको उदपादि – ‘अत्थि नु खो तं किञ्चिं लोकस्म यस्स मे
विपरिणामञ्जनथाभावा उप्पज्जेय्युं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा’
ति ? तस्स मर्हं, आवुसो, एतद्वोसि – ‘नत्थि खो त किञ्चिं लोकस्म
यस्स मे विपरिणामञ्जनथाभावा उप्पज्जेय्युं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सु-
पायासा’” ति ।

एवं वुत्ते, आयस्मा आनन्दो आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतद्वोच
— “सत्थु पि खो ते, आवुसो सारिपुत्त, विपरिणामञ्जनथाभावा
नुप्पज्जेय्युं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा” ति ?

“सत्थु पि खो मे, आवुसो”, विपरिणामञ्जनथाभावा
नुप्पज्जेय्युं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा, अपि च मे एवमस्त –
‘महेसक्षो वत, भो, सत्था^३ अन्तरहितो महिद्धिको महानुभावो । सचे
२० हि भगवा चिरं दीघमद्वानं तिठेय्य तदस्स वहुजनहिताय वहुजनसुखाय
लोकानुकम्पाय अथाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं’ ति । तथा हि
पनायस्मतो सारिपुत्तस्स दीघरत्त अहङ्कारममङ्कारमानानुसया सुस-
मूहता । तस्मा आयस्मतो सारिपुत्तस्स सत्थु पि विपरिणामञ्जनथा-
भावा नुप्पज्जेय्यु सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा” ति ।

R 275

३. घटसुतं

३. एवं मे सुत । एक समयं भगवा सावत्थिय विहरति जेत-
वने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन आयस्मा च
सारिपुत्तो आयस्मा च महामोगललानो राजगहे विहरन्ति वेलुवने
कलन्दकनिवापे एकविहारे । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो सायन्ह-

१. ० सारिपुत्त – दो० । २ सत्तो – दी०, स्या० ।

समयं पटिसल्लाना वुद्धितो येनायस्मा महामोगल्लानो तेनुपसङ्ख्यमि;
उपसङ्ख्यमित्वा आयस्मता महामोगल्लानेन सर्द्धि सम्मोदि । सम्मोद-
नीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो
खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मतं महामोगल्लानं एतदवोच –

“विष्पसन्नानि खो ते, आवुसो मोगल्लान, इन्द्रियानि; परि- ५
सुद्धो मुखवण्णो परियोदातो सन्तेन नूनायस्मा महामोगल्लानो अज्ज
विहारेन विहासी” ति ।

“ओलारिकेन स्वाहं, आवुसो, अज्ज विहारेन विहार्सि । अपि
च, मे अहोसि धम्मी कथा” ति ।

“केन सर्द्धि पनायस्मतो महामोगल्लानस्स अहोसि धम्मी १०
कथा” ति ?

“भगवता खो मे, आवुसो, सर्द्धि अहोसि धम्मी कथा” ति ।

“दूरे खो, आवुसो, भगवा एतरहि सावत्थियं विहरति जेतवने
अनाथपिण्डकस्स आरामे । किञ्चु खो, आयस्मा, महामोगल्लानो भग-
वन्तं इद्धिया उपसङ्ख्यमि; उदाहु भगवा आयस्मतं महामोगल्लानं १५
इद्धिया उपसङ्ख्यमी” ति ?

“न ख्वाहं, आवुसो, भगवन्तं इद्धिया उपसङ्ख्यमि; न पि मं
भगवा इद्धिया उपसङ्ख्यमि । अपि च, मे यावता भगवा एत्तावता
दिव्बचक्खु विसुज्ज्ञ दिब्बा च सोतधातु । भगवतो पि यावताहं एत्ता-
वता दिव्बचक्खु विसुज्ज्ञ दिब्बा च सोतधातु” ति । २०

“यथाकथं पनायस्मतो महामोगल्लानस्स भगवता सर्द्धि
अहोसि धम्मी कथा” ति ?

“इधाहं, आवुसो, भगवन्तं एतदवोचं – ‘आरद्धविरियो आरद्ध-
विरियो ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, आरद्धविरियो
होती’ ति ? एव वुत्ते, मं, आवुसो, भगवा एतदवोच – ‘इध, मोग-
ल्लान, भिक्खु आरद्धविरियो विहरति – कामं तचो च न्हारू’ च अट्टी
च अवसिस्त्वतु, सरीरे उपसुस्तु मंसलीहितं, यं तं पुरिसथामेन पुरिस-
विरियेन पुरिसपरक्कमेन पत्तब्बं न तं अपापुणित्वा विरियस्स सण्ठानं
भविस्सती ति । एवं खो, मोगल्लान, आरद्धविरियो होती’ ति ।
एवं^३ खो मे, आवुसो, भगवता सर्द्धि अहोसि धम्मी कथा” ति । ३०

^१ न्हारू – नी०, स्या०, रो० । ^२ एवमेव – दो० ।

“सेयथापि, आवुसो, हिमवतो पब्बतराजस्स परित्ता पासाण-
सक्खरा यावदेव उपनिक्षेपनमत्ताय; एवमेव खो मयं आयस्मतो
महामोग्गल्लानस्स यावदेव उपनिक्षेपनमत्ताय। आयस्मा हि महा-
मोग्गल्लानो महिद्धिको महानुभावो शाकङ्ग्लमानो कप्प तिहेय्या” ति ।

B 465 ५

“सेयथापि, आवुसो, महतिया लोणघटाय परित्ता लोणसक्ख-
राय यावदेव उपनिक्षेपनमत्ताय, एवमेव खो मयं आयस्मतो सारि-
पुत्रस्स यावदेव उपनिक्षेपनमत्ताय। आयस्मा हि सारिपुत्तो भगवता
अनेकपरियायेन थोमितो वर्णितो पसत्यो —

R 277

“सारिपुत्तो व पञ्चाय, सीलेन उपसमेन च ।

10

योपि पारङ्गतो” भिक्खु, एतावपरमो^३ सिया” ति ॥

इति ह हते उभो महानागा अञ्जामञ्जस्स सुभासित सुलपित
समनुमोदिसू ति ।

४. नवसुत्तं

४. सावत्थियं विहरति । तेन खो पन समयेन अञ्जतरो
नवो भिक्खु पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिककन्तो विहारं पविसित्वा अप्पो-
15 स्सुक्को तुष्टीभूतो सङ्क्षसायति, न भिक्खून वेय्यावच्च करोति चीवर-
कारसमये । अथ खो सम्बहुला भिक्खू येन भगवा तेनुपसङ्गमिसु,
उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदिसु । एकमन्त
निसीन्ना खो ते भिक्खु भगवन्तं एतदवोचु — “इध, भन्ते, अञ्जतरो
नवो भिक्खु पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिककन्तो विहारं पविसित्वा अप्पो-
20 स्सुक्को तुष्टीभूतो सङ्क्षसायति, न भिक्खून वेय्यावच्च करोति चीवर-
कारसमये” ति ।

अथ खो भगवा अञ्जतर भिक्खु आमन्तेसि — “एहि
तं, भिक्खु, मम वचनेन तं भिक्खु आमन्तेहि ‘सत्या त, आवुसो,
आमन्तेती’” ति ।

25 “एवं भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो पटिस्सुत्वा^१ येन सो
भिक्खु तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा त भिक्खु एतदवोच — “सत्या त,
आवुसो, आमन्तेती” ति ।

^१ पारमातो—स्याऽ । २ एवं सो परमां—स्याऽ, एनो परमां—दोऽ । ३ पर्द-
सृणित्वा—स्याऽ ।

“एवमावुसो” ति खो सो भिक्खु तस्स भिक्खुनो पटिसुत्वा
येन भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो तं भिक्खु भगवा एतदवोच – “सच्चं
किर त्वं, भिक्खु, पञ्चाभत्तं पिण्डपातपटिककन्तो विहारं पविसित्वा
अप्पोसुको तुष्टीभूतो सङ्घसायसि, न भिक्खूनं वेय्यावच्चं करोसि ५
चीवरकारसमये” ति ?

“अहं पि खो, भन्ते, सकं किच्चं करोमी” ति ।

अथ खो भगवा तस्स भिक्खुनो चेतसा चेतोपरिवितक-
मञ्चाय भिक्खू आमन्तेसि – “मा खो तुम्हे, भिक्खवे, एतस्स भिक्खुनो
उज्ज्ञायित्थ । एसो खो, भिक्खवे, भिक्खु चतुन्नं ज्ञानानं आभिचेत-
सिकानं” दिट्ठधम्मसुखविहारानं निकामलाभी अकिञ्चलाभी अकसिर-
लाभी, यस्सं चत्थायै कुलपुत्ता सम्मदेव अगारस्मा अनगारियं पब्बजन्ति
तदनुत्तर ब्रह्मचरियपरियोसानं दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा
उपसम्पज्ज विहरती” ति ।

५. इदमवोच भगवा । इदं वत्वान् सुगतो अथापरं एतदवोच १५
सत्था –

“नयिदं सिथिलमारब्म, नयिदं अप्पेन थामसा ।

निब्बानं^१ अधिगन्तब्बं, सब्बदुक्खप्पमोचनं^२ ॥

अयं च दहरो भिक्खु, अयमुत्तमपुरिसो^३ ।

धारेति अन्तिमं देहं, जेत्वा मारं सवाहिर्णिं^४” ति ॥ २०

५. सुजातसुत्तं

६. सावत्थियं विहरति । अथ खो आयस्मा सुजातो येन
भगवा तेनुपसङ्गमि । ग्रहसा खो भगवा आयस्मन्तं सुजातं दूरतो व
आगच्छत्तं । दिस्वान भिक्खू आमन्तेसि – “उभयेनेवायं, भिक्खवे,
कुलपुत्तो सोभति – यं च अभिरूपो दस्सनीयो पासादिको परमाय
वण्णपोक्खरताय समन्नागतो, यस्स चत्थाय कुलपुत्ता सम्मदेव अगारस्मा
अनगारियं पब्बजन्ति तदनुत्तर ब्रह्मचरियपरियोसानं दिट्ठेव धम्मे
सयं अभिज्ञा सञ्चिकत्वा उपसम्पज्ज विहरती” ति ।

^१ अभिचेतसिकानं – सी०, स्या०, रो० । ^{२-२} यस्सत्थाय – स्या० । ^३ वत्वा –
सी० । ^४ निवाण – सी० । ^५ सव्वगन्यप्पमोचन – सी० । ^६ पोरिसो – सी०,
स्या० । ^७ सवाहिर्ण – सी०, तवाहनं – स्या०, रो० ।

R. 278

B. 466

R. 279

25

७. इदमवोच भगवा ... पे०... सत्या -

“सोभूति वतायं भिक्खु, उजुभूतेन चेतसा ।
विष्पयुत्तो^१ विसंयुत्तो, अनुपादाय निवृत्तो ।
धारेति अन्तिमं देहं, जेत्वा मारं सवाहिर्निं” ति ॥

६. लकुण्डकभद्वियसुत्तं

B. ४५७ ५

८. सावत्तियं विहरति । अथ खो आयस्मा लकुण्डकभद्वियो

येन भगवा तेनुपसङ्गमि । अहसा खो भगवा आयस्मत्तं लकुण्डक-
भद्वियं दूरतो व आगच्छत्तं । दिस्वान भिक्खु आमत्तेसि - “पस्सथ
नो तुम्हे, भिक्खवे, एतं भिक्खुं आगच्छत्तं दुष्वण्णं दुद्दिसिकं ओकोटिमकं
भिक्खूनं परिभूतवृपं” ति ?

१० एवं, भन्ते” ।

“एसो खो, भिक्खवे, भिक्खु महिद्विको महानुभावो, न च सा
समापत्ति सुलभव्या या तेन भिक्खुना असमापन्नपुव्वा । यस्स चत्थाय
कुलपुत्ता सम्मदेव अगारस्मा अनगारियं पव्वजन्ति, तदनुत्तरं ब्रह्म-
चरियपरियोसानं दिद्वे वस्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज

१५ विहरती” ति ।

९. इदमवोच भगवा ... पे०... सत्या -

“हंसा कोञ्चा मयूरा च, हत्थयो^२ पसदा^३ मिगा^४ ।
सब्बे सीहस्स भायन्ति, नत्थि कायर्स्म तुल्यता ॥

“एवमेव मनुस्सेसु, दहरो चे पि पञ्जवा ।

२० सो हि तथ्य महा होति, नेव वालो सरीरवा” ति ॥

७. विसाखसुत्तं

R. २८०

१०. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा वेसालियं विहरति
महावने कूटागारसालायं । तेन खो पन समयेन आयस्मा विसाखो
पञ्चालपुत्तो^५ उपद्वानसालायं भिक्खु धम्मिया^६ कथाय सन्दस्सेति समाद-
पेति समुत्तेजेति सम्पहंसेति पोरिया वाचाय विस्सद्वाय अनेलगलाय^७
२५ अत्यस्स विज्ञापनिया परियापन्नाय अनिस्तिताय ।

१. विष्पमुत्तो - ची० । २. हत्थयो - ची०, ल्या०, रो० । ३-४. पतट० - ल्या० ।
४. पञ्चालिपुत्तो - ची० । ५. वस्मिकाय - रो० । ६. अनेलगलाय - ल्या०, ची०;
अनेलसगाय - ची० ।

अथ खो भगवा सायन्हसमयं^१ पटिसल्लाना बुद्धितो येन उप-
द्वानसाला तेनुपसङ्क्षिप्तिः; उपसङ्क्षिप्तिवा पञ्चते आसने निसीदि ।
निसज्ज खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि – “को नु खो, भिक्खवे, उपद्वान-
सालायं भिक्खु धम्मिया कथाय सन्दस्सेति समादपेति समुत्तेजेति
सम्पहंसेति पोरिया वाचाय विस्त्राय अनेलगलाय अत्थस्स विञ्चाना-^५
पनिया परियापन्नाय अनिस्सिताया” ति ?

“आयस्मा, भन्ते, विसाखो पञ्चालपुत्तो उपद्वानसालाय
भिक्खु धम्मिया कथाय सन्दस्सेति समादपेति समुत्तेजेति सम्पहंसेति
पोरिया वाचाय विस्त्राय अनेलगलाय अत्थस्स विञ्चापनिया परिया-
पन्नाय अनिस्सिताया” ति ।

B. 468

अथ खो भगवा आयस्मन्तं विसाखं पञ्चालपुत्तं आमन्तेसि –
“साधु साधु, विसाख, साधु खो त्वं, विसाख, भिक्खु धम्मिया कथाय
सन्दस्सेसि ... पे०... अत्थस्स विञ्चापनिया परियापन्नाय अनिस्सि-
ताया” ति ।

११. इदमवोच भगवा । इदं वत्वान्^२ सुगतो अथापरं एतदवोच १५
सत्या –

“नोभासमानं^३ जानन्ति, मिसं बालेहि पण्डितं ।
भासमानं च जानन्ति, देसेन्तं अमतं पदं ॥
भासये जोतये धम्मं, पगण्हे इसिनं धज ।
सुभासितधजा इसयो, धम्मो हि इसिनं धजो” ति ॥

20

R. 281

८. नन्दसुत्तं

१२. सावत्थियं विहरति । अथ खो श्रायस्मा नन्दो भगवतो
मातुच्छापुत्तो आकोटितपञ्चाकोटितानि चीवरानि पारुपित्वा अक्खीनि
अञ्जेत्वा^४ अच्छं पत्तं गहेत्वा येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्तिः; उपसङ्क्षिप्तिवा
भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो श्रायस्मन्त
नन्दं भगवा एतदवोच – “न खो ते त, नन्द, पतिरूपं^५ कुलपुत्तस्स सद्वा²⁵
अगारस्मा अनगारियं पब्बजितस्स, यं त्वं आकोटितपञ्चाकोटितानि^६

१. शायप्हसमय – सी०, स्या०, दो० । २. वत्वा – सी० । ३. नोभासमान – रो०;
भासमान – मी०; नोभासमान – स्या० । ४. अञ्जेत्वा – सी०, स्या० । ५. पतिरूप –
स्या० । ६. पञ्चाकोटि – सी० ।

म० २-३०

चीवरानि पारुपेय्यासि, अबखीनि च अञ्जेय्यासि । अच्छं च पत्तं धारे-
य्यासि । एतं खो ते, नन्द, पतिरूप कुलपुत्रस्स सद्गा अगारस्मा अन-
गारिय पब्बजितस्स, य त्वं आरञ्ज्ञको^१ च अस्ससि, पिण्डपातिको च
पंसुकूलिको च कामेसु च अनपेक्षो^२ विहरेय्यासी” ति ।

५ १३. इदमवोच भगवा ... पै०.. सत्था -

“कदाह नन्दं पस्सेयं, आरञ्ज्ञा पंसुकूलिक ।
अञ्जातुञ्जेन^३ यापेन्तं, कामेसु अनपेक्षिन” ति ॥

॥ १०९
अथ खो आयस्मा नन्दो अपरेन समयेन आरञ्ज्ञको च
पिण्डपातिको च पंसुकूलिको च कामेसु च अनपेक्षो विहासी ति ।

६. तिस्ससुत्तं

R 282 १० १४. सावत्तियं विहरति । अथ खो आयस्मा तिस्सो भगवतो
पितुञ्जापुत्तो येन भगवा तेनुपसङ्घमि, उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभि-
वादेत्वा एकमन्तं निसीदि दुक्खी दुम्मनो अस्सूनि पवत्तयमानो^४ अथ
खो भगवा आयस्मन्तं तिस्सं एतदवोच - “कि नु खो त्व, तिस्स, एकमन्तं
निसीद्वा दुक्खी दुम्मनो अस्सूनि पवत्तयमानो” ति ?

१५ १५. “तथा हि पन मं, भन्ते, भिक्खु समन्ता वाचायसन्नितोदकेन^५
सञ्जम्भरिमकंसु” ति ।

२० “तथाहि पन त्वं, तिस्स, वत्ता नो च वचनक्खमो; न खो ते^६ त,
तिस्स, पतिरूपं कुलपुत्रस्स सद्गा अगारस्मा अनगारिय पब्बजितस्स, यं
त्वं वत्ता नो च वचनक्खमो । एतं^७ खो ते, तिस्स, पतिरूप कुलपुत्रस्स सद्गा
अगारस्मा अनगारियं पब्बजितस्स - ‘य त्वं वत्ता च अस्स^८ वचनक्खमो
चा’” ति ।

१५. इदमवोच भगवा । इदं वत्वान् सुगतो अथापरं एतदवोच
सत्था -

२५ “कि नु कुञ्जसि मा कुञ्ज्ञा, अक्कोधो तिस्स ते वर ।
कोधमानक्खविनयत्थ हि, तिस्स ब्रह्मचरिय वुस्सती” ति ॥

१. एवं - सी०, रो० । २ अरञ्ज्ञको - सी०, रो० । ३ अनपेक्षो - सी० ।
४ अञ्जातुञ्जेन - स्था० । ५ वाचारान्नितोदकेन - सी० । ६ मे - सी० । ७ एव -
सी० । ८ अस्ससि - सी०; आसि - स्था० ।

१०. थेरनामकसुत्तं

१६. एकं समयं भगवा राजगहे विहरति वेळुवने कलन्दक-
निवापे । तेन खो पन समयेन अञ्जतरो भिक्खु थेरनामको एकविहारी
चेव होति एकविहारस्स च वण्णवादी । सो एको गामं पिण्डाय पविसति
एको पटिकमति एको रहो निसीदिति एको चङ्कमं अधिट्ठाति । अथ खो
सम्बहुला भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्क्रमिसु, उपसङ्क्रमित्वा भगवन्तं ५ R 283
अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसीशा खो ते भिक्खु
भगवन्तं एतदवोचुं – “इघं, भन्ते, अञ्जतरो भिक्खु थेरनामको एक-
विहारी एकविहारस्स च वण्णवादी” ति ।

अथ खो भगवा अञ्जतर भिक्खुं आमन्त्तेसि – “एहि त्वं, भिक्खु,
मम वचनेन थेरं भिक्खुं आमन्त्तेहि – ‘सत्था तं, आवुसो थेर,
आमन्त्तेती’” ति । १०

“एवं, भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो पटिसुत्वा येनायस्मा
थेरो तेनुपसङ्क्रमिः उपसङ्क्रमित्वा आयसमन्तं थेरं एतदवोच – “सत्था
तं, आवुसो थेर”, आमन्त्तेती” ति ।

“एवमावुसो” ति खो आयस्मा थेरो तस्स भिक्खुनो पटिसुत्वा १५
येन भगवा तेनुपसङ्क्रमिः उपसङ्क्रमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्तं निसीशं खो आयसमन्तं थेरं भगवा एतदवोच –
“सच्चं किर त्वं, थेर, एकविहारी एकविहारस्स च वण्णवादी” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“यथा कर्थं पन त्वं, थेर, एकविहारी एकविहारस्स च वण्ण- २०
वादी” ति ?

“इधाहं, भन्ते, एको गामं पिण्डाय पविसामि एको पटिकमामि
एको रहो निसीदामि एको चङ्कमं अधिट्ठामि । एवं ख्वाहं, भन्ते, एक-
विहारी एकविहारस्स च वण्णवादी” ति ।

“अत्थेऽसो, थेर, एकविहारो नेसो नत्थी ति वदामि । अपि च, २५
थेर, यथा एकविहारो वित्थारेन परिपुण्णो होति त सुणाहि, साधुकं
मनसि करोहि; भासिस्सामी” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो ... पे०... ।

“कथं च, थेर, एकविहारो वित्थारेन परिपुण्णो होति । इधं, थेर, य अतीतं त पहीन^१, य अनागतं त पटिनिस्सद्गु, पञ्चुपन्नेसु च अत्तभावपटिलाभेसु छन्दरागो सुप्पटिविनीतो । एव खो, थेर, एकविहारो वित्थारेन परिपुण्णो होती” ति ।

R 284 ५ १७ इदमवोच भगवा । इदं वत्वान् सुगतो अथापरं एतदवोच सत्या —

“सब्वाभिभु सब्वविदु सुमेध,
सब्वेसु धम्मेसु अनूपलित्त ।
सब्वञ्जहं तण्हाक्खये^२ विमुत्तं,
तमह नरं एकविहारी ति ब्रूमी” ति ॥

10

११. महाकप्पिनसुत्तं

B 471 १८. सावित्थियं विहरति । अथ खो आयस्मा महाकप्पिनो येन भगवा तेनुपसङ्गमि । अहसा खो भगवा आयस्मन्त महाकप्पिन द्वारतो व आगच्छत्त । दिस्वान् भिक्खु आमन्तेसि — “पस्तथ नो तुम्हे भिक्खवे, एत भिक्खु आगच्छत्तं ओदातक^३ तनुक तुङ्गनासिक” ति ?

15 “एवं, भन्ते” ।

“एतो खो, भिक्खवे, भिक्खु महिद्धिको महानुभावो । न च सा समापत्ति सुलभरूपा या तेन भिक्खुना असमापन्नपुव्वा । यस्स चत्याय कुलपुत्ता सम्मदेव अगारस्मा अनगारिय पव्वजन्ति तदनुत्तर ब्रह्मचरिय-परियोसान टिट्वेव धम्मे सय अभिज्ञा सच्चिकत्वा उपसम्पद्ज विहरती” ति ।

२० १९. इदमवोच भगवा । इदं वत्वान् सुगतो अथापर एतदवोच सत्या —

“खत्तियो सेष्ठो जनेतरिस्म, ये गोत्तपटिसारिनो ।
विज्जाच्चरणसम्पन्नो, सो सेष्ठो देवमानुसे ॥
“दिवा तपति आदिच्चो, रत्तिमाभाति चन्दिमा ।
सन्नद्धो खत्तियो तपति, ज्ञायी तपति ब्राह्मणो ।
अथ सब्वमहोरात्त^४, बुद्धो तपति तेजसा” ति ॥

25

१. पहीन — सी० । २. तण्हाक्खये — नी०, तण्हक्खये — स्या० । ३. ओदात — सी०, स्या०, रो० । ४. सब्वमहोरत्त — सी०, स्या० ।

१२. सहायकसुत्तं

२०. सावत्थियं विहरति । अथ खो हे भिक्खू सहायका आय-
स्मतो महाकपिनस्स सद्विहारिनो येन भगवा तेनुपसङ्घमिसु । अद्दसा
खो भगवा ते भिक्खु द्वरतो व आगच्छन्ते । दिस्वान भिक्खू आमन्तेसि -
“पस्थ नो तुम्हे, भिक्खवे, एते^१ भिक्खू सहायके आगच्छन्ते कपिनस्स^२
सद्विहारिनो” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“एते खो ते भिक्खू महिद्धिका महानुभावा । न च सा समापत्ति
सुलभरूपा या तेहि भिक्खूहि असमापन्नपुब्बा । यस्स चत्थाय कुलपुत्ता
सम्मदेव अगारस्मा अनगारियं पब्बजन्ति तदनुत्तरं ब्रह्मचरियपरियोसानं
दिट्टेव धम्मे सय अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरन्ती” ति ।

२१. इदमद्वोच भगवा । इदं वत्वान^३ सुगतो अथापरं एतद्वोच
सत्था -

“सहाया वतिमे भिक्खू, चिररत्तं समेतिका^४ ।
समेति नें सद्धम्मौ, धम्मे बुद्धप्पवेदिते ॥
सुविनीता कपिनेन, धम्मे श्रियप्पवेदिते ।
धारेन्ति अन्तिमं देहं, जेत्वा मारं सवाहिनि” ति ॥

भिक्खुसंयुतं समतं ।

तस्मुद्दानं

कोलितो उपतिस्सो^५ च, घटो चा पि पवुच्चति ।
नवो सुजातो भद्रि च, विसाखो^६ नन्दो^७ तिस्सो च ।
थेरनामो च कपिनो, सहायेन च द्वादसा ति ॥

R 286

निदानवग्गो दुतियो ।

तस्मुद्दान

निदानाभिसमयधातु^८, अनमतगोन कस्सपं ।
सक्कारराहुललक्षणो^९, ओपम्म भिक्खुना वग्गो ॥

दुतियो तेन पवुच्चती^{१०} ति ॥

निदानवग्गसयुत्पालिनिद्विता^{११} ।

20

^१ एते हे - सी०, स्या० । ^२ महाकपिनस्स - सी०, स्या० । ^३ वत्वा - सी० ।
४ लमेतिका - स्या०, रो० । ^५ सारियुतो - सी० । ^{६-८} विसाखनन्दो - स्या० ।
७ अभिसमयधातुसंयुतं - सी० । ^९ लाभसक्कार - सी० । ^{१०} वुच्चती - सी०,
रो० । *एत्य सी०, रो० पोत्प्रकेनु अप गाथा विस्ति -

दसवलसेतपमवा निव्वाणमहासमुद्धरियन्ता ।
अष्टुङ्गमगतिला जिनवचननदी चिर वहृत ति ॥

R.285

5

10

B 472

R 286

सुत्तपिटके
संयुत्तनिकायो
(३. खन्धवगो)

नमो तस्य भगवतो ग्रहतो सम्मासम्बुद्धस्य

संयुक्तनिकायपालि

खन्धवग्गो

२२. खन्धसंयुक्तं

१. नकुलपितुसुतं

१ एवं मे सुतं । एकं समय भगवा भग्नेसु विहरति सुसुमारगिरे^१ भेसकलावने^२ मिगदाये । अथ खो नकुलपिता गहपति येन भगवा तेनुपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो नकुलपिता गहपति भगवन्तं एतदवोच –

“अहमस्मि, भन्ते, जिणो वुड्हो^३ महल्लको अद्भुगतो वयोअनु- ५ प्पतो आतुरकायो अभिक्षणातङ्को^४ । अनिच्छदस्सावी खो पनाहं, भन्ते, भगवतो मनोभावनीयानं च भिक्षुनं । ओवदतु मं, भन्ते, भगवा; अनु- सासतु मं, भन्ते, भगवा; यं ममस्य दीघरत्तं हिताय सुखाया” ति ।

“एवमेतं, गहपति, एवमेतं, गहपति ! आतुरो हायं, गहपति, कायो अण्डभूतो^५ परियोनद्धो । यो हि, गहपति, इमं कायं परिहरन्तो १० मुहुत् पि आरोग्यं पटिजानेय्य, किमञ्जनात्र वाल्या ? तस्मातिहृ ते, गहपति, एवं सिक्खितब्बं – ‘आतुरकायस्य मे सतो चित्तं अनातुरं भवि- स्तती’ ति । एवं हि ते, गहपति, सिक्खितब्बं” ति ।

अथ खो नकुलपिता गहपति भगवतो भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा उद्यायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिण कल्वा येना- १५ यस्मा सारिपुत्रो तेनुपसङ्कमित्वा आयस्मन्तं सारिपुत्रं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो नकुलपितरं गह- पति आयस्मा सारिपुत्रो एतदवोच – “विष्पसन्नानि खो ते, गहपति,

^१ सुसुमारगिरे – म० । ^२ भेसकलावने – सी० । ^३ वुड्हो – रो० ।

^४ अभिष्टायतङ्को – सी० । ^५ अद्भूतो – रो० ।

इन्द्रियानि; परिसुद्धो मुखवण्णो परियोदातो । अलत्थ नो अज्ज भगवतो सम्मुखा धर्म्म कथं सवनाया” ति ?

“कथं हि नो सिया, भन्ते । इदानाह, भन्ते, भगवता धर्मिया कथाय अमतेन अभिसित्तो” ति ।

५ “यथा कथं पन त्वं, गहपति, भगवता धर्मिया कथाय अमतेन अभिसित्तो” ति ?

“इवाहं, भन्ते, येन भगवा तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा भगवत्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो ख्वाह, भन्ते, भगवत्त एतदवोचं – ‘अहमस्मि, भन्ते, जिण्णो वुहो महल्लको अट्टगतो वयो-
१० अनुप्पत्तो आतुरकायो अभिक्षणातङ्गो । अनिच्छदस्सावी खो पनाह, भन्ते, भगवतो मनोभावनीयानं च भिक्खून् । ओवदतु म, भन्ते, भगवा, अनुसासतु म, भन्ते, भगवा; य ममस्स दीघरत्त हिताय सुखाया’ ति ।

“एवं वुत्ते, म, भन्ते, भगवा एतदवोच – ‘एवमेत, गहपति, एव-
मेतं, गहपति ! आतुरो हायं, गहपति, कायो अण्डमूतो परियोनद्धो ।
१५ यो हि, गहपति, इमं कायं परिहरन्तो मुहुतं पि आरोग्य पटिजानेय्य,
किमञ्जनात्र वाल्या ? तस्मातिह ते गहपति, एव सिक्षितव्व – आतुर-
कायस्स मे सतो चित्त अनातुरं भविस्सती ति । एव हि ते, गहपति,
सिक्षितव्वं ति । एवं ख्वाह, भन्ते, भगवता धर्मिया कथाय अमतेन अभिसित्तो” ति ।

२० २० “न हि पन तं, गहपति, पटिभासि भगवत्त उत्तरि पटिपुच्छितु –
‘कित्तावता नु खो, भन्ते, आतुरकायो चेव होति आतुरचित्तो च, कित्तावता च पन आतुरकायो हि खो होति नो च आतुरचित्तो’” ति ?

B. ३
R. ३ “दूरतो पि खो मय, भन्ते, आगच्छेय्याम आयस्मतो सारि-
पुत्तस्स सन्ति के एतस्स भासितस्स अत्यमञ्जातु । साधु वतायस्मत
२५ येव सारिपुत्त ^३ पटिभातु एतस्स भासितस्स ग्रत्यो” ति ।

“तेन हि, गहपति, सुणाहि, साधुक मनसि करोहि, भासिस्तामी”
ति । “एव, भन्ते” ति खो नकुलपिता गहपति आयस्मतो सारिपुत्तम्
पञ्चस्सोसि । आयस्मा सारिपुत्तो एतदवोच –
“कथ च, गहपति, आतुरकायो चेव होति आतुरचित्तो च ?

१ कि – नी०, स्या०, रो० । २ मारीपुत – स्या० ।

इध, गहपति, अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियान अदस्सावी अरियधम्मस्स
अकोविदो अरियधम्मे अविनीतो सप्तुरिसानं अदस्सावी सप्तुरिसधम्मस्स
अकोविदो सप्तुरिसधम्मे अविनीतो रूपं अत्ततो समनुपस्सति, रूपवन्तं वा
अत्तानं; अत्तनि वा रूपं, रूपस्मि वा अत्तानं । ‘अहं रूपं, मम रूपं’ ति
परियुद्धायी होति । तस्स ‘अह रूप, मम रूप’ ति परियुद्धायिनो तं रूपं ५
विपरिणमति अञ्जनाथा होति । तस्स रूपविपरिणामञ्जनाथाभावा
उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ।

“वेदनं अत्ततो समनुपस्सति, वेदनावन्तं वा अत्तानं; अत्तनि
वा वेदनं, वेदनाय वा अत्तान । ‘अहं वेदना, मम वेदना’ ति परियुद्धायी
होति । तस्स ‘अह वेदना, मम वेदना’ ति परियुद्धायिनो सा वेदना १०
विपरिणमति अञ्जनाथा होति । तस्स वेदनाविपरिणामञ्जनाथाभावा
उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ।

“सञ्ज्ञा अत्ततो समनुपस्सति, सञ्ज्ञावन्तं वा अत्तानं; अत्तनि
वा सञ्ज्ञां, सञ्ज्ञाय वा अत्तानं । ‘अह सञ्ज्ञा, मम सञ्ज्ञा’ ति परि-
युद्धायी होति । तस्स ‘अह सञ्ज्ञा, मम सञ्ज्ञा’ ति परियुद्धायिनो १५
सा सञ्ज्ञा विपरिणमति अञ्जनाथा होति । तस्स सञ्ज्ञाविपरिणाम-
ञ्जनाथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ।

“सङ्घारे अत्ततो समनुपस्सति, सङ्घारवन्तं वा अत्तानं; अत्तनि
वा सङ्घारे, सङ्घारेसु वा अत्तान । ‘अह सङ्घारा, मम सङ्घारा’ ति २०
परियुद्धायी होति । तस्स ‘अह सङ्घारा, मम सङ्घारा’ ति परियुद्धायिनो
ते सङ्घारा विपरिणमन्ति अञ्जनाथा होन्ति । तस्स सङ्घारविपरिणाम-
ञ्जनाथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा । R. 4

“विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति, विज्ञाणवन्तं वा अत्तानं;
अत्तनि वा विज्ञाणं, विज्ञाणस्मि वा अत्तान । ‘अहं विज्ञाणं,
मम विज्ञाण’ ति परियुद्धायी होति । तस्स ‘अह विज्ञाणं, मम २५
विज्ञाण’ ति परियुद्धायिनो तं विज्ञाणं विपरिणमति अञ्जनाथा होति ।
तस्स विज्ञाणविपरिणामञ्जनाथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्ख-
दोमनस्सुपायासा । एवं खो, गहपति, आतुरकायो चेव होति आतुर-
चित्तो च ।

“कथं च, गहपति, आतुरकायो हि खो होति नो च आतुरचित्तो ? ३०

इधं गहपति, सुतवा अरियसावको अरियानं दस्सावी अरियधम्मस्स
कोविदो अरियधम्मे सुविनीतो सप्तुरिसानं दस्सावी सप्तुरिसधम्मस्स
कोविदो सप्तुरिसधम्मे सुविनीतो न रूपं अत्ततो समनुपस्सति, न रूपवत्त
वा अत्तानं, न अत्तनि वा रूप, न रूपस्मि वा अत्तान । 'अह रूपं, मम
५ रूप' ति न परियुद्धायी होति । तस्स 'अह रूप, मम रूप' ति अपरियुद्ध-
द्धायिनो तं रूपं विपरिणमति अञ्जनथा होति । तस्स रूपविपरिणाम-
ञ्जनथाभावा नुप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ।

"न वेदनं अत्ततो समनुपस्सति, न वेदनावत्त वा अत्तान, न
अत्तनि वा वेदन, न वेदनाय वा अत्तान । 'अह वेदना, मम वेदना' ति न
१० परियुद्धायी होति । तस्स 'अह वेदना, मम वेदना' ति अपरियुद्धायिनो
सा वेदना विपरिणमति अञ्जनथा होति । तस्स वेदनाविपरिणामञ्जनथा-
भावा नुप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ।

"न सञ्ज्ञा अत्ततो समनुपस्सति, न सञ्ज्ञावत्त वा अत्तान,
न अत्तनि वा सञ्ज्ञां, न सञ्ज्ञाय वा अत्तान । 'अह सञ्ज्ञा, मम सञ्ज्ञा'
१५ ति न परियुद्धायी होति । तस्स 'अह सञ्ज्ञा, मम सञ्ज्ञा' ति अपरि-
युद्धायिनो सा सञ्ज्ञा विपरिणमति अञ्जनथा होति । तस्स सञ्ज्ञा-
विपरिणामञ्जनथाभावा नुप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ।

R. 5 "न सङ्घारे अत्ततो समनुपस्सति, न सङ्घारवत्त वा अत्तान, न
अत्तनि वा सङ्घारे, न सङ्घारेरेसु वा अत्तान । 'अह सङ्घारा, मम सङ्घारा'
२० ति न परियुद्धायी होति । तस्स 'अह सङ्घारा, मम सङ्घारा' ति अपरि-
युद्धायिनो ते सङ्घारा विपरिणमन्ति अञ्जनथा होन्ति । तस्स सङ्घार
विपरिणामञ्जनथाभावा नुप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ।

B. 5 "न विज्ञाण अत्ततो समनुपस्सति, न विज्ञाणवत्त वा
अत्तान; न अत्तनि वा विज्ञाण, न विज्ञाणस्मि वा अत्तान । 'अहं
२५ विज्ञाण, मम विज्ञाण' ति न परियुद्धायी होति । तस्स 'अहं विज्ञाण,
मम विज्ञाण' ति अपरियुद्धायिनो तं विज्ञाण विपरिणमति
अञ्जनथा होति । तस्स विज्ञाणविपरिणामञ्जनथाभावा नुप्पज्जन्ति
सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा । एवं खो, गहपति, आतुरकायो होति
नो च आतुरचित्तो" ति ।"

३० २ इदमबोच आयस्मा सारिपुत्तो । अत्तमनो नकुलपिता गह-
पति आयस्मतो सारिपुत्तस्स भासित अभिनन्दी ति ।

२ देवदहसुतं

३. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सबकेसु विहरति देवदहं नाम सक्यानं निगमो । अथ खो सम्बहुला पच्छाभूमगामिका^१ भिक्खू येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्तु; उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसीन्ना खो ते भिक्खू भगवन्तं एतदवोचुं – “इच्छाम मय, भन्ते, पच्छाभूमं जनपदं गन्तु, पच्छाभूमे^२ जनपदे निवासं कप्येतु” ति ।

“अपलोकितो पन खो, भिक्खवे, सारिपुत्तो” ति ?

“न खो नो, भन्ते, अपलोकितो आयस्मा सारिपुत्तो” ति ।

“अपलोकेथ, भिक्खवे, सारिपुत्तं । सारिपुत्तो, भिक्खवे, पण्डितो, भिक्खून ग्रनुगाहको सब्रह्यचारीन” ति ।

“एव भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसु । तेन खो पन समयेन आयस्मा सारिपुत्तो भगवतो अविद्वरे अञ्जनतरस्म एळगला-गुम्बे निसीन्नो होति । अथ खो ते भिक्खू भगवतो भासितं अभिनन्दितवा अनुमोदित्वा उट्टायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिण कर्त्वा येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्क्षिप्तु, उपसङ्क्षिप्तिवा आयस्मता सारिपुत्तेन सद्दि सम्मोर्दिसु । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसीन्ना खो ते भिक्खू आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोचु – “इच्छाम मय, आवुसो सारिपुत्त, पच्छाभूमं जनपदं गन्तु, पच्छाभूमे जनपदे निवास कप्येतु । अपलोकितो नो सत्था” ति ।

“सन्ति हावुसो, नानावेरज्जगतं भिक्खुं पञ्चं पुच्छतारो – २० B ६ खत्तियपण्डिता पि ब्राह्मणपण्डिता पि गृहपतिपण्डिता पि समणपण्डिता पि; पण्डिता हावुसो, मनुस्सा वीमंसका – ‘किवादी पनायस्मन्तानं सत्था किमक्खायी ति, कच्चिवो आयस्मन्तानं धम्मा सुस्सुता सुग्रहिता सुमनसि-कर्ता सूपधारिता मुप्पटिविद्वा पञ्चनाय, यथा व्याकरमाना आयस्मन्तो वुत्तवादिनो चेव भगवतो अस्थ, न च भगवन्तं अभूतेन अब्भाच्चिक्खे- २५ व्याथ, धम्मस्स चानुधम्मं व्याकरेय्याथ, न च कोचि सहधम्मिको वादा-नुवादो^३ गारहं ठानं आगच्छेय्या” ति ?

^१ पच्छाभूमगमिका – म०, सी० । ^२ सारणीय – स्या०, रो० । ^३ वादा-नुपातो – स्या० ।

“दूरतो पि खो मय, आवुसो, आगच्छेय्याम आयस्मतो सारि-
पुत्तस्स सन्तिके एतस्स भासितस्स अत्थमञ्जातुं । साधु वतायस्मन्तं येव
सारिपुत्रं पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो” ति ।

“तेन हावुसो, सुणाथ, साधुं मनसि॑ करोथ॑, भासिस्सामी” ति ।

- ५ “एवमावुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो सारिपुत्तस्स पच्चस्सेषु ।
आयस्मा सारिपुत्रो एतद्वोच -

- R 7   “सन्ति हावुसो, नानावेरज्जगतं भिक्खुं पञ्च पुच्छतारो -
खत्तियपण्डिता पि ... पे०... समणपण्डिता पि; पण्डिता हावुसो, मनुस्सा
वीमंसका - ‘किंवादी पनायस्मन्तानं सत्था किमक्खायी’ ति ? एवं पुद्गा
10 तुम्हे, आवुसो, एवं व्याकरेय्याथ - ‘छन्दरागविनयक्खायी खो नो,
आवुसो, सत्था’ ति ।

- 15 “एवं व्याकते पि खो, आवुसो, अस्यु येव उत्तरि पञ्चं पुच्छतारो -
खत्तियपण्डिता पि ... पे०... समणपण्डिता पि, पण्डिता हावुसो, मनुस्सा
वीमंसका - ‘किंस्म पनायस्मन्तान छन्दरागविनयक्खायी सत्था’ ति ?
एवं पुद्गा तुम्हे, आवुसो, एवं व्याकरेय्याथ - ‘रूपे खो, आवुसो, छन्दराग-
विनयक्खायी सत्था, वेदनाय ... सञ्ज्ञाय ... सङ्घारेषु . विज्ञाणे
छन्दरागविनयक्खायी सत्था’ ति ।

- 20   “एवं व्याकते पि खो, आवुसो, अस्यु येव उत्तरि पञ्चं पुच्छतारो -
खत्तियपण्डिता पि .. पे०... समणपण्डिता पि, पण्डिता हावुसो, मनुस्सा
वीमंसका - ‘किं पनायस्मन्तान आदीनवं दिस्वा रूपे छन्दरागविनयक्खायी
सत्था, वेदनाय .. सञ्ज्ञाय ... सङ्घारेषु .. विज्ञाणे छन्दरागविनय-
क्खायी सत्था’ ति ? एवं पुद्गा तुम्हे, आवुसो, एवं व्याकरेय्याथ - ‘रूपे
खो, आवुसो, अविगतरागस्स अविगतछन्दस्स, अविगतपेमस्स अविगत-
खो, आवुसो, अविगतरागस्स अविगतपरिळाहस्स अविगततण्हस्स तस्स रूपस्स विपरिणाम-
पिपासस्स अविगतपरिळाहस्स अविगततण्हस्स तस्स रूपस्स विपरिणाम-
25   25 अञ्जाथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा । वेदनाय
... सञ्ज्ञाय ... सङ्घारेषु अविगतरागस्स .. पे०.. अविगततण्हस्स तेस
| सञ्घारानं विपरिणामअञ्जाथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोम-
नस्सुपायासा । विज्ञाणे अविगतरागस्स अविगतछन्दस्स अविगतपेमस्स
अविगतपिपासस्स अविगतपरिळाहस्स अविगततण्हस्स तस्स विज्ञाणस्स
30   30 अविगतपिपासस्स अविगतपरिळाहस्स अविगततण्हस्स तस्स विज्ञाणस्स
विपरिणामअञ्जाथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ।

इदं खो नो, आवुसो, आदीनवं दिस्वा रूपे छन्दरागविनयक्खायी सत्था,
वेदनाय ... सञ्जाय . सङ्घारेसु .. विज्ञाणे छन्दरागविनयक्खायी
सत्था' ति ।

"एवं व्याकते पि खो, आवुसो, अस्मु येव उत्तरि पञ्चं पुच्छं R. 8
तारो – खत्तियपण्डिता पि ब्राह्मणपण्डिता पि गृहपतिपण्डिता पि समण- ५
पण्डिता पि, पण्डिता हावुसो, मनुस्सा वीमसका – 'कि पनायस्मन्तान
आनिसं दिस्वा रूपे छन्दरागविनयक्खायी सत्था, वेदनाय ... सञ्जाय .
सङ्घारेसु ... विज्ञाणे छन्दरागविनयक्खायी सत्था' ति ? एव पुट्टा
तुहे, आवुसो, एव व्याकरेय्याथ – 'रूपे खो हावुसो, विगतरागस्स
विगतछन्दस्स विगतपेमस्स विगतपरिल्लाहस्स विगत- 10
तण्हस्स तस्स रूपस्स विपरिणामञ्जथाभावा नुप्पज्जन्ति सोकपरिदेव-
दुक्खदोमनस्सुपायासा । वेदनाय सञ्जाय सङ्घारेसु विगतरागस्स
विगतछन्दस्स विगतपेमस्स विगतपिपासस्स विगतपरिल्लाहस्स विगत-
तण्हस्स तेस सङ्घारान विपरिणामञ्जथाभावा नुप्पज्जन्ति सोकपरिदेव-
दुक्खदोमनस्सुपायासा । विज्ञाणे विगतरागस्स विगतछन्दस्स विगत- 15
पेमस्स विगतपिपासस्स विगतपरिल्लाहस्स विगततण्हस्स तस्स विज्ञाण-
स्स विपरिणामञ्जथाभावा नुप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सु-
पायासा । इदं खो नो, आवुसो, आनिसं दिस्वा रूपे छन्दरागविनय-
क्खायी सत्था, वेदनाय . सञ्जाय ... सङ्घारेसु .. विज्ञाणे छन्द-
रागविनयक्खायी सत्था' ति । अकुसले चावुसो, धम्मे उपसम्पज्ज विह- 20
रतो दिट्ठे चेव धम्मे सुखो विहारो अभविस्स अविधातो अनुपायासो
अपरिल्लाहो, कायस्स च भेदा परं मरणा सुगति पाटिकङ्गा, नयिदं भगवा
अकुसलान धम्मान पहानं वण्णेय्य । यस्मा च खो, आवुसो, अकुसले
धम्मे उपसम्पज्ज विहरतो दिट्ठे चेव धम्मे दुक्खो विहारो सविधातो 25
सउपायासो सपरिल्लाहो, कायस्स च भेदा परं मरणा दुगति पाटिकङ्गा,
तस्मा भगवा अकुसलान धम्मानं पहानं वण्णेति ।

"कुसले चावुसो, धम्मे उपसम्पज्ज विहरतो दिट्ठे चेव धम्मे दुक्खो
विहारो अभविस्स सविधातो सउपायासो सपरिल्लाहो, कायस्स च भेदा R. 9
परं मरणा दुगति पाटिकङ्गा, नयिदं भगवा कुसलानं धम्मानं उपसम्पदं
वण्णेय्य । यस्मा च खो, आवुसो, कुसले धम्मे उपसम्पज्ज विहरतो दिट्ठे
चेव धम्मे सुखो विहारो अविधातो अनुपायासो अपरिल्लाहो, कायस्स च 30

भेदा परं मरणा सुगति पाटिकङ्गा, तस्मा भगवा कुसलान धम्मान उप-
सम्पदं वर्णेती” ति ।

४. इदमवोचायस्मा सारिपुत्तो । अत्तमना ते भिक्षु आयस्मते
सारिपुत्तस्स भासितं अभिनन्दुं ति ।

३. हालिद्विकानिसुत्तं

५. एव मे सुतं । एकं समयं आयस्मा महाकच्चानो अवन्तीसु
विहरति कुलघरे^१ पपाते पब्बते । अथ खो हालिद्विकानि^२ गहपति येनायस्मा
महाकच्चानो तेनुपसङ्गमि^३ । उपसङ्गमित्वा आयस्मन्तं महाकच्चान अभि�-
वादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्नो खो हालिद्विकानि गहपति
आयस्मन्तं महाकच्चानं एतदवोच – “वुत्तमिद, भन्ते, भगवता अट्टक-
वगिये^४ मागण्डियपञ्चे^५ –

‘ओकं पहाय अनिकेतसारी,
गामे अकुब्बं मुनिसन्थवानि ।
कामेहि रित्तो अपुरक्षरानो,
कथं न विमाहृ जनेन कयिरा’ ति ॥

१५. “इमस्स नु खो, भन्ते, भगवता सङ्घित्तेन भासितस्स कथं
वित्थारेन अथो दट्टब्बो” ति ?

B ९
२०. “रूपधातु खो, गहपति, विज्ञाणस्स ओको । रूपधातुराग-
विनिबन्धं च पन विज्ञाणं ‘ओकसारी’ ति वुच्चति । वेदनाधातु खो,
गहपति, विज्ञाणस्स ओको । वेदनाधातुरागविनिबन्धं च पन विज्ञाणं
‘ओकसारी’ ति वुच्चति । सञ्ज्ञाधातु खो, गहपति, विज्ञाणस्स
ओको । सञ्ज्ञाधातुरागविनिबन्धं च पन विज्ञाण ‘ओकसारी’ ति
वुच्चति । सङ्घारधातु खो, गहपति, विज्ञाणस्स ओको । सङ्घारधातु-
रागविनिबन्धं च पन विज्ञाण ‘ओकसारी’ ति वुच्चति । एव खो,
गहपति, ओकसारी होति ।

R १० २०
२५. “कथं च, गहपति, अनोकसारी होति ? रूपधातुया खो, गहपति.
यो छन्दो यो रागो या नन्दी^६ या तप्त्वा ये उपयुपादाना^७ चेतसो अधिट्ठाना-
यो छन्दो यो रागो या नन्दी^८ या तप्त्वा ये उपयुपादाना^९ चेतसो अधिट्ठाना-

१. कुररघरे – सी०, स्या०, रो० । २. हालिद्विकानि – सी०, हालिद्विकानि – स्या० ।

३. अट्टकवगिके – रो० । ४. मागण्डिय० – सी०, रो० । ५. नन्दि – सी०, स्या०, रो० ।

६. उपादायसुपादाना – सी०; उपायुपादाना – स्या०, रो० ।

भिनिवेसानुसया ते तथागतस्स पहीना उच्छ्वशमूला तालावत्थुकता अन-
भावङ्कृता^१ आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा तथागतो 'अनोकसारी' ति
वुच्चति । वेदनाधातुया खो, गहपति ... सञ्जाधातुया खो, गहपति ...
सङ्घारधातुया खो, गहपति ... विज्ञाणधातुया खो, गहपति, यो छन्दो
यो रत्नो या नन्दी या तण्हा ये उपयुपादाना चेतसो अधिट्ठानाभिनिवेसा- ५
नुसया ते तथागतस्स पहीना उच्छ्वशमूला तालावत्थुकता अनभावङ्कृता
आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा तथागतो 'अनोकसारी' ति वुच्चति^२ ।
एव खो, गहपति, अनोकसारी होति ।

"कथं च, गहपति, निकेतसारी होति ? रूपनिमित्तनिकेतविसार-
विनिबन्धा खो, गहपति, 'निकेतसारी' ति वुच्चति । सद्विनिमित्त ... पै०... १०
गन्धनिमित्त . रसनिमित्त ... फोटुब्बनिमित्त ... धम्मनिमित्तनिकेत-
विसारविनिबन्धा खो, गहपति, 'निकेतसारी' ति वुच्चति । एवं^३ खो,
गहपति, निकेतसारी होति^४ ।

"कथं च, गहपति, अनिकेतसारी होति ? रूपनिमित्तनिकेत-
विसारविनिबन्धा खो, गहपति, तथागतस्स पहीना उच्छ्वशमूला ताला- १५
वत्थुकता अनभावङ्कृता आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा तथागतो 'अनि-
केतसारी' ति वुच्चति । सद्विनिमित्त ... गन्धनिमित्त ... रसनिमित्त ...
फोटुब्बनिमित्त . धम्मनिमित्तनिकेतविसारविनिबन्धा खो, गहपति,
तथागतस्स पहीना उच्छ्वशमूला तालावत्थुकता अनभावङ्कृता आयति ११
अनुप्पादधम्मा । तस्मा तथागतो 'अनिकेतसारी' ति वुच्चति । एवं खो, २०
गहपति, अनिकेतसारी होति । ११ B. 10

"कथं च, गहपति, गामे सन्ध्यवजातो होति ? इध, गहपति,
एकञ्चो गिहिसंसद्गु^५ विहरति सहनन्दी सहसोकी, सुखितेसु सुखितो,
दुक्खितेसु दुक्खितो, उप्पन्नेसु किञ्चकरणीयेसु अत्तना तेसु योगं आपज्जर्ति ।
एवं खो, गहपति, गामे सन्ध्यवजातो होति । २५

"कथं च, गहपति, गामे न सन्ध्यवजातो होति ? इध, गहपति,
भिक्षु गिहिग्रसंसद्गु विहरति न सहनन्दी न सहसोकी न सुखितेसु
सुखितो न दुक्खितेसु दुक्खितो, उप्पन्नेसु किञ्चकरणीयेसु न अत्तना तेसु
योगं आपज्जर्ति । एवं खो, गहपति, गामे न सन्ध्यवजातो होति ।

^१ अनभावकता - रो० । २-२ रो० पोत्थके नतिथ । ^३ गिहीहि संसद्गु -
री०, स्था०, रो० ।

“कथं च, गहपति, कामेहि अरित्तो होति ? इध, गहपति, एकच्चो कामेसु अविगतरागो होति अविगतछन्दो अविगतपेसो अविगतपिपासो अविगतपरिलाहो अविगततण्हो । एवं खो, गहपति, कामेहि अरित्तो होति ।

५ “कथं च, गहपति, कामेहि रित्तो होति ? इध, गहपति, एकच्चो कामेसु विगतरागो होति विगतछन्दो विगतपेमो विगतपिपासो विगतपरिलाहो विगततण्हो । एवं खो, गहपति, कामेहि रित्तो होति ।

१० “कथं च, गहपति, पुरक्खरानो होति ? इध, गहपति, एकच्चस्स एवं होति – ‘एवंरूपो सियं अनागतमद्वान, एवंवेदनो सियं अनागतमद्वान, एवंरूपो सियं अनागतमद्वान, एवंवेदनो सियं अनागतमद्वान, एवंरूपो सियं अनागतमद्वान’ ति । एवं खो, गहपति, पुरक्खरानो होति ।

१५ “कथं च, गहपति, अपुरक्खरानो होति ? इध, गहपति, एकच्चस्स न एव होति – ‘एवंरूपो सियं अनागतमद्वान, एवंवेदनो सियं अनागतमद्वान, एवंरूपो सियं अनागतमद्वान, एवंवेदनो सियं अनागतमद्वान, एवंरूपो सियं अनागतमद्वान’ ति । एवं खो, गहपति, अपुरक्खरानो होति ।

R 12

B 11

२० “कथं च, गहपति, कथं विगग्धं जनेन कर्ता होति ? इध, गहपति, एकच्चो एवरूपं कथं कर्ता होति – ‘न त्वं इमं धम्मविनयं आजानासि; अह इमं धम्मविनयं आजानामि । कि त्वं इमं धम्मविनयं आजानिस्ससि ! मिच्छापटिपन्नो त्वमसि, अहमस्मि सम्मापटिपन्नो । आजानिस्ससि ! पुरे वचनीयं पच्छा अवच, पच्छा वचनीयं पुरे अवच । सहितं मे, असहितं पुरे वचनीयं पच्छा अवच, पच्छा वचनीयं पुरे अवच । सहितं मे, असहितं ते । अधिचिण्णं ते विपरावत्तं । आरोपितो ते वादो ; चर वादापते । भोक्खाय । निगहितोसि, निव्वेठेहि वा सचे पहोसी’ ति । एवं खो, गहपति, कथं विगग्धं जनेन कर्ता होति ।

२५ “कथं च, गहपति, कथं न विगग्धं जनेन कर्ता होति ? इध, गहपति, भिक्खु न एवरूपं कथं कर्ता होति – ‘न त्वं इमं धम्मविनयं आजानासि ... पै० . निव्वेठेहि वा सचे पहोसी’ ति । एवं खो, गहपति, कथं न विगग्धं जनेन कर्ता होति ।

“इति खो, गहपति, यं त वुत्तं भगवता अट्टकविंगिये मागण्डय-

पञ्चे -

‘ओकं पहाय अनिकेतसारी ,
गामे अकुञ्जं मुनिसम्बवानि ।
कामेहि रितो अपुरक्षरानो’,
कथं न विग्रहं जनेन करिया’ ति ॥

5

“इमस्स खो, गहपति, भगवता सहित्तेन भासितस्स एवं
वित्थारेन अत्थो दट्टब्बो” ति ।

४ द्रुतियहालिद्विकानिसुतं

६. एवं मे सुतं । एकं समयं आयस्मा महाकच्चानो अवन्तीसु
विहरति कुलघरे पपाते पञ्चते । अथ खो हालिद्विकानि गहपति येना-
यस्मा महाकच्चानो ... पे०... एकमन्तं निसिन्नो खो हालिद्विकानि गहपति
आयस्मत्तं महाकच्चानं एतदवोच - “वुत्तमिदं, भन्ते, भगवता सक्कपञ्चे -
‘ये ते समणब्राह्मणा तण्हासह्यविमुत्ता ते अच्चन्तनिद्वा अच्चन्तयोग-
क्षेमिनो अच्चन्तब्रह्मचारिनो अच्चन्तपरियोसाना सेद्वा देव-
मनुस्सानं’ ति । इमस्स नु खो, भन्ते, भगवता सहित्तेन भासितस्स कथं 15
वित्थारेन अत्थो दट्टब्बो” ति ?

10 R. 13

“रूपधातुया खो, गहपति, यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा
ये उपशुपादाना चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसानुसया तेसं खया विरागा
निरोधा चागा पटिनिस्सग्गा चित्तं सुविमुत्तं ति वुच्चति ।

“वेदनाधातुया खो, गहपति ..पे०... सञ्जाधातुया खो, गहपति... 20
सह्यारधातुया खो, गहपति ... विज्ञाणधातुया खो, गहपति, यो छन्दो
यो रागो या नन्दी या तण्हा ये उपशुपादाना चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसा-
नुसया तेसं खया विरागा निरोधा चागा पटिनिस्सग्गा चित्तं सुविमुत्तं
ति वुच्चति ।

“इति खो, गहपति, यं तं वुत्तं भगवता सक्कपञ्चे - ‘ये ते समण-
ब्राह्मणा तण्हासह्यविमुत्ता ते अच्चन्तनिद्वा अच्चन्तयोगक्षेमिनो
अच्चन्तब्रह्मचारिनो अच्चन्तपरियोसाना सेद्वा देवमनुस्सानं’ ति ।

25

इमस्स खो, गहपति, भगवता सह्वतेन भासितस्स एवं वित्यरेत अत्यो ददुव्वो” ति ।

५. समाधिसुत्तं

R 14   ७. एवं मे सुतं ... पे०... सावत्यियं । तत्र खो..पे०. एतदोच-
“समावि, भिक्खवे, भावेथ, समाहितो, भिक्खवे, भिक्खु यथाभूतं पजा-
५ नाति । किञ्च यथाभूतं पजानाति ? रूपस्स समुदयं च अत्यङ्गमं च,
वेदनाय समुदय च अत्यङ्गमं च, सञ्जाय समुदयं च अत्यङ्गम
च, सह्वारानं समुदयं च अत्यङ्गमं च, विज्ञाणस्स समुदयं च
अत्यङ्गमं च ।

१० “को च, भिक्खवे, रूपस्स समुदयो, को वेदनाय समुदयो, को
१० सञ्जाय समुदयो, को सह्वारानं समुदयो, को विज्ञाणस्स समुदयो ?
इध, भिक्खवे, भिक्खु अभिनन्दति अभिवदति अज्ञोसाय तिष्ठति ।

१५ “किञ्च अभिनन्दति अभिवदति अज्ञोसाय तिष्ठति ? त्वं
अभिनन्दति अभिवदति अज्ञोसाय तिष्ठति । तस्स रूपं अभिनन्दतो अभि-
वदतो अज्ञोसाय तिष्ठतो उप्पज्जति नन्दी । या रूपे नन्दी तदुपादानं ।
१५ तसुपादानपच्या भवो; भवपच्या जाति; जातिपच्या जरामरणं
सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा सम्भवन्ति । एवमेतस्स केवलस्स
दुक्खक्षन्धस्स समुदयो होति ।

B 13   “वेदनं अभिनन्दति ...पे०... सञ्जं अभिनन्दति ... सह्वारे अभि-
नन्दति ... विज्ञाणं अभिनन्दति अभिवदति अज्ञोसाय तिष्ठति । तस्स
२० विज्ञाणं अभिनन्दतो अभिवदतो अज्ञोसाय तिष्ठतो उप्पज्जति नन्दी ।
या विज्ञाणे नन्दी तदुपादानं । तसुपादानपच्या भवो; भवपच्या
जाति; जातिपच्या ...पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षन्धस्स समुदयो
होति ।

२५ “अयं, भिक्खवे, रूपस्स समुदयो; अयं वेदनाय समुदयो, अयं
२५ सञ्जाय समुदयो; अयं सह्वारानं समुदयो; अयं विज्ञाणस्स समुदयो ।

“को च, भिक्खवे, रूपस्स अत्यङ्गमो, को वेदनाय .. को सञ्जाय
३० ... को सह्वारानं ... को विज्ञाणस्स अत्यङ्गमो ? इध, भिक्खवे, नाभि-
नन्दति नाभिवदति नाज्ञोसाय तिष्ठति ।

“किञ्च नाभिनन्दति नाभिवदति नाज्ज्ञोसाय तिष्ठति ? रूपं नाभिनन्दति नाभिवदति नाज्ज्ञोसाय तिष्ठति । तस्य रूपं अनभिनन्दतो अनज्ज्ञोसाय तिष्ठतो या रूपे नन्दी सा निरुज्ज्ञति । तस्य नन्दीनिरोधा उपादाननिरोधो, उपादाननिरोधा भवनिरोधो ... पे०... एवमेतस्य केवलस्य दुक्खबखन्धस्य निरोधो होति ।

5

“वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति नाज्ज्ञोसाय तिष्ठति । तस्य वेदनं अनभिनन्दतो अनभिवदतो अनज्ज्ञोसाय तिष्ठतो या वेदनाय नन्दी सा निरुज्ज्ञति । तस्य नन्दीनिरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा भवनिरोधो . पे०... एवमेतस्य केवलस्य दुक्खबखन्धस्य निरोधो होति ।

R. 15

“सञ्च नाभिनन्दति ... पे० .. सह्वारे नाभिनन्दति नाभिवदति नाज्ज्ञोसाय तिष्ठति । तस्य सह्वारे अनभिनन्दतो अनभिवदतो अनज्ज्ञो- साय तिष्ठतो या सह्वारेसु नन्दी सा निरुज्ज्ञति । तस्य नन्दीनिरोधा उपादाननिरोधो; उपादाननिरोधा भवनिरोधो ... पे०... एवमेतस्य केवलस्य दुक्खबखन्धस्य निरोधो होति ।

“विज्ञाणं नाभिनन्दति नाभिवदति नाज्ज्ञोसाय तिष्ठति । तस्य विज्ञाणं अनभिनन्दतो अनभिवदतो अनज्ज्ञोसाय तिष्ठतो या विज्ञाणे 15 नन्दी सा निरुज्ज्ञति । तस्य नन्दीनिरोधा उपादाननिरोधो ... पे०... एव- मेतस्य केवलस्य दुक्खबखन्धस्य निरोधो होति ।

“अथ, भिक्खवे, रूपस्य अत्थङ्गमो, अथ वेदनाय अत्थङ्गमो, अयं सञ्चाय अत्थङ्गमो, अयं सह्वारानं अत्थङ्गमो, अयं विज्ञाणस्य 20 अत्थङ्गमो” ति ।

B. 14

20

॥

६. पटिसल्लाणसुतं

८. सावत्थिनिदान । “पटिसल्लाणे, भिक्खवे, योगमापज्जथ । पटिसल्लीणो, भिक्खवे, भिक्खु यथाभूत पजानाति । किञ्च यथाभूतं पजानाति ? रूपस्य समुदयं च अत्थङ्गमं च, वेदनाय समुदयं च अत्थङ्गमं च, सञ्चाय समुदयं च अत्थङ्गम च, सह्वारानं समुदयं च अत्थङ्गमं च, विज्ञाणस्य समुदय च अत्थङ्गमं च” । (यथा पठमसुते तथा वित्यारेतत्वो ।)

25

७. उपादापरितस्तनामुत्तं

R. 16 ६. साविनिडार्तं । “उपादापरितस्तनं” च वा, मिकवदे, देवे-
स्तामि^१ अनुपादाअपरितस्तनं च । तं मृणाय, सावुकं नमसि करोय;
भासिस्त्वामो” नि । “एवं, भन्ते” ति, वा ते मिकवृ भगवनो
पञ्चन्त्सोम् । भगवा एतदोच—

५ “कथं च, मिकवे, उपादापरितस्तना होति ? इव, मिकवे,
अस्मुतवा पुयुज्जनो अस्त्रियानं अदस्तावी अस्त्रियवन्मस्त अकोविदो अस्त्रि-
वन्मे अदिनीनो नपुरिस्तानं अदस्तावी सप्तुरिस्तवम्मस्त अकोविदो सप्तु-
रिस्तवम्मे अदिनीनो हृषं अनातो सननुपस्त्तिं, हृषत्तं वा अनानं; अत्तनि
वा हृषं, हृषस्त वा अत्तानं । तस्त तं हृषं विपरिणमति अञ्जया होति ।
१० तस्त हृषविपरिणामञ्जयानावा हृषविपरिणामानुपरिवर्त्ति विञ्चाणं
होनि । तस्त हृषविपरिणामानुपरिवर्त्तिजा^२ परितस्तना वम्मसमुप्पादा
चित्तं परियोदय तिट्ठन्ति । चेतसो परियादाना उत्तासवा च होति
विवातवा च अपेक्षवदा च उपादाय च परितस्तति ।

१५ “वेदनं अत्ततो सननुपस्त्तिं, वेदनावत्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा
वेदनं, वेदनाय वा अत्तानं । तस्त जा वेदना विपरिणमति अञ्जया
होति । तस्त वेदनाविपरिणामञ्जयानावा वेदनाविपरिणामानुपरिवर्त्ति
विञ्चाणं होति । तस्त वेदनाविपरिणामानुपरिवर्त्तिजा परितस्तना
वम्मसमुप्पादा चित्तं परियादय तिट्ठन्ति । चेतसो परियादाना उत्तासवा
च होति विवातवा च अपेक्षवदा च उपादाय च परितस्तति ।

B. 15 २० “सञ्जां अत्ततो सननुपस्त्तति ... पे०... सञ्जारे अत्ततो समन्तु-
पस्त्तति, सञ्जारवत्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा सञ्जारे, सञ्जारसु वा अत्तानं ।
तस्त ते सञ्जार विपरिणनति अञ्जया होन्ति । तस्त सञ्जार-
विपरिणामञ्जयानावा सञ्जारविपरिणामानुपरिवर्त्ति विञ्चाणं होति ।
तस्त सञ्जारविपरिणामानुपरिवर्त्तिजा परितस्तना वम्मसमनुप्पाद चित्तं
परियादय तिट्ठन्ति । चेतसो परियादाना उत्तासवा च होति विवातवा
च अपेक्षवदा च उपादाय च परितस्तति ।

२५ “विञ्चाणं अत्ततो सननुपस्त्तति, विञ्चाणवत्तं वा अत्तानं;
अत्तनि वा विञ्चाणं, विञ्चाणस्मि वा अत्तानं । तस्त तं विञ्चाणं

१. उपादापरितस्तनं—स्त्रा० । २. देविनामि—मी०, स्त्रा०, रो० । ३. ई०-
पदान०—स्त्रा० । ४. ० परिवर्त्ता—दी०, रो० ।

विपरिणमति अञ्जनथा होति । तस्स विञ्जाणविपरिणामञ्जनथाभावा विञ्जाणविपरिणामानुपरिवर्त्ति विञ्जाणं होति । तस्स विञ्जाणविपरिणामानुपरिवर्त्तिजा परितस्सना धम्मसमुप्पादा चित्तं परियादाय तिटुन्ति । चेतसो परियादाना उत्तासवा च होति विधातवा च अपेक्खवा च उपादाय च परितस्सति । एव खो, भिक्खवे, उपादा- ५ परितस्सना होति ।

R. 17

“कथं च, भिक्खवे, अनुपादाग्रपरितस्सना होति ? इध, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको अरियानं दस्सावी अरियधम्मस्स कोविदो अरियधम्मे सुविनीतो सपुरिसानं दस्सावी सपुरिसधम्मस्स कोविदो सपुरिसधम्मे सुविनीतो न रूप अत्ततो समनुपस्सति, न रूपवन्तं वा अत्तानं, न १० अत्तनि वा रूप, न रूपस्मि वा अत्तानं । तस्स तं रूपं विपरिणमति अञ्जनथा होति । तस्स रूपविपरिणामञ्जनथाभावा न रूपविपरिणामानुपरिवर्त्ति विञ्जाणं होति । तस्स न रूपविपरिणामानुपरिवर्त्तिजा परितस्सना धम्मसमुप्पादा चित्तं परियादाय तिटुन्ति । चेतसो अपरियादाना न चेवुत्तासवा होति न च^१ विधातवा न च अपेक्खवा अनुपादाय च न १५ परितस्सति ।

“न वेदन अत्ततो समनुपस्सति, न वेदनावन्तं वा अत्तानं, न अत्तनि वा वेदनं, न वेदनाय वा अत्तानं । तस्स सा वेदना विपरिणमति अञ्जनथा होति । तस्स वेदनाविपरिणामञ्जनथाभावा न वेदनाविपरिणामानुपरिवर्त्ति विञ्जाण होति । तस्स न वेदनाविपरिणामानुपरिवर्त्तिजा परितस्सना धम्मसमुप्पादा चित्तं परियादाय तिटुन्ति । चेतसो अपरियादाना न चेवुत्तासवा होति न च विधातवा न च अपेक्खवा, अनुपादाय च न परितस्सति ।

B. 16

“न सञ्ज्ञं ... पै०. न सञ्ज्ञारे अत्ततो समनुपस्सति, न सञ्ज्ञारवन्तं वा अत्तानं; न अत्तनि वा सञ्ज्ञारे, न सञ्ज्ञारेसु वा अत्तानं । तस्स ते २५ सञ्ज्ञारा विपरिणमन्ति अञ्जनथा होन्ति । तस्स सञ्ज्ञारविपरिणामञ्जनथाभावा न सञ्ज्ञारविपरिणामानुपरिवर्त्ति विञ्जाणं होति । तस्स न सञ्ज्ञारविपरिणामानुपरिवर्त्तिजा परितस्सना धम्मसमुप्पादा चित्तं परियादाय तिटुन्ति । चेतसो अपरियादाना न चेवुत्तासवा होति न च विधातवा न च अपेक्खवा, अनुपादाय च न परितस्सति ।

R. 18

११.

- “न विज्ञाण अत्ततो समनुपस्सति, न विज्ञाणवत्त वा अत्तान
... पे०... तस्स त विज्ञाण विपरिणमति अञ्जनथा होति । तस्स
विज्ञाणविपरिणामञ्जनथाभावा न विज्ञाणविपरिणामानुपरिवर्त्ति
विज्ञाण होति । तस्स न विज्ञाणविपरिणामानुपरिवर्त्तिजा परित्तस्सना
५ धम्मसमुप्पादा चित्तं परियादाय तिटुन्ति । चेत्सो अपरियादाना न
चेवुत्तासवा होति न च विघातवा न च अपेक्खवा अनुपादाय च- न
परित्तस्सति । एवं खो, भिक्खवे, अनुपादा अपरित्तस्सन होती” ति ।

इ द्रुतियउपादापरित्तस्सनासुत्तं

- १० सावत्थ्यनिदानं । “उपादापरित्तस्सन च वो, भिक्खवे,
देसेस्सामि अनुपादाअपरित्तस्सनं च । त सुणाथ । कथ च, भिक्खवे,
१० उपादापरित्तस्सना होति ? इध, भिक्खवे, अस्मुतवा पुथुज्जनो रूप ‘एत
मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति समनुपस्सति । तस्स त रूप विपरि-
णमति अञ्जनथा होति । तस्स रूपविपरिणामञ्जनथाभावा उपज्जन्ति
१५ सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा । वेदनं एत मम .पे० सञ्ज एत
मम... सङ्घारे एतं मम । विज्ञाण ‘एत मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’
१५ तिं समनुपस्सति । तस्स तं विज्ञाण विपरिणमति अञ्जनथा होति ।
१५ तस्स विज्ञाणविपरिणामञ्जनथाभावा उपज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्ख-
दोमनस्सुपायासा । एवं खो, भिक्खवे, उपादापरित्तस्सना होति ।

R. 19
३३ "

B. 17 २०

- “कथं च, भिक्खवे, अनुपादाअपरित्तस्सना होति ? इध, भिक्खवे,
१५ सुतवा अरियसावको रूपं ‘नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति
१५ समनुपस्सति । तस्स तं रूप विपरिणमति अञ्जनथा होति । तस्स
१५ रूपविपरिणामञ्जनथाभावा नुपज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सु-
पायासा । वेदनं नेतं मम पे० . सञ्ज नेत मम . सङ्घारे
१५ नेतं मम .. विज्ञाण ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’
१५ ति ‘समनुपस्सति । तस्स त विज्ञाण विपरिणमति अञ्जनथा
१५ होति । तस्स विज्ञाणविपरिणामञ्जनथाभावा नुपज्जन्ति सोकपरि-
१५ देवदुक्खदोमनस्सुपायासा । एवं खो, भिक्खवे, अनुपादाअपरित्तस्सना
१५ होती” ति ।

६. कालत्तयश्रन्तसुतं^१

११. सावत्त्यनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, अनिच्छं अतीतानागतं; को पन वादो पच्चुप्पन्नस्सं^२ । एवं पस्स, भिक्खवे, सुतवां अरियसावको अतीतस्मि रूपस्मि अनपेक्षो^३ होति, अनागतं रूपं नाभिनन्दति; पच्चु-प्पन्नस्स रूपस्स निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । वेदना अनिच्छा ... पे०... सञ्ज्ञा अनिच्छा .. सङ्घारा अनिच्छा अतीतानागता; ५ को पन वादो पच्चुप्पन्नानं । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको अतीतसु सङ्घारेसु अनपेक्षो होति, अनागते सङ्घारे नाभिनन्दति; पच्चु-प्पन्नानं सङ्घारानं निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । विज्ञाणं अनिच्छं अतीतानागतं; को पन वादो पच्चुप्पन्नस्स ! एवं १० पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको अतीतस्मि रूपस्मि अनपेक्षो होति; अनागतं विज्ञाणं नाभिनन्दति; पच्चुप्पन्नस्स विज्ञाणस्स निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होती” ति ।

१०. कालत्तयदुक्खसुतं

१२. सावत्त्यनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, दुक्खं अतीतानागतं; को पन वादो पच्चुप्पन्नस्स ! एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको अतीतस्मि रूपस्मि अनपेक्षो होति, अनागतं रूपं नाभिनन्दति; पच्चुप्प-न्नस्स रूपस्स निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । वेदना १५ दुक्खा ... सञ्ज्ञा दुक्खा ... सङ्घारा दुक्खा ... विज्ञाणं दुक्खं अतीतानागतं; को पन वादो पच्चुप्पन्नस्स ! एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरिय-सावको अतीतस्मि विज्ञाणस्मि अनपेक्षो होति; अनागतं विज्ञाणं २० नाभिनन्दति; पच्चुप्पन्नस्स विज्ञाणस्स निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होती” ति ।

११. कालत्तयश्रन्तसुतं

१३. सावत्त्यनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, अनत्ता अतीतानागतं; को पन वादो पच्चुप्पन्नस्स ! एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको अतीतस्मि रूपस्मि अनपेक्षो होति; अनागतं रूपं नाभिनन्दति; पच्चुप्प-न्नस्स रूपस्स निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति । वेदना २५

१. अतीतानागतपच्चुप्पन्न - रो० । २ अनपेक्षो - रो० ।
सं० २-३

अनता ... सञ्ज्ञा अनता .. सह्वारा अनता . विज्ञाणं अनता अतीता-
नागतं; को पन वादी पच्चुप्पन्नस्स ! एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरिय-
सावको अतीतस्मि विज्ञाणस्मि अनपेक्षो होति; अनागतं विज्ञाणं
नाभिनन्दति; पच्चुप्पन्नस्स विज्ञाणस्स निब्बिदाय विरागाय निरोधाय
५ पटिपन्नो होती” ति ।

नकुलपितुवग्गो फळमो ।

तस्मृद्वान्

R 21 नकुलपिता देवदहा, द्वे पि हालिहिकानि च ।
समाधिपटिसल्लाणा^१, उपादापरित्सना दुवे ।
अतीतानागतपच्चुप्पन्ना, वग्गो तेन पवृच्छति^२ ॥

१२. अनिच्छसुतं

१४. एवं मे सुतं । सावत्थियं ... पे०.. तत्र खो ... “ह्यं,
१० भिक्खवे, अनिच्छं, वेदना अनिच्छा, सञ्ज्ञा अनिच्छा, सह्वारा अनिच्छा,
विज्ञाणं अनिच्छं । एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको रूपस्मि
. पि निब्बिन्दति, वेदनाय पि निब्बिन्दति, सञ्ज्ञाय पि निब्बिन्दति, सह्वा-
रेसु पि निब्बिन्दति, विज्ञाणस्मि पि निब्बिन्दति । निब्बिन्द विरज्जति,
विरागा विमुच्छति । विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाण होति । ‘खीणा जाति,
१५ वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाती” ति ।

१३. दुक्खसुतं

१५. सावत्थिनिदानं । “ह्यं, भिक्खवे, दुक्ख, वेदना दुक्खा,
सञ्ज्ञा दुक्खा, सह्वारा दुक्खा, विज्ञाणं दुक्ख । एवं पस्सं . पे०.
नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

१४. अनतसुतं

- B 19 १६. सावत्थिनिदानं । “ह्यं, भिक्खवे, अनता, वेदना अनता,
२० सञ्ज्ञा अनता, सह्वारा अनता, विज्ञाण अनता । एव पस्स, भिक्खवे,
सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निब्बिन्दति, वेदनाय पि निब्बिन्दति,
सञ्ज्ञाय पि निब्बिन्दति, सह्वारेसु पि निब्बिन्दति, विज्ञाणस्मि पि

१. ० पटिसल्लाण - स्या०, ० पतिसल्लाण - रो० । २ वृच्छति - रो० ।

निविद्विति । निविद्विति विरज्जति; विरागा विमुच्चति । विमुक्तस्मि विमुक्तमिति आणं होति । 'खीणा जाति वृसितं ब्रह्मचरिय, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया' ति पजानाती' ति ।

१५. यदनिच्चसुतं

१७. सावत्थिनिदानं । "रूपं, भिक्खवे, अनिच्चं । यदनिच्चं R. 22
तं दुक्खं; यं दुक्खं तदनत्ता; यदनत्ता तं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो ५
अत्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय दट्टब्बं । वेदना अनिच्चा ।
यदनिच्चं तं दुक्खं; यं दुक्खं तदनत्ता, यदनत्ता तं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि,
न मेसो अत्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय दट्टब्बं । सञ्जा
अनिच्चा ... पे०... सञ्जारा अनिच्चा ... विञ्जाणं अनिच्चं । यदनिच्चं
तं दुक्खं; यं दुक्खं तदनत्ता; यदनत्ता तं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो १०
अत्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय दट्टब्बं । एवं पसं ... पे०...
नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती' ति ।

१६. यदुक्खसुतं

१८. सावत्थिनिदानं । "रूपं, भिक्खवे, दुक्खं । यं दुक्खं तद-
नत्ता; यदनत्ता तं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेतं
यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय दट्टब्बं । वेदना दुक्खा .. सञ्जा दुक्खा ... १५
सञ्जारा दुक्खा ... विञ्जाण दुक्ख । य दुक्खं तदनत्ता; यदनत्ता तं
'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय
दट्टब्बं । एवं पसं ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती' ति ।

१७. यदनत्तासुतं

१९. सावत्थिनिदानं । "रूपं, भिक्खवे, अनत्ता । यदनत्ता तं
'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय २० R. 23
दट्टब्बं । वेदना अनत्ता ... सञ्जा अनत्ता । सञ्जारा अनत्ता...विञ्जाणं
अनत्ता । यदनत्ता तं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेतं
यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय दट्टब्बं । एवं पसं, भिक्खवे ... पे०... नापरं
इत्थत्ताया ति पजानाती" ति ।

१८. सहेतुश्रनिच्छसुत्तं

२०. सावत्थिनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, अनिच्चं । यो पि हेतु यो पि पच्चयो रूपस्स उप्पादाय सो पि अनिच्चो । अनिच्छसम्भूतं, भिक्खवे, रूपं कुतो निच्चं भविस्सति ! वेदना अनिच्चा । यो पि हेतु यो पि पच्चयो वेदनाय उप्पादाय सो पि अनिच्चो । अनिच्छसम्भूता,
 ५ भिक्खवे, वेदना कुतो निच्चा भविस्सति ! सञ्ज्ञा अनिच्चा .. सङ्घारा अनिच्चा । यो पि हेतु यो पि पच्चयो सङ्घारान उप्पादाय सो पि अनिच्चो । अनिच्छसम्भूता, भिक्खवे, सङ्घारा कुतो निच्चा भविस्सति ! विज्ञाणं अनिच्चं । यो पि हेतु यो पि पच्चयो विज्ञाणस्स उप्पादाय सो पि अनिच्चो । अनिच्छसम्भूता, भिक्खवे, विज्ञाणं कुतो निच्च भविस्सति !
 10 एवं पस्सं ... पे०... नापर इथ्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

१९. सहेतुदुक्खसुत्तं

- R. 24 २१. सावत्थिनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, दुक्खं । यो पि हेतु यो पि पच्चयो रूपस्स उप्पादाय सो पि दुक्खो । दुक्खसम्भूतं, भिक्खवे, रूपं कुतो सुखं भविस्सति ! वेदना दुक्खा . सञ्ज्ञा दुक्खा . सङ्घारा दुक्खा ... विज्ञाणं दुक्ख । यो पि हेतु यो पि पच्चयो विज्ञाणस्स
 15 उप्पादाय सो पि दुक्खो । दुक्खसम्भूत, भिक्खवे, विज्ञाणं कुतो सुखं भविस्सति ! एवं पस्स ... पे०... नापर इथ्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

२०. सहेतुअनन्तसुत्तं

२२. सावत्थिनिदान । “रूपं, भिक्खवे, अनन्ता । यो पि हेतु यो पि पच्चयो रूपस्स उप्पादाय सो पि अनन्ता । अनन्तसम्भूत, भिक्खवे, रूपं कुतो अन्ता भविस्सति ! वेदना अनन्ता सञ्ज्ञा अनन्ता . सङ्घारा अनन्ता ... विज्ञाण अनन्ता । यो पि हेतु यो पि पच्चयो विज्ञाणस्स
 20 उप्पादाय सो पि अनन्ता । अनन्तसम्भूत, भिक्खवे, विज्ञाणं कुतो अन्ता भविस्सति ! एवं पस्स ... पे०... नापर इथ्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

२१. आनन्दसुत्तं

- B. 21 २३. सावत्थियं आरामे । ग्रथ त्वो ग्रायस्मा यानन्दो येन भगवा तेनुपसङ्गमिः उपसङ्गमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं

निसीदि । एकमत्तं निसिन्हो खो आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच — “निरोधो निरोधो” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमेसानं खो, भन्ते, धम्मानं निरोधो “निरोधो” ति वुच्चती” ति ?

“रूपं खो, आनन्द, अनिच्चं सङ्घातं पटिच्चसमुप्पन्नं खयधम्मं वयधम्मं विरागधम्मं निरोधधम्मं । तस्य निरोधो “निरोधो” ति वुच्चति । ५ वेदना अनिच्चा सङ्घाता पटिच्चसमुप्पन्ना खयधम्मा वयधम्मा विरागधम्मा निरोधधम्मा । तस्या निरोधो “निरोधो” ति वुच्चति । सञ्चारा ... सङ्घारा अनिच्चा सङ्घाता पटिच्चसमुप्पन्ना खयधम्मा वयधम्मा विरागधम्मा निरोधधम्मा । तेसं निरोधो “निरोधो” ति वुच्चति । १० विज्ञानं अनिच्चं सङ्घातं पटिच्चसमुप्पन्नं खयधम्मं वयधम्मं विरागधम्मं निरोधधम्मं । तस्य निरोधो “निरोधो” ति वुच्चति । इमेसं खो, आनन्द, धम्मानं निरोधो “निरोधो” ति वुच्चती” ति ।

R. 25

अनिच्चवग्गो द्रुतिथो ।

तस्युद्धानं^१

अनिच्चं दुक्खं अनन्ता, यदनिच्चापरे तयो । ..
हेतुना पि तयो वुत्ता, आनन्देन च' ते दसा ति' ॥

२२. भारतुर्ज

२४. सावत्थियं ... तत्र खो ... “भारं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि १५ भारहारं च भारादानं च भारनिक्खेपनं च । तं सुणाथ । कतमो च, भिक्खवे, भारो ? पञ्चुपादानक्खन्धा तिस्स वचनीयं । कतमे पञ्च ? रूपुपादानक्खन्धो, वेदनुपादानक्खन्धो, सञ्चुपादानक्खन्धो, सङ्घारूपादानक्खन्धो, विज्ञानुपादानक्खन्धो ; अयं वुच्चति, भिक्खवे, भारो । कतमो च, भिक्खवे, भारहारो ? पुग्गलो तिस्स वचनीयं । अवायं २० B. 22 आयस्मा एवंनामो एवंगोत्तो ; अयं वुच्चति, भिक्खवे, भारहारो । कतमं च, भिक्खवे, भारादानं ? यायं तण्हा पोनोभविका” नन्दीराग-सहगता तत्रत्राभिनन्दिनी, सेयथीदं — कामतण्हा, भवतण्हा, विभव-तण्हा । इदं वुच्चति, भिक्खवे, भारादानं । कतमं च, भिक्खवे, भार-निक्खेपनं ? यो तस्या येव तण्हाय असेसविरागनिरोधो चागो पटि-निस्सग्गो मुक्तिअनालयो । इदं वुच्चति, भिक्खवे, भारनिक्खेपनं” ति ।

R. 26

१. निरोधा — सी०, रो० । २ तत्रुद्धान — स्या०, रो० । ३-३. पूरितो वग्गो — सी० । ४-४. स्या० पोत्तवके नत्यि । ५ पोनोभविका — स्या० ।

२५. इदमवोच भगवा । इदं कत्वान् सुगतो अथापरं एतद्वेच
सत्या—

५

“भारत हवे पञ्चकस्त्वा, भारहारो च पुण्यलो ।
भारादानं दुर्त्रं^१ लोके, भारनिकत्वेषं नुत्रं ॥
निकित्पित्वा गरं भारं, अब्जं भारं अनादियं ।
समूलं तण्हनवृष्ट्वा, निच्छ्रातो परिनिवृतो” ति ॥

२६. परिज्ञामुतं

२६. सावत्त्वनिदानं । “परिज्ञेयो च, निकत्वे, वस्त्रे देसे-
स्तामि परिज्ञं च । तं सुनाय । करने च, निकत्वे, परिज्ञेया
वस्त्रा ? ह्यं, निकत्वे, परिज्ञेयो वस्त्रो, वेदना परिज्ञेयो वस्त्रो,
१० सञ्ज्ञा परिज्ञेयो वस्त्रो, सङ्घारा परिज्ञेयो वस्त्रो, विज्ञाणं
परिज्ञेयो वस्त्रो । इमे वृच्छति, निकत्वे, परिज्ञेया वस्त्रा ।
करमा च, निकत्वे, परिज्ञाना ? यो, निकत्वे, रागकत्वयो दोषकत्वयो
मोहकत्वयो । अयं वृच्छति, निकत्वे, परिज्ञाना” ति ।

२७. अभिजानसुतं

R. 27 २७. सावत्त्वनिदानं । “ह्यं, निकत्वे, अनभिजानं अपरि-
१५ जानं अविराजयं अप्यजहं अभव्यो दुक्तवक्तव्याय; वेदनं अनभिजानं
अपरिज्ञानं अविराजयं अप्यजहं अभव्यो दुक्तवक्तव्याय; सञ्ज्ञं अनभिजानं
२३ ... सङ्घारे अनभिजानं अपरिज्ञानं अविराजयं अप्यजहं अभव्यो दुक्त-
कत्वयाय; विज्ञाणं अनभिजानं अपरिज्ञानं अविराजयं अप्यजहं अभव्यो
दुक्तवक्तव्याय । ह्यं च खो, निकत्वे, अभिजानं परिज्ञानं विराजयं पश्यहं
२२ भव्यो दुक्तवक्तव्याय; वेदनं अभिजानं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं
अभिजानं परिज्ञानं विराजयं पश्यहं भव्यो दुक्तवक्तव्याया” ति ।

२८. छन्दरागसुतं

२८. सावत्त्वनिदानं । “यो, निकत्वे, ह्यपत्त्वं छन्दरागो तं
पश्यहय । एवं तं ह्यं पहीनं भविस्त्वात् उच्चित्वमूलं तालावत्पृष्ठं

१. वेदना — नौ० । २. दुर्त्रं — नौ०, न्या०, दौ० । ३. कृत्तार्थ — दौ० ।

४. दुक्तवक्तव्याय — दौ० ।

अनभावद्वातं आयति अनुप्पादधम्मं । यो वेदनाय छन्दरागो तं पजहथ । एवं सा वेदना पहीना भविस्सति उच्चिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावद्वाता आयति अनुप्पादधम्मा । यो सञ्ज्ञाय छन्दरागो तं पजहथ । एवं सा सञ्ज्ञा पहीना भविस्सति उच्चिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावद्वाता आयति अनुप्पादधम्मा । यो सञ्ज्ञारेसु छन्दरागो तं पजहथ । एवं ते ५ सञ्ज्ञारा पहीना भविस्सति उच्चिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावद्वाता आयति अनुप्पादधम्मा । यो विज्ञाणस्मि छन्दरागो तं पजहथ । एवं त विज्ञाणं पहीनं भविस्सति उच्चिन्नमूलं तालावत्थुकतं अनभावद्वातं आयति अनुप्पादधम्म” ति ।

२६. अस्तादसुत्तं

२६. सावत्थिनिदानं । “पुब्वेव” मे, भिक्खवे, सम्बोधा अनभि- १० सम्बुद्धस्स बोधिसत्सेव सतो एतदहोसि – ‘को नु खो रूपस्स अस्सादो, को आदीनवो, कि निस्सरणं ? को वेदनाय अस्सादो, को आदीनवो, कि निस्सरणं ? को सञ्ज्ञाय अस्सादो, को आदीनवो, कि निस्सरणं ? को सञ्ज्ञारानं अस्सादो, को आदीनवो, कि निस्सरणं ? को विज्ञाणस्स अस्सादो, को आदीनवो, कि निस्सरणं’ ति ? तस्स मव्हं, भिक्खवे, १५ R. 28 एतदहोसि – ‘यं खो रूपं पटिच्च उपज्जति सुखं सोमनस्सं, अयं रूपस्स अस्सादो । य रूपं अनिच्चं दुक्ख विपरिणामधम्मं, अयं रूपस्स आदी- नवो । यो रूपस्मि छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहानं, इदं रूपस्स निस्सरणं । यं वेदनं पटिच्च उपज्जति सुखं सोमनस्सं, अयं वेदनाय अस्सादो । यं २४ वेदना अनिच्चा दुक्खा विपरिणामधम्मा, अयं वेदनाय आदीनवो । यो २० वेदनाय छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहानं, इदं वेदनाय निस्सरणं । यं सञ्ज्ञं पटिच्च उपज्जति .. पै०.. यं सञ्ज्ञारे पटिच्च उपज्जति सुखं सोमनस्सं, अयं सञ्ज्ञारानं अस्सादो । यं सञ्ज्ञारा अनिच्चा दुक्खा विपरि- २५ णामधम्मा, अयं सञ्ज्ञारानं आदीनवो । यो सञ्ज्ञारेसु छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहानं, इदं सञ्ज्ञारानं निस्सरणं । यं विज्ञाणं पटिच्च उप- ज्जति सुखं सोमनस्सं, अयं विज्ञाणस्स अस्सादो । यं विज्ञाणं अनिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्म, अयं विज्ञाणस्स आदीनवो । यो विज्ञाणस्मि छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहानं, इदं विज्ञाणस्स निस्सरणं ।

१. पुब्वे – रो० । २. या – स्या० ।

- “यावकीवञ्चाहं, भिक्खवे, इमेसं पञ्चत्र उपादानकर्त्तव्यानं एवं
अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो
यथाभूतं नावभञ्जार्सि, नेव तावाह, भिक्खवे, सदेवके लोके समारके
सब्रह्मके सस्मण्नाहृणिया पजाय सदेवमनुसाय अनुत्तरं सम्मासम्बोधि
५ अभिसम्बुद्धो ति पञ्चञ्जार्सि । यतो च खाह, भिक्खवे, इमेस पञ्चत्र
उपादानकर्त्तव्यानं एवं अस्सादं च अस्सादतो आदीनवं च आदीनवतो
निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं अवभञ्जार्सि; अथाह, भिक्खवे, सदेवके
लोके समारके सब्रह्मके सस्मण्नाहृणिया पजाय सदेवमनुसाय अनुत्तरं
१० सम्मासम्बोधि अभिसम्बुद्धो ति पञ्चञ्जार्सि । ज्ञाणं च पन मे दस्सनं
उदपादि — ‘अकुप्पा मे विमुत्ति’; अथमन्तिमा जाति; नतिथ तनि पुन-
वभवो” ति ।

२७. द्रुतियअस्सादसुत्तं

- R. 29   ३०. सावत्तिनिदानं । “रूपस्साहं, भिक्खवे, अस्सादपरिये-
सनं अचर्चरि । यो रूपस्स अस्सादो तदज्जगमं । यावता रूपस्स अस्सादो
पञ्जाय मे सो सुदिद्धो । रूपस्साहं, भिक्खवे, आदीनवपरियेसनं अचर्चरि ।
१५ यो रूपस्स आदीनवो तदज्जगमं । यावता रूपस्स आदीनवो पञ्जाय
मे सो सुदिद्धो । रूपस्साहं, भिक्खवे, निस्सरणपरियेसनं अचर्चरि ।
यं रूपस्स निस्सरणं तदज्जगम । यावता रूपस्स निस्सरणं पञ्जाय मे
२० तं सुदिद्धुं । वेदनायाह, भिक्खवे .. सञ्जायाह, भिक्खवे ... सह्वारा-
नाहं, भिक्खवे .. विज्ञाणस्साहं, भिक्खवे, अस्सादपरियेसनं अचर्चरि ।
यो विज्ञाणस्स अस्सादो तदज्जगम । यावता विज्ञाणस्स अस्सादो
२५ पञ्जाय मे सो सुदिद्धो । विज्ञाणस्साहं, भिक्खवे, आदीनवपरियेसनं
अचर्चरि । यो विज्ञाणस्स आदीनवो तदज्जगमं । यावता विज्ञाणस्स
आदीनवो पञ्जाय मे सो सुदिद्धो । विज्ञाणस्साहं, भिक्खवे, निस्सरण-
परियेसनं अचर्चरि । यं विज्ञाणस्स निस्सरणं तदज्जगमं । यावता
३० विज्ञाणस्स निस्सरणं पञ्जाय मे त सुदिद्धु । यावकीवञ्चाहं, भिक्खवे,
इमेसं पञ्चत्र उपादानकर्त्तव्यानं अस्साद च अस्सादतो आदीनवं च
आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूतं नावभञ्जार्सि ... पै०..

अब्भव्यन्नासि । आणं च पन मे दस्सनं उदपादि – ‘अकुप्पा मे विमुत्ति’; अयमन्तिमा जाति; नत्थि दानि पुनव्यवो” ति ।

२८. ततियश्वसादमुत्तं

३१. सावत्थिनिदानं । “नो चेदं, भिक्खवे, रूपस्स अस्सादो अभ-
विस्स नयिदं सत्ता रूपस्सिम सारज्जेय्युं । यस्मा च खो, भिक्खवे, अत्थि
रूपस्स अस्सादो तस्मा सत्ता रूपस्सिम सारज्जन्ति । नो चेदं, भिक्खवे,
रूपस्स आदीनवो अभविस्स नयिदं सत्ता रूपस्सिम निब्बिन्देय्युं । यस्मा
च खो, भिक्खवे, अत्थि रूपस्स आदीनवो तस्मा सत्ता रूपस्सिम निब्बिन्दन्ति ।
नो चेदं, भिक्खवे, रूपस्स निस्सरणं अभविस्स नयिदं सत्ता रूपस्सा
निस्सरेय्युं । यस्मा च खो, भिक्खवे, अत्थि रूपस्स निस्सरणं तस्मा सत्ता
रूपस्सा निस्सरन्ति । नो चेदं, भिक्खवे, वेदनाय ... पे०... नो चेदं, भिक्खवे,
सञ्ज्ञाय ... नो चेदं, भिक्खवे, सङ्घारानं निस्सरणं अभविस्स नयिदं
सत्ता सङ्घारेहि निस्सरेय्युं । यस्मा च खो, भिक्खवे, अत्थि सङ्घारानं
निस्सरणं तस्मा सत्ता सङ्घारेहि निस्सरन्ति । नो चेदं, भिक्खवे, विज्ञा-
णस्स अस्सादो अभविस्स नयिदं सत्ता विज्ञाणस्सिम सारज्जेय्युं । यस्मा
च खो, भिक्खवे, अत्थि विज्ञाणस्स अस्सादो तस्मा सत्ता विज्ञाणस्सि
म सारज्जन्ति । नो चेदं, भिक्खवे, विज्ञाणस्स आदीनवो अभविस्स नयिदं
सत्ता विज्ञाणस्सिम निब्बिन्देय्युं । यस्मा च खो, भिक्खवे, अत्थि विज्ञा-
णस्स आदीनवो तस्मा सत्ता विज्ञाणस्सिम निब्बिन्दन्ति । नो चेदं,
भिक्खवे, विज्ञाणस्स निस्सरणं अभविस्स नयिदं सत्ता विज्ञाणस्सा
निस्सरेय्युं । यस्मा च खो भिक्खवे, अत्थि विज्ञाणस्स निस्सरणं २० B. 26
तस्मा सत्ता विज्ञाणस्सा निस्सरन्ति ।

“यावकीवव्यच, भिक्खवे, सत्ता^१ इमेसं पञ्चनं उपादानक्षम्यानं
अस्सादं च अस्सादितो आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो
यथाभूत नाभव्यन्तंसु^२; नेव तावाहं^३, भिक्खवे, सत्ता सदेवका लोका
समारका सत्रहाका सस्समणब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय निस्सटा २५ R. ३१
विसंयुत्ता विष्पमुत्ता विमरियादीकतेन चेतसा विहरिसु । यतो च खो,
भिक्खवे, सत्ता इमेसं पञ्चनं उपादानक्षम्यानं अस्सादं च अस्सादितो

^१ चैतोविमुत्ति – सी०, रो० । ^२. रो० पीत्वके नत्थि । ^३ नाभव्यन्तंसु – सी० ।

४. ताव – रो० ।

आदीनवं च आदीनवतो निस्सरणं च निस्सरणतो यथाभूत अब्भञ्ज्ञसु, अथ, भिक्खवे, सत्ता सदेवका लोका समारका सब्रह्मिका ससमणत्राह्य-
णिया पजाय सदेवमनुसाय निस्सटा विसयुक्ता विष्पमुक्ता विमरियादी-
कतेन चेतसा विहरन्ति ।

२६. अभिनन्दनसुत्तं

३२. सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, रूपं अभिनन्दति, दुक्खं सो अभिनन्दति । यो दुक्खं अभिनन्दति, अपरिमुक्तो सो दुक्खस्मा ति वदामि । यो वेदनं अभिनन्दति .. यो सञ्चं अभिनन्दति .. यो सङ्घारे अभिनन्दति .. यो विज्ञाणं अभिनन्दति, दुक्खं सो अभिनन्दति । यो दुक्खं अभिनन्दति, अपरिमुक्तो सो दुक्खस्मा ति वदामि । यो च खो, भिक्खवे, रूपं नाभिनन्दति, दुक्खं सो नाभिनन्दति । यो दुक्खं नाभिनन्दति, परिमुक्तो सो दुक्खस्मा ति वदामि । यो वेदनं नाभिनन्दति .. यो सञ्चं नाभिनन्दति .. यो सङ्घारे नाभिनन्दति ... यो विज्ञाणं नाभिनन्दति, दुक्खं सो नाभिनन्दति । यो दुक्खं नाभिनन्दति, परिमुक्तो सो दुक्खस्मा ति वदामी” ति ।

३०. उप्पादसुत्तं

३३ सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, रूपस्स उप्पादो ठिति अभिनिब्बति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो रोगानं ठिति जरामरणस्स पातुभावो । यो वेदनाय .. पे०... यो सञ्जाय ... यो सङ्घारान .. यो विज्ञाणस्स उप्पादो ठिति अभिनिब्बति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो रोगानं ठिति जरामरणस्स पातुभावो । यो च खो, भिक्खवे, रूपस्स निरोधो वूपसमो अत्यङ्गमो^१, दुक्खस्सेसो निरोधो रोगान वूपसमो जरा-
मरणस्स अत्यङ्गमो । यो वेदनाय .. पे०... यो सञ्जाय ... यो सङ्घारान .. यो विज्ञाणस्स निरोधो वूपसमो अत्यङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो रोगान वूपसमो जरामरणस्स अत्यङ्गमो” ति ।

३१. अघमूलसुत्तं

३४. सावत्थिनिदानं । “अघं च, भिक्खवे, देसेस्तामि^२ अघमूलं च । तं सुणाय । कतमं च भिक्खवे अघ ? रूप, भिक्खवे, अघं वेदना

^१ अत्यगमो - रो० । २ देसेस्तामि - रो० ।

अधं सञ्ज्ञा अधं सङ्घारा अधं विज्ञाणं अधं । इदं वुच्चति. भिक्खवे, अधं । कतमं च, भिक्खवे, अधमूल ? यायं तप्हा पोनोभविका^१ नन्दी-रागसहगता^२ तत्र तत्राभिनन्दिनी, सेयथीद^३ – कामतण्हा भवतण्हा विभव-तप्हा । इदं वुच्चति, भिक्खवे, अधमूल^४” ति ।

३२. पभड्गुसुतं

३५. सावत्थिनिदानं । “पभड्गुं च, भिक्खवे, देसेस्सामि अप्प-
भड्गुं^५ च । तं सुणाथ । किञ्च, भिक्खवे, पभड्गु कि अप्पभड्गु ? रूपं,
भिक्खवे, पभड्गु । यो तस्स निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो इदं अप्पभड्गु ।
वेदना पभड्गु । यो तस्स निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो इदं अप्पभड्गु
सञ्ज्ञा पभड्गु... सङ्घारा पभड्गु । यो तेसं निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो
इदं अप्पभड्गु । विज्ञाणं पभड्गु । यो तस्स निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो
इदं अप्पभड्गु” ति ।

R. 33

भारवग्नो ततियो ।

तस्सुद्धान^६

भारं परिज्ञां अभिजानं, छन्दरागं चतुर्थकं ।
अस्सादा च तयो वुत्ता, अभिनन्दनमटुमं ।
उप्पादं अधमूलं च, एकादसमो पभड्गु ति ॥

३३. नतुम्हाकसुतं

३६. सावत्थिनिदानं । “यं, भिक्खवे, न तुम्हाकं, तं पजहथ । १५ B. 28
त वो पहीनं हिताय सुखाय भविस्सति । किञ्च, भिक्खवे, न तुम्हाकं ?
रूपं, भिक्खवे, न तुम्हाकं, तं पजहथ । त वो पहीन हिताय सुखाय भवि-
स्सति । वेदना, न तुम्हाकं, तं पजहथ । सा वो पहीना हिताय सुखाय
भविस्सति । सञ्ज्ञा न तुम्हाक ... सङ्घारा न तुम्हाकं, ते पजहथ । १६ R. 34
ते वो पहीना हिताय सुखाय भविस्सति । विज्ञाणं न तुम्हाकं, तं २०
पजहथ । तं वो पहीनं हिताय सुखाय भविस्सति ।

“सेयथापि, भिक्खवे, यं इमस्मि जेतवने तिणकटुसाखापलासं
तं जनो हरेय्य वा डहेय्य वा यथापच्चयं वा करेय्य । अपि नु तुम्हाकं
एवमस्स – ‘अम्ह जनो हरति वा डहति वा यथापच्चयं वा करोती’” ति ? २१

१. पोनोभविका – रो० । २. नन्दीराग – सी०, स्या०, रो० । ३. सेयथीद –
म० । ४. अप्पभड्गु – रो० । ५. तत्रुद्धान – रो० । ६. परिजान – रो० ।

अनुसेति तेन सहृं गच्छति । विज्ञाणं चे अनुसेति तेन सहृं गच्छति । रूपं चे, भन्ते, नानुसेति न तेन सहृं गच्छति । वेदनं चे ... सञ्ज्ञं चे ... सहृंरे चे ... विज्ञाणं चे नानुसेति न तेन सहृं गच्छति । इमस्स ख्वाहं, भन्ते, भगवता सहृंतेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्थं आजानामी” ति ।

“साधु साधु, भिक्खु ! साधु खो त्वं, भिक्खु, मया सहृंतेन ५ भासितस्स वित्थारेन अत्थं आजानामि । रूपं चे, भिक्खु, अनुसेति तेन सहृं गच्छति । वेदनं चे ... सञ्ज्ञं चे ... सहृंरे चे ... विज्ञाणं चे अनुसेति तेन सहृं गच्छति । रूपं चे, भिक्खु, नानुसेति न तेन सहृं गच्छति । वेदनं चे ... सञ्ज्ञं चे ... सहृंरे चे ... विज्ञाणं चे नानुसेति न तेन सहृं गच्छति । इमस्स खो, भिक्खु, मया सहृंतेन, भासितस्स १० एवं वित्थारेन अथो दट्टब्बो” ति ।

अथ खो सो भिक्खु भगवतो भासितं अभिनन्दित्वा अनुमोदित्वा R. 36 उद्वायासना भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिणं कर्त्वा पक्कामि” ।

अथ खो सो भिक्खु एको वूपकट्टो अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरत्तो नचिररसेव – यस्सत्याय कुलपुत्ता सम्मदेव अगारस्मा अनगारियं १५ पब्जन्ति तदनुत्तरं – ब्रह्मचरियपरियोसानं दिट्टेव धम्मे सयं अभिज्ञा, सच्चिकत्वा उपसम्पज्ज विहासि । “खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, करं करणीयं, नापरं इत्थत्याया” ति अब्ज्ञासि । अञ्जतरो च पन सो भिक्खु अरहतं अहोसी ति ।

३६. द्रुतियशब्दातरभिक्खुसुत्तं

३६. सावर्थिनिदानं । अथ खो अञ्जतरो भिक्खु येन भगवा २० ... प०... एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदबोच – “साधु मे, भन्ते, भगवा सहृंतेन धम्मं देसेतु यमहं भगवतो धम्मं सुत्वा एको वूपकट्टो अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरेय्य” ति ।

“यं खो, भिक्खु, अनुसेति तं अनुमीयति; यं अनुमीयति तेन सहृं गच्छति; यं नानुसेति न तं अनुमीयति^१; यं नानुमीयति न तेन २५ सहृं गच्छती” ति ।

“अञ्जतं, भगवा; अञ्जतं, सुगता” ति ।

१. पक्कामि – नी० । २. अनुमियति – स्वा० ।

“यथा कर्थं पत त्व, भिक्खु, मया सहित्वेन भासितस्स वित्थारेन
अत्थ आजानासी” ति ?

- “रूपं चे, भन्ते, अनुसेति त अनुमीयति; य अनुमीयति तेन सह्यं
गच्छति । वेदनं चे अनुसेति ... सञ्ज्ञं चे अनुसेति .. सह्यारे चे अनुसेति
५ ... विज्ञाणं चे अनुसेति तं अनुमीयति; यं अनुमीयति तेन सह्यं गच्छति ।
रूपं चे, भन्ते, नानुसेति न तं अनुमीयति; यं नानुमीयति न तेन सह्यं
R. 37 गच्छति । वेदनं चे नानुसेति ... सञ्ज्ञं चे नानुसेति .. सह्यारे चे नानु-
सेति ... विज्ञाणं चे नानुसेति न तं अनुमीयति । य नानुमीयति न तेन
सह्यं गच्छति । इमस्स ख्वाह^१, भन्ते, भगवता सहित्वेन भासितस्स एव
१० वित्थारेन अत्थं आजानामी” ति ।

“साधु साधु, भिक्खु ! साधु खो त्वं, भिक्खु, मया सहित्वेन
भासितस्स वित्थारेन अत्थ आजानासि । रूपं चे, भिक्खु^२, अनुसेति त
अनुमीयति । यं अनुमीयति तेन सह्यं गच्छति । वेदनं चे, भिक्खु ..
१५ सञ्ज्ञं चे, भिक्खु ... सह्यारे चे, भिक्खु ... विज्ञाणं चे, भिक्खु अनुसेति
तं अनुमीयति । यं अनुमीयति तेन सह्यं गच्छति । रूपं चे, भिक्खु,
नानुसेति न तं अनुमीयति, यं नानुमीयति न तेन सह्यं गच्छति । वेदन
चे नानुसेति ... सञ्ज्ञं चे नानुसेति .. सह्यारे चे नानुसेति .. विज्ञाण
चे नानुसेति न तं अनुमीयति । यं नानुमीयति न तेन सह्यं गच्छति ।
२० इमस्स खो, भिक्खु, मया सहित्वेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्थो
ददुव्वो” ति । अञ्जतारो च पन सो भिक्खु अरहतं अहोसी ति ।

३७. आनन्दसुत्तं

४०. सावित्थिनिदानं । श्रथ खो .. पे०.. एकमन्त निसिन्नं खो
B. 31 आयस्मन्तं आनन्दं भगवा एतद्वोच -
- “सचे तं, आनन्द, एवं पुच्छेयुं - ‘कतमेसं, आवुसो आनन्द,
धम्मानं उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, छित्स^३’ अञ्जथतं
२५ पञ्जायती” ति । एवं पुद्दो त्वं, आनन्द, किन्ति व्याकरेयासी^४” ति ?
- R. 38 “सचे मं, भन्ते, एव पुच्छेयुं - ‘कतमेसं, आवुसो आनन्द, धम्मानं
उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, छित्स अञ्जथतं पञ्जायती

^१ खोह - नी०, रो० । ^२ भिक्खवे - रो० । ^३ छितान - व्या०, रो० ।

^४. व्याकरेयासी - रो० ।

ति ? एवं पुट्ठोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं – ‘रूपस्स खो, आवुसो, उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायति । वेद-नाय ... सञ्जाय ... सञ्ज्ञारानं ... विज्ञाणस्स उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायति । इमेसं खो, आवुसो, धम्मानं उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जा-⁵ यती’ ति । एवं पुट्ठोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं’ ति ।

“साधु साधु, आनन्द ! रूपस्स खो, आनन्द, उप्पादो पञ्जा-यति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायति । वेदनाय ... सञ्जाय ... सञ्ज्ञारानं ... विज्ञाणस्स उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जा-यति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायति । इमेसं खो, आनन्द, धम्मानं ¹⁰ उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायती ति । एवं पुट्ठो त्वं, आनन्द, एवं व्याकरेयासी” ति ।

३८. दुतियग्रानन्दसुत्तं

४१. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिंबं खो आयस्मन्तं आनन्दं भगवा एतद्वोच –

“सचे तं, आनन्द, एवं पुच्छेयुः – ‘कतमेसं, आवुसो आनन्द, धम्मानं उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायित्थ ? कतमेसं धम्मानं उप्पादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जा-यिस्सति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायिस्सति ? कतमेसं धम्मानं उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायती’ ति ? एवं पुट्ठो त्वं, आनन्द, किन्ति व्याकरेयासी” ति ? ¹⁵

“सचे मं, भन्ते, एवं पुच्छेयुः – ‘कतमेसं, आवुसो आनन्द, धम्मानं उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जा-यित्थ ? कतमेसं धम्मानं उप्पादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जा-यिस्सति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायिस्सति ? कतमेसं धम्मानं उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायती’ ति ? ²⁰

एवं पुट्ठोहं, भन्ते, एवं व्याकरेय – ‘य खो, आवुसो, रूपं अतीतं निश्च विपरिणतं तस्स उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जन-थत्तं पञ्जायित्थ । या वेदना अतीता निश्च विपरिणता तस्सा उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठिताय अञ्जनथत्तं पञ्जायित्थ । या सञ्जा ... ये सञ्ज्ञारा अतीता निश्च विपरिणता तेसं उप्पादो ²⁵ ।

B 32

R. 99

३०

पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायित्थ । यं विञ्जाणं अतीतं निरुद्धं विपरिणतं तस्स उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायित्थ । इमेसं खो, आवुसो, धम्मानं उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जनथत्तं

५ पञ्जायित्थ ।

‘यं खो, आवुसो, रूपं अजातं अपातुभूतं तस्स उप्पादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जायिस्सति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायिस्सति । या वेदना अजाता अपातुभूता तस्सा उप्पादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जायिस्सति, ठित्याय अञ्जनथत्तं पञ्जायिस्सति । या सञ्ज्ञा .पे० ये

१० सङ्घारा अजाता अपातुभूता तेसं उप्पादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जायिस्सति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायिस्सति । यं विञ्जाणं अजातं अपातुभूतं तस्स उप्पादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जायिस्सति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायिस्सति । इमेसं खो, आवुसो, धम्मान उप्पादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जायिस्सति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायिस्सति ।

१५ ‘यं खो, आवुसो, रूपं जातं पातुभूतं तस्स उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायति । या वेदना जाता पातुभूता ... पे०... या सञ्ज्ञा .. ये सङ्घारा जाता पातुभूता तेसं उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायति । यं विञ्जाणं जातं पातुभूतं तस्स उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, २० ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायति । इमेसं खो, आवुसो, धम्मान उप्पादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायती’ ति । एवं पुट्टोहं, भन्ते, एवं व्याकरेयं” ति ।

B. 33 “साधु, साधु, आनन्द ! यं खो, आनन्द, रूपं अतीतं निरुद्धं विपरिणतं तस्स उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायित्थ । या वेदना ... या सञ्ज्ञा ... ये सङ्घारा ... विञ्जाणं अतीतं निरुद्धं विपरिणतं तस्स उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायित्थ । इमेस खो, आनन्द, धम्मानं उप्पादो पञ्जायित्थ, वयो पञ्जायित्थ, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायित्थ ।

R. 40 २५ ३० “यं खो, आनन्द, रूपं अजातं अपातुभूतं तस्स उप्पादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जायिस्सति, ठित्स्स अञ्जनथत्तं पञ्जायिस्सति ।

या वेदना ... या सञ्ज्ञा ... ये सञ्चारा ... यं विज्ञाणं अजातं अपातुभूतं तस्स उपादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जायिस्सति, ठित्स्स अञ्जथत्तं पञ्जायिस्सति । इमेसं खो, आनन्द, धम्मानं उपादो पञ्जायिस्सति, वयो पञ्जायिस्सति, ठित्स्स अञ्जथत्तं पञ्जायिस्सति ।

“यं खो, आनन्द, रूपं जातं पातुभूत तस्स उपादो पञ्जायति, ५ वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जथत्तं पञ्जायति । या वेदना जाता पातुभूता .. या सञ्ज्ञा ... ये सञ्चारा .. यं विज्ञाणं जातं पातुभूतं तस्स उपादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जथत्तं पञ्जायति । इमेसं खो, आनन्द, धम्मानं उपादो पञ्जायति, वयो पञ्जायति, ठित्स्स अञ्जथत्तं पञ्जायती ति । एवं पुटो त्व, आनन्द, एवं व्याकरेय्यासी” ति । १०

३६. अनुधम्मसुत्तं

४२. सावत्थिनिदानं । “धम्मानुधम्मप्पटिप्पन्नस्स, भिक्खवे, भिक्खुनो अयमनुधम्मो होति यं रूपे निब्बिदाबहुलो” विहरेय्य, वेदनाय निब्बिदाबहुलो विहरेय्य, सञ्ज्ञाय निब्बिदाबहुलो विहरेय्य, सञ्चारेसु निब्बिदाबहुलो विहरेय्य, विज्ञाणे निब्बिदाबहुलो विहरेय्य । यो^१ रूपे निब्बिदाबहुलो विहरन्तो, वेदनाय ... सञ्ज्ञाय ... सञ्चारेसु १५ निब्बिदाबहुलो विहरन्तो, विज्ञाणे निब्बिदाबहुलो विहरन्तो रूपं परिजानाति, वेदनं ... सञ्ज्ञा ... सञ्चारे ... विज्ञाणं परिजानाति, सो रूपं परिजानं वेदनं ... सञ्ज्ञा ... सञ्चारे ... विज्ञाणं परिजानं परिमुच्चति रूपम्हा, परिमुच्चति वेदनाय, परिमुच्चति सञ्ज्ञाय, परिमुच्चति सञ्चारेहि, परिमुच्चति विज्ञाणम्हा, परिमुच्चति जातिया जरामरणेन २० सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, परिमुच्चति दुक्खस्मा ति वदामी” ति ।

B 34,
R 41

४०. द्रुतियश्चनुधम्मसुत्तं

४३. सावत्थिनिदानं । “धम्मानुधम्मप्पटिप्पन्नस्स^२, भिक्खवे, भिक्खुनो अयमनुधम्मो होति यं रूपे अनिच्छानुपस्ती विहरेय्य ... पे०... परिमुच्चति दुक्खस्मा ति वदामी” ति ।

25

१. ० बहुल - रो० । २. सो - ती०, स्या०, रो० । ३. धम्मानुधम्मप्पटिप्पन्नस्स - गो०, स्या०, रो० ।

४१. तत्त्विथश्रुधम्मसुत्तं

४४. सावत्थिनिदानं । “धम्मानुधम्मपटिप्रस्तस, भिक्खवे,
भिक्खुनो अथमनुधम्मो होति य रूपे दुक्खानुपस्सी विहरेय्य ... पे० ..
परिमुच्चति दुक्खस्मा ति वदामी” ति ।

४२. चतुर्थश्रुधम्मसुत्तं

४५. सावत्थिनिदानं । “धम्मानुधम्मपटिप्रस्तस, भिक्खवे,
५ भिक्खुनो अथमनुधम्मो होति य रूपे अनत्तानुपस्सी विहरेय्य, वेदनाय ..
सञ्चाय .. सङ्घारेसु ... विज्ञाणे अनत्तानुपस्सी विहरेय्य । यो’ रूपे
अनत्तानुपस्सी विहरन्ते .. पे० .. रूपं परिजानाति, वेदनं .. सञ्चाय ..
सङ्घारे ... विज्ञाणं परिजानाति, सो रूपं परिजानं वेदनं ... सञ्चाय ..
सङ्घारे ... विज्ञाणं परिजानं परिमुच्चति रूपम्हा, परिमुच्चति वेदनाय,
१० परिमुच्चति सञ्चाय, परिमुच्चति सङ्घारेहि, परिमुच्चति विज्ञाणम्हा,
परिमुच्चति जातिया जरामरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि
उपायासेहि, परिमुच्चति दुक्खस्मा ति वदामी” ति ।

नतुम्हाकवग्गो चतुर्थो ।

तस्मृहान

R. 42

नतुम्हाकेन द्वे वुत्ता, भिक्खूहि अपरे दुवे ।
आनन्देन च द्वे वुत्ता, अनुधम्मेहि द्वुका ति ॥

४३. अत्तदीपसुत्तं

B. 35 15 ४६. सावत्थिनिदानं । “अत्तदीपा, भिक्खवे, विहरथ अत्त-
सरणा अनञ्जासरणा, धम्मदीपा धम्मसरणा अनञ्जासरणा । अत्तदीपान,
भिक्खवे, विहरतं अत्तसरणान अनञ्जासरणान, धम्मदीपान धम्मसरणान
अनञ्जासरणान योनि^१ उपपरिक्षितब्बा^२ । किजातिका सोकपरिदेव-
दुक्खदोमनस्सुपायासा किपहोतिका ति ?

२० “किजातिका च, भिक्खवे, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा
किपहोतिका ? इध, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियान अदस्सावी
अरियथम्मस्स अकोविदो अरियधम्मे अविनीतो सप्तुरिसान अदस्सावी

^१ सो—सी०, स्या०, रो० । ^२ योनिसोब — स्या०, योनि एव — ती०, रो० ।

२ उपपरिक्षितब्बो — सी०, स्या०, रो० ।

सप्तुरिसधम्मस्स अकोविदो सप्तुरिसधम्मे अविनीतो रूपं अत्ततो समनु-
पस्ति, रूपवत्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा रूपं, रूपस्मि वा अत्तानं। तस्स
तं रूपं विपरिणमति अञ्जनथा च होति। तस्स रूपविपरिणामञ्जनथा-
भावा उपज्जन्ति सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासा। वेदनं अत्ततो समनु-
पस्ति वेदनावत्तं वा अत्तानं, अत्तनि वा वेदनं, वेदनाय वा अत्तानं। ५

तस्स सा वेदना विपरिणमति, अञ्जनथा च होति। तस्स वेदना-
विपरिणामञ्जनथाभावा उपज्जन्ति सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासा।
सञ्जं अत्ततो समनुपस्ति ... सङ्खारे अत्ततो समनुपस्ति .. विञ्जाण
अत्ततो समनुपस्ति, विञ्जाणवत्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा विञ्जाणं,
विञ्जाणस्मि वा अत्तानं। तस्स तं विञ्जाणं विपरिणमति, अञ्जनथा १० R. 43
च होति। तस्स विञ्जाणविपरिणामञ्जनथाभावा उपज्जन्ति सोक-
परिदेवदुखदोमनस्सुपायासा।

“रूपस्स त्वेव, भिक्खवे, अनिच्छतं विदित्वा विपरिणामं विरागं
निरोधं पुब्वे चेव रूपं एतरहि च सब्बं रूपं अनिच्छं दुक्खं विपरिणामधम्मं
ति एवमेतं यथाभूतं सम्पर्जन्नाय पस्तो ये सोकपरिदेवदुखद- १५
दोमनस्सुपायासा ते पहीयन्ति। तेसं पहाना’ न परितस्ति, अपरितस्सं
सुखं विहरति, सुखविहारी^१ भिक्खु ‘तदङ्गनिबुतो’ ति वुच्चति। वेदनाय

त्वेव, भिक्खवे, अनिच्छतं विदित्वा विपरिणाम विरागं निरोधं पुब्वे चेव
वेदना एतरहि च सब्बा वेदना अनिच्छा दुखावा विपरिणामधम्मा ति
एवमेतं यथाभूतं सम्पर्जन्नाय पस्तो ये सोकपरिदेवदुखदोमनस्सु- २० B. 36
पायासा ते पहीयन्ति। तेसं पहाना न परितस्ति, अपरितस्सं सुखं
विहरति, सुखविहारी भिक्खु ‘तदङ्गनिबुतो’ ति वुच्चति। सञ्जाय

.. सङ्खारानं त्वेव, भिक्खवे, अनिच्छतं विदित्वा विपरिणामं विरागं
निरोधं पुब्वे चेव सङ्खारा एतरहि च सब्बे सङ्खारा अनिच्छा दुखावा
विपरिणामधम्मा ति एवमेतं यथाभूतं सम्पर्जन्नाय पस्तो ये सोकपरि- २५

देवदुखदोमनस्सुपायासा ते पहीयन्ति। तेसं पहाना न परितस्ति,
अपरितस्सं सुखं विहरति सुखविहारी भिक्खु ‘तदङ्गनिबुतो’ ति
वुच्चति। विञ्जाणस्स त्वेव, भिक्खवे, अनिच्छतं विदित्वा विपरिणामं
विराग निरोध पुब्वे चेव विञ्जाणं एतरहि च सब्बं विञ्जाणं अनिच्छं
दुखं विपरिणामधम्मं ति एवमेतं यथाभूतं सम्पर्जन्नाय पस्तो ३०

१. पहाना – सौ०। २. सुखं विहार – रो०।

ये सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा ते पहीयन्ति । तेऽन पहाना न पर्स्ति सति, अपरितसं सुखं विहरति, सुखविहारी भिक्खु तदङ्गमित्वान् ति वृच्छती” ति ।

४४. पटिपदासुतं

R. 44

४५. सावित्रिनिदानं ।

- “सक्कायसमुदयगामिनि च वो, भिक्खवे,
 ५ पटिपदं देसेसामि” सक्कायनिरोधगामिनि च पटिपदं । तं नुणाथ ।
 कतमा च, भिक्खवे, सक्कायसमुदयगामिनी पटिपदा ? इव, निकलवे,
 अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियानं अदत्सावी अरियवन्मत्स अकोविदो
 अरियधम्मे अविनीतो, सप्तुरित्तानं अदत्सावी सप्तुरित्तवन्मत्स अको-
 विदो सप्तुरित्तधम्मे अविनीतो रूपं अत्ततो समनुपस्त्ति, रूपवत्तं वा
 १० अत्तानं; अत्तनि वा रूपं, रूपस्मि वा अत्तानं । वेदनं अत्ततो ... सञ्चां ...
 सञ्चारे ... विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्त्ति, विज्ञाणवत्तं वा अत्तानं;
 अत्तनि वा विज्ञाणं, विज्ञाणर्त्तमि वा अत्तानं । अयं वृच्छति, भिक्खवे,
 ‘सक्कायसमुदयगामिनी पटिपदा, सक्कायसमुदयगामिनी पटिपदा’ ति ।
 इति हिंदं, भिक्खवे, वृच्छति ‘दुक्खसमुदयगामिनी समनुपस्त्तना’ ति ।
 १५ अयमेवेत्य अत्थो ।

B. 37

- “कतमा च, भिक्खवे, सक्कायनिरोधगामिनी पटिपदा ? इव,
 भिक्खवे, सुतवा अरियसावको अरियानं दत्सावी अरियवन्मत्स कोविदो
 अरियधम्मे सुविनीतो, सप्तुरित्तानं दत्सावी सप्तुरित्तवन्मत्स कोविदो
 सप्तुरित्तधम्मे सुविनीतो न रूपं अत्ततो समनुपस्त्ति, न रूपवत्तं वा
 २० अत्तानं; न अत्तनि वा रूपं, न रूपस्मि वा अत्तानं । न वेदनं अत्ततो
 ... न सञ्चां ... न सञ्चारे ... न विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्त्ति, न
 विज्ञाणवत्तं वा अत्तानं; न अत्तनि वा विज्ञाणं, न विज्ञाणर्त्तमि
 वा अत्तानं । अयं वृच्छति, भिक्खवे, ‘सक्कायनिरोधगामिनी
 पटिपदा, सक्कायनिरोधगामिनी पटिपदा’ ति । इति हिंदं, भिक्खवे.
 २५ वृच्छति ‘दुक्खनिरोधगामिनी समनुपस्त्तना’ ति । अयमेवेत्य अत्थो” ति ।

४५. अनिच्छवसुतं

R. 45

४६. सावित्रिनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, अनिच्छं । यदनिच्छं
 तं दुक्खं; यं दुक्खं तदनत्ता; यदनत्ता तं नैतं मम, नेतोहमस्मि,

१. देविस्तामि – ती०, रो० । २–२. स्ता० प्रोत्यके नौदि ।

न मेसो अर्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्पञ्ज्ञाय दट्टब्बं । एवमेतं यथाभूतं सम्पञ्ज्ञाय पस्सतो चित्तं विरज्जति विमुच्चति अनुपादाय आसवेहि । वेदना अनिच्चा .. सञ्ज्ञा .. सञ्चारा .. विज्ञाण अनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं, यं दुक्खं तदनत्ता, यदनत्ता तं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अर्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्पञ्ज्ञाय दट्टब्बं । ५
एवमेतं यथाभूत सम्पञ्ज्ञाय पस्सतो चित्तं विरज्जति विमुच्चति अनु-पादाय आसवेहि । रूपधातुया चे, भिक्खवे, भिक्खुनो चित्तं विरतं विमुतं होति अनुपादाय आसवेहि, वेदनाधातुया .. पे०.. सञ्ज्ञा-धातुया ... सञ्चारधातुया ... विज्ञाणधातुया चे, भिक्खवे, भिक्खुनो चित्तं विरतं विमुतं होति अनुपादाय आसवेहि । विमुतत्ता^१ ठिंतं । १०
ठितत्ता सन्तुसितं^२ । सन्तुसितत्ता न परितस्सति । अपरितस्सं पच्च-तञ्जेव परिनिब्बायति । 'खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीय, नापरं इत्थत्ताया' ति पजानाती' ति ।

४६. द्रुतियश्चनिच्चसुतं

४६. सावत्थ्यनिदानं । "रूपं, भिक्खवे, अनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्खं; यं दुक्खं तदनत्ता, यदनत्ता तं 'नेतं. मम, नेसोहमस्मि, न १५
मेसो अर्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्पञ्ज्ञाय दट्टब्बं । वेदना अनिच्चा .. सञ्ज्ञा अनिच्चा ... सञ्चारा अनिच्चा ... विज्ञाणं अनिच्च । यदनिच्चं त दुक्खं; यं दुक्खं तदनत्ता; यदनत्ता तं 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अर्ता' ति एवमेतं यथाभूतं सम्पञ्ज्ञाय दट्टब्बं ।

"एवमेतं यथाभूतं सम्पञ्ज्ञाय पस्सतो पुब्बन्तानुदिष्टियो २० B. 38
न होन्ति । पुब्बन्तानुदिष्टीनं असति, अपरन्तानुदिष्टियो न होन्ति । अपरन्तानुदिष्टीनं असति, थामसो परामासो न होति । थामसे परामासे २५ R. 46
असति, रूपस्मि ... वेदनाय ... सञ्ज्ञाय ... सञ्चारेसु ... विज्ञाणस्मि चित्तं विरज्जति विमुच्चति अनुपादाय आसवेहि । विमुतत्ता ठिंतं, ठितत्ता सन्तुसितं, सन्तुसितत्ता न परितस्सति । अपरितस्सं पच्चत-ञ्जेव परिनिब्बायति । 'खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया' ति पजानाती' ति ।

१. विमुतत्ता - रो० । २. सन्तुसितं - रो० ।

४७. समनुपस्सनासुत्तं

५०. सावत्थिनिदान । “ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा अनेकविहितं अत्तान समनुपस्समाना समनुपस्सन्ति, सब्जेते” पञ्चुपादानकल्पन्धे समनुपस्सन्ति, एतेस वा अञ्जतर । कतमे पञ्च ? इध, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियान अदस्सावी अरियधम्मस्स ५ अकोविदो अरियधम्मे अविनीतो, सप्तुरिसान अदस्सावी सप्तुरिसधम्मस्स अकोविदो सप्तुरिसधम्मे अविनीतो रूपं अत्ततो समनुपस्सति, रूपवन्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा रूपं, रूपस्मि वा अत्तानं । वेदनं . सञ्चां ... सङ्घारे .. विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति, विज्ञाणवन्त वा अत्तान; अत्तनि वा विज्ञाण, विज्ञाणस्मि वा अत्तान ।

१० “इति अयं चेव समनुपस्सना ‘अस्मी’ ति चस्स अविगतं होति । ‘अस्मी’ ति खो पन, भिक्खवे, अविगते पञ्चन्न इन्द्रियान अवकक्षिति होति – चक्षुन्द्रियस्स सोतिन्द्रियस्स धनिन्द्रियस्स जिविन्द्रियस्स कायि- न्द्रियस्स । अत्थि, भिक्खवे, मनो, अत्थि धम्मा, अत्थि अविज्ञाधातुं” । अविज्ञासम्पफ्सजेन, भिक्खवे, वेदपितेन फुटुस्स अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स १५ ‘अस्मी’ ति पिस्स होति; ‘अयमहमस्मी’ ति पिस्स होति, ‘भविस्स’ ति पिस्स होति, ‘न भविस्स’ ति पिस्स होति; ‘रूपी भविस्स’ ति पिस्स होति; ‘अरूपी भविस्स’ ति पिस्स होति; ‘सञ्ची भविस्स’ ति पिस्स होति; ‘असञ्ची भविस्स’ ति पिस्स होति; ‘नेवसञ्चीनासञ्ची भविस्स’ ति पिस्स होति ।

B. 39, 20
R 47

“तिद्वन्तेव^१ खो, भिक्खवे, तत्थेव पञ्चन्नियानि । अत्थेत्य सुतवतो अरियसावकस्स अविज्ञा पहीयति, विज्ञा उपज्जति । तस्स अविज्ञाविराग विज्ञुप्पादा ‘अस्मी’ ति पिस्स न होति; ‘अयमहमस्मी’ ति पिस्स न होति; ‘भविस्स’ ति न भविस्सं ति ... रूपी ... अरूपी ... सञ्ची ... असञ्ची ... नेवसञ्चीनासञ्ची भविस्स ति पिस्स न होती” ति ।

४८. खन्धसुत्तं

५१. सावत्थिनिदानं । “पञ्च, भिक्खवे, खन्ध देसेसामि पञ्चुपादानकल्पन्धे च । तं सुणाथ । कतमे च, भिक्खवे, पञ्चकल्पन्धे ?

^१ सब्जे ते – सी०, स्या०, रो० । २ ग्रष्टिगत – स्या०, रो० । ३ विज्ञाधातु – रो० । ४. तिद्वन्ति – सी०, स्या०, रो० ।

यं किञ्चिच्च, भिक्खवे, रूपं अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं अज्ज्ञत्तं वा बहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं दूरे सन्ति के वा, अयं वुच्चति रूपक्खन्धो । या काचि वेदना ... पे०... या काचि सञ्चा ... ये केचि सञ्चारा अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं अज्ज्ञत्तं^३ वा बहिद्वा वा ओलारिका वा सुखुमा वा ... पे०... अयं वुच्चति सञ्चारक्खन्धो^४ । यं किञ्चिच्च ५ विञ्चाणं अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं अज्ज्ञत्तं वा बहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं दूरे सन्ति के वा, अयं वुच्चति विञ्चाण-क्खन्धो । इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे, पञ्चक्खन्धा ।

“कतमे च, भिक्खवे, पञ्चुपादनक्खन्धा ? यं किञ्चिच्च, भिक्खवे, रूपं अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं ... पे०... यं दूरे सन्ति के वा सासवं उपादानियं, १० अयं वुच्चति रूपुपादानक्खन्धो^५ । या काचि वेदना ... पे०... या दूरे सन्ति के वा सासवा उपादानिया, अयं वुच्चति वेदनुपादानक्खन्धो । या काचि सञ्चा ... पे०... या दूरे सन्ति के वा सासवा उपादानिया, अयं वुच्चति सञ्चुपादानक्खन्धो । ये केचि सञ्चारा ... पे०... सासवा उपादानिया, अयं वुच्चति सञ्चारुपादानक्खन्धो । यं किञ्चिच्च विञ्चाणं १५ R. 48 अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं ... पे०... यं दूरे सन्ति के वा सासवं उपादानियं, अयं वुच्चति विञ्चाणुपादानक्खन्धो । इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे, पञ्चु-पादानक्खन्धा” ति ।

४६. सोणसुत्तं

५२. एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा राजगहे विहरति वेलुवने कलन्दकनिवापे । अथ खो सोणो गहपतिपुतो येन भगवा तेनुपसङ्ख्यमि २० B. 40 .. पे०.. एकमन्तं निसिन्ध खो सोणं गहपतिपुतं भगवा एतदवोच –

“ये हि केचि, सोण, समणा वा ब्राह्मणा वा अनिच्छेन रूपेन दुक्खेन विपरिणामधम्मेन ‘सेय्योहमस्मी’ ति वा समनुपस्सन्ति; ‘सदिसो-हमस्मी’ ति वा समनुपस्सन्ति; ‘हीनोहमस्मी’ ति वा समनुपस्सन्ति; किमञ्चात्र^६ यथाभूतस्स अदस्सना ? अनिच्चाय वेदनाय दुक्खाय विपरिणामधम्माय ‘सेय्योहमस्मी’ ति वा समनुपस्सन्ति; ‘सदिसोहमस्मी’ ति वा समनुपस्सन्ति; ‘हीनोहमस्मी’ ति वा समनुपस्सन्ति; किमञ्चात्र

१. अज्ज्ञत्ता – स्या० । २. सञ्चारक्खन्धा – रो० । ३. रूपुपादानक्खन्धो – सी०, स्या० ।
४. किमञ्चात्र – सी० रो० ।

यथा नूनम् अदस्यता ? अनिच्छाय चक्षाय ... अनिच्छेहि चह्वारेहि
हुक्तेहि विपरिधानवन्नेहि जियोहनस्तीं ति वा सननुपस्थितिः; चादिसो-
हनस्तीं ति वा सननुपस्थितिः; हीयोहनस्तीं ति वा सननुपस्थितिः
किनचन्नाव यथानूनम् अदस्यता ? अनिच्छेत विच्छापेन हुक्तेन
५ विपरिधानवन्नेन जियोहनस्तीं ति वा सननुपस्थितिः; चादिसोहनस्तीं
ति वा सननुपस्थितिः; हीयोहनस्तीं ति वा सननुपस्थितिः; किनचन्नाव
यथानूनम् अदस्यता ?

“ये च हो केचि, नोण, ननावा वा शाह्यावा वा अनिच्छे त
हेतु हुक्तेन विपरिधानवन्नेन जियोहनस्तीं ति पि न सननुपस्थितिः;
१० चादिसोहनस्तीं ति पि न सननुपस्थितिः; हीयोहनस्तीं ति पि न
सननुपस्थितिः; किनचन्नाव यथानूनम् इस्तवा ? अनिच्छाय वेच-
काय ... अनिच्छाय चक्षाय ... अनिच्छेहि चह्वारेहि ... अनिच्छेत
विच्छापेन हुक्तेन विपरिधानवन्नेन जियोहनस्तीं ति पि न सननु-
पस्थितिः; चादिसोहनस्तीं ति पि न सननुपस्थितिः; हीयोहनस्तीं ति
१५ पि न सननुपस्थितिः; किनचन्नाव यथानूनम् इस्तवा ?

“तं कि सञ्चासि, नोण, रूपे निच्छं वा अनिच्छं वा” ति ?

“अनिच्छं, नन्ते” ।

“यं पतानिच्छं हुक्तं वा तं मुखं वा” ति ?

“हुक्तं, नन्ते” ।

२० “यं पतानिच्छं हुक्तं विपरिधानवन्नं कल्पं तु तं सननुपस्थितिः—
‘एतं नन्, एसोहनस्ति, एसो ने अत्ता’” ति ?

“नो हेतु, नन्ते” ।

“देवता विच्छा वा अनिच्छा वा” ति ?

“अनिच्छा, नन्ते” ।

२५ “सञ्जा ... चह्वारा ... विच्छायं निच्छं वा अनिच्छं
वा” ति ?

“अनिच्छं, नन्ते” ।

“यं पतानिच्छं हुक्तं वा तं मुखं वा” ति ?

“हुक्तं, नन्ते” ।

३० “यं पतानिच्छं हुक्तं विपरिधानवन्नं कल्पं तु तं सननु-
पस्थितिः—‘एतं नन्, एसोहनस्ति, एसो ने अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“तस्मातिह, सोण, यं किञ्चिच रूपं अतीतानागतपञ्चुप्पश्च
अज्जत्तं वा बहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं
दूरे सन्ति के वा, सब्बं रूपं ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति
एवमेतं यथाभूतं सम्पर्चन्नाय दट्टब्बं । या काचि वेदना .. या काचि ५
सञ्चाणा ... ये केचि सञ्चारा । यं किञ्चिच विञ्चाणं अतीतानागत-
पञ्चुप्पश्चं अज्जत्तं वा बहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा
पणीतं वा यं दूरे सन्ति के वा, सब्बं विञ्चाणं ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि,
न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्पर्चन्नाय दट्टब्बं ।

“एवं परसं, सोण, सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निबिद्ध- १०
न्दति, वेदनाय पि निबिन्दति, सञ्चाणाय पि निबिन्दति, सञ्चारेसु पि
निबिन्दति, विञ्चाणस्मि पि निबिन्दति । निबिन्दं विरज्जति,
विरागा विमुच्चति । विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति । ‘खीणा
जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजा-
नाती” ति ।

15

५०. दुतियसोणसुतं

५३. एव मे सुतं । एकं समयं भगवा राजगहे विहरति वेलुवने
कलन्दकनिवापे । अथ खो सोणो गहपतिपुतो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति,
उपसङ्क्षिप्तिवा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं
निसिन्नं खो सोणं गहपतिपुतं भगवा एतदवोच –

“ये हि केचि, सोण, समणा वा ब्राह्मणा वा रूपं नप्पजानन्ति, २०
रूपसमुदयं नप्पजानन्ति, रूपनिरोधं नप्पजानन्ति, रूपनिरोधगमिनिं
पटिपदं नप्पजानन्ति; वेदनं नप्पजानन्ति, वेदनासमुदयं नप्पजानन्ति,
वेदनानिरोधं नप्पजानन्ति, वेदनानिरोधगमिनिं पटिपदं नप्पजानन्ति;
सञ्चं नप्पजानन्ति ... पे०... सञ्चारे नप्पजानन्ति, सञ्चारसमुदयं नप्प-
जानन्ति, सञ्चारनिरोधं नप्पजानन्ति, सञ्चारनिरोधगमिनिं पटिपदं २५
नप्पजानन्ति, विञ्चाणं नप्पजानन्ति, विञ्चाणसमुदयं नप्पजानन्ति,
विञ्चाणनिरोधं नप्पजानन्ति, विञ्चाणनिरोधगमिनिं पटिपदं
नप्पजानन्ति, न मे ते, सोण, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेसु वा
समणसम्मता ब्राह्मणेसु वा ब्राह्मणसम्मता, न च पन ते श्रायस्मन्तो

त० २-३६

सामञ्जन्त्यं वा ब्रह्मञ्जन्त्यं वा दिष्टेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छ-
क्त्वा उपसम्पज्ज विहरन्ति ।

B. 42,
R. 51

- “ये च खो केचि, सोण, समणा वा ब्राह्मणा वा रूप पजानन्ति,
रूपसमुदयं पजानन्ति, रूपनिरोधं पजानन्ति, रूपनिरोधगामिनि पटि-
5 पदं पजानन्ति; वेदनं पजानन्ति ... पे०.. सञ्ज पजानन्ति सङ्घारे
पजानन्ति ... विज्ञाणं पजानन्ति, विज्ञाणसमुदय पजानन्ति,
विज्ञाणनिरोधं पजानन्ति, विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिष्ठ पजा-
नन्ति, ते च खो मे, सोण, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेसु चेव समण-
सम्मता ब्राह्मणेसु च ब्राह्मणसम्मता, ते च पनायस्मन्तो सामञ्जन्त्य
10 च ब्रह्मञ्जन्त्य च दिष्टेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छक्त्वा उपसम्पज्ज
विहरन्ती” ति ।

५१. नन्दिकखयसुत्तं

५४. सावत्थिनिदानं । “अनिच्चव्यवेव, भिक्खवे, भिक्खु रूपं
अनिच्चं ति पस्सति सास्स होति सम्मादिष्टि । सम्मा पस्स निब्ब-
न्दति । नन्दिकखया रागकखयो, रागकखया नन्दिकखयो । नन्दिराग-
25 कखया चित्तं विमुत्तं सुविमुत्त ति वुच्चति । अनिच्चव्यवेव, भिक्खवे,
भिक्खु वेदनं अनिच्चं” ति पस्सति । सास्स होति सम्मादिष्टि । सम्मा
पस्सं निब्बन्दति । नन्दिकखया रागकखयो, रागकखया नन्दिकखयो ।
नन्दिरागकखया चित्तं विमुत्तं सुविमुत्त ति वुच्चति । अनिच्चव्यवेव,
भिक्खवे, भिक्खु सञ्जं अनिच्चं ति पस्सति .. पे०.. अनिच्चव्यवेव
भिक्खवे, भिक्खु सङ्घारे अनिच्चा ति पस्सति । सास्स होति सम्मा-
दिष्टि । सम्मा पस्सं निब्बन्दति । नन्दिकखया रागकखयो, रागकखया
नन्दिकखयो । नन्दिरागकखया चित्त विमुत्तं सुविमुत्त ति वुच्चति ।
अनिच्चव्यवेव, भिक्खवे, भिक्खु विज्ञाण अनिच्च ति पस्सति ।
सास्स होति सम्मादिष्टि । सम्मा पस्सं निब्बन्दति । नन्दिकखया राग-
25 कखयो, रागकखया नन्दिकखयो । नन्दिरागकखया चित्त विमुत्तं सुविमुत्त
ति वुच्चती” ति ।

४२. दुतियनन्दिकवयसुत्तं

५५. सावर्थिनिदानं । “रूप, भिक्खवे, योनिसो मनसि करोथ,
रूपनिच्छतं च यथाभूतं समनुपस्सथ । रूपं, भिक्खवे, भिक्खु योनिसो
मनसि करोन्तो, रूपनिच्छतं च यथाभूतं समनुपस्सन्तो रूपस्मि
निबिन्दति । नन्दिकवया रागकवयो, रागकवया नन्दिकवयो । नन्दि-
रागकवया चित्तं विमुत्तं सुविमुत्तं ति वुच्चति । वेदन, भिक्खवे,
योनिसो मनसि करोथ, वेदनानिच्छतं यथाभूतं समनुपस्सथ । वेदन,
भिक्खवे, भिक्खु योनिसो मनसि करोन्तो, वेदनानिच्छतं च यथाभूतं
समनुपस्सन्तो वेदनाय निबिन्दति । नन्दिकवया रागकवयो, रागकवया
नन्दिकवयो । नन्दिरागकवया चित्तं विमुत्तं सुविमुत्तं ति वुच्चति ।
सञ्जां भिक्खवे ... सङ्घारे, भिक्खवे, योनिसो मनसि करोथ, सङ्घारा-
निच्छतं च यथाभूतं समनुपस्सथ । सङ्घारे, भिक्खवे, भिक्खु योनिसो
मनसि करोन्तो, सङ्घारानिच्छतं यथाभूतं समनुपस्सन्तो सङ्घारे सु
निबिन्दति । नन्दिकवया रागकवयो, रागकवया नन्दिकवयो । नन्दि-
रागकवया चित्तं विमुत्तं सुविमुत्तं ति वुच्चति । विज्ञाणं, भिक्खवे,
योनिसो मनसि करोथ, विज्ञाणानिच्छतं च यथाभूतं समनुपस्सथ । १५
विज्ञाणं, भिक्खवे, भिक्खु योनिसो मनसि करोन्तो, विज्ञाणा-
निच्छतं च यथाभूतं समनुपस्सन्तो विज्ञाणस्मि निबिन्दति । नन्दि-
कवया रागकवयो, रागकवया नन्दिकवयो । नन्दिरागकवया चित्तं विमुत्तं
सुविमुत्तं ति वुच्चती” ति ।

अत्तदीपवग्नो पञ्चमो ।

तस्मुद्दानं

अत्तदीपा पटिपदा, द्वे च होन्ति अनिच्छता । २०
समनुपस्सना खन्धा, द्वे सोणा द्वे नन्दिकवयेन चा ति ॥

मूलपण्णासकं^१ समत्तं^२ ।

तस्स मूलपण्णासकस्स वग्नुद्दानं

नकुलपिता अनिच्छो^३ च, भारो^४ नतुम्हाकेन^५ च ।
अत्तदीपेन पञ्चासो^६, पठमो^७ तेन पवुच्चती^८ ति ॥ R. 53

१ - १ मूलपञ्चासक समत्त - रो०, मूलपण्णासको समत्तो - म०, स्या० ।
२ अनिच्छा - रो० । ३. भारेन - स्या०, रो० । ४ तुम्हाकेन - रो० । ५. पण्णासो - स्या०,
पञ्चासम - सी० । ६. पठम - सी० । ७. वुच्चती - स्या०, रो० ।

५३. उपर्युक्तं

- B. 44 ५६. सावत्थिनिदानं । “उपयो^१”, भिक्खवे, अविमुक्तो अनुपयो
विमुक्तो । रूपुपयं^२ वा, भिक्खवे, विज्ञाणं तिद्वमान तिद्वेय, रूपा-
रम्मणं रूपपतिद्व^३ नन्दूपसेचनं^४ वुद्धि^५ विरूप्विहृ^६ वेपुल आपज्जेय ।
५ सङ्घारपयं वा, भिक्खवे, विज्ञाणं तिद्वमान तिद्वेय, सङ्घारारम्मण
५ सङ्घारपतिद्वं नन्दूपसेचनं वुद्धि विरूप्विहृ वेपुल आपज्जेय ।

“यो, भिक्खवे, एवं वदेय - ‘अहमञ्जात्र रूपा अञ्जनत्र
वेदनाय अञ्जनत्र सञ्ज्ञाय अञ्जनत्र सङ्घारेहि विज्ञाणस्स आर्गति
वा गति वा चुति वा उपपत्ति वा वुद्धि वा विरूप्विहृ वा वेपुल वा
पञ्जापेस्सामी’ ति, नेत ठानं विज्जति ।

- 10 १० “रूपधातुया चे, भिक्खवे, भिक्खुनो रागो पहीनो होति ।
रागस्स पहाना वोच्छिज्जतारम्मण पतिद्वा विज्ञाणस्स न होति ।
वेदनाधातुया^७ चे भिक्खवे ... सञ्ज्ञाधातुया चे भिक्खवे सङ्घार-
धातुया चे भिक्खवे ... विज्ञाणधातुया चे, भिक्खवे, भिक्खुनो रागो
पहीनो होति । रागस्स पहाना वोच्छिज्जतारम्मण पतिद्वा विज्ञा-
R. 54 15 णस्स न होति । तदप्पतिद्वितं विज्ञाणं अविरूप्व अनभिसङ्घच्च
विमुक्तं । विमुक्तता ठितं । ठितता सन्तुसित । सन्तुसितता न परि-
तस्सति । अपरितस्सं पञ्चतत्त्वेव परिनिब्बायति । ‘खीणा जाति,
वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापर इत्थताशा’ ति पजानाती” ति ।

५४. बीजसुत्तं

- ५७ सावत्थिनिदानं । “पञ्चमानि, भिक्खवे, बीजजातानि ।
२० कतमानि पञ्च ? मूलबीजं, खन्धबीजं, अग्नबीज, फलुबीजं, बीज-
बीजञ्जेव पञ्चमं । इमानि चस्यु, भिक्खवे, पञ्च बीजजातानि
अखण्डानि अप्रूतिकानि अवातातपहतानि^८ “सारादानि” मुखसयितानि,
पठवी^९ च नास्स, आपो च नास्स, अपि नुमानि, भिक्खवे, पञ्च बीज-
जातानि वुद्धि विरूप्विहृ वेपुलं आपज्जेयु” ति ?

25 “नो हेतं, भन्ते” ।

१ उपयो - सी०, स्या०, रो० । २ रूपाय - सी०, स्या०, रूपाय - रो० ।
३ रूपपतिद्व - रो० । ४ नन्दूपसेचन - सी०, स्या०, रो० । ५ वुद्धि - स्या० ।
६ विरूप्विहृ - रो० । ७ वेदनायधातुया - रो० । ८ अनभिसङ्घच्च - रो० ।
९ फलुबीज - सी०, फलबीज - स्या० । १० अवातातपहतानि - स्या० । ११ नाग-
दायिनी - सी० । १२ पववो - म० ।

“इमानि चसु, भिक्खवे, पञ्च बीजजातानि अखण्डानि^१ ... पे०... सुखसयितानि, पठवी च अस्स, आपो च अस्स, अपि नुमानि, भिक्खवे, पञ्च बीजजातानि वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जेयु” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“सेयथापि, भिक्खवे, पठवीधातु, एवं चतस्रो विज्ञाणटितियो^२ दट्टव्वा । सेयथापि, भिक्खवे, आपोधातु, एवं नन्दिरागो दट्टब्बो । सेयथापि, भिक्खवे, पञ्च बीजजातानि, एव विज्ञाणं साहारं दट्टब्ब । रूपुपयं, भिक्खवे, विज्ञाणं तिद्वमानं तिद्वेय्य, रूपारम्मणं रूपपतिद्व नन्दूपसेचनं वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जेय । वेदनुपयं वा, भिक्खवे, विज्ञाणं तिद्वमानं तिद्वेय्य . पे०... नन्दूपसेचन वुद्धि विरुद्धि वेपुलं^३ आपज्जेय । सञ्चुपयं वा ... पे०... सङ्घारूपयं वा, भिक्खवे, विज्ञाणं तिद्वमानं तिद्वेय्य, सङ्घारारम्मणं सङ्घारप्पतिद्वं नन्दूपसेचनं वुद्धि विरुद्धि वेपुलं आपज्जेय ।

“धो, भिक्खवे, एवं वदेय्य – ‘अहमञ्जन्त्र रूपा अञ्जन्त्र वेदनाय अञ्जन्त्र सञ्जाय अञ्जन्त्र सङ्घारेहि विज्ञाणस्स आगति वा^४ गति वा चुति वा उपत्ति वा वुद्धि वा विरुद्धि वा वेपुलं वा पञ्चापेसामी’ ति, नेतृं ठानं विज्जति । रूपधातुया चेव, भिक्खवे, भिक्खुनो रागो पहीनो होति । रागस्स पहाना वौच्छिज्जतारम्मणं पतिद्वा विज्ञाणस्स न होति । वेदनाधातुया चे ... सञ्जाधातुया चे ... सङ्घारधातुया चे ... सङ्घारधातुया चे ... विज्ञाणधातुया चे, भिक्खवे, भिक्खुनो^{२०} रागो पहीनो होति । रागस्स पहाना वौच्छिज्जतारम्मणं पतिद्वा विज्ञाणस्स न होति । तदप्पतिद्वितं विज्ञाणं अविरुद्धं अनभिसङ्घन्च विमुत्त । विमुत्तता ठितं । ठितता सन्तुसितं । सन्तुसितता न परितस्ति । अपरितसं पञ्चतत्त्वेव परिनिब्बायति । ‘खीणा जाति ... पे० .. नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाती” ति ।^{२५}

५५. उदानसुत्तं

५८ सावत्तिनिदान । तत्र खो भगवा उदानं उदानेसि – “तो चस्सं, तो च मे सिया, नाभिविस्स^२, न मे भविस्सती” ति – एवं अधिमुच्चमानो^३ भिक्खु छिन्देय्य ओरम्भागियानि संयोजनानी” ति ।

१ सण्टानि – सी०, रो० । २ न भविस्सति – स्या०, रो० । ३. विमुच्चमानो – नो०, स्या० ।

B 45
R 55

एवं वृत्ते, अञ्जनातरो भिक्खु भगवन्तं एतद्वोच – “यथा कथं पन, भन्ते, ‘नो चस्सं’, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती’ ति – एवं अधिमुच्चमानो भिक्खु छिन्देय्य ओरम्भाग्यानि संयोजनानी” ति ?

“इध, भिक्खु, अस्मुतवा पुथुज्जनो अरियानं^१ अहस्तावी”

- ५ ... पे०... सप्तुरिसधम्मे अविनीतो रूपं अत्ततो समनुपस्सति, रूपवन्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा रूप, रूपस्मि वा अत्तानं । वेदनं .. सञ्ज्ञां .. सङ्घारे ... विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति, विज्ञाणवन्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा विज्ञाणं, विज्ञाणस्मि वा अत्तानं ।

B. 46 “सो अनिच्चं रूपं ‘अनिच्चं रूप’ ति यथाभूतं नप्पजानाति,

- १० अनिच्चं वेदनं ‘अनिच्चा वेदना’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, अनिच्चं सञ्ज्ञां ‘अनिच्चा सञ्ज्ञा’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, अनिच्चे सङ्घारे ‘अनिच्चा सङ्घारा’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, अनिच्चं विज्ञाणं ‘अनिच्चं विज्ञाणं’ ति यथाभूतं नप्पजानाति ।

“दुक्खं रूपं ‘दुक्खं रूप’ ति यथाभूतं नप्पजानाति दुक्खं वेदन

- १५ .. दुक्खं सञ्ज्ञां ... दुक्खे सङ्घारे .. दुक्खं विज्ञाणं ‘दुक्खं विज्ञाण’ ति यथाभूतं नप्पजानाति ।

“अनत्तं रूपं ‘अनत्ता’^२ रूपं” ति यथाभूतं नप्पजानाति, अनत्तं वेदनं ‘अनत्ता वेदना’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, अनत्तं सञ्ज्ञां ‘अनत्ता सञ्ज्ञा’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, अनत्ते सङ्घारे ‘अनत्ता सङ्घारा’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, अनत्तं विज्ञाणं ‘अनत्ता विज्ञाण’ ति यथाभूतं नप्पजानाति ।

“सङ्घतं रूपं ‘सङ्घतं रूप’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, सङ्घतं वेदनं .. सङ्घतं सञ्ज्ञां .. सङ्घते सङ्घारे . सङ्घतं विज्ञाणं ‘सङ्घतं विज्ञाणं’ ति यथाभूतं नप्पजानाति । रूपं विभविस्सती” ति यथाभूतं नप्पजानाति । वेदना विभविस्सति . सञ्ज्ञा विभविस्सति .. सङ्घारा विभविस्सति ।

२५ विभविस्सति . विज्ञाणं विभविस्सती ति यथाभूतं नप्पजानाति ।

R. 57 “सुतवा च खो, भिक्खु, अरियसावको अरियान दस्सावी अरियधम्मस्स कोविदो अरियधम्मे सुविनीतो सप्तुरिसान दस्सावी सप्तुरिसधम्मस्स कोविदो सप्तुरिसधम्मे सुविनीतो न रूपं अत्ततो

१. चस्स – रो० । २-२ अरियानमदस्सावी – रो० । ३ अनतं – स्या० ।

४. विभविस्सती – स्या० ।

समनुपस्सति .. पे०... न वेदनं ... न सञ्जं ... न सङ्खारे ... न विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति ।

“सो अनिच्चं रूपं ‘अनिच्चं रूपं’ ति यथाभूतं पजानाति । अनिच्चं वेदनं .. अनिच्चं सञ्जं .. अनिच्चे सङ्खारे ... अनिच्चं विज्ञाणं ‘अनिच्चं विज्ञाणं’ ति यथाभूतं पजानाति । दुक्खं रूपं ५ ...पे०... दुक्खं विज्ञाणं ... अनत्तं रूपं ... पे०... अनत्तं विज्ञाणं ... सङ्खं रूपं ... पे०... सङ्खं विज्ञाणं ‘सङ्खं विज्ञाणं’ ति यथाभूतं पजानाति । वेदना ... सञ्जा ... सङ्खारा ... विज्ञाणं विभविस्तीति यथाभूतं पजानाति ।

“सो रूपस्स विभवा, वेदनाय विभवा, सञ्जाय विभवा, १० B. 47 सङ्खारानं विभवा, विज्ञाणस्स विभवा, एवं खो, भिक्खु, ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्ती’ ति – एवं अधिमुच्चमानो भिक्खु छिन्देय्य ओरम्भागियानि संयोजनानी” ति ।

“एवं अधिमुच्चमानो, भन्ते, भिक्खु छिन्देय्य ओरम्भागियानि संयोजनानी ति । कथं पन, भन्ते, जानतो कथं पस्सतो अनन्तरा १५ आसवानं खयो होती” ति ?

“इध, भिक्खु, अस्सुतवा पुथुज्जनो अतसिताये ठाने तासं आपज्जति । तासो हेसो” भिक्खु अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स – ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्ती’ ति ।

“सुतवा च खो, भिक्खु, अरियसावको अतसिताये ठाने न २० तासं आपज्जति । न हेसो, भिक्खु, तासो सुतवतो अरियसावकस्स – ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्ती’ ति । रूपुपयं वा, भिक्खु, विज्ञाणं तिटुमानं तिटुव्य, रूपारम्मणं रूपपतिटु^१ नन्दूपसेचनं^२ वुद्धि विरूल्हि वेपुल्ल आपज्जेय्य । वेदनुपयं वा, भिक्खु, सञ्चुपय वा, भिक्खु, सङ्खारपयं वा, भिक्खु, विज्ञाणं तिटुमानं २५ तिटुव्य, सङ्खारारम्मणं सङ्खारपतिटु नन्दूपसेचनं वुद्धि विरूल्हि वेपुल्ल आपज्जेय्य ।

“यो” भिक्खु एव वदेय्य – ‘अहमञ्जात्र रूपा, अञ्जात्र वेदनाय, अञ्जनत्र सञ्जाय, अञ्जनत्र सङ्खारेहि विज्ञाणस्स आगति वा गति

१ हेसा – म० । २ रूपपतिटु – ० । ३ नन्दूपसेचन – सी०, स्या०, रो० ।
४. सो – स्या०, रो० ।

वा चुर्ति वा उपर्ति वा वृद्धि वा विरुद्धि वा वेपुल्लं वा पञ्जा-
पेस्सामी' ति, नेतं ठानं विजजति ।

- “रूपधातुया चे, भिक्खु, भिक्खुनो रागो पहीनो होति ।
रागस्त पहाना वोच्छिज्जतारम्मणं पतिट्टा विज्ञाणस्त न होति ।
- ५ वेदनाधातुया चे, भिक्खु, भिक्खुनो ... सञ्जाधातुया चे, भिक्खु.
भिक्खुनो ... सञ्चारधातुया चे, भिक्खु, भिक्खुनो ... विज्ञाणधातुया
चे, भिक्खु, भिक्खुनो रागो पहीनो होति । रागस्त पहाना वोच्छिज्जता-
रम्मणं पतिट्टा विज्ञाणस्त न होति । तदप्यतिट्टतं विज्ञाणं
अविरुद्धं अभिसङ्खच्च विभूतं । विमुक्तता ठिं । ठिरता सत्तु-
- १० सितं । सन्तुसितता न परितस्ति । अपरितस्तं पञ्चतञ्चेव परि-
निव्वायति । ‘खीणा जाति ... ऐ०... तापरं इत्यत्तायां ति पचा-
नाति । एवं खो, भिक्खु, जानतो एवं पत्ततो अनन्तरा आत्मानं खयो
होती” ति ।
- B 48

५६. उपादानपरिवत्तसुतं

५६. सावित्रिनिदानं । “पञ्चमे, भिक्खवे, उपादानक्षत्रन्वा ।
R.59 १५ कतमे पञ्च ? रूपउपादानक्षत्रो”, वेदनुपादानक्षत्रो, तञ्चुपादान-
क्षत्रो, सञ्चारुपादानक्षत्रो, विज्ञाणुपादानक्षत्रो । याक्षी-
ञ्जाहं, भिक्खवे, इमे पञ्चुपादानक्षत्रे चतुपरिवट् यथाभूतं नान्म-
ञ्जासि, चेव तावाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके सनारके सन्निहृते तत्सन्प-
न्नात्मणिया पजाय सदेवमनुस्सायं अनुत्तरं सम्मासम्बोधि अभिसङ्खद्वो ति
२० पञ्चञ्जासि । यतो च खाहं, भिक्खवे, इमे पञ्चुपादानक्षत्रे चतु-
परिवट् यथाभूतं अवभञ्जासि, अथाहं, भिक्खवे, सदेवके लोके. ऐ०...
सदेवमनुस्सायं अनुत्तरं सम्मासम्बोधि अभिसङ्खद्वो ति पञ्चञ्जासि ।
- “कथं च चतुपरिवट् ? रूपं अवभञ्जासि, रूपसमुदयं अद्य-
ञ्जासि, रूपनिरोधं अवभञ्जासि, रूपनिरोधगामिनि पटिपदं अद्य-
ञ्जासि; वेदनं ... सञ्चारे ... सञ्चारे ... विज्ञाणं अवभञ्जासि,
२५ विज्ञाणसमुदयं अवभञ्जासि, विज्ञाणनिरोधं अवभञ्जासि,
विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिपदं अवभञ्जासि ।

“कतमं च, भिक्खवे, रूपं ? चत्तारो च महाभूता चतुर्ब्रं च महा-
भूतानं उपादाय रूपं, इदं वृच्छति, भिक्खवे, रूपं । आहारसमुदया
रूपसमुदयो; आहारनिरोधा रूपनिरोधो । अथमेव अरियो अटुङ्गिको
मग्नो रूपनिरोधगामिनी पटिपदा, सेयथीदं^१ – सम्मादिद्वि ... पै०...
सम्मासमाधि ।

५

“ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एवं रूपं
अभिज्ञाय, एवं रूपसमुदयं अभिज्ञाय, एवं रूपनिरोधं अभिज्ञाय,
एवं रूपनिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय रूपस्स निब्बिदाय विरागाय
निरोधाय पटिपन्ना ते सुप्पटिपन्ना^२ । ये सुप्पटिपन्ना ते इमस्मि
धम्मविनये गाधन्ति ।

10

“ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एवं रूपं
अभिज्ञाय ... पै०... एवं रूपनिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय, रूपस्स
निब्बिदा^३ विरागा^४ निरोधा^५ अनुपादा विमुत्ता ते सुविमुत्ता । ये सुविमुत्ता
ते केवलिनो^६ । ये केवलिनो वहूं तेसं नत्थि पञ्चापन्नाय ।

✓
५६
५७
५८

“कतमा च, भिक्खवे, वेदना ? छयिमे, भिक्खवे, वेदना-
काया – चक्खुसम्फस्सजा वेदना, सौतसम्फस्सजा वेदना, घानसम्फस्सजा
वेदना, जिङ्हासम्फस्सजा वेदना, कायसम्फस्सजा वेदना, मनोसम्फस्सजा
वेदना । अयं वृच्छति, भिक्खवे, वेदना । फस्ससमुदया वेदनासमुदयो;
फस्सनिरोधा वेदनानिरोधो । अथमेव अरियो अटुङ्गिको मग्नो वेदना-
निरोधगामिनी पटिपदा, सेयथीदं – सम्मादिद्वि .. पै०... सम्मासमाधि ।

15 B. 49,
R. 60

“ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एवं वेदनं अभि-
ज्ञाय, एवं वेदनासमुदयं अभिज्ञाय, एवं वेदनानिरोधं अभिज्ञाय,
एवं वेदनानिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय वेदनाय निब्बिदाय विरा-
गाय निरोधाय पटिपन्ना ते सुप्पटिपन्ना । ये सुप्पटिपन्ना ते इमस्मि धम्म-
विनये गाधन्ति ।

20

“ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एवं वेदनं
अभिज्ञाय ... पै०... एवं वेदनानिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय
... पै०... वहूं तेस नत्थि पञ्चापन्नाय ।

25

“कतमा च, भिक्खवे, सञ्ज्ञा ? छयिमे, भिक्खवे, सञ्ज्ञा-
काया – रूपसञ्ज्ञा, सद्वसञ्ज्ञा, गन्धसञ्ज्ञा, रससञ्ज्ञा, फोटुब्बसञ्ज्ञा,

30

१. संघयिद – म० । २. सुप्पटिपन्ना – सी०, स्या०, रो० । ३. निब्बिदाय – रो० ।
४. विरागाय – रो० । ५. निरोधाय – रो० । ६. केवलिनो – स्या० ।

वर्मसञ्ज्ञा । अयं वुच्चति, भिक्खवे, सञ्ज्ञा । फस्ससमुदया सञ्ज्ञा-
समुदयोः; फस्सनिरोधा सञ्ज्ञानिरोधो । अयमेव अरियो अटुज्जिको
मग्गो सञ्ज्ञानिरोधगामिनी पटिपदा, सेय्यथीद- सम्मादिट्ठि .. पे०...
सम्मासमाधि .. पे०... वहुं तेसं नत्यि पञ्ज्ञापनाय ।

- ५ “कतमे^१ च, भिक्खवे, सङ्घारा ? छयिमे, भिक्खवे, चेतनाकाया-
रूपसञ्चेतना, सद्वसञ्चेतना, गन्धसञ्चेतना, रससञ्चेतना, फोटुव्व-
सञ्चेतना, धर्मसञ्चेतना । इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे, सङ्घारा । फस्स-
समुदया सङ्घारसमुदयोः; फस्सनिरोधा सङ्घारनिरोधो । अयमेव अरियो
अटुज्जिको मग्गो सङ्घारनिरोधगामिनी पटिपदा, सेय्यथीद- सम्मादिट्ठि
१० ... पे०... सम्मासमाधि ।

B 50,
R 61

- १५ “ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एव सङ्घारे अभि-
ञ्ज्ञाय, एवं सङ्घारसमुदयं अभिज्ञाय, एवं सङ्घारनिरोधं अभिज्ञाय,
एवं सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय सङ्घारानं निविदाय
विरागाय निरोधाय पटिपन्ना ते सुप्पटिपन्ना । ये सुप्पटिपन्ना ते इमस्मि
धर्मविनये गाधन्ति ।

✓

- २० “ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एवं सङ्घारे
अभिज्ञाय, एवं सङ्घारसमुदयं अभिज्ञाय, एवं सङ्घारनिरोधं अभि-
ञ्ज्ञाय, एवं सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय सङ्घारानं निविदा
विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्ताते सुविमुत्ता । ये सुविमुत्ता ते केवलिनो ।

२० ये केवलिनो वहुं तेसं नत्यि पञ्ज्ञापनाय ।

- “कतमं च, भिक्खवे, विज्ञाणं ? छयिमे, भिक्खवे, विज्ञाण-
काया- चक्षुविज्ञाणं, सोतविज्ञाणं, धानविज्ञाणं, जिह्वाविज्ञाणं,
कायविज्ञाणं, मनोविज्ञाणं । इदं वुच्चति, भिक्खवे, विज्ञाणं ।
नामरूपसमुदया विज्ञाणसमुदयोः, नामरूपनिरोधा विज्ञाणनिरोधो ।
२५ अयमेव अरियो अटुज्जिको मग्गो विज्ञाणनिरोधगामिनी पटिपदा,
सेय्यथीद - सम्मादिट्ठि .. पे० . सम्मासमाधि ।

“ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एव विज्ञाणं
अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणसमुदयं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणनिरोधं
अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय विज्ञा-

गरस्स निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्ना ते सुप्पटिपन्ना । ये सुप्पटिपन्ना ते इमस्मि धम्मविनये गाधन्ति ।

“ये च खो केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा एवं विज्ञाणं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणसमुदयं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणनिरोधं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय विज्ञा- ५
णरस्स निब्बिदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुत्ता ते सुविमुत्ता । ये सुविमुत्ता ते केवलिनो । ये केवलिनो वहूं तेस नत्यं पञ्जापनाया” ति । ✓

५७. सत्तद्वानसुत्तं

६०. सावत्थिनिदानं । “सत्तद्वानकुसलो, भिक्खवे, भिक्खु तिविधूपपरिक्षी इमस्मि धम्मविनये केवली वुसितवा उत्तमपुरिसो ति वुच्चति । कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सत्तद्वानकुसलो होति ? इधं १० R ६२
भिक्खवे, भिक्खु रूपं पजानाति, रूपसमुदयं पजानाति, रूपनिरोधं पजा-
नाति, रूपनिरोधगामिनि पटिपदं पजानाति; रूपस्स अस्सादं पजानाति,
रूपस्स आदीनवं पजानाति, रूपस्स निस्सरणं पजानाति; वेदनं पजानाति...
सञ्च... सङ्घारे... विज्ञाणं पजानाति, विज्ञाणसमुदयं पजानाति,
विज्ञाणनिरोध पजानाति, विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिपदं पजानाति;
विज्ञाणस्स अस्सादं पजानाति, विज्ञाणस्स आदीनवं पजानाति,
विज्ञाणस्स निस्सरणं पजानाति ।

“कतमं च, भिक्खवे, रूपं ? चत्तारो च महाभूता, चतुन्नं च
महाभूतानं उपादाय रूपं – इदं वुच्चति, भिक्खवे, रूप । आहारसमुदया
रूपसमुदयो; आहारनिरोधा रूपनिरोधो । अयमेव अस्यो अदुङ्गिको २०
मग्गो रूपनिरोधगामिनी पटिपदा, सेयथीदं – सम्मादिद्वि ... पे०...
सम्मासमाधि ।

“यं रूप पटिच्च उप्पज्जति सुखं सोमनस्सं – अयं रूपस्स अस्सादो ।
यं रूपं अनिच्छं दुक्खं विपरिणामधम्मं – अयं रूपस्स आदीनवो । यो
रूपस्मि छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहानं – इदं रूपस्स निस्सरणं ।

“ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एवं रूपं अभि-
ज्ञाय, एवं रूपसमुदयं अभिज्ञाय, एवं रूपनिरोधं अभिज्ञाय, एवं
रूपनिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय; एवं रूपस्स अस्सादं अभिज्ञाय,
एवं रूपस्स आदीनवं अभिज्ञाय, एवं रूपस्स निस्सरणं अभिज्ञाय

रूपस्त निष्पिद्धाय विरागाय निरोधाय पटिपक्षा ते नुष्टिपक्षा । ये चुप्पिपक्षा ते इसर्स्ल वन्नविनये गावत्ति ।

- “ये च त्वं कैचि, निकलदे, सन्धाना दा ज्ञाहणा दा एवं हयं अनिज्ञाय, एवं रूपस्तनुदयं अभिज्ञाय, एवं रूपनिरोधं अभिज्ञाय, एवं ५ रूपनिरोधायानिनि पटिपदं असिज्ञाय; एवं रूपस्त अस्तादं अभिज्ञाय, एवं रूपस्त आदीनदं अभिज्ञाय, एवं रूपस्त निस्तरणं अभिज्ञाय रूपस्त निष्पिद्धाय विरागाय निरोधा अनुपादा दिमुक्ता ते मुनिमुक्ता । ये नुष्टिमुक्ता ते केवलिनो । ये केवलिनो वहूं तेसं नत्यं पञ्जापनाय ।

- “कतना च, भिक्षुदे, देवना? छायिने, भिक्षुदे, वेदनाकाया - १० चक्षुस्तन्तस्तजा वेदना ... पे०... लग्नस्तन्तस्तजा वेदना । अयं दुच्चाति, भिक्षुदे, वेदना । लग्नस्तन्तस्तजा वेदनातनुदयोः फस्तनिरोधा वेदनानिरोधो । अयनेव अरियो अहुङ्कारो नग्नो वेदनानिरोधानिनी पटिपदा, सेव्ययीदं - सन्नाशिष्टि ... पे०... सन्नाशसारावि ।
- “यं वेदनं पटिच्छ उपज्ञाति चुक्तं सोननस्तं - अयं वेदनाय १५ अस्तादो । या^३ वेदना अनिज्ञा दुख्वा विपरिणानवन्ना - अयं वेदनाय आदीनदो । यो वेदनाय छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहानं - इदं वेदनाय निस्तरणं ।

- “ये हि, कैचि, निकलदे, सन्धाना दा ज्ञाहणा दा एवं केवलं अनिज्ञाय, एवं वेदनातनुदयं अभिज्ञाय, एवं वेदनानिरोधं अभिज्ञाय, २० एवं वेदनानिरोधायानिनि पटिपदं अभिज्ञाय; एवं वेदनाय अस्तादं अभिज्ञाय, एवं वेदनाय आदीनदं अभिज्ञाय, एवं वेदनाय निस्तरणं अभिज्ञाय वेदनाय निष्पिद्धाय विरागाय निरोधाय पटिपक्षा ते नुष्टिपक्षा । ये चुप्पिपक्षा ते इसर्स्ल वन्नविनये गावत्ति ।

- “ये च त्वं कैचि, भिक्षुदे, सन्धाना दा ज्ञाहणा दा एवं वेदनं २५ अभिज्ञाय ... पे०... वहूं तेसं नत्यं पञ्जापनाय ।

- “कतमा च, भिक्षुदे, सञ्ज्ञा? छायिने, भिक्षुदे, सञ्ज्ञाकाय - रूपस्तञ्जा, लहस्तञ्जा, गन्धमञ्जा, रससञ्जा, फोटुलसञ्जा, घन्मनञ्जा । अयं दुच्चाति, भिक्षुदे, सञ्ज्ञा । लग्नस्तनुदया सञ्ज्ञा तमुदयोः फस्तनिरोधा सञ्ज्ञानिरोधो । अयमेव अरियो अहुङ्कारो ३० मग्नो सञ्ज्ञानिरोधानिनी पटिपदा, सेव्ययीदं - सन्नाशिष्टि ... पे०... सन्नाशसारावि ... पे०... वहूं तेसं नत्यं पञ्जापनाय ।

“कतमे च, भिक्खवे, सङ्घारा ? छयिमे, भिक्खवे, चेतनाकाया – रूपसञ्चेतना ... पे०... धर्मसञ्चेतना । इमे वुच्चन्ति भिक्खवे, सङ्घारा । फस्ससमुदया सङ्घारसमुदयो; फस्सनिरोधा सङ्घारनिरोधो । अयमेव अरियो अट्ठज्ञिको मग्गो सङ्घारनिरोधगामिनी पटिपदा, सेयथीदं – सम्मादिद्वि ... पे०... सम्मासमाधि ।

R. 64

“यं सङ्घारे पटिच्च उपज्जति सुखं सोमनस्सं – अयं सङ्घारानं अस्सादो । ये सङ्घारा अनिच्चा दुक्खा विपरिणामधर्मा – अयं सङ्घारानं आदीनवो । यो सङ्घारेसु छन्दरागविनयो छन्दरागप्यहानं – इदं सङ्घारानं निस्सरणं ।

“ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एवं सङ्घारे अभिज्ञाय, एवं सङ्घारसमुदयं अभिज्ञाय, एवं सङ्घारनिरोधं अभिज्ञाय, एवं सङ्घारनिरोधगामिनि पटिपद अभिज्ञाय ... पे०... सङ्घारानं निब्बिद्य विरागाय निरोधाय पटिपन्ना ते सुप्पटिपन्ना । ये सुप्पटिपन्ना ते इमस्मि धर्मविनये गाधन्ति ... पे०... वहूं तेसं नस्थि पञ्जापनाय ।

B. 53

“कतमं च, भिक्खवे, विज्ञाणं ? छयिमे, भिक्खवे, विज्ञाणकाया – चक्षुविज्ञाणं, सोतविज्ञाणं, धानविज्ञाणं, जिज्ञाविज्ञाणं, कायविज्ञाणं, मनोविज्ञाणं । इदं वुच्चति, भिक्खवे, विज्ञाणं । नामरूपसमुदया विज्ञाणसमुदयो; नामरूपनिरोधा विज्ञाणनिरोधो । अयमेव अरियो अट्ठज्ञिको मग्गो विज्ञाणनिरोधगामिनी पटिपदा, सेयथीदं – सम्मादिद्वि ... पे०... सम्मासमाधि ।

“यं विज्ञाणं पटिच्च उपज्जति सुखं सोमनस्स – अयं विज्ञाणस्स अस्सादो । य विज्ञाणं अनिच्च दुक्खं विपरिणामधर्मं – अयं विज्ञाणस्स आदीनवो । यो विज्ञाणस्मि छन्दरागविनयो छन्दरागप्यहान – इदं विज्ञाणस्स निस्सरण ।

15

“ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा ब्राह्मणा वा एवं विज्ञाणं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणसमुदयं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणनिरोधं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिपदं अभिज्ञाय; एवं विज्ञाणस्स अस्साद अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणस्स आदीनवं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणस्स निस्सरण अभिज्ञाय विज्ञाणस्स निब्बिद्य विरागाय निरोधाय पटिपन्ना ते सुप्पटिपन्ना । ये सुप्पटिपन्ना ते इमस्मि धर्मविनये गाधन्ति ।

25

30

R. 65

- “ये च सो केचि, भिक्खवे, सनणा वा बाह्यणा वा एवं विज्ञाणं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणसमुद्यं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणनिरोधगमिनि पटिपदं अभिज्ञाय; एवं विज्ञाणस्स अस्तादं अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणस्स अदीनवे अभिज्ञाय, एवं विज्ञाणस्स निस्तरणं अभिज्ञाय विज्ञाणस्स निविदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुक्ता ते सुविमुक्ता । ये सुविमुक्ता ते केवलिनो । ये केवलिनो वहूं तेसं नत्य पञ्जापनाय । एवं सो, भिक्खवे, भिक्खु सत्ताद्वानकुसलो होति ।

- B. 54
- “कथं च, भिक्खवे, भिक्खु तिविधूपरिक्षी होति ? इव, १० भिक्खवे, भिक्खु धातुसो उपपरिक्षति, आयतनसो उपपरिक्षति, पटिच्चसमुप्यादसो उपपरिक्षति । एवं सो, भिक्खवे, भिक्खु तिविधूप-परिक्षी होति । सत्ताद्वानकुसलो, भिक्खवे, भिक्खु तिविधूपपरिक्षी इमर्स्म घम्मविनये केवली वुसितवा ‘उत्तमपुरिसो’ ति वुच्चती” ति ।

५८. सम्मासस्म्बुद्धसुत्त

६१. सावत्थिनिदानं । “तथागतो, भिक्खवे, अरहं सम्मासस्म्बुद्धो व्यपस्स निविदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुक्तो सम्मासस्म्बुद्धो ति वुच्चति; भिक्खु पि, भिक्खवे, पञ्जाविमुक्तो व्यपस्स निविदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुक्तो पञ्जाविमुक्तो ति वुच्चति ।

- “तथागतो, भिक्खवे, अरहं सम्मासस्म्बुद्धो वेदनाय निविदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुक्तो सम्मासस्म्बुद्धो ति वुच्चति; भिक्खु पि, २० भिक्खवे, पञ्जाविमुक्तो वेदनाय निविदा ... पे०... पञ्जाविमुक्तो ति वुच्चति ।

- R. 66 २५ “तथागतो, भिक्खव, अरहं सम्मासस्म्बुद्धो सञ्जाय सहा-रानं ... विज्ञाणस्स निविदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुक्तो सम्मा-सम्बुद्धो ति वुच्चति; भिक्खु पि, भिक्खवे, पञ्जाविमुक्तो विज्ञाणस्स निविदा विरागा निरोधा अनुपादा विमुक्तो पञ्जाविमुक्तो ति वुच्चति ।

- “तत्र सो, भिक्खवे, को विसेसो को अविष्पव्यासो^१ किनानाकरण तथागतस्स अरहतो सम्मासस्म्बुद्धस्स पञ्जाविमुक्तेन भिक्खुना” ति ?

१. अविष्पव्यासो — स्ता०; अविष्पव्यासो — रो० ।

“भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा भगवन्नेतिका भगवम्पटिसरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्तञ्जेव पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्थो । भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेसन्ती” ति ।

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुकं मनसि करोथ, भासिस्स-^५
स्सामी” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा
एतद्वोच —

“तथागतो, भिक्खवे, अरहं सम्मासम्बुद्धो अनुप्पन्नस्स मग्गस्स
उपादेता, असञ्जातस्स मग्गस्स सञ्जानेता^१, अनक्षातस्स मग्गस्स
अक्षवाता मग्गञ्जू, मग्गविदू, मग्गकोविदो; मग्गानुगा च, भिक्खवे, एतरहि
सावका विहरन्ति पच्छासमन्नागता । अयं खो, भिक्खवे, विसेसो, अय
ग्रधिप्पयासो, इद नानाकरणं तथागतस्स अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स पञ्जा-
विमुत्तेन भिक्खुना” ति ।

५६. अनत्तलक्षणसुत्तं

६२. एकं समयं भगवा बाराणसियं विहरति इसिपतने मिग-
दाये । तत्र खो भगवा पञ्चवग्निये भिक्खू आमन्तेसि — “भिक्खवो”
ति । “भदन्ते” ति ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसुं । भगवा एतद्वोच —

B 55

“रूपं, भिक्खवे, अनत्ता । रूपं च हिदं, भिक्खवे, अत्ता अभ-
विस्स, नयिदं रूपं आवाधाय संवत्तेय्य, लब्धेथ च रूपे — ‘एवं मे रूपं होतु,
एवं मे रूपं मा अहोसी’ ति । यस्मा च खो, भिक्खवे, रूपं अनत्ता तस्मा
रूपं आवाधाय संवत्तति, न च लब्धति रूपे — ‘एव मे रूपं होतु, एवं मे
रूपं मा अहोसी’ ति ।

15

“वेदना अनत्ता । वेदना च हिद, भिक्खवे, अत्ता अभविस्स,
नयिदं वेदना आवाधाय संवत्तेय्य, लब्धेथ च वेदनाय — ‘एवं मे वेदना
होतु, एवं मे वेदना मा अहोसी’ ति । यस्मा च खो, भिक्खवे, वेदना अनत्ता
तस्मा वेदना आवाधाय संवत्तति, न च लब्धति वेदनाय — ‘एव मे वेदना
होतु, एवं मे वेदना मा अहोसी’ ति ।

R. 6/

“सञ्ज्ञा अनत्ता . पै०... सङ्घारा अनत्ता । सङ्घारा च हिदं,
भिक्खवे, अत्ता अभविस्ससु, नयिद सङ्घारा आवाधाय संवत्तेय्युं, लब्धेथ

१ सञ्जनेता — म० ।

25

च सङ्खारेत्तु - 'एवं मे सङ्खारा होन्तु, एवं मे सङ्खारा मा अहेतु' ति । यस्मा च लो, भिक्खवे, सङ्खारा अनत्ता तस्मा सङ्खारा आवाधाय संवर्तन्ति, न च लब्धति सङ्खारेत्तु - 'एवं मे सङ्खारा होन्तु, एवं मे सङ्खारा मा अहेतु' ति ।

५   "विज्ञाणं अनत्ता । विज्ञाणं च हिंदं, भिक्खवे, अत्ता अभ-
विस्त्. नयिदं विज्ञाणं आवाधाय संवर्तये, लब्धेय च विज्ञाणे -
'एवं मे विज्ञाणं होतु, एवं मे विज्ञाणं मा अहोसी' ति । यस्मा च लो,
भिक्खवे, विज्ञाणं अनत्ता तस्मा विज्ञाणं आवाधाय संवर्तति, न च
लब्धति विज्ञाणे - 'एवं मे विज्ञाणं होतु, एवं मे विज्ञाणं मा
अहोसी' ति ।

१०   "तं कि मज्जाय, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा" ति ?

"अनिच्चं, भन्ते" ।

"यं पनानिच्चं दुखं वा तं सुखं वा" ति ?

"दुखं, भन्ते" ।

१५   "यं पनानिच्चं दुखं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्थितं -
'एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता'" ति ?

"नो हेतं, भन्ते" ।

B. ५६   "वेदना ... सञ्ज्ञा ... सङ्खारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं
वा" ति ?

"अनिच्चं, भन्ते" ।

२०   "यं पनानिच्चं दुखं वा तं सुखं वा" ति ?

"दुखं, भन्ते" ।

R. ६३   "यं पनानिच्चं दुखं विपरिणामधम्मं कल्लं नु तं समनुपस्थितु -
'एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता'" ति !

२५   "नो हेतं, भन्ते" ।

"तस्मातिह, भिक्खवे, यं किञ्चित् रूपं अतीतानागतपञ्चुप्ल
अज्ञतं वा वहिद्वा वा ओळारिकं वा सुखुभें वा हीनं वा पणीत वा यं हूरे
सन्ति के वा, सब्वं रूपं - 'नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता' ति एवमेत
यथाभूतं सम्पञ्ज्ञाय छह्वं । या काञ्चि वेदना अतीतानागतपञ्चु-
प्ल अज्ञतं वा वहिद्वा वा ... पे०...या हूरे सन्ति के वा, सब्वा वेदना -

३०   १. चन्मापञ्ज्ञाय - रो० ।

२२.६० ६४]

‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्तज्ञाय ददुव्वं ।

“या काचि सञ्ज्ञा ... पे०... ये केचि सङ्घारा अतीतानागत-पञ्चुपन्नाश्रज्जतं वा बहिद्वा वा ... पे०... ये दूरे सन्तिके वा, सब्बे सङ्घारा - ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्त-ज्ञाय ददुव्वं ।

“यं किञ्चिच विज्ञाणं अतीतानागतपञ्चुपन्नं अज्ज्ञतं वा बहिद्वा वा ओलारिक वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं दूरे सन्तिके वा, सब्बं विज्ञाणं - ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एव-मेतं यथाभूतं सम्मप्तज्ञाय ददुव्वं ।

“एवं पस्सं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निब्बिन्दति, वेदनाय पि निब्बिन्दति, सञ्ज्ञाय पि निब्बिन्दति, सङ्घारेसु पि निब्बिन्दति, विज्ञाणस्मि पि निब्बिन्दति । निब्बिन्दत्वं विरज्जति; विरागा विमुच्चति । विमुत्तिर्स्मि विमुत्तिर्मिति ज्ञाणं होति । ‘खीणा जाति, वृसिं ब्रह्मचरियं, करं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाती” १५ ति ।

६३. इदमवोच भगवा । अत्तमना पञ्चवग्गिया भिक्खू भगवत्तो भासितं अभिनन्दु ।

इमस्मि च पन वेद्याकरणस्मि भञ्ज्यमाने पञ्चवग्गियानं भिक्खून् अनुपादाय आसवेहि चित्तानि विमुच्चिसू ति ।

१०

२०

६०. महालितुर्वं

६४. एवं मे सुत । एकं समयं भगवा वेसालियं विहरति महावने कूटागारसालायं । अथ खो महालि लिच्छवि येन भगवा तेनुपसङ्घभिष्मे पे०... एकमत्तं निसिन्नो खो महालि लिच्छवि भगवत्तं एतदवोच -

“पूरणो, भन्ते, कस्सपो एवमाह - ‘नत्थि हेतु नत्थि पञ्चयो सत्तानं सङ्घलेसाय, अहेतु अप्पञ्चया सत्ता सङ्घलिस्सन्ति । नत्थि हेतु नत्थि पञ्चयो सत्तानं विसुद्धिया; अहेतु अप्पञ्चया सत्ता विसुज्ज्ञन्ती’ ति । इध, भिक्खवे, भगवा किमाहा” ति ?

“अत्थि, महालि, हेतु अत्थि पञ्चयो सत्तानं सङ्घलेसाय; सहेतु सप्पञ्चया सत्ता सङ्घलिस्सन्ति । अत्थि, महालि, हेतु अत्थि पञ्चयो सत्तानं विसुद्धिया; सहेतु सप्पञ्चया सत्ता विसुज्ज्ञन्ती” ति ।

B. 57

R. 69

२५

“कतमो पन, भन्ते, हेतु कतमो पञ्चयो सत्तानं सङ्क्लिलेसाय; जनं सहेतू सप्पच्चया सत्ता सङ्क्लिलिस्त्सन्ती” ति ?

“रूपं च हिंदं, महालि, एकन्तादुक्षवं अभविस्तु दुखानुपत्तिं दुक्खावक्कन्तं अनवक्कन्तं सुखेन, नयिं दं सत्ता रूपस्मि सारज्जेयुं ।

५ यस्मा च खो, महालि, रूपं सुखं सुखानुपत्तिं सुखावक्कन्तं अनवक्कन्तं दुखेन, तस्मा सत्ता रूपस्मि सारज्जन्ति; सारागा संयुज्जन्ति; संयोगा सङ्क्लिलिस्त्सन्ति । अयं खो, महालि, हेतु अयं पञ्चयो सत्तानं सङ्क्लिलेसाय; एवं सहेतू सप्पच्चया सत्ता सङ्क्लिलिस्त्सन्ति ।

“वेदना च हिंदं, महालि, एकन्तादुक्षवा अभविस्तु दुखानुपत्तिं १० दुखावक्कन्ता अनवक्कन्ता सुखेन, नयिं दं सत्ता वेदनाय सारज्जेयुं । यस्मा च खो, महालि, वेदना सुखा सुखानुपत्तिं सुखावक्कन्ता अनवक्कन्ता दुखेन, तस्मा सत्ता वेदनाय सारज्जन्ति; सारागा संयुज्जन्ति; संयोगा सङ्क्लिलिस्त्सन्ति । अयं पि खो, महालि, हेतु अयं पञ्चयो सत्तानं सङ्क्लिलेसाय । एवं पि सहेतू सप्पच्चया सत्ता सङ्क्लिलिस्त्सन्ति ।

१५ “सङ्क्लारा च हिंदं, महालि ... पे०... सङ्क्लारा च हिंदं, महालि. एकन्तादुक्षवा अभविस्तं दुखावक्कन्ता अनवक्कन्ता सुखेन, नयिं दं सत्ता सङ्क्लारेसु सारज्जेयुं । यस्मा च खो. महालि, सङ्क्लारा सुखा सुखानुपत्तिं सुखावक्कन्ता अनवक्कन्ता दुखेन, तस्मा सङ्क्लारेसु सारज्जन्ति; सारागा संयुज्जन्ति; संयोगा संक्लिलिस्त्सन्ति । सत्ता सङ्क्लारेसु सारज्जन्ति; अयं पि खो, महालि, हेतु अयं पञ्चयो सत्तानं सङ्क्लिलेसाय । एवं पि सहेतू सप्पच्चया सत्ता सङ्क्लिलिस्त्सन्ति ।

“विज्ञाणं च हिंदं, महालि, एकन्तादुक्षवं अभविस्तु दुखानुपतिं दुखावक्कन्तं अनवक्कन्तं सुखेन, नयिं दं सत्ता विज्ञाणस्मि सारज्जेयुं । यस्मा च खो, महालि, विज्ञाणं सुखं सुखानुपतिं सुखावक्कन्तं अनवक्कन्तं दुखेन, तस्मा सत्ता विज्ञाणस्मि सारज्जन्ति; सारागा संयुज्जन्ति; संयोगा सङ्क्लिलिस्त्सन्ति । अयं पि खो, महालि, हेतु अयं पञ्चयो सत्तानं सङ्क्लिलेसाय । एवं पि सहेतू सप्पच्चया सत्ता सङ्क्लिलिस्त्सन्ती” ति ।

“कतमो पन, भन्ते, हेतु कतमो पञ्चयो सत्तान विनुद्विया; जनं सहेतू सप्पच्चया सत्ता विसुज्जन्ती” ति ?

३० ४० सहेतू सप्पच्चया सत्ता विसुज्जन्ती” ति ? “रूपं च हिंदं, महालि, एकन्तादुखं अभविस्तु सुखानुपतिं सुखावक्कन्तं अनवक्कन्तं दुखेन, नयिं दं सत्ता रूपस्मि निर्विन्देयुं । यस्मा

च खो, महालि, रूपं दुक्खं दुक्खानुपतितं दुक्खावकक्तं अनवकक्तं सुखेन, तस्मा सत्ता रूपस्मि निबिन्दन्ति; निबिन्द विरज्जन्ति, विरागा विसु-ज्ञन्ति । अयं खो, महालि, हेतु अय पच्चयो सत्तानं विसुद्धिया । एवं सहेतु सप्तच्चया सत्ता विसुज्जन्ति ।

“वेदना च हिदं, महालि, एकन्तसुखा अभविस्स .. पे०.. सञ्ज्ञा ५
 च हिदं महालि ... पे०.. सञ्ज्ञारा च हिदं, महालि, एकन्तसुखा अभ-विस्ससु ... पे०... विज्ञाणं च हिदं, महालि, एकन्तसुख अभविस्स सुखा-नुपतितं सुखावकक्तं अनवकक्तं दुखेन, नियदं सत्ता विज्ञाणस्मि निबिन्देय्यु । यस्मा च खो, महालि, विज्ञाण दुखं दुक्खानुपतितं दुक्खावकक्तं अनवकक्तं सुखेन, तस्मा सत्ता विज्ञाणस्मि निबिन्दन्ति; निबिन्द विरज्जन्ति, विरागा विसुज्जन्ति । अयं खो, महालि, हेतु अयं पच्चयो सत्तानं विसुद्धिया । एव पि सहेतु सप्तच्चया सत्ता विसुज्जन्ती” ति ।

R. 71

६१. आदित्तसुत्तं

६५. सावत्थिनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, आदित्तं, वेदना आदित्ता, सञ्ज्ञा आदित्ता, सञ्ज्ञारा आदित्ता, विज्ञाणं आदित्त । एव पसं, १५ भिक्खवे, सुत्वा अरियसावको रूपस्मि पि निबिन्दति, वेदनाय पि ... सञ्ज्ञाय पि .. सञ्ज्ञारेसु पि .. विज्ञाणस्मि पि निबिन्दति । निबिन्द विरज्जति; विरागा विमुच्यति । विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञान होति । ‘खीणा जाति, वुसित ब्रह्मचरिय, कत करणीयं, नापर इथत्ताया’ ति पजानाती” ति ।

B. 59

20

६२. निरुत्तिपथसुत्तं

६६. सावत्थिनिदानं । “तयोमे, भिक्खवे, निरुत्तिपथा अविवचनपथा पञ्जन्तिपथा असञ्ज्ञिणा असञ्ज्ञिणपुब्वा, न सञ्ज्ञीयन्ति, न सञ्ज्ञीयिसन्ति”, अप्पटिकुट्टा समणेहि ब्राह्मणेहि विज्ञूहि । कतमे तयो ?

“य, भिक्खवे, रूप अतीत निरुद्ध विपरिणतं ‘अहोसी’ ति तस्स सञ्ज्ञा, ‘अहोसी’ ति तस्स समञ्जा, ‘अहोसी’ ति तस्स पञ्जन्ति; न तस्स २५ सञ्ज्ञा ‘अत्थी’ ति, न तस्स सञ्ज्ञा ‘भविस्सती’ ति ।

“या वेदना अतीता निरुद्धा विपरिपता अहोसीं ति तत्त्वा चहुः, अहोसीं ति तत्त्वा सम्बन्धा, अहोसीं ति तत्त्वा पञ्चतिः न तत्त्वा चहुः अत्यीं ति, न तत्त्वा चहुः भवित्ततीं ति ।

“या सम्बन्धा ... ये चहुः एव अतीता निरुद्धा विपरिपता अहोसुं ते ५ तेरं सहुः, अहोसुं ति तेरं सम्बन्धा, अहोसुं ति तेरं पञ्चतिः न तेरं सहुः अत्यीं ति, न तेरं सहुः भवित्ततीं ति ।

R. 72   “ये विज्ञाणं अतीतं निरुद्धं विपरिपते, अहोसीं ति तत्त्वा चहुः, अहोसीं ति तत्त्वा सम्बन्धा, अहोसीं ति तत्त्वा पञ्चतिः न तत्त्वा चहुः अत्यीं ति, न तत्त्वा चहुः भवित्ततीं ति ।

10   “ये, भिक्षवे, व्यपं अजातं अपातुभूतं, भवित्ततीं ति तत्त्वा चहुः, भवित्ततीं ति तत्त्वा सम्बन्धा, भवित्ततीं ति तत्त्वा पञ्चतिः न तत्त्वा चहुः अत्यीं ति, न तत्त्वा चहुः अहोसीं ति ।

15   “या वेदना अजाता अपातुभूता, भवित्ततीं ति तत्त्वा चहुः, भवित्ततीं ति तत्त्वा सम्बन्धा, भवित्ततीं ति तत्त्वा पञ्चतिः न तत्त्वा चहुः अत्यीं ति, न तत्त्वा चहुः अहोसीं ति ।

“या सम्बन्धा ... ये चहुः एव अजाता अपातुभूता, भवित्ततीं ति तेरं सहुः, भवित्ततीं ति तेरं सम्बन्धा, भवित्ततीं ति तेरं पञ्चतिः न तेरं सहुः अत्यीं ति, न तेरं सहुः अहोसुं ति ।

B. 60   “ये विज्ञाणं अजातं अपातुभूतं, भवित्ततीं ति तत्त्वा चहुः, भवित्ततीं ति २० भवित्ततीं ति तत्त्वा सम्बन्धा, भवित्ततीं ति तत्त्वा पञ्चतिः न तत्त्वा चहुः अत्यीं ति, न तत्त्वा चहुः अहोसीं ति ।

“ये, भिक्षवे, व्यपं जातं पातुभूतं, अत्यीं ति तत्त्वा चहुः, इत्यें ति तत्त्वा सम्बन्धा, अत्यीं ति तत्त्वा पञ्चतिः न तत्त्वा चहुः अहोसीं ति, न तत्त्वा चहुः भवित्ततीं ति ।

25   “या वेदना जाता पातुभूता, अत्यीं ति तत्त्वा चहुः, इत्यें ति तत्त्वा सम्बन्धा, अत्यीं ति तत्त्वा पञ्चतिः न तत्त्वा चहुः अहोसीं ति, न तत्त्वा चहुः भवित्ततीं ति ।

“या सम्बन्धा ... ये चहुः एव जाता पातुभूतं, अत्यीं ति तेरं सहुः, अत्यीं ति तेरं सम्बन्धा, अत्यीं ति तेरं पञ्चतिः न तेरं सहुः अहोसुं ति, न तेरं सहुः भवित्ततीं ति ।

“थं विच्छार्ण जातं पातुभूतं, ‘अत्थी’ ति तस्स सङ्घा, ‘अत्थी’ ति तस्स समञ्जा, ‘अत्थी’ ति तस्स पञ्जन्ति; न तस्स सङ्घा ‘अहोसी’ ति, न तस्स सङ्घा ‘भविस्सती’ ति ।

“इमे खो, भिक्खवे, तयो निश्चिपथा अधिवचनपथा पञ्जन्ति-
पथा असञ्ज्ञणा असञ्ज्ञणपुब्बा, न सङ्घीयन्ति”, न सङ्घीयस्सन्ति, ५ R.73
अप्पटिकुट्टा समणेहि ब्राह्मणेहि विज्वूहि । ये पि ते, भिक्खवे, अहेसुं
उक्कला वस्सभञ्जा अहेतुकवादा^३ अकिरियवादा नस्थिकवादा, ते पि मे
तयो निश्चिपथे अधिवचनपथे पञ्जन्तिपथे न गरहितबं नप्पटिकोसि-
तबं अमञ्जासु^४ । त किस्स हेतु? निन्दाघट्टनव्यारोसउपारम्भ-
भया”^५ ति । १०

मजिङ्गमपणासकस्स^६ उपयवग्गो पठमो^७ ।

तस्मृदानं

*उपयो^८ वीजं उदानं^९, उपादानपरिवत्तं^{१०} ।

सत्तट्टान च सम्बुद्धो, पञ्चमहालि आदित्ता ।

वग्गो निश्चिपयेन चा ति* ॥

६३. उपादियमानसुत्तं

६७ एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति
जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अञ्जनतरो भिक्खु येन
भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं
निसीदि । एकमन्त निसीद्धो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदबोच – “साधु
मे, भन्ते, भगवा सङ्घितेन धम्म देसेतु यमह भगवतो धम्मं सुत्वा एको
वूपकट्टो अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरेय्य” ति ।

“उपादियमानो खो, भिक्खु, बद्धो^{११} मारस्स; अनुपादियमानो^{१२}
मुत्तो पापिमतो” ति ।

१. सञ्ज्ञशति - स्याऽ । २ अहेतुवादा - रो० । ३ मञ्जजासु - सी० । ४ निन्दा-
व्यारोसउपारम्भभया - रो०, निन्दाव्यारोस्तो - सी०, स्याऽ । ५-५ उपायवग्गो पठमो -
सी०, ० उपायवग्गो पठमो - स्याऽ, ० उपायवग्गो पठमो - रो० । ६ उपयो - सी०, स्याऽ,
रो० । ७-७ उपादान परिवट्ट - स्याऽ, रो०, उपादान परिवत्तञ्च - सी० । ८ बन्धो -
सी०, स्याऽ ।

- एव सी०, स्याऽ पोत्यकेसु अथ गाथा दिसति -

उपयो वीज उपादानं परिवत्तञ्च सत्तट्टान ।
बद्धो पञ्चवग्गि महालि आदितो निश्चिपयेन चा ति ॥

R. 74

“अञ्जातं भगवा, अञ्जातं सुगता” ति ।

“यथा कथं पन त्वं, भिक्खु, मया सहितेन भासितस्स वित्थारेन
अत्यं आजानासी” ति ?

“रूपं खो, भन्ते, उपादियमानो वद्धो मारस्स; अनुपादियमानो

- ५ मुत्तो पापिमतो । वेदनं उपादियमानो वद्धो मारस्स; अनुपादियमानो
मुत्तो पापिमतो । सञ्ज्ञां ... सञ्चारे. विज्ञाणं उपादियमानो वद्धो
मारस्स, अनुपादियमानो मुत्तो पापिमतो । इमस्स खाहं भन्ते, भगवता
सहितेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्यं आजानासी” ति ।

“साधु साधु, भिक्खु ! साधु खो एवं, भिक्खु, मया सहितेन

- १० भासितस्स वित्थारेन अत्यं आजानासि । रूपं खो, भिक्खु, उपादियमानो
वद्धो मारस्स; अनुपादियमानो मुत्तो पापिमतो । वेदन ... सञ्ज्ञ ...
सञ्चारे ... विज्ञाणं उपादियमानो वद्धो मारस्स; अनुपादियमानो मुत्तो
पापिमतो । इमस्स खो, भिक्खु, मया सहितेन भासितस्स एवं वित्थारेन
अत्यो दट्टब्बो” ति ।

- १५ अथ खो सो भिक्खु भगवता भासितं अभिनन्दित्वा अनुभोदित्वा
उट्टायासना भगवत्तं अभिवादेत्वा पदविक्षणं कल्वा पवक्त्रामि । अथ खो
सो भिक्खु एको वूपकट्टो अप्पमतो आतापी पहिततो विहरत्तो नचिर-
स्सेव — यस्सत्याय कुलपुत्रा सम्मदेव अगारस्मा अनगारियं पवजन्ति
तदनुत्तरं — ब्रह्मचरियपरियोसानं दिहेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छ-
२० कत्वा उपसम्पद्ज विहासि । “खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरिय, कतं
करणीयं, नापरं इत्थत्ताया” ति अव्यञ्जासि । अञ्जतरो च पन सो
भिक्खु अरहतं अहोसी ति ।

६४. मञ्जामानसुतं

६५. सावत्थिनिदानं । अथ खो अञ्जतरो भिक्खु .. पे०

R. 75 भगवत्तं एतदवोच — “साधु मे, भन्ते, भगवा सहितेन धर्मं देसेतु

२५ ... पे० ... आतापी पहिततो विहरेय” ति ।

“मञ्जामानो खो, भिक्खु, वद्धो मारस्स; अमञ्जामानो मुत्तो
पापिमतो” ति ।

“अञ्जातं भगवा; अञ्जातं सुगता” ति ।

“यथा कथं पन त्वं, भिक्खु, मया सह्यत्तेन भासितस्स वित्थारेन
अत्थं आजानासी” ति ?

“रूपं खो, भन्ते, मञ्जमानो बद्धो मारस्स; अमञ्जमानो मुत्तो
पापिमतो । वेदनं ... सञ्च ... सह्यारे ... विज्ञाणं मञ्जमानो बद्धो
मारस्स, अमञ्जमानो मुत्तो पापिमतो । इमस्स खाहं, भन्ते, भगवता ५
सह्यत्तेन भासितस्स एव वित्थारेन अत्थ आजानामी” ति ।

“साधु साधु, भिक्खु ! साधु खो त्वं, भिक्खु, मया सह्यत्तेन
भासितस्स वित्थारेन अत्थं आजानासि । रूपं, भिक्खु, मञ्जमानो बद्धो
मारस्स; अमञ्जमानो मुत्तो पापिमतो । वेदनं ... सञ्च ... सह्यारे ... १०
विज्ञाणं मञ्जमानो बद्धो मारस्स; अमञ्जमानो मुत्तो पापिमतो । इमस्स खो,
भिक्खु, मया सह्यत्तेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्थो
दट्टब्बो” ति । अथ ... पे०... अञ्जतरो च पन सो भिक्खु अरहतं
अहोसी ति ।

६५. श्रभिनन्दमानसुतं

६६ सावत्थिनिदानं । अथ खो अञ्जतरो भिक्खु ... पे०...
एकमत्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवत्त एतदवोच – “साधु मे, भन्ते, १५
भगवा सह्यत्तेन .. पे० पहित्तो विहरेय्यं” ति ।

“श्रभिनन्दमानो खो, भिक्खु, बद्धो मारस्स; अनभिनन्दमानो
‘मुत्तो पापिमतो’ ति ।

“अञ्जातं भगवा, अञ्जातं सुगाता” ति ।

“यथा कथ पन त्वं, भिक्खु, मया सह्यत्तेन भासितस्स वित्थारेन २० B. 63
अत्थं आजानासी” ति ?

“रूपं खो पन, भन्ते, श्रभिनन्दमानो बद्धो मारस्स; अनभिनन्द-
मानो मुत्तो पापिमतो । वेदनं ... सञ्च ... सह्यारे .. विज्ञाणं अभि-
नन्दमानो बद्धो मारस्स, अनभिनन्दमानो मुत्तो पापिमतो । इमस्स २५ R. 76
खाहं, भन्ते, भगवता सह्यत्तेन भासितस्स एव वित्थारेन अत्थं
आजानामी” ति ।

“साधु साधु, भिक्खु ! साधु खो त्वं, भिक्खु, मया सह्यत्तेन
भासितस्स वित्थारेन अत्थ आजानासि । रूप खो, भिक्खु, श्रभिनन्दमानो
बद्धो मारस्स, अनभिनन्दमानो मुत्तो पापिमतो । वेदन ... सञ्च ...
सह्यारे .. विज्ञाणं अभिनन्दमानो बद्धो मारस्स; अनभिनन्दमानो मुत्तो ३०

पापित्तनो । इनस्स ल्हो, मिक्कु, नया चहिंडेन चामित्तस्स एवं वित्तारेत
अथो डृक्को” ति । अय ... पे०... अञ्जत्तरो च पन ल्हो मिक्कु
अरहतं अहोनी ति ।

३६. अनिच्छयुतं

३०. नावस्थिनिदानं । अय ल्हो अञ्जत्तरो मिक्कु ... पे०...

५ नगदत्तं एनदोच - “सावु ने, नत्ते, नगदा चहिंडेन क्षमं देन्ते
... पे०... आनाती पहित्तो विहरेयं” ति ।

“ये ल्हो, मिक्कु, अनिच्चं; तत्र ते छन्डो पहात्तब्बो” ति ।

“अञ्जातं नगदा; अञ्जातं सुगता” ति ।

“यथा कर्यं पन त्वं, निक्कु, नया चहिंडेन चामित्तस्स वित्तारेत

१० अत्यं आजानानी” ति ?

“हरं ल्हो, नत्ते, अनिच्चं; तत्र ने छन्डो पहात्तब्बो । देन्ता ...
नन्धा ... नह्वारा ... विच्चाराणं अनिच्चं; तत्र ने छन्डो पहात्तब्बो ।
इनस्स ल्हाहु, नत्ते, नगदा चहिंडेन चामित्तस्स एवं वित्तारेत अथं
आजानानी” ति ।

१५ “सावु सावु, मिक्कु ! सावु ल्हो त्वं, निक्कु, नया चहिंडेन
चामित्तस्स वित्तारेत अथं आजानानी । हरं ल्हो, मिक्कु, अनिच्चं;
तत्र ते छन्डो पहात्तब्बो । देन्ता अनिच्चा ... नन्धा ... नह्वारा ...
विच्चाराणं अनिच्चं; तत्र ल्हो ते छन्डो पहात्तब्बो । इनस्स ल्हो, मिक्कु,
नया चहिंडेन चामित्तस्स एवं वित्तारेत अथो डृक्को” ति । अर
२० २० ... पे०... अञ्जत्तरो च पन ल्हो मिक्कु अरहतं अहोनी ति ।

३७. दुक्कदमुतं

३१. नावस्थिनिदानं । अय ल्हो अञ्जत्तरो मिक्कु ... पे०...
एकनन्तं लिचिक्षो ल्हो ल्हो मिक्कु नगदत्तं एनदोच - “सावु ने, नत्ते,
नगदा चहिंडेन वन्नं देन्तेनु ... पे०... आनापी पहित्तनो विहरेयं” ति ।
“ये ल्हो, मिक्कु, दुक्कदं; तत्र ने छन्डो पहात्तब्बो” ति ।

३२ “अञ्जातं नगदा; अञ्जातं सुगता” ति ।

“यथा कर्यं पन त्वं, निक्कु, नया चहिंडेन चामित्तस्स वित्तारेत
अथं आजानानी” ति ?

“रूपं खो, भन्ते, दुक्खवं; तत्र मे छन्दो पहातब्बो । वेदना ... सञ्चाणा ... सङ्घारा । विज्ञाणं दुक्ख, तत्र मे छन्दो पहातब्बो । इमस्स ख्वाहं, भन्ते, भगवता सङ्घित्तेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्थं आजानामी” ति ।

“साधु साधु, भिक्खु ! साधु खो त्वं, भिक्खु, मया सङ्घित्तेन ५ भासितस्स वित्थारेन अत्थ आजानासि । रूप खो भिक्खु, दुक्खवं; तत्र ते छन्दो पहातब्बो । वेदना . सञ्चाणा ... सङ्घारा . विज्ञाणं दुक्खवं; तत्र ते छन्दो पहातब्बो । इमस्स खो, भिक्खु, मया सङ्घित्तेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्थो दट्टब्बो” ति । अथ ... पे०... अञ्जनतरो च पन सो भिक्खु अरहतं अहोसी ति ।

10

६८. अनन्तसुतं

७२. सावत्थिनिदानं । अथ खो अञ्जनतरो भिक्खु ... पे०... एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्त एतद्वोच – “साधु मे, भन्ते, भगवा सङ्घित्तेन धम्म देसेतु ... पे०... पहितत्तो विहरेयं” ति ।

“यो खो, भिक्खु, अनन्ता; तत्र ते छन्दो पहातब्बो” ति ।

“अञ्जनातं, भगवा; अञ्जनातं, सुगता” ति ।

“यथा कथं पन त्वं, भिक्खु, मया सङ्घित्तेन भासितस्स वित्थारेन अत्थं आजानासी” ति ?

R. 78

“रूपं खो, भन्ते, अनन्ता; तत्र मे छन्दो पहातब्बो । वेदना ... सञ्चाणा ... सङ्घारा .. विज्ञाणं अनन्ता, तत्र मे छन्दो पहातब्बो । इमस्स ख्वाहं, भन्ते, भगवता सङ्घित्तेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्थं २० आजानामी” ति ।

“साधु साधु, भिक्खु ! साधु खो त्वं, भिक्खु, मया सङ्घित्तेन भासितस्स वित्थारेन अत्थ आजानासि । रूपं खो, भिक्खु, अनन्ता, तत्र ते छन्दो पहातब्बो । वेदना . सञ्चाणा .. सङ्घारा ... विज्ञाणं अनन्ता; तत्र ते छन्दो पहातब्बो । इमस्स खो, भिक्खु, मया सङ्घित्तेन भासितस्स एवं वित्थारेन अत्थो दट्टब्बो” ति । अथ ... पे० . अञ्जनतरो च पन सो भिक्खु अरहत अहोसी ति ।

B. 65

25

६६. अनन्तनियसुत्तं

उद्दे. सावत्त्यनिदानं । अय खो ... पे०... एकमत्तं निसिन्नो
खो ज्ञो भिक्षु भगवत्तं एतदबोच - “साधु मे, भन्ते, भगवा सहित्तेन
वन्मं देसेतु ... पे०... विहरेय्य” ति ।

“यं खो, भिक्षु, अनन्तनियं; तत्र ते छन्दो पहातब्बो” ति ।

५ “अञ्जातं, भगवा; अञ्जातं, नुगता” ति ।

“यथा कथं पन त्वं, भिक्षु, मया सहित्तेन भासितस्त वित्यारेन
अत्यं आजानासी” ति ?

“ह्यं खो, भन्ते, अनन्तनियं; तत्र मे छन्दो पहातब्बो । वेदना
... सञ्ज्ञा ... सह्वारा ... विञ्जाणं अनन्तनियं; तत्र मे छन्दो पहातब्बो” ।

१० इमस्त ल्वाहं, भन्ते, भगवत्ता सहित्तेन भासितस्त एवं वित्यारेन अत्यं
आजानानी” ति ।

“साधु साधु, भिक्षु ! साधु खो त्वं, भिक्षु, मया सहित्तेन
भासितस्त वित्यारेन अत्यं आजानासी । ह्यं खो, भिक्षु, अनन्तनियं;

२७ १५ तत्र ते छन्दो पहातब्बो । वेदना ... सञ्ज्ञा ... सह्वारा ... विञ्जाणं
अनन्तनियं; तत्र ते छन्दो पहातब्बो । इमस्त खो, भिक्षु, मया सहित्तेन
भासितस्त एवं वित्यारेन अत्यो दहुब्बो” ति । अय ... पे०... अञ्जतरो
त्र पन सो भिक्षु अरहतं अहोसी ति ।

७०. रजनीयसप्तितसुत्तं

७४. सावत्त्यनिदानं । अय खो ... पे०... एकमत्तं निसिन्नो
खो सो भिक्षु भगवत्तं एतदबोच—“साधु मे, भन्ते, भगवा सहित्तेन

२० वन्मं देसेतु, यनहं भगवत्तो वन्मं लुका ... पे०... विहरेय्य” ति ।

“यं खो, भिक्षु, रजनीयसप्तितः; तत्र ते छन्दो पहातब्बो” ति ।

“अञ्जातं, भगवा; अञ्जातं, नुगता” ति ।

“यथा कथं पन त्वं, भिक्षु, मया सहित्तेन भासितस्त वित्यारेन
अत्यं आजानासी” ति ?

“ह्यं खो, भन्ते, रजनीयसप्तितः; तत्र ने छन्दो पहातब्बो ।

२५ वेदना ... सञ्ज्ञा ... सह्वारा ... विञ्जाणं रजनीयसप्तितः; तत्र मे
छन्दो पहातब्बो । इमस्त ल्वाहं, भन्ते, भगवत्ता सहित्तेन भासितस्त
एवं वित्यारेन अत्यं आजानासी” ति ।

“साधु साधु भिक्खु ! साधु खो त्वं, भिक्खु, मया सह्यतेन भासितस्स वित्थारेन अथं आजानतसि । रूपं खो, भिक्खु, रजनीयसण्ठितं; तत्र ते छन्दो पहातब्बो । वेदना .. सञ्ज्ञा .. सह्यारा ... विज्ञाणं रजनीयसण्ठितं; तत्र ते छन्दो पहातब्बो । इमस्स खो, भिक्खु^१, मया सह्यतेन भासितस्स एवं वित्थारेन अथो दृढब्बो” ति । अथ ... पे०... अञ्जन- ५ तरो च पन सो भिक्खु अरहतं अहोसी ति ।

B. 66

७१. राधसुत्तं

७५. सावत्थिनिदानं । अथ खो आयस्मा राधो येन भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा भगवन्तं एतदवोच - “कथं नु खो, भन्ते, जानतो कथं पस्सतो इमस्मि च सविज्ञाणके काये वहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारमङ्कारमानानुसया न होत्ती” ति ?

R. 80

“यं किञ्चिच, राध, रूप अतीतानागतपञ्चुपन्नं अज्ञत्तं वा वहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं दूरे सन्तिके वा, सब्बं रूपं - ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्पर्व्याय पस्सति । या काचि वेदना ... या काचि सञ्ज्ञा ... ये केचि सह्यारा ... यं किञ्चिच विज्ञाणं अतीतानागतपञ्चुपन्नं ... पे०... यं दूरे १५ सन्तिके वा, सब्बं विज्ञाण - ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्पर्व्याय पस्सति । एवं खो, राध, जानतो एवं पस्सतो इमस्मि च सविज्ञाणके काये वहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कार-मङ्कारमानानुसया न होत्ती” ति । अथ ... पे०... अञ्जतरो च पना- २० यस्मा राधो अरहतं अहोसी ति ।

20

७२. सुराधमुत्तं

७६. सावत्थिनिदानं । अथ खो आयस्मा सुराधो भगवन्तं एतदवोच - “कथं नु खो, भन्ते, जानतो कथं पस्सतो इमस्मि च सविज्ञाणके काये वहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारमङ्कारमानापगतं मानसं होति, विद्वा समतिकक्षतं सन्तं सुविमुत्तं” ति ?

“भं किञ्चिच, सुराध, रूप अतीतानागतपञ्चुपन्न ... पे० .. यं दूरे २५ सन्तिके वा, सब्बं रूप - ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्पर्व्याय दिस्वा अनुपादाविमुत्तो होति । या काचि वेदना

१. भिक्खुवे - रो० ।

- R. 81 ... या कर्चि सञ्ज्ञा ... ये केचि सङ्कारा ... यं किञ्चिं विज्ञाणं अतीता-
- B. 67 नागतपञ्चुपम्भं अज्ञातं वा वहिद्वा वा ओल्हारिकं वा सुखुमं वा हीनं
वा पर्णीतं वा यं द्वारे सन्तिके वा, सञ्चा वेदना ... सञ्चा सञ्ज्ञा .. सञ्चे
सङ्कारा ... सञ्चं विज्ञाणं - 'नेतं मन, नेसोहमस्मि, न नेसो अत्ता' ति
- 5 एवनेतं यथाभूतं सम्पञ्ज्ञाय विस्वा अनुपादाविमुक्तो होति । एवं खो,
सुराद्व, जानतो एव पत्स्तो इनस्मि च सविज्ञाणके काये, वहिद्वा च
सञ्चनिमित्तेभु अहङ्कारसन्धारमानापगतं जानसं होति विवा समति-
क्रक्तं सन्तो सुविमुक्तं" ति । अथ ... पै०... अञ्जतरो च पत्नायत्मा
सुरावो अरहतं अहोसी ति ।

अरहत्तवणो^१ दुर्तियो ।

तस्युद्धानं

- 10 उपादियमञ्जनानां^२, अयानिनन्दनानो^३ च^४ ।
अनिन्द्वं दुक्षं अनत्ता च, अनत्तनीयं^५ रजनीयत्तिं^६ ।
राघसुराधेन^७ ते दसा ति^८ ॥

७३. अस्त्वादसुतं

७३. सावित्यनिदानं । "अस्त्वादा, भिक्षवे, पुरुज्जनो वपस्त
अस्त्वादं च आदीनवं च निस्तरणं च यथाभूतं नप्यजानाति । वेदनाय ..
15 सञ्ज्ञाय ... सङ्कारानं ... विज्ञाणस्त्र अस्त्वादं च आदीनवं च निस्तरणं
च यथाभूतं नप्यजानाति । सुतवा च खो, भिक्षवे, अरियसादको वपस्त
अस्त्वादं च आदीनवं च निस्तरणं च यथाभूतं पजानाति । वेदनाय ..
R. 82 सञ्ज्ञाय ... सङ्कारानं ... विज्ञाणस्त्र अस्त्वादं च आदीनवं च निस्तरणं
च यथाभूतं पजानाती" ति ।

७४. समुद्दयसुतं

७४. सावित्यनिदानं । "अस्त्वादा, भिक्षवे, पुरुज्जनो वपस्त
समुद्दयं च अत्यङ्गमं^१ च अस्त्वादं च आदीनवं च निस्तरणं च यथाभूत
नप्यजानाति । वेदनाय ... सञ्ज्ञाय ... सङ्कारानं ... विज्ञाणस्त्र समुद्दय

^१. अरहत्तवणो - ची०, दो० । ^२. उपादियमञ्जनानां - ची० । ३-४. अद्योनि-
अनिनन्दना - ची० । ^५. अनत्तनीयं - ची० अनत्तनीयं - च्या०, दो० । ^६. अनिन्द्वं
नत्तिं - च्या० । ^७-८ राघसुराधेन वैव द्वितियो द्वृत्तो वर्णो - ची० । ^९ अन्यगम -
दी०, दो० ।

च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्प-
जानाति । सुतवा च खो, भिक्खवे, अरियसावको रूपस्स समुदयं च
अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति ।
वेदनाय ... सञ्जाय ... सङ्घारानं .. विज्ञाणस्स समुदयं च अत्थङ्गमं
च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाती” ५ ति ।

७५. द्वितीयसमुदयसुत्तं

७६. सावत्थिनिदानं । “सुतवा, भिक्खवे, अरियसावको रूपस्स
समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं
पजानाति । वेदनाय ... सञ्जाय .. सङ्घारानं ... विज्ञाणस्स
समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं
पजानाती” १० ति ।

७६. अरहन्तसुत्तं

८०. सावत्थिनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, अनिच्चं । यदनिच्चं तं
दुक्खं, यं दुक्खं तदनत्ता; यदनत्ता तं ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो
प्रत्ता’ ति एवमेत यथाभूतं सम्मप्यञ्जाय दट्टब्बं । वेदना ... सञ्ज्ञा ...
सङ्घारा .. विज्ञाणं अनिच्चं । यदनिच्चं त दुक्ख, यं दुक्ख तदनत्ता;
यदनत्ता तं ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो प्रत्ता’ ति एवमेत यथाभूतं
सम्मप्यञ्जाय दट्टब्बं । एवं परसं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको रूपस्मि
पि निव्विन्दति ... वेदनाय पि ... सञ्जाय पि ... सङ्घारेसु पि ... विज्ञा-
णस्मि पि निव्विन्दति । निव्विन्द विरज्जति; विरागा विमुच्चति ।
विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति । ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरिय,
कर्तं करणीय, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाति । यावता, भिक्खवे, सत्ता-
वासा, यावता भवग्गं, एते अग्गा एते सेट्टा लोकस्मि यदिदं अरहन्तो” २० ति ।

८१ इदमबोच भगवा । इद वत्वान्^१ सुगतो अथापरं एतदवोच
सत्था –

“सुखिनो वत अरहन्तो, तण्हा तेस न विज्जति ।

अस्मिमानो समुच्छिन्नो, मोहजालं पदालित ॥

^१ वत्वा – नी०, रो० ।

३. ८८

“अनेकं ते^३ अलुन्नाना, चिन्तं तेर्यं अनादिनः ।
लोके अनुपतिता नै, अहमूर्ग अतामदा ॥

“धृत्यदक्षिण्ये अग्निज्ञाय, सत्त्वं बद्धस्योदय ।
मन्त्रित्या अनुचिता, पुत्रा दृढस्य अरोग्या ॥

५

“चतुरवनभवद्वा, तीर्तु मिशकालु चिकित्ता ।
अनुचित्वरत्ने नहार्वीरा, पहीनभवनेत्वा ॥

“इन्द्रहृष्टे नम्यता, नहृनामा भनाहिता ।
एते चो नेत्रा लोकार्प्य, नहृ तेर्य न विज्ञति ॥

“अनेकाग्नयनुपत्ते^४, अन्तिनोर्यं स्वृप्तयो ।
यो भारे अहृत्यरित्यस्त्, तर्त्यस्य अपरस्त्यया ॥

३. ८९

“विश्वामु न विकर्त्त्वा, विश्वमुत्ता पुनवद्वा ।
उन्नमूदिननुपत्ता, ते लोके विजितादिनो ॥

“उद्ध त्रिस्यं अपाचीनं, चन्द्री तेसे न विज्ञति ।
वदत्ति ते सीहतादं, दुष्टा लोके अनुत्तरा” ति ॥

७६. हुतियश्वहत्तमुत्तं

८२. सावत्त्विनिडानं । “हुं, मिशवदे, अपित्तं । यद्वित्तं
तं दुर्द्वयः; यं दुर्द्वयं दवत्तता; यद्वन्ना तं चित्तं नन, नेमोहनस्मि, न मेमो
अन्ना” ति इद्वन्नेत्रं यथाद्वृतं स्वन्यज्ञाय दुष्ट्यं ।

“एवं चर्त्ता, मिशवदे, दुर्द्वय अरियसावको रुपर्स्मि यि तिक्ति-
न्दति ... देवदाय यि ... यज्ञाय यि ... सहृदारेन्द्रु यि ... विज्ञानार्थ्यमि
२२ निक्तिन्दति । निक्तिन्दं विरञ्जनिः विरगा विनृच्छति । विवृत्तिस
विनृत्तनिति आणं होति । ‘क्षीणा जाति, वृत्तिर्त्वं अहृत्यरित्य, कर्तुं कर्त्यापि,
नापरं इत्यन्नाया’ ति यजानानि । यद्वना, मिशवदे, नक्षावाना, यद्वना
नवर्णं, एते अग्ना युने नेत्रा लोकार्प्य अदिकं अनहत्तो” ति ।

७७. सीहमुत्तं

८३. सावत्त्विनिडानं । “सीहो, मिशवदे, निपराजा नायद-
नुभये^५ आसद्या निश्वत्तनिति; आभया निश्वविन्द्या विजन्दति, विजन्दिता

^{३-२.} अनेकतो - दो० । ^{२.} इष्टेऽप्त - स्त्रा० । ^{३.} अनादित - दो० ।
^{५.} क्षीडु - चौ०, स्त्रा०, दो० । ^{६.} वायद्य - चौ० स्त्रा०, दो० ।

समन्ता चतुर्दिसा अनुविलोकेति; समन्ता चतुर्दिसा अनुविलोकेत्वा
तिक्खत्तुं सीहनादं नदति; तिक्खत्तुं सीहनादं नदित्वा गोचराय पक्ष
मति । ये हि केचि, भिक्खवे, तिरच्छानगता पाणा सीहस्स मिगरञ्ज्ञो
नदतो सदं सुणन्ति; येभ्येन भयं संवेगं सन्तासं आपज्जन्ति; बिलं
बिलासया पविसन्ति; दकं दकासया पविसन्ति; वनं वनासया पविसन्ति;
आकासं पविसनो भजन्ति । ये पि ते, भिक्खवे, रञ्जो नागा गामनिगम-
राजधानीसु, दल्हेहि वरत्तेहि^१ बद्धा^२, ते पि तानि बन्धनानि सञ्च-
न्दित्वा सम्पदालेत्वा भीता मुत्तकरीसं चजमाना^३ येन वा तेन वा पला-
यन्ति । एवं महिद्धिको खो, भिक्खवे, सीहो मिगराजा तिरच्छानगतानं
पाणानं एवं महेसक्षो एवं महानुभावो ।

10

“एवमेव खो, भिक्खवे, यदा तथागतो लोके उप्पज्जति अरहं
सम्मासम्बुद्धो विज्ञाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविदू अनुत्तरो पुरिसदम्भ-
सारथि सत्था देवमनुस्सानं बुद्धो भगवा । सो धम्मं देसेति — ‘इति रूपं,
इति रूपस्स समुदयो, इति रूपस्स अत्थङ्गमो; इति वेदना ... इति सञ्ज्ञा
... इति सङ्खारा ... इति विज्ञाणं, इति विज्ञाणस्स समुदयो, इति
विज्ञाणस्स अत्थङ्गमो’ ति । ये पि ते, भिक्खवे, देवा दीघायुका
वण्णवत्तो सुखबहुला उच्चेसु विमानेसु चिरटृतिका ते पि तथागतस्स
धम्मदेसनं सुत्वा येभ्येन भयं संवेगं सन्तासं आपज्जन्ति — ‘अनिच्चा व
किर, भो, मयं समाना निच्चम्हा ति अमञ्जिम्ह । अद्भुवा व किर,
भो, मयं समाना धुवम्हा ति अमञ्जिम्ह । असस्ता व किर, भो, मयं
समाना सस्तम्हा ति अमञ्जिम्ह । मयं पि^४ किर, भो, अनिच्चा अद्भुवा
असस्ता सक्कायपरियापन्ना’ ति । एवं महिद्धिको खो, भिक्खवे, तथा-
गतो सदेवकस्स लोकस्स एवं महेसक्षो एवं महानुभावो” ति ।

15

८४. इदमवोच भगवा ... पे०... एतदवोच सत्था —

“यदा बुद्धो अभिज्ञाय, धम्मचक्रं पवत्तयि ।

25 R. 86

सदेवकस्स लोकस्स, सत्था अप्पटिपुग्गलो ॥

“सक्कायं^५ च^६ निरोधं च, सक्कायस्स च सम्भवं ।

B. 71

अरियञ्चटुङ्गिकं मर्मा, दुक्खूपसमगामिनं ॥

१. योत्तेहि — रो० । २. बन्धनेहि वद्धा — सी०, बन्धनेहि बन्धा — स्या० ।

३. मोचन्ता — रो० । ४. हि — रो० । ५—६. सक्कायस्स — स्या०, रो० ।

“ये पि दीघायुका देवा, वणवन्तो यसस्सिनो ।
भीता सन्तासमापादुं, सीहस्सेवितरे मिगा ॥
अवीतिवत्ता सक्कायं, अनिच्छा किर भो मयं ।
सुत्वा अरहतो वाक्यं, विष्पमुत्तस्स तादिनो” ति ॥

७६ खज्जनीयसुत्तं

५ ८५. सावत्थ्यनिदानं । “ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा
ब्राह्मणा वा अनेकविहितं पुव्वेनिवासं अनुस्सरमाना अनुस्सरन्ति सव्वे
ते पञ्चुपादानक्षन्वे अनुस्सरन्ति एतेसं वा अञ्जतरं । कतमे पञ्च ?
‘एवंरूपो अहोर्सि अतीतमद्वान्’ ति – इति वा हि, भिक्खवे, अनुस्सर-
मानो रूपञ्चेव अनुस्सरति । ‘एवंवेदनो अहोर्सि अतीतमद्वान्’ ति –
१० इति वा हि, भिक्खवे, अनुस्सरमानो वेदनं येव अनुस्सरति । ‘एवंसञ्जी’
अहोर्सि अतीतमद्वान् ति .. ‘एवंसङ्घारो अहोर्सि अतीतमद्वान्’ ति .
‘एवंविज्ञाणो अहोर्सि अतीतमद्वान्’ – इति वा हि, भिक्खवे, अनुस्सर-
मानो विज्ञाणमेव अनुस्सरति ।

R. 87 20 15 “किञ्च, भिक्खवे, रूपं वदेथ ? रूपती ति खो, भिक्खवे,
तस्मा ‘रूपं’ ति वुच्चति । केन रूपति ? सीतेन पि रूपति, उष्णेन पि
रूपति, जिघच्छाय पि रूपति, पिपासाय पि रूपति, डंसमक्षवाता-
तपसिरिसपस्मफस्सेन^१ पि रूपति; रूपती ति खो, भिक्खवे, तस्मा
‘रूपं’ ति वुच्चति । किञ्च, भिक्खवे, वेदनं वदेथ ? वेदयती ति खो,
भिक्खवे, तस्मा ‘वेदना’ ति वुच्चति । किञ्च वेदयति ? सुख पि वेद-
यति, दुक्खं पि वेदयति, अदुक्खमसुखं पि वेदयति, वेदयती ति खो,
भिक्खवे, तस्मा ‘वेदन’ ति वुच्चति ।

B. 72 25 20 “किञ्च, भिक्खवे, सञ्जां वदेथ ? सञ्जानाती ति खो, भिक्खवे,
तस्मा ‘सञ्जा’ ति वुच्चति । किञ्च सञ्जानाति ? नीलं पि सञ्जा-
नाति, पीतकं पि सञ्जानाति, लोहितकं पि सञ्जानाति, शोदात पि
नाति । सञ्जानाति । सञ्जानाती ति खो, भिक्खवे, तस्मा ‘सञ्जा’ ति वुच्चति ।
25 “किञ्च, भिक्खवे, सङ्खारे वदेथ ? सङ्खतमभिसङ्खरोत्ती ति
खो, भिक्खवे, तस्मा ‘सङ्खार’ ति वुच्चन्ति^२ ? किञ्च सङ्खतमभिसङ्ख-

१. एवंसञ्जी – स्याऽ, म० । २. ० सरीक्षप ० – न०; ० सिरीक्षप ० – स्याऽ ।
३. वुच्चति – ग० ।

रोन्ति ? रूपं रूपत्ताय सह्वतमभिसह्वरोन्ति, वेदनं वेदनत्ताय सह्वतम-
भिसह्वरोन्ति, सञ्चा सञ्चत्ताय सह्वतमभिसह्वरोन्ति, सह्वरे सह्वा-
रत्ताय सह्वतमभिसह्वरोन्ति, विज्ञाणं विज्ञाणत्ताय सह्वतमभि-
सह्वरोन्ति । सह्वतमभिसह्वरोन्ती ति खो, भिक्खवे, तस्मा 'सह्वारा'
ति वुच्चति ।

५

"किञ्च, भिक्खवे, विज्ञाणं वदेथ ? विजानाती ति खो,
भिक्खवे, तस्मा 'विज्ञाणं' ति वुच्चति । किञ्च विजानाति ? अम्बिलं
पि विजानाति, तित्तकं पि विजानाति, कटुकं पि विजानाति, मधुरं^३ पि
विजानाति, खारिकं पि विजानाति, अखारिक पि विजानाति, लोणिक^४
पि विजानाति, अलोणिक पि विजानाति । विजानाती ति खो, भिक्खवे,
तस्मा 'विज्ञाण' ति वुच्चति ।

१०

"तत्र, भिक्खवे, सुतवा अस्तिसावको इति पटिसञ्चक्षति –
'अहं खो एतरहि रूपेन खज्जामि । अतीतम्पाहं^५ अद्वानं एवमेव रूपेन
खज्जि, सेयथापि एतरहि पच्चुप्पन्नेन रूपेन खज्जामि । अहञ्चेव खो
पन अनागतं रूपं अभिनन्देयं, अनागतम्पाहं अद्वानं एवमेव रूपेन खज्जेयं,
सेयथापि एतरहि पच्चुप्पन्नेन रूपेन खज्जामी' ति । सो इति पटिसह्वाय
अतीतस्मि रूपस्मि अनपेक्षो होति, अनागतं रूपं नाभिनन्दति, पच्चुप्प-
भस्स रूपस्स निविदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति ।

१५

"अहं खो एतरहि वेदनाय खज्जामि अतीतम्पाहं अद्वानं एवमेव
वेदनाय खज्जि, सेयथापि एतरहि पच्चुप्पन्नाय वेदनाय खज्जामि । २० R. 88
अहञ्चेव खो पन अनागत वेदनं अभिनन्देय, अनागतम्पाहं अद्वानं एवमेव
वेदनाय खज्जेय, सेयथापि एतरहि पच्चुप्पन्नाय वेदनाय खज्जामी' ति ।
सो इति पटिसह्वाय अतीताय वेदनाय अनपेक्षो होति; अनागत नाभि-
नन्दति; पच्चुप्पन्नाय वेदनाय निविदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो
होति ।

२५

"अहं खो एतरहि सञ्चाय खज्जामि .. पे०... अहं खो एतरहि
सह्वरोहि खज्जामि, अतीतम्पाहं अद्वानं एवमेव सह्वरोहि खज्जि, सेय-
थापि एतरहि पच्चुप्पन्नेहि सह्वरोहि खज्जामी ति । अहञ्चेव खो पन
अनागते सह्वरे अभिनन्देय, अनागतम्पाहं अद्वानं सह्वरोहि खज्जेयं,
सेयथापि एतरहि पच्चुप्पन्नेहि सह्वरोहि खज्जामी' ति । सो इति पटि-
३० R. 73

१ मवुक-सी०, रो० । २ लोणक-रो० । ३ अतीतम्पह-सी०, रो० ।
रो० २-४०

सह्याय अतीतेसु सह्यरेसु अनपेक्षो होति; अनागते सह्यरे नाभिनन्दति;
पच्चुप्पन्नानं सह्यारानं निव्विदाय विरागाय निरोधाय पटिपश्चो होति ।

“अह खो एतरहि विज्ञाणेन खज्जामि अतीतं पि अद्वानं एवमेव
विज्ञाणेन खज्जिं, सेयथापि एतरहि पच्चुप्पश्चेन विज्ञाणेन खज्जामि ।

५ अहव्यवेद खो पन अनागतं विज्ञाणं अभिनन्देयं, अनागतमाहं अद्वानं
एवमेव विज्ञाणेन खज्जेयं, सेयथापि एतरहि पच्चुप्पश्चेन विज्ञाणेन
खज्जामी’ ति । सो इति पटिसह्याय अतीतरस्मि विज्ञाणरस्मि अनपेक्षो
होति; अनागतं विज्ञाणं नाभिनन्दति; पच्चुप्पश्चस्ति विज्ञाणस्ति
निव्विदाय विरागाय निरोधाय पटिपश्चो होति ।

१० “तं कि मञ्ज्ञय, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामघम्म, कल्लं नु तं समनुपस्थितु-

१५ ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

R. २९ “वेदना .. सञ्च्चारा .. सह्यारा .. विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं
वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

२० “यं पनानिच्चं, दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामघम्म, कल्लं नु तं समनुपस्थितु-

‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

२५ “तस्मातिह, भिक्खवे, यं किञ्चिच रूपं अतीतानागतपच्चुप्पश्च

अग्जन्ते वा वाहिद्वा वा श्रोलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीत वा य दूरे
सन्ति के वा, सब्बं रूपं – ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेत

यथाभूतं सम्मप्पञ्चाय दृढृत्वं । या काचि वेदना ... या काचि सञ्चारा ।

ये केचि सह्यारा ... यं किञ्चिच विज्ञाणं अतीतानागतपच्चुप्पश्च .. ऐ०

३० यं दूरे सन्ति के वा, सब्बं विज्ञाणं – ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो

अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्पञ्चाय दृढृत्वं ।

“अथं वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको अपचिनाति, नो आचिनाति; पजहति, न उपादियति; विसिनेति^१, न उस्सिनेति^२; विधूपेति, न सन्धूपेति। किञ्च अपचिनाति, नो आचिनाति? रूपं अपचिनाति, नो आचिनाति; वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे^३ ... विज्ञाणं अपचिनाति, नो आचिनाति। किञ्च पजहति, न उपादियति? रूपं पजहति, न उपादियति; वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं पजहति, न उपादियति। किञ्च विसिनेति, न उस्सिनेति? रूपं विसिनेति, न उस्सिनेति; वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं विसिनेति, न उस्सिनेति। किञ्च विधूपेति, न सन्धूपेति? रूपं विधूपेति, न सन्धूपेति; वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं विधूपेति, न सन्धूपेति।

B. 74

R. 90

10

“एवं पस्यं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निब्बन्दति ... वेदनाय पि ... सञ्ज्ञाय पि ... सङ्घारेषु पि ... विज्ञाणस्मि पि निब्बन्दति। निब्बन्दं विरज्जति; विरागा विमुच्चति। विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति। ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरिय, कत करणीय, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाति।

15

“अथं वुच्चति, भिक्खवे, भिक्खु नेवाचिनाति न अपचिनाति, अपचिनित्वा ठितो नेव पजहति न उपादियति, पजहित्वा ठितो नेव विसिनेति न उस्सिनेति, विसिनेत्वा ठितो नेव विधूपेति न सन्धूपेति। विधूपेत्वा ठितो किञ्च नेवाचिनाति न अपचिनाति? अपचिनित्वा ठितो रूपं नेवाचिनाति न अपचिनाति, अपचिनित्वा ठितो वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं नेवाचिनाति न अपचिनाति। अपचिनित्वा ठितो किञ्च नेव पजहति न उपादियति? पजहित्वा ठितो रूपं नेव पजहति न उपादियति; पजहित्वा ठितो वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं नेव पजहति न उपादियति। पजहित्वा ठितो किञ्च नेव विसिनेति न उस्सिनेति? विसिनेत्वा ठितो रूपं^४ नेव विसिनेति न उस्सिनेति; विसिनेत्वा ठितो वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं नेव विसिनेति न उस्सिनेति। विसिनेत्वा ठितो किञ्च नेव विधूपेति न सन्धूपेति? विधूपेत्वा ठितो रूपं नेव विधूपेति न सन्धूपेति; विधूपेत्वा ठितो वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं नेव विधूपेति न सन्धूपेति। विधूपेत्वा ठितो

25

१. विसेनेति – सी०, रो०। २. उस्सेनेति – सी०, रो०। ३. सङ्घारा – स्या०।
४. रूपे – स्या०।

एवंविमुत्तचित्तं खो, भिक्खुवे, भिक्खुं सइन्द्रा^१ देवा^२ सत्रहृका सपजा-
पतिका आरका व नमस्सन्ति -

R. 91

'नमो ते पुरिसाजञ्जा, नमो ते पुरिसुत्तम ।

यस्स ते नाभिजानाम, यं पि निस्त्राय ज्ञायसी' " ति ॥

४०. पिण्डोल्यसुत्तं

B. 75 ५

५६. एकं समयं भगवा सक्केसु विहरति कपिलवत्युस्मि निग्रोध-
रामे । अथ खो भगवा किस्मिञ्चिदेव पकरणे भिक्खुसङ्घं पणामेत्वा
मुव्वण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय कपिलवत्युं पिण्डाय पाविसि ।
कपिलवत्युस्मि पिण्डाय चरित्वा पच्छामत्तं पिण्डपातपटिकत्तो येन
महावनं तेनुपसङ्घमि दिवाविहाराय । महावनं अज्ञोगाहेत्वा^३ वेलुवल-
टुकाय^४ मूले दिवाविहारं निसीदि ।

अथ खो भगवतो रहोगतस्स पटिसल्लीनस्स एवं चेतसो परि-
वितको उदपादि - "मया खो भिक्खुसङ्घो पवान्हो । सन्तेत्थ भिक्खू
नवा अचिरपब्बजिता अधुनागता इमं धम्मविनयं । तेसं ममं अपस्सन्तान
सिया अञ्जनाथत्तं सिया विपरिणामो । सेव्यथापि नाम वच्छस्स तरुणस्स
१५ मातरं अपस्सन्तानस्स सिया अञ्जनाथत्तं सिया विपरिणामो, एवमेव सन्तेत्थ
भिक्खू नवा अचिरपब्बजिता अधुनागता इमं धम्मविनयं तेसं ममं अपस्स-
सन्तानं सिया अञ्जनाथत्तं सिया विपरिणामो । सेव्यथापि नाम वीजान
तरुणानं उदकं अलभन्तानं सिया अञ्जनाथत्तं सिया विपरिणामो, एवमेव
सन्तेत्थ .. पे०... तेसं ममं अलभन्तानं दस्सनाय सिया अञ्जनाथत्तं सिया
२० विपरिणामो । अन्नाहं यथेव मया पुव्वे भिक्खुसङ्घो अनुगमहितो, एवमेव
एतरहि अनुगमण्ये भिक्खुसङ्घं" ति ।

R. 92

अथ खो ब्रह्मा सहम्पति भगवतो चेतसा चेतोपरिवितकमञ्जाय
- सेव्यथापि नाम बलवा पुरिसो समिञ्जितं^५ वा बाहं पसारेय पसारित
वा बाहं समिञ्जेय एवमेव - ब्रह्मलोके अन्तरहितो भगवतो पुरतो
२५ पातुरहोसि । अथ खो ब्रह्मा सहम्पति एकंसं उत्तरासङ्घ करित्वा येन
भगवा तेनञ्जलि पणामेत्वा भगवन्तं एतददोच - "एवमेत, भगवा,
एवमेतं, सुगत ! भगवतो, भन्ते, भिक्खुसङ्घो पवान्हो । सन्तेत्थ भिक्खू
एवमेतं, सुगत ! भगवतो, भन्ते, भिक्खुसङ्घो पवान्हो ।

१-१. सइन्द्रका० - रो० । २. अज्ञोगहेत्वा - स्या०, रो० । ३. वेलुवन्दुकाय-

स्या०, वेलुवलटुकाय - रो० । ४. समिञ्जित - सी०, स्या०, रो० ।

नवा अचिरपब्बजिता अधुनागता इम धम्मविनयं । तेस भगवन्तं अपस्सन्तान सिया अञ्जनथत्तं सिया विपरिणामो । सेव्यथापि नाम वच्छस्स तरुणस्स मातर अपस्सन्तस्स सिया अञ्जनथत्तं सिया विपरिणामो, एवमेव सन्तेत्थ भिक्खू नवा अचिरपब्बजिता अधुनागता इम धम्मविनयं तेसं भगवन्तं अपस्सन्तानं सिया अञ्जनथत्तं सिया विपरिणामो । सेव्यथापि ५ नाम बीजानं तरुणान उदक अलभन्तान सिया अञ्जनथत्तं सिया विपरिणामो, एवमेव सन्तेत्थ भिक्खू नवा अचिरपब्बजिता अधुनागता इम धम्मविनयं तेसं भगवन्तं अलभन्तान दस्सनाय सिया अञ्जनथत्तं सिया विपरिणामो । अभिनन्दन्तु, भन्ते, भगवा भिक्खुसङ्घं; अभिवदन्तु, भन्ते, भगवा भिक्खु-सङ्घं । यथेव भगवता पुब्वे भिक्खुसङ्घो अनुग्रहितो, एवमेव एतरहि १० अनुग्रहातु भिक्खुसङ्घं” ति ।

अधिवासेसि भगवा तुष्टीभावेन^१ । अथ खो ब्रह्मा सहम्पति भग-वतो अधिवासनं विदित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा पदक्षिवणं कत्वा तत्येवन्तरधायि ।

अथ खो भगवा सायन्हसमयं पटिसल्लाना^२ वृद्धितो येन निग्रोधा-रामो तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा पञ्चत्ते आसने निसीदि । निसज्ज खो भगवा तथारूपं इद्धाभिसङ्घारं अभिसङ्घासि^३ यथा ते भिक्खू* एक-द्वीहिकाय^४ सारज्जमानरूपा येनाहं तेनुपसङ्घमेय्यु । ते पि भिक्खू एक-द्वीहिकाय सारज्जमानरूपा येन भगवा तेनुपसङ्घमिसु, उपसङ्घमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदियु । एकमन्तं निसिक्ते खो ते २० भिक्खू भगवा एतदवोच –

“अन्तमिद, भिक्खवे, जीविकान यदिदं पिण्डोल्यं । अभिसापोयं^५, भिक्खवे, लोकस्म पिण्डोलो विचरसि पत्तपाणी ति । तं च खो एतं^६, भिक्खवे, कुलपुत्ता उपेन्ति अत्थवसिका, अत्थवस पटिच्च; नेव राजा-भिनीता न चोराभिनीता न इण्डा^७ न भयद्वा^८ न आजीविकापकता^९; अपि २५ च खो श्रोतिण्णामह^{१०} जातिया जराय मरणेन सोकेहि परिवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायसेहि दुक्खोतिण्णा^{११} दुक्खपरेता^{१२} अप्पेव नाम इमस्स केवलस्स दुक्खवदन्धस्स अन्तकिरिया पञ्चायेथा ति ।

१. तुष्टीभावेन – रो० । २. पटिसल्लाना – ची०, स्या० । ३. अभिसङ्घारंसि – स्या०, अभिसङ्घमित्वा-रो० । ४-* ची०, स्या० पोत्यकेसु नत्वि । ५ एकद्वीहिकाय – रो० । ६. अभिनायाय – रो० । ७ इण्डा – स्या०, रो० । ८ भयद्वा – स्या०, रो० । ९११. श्रोतिण्णमिह – रो० । १०. श्रोतिण्णमिह – रो० । ११. दुक्खोतिण्णा – रो० । १२ दुक्खपरेता – रो० ।

B. 77

- “एवं पञ्चजितो चायं, भिक्खवे, कुलपुत्तो । सो च होति अनिज्ञाल्^१ कामेसु तिब्बत्सारागो व्यापश्चित्तो^२ पद्मुभूमनसङ्कृप्तो मुदुर्सति असम्पज्जानो असमाहितो विवभूतचित्तो पाकतिन्द्रियो^३ । सेव्यथापि, भिक्खवे, छवालातं उभतोपदितं मज्जे गूरुगतं नेव गमे कट्टुय^४ फरति ५ नारञ्जे कट्टुयं फरति । तयूपमाहं, भिक्खवे, इमं पुण्यालं वदामि गिहि- भोगा च परिहीनो सामञ्जात्यं च न परिष्युरोति ।

- “तयोमे, भिक्खवे, अकुरुसलवितक्का – कामवितक्को, व्यापाद- वितक्को^५, विहिंसावितक्को । इमे च खो, भिक्खवे, तयो अकुरुसलवितक्का क्वं अपरिसेसा निरुज्जन्मन्ति ? चतूर्सु वा सतिपद्मानेसु सुप्तिद्वितिचित्तस्त १० विहरतो अनिमित्तं वा समाधि भावयतो । यावच्चिदं भिक्खवे, अलमेव अनिमित्तो समाधि भावेतुं । अनिमित्तो, भिक्खवे, समाधि भावितो बहुलीकतो महप्फलो होति महानिसंसो ।

R. 94

- “द्वेमा, भिक्खवे, दिव्यियो – भवद्विष्टु च विभवद्विष्टु च । तत्र खो, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको इति पटिसञ्चक्षति – अत्रियं नु १५ खो तं^६ किञ्चिच लोकस्म यमहं उपादियमानो न वज्जवा अस्त्वं ति ? सो एवं पजानाति – ‘नत्थि नु खो तं किञ्चिच लोकस्म यमहं उपादियमानो न वज्जवा अस्त्वं’ । अहं हि^७ रूपञ्जेव उपादियमानो उपादियेव्यं वेद- नञ्जेव ... सञ्जनञ्जेव ... सञ्चारे येव विज्ञाणञ्जेव उपादियमानो उपादियेव्यं तस्स मम^८ अस्स उपादानपञ्चया भवो; भवपञ्चया जाति; २० जातिपञ्चया जरामरणं सोकपरिदेवद्वुक्खदोमनस्तुपायाता सम्भवेत्यु । एवमेतस्स केवलस्स द्वुक्खवक्तन्धस्स समुद्यो अस्ता^९ ति ।

“तं कि मञ्जनाथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

25 “दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामघममं कल्लं नु तं समनुपस्त्तुनु – ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अता?’ ति ?

१. अभिज्ञालू – ती०, स्या०; अभिज्ञालु – रो० । २. व्यापादवित्तो – दो० ।

३. पाकतिन्द्रियो – ती० । ४. कट्टुत्त – रो० । ५. व्यापादवितक्को – ती० दो० । ६. तं – स्या०, तं क्व – सी० । ७. रो० पोत्यके नत्यि । *‘तो एवं पजानाति इति नी० स्या०

- पोत्यकेसु एत्य अधिको पाठो विज्ञति । ८. च – सो०, स्या० । ९. ने – सी० स्या०, रो० ।

“नो हेतं, भत्ते” ।

वेदना ... सञ्ज्ञा ... सञ्ज्ञारा ... विज्ञाणं ... पे०... तस्मातिह
भिक्खवे एवं पस्सं ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती ति ।

८१. पालिलेयसुत्तं

८७. एकं समयं भगवा कोसम्बियं विहरति घोसितारामे । अथ खो भगवा पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय कोसम्बियं पिण्डाय ५ पाविसि । कोसम्बियं पिण्डाय चरित्वा पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिककर्त्तों सामं सेनासनं संसामेत्वा पत्तचीवरमादाय अनामन्तेत्वा उपटुके अन-
पलोकेत्वा भिक्खुसञ्ज्ञं एको अद्वितियो चारिकं पवकामि ।

B. 78,
R. 95

अथ खो अञ्जनातरो भिक्खु अचिरपक्कन्तस्स भगवतो येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्ख्यमि; उपसङ्ख्यमित्वा आयस्मन्तं आनन्दं एतदवोच – १० “एसावुसो”, आनन्द, भगवा सामं सेनासनं संसामेत्वा पत्तचीवरमादाय अनामन्तेत्वा उपटुके अनपलोकेत्वा भिक्खुसञ्ज्ञं एको अद्वितियो चारिकं पवकन्तो” ति ।

“यस्मि, आवुसो, समये भगवा सामं सेनासनं संसामेत्वा पत्त-
चीवरमादाय अनामन्तेत्वा उपटुके अनपलोकेत्वा भिक्खुसञ्ज्ञं एको १५ अद्वितियो चारिकं पवक्कमति^१, एको व भगवा तस्मि समये विहरितु-
कामो होति; न भगवा तर्स्मि समये केनचिं अनुबन्धितबो होती” ति ।

अथ खो भगवा अनुपुब्बेन चारिकं चरमानो येन पालिलेयकं^२ तदवसरि । तत्र सुद भगवा पालिलेयके विहरति भद्रसालमूले । अथ खो सम्बहुला भिक्खू येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्ख्यमिसु; उपसङ्ख्यमित्वा २० आयस्मता आनन्देन सर्दिं सम्मोदिसु । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं^३ वीति-
सारेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसीन्ना खो ते भिक्खू आयस्मन्तं आनन्दं एतदवोचुं – “चिरसुता” खो नो, आवुसो आनन्द, भगवतो सम्मुखा धम्मी कथा, इच्छाम मयं, आवुसो आनन्द, भगवतो सम्मुखा २५ धम्मं कर्यं सोतु” ति ।

अथ खो आयस्मा आनन्दो तेहि भिक्खूहि सद्धि येन पालिलेयकं भद्रसालमूलं येन भगवा तेनुपसङ्ख्यमि, उपसङ्ख्यमित्वा भगवत्तं अभि-

२५

^१ एहावृत्तो – सी०, स्या० । ^२. पक्कामि – रो० । ^३ पालिलेयक – सी०, रो० ।
^४. साराणीय – नी०, स्या०, रो० । ^५ चिरस्त सुता – रो० ।

R. 96

वादेत्वा एकमन्त्रं निसीदि । एकमन्त्रं निसिन्ने खो ते भिक्खु भगवा धम्मिय, कथाय सन्दर्शेति समादपेति समुत्तेजेति सम्पहसेति । तेन खो पन समयेन अञ्जनातरस्स भिक्खुनो एवं चेतसो परिवितक्को उदपादि – “कथं तु खो जानतो कथ पस्सतो अनन्तरा आसवान् खयो होती” ति ?

५ अथ खो भगवा तस्स भिक्खुनो चेतसा चेतोपरिवितक्कमञ्जाय भिक्खु आमन्त्तेति – “विचयसो देसितो, भिक्खवे, मया धम्मो, विचयसो देसिता चत्तारो सत्तिपट्टाना; विचयसो देसिता चत्तारो सम्मण्डधाना; विचयसो देसिता चत्तारो इद्धिपादा; विचयसो देसितानि पञ्चनिद्वियानि, विचयसो देसितानि पञ्च वलानि, विचयसो देसिता सत्तबोज्ज्ञङ्गा^१, विचयसो

B. 79

१० देसितो अरियो अटुड्हिको मग्नो । एवं विचयसो देसितो, भिक्खवे, मया धम्मो । एवं विचयसो देसिते^२ खो, भिक्खवे, मया धम्मे^३ अथ च पनिधे-कञ्चस्स भिक्खुनो एवं चेतसो परिवितक्को उदपादि – ‘कथं तु खो जानतो कथं पस्सतो अनन्तरा आसवान् खयो होती’ ति ?

“कथं च, भिक्खवे, जानतो कथं पस्सतो अनन्तरा आसवान् खयो होति ? इधं भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियानं अदस्सावी अरिय-धम्मस्स अकोविदो अरियधम्मे अविनीतो सप्पुरिसान अदस्सावी सप्पुरिस-धम्मस्स अकोविदो सप्पुरिसधम्मे अविनीतो रूप अत्ततो समनुपस्सति ।

या खो पन सा, भिक्खवे, समनुपस्सना सङ्घारो हेसो । सो पन सङ्घारो किनिदानो किसमुदयो किजातिको किपभवो ? अविज्जासम्फस्सजेन,

२० २० भिक्खवे, वेदयितेन फुटुस्स अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स उपज्ञा तण्हा, ततोजो सो सङ्घारो । इति खो, भिक्खवे, सो पि सङ्घारो अनिच्छो सङ्घतो पटिच्चसमुपज्ञो । सा पि तण्हा अनिच्चा सङ्घता पटिच्चसमुपज्ञा । सा पि वेदना .. सो पि फस्सो अनिच्छो सङ्घतो पटिच्चसमुपज्ञो । सा पि अविज्जा अनिच्चा सङ्घता पटिच्चसमुपज्ञा । एवं पि खो, भिक्खवे, जानतो एवं पस्सतो अनन्तरा आसवान् खयो होति ।

R. 97

२५ “न हेव खो रूप अत्ततो समनुपस्सति, ग्रपि च खो रूपवत्त अत्तान समनुपस्सति । या खो पन सा, भिक्खवे, समनुपस्सना सङ्घारो सो । सो पन सङ्घारो किनिदानो किसमुदयो किजातिको किपभवो ? अविज्जासम्फस्सजेन, भिक्खवे, वेदयितेन फुटुस्स अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स उपज्ञा तण्हा, ततोजो सो सङ्घारो । इति खो, भिक्खवे, सो पि सङ्घारो

१०. सत्तबोज्ज्ञङ्गानि-रो० । २. देसितो-स्था०, रो० । ३. धम्मो-स्था०, रो० ।

अनिच्छो सङ्घ्रतो पटिच्चसमुप्पन्नो । सा पि तण्हा ... सा पि वेदना ... सो पि फस्सो ... सा पि अविज्ञा अनिच्छा सङ्घ्रता पटिच्चसमुप्पन्ना । एवं पि खो, भिक्खवे, जानतो एवं पस्सतो अनन्तरा आसवानं खयो होति ।

“न हेव खो रूपं अत्ततो समनुपस्सति, न रूपवन्तं अत्तानं समनु-पस्सति; अपि च खो अत्तनि रूप समनुपस्सति । या खो पन सा, भिक्खवे, ५ B. 80. समनुपस्सना सङ्घारो सो । सो पन सङ्घारो किनिदानो किसमुदयो किजातिको किपभवो? अविज्ञा सम्फस्सजेन, भिक्खवे, वेदयितेन फुटुस्स अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स उप्पन्ना तण्हा; ततोजो सो सङ्घारो । इति खो, भिक्खवे, सो पि सङ्घारो अनिच्छो सङ्घ्रतो पटिच्चसमुप्पन्नो । सा पि तण्हा ... सा पि वेदना ... सो पि फस्सो ... सा पि अविज्ञा अनिच्छा १० सङ्घ्रता पटिच्चसमुप्पन्ना । एवं पि खो, भिक्खवे, जानतो एवं पस्सतो अनन्तरा आसवानं खयो होति ।

“न हेव खो रूपं अत्ततो समनुपस्सति, न रूपवन्तं अत्तानं समनु-पस्सति, न अत्तनि रूप समनुपस्सति; अपि च खो रूपस्मि अत्तानं समनु-पस्सति । या खो पन सा, भिक्खवे, समनुपस्सना सङ्घारो सो । सो पन सङ्घारो किनिदानो किसमुदयो किजातिको किपभवो? अविज्ञा-सम्फस्सजेन, भिक्खवे, वेदयितेन फुटुस्स^१ अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स उप्पन्ना तण्हा, ततोजो सो सङ्घारो । इति खो, भिक्खवे, सो पि सङ्घारो अनिच्छो असङ्घ्रतो पटिच्चसमुप्पन्नो । सा पि तण्हा ... सा पि वेदना ... सो पि फस्सो ... सा पि अविज्ञा अनिच्छा सङ्घ्रता पटिच्चसमुप्पन्ना । २० एवं पि खो, भिक्खवे, जानतो .पे०... आसवानं खयो होति ।

“न हेव खो रूपं अत्ततो समनुपस्सति, न रूपवन्तं अत्तानं, न अत्तनि रूप, न रूपस्मि अत्तानं समनुपस्सति, अपि च खो वेदन अत्ततो समनुपस्सति, अपि च खो वेदनावन्तं अत्तानं समनुपस्सति, अपि च खो अत्तनि वेदन समनुपस्सति, अपि च खो वेदनाय अत्तानं समनु- २५ पस्सति; अपि च खो सञ्जां ... अपि च खो सङ्घारे अत्ततो समनुपस्सति, अपि च खो सङ्घारन्तं अत्तानं समनुपस्सति, अपि च खो अत्तनि सङ्घारे समनुपस्सति, अपि च खो सङ्घारेसु अत्तानं समनुपस्सति, अपि च खो विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति, अपि च खो विज्ञाणवन्तं अत्तानं, अपि च खो अत्तनि विज्ञाण, अपि च खो विज्ञाणर्स्मि ३०

१ फुटुस्स - दो० ।

न० २-४१

अत्तानं समनुपस्ति । या खो पन सा, भिक्खवे, सननुपस्तना सङ्घारो
सो । सो पन सङ्घारो किनिदानो ... पे०... किपभवो ? अविज्ञा-
समक्षसज्जेन, भिक्खवे, वेदयितेन पुहुस्त अस्मुतवतो पुशुज्जनस्त उपन्ना
तप्हा; ततोजो सो सङ्घारो । इति खो, भिक्खवे, सो पि नङ्घारो
B. 81 ५ अनिच्छो सङ्घतो पटिच्चसमुप्यन्नो । सा पि तप्हा .. सा पि वेजना ... सो
पि फस्सो ... सा पि अविज्ञा अनिच्छा सङ्घता पटिच्चसनुप्यन्ना । एवं
खो, भिक्खवे, जानतो एवं पस्ततो अनन्तरा आसवानं खयो होति ।

“न हेव खो रूपं अत्ततो समनुपस्ति, न वेदनं अत्ततो सननु-
पस्ति, न सञ्चां ... न नङ्घारे ... न विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्ति;
१० अपि च खो एवंदिट्ठि होति – ‘नो अत्ता सो लोको, एसो पेच्च भविस्सामि
निच्छो धुवो सस्ततो अविपरिणामवभ्मो’ ति । या खो पन सा, भिक्खवे,
सस्तदिट्ठि सङ्घारो ज्ञो । सो पन सङ्घारो किनिदानो ... पे०... एवं पि,
भिक्खवे, जानतो एवं पस्ततो अनन्तरा आसवानं खयो होति ।

R. 99 “न हेव खो रूपं अत्ततो सननुपस्ति, न वेदनं .. न सञ्चां
१५ ... न सङ्घारे ... न विज्ञाणं अत्ततो सननुपस्ति; ना पि एवंदिट्ठि
होति – ‘सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्छो धुवो सस्ततो
अविपरिणामवभ्मो’ ति । अपि च खो एवंदिट्ठि होति – ‘नो वस्सं नो च
मे सिया नाभविस्सं’ न मे भविस्तती’ ति । या खो पन सा, भिक्खवे.
२० उच्छेदिट्ठि सङ्घारो ज्ञो । ज्ञो पन सङ्घारो किनिदानो किसनुब्ध्यो कि-
जातिको किपभवो ? अविज्ञासमक्षसज्जेन, भिक्खवे, वेदयितेन पुहुस्त
अस्मुतवतो पुशुज्जनस्त उपन्ना तप्हा; ततोजो सो सङ्घारो । इति खो,
भिक्खवे, सो पि सङ्घारो अनिच्छो ... पे०... एवं पि खो, भिक्खवे, जानतो
एवं पस्ततो अनन्तरा आसवानं खयो होति ।

“न हेव खो रूपं अत्ततो समनुपस्ति, न वेदनं ... न सञ्चां .
२५ न सङ्घारे ... न विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्ति ... पे०... न विज्ञाणार्थम्
अत्ततो समनुपस्ति, ना पि एवंदिट्ठि होति – ‘नो अत्ता सो लोको, सो पेच्च
भविस्सामि निच्छो धुवो सस्ततो अविपरिणामवभ्मो’ ति; ना पि एवं-
दिट्ठि होति – ‘नो वस्सं नो च मे सिया नाभविस्सं न मे भविस्तती’ ति.
अपि च खो कङ्गी होति विचिकिच्छी अनिहङ्गतो सद्बम्मे । या खो पन
३० सा, भिक्खवे, कङ्गता विचिकिच्छता अनिहङ्गता^१ सद्बम्मे सङ्घारो
१. न भविस्सामि – रो० । २. अत्तानं – ची०, स्या०, रो० । ३. न – रो० ।

४. अनिहङ्गता – रो० ।

सो । सो पन सङ्घारो किनिदानो किंसमुदयो किजातिको किपभवो ? अविज्ञासम्प्रसजेन, भिक्खवे, वेदयितेन फुट्टस्स अस्सुतवतो पुथुज्जनस्स उप्यन्ना तण्हा ; ततोजो सो सङ्घारो । इति खो, भिक्खवे, सो पि सङ्घारो अनिन्द्यो सङ्घतो पटिच्चसमुप्यन्नो । सा पि तण्हा अनिच्छा सङ्घता पटिच्चसमुप्यन्ना । सा पि वेदना अनिच्छा सङ्घता पटिच्चसमुप्यन्ना । सो ५ पि फस्सो अनिच्छो सङ्घतो पटिच्चसमुप्यन्नो । सा पि अविज्ञा अनिच्छा सङ्घता पटिच्चसमुप्यन्ना । एवं खो, भिक्खवे, जानतो एवं परस्तो अनन्तरा आसवानं खयो होती” ति ।

८२. पुण्णमसुत्तं

८८. एकं समयं भगवा सावस्थियं विहरति पुब्बारामे मिगार-
मातुपासादे महता भिक्खुसङ्घेन सद्धि । तेन खो पन समयेन भगवा १० तदहुपोसथे पञ्चरसे पुण्णाय^१ पुण्णमाय रत्तिया भिक्खुसङ्घपरिवुतो अज्ञो-
कासे निसिन्नो होति ।

अथ खो अञ्जनतरो भिक्खु उद्गायासना एकसं उत्तरासङ्गं करित्वा^२
येन भगवा तेनञ्जलि पणामेत्वा भगवन्तं एतदवोच – “पुच्छेय्याहं, भन्ते,
भगवन्तं किञ्चिदेव देस, सचे मे भगवा ओकासं करोति पञ्चस्स वेय्या-
करणाया” ति ।

“तेन हि त्वं, भिक्खु, सके आसने निसीदित्वा पुच्छ यदाकङ्गसी”
ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो पटिस्सुत्वा सके आसने
निसीदित्वा भगवन्त एतदवोच – “इमे नु खो, भन्ते, पञ्चुपादानक्खन्धा, २०
सेय्यथीद^३ – रूपुपादानक्खन्धो”, वेदनुपादानक्खन्धो, सञ्जुपादानक्खन्धो,
सङ्घारुपादानक्खन्धो, विज्ञाणुपादानक्खन्धो” ति ।

“इमे खो, भिक्खु, पञ्चुपादानक्खन्धा ; सेय्यथीदं – रूपुपादा-
नक्खन्धो . पे०... विज्ञाणुपादानक्खन्धो” ति ।

“साधु, भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो भासितं अभिनन्दित्वा २५
श्रनुमोदित्वा भगवन्त उत्तरि पञ्च अपुच्छि –

“इमे खो पन, भन्ते, पञ्चुपादानक्खन्धा किमूलका” ति ?

“इमे खो, भिक्खु, पञ्चुपादानक्खन्धा छन्दमूलका” ति ।

१. रो० पोत्वके नत्वि । २. सेव्यविद – म० । ३. रूपुपादानक्खन्धो – सी०, स्या० ।

“साधु ... पे०... तञ्चेव नु खो, भन्ते, उपादानं ते पञ्चुपादान-
क्खन्धा उदाहु अञ्जनात्र पञ्चहि॑ उपादानक्खन्धेहि॑ उपादानं” ति ?

. १०१ “न खो, भिक्खु, तञ्चेव उपादानं ते पञ्चुपादानक्खन्धा ना पि
अञ्जनात्र पञ्चहि॑ उपादानक्खन्धेहि॑ उपादानं, अपि च यो तथ्य छन्दरागो
५ तं तथ्य उपादानं” ति ।

B. 83 “साधु, भन्ते” ति खो सो भिक्खु . पे० उत्तरि पञ्चं अपुच्छि—
“सिया पन, भन्ते, पञ्चुपादानक्खन्धेसु छन्दरागवेमत्तता” ति ?
“सिया, भिक्खु” ति भगवा अबोच, “इध, भिक्खु, एकच्छस्स एव
होति — ‘एवंरूपो सियं अनागतमद्वानं, एवंवेदनो सिय अनागतमद्वानं,
१० एवंसञ्जो॑ सियं अनागतमद्वानं, एवसङ्घारो सियं अनागतमद्वानं, एवं-
विज्ञाणो सियं अनागतमद्वान’ ति । एव खो, भिक्खु, सिया पञ्चु-
पादानक्खन्धेसु छन्दरागवेमत्तता” ति ।

“साधु, भन्ते” ति खो सो भिक्खु ... पे० उत्तरि पञ्चं अपुच्छि—
“कित्तावता नु खो, भन्ते, खन्धानं खन्धाधिवचन” ति ?
१५ “यं किञ्चिच, भिक्खु, रूप अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं अज्जत्तं वा
वहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं द्वूरे सन्तिके वा,
अयं वुच्चति रूपक्खन्धो । या काचि वेदना या काचि सञ्ज्ञा ये
केचि सङ्घारा य किञ्चिच विज्ञाणं अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं अज्जत्तं
वा बहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीन वा पणीत वा यं द्वूरे सन्तिके
२० वा, अयं वुच्चति विज्ञाणक्खन्धो । एतावता खो, भिक्खु, खन्धानं
खन्धाधिवचनं” ति ।

“साधु, भन्ते” ति खो सो भिक्खु ... पे० . अपुच्छि—
“को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो रूपक्खन्धस्स पञ्जापनाय,
को हेतु को पञ्चयो वेदनाक्खन्धस्स पञ्जापनाय; को हेतु को
२५ पञ्चयो सञ्ज्ञाक्खन्धस्स पञ्जापनाय; को हेतु को पञ्चयो
सङ्घारक्खन्धस्स पञ्जापनाय, को हेतु को पञ्चयो विज्ञाणक्खन्धस्स
पञ्जापनाय” ति ?

“चत्तारो खो, भिक्खु, महाभूता हेतु चत्तारो महाभूता पञ्चयो
रूपक्खन्धस्स पञ्जापनाय । फस्सो हेतु फस्सो पञ्चयो वेदनाक्खन्धस्स
३० पञ्जापनाय । फस्सो हेतु फस्सो पञ्चयो सञ्ज्ञाक्खन्धस्स पञ्जापनाय ।

१-१ पञ्चुपादानक्खन्धेहि॑ - रो०

फस्सो हेतु फस्सो पच्ययो सङ्घारकवन्धस्स पञ्जापनाय । नामरूपं हेतु
नामरूपं पच्ययो विञ्जाणकवन्धस्स पञ्जापनाया” ति ।

R. 102

“साधु, भन्ते” ति खो सो भिक्खु ... पे०... अपुच्छ -

“कथं नु खो, भन्ते, सकायदिट्ठि होती” ति ?

“इध, भिक्खु, अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियानं अदस्सावी अरिय-

5

धम्मस्स अकोविदो अरियधम्मे अविनीतो सप्पुरिसानं अदस्सावी
सप्पुरिसधम्मस्स अकोविदो सप्पुरिसधम्मे अविनीतो रूपं अत्ततो समनु-
पस्सति, रूपवन्तं वा अत्तान, अत्तनि वा रूपं, रूपस्मि वा अत्तान; वेदनं ...
सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विञ्जाणं ... अत्ततो समनुपस्सति, विञ्जाणवन्तं
वा अत्तान; अत्तनि वा विञ्जाणं, विञ्जाणस्मि वा अत्तानं । एवं 10 B. 84
खो, भिक्खु, सकायदिट्ठि होती” ति ।

“साधु, भन्ते” ति खो सो भिक्खु ... पे०... अपुच्छ -

“कथं पन, भन्ते, सकायदिट्ठि न होती” ति ?

“इध, भिक्खु, सुतवा अरियसावको अरियानं दस्सावी अरिय-
धम्मस्स कोविदो अरियधम्मे सुविनीतो सप्पुरिसानं दस्सावी सप्पुरिस-
धम्मस्स कोविदो सप्पुरिसधम्मे सुविनीतो न रूपं अत्ततो समनुपस्सति,
न रूपवन्तंवा अत्तान; न अत्तनि वा रूपं, न रूपस्मि वा अत्तान; न वेदनं...
न सञ्ज्ञं... न सङ्घारे... न विञ्जाणं अत्ततो समनुपस्सति, न विञ्जाण-
वन्तं वा अत्तान; न अत्तनि वा विञ्जाणं, न विञ्जाणस्मि वा अत्तानं ।
एवं खो, भिक्खु, सकायदिट्ठि न होती” ति ।

15

“साधु, भन्ते” ति खो सो भिक्खु ... पे०... अपुच्छ -

“को नु खो, भन्ते, रूपस्स अस्सादो को आदीनवो किं निस्सरणं;
को वेदनाय ... को सञ्ज्ञाय ... को सङ्घारानं ... को विञ्जाणस्स अस्सादो
को आदीनवो किं निस्सरणं” ति ?

“यं खो, भिक्खु, रूपं पटिच्च उप्पज्जति सुखं सोमनस्सं - अयं 25
रूपस्स अस्सादो । यं रूपं अनिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं - अयं रूपस्स
आदीनवो । यो रूपस्मि छन्दरागविनयो छन्दरागप्पहान^१ - इदं रूपस्स
निस्सरणं । यं वेदनं पटिच्च ... यं सञ्ज्ञं पटिच्च ... ये^२ सङ्घारे पटिच्च...
यं निस्सरणं पटिच्च उप्पज्जति सुखं सोमनस्सं - अयं विञ्जाणस्स
अस्सादो । यं विञ्जाणं अनिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं - अयं 30

R. 103

१. छन्दरागप्पहानं - रो० । २. -स्या० ।

विज्ञाणस्त आदीनवो । यो विज्ञाणस्ति छन्दरागविलयो छुड-
रागप्पहानं - इदं विज्ञाणस्ति लित्तरणं” ति ।

“साधु, भत्ते” ति स्तो स्तो मिक्कु भगवतो भास्त्रितं अभिन्नतित्वा
अनुमोदित्वा भगवत्तं उत्तरं पञ्चं अपुच्छङ् ।

५ “कथं तु खो, भत्ते, जानतो कथं पत्ततो इन्त्स्ति च सविज्ञानके
काये वहिद्वा च सब्बनिनित्तेनु अहङ्कारन्द्वारनानुसया न होती”
ति ?

B 85

“यं किञ्चन्न, मिक्कु, रूपं अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं अज्ञत्तं वा
वहिद्वा वा ओळारिकं वा मुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं द्वारे नस्तिके वा,
१० तत्त्वं रूपं - नितं नम, नेसोहनस्ति, न मेतो अत्तां ति एवत्तेतं यथामूर्तं
सम्पर्यज्ञाय पत्तति । या काञ्चि देवना ... या काञ्चि सञ्ज्ञा ... ये
केवि सङ्घारा .. यं किञ्चन्न विज्ञाणं अतीतानागतपञ्चुप्पत्रं अज्ञत्तं वा
वहिद्वा वा ओळारिकं वा मुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं द्वारे नस्तिके वा,
१५ सब्बं विज्ञाणं - नितं नम, नेसोहनस्ति, न मेतो अत्तां ति एवत्तेतं यथामूर्तं
सम्पर्यज्ञाय पत्तति । एवं खो, मिक्कु, जानतो एवं पत्ततो इन्त्स्ति
च सविज्ञानके काये वहिद्वा च सब्बनिमित्तेनु अहङ्कारन्द्वारनानी-
नुसया न होती” ति ।

तेन खो पत सम्बोध अज्ञतरस्त मिक्कुनो एवं चेततो परि-
वितक्को उद्धादि - “इति किर सो रूपं अनत्ता, देवना ... सञ्ज्ञा ..
२० सङ्घारा ... विज्ञाणं अनत्ता; अनत्तकतानि कन्तानि कथनतानि
फुसिस्तस्ती” ति ।

R. 104

अथ खो भगवा तत्त्व मिक्कुनो चेतता चेतो परिवितक्कनञ्चय
मिक्कु आमत्तेसि -

“ठानं खो पनतें, सिक्कवदे, विज्ञति यं इवेकन्नो सोश्चुरिस्तो
२५ अविद्वा” अविज्ञाणतो तण्हाविपतेव्येन” चेतता सत्युत्तासत्तं अतिथाविदकं
मञ्जेय । इति किर, भो, रूपं अनत्ता, देवना ... सञ्ज्ञा ... सङ्घारा ...
विज्ञाणं अनत्ता । अनत्तकतानि कन्तानि कथनतानि फुसिस्तस्ती
ति ? पटिपुच्छाविनीता खो मे तुम्हे मिक्कवे, तत्र तत्र चेनु तेनु वन्नेनु ।
तं किं भज्ञय, मिक्कवे, रूपं निच्छं वा अनिच्छं वा” ति ?

३०

“अनिच्छं, भत्ते” ।

१. अपुच्छं - चौ० । २. अनत्तानि - दो०; इन्त्स्तानि - चौ० । ३. स्त्र०
पौत्रयके नवित्व । ४. तण्हाविगतेन - सौ०, स्त्र० ।

“वेदना ... सञ्चारा ... सञ्चारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पननिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पननिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्थितुं—‘एतं मम, एशोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“तस्मातिह ... पे०... एवं पस्सं ... पे०... नापरं इत्थत्तोया ति पजानाती ति ।

“द्वे खन्धा तञ्जेव सियं, अधिवचनं च हेतुना ।

सक्कायेन” दुवे वुत्ता, अस्सादविज्ञाणकेन च ।

एते दसविधा वुत्ता, होति भिक्खु पुच्छाया” ति ॥

खज्जनीयवगो ततियो ।

तस्माद्वानं

अस्सादो द्वे समुदया, अरहन्तेहि अपरे द्वे ।

सीहो^१ खज्जनी^२ पिण्डोल्य^३, पालिलेयेन^४ पुण्णमा ति ॥

B. 86

15

८३. आनन्दसुत्तं

८६. सावत्थिनिदानं । तत्र खो आयस्मा आनन्दो भिक्खू आमन्तेसि — “आवुसो, भिक्खवे”^५ ति । “आवुसो” ति खो ते भिक्खू आयस्मतो आनन्दस्स पञ्चस्सोसुं । आयस्मा आनन्दो एतदबोच —

R.105

“पुणो नाम, आवुसो, आयस्मा मन्ताणिपुत्तो^६ अम्हाकं नवकानं सतं वहूपकारो होति । सो अम्हे इमिना श्रोवादेन श्रोवदति — ‘उपादाय, २० आवुसो आनन्द, अस्मी ति होति, नो अनुपादाय । किञ्च उपादाय अस्मी ति होति, नो अनुपादाय ? रूपं उपादाय अस्मी ति होति, नो अनुपादाय । वेदनं सञ्चं सञ्चारे ... विज्ञाणं उपादाय अस्मी ति होति, नो अनुपादाय । सेयथापि, आवुसो आनन्द, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा

१. नत्तयेन — रो० । २. सीहा — रो० । ३-३ खज्जनिपिण्डोल्यो — सी०; खज्जनिपिण्डोल्य — न्ना०, खज्जनि पिण्डोल्य — रो० । ४ पालिलेयेन — सी०, रो० । ५. भिक्खवो — नी०, रो० । ६. मन्ताणिपुत्तो — नी०, रो०, मन्तानीपुत्तो — स्या० ।

मण्डनकजातिको^१ आदासे वा परिसुद्धे परियोदाते अच्छे वा उदकपते सकं मुखनिमित्त पञ्चवेक्षणमानो उपादाय पस्तेय, नो अनुपादाय, एवमेव खो, आवुसो आनन्द, रूपं उपादाय अस्मी ति होति, नो अनुपादाय । वेदनं ... सञ्जां ... सञ्चारे विज्ञाणं उपादाय अस्मी ति होति, नो ५ अनुपादाय । त कि मञ्जसि, आवुसो आनन्द, रूप निच्चं वा अनिच्चं वा' ति ?

'अनिच्चं, आवुसो' ।

'वेदना ... सञ्जा . सञ्चारा .. विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा' ति ?

१० 'अनिच्चं, आवुसो' ।

R. 106 'तस्मातिह ... पे०... एवं पत्सं ... पे० . नापरं इत्थताया ति पजानाती' ति । पुण्णो नाम आवुसो आयस्मा मन्ताणिपुतो अम्हाक व. 87 नवकानं सतं वहूपकारो होति । सो अम्हे इभिना ओवादेन ओवदति । इदं^२ च^३ पन मे आयस्मतो पुण्णस्स मन्ताणिपुतस्स धम्मदेसनं सुत्वा १५ धम्मो अभिसमितो^४" ति ।

८४. तिस्ससुत्तं

६०. सावित्थिनिदानं । तेन खो पन समयेन आयस्मा तिस्तो भगवतो पितुच्छापुतो सम्बहुलानं भिक्खूनं एवमारोचेति — “अपि मे, आवुसो, मधुरकजातो विय कायो; दिसा पि मे न पक्खायन्ति; धम्मा पि मं न^५ पटिभन्ति”; शीनमिद्धं^६ च मे चित्तं परियोदाय तिटुति; अनभिरतो च २० ब्रह्मचरियं चरामि; होति च मे धम्मेसु विचिकिच्छा” ति ।

अथ खो सम्बहुला भिक्खू येन भगवा तेनपसङ्गमिसु; उपसङ्गमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसीश्च खो ते भिक्खू भगवत्तं एतदवोचु — “आयस्मा, भन्ते, तिस्तो भगवतो पितुच्छापुतो सम्बहुलानं भिक्खूनं एवमारोचेति — अपि मे, आवुसो, मधुरकजातो विय कायो; दिसा पि मे न पक्खायन्ति; धम्मा पि मं न पटिभन्ति; शीनमिद्धं च मे चित्तं परियोदाय तिटुति; अनभिरतो च २५ ब्रह्मचरियं चरामि; होति च मे धम्मेसु विचिकिच्छा” ति ।

१. मण्डनकजातियो — सी० । २-२ इम — स्या० । ३. अभिसमेतो — सी०, दो० ।

४. नप्पटिभन्ति — सी०, स्या० । ५. यिनमिद्ध — म० ।

अथ खो भगवा अञ्जनातरं भिक्खु आमन्तेसि – “एहि त्व, भिक्खु, मम वचनेन तिस्सं भिक्खु आमन्तेही ति – ‘सत्था’ त, आवुसो तिस्स, आमन्तेती” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो सो भिक्खु भगवतो पटिस्सुत्वा येनायस्मा तिस्सो तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा आयस्मन्तं तिस्सं एतदवोच – ५ “सत्था तं, आवुसो तिस्स, आमन्तेती” ति ।

“एवमावुसो” ति खो आयस्मा तिस्सो तस्स भिक्खुनो पटिस्सुत्वा येन भगवा तेनुपसङ्कमि; उपसङ्कमित्वा भगवत्तं अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं तिस्सं भगवा एतदवोच –

“सच्चं किर त्व, तिस्स, सम्बहुलानं भिक्खूनं एवमारोचेसि – १० R १०७ ‘अपि मे, आवुसो, मधुरकजातो विय कायो ... पे०... होति च मे धम्मेसु विच्छिकिच्छा’” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“तं कि मञ्जनासि, तिस्स, रूपे अविगतरागस्स^१ अविगतच्छन्दस्स^२ अविगतपेमस्स अविगतपिपासस्स अविगतपरिलाहस्स^३ अविगततण्हस्स १५ तस्स रूपस्स विपरिणामञ्जनथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्ख-दोमनस्सुपायासा” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“साधु साधु, तिस्स ! एवं हेतं, तिस्स, होति । यथा तं रूपे अविगतरागस्स वेदनाय ... सञ्जाय ... सङ्घारेसु अविगतरागस्स ... पे०... २० तेसं सङ्घारानं विपरिणामञ्जनथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्ख-दोमनस्सुपायासा” ति ?

“एवं, भन्ते” ।

“साधु साधु, तिस्स ! एवं हेतं, तिस्स, होति । यथा तं सङ्घारेसु अविगतरागस्स, विज्ञाये अविगतरागस्स अविगतच्छन्दस्स अविगत- २५ पेमस्स अविगतपिपासस्स अविगतपरिलाहस्स अविगततण्हस्स तस्स विज्ञाणस्स विपरिणामञ्जनथाभावा उप्पज्जन्ति सोकपरिदेवदुक्ख-दोमनस्सुपायासा” ति ?

१-१. म० पोत्के नहिय । २. अवीतरागस्स – स्या० । ३. अविगतच्छन्दस्स – सी०, रो०; अवीतच्छन्दस्स – स्या० । ४. अविगतपरिलाहस्स – सी०; अवीतपरिलाहस्स – स्या० ।
स० २-४२

“एवं भन्ते” ।

“साधु साधु, तिस्स ! एवं हेतं, तिस्स, होति यथा तं विज्ञापे अविगतरागस्स । तं किं मञ्जसि, तिस्स, रूपे विगतरागस्स विगतच्छन्दस्स विगतप्रमस्स विगतपिपास्सस्स विगतपरिळाहस्स विगतण्हस्स

- ५ तस्स रूपस्स विपरिणामञ्जयाभावा उपज्जन्ति सोकपरिदेवदुखदोनन्तस्सुपायासा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“साधु साधु, तिस्स ! एवं हेतं, तिस्स, होति । यथा तं ह्ये विगतरागस्स वेदनाय ... सञ्ज्ञाय ... सञ्ज्ञरेमु विगतरागस्स विज्ञापे

- R.108 १० विगतरागस्स विगतच्छन्दस्स विगतप्रमस्स विगतपिपास्सस्स विगतपरिळाहस्स विगतण्हस्स तस्स विज्ञाणस्स विपरिणामञ्जयाभावा उपज्जन्ति सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“साधु साधु, तिस्स ! एवं हेतं, तिस्स, होति यथा तं विज्ञापे १५ विगतरागस्स । तं किं मञ्जसि, तिस्स, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्ज्ञा ... सञ्ज्ञारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

- २० “तस्सातिह ... पे०... एवं पस्सं ... पे०... नापरं इत्यत्ताया ति पजानाति ।

“सेव्यथापि”, तिस्स, द्वे पुरिसा – एको पुरिसो अमग्नकुसलो, एको पुरिसो मग्नकुसलो । तमेन सो अमग्नकुसलो पुरिसो अमुं नग्नकुसलं पुरिसं मग्नं पुच्छेव्य । सो एवं वदेव्य – ‘ऐहि॒, भो॑ पुरिसि॒, अर्थं मग्नो॑ ।

- B. 89 २५ तेन मुहुर्तं गच्छ । तेन मुहुर्तं गत्वा दक्षिखस्ससि द्वेवापर्य॑, तत्य वामं मुच्चित्वा दक्षिखणं गण्हाहि॑ । तेन मुहुर्तं गच्छ । तेन मुहुर्तं गत्वा दक्षिखस्ससि तिव्वं वनसण्ड॑ । तेन मुहुर्तं गच्छ । तेन मुहुर्तं गत्वा दक्षिखस्ससि महत्तं निन्नं पल्ललं । तेन मुहुर्तं गच्छ । तेन मुहुर्तं गत्वा दक्षिखस्ससि सोव्वर्यं पपातं । तेन मुहुर्तं गच्छ । तेन मुहुर्तं गत्वा दक्षिखस्ससि सोव्वर्यं पपातं ।
- ३० ३० दक्षिखस्ससि समं भूमिभागं रमणीयं ति ।

१. सेव्यथापस्तु – सी०; सेव्यबापत्त – दो० । २-३. अन्नो – चौ०, एव मो – स्या०, दो० । ३. द्विवापर्यं – सी०, दो० । ४ गण्ह – स्त्रा० ।

“उपमा खो म्यायं, तिस्स, कता अथस्स विच्छापनाय । अर्यं चेवेत्य^१ अथो – ‘पुरिसो अमग्गकुसलो’ ति खो, तिस्स, पुथुज्जनस्सेतं अधिवचनं । ‘पुरिसो मग्गकुसलो’ ति खो, तिस्स, तथागतस्सेतं अधिवचनं अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स । ‘द्विघापथो’ ति खो, तिस्स, विच्छिकिच्छायेतं अधिवचनं । ‘वामो^२ मग्गो^३’ ति खो, तिस्स, अटुङ्गिकस्सेत मिच्छामग्गस्स ५ R 109 अधिवचनं, सेय्यथीद – मिच्छादिट्टिया ... पे० .. मिच्छासमाधिस्स । ‘दक्षिणो मग्गो’ ति खो, तिस्स, अरियस्सेतं अटुङ्गिकस्स मग्गस्स अधिवचनं, सेय्यथीद^४ – सम्मादिट्टिया ... पे०... सम्मासमाधिस्स । ‘तिब्बो वनसण्डो’ ति खो, तिस्स, अविज्जायेतं अधिवचनं । ‘महत्तं निन्न पल्ललं’ ति खो, तिस्स, कामानमेतं अधिवचनं । ‘सोब्बो पपातो’ ति खो, तिस्स, कोधूपायासस्सेतं अधिवचन । ‘समो भूमिभागो रमणीयो’ ति खो, तिस्स, निब्बानस्सेतं अधिवचन । अभिरम, तिस्स, अभिरम, तिस्स ! अहमो-वादेन अहमनुग्रहेन^५ अहमनुसासनिया” ति ।

६१. इदमवोच भगवा । अत्तमनो आयस्मा तिस्सो भगवतो भासितं अभिनन्दी ति ।

15

६५. यमकसुत्तं

६२. एकं समयं आयस्मा सारिपुत्तो सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । तेन खो पन समयेन यमकस्स नाम भिक्खुनो एवरूपं पापकं दिट्टिगतं उप्पन्नं होति – “तथाह भगवता धम्मं देसितं आजानामि यथा खीणासवो भिक्खु कायस्स भेदा उच्छ्रुज्जति विनस्सति, न होति परं मरणा” ति ।

20

अस्सोसु खो सम्बुला भिक्खू यमकस्स किर नाम भिक्खुनो एवरूपं पापकं दिट्टिगत उप्पन्ने होति – “तथाह भगवता धम्मं देसितं आजानामि यथा खीणासवो भिक्खु कायस्स भेदा उच्छ्रुज्जति विनस्सति, न होति परं मरणा” ति । अथ खो ते भिक्खु येनायस्मा यमको तेनुप-सङ्गमिसु, उपसङ्गमित्वा आयस्मता यमकेन सङ्गि सम्मोदिसु । सम्मोदनीय कथं सारणीय^६ वीतिसारेत्वा एकमन्त निसीर्दिसु । एकमन्तं निसिन्ना खो ते भिक्खू आयस्मन्त यमक एतदवोचु –

B '90

25

१ चेत्य – सी० । २-२ वाममग्गो – रो० । ३ सेय्यथीद – म० । ४. अहं सम्मानुग्रहेन – ती० । ५. साराणीय – सी०, स्या०, रो० ।

R. 110   “सच्च किर ते, आवुसो यमक, एवरुपं पापक दिट्ठिगत उपन्नं –
‘तथाहं भगवता धम्मं देसितं आजानामि यथा खीणासबो भिक्खु कायस्स
भेदा उच्छ्रिज्जति विनस्सति, न होति परं मरणा’” ति ?

5   “एवं ख्वाहं, आवुसो, भगवता धम्मं देसितं आजानामि –
‘खीणासबो भिक्खु कायस्स भेदा उच्छ्रिज्जति विनस्सति, न होति परं
मरणा’” ति ।

“मा, आवुसो यमक, एवं अवच, मा भगवत्तं अवभाचिक्षित । न
हि साधु भगवतो अवभाचिक्षित । न हि भगवा एव वदेय – ‘खीणासबो
भिक्खु कायस्स भेदा उच्छ्रिज्जति विनस्सति, न होति परं मरणा’” ति ।

10   एवं पि खो आयस्मा यमको तेहि भिक्खूहि वुच्चमानो तथेव^१ तं
पापकं दिट्ठिगतं^२ थामसा परामासा अभिनिविस्त^३ वोहरति – “तथाहं
भगवता धम्मं देसितं आजानामि यथा खीणासबो भिक्खु कायस्स भेदा
उच्छ्रिज्जति विनस्सति, न होति परं मरणा” ति ।

यतो खो ते भिक्खू नासक्षिक्षितु आयस्मत्तं यमकं एतस्मा पापका
15 दिट्ठिगता विवेचेतुं, अथ खो ते भिक्खू उट्टायासना येनायस्मा सारिपुत्तो
तेनुपसङ्क्षिप्तिसु; उपसङ्क्षिप्तिवा आयस्मत्तं सारिपुत्तं एतदवोचुं – “यम-
कस्स नास, आवुसो सारिपुत्त, भिक्खुनो एवरुपं पापकं दिट्ठिगतं उपन्नं –
‘तथाहं भगवता धम्मं देसितं आजानामि यथा खीणासबो भिक्खु कायस्स
भेदा उच्छ्रिज्जति विनस्सति, न होति परं मरणा’” ति । साधायस्मा

20 सारिपुत्तो येन यमको भिक्खूतेनुपसङ्क्षिप्तु अनुकम्पं उपादाया” ति ।

अविवासेसि खो आयस्मा सारिपुत्तो तुण्हीभावेन । अथ खो
आयस्मा सारिपुत्तो सायन्हसमय^४ पटिसल्लाना^५ वुहितो येनायस्मा यमको
तेनुपसङ्क्षिप्ति; उपसङ्क्षिप्तिवा आयस्मता यमकेन सर्वदि सम्मोदि पे०..

25   एकमन्त्रं निसिन्नो खो आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मत्तं यमक एतदवोच –
“सच्चं किर ते, आवुसो यमक, एवरुपं पापकं दिट्ठिगतं उपन्नं – ‘तथाहं
भगवता धम्मं देसितं आजानामि यथा खीणासबो भिक्खु कायस्स भेदा
उच्छ्रिज्जति विनस्सति, न होति परं मरणा’” ति ?

R. 111   B. 91   “एवं ख्वाहं, आवुसो, भगवता धम्म देसितं आजानामि यथा
खीणासबो भिक्खु कायस्स भेदा उच्छ्रिज्जति विनस्सति, न होति परं
मरणा” ति ।

^१ अवमक्षित - सी०, स्था०, रो० । २-३ रो० पोत्यके नाति० । ३ अभिनिविस्त
- स्था० । ४. सायन्हसमय - सी०, स्था०, १० । ५ पटिसल्लाना - सी०, स्था०, रो०

“तं कि मञ्जसि, आवुसो यमक, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, आवुसो” ।

“वेदना ... सञ्ज्ञा ... सङ्घारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?
5

“अनिच्चं, आवुसो” ।

“तस्मातिह .. पे० .. एवं पस्सं .. पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाति ।

“तं कि मञ्जसि, आवुसो यमक, रूपं तथागतो ति समनु-
पस्ससी” ति ?
10

“नो हेतं, आवुसो” ।

“वेदनं तथागतो ति समनुपस्ससी” ति ?

“नो हेत, आवुसो” ।

“सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं ... तथागतो ति समनु-
पस्ससी” ति ?
15

“नो हेत, आवुसो” ।

“तं कि मञ्जसि, आवुसो यमक, रूपस्मि तथागतो ति समनु-
पस्ससी” ति ?

“नो हेतं, आवुसो” ।

“अञ्जनत्र रूपा तथागतो ति समनुपस्ससी” ति ?
20

“नो हेत, आवुसो” ।

“वेदनाय अञ्जनत्र वेदनाय ... पे०... सञ्ज्ञाय अञ्जनत्र सञ्ज्ञाय
... सङ्घारेसु अञ्जनत्र सङ्घारेहि ... विज्ञाणस्मि तथागतो ति समनु-
पस्ससी” ति ?

“नो हेतं, आवुसो” ।

“अञ्जनत्र विज्ञाणा तथागतो ति समनुपस्ससी” ति ?
25

“नो हेतं, आवुसो” ।

“तं कि मञ्जसि, आवुसो यमक, रूपं^१ वेदनं^२ सञ्ज्ञं^३ सङ्घारे^४
विज्ञाण तथागतो ति समनुपस्ससी” ति ?

“नो हेतं, आवुसो” ।

30

१. रूपा - रो० । २. वेदना - स्या०, रो० । ३. सञ्ज्ञा - स्या०, रो० ।

४. सङ्घारा - स्या०, रो० ।

R 112

“तं कि मञ्जनासि, आवुसो यमक, अय सो अरूपी अवेदनो असञ्जी असङ्घारो अविञ्जाणो तथागतो ति समनुपस्ससी” ति ?

“नो हेतं, आवुसो” ।

5 “एत्थ च ते, आवुसो यमक, दिट्ठेव धम्मे सञ्चतो थेततो^१ तथा- गतो अनुपलब्धिभयमानो, कल्लं तु ते त वेय्याकरण – ‘तथाह भगवता धम्मं देसित आजानामि यथा खीणासवो भिक्खु कायस्स भेदा उच्छिज्जति विनस्सति, न होति पर मरणा’” ति ।

10 “अहु खो मे तं, आवुसो सारिपुत्त, पुब्वे अविद्यासुनो पापक दिट्ठ-गतं; इदं च पनायस्मतो सारिपुत्तस्स धम्मदेसन सुत्वा त चेव पापक दिट्ठिगतं पहीनं, धम्मो च मे अभिसमितो” ति ।

B 92

“सचे त आवुसो यमक, एव पुच्छेयु – ‘यो सो, आवुसो यमक, भिक्खु अरह खीणासवो सो कायस्स भेदा पर मरणा कि होती’ ति ? एव पुट्ठो त्वं, आवुसो यमक, किन्ति व्याकरेयासी^२’ ति ?

15 “सचे मं, आवुसो, एव पुच्छेयु – ‘यो सो, आवुसो यमक, भिक्खु अरह खीणासवो सो कायस्स भेदा पर मरणा कि होती’ ति ? एव पुट्ठोह, आवुसो, एव व्याकरेय – ‘रूपं खो, आवुसो, अनिच्च । यदनिच्च त दुक्ख, यं दुक्खं तं निरुद्धं तदत्थङ्गतं^३ । वेदना . सङ्घा . सङ्घारा .. विज्ञाण अनिच्चं । यदनिच्चं तं दुक्ख; यं दुक्ख त निरुद्धं तदत्थङ्गत’ ति । एव पुट्ठोह, आवुसो, एवं व्याकरेय’ ति ।

20 “साधु साधु, आवुसो यमक ! तेन हावुसो, यमक, उपमं ते करिस्सामि एतस्सेव अत्थस्स भियोसोमत्ताय आणाय । सेयथापि, आवुसो यमक, गहपति वा गहपतिपुत्तो वा अड्डो महद्धनो महाभोगो, सो च आरक्खसम्पन्नो । तस्स कोचिदेव पुरिसो उप्पज्जेय अनत्थकामो

R. 113

25 अहितकामो अयोगक्खेमकामो जीविता वोरोपेतुकामो । तस्स एव- मस्स – ‘अय खो गहपति वा गहपतिपुत्तो वा अड्डो महद्धनो महाभोगो, सो च आरक्खसम्पन्नो, नाय^४ सुकरो^५ पसङ्ग जीविता वोरोपेतु । यद्युनाह सो च आरक्खसम्पन्नो, नाय^६ सुकरो^७ पसङ्ग जीविता वोरोपेय’ ति । सो त गहपति वा गहपतिपुत्त वा अनुपखज्ज जीविता वोरोपेय’ ति । तमेन सो गहपति उपसङ्घमित्वा एव वदेय – ‘उपटुहेय त, भन्ते’ ति । तमेन सो गहपति वा गहपतिपुत्तो वा उपटुपेय । सो उपटुहेय पुव्वुट्टायी पच्छानिपाती

^१ तथतो – स्याऽ । ^२ व्याकरेयासी – रो० । ^३ तदत्थगत – सी०, रो० ।

^{४-५} न व्यासुकरो – सी०; न हाय सुकरो – स्याऽ ।

किङ्कारपटिस्सावी' मनापचारी पियवादी । तस्स सो गहपति वा गहपति-
पुत्तो मिततो पि न सद्हेय्य^१, सुहज्जतो पि न सद्हेय्य, तर्स्म च विस्सासं
आपज्जेय्य । यदा खो, आवुसो, तस्स पुरिस्सस एवमस्स – 'संविस्सत्थो'
खो म्याय गहपति वा गहपतिपुत्तो वा' ति अथ नं रहोगतं विदित्वा तिष्ठेन
सत्थेन जीविता वोरोपेय्य ।

5

"त कि मञ्जासि, आवुसो यमक, यदा हि^२ सो पुरिसो अमु गहपति
वा गहपतिपुत्त वा उपसङ्घमित्वा एवं आह – 'उपटुहेय्य तं, भत्ते' ति,
तदा पि सो वधको व । वधकं च पन सन्तं न अञ्जासि – 'वधको मे' ति ।
यदा पि सो उपटुहति^३ पुबुद्धायी पञ्चानिपाती किङ्कारपटिस्सावी मनाप-
चारी पियवादी, तदा पि सो वधको व । वधकं च पन सन्तं न अञ्जासि 10 B. 93
– 'वधको मे' ति । यदा पि नं रहोगतं विदित्वा तिष्ठेन सत्थेन जीविता
वोरोपेति, तदा पि सो वधको व । वधकं च पन सन्तं न अञ्जासि –
'वधको मे'" ति ।

"एवमावुसो" ति ।

"एवमेव खो, आवुसो, अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियान अदस्सावी 15
अरियधम्मस्स अकोविदो अरियधम्मे अविनीतो सप्पुरिसानं अदस्सावी
सप्पुरिसधम्मस्स अकोविदो सप्पुरिसधम्मे अविनीतो रूपं अत्ततो समनु-
पस्सति, रूपवन्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा रूपं, रूपस्मि वा अत्तानं । वेदनं
... सञ्ज्ञं ... सञ्चारे .. विज्ञाण अत्ततो समनुपस्सति, विज्ञाणवन्तं
वा अत्तान, अत्तनि वा विज्ञाणं, विज्ञाणस्मि वा अत्तानं । 20 R. 114

"सो अनिच्चं रूपं 'अनिच्च रूप' ति यथाभूतं नप्पजानाति ।
अनिच्च वेदनं 'अनिच्चा वेदना' ति यथाभूत नप्पजानाति । अनिच्चं
सञ्ज 'अनिच्चा सञ्जा' ति यथाभूत नप्पजानाति । अनिच्चे सञ्चारे
'अनिच्चा सञ्चारा' ति यथाभूत नप्पजानाति । अनिच्चं विज्ञाण
'अनिच्च विज्ञाण' ति यथाभूतं नप्पजानाति । 25

"दुक्खं रूपं 'दुक्खं रूप' ति यथाभूतं नप्पजानाति । दुक्खं वेदनं
... दुक्खं सञ्जं ... दुक्खं सञ्चारे । दुक्खं विज्ञाणं 'दुक्खं विज्ञाणं' ति
यथाभूतं नप्पजानाति ।

"अनत्त रूपं 'अनत्तं रूप' ति यथाभूतं नप्पजानाति । अनत्तं

१. किकारपटिस्सावी – स्या०, किकारपटिस्सावी – रो० । २ दहेय्य – स्या०, रो० ।

३. नविस्तहो – स्या० । ४ पि – मी०, स्या०, रो० । ५ उपटुहति – सी०, स्या०, रो० ।

६ अनत्ता – म० ।

वेदनं .. अनतं सञ्चां ... अनते सह्वारे ... अनतं विज्ञाणं 'अनतं विज्ञाणं' ति यथाभूतं नप्पजानाति ।

“सह्वतं रूपं ‘सह्वतं रूपं’ ति यथाभूतं नप्पजानाति । सह्वतं
वेदनं .. सह्वतं सञ्चां ... सह्वते सह्वारे ... सह्वतं विज्ञाणं ‘सह्वतं
५ विज्ञाणं’ ति यथाभूतं नप्पजानाति ।

“वधकं रूपं ‘वधकं रूपं’ ति यथाभूतं नप्पजानाति । वधकं वेदनं
'वधका वेदना' ति ... वधकं सञ्चां 'वधका सञ्चा' ति ... वधके सह्वारे
'वधका सह्वारा' ति यथाभूतं नप्पजानाति । वधकं विज्ञाणं 'वधकं
विज्ञाणं' ति यथाभूतं नप्पजानाति ।

१० “सो रूपं उपेति उपादियति अविद्वाति 'अत्ता मे' ति । वेदनं ..
सञ्चां ... सह्वारे ... विज्ञाणं उपेति उपादियति अविद्वाति 'अत्ता मे'
ति । तस्मिंसे पञ्चुपादानकलन्वा उपेता उपादिक्षा' दीघरत्तं ग्रहिताय
दुक्खाय संवत्तन्ति ।

B. 94 “सुतवा च खो, आवृसो, अरियसादको अरियानं दस्सावी
१५ ... पेऽ... सप्तुरिसवभ्ये सुविनीतीतो न रूपं अत्ततो समनुपस्सति, न रूपवर्तं
अत्तानं^१; न अत्तनि रूपं^२, न रूपस्मि अत्तानं । न वेदनं ... न सञ्चां ... न
सह्वारे ... न विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति, न विज्ञाणवर्तं अत्तानं, न
अत्तनि विज्ञाणं, न विज्ञाणस्मि अत्तानं ।

R. 115 “सो अनिच्चं रूपं ‘अनिच्चं रूपं’ ति यथाभूतं पजानाति ।
२० अनिच्चं वेदनं ... अनिच्चं सञ्चां ... अनिच्चे सह्वारे ... अनिच्चं विज्ञाणं
'अनिच्चं विज्ञाणं' ति यथाभूतं पजानाति ।

“दुक्खं रूपं ‘दुक्खं रूपं’ ति यथाभूतं पजानाति । दुक्खं वेदनं
... दुक्खं सञ्चां ... दुक्खे सह्वारे ... दुक्खं विज्ञाणं ‘दुक्खं विज्ञाणं’
ति यथाभूतं पजानाति ।

२५ “अनतं रूपं ‘अनतं’ रूपं ति यथाभूतं पजानाति । अनतं वेदनं
... अनतं सञ्चां ... अनते सह्वारे ... अनतं विज्ञाणं ‘अनतं’ विज्ञाणं
ति यथाभूतं पजानाति ।

“सह्वतं रूपं ‘सह्वतं रूपं’ ति यथाभूतं पजानाति । सह्वतं वेदनं

^१ उपादिणा - सी०, रो० । ^२. वा अत्तान - मी०, त्या० । ^३ वा रूप - मी०,
त्या० । ^४. अनता - म० । ^५. अनता - रो० ।

... सह्वतं सञ्चां... सह्वते सह्वारे ... सह्वतं विज्ञाणं 'सह्वतं विज्ञाणं' ति यथाभूतं पजानाति ।

"वधकं रूपं 'वधकं रूपं' ति यथाभूतं पजानाति । वधकं वेदनं... वधकं सञ्चां... वधके सह्वारे 'वधका सह्वारा' ति यथाभूतं पजानाति । वधकं विज्ञाणं 'वधक विज्ञाणं' ति यथाभूतं पजानाति ।

"सो रूपं न उपेति न उपादियति नाधिद्वाति 'अत्ता मे' ति । वेदनं... सञ्चां... सह्वारे... विज्ञाणं न उपेति न उपादियति नाधिद्वाति 'अत्ता मे' ति । तस्सिमे पञ्चुपादानक्षत्रन्धा^१ अनुपेता अनुपादिन्ना^२ दीघरत्तं हिताय सुखाय संवत्तन्ती^३" ति ।

"एवमेति^४, आवुसो सारिपुत्र, होति^५ येसं आयस्मत्तानं तादिसा सत्रहृचारिनो अनुकम्पका अत्थकामा ओवादका अनुसासका । इदं च पन मे आयस्मतो सारिपुत्रस्स धम्मदेसनं सुत्वा अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुक्तं" ति* ।

८६. अनुराधसुत्रं

६३. एव मे सुतं । एकं समयं भगवा वेसालियं विहरति महावने कूटागारसालायं । तेन खो पन समयेन आयस्मा अनुराधो भगवतो अविद्वैरे अरञ्जनकुटिकायं विहरति । अथ खो सम्बहुला अञ्जनातित्थिया परिव्वाजका येन आयस्मा अनुराधो तेनुपसङ्घमिसु; उपसङ्घमित्वा आयस्मता अनुराधेन सद्धि सम्मोदिसु । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीति-सारेत्वा एकमन्तं निसिन्ना खो ते अञ्जनातित्थिया परिव्वाजका आयस्मत अनुराधं एतद्वोचु – "यो सो, आवुसो अनुराध,^{२०} तथागतो उत्तमपुरिसो परमपुरिसो परमपत्तिपत्तो तं तथागतो इमेमु चतूर्मु^६ ठानेसु पञ्चापयमानो पञ्चापेति^७ – 'होति तथागतो परं मरणा' ति वा, 'न होति तथागतो परं मरणा' ति वा, 'होति च न च होति तथागतो परं मरणा' ति वा, 'नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा' ति वा" ति ?

एवं वुत्ते, अनुराधो ते अञ्जनातित्थिये परिव्वाजके एतद्वोच – "यो सो आवुसो तथागतो उत्तमपुरिसो परमपुरिसो परमपत्तिपत्तो तं

१. उपादानक्षत्रन्धा – रो० । २. अनुपादिण्णा – रो० । ३. एवञ्जहेत – स्या०, एव हि ते – सी०, रो० । ४. होत्ति – रो० । ५. *इदमवोव आयस्मा सारिपुत्रो अत्मनो आयस्मा, यमको आयस्मतो सारिपुत्रस्त भगविन्नी^८ ति इति अविकों पाणे सी०, रो० षोत्यकेमु भविय । ६. चतूर्मुषि – सी० । ७. पञ्चापेति – स्या० ।

तथागतो अञ्जनत्र इमेहि चतूर्हि ठानेहि पञ्चापयमानो पञ्जापेति – ‘होति तथागतो परं मरणा’ ति वा, ‘न होति तथागतो परं मरणा’ ति वा, ‘होति च न च होति तथागतो परं मरणा’ ति वा, ‘नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा’ ति वा” ति ।

- ५ एवं वुत्ते, अञ्जनतित्थिया परिव्वाजका आयस्मत्तं अनुराधं एतद्वोचुं – “सो चायं भिक्खु नवो भविस्सति अचिरपञ्चजितो, थेरो वा पन बालो अव्यत्तो”” ति ।

अथ खो अञ्जनतित्थिया परिव्वाजका आयस्मत्तं अनुराधं नव-वादेन च बालवादेन च अपसादेत्वा उट्टायासना पकर्मिमु ।

- R. 117 10 अथ खो आयस्मतो अनुराधस्स अचिरपक्त्तेसु तेसु अञ्जनतित्थियेसु परिव्वाजकेसु एतद्वोसि – “सचे खो मं ते अञ्जनतित्थिया परिव्वाजका उत्तरिपञ्चं^१ पुच्छेयुं, कथं व्याकरमानो नु^२ स्वाहं तेसं अञ्जनतित्थियानं परिव्वाजकानं वुत्तवादी चेव भगवतो अस्सं, न च भगवत्त अभूतेन अबभान्निक्षेयं, धम्मस्स चानुधम्मं व्याकरेय्यं^३, न च कोचि 15 सहधम्मिको वादानुवादो^४ गारण्हं ठानं आगच्छेय्या” ति ?

अथ खो आयस्मा अनुराधो येन भगवा तेनुपसङ्क्षिप्ति, उपसङ्क्षिप्तिवा .. पे०.. एकमत्तं निसिन्नो खो आयस्मा अनुराधो भगवत्तं एतद्वोच – “इधाहं, भन्ते, भगवतो अविद्वरे अरञ्जनकुटिकायं विहारमि ।

- B. 96 अथ खो, भन्ते, सम्बहुला अञ्जनतित्थिया परिव्वाजका येनाहं तेनुपसङ्क्षिप्ति 20 मिसु ... पे०... मं एतद्वोचुं – ‘यो सो, आवुसो अनुराध, तथागतो उत्तम-पुरिसो परमपुरिसो परमपत्तिपत्तो तं तथागतो इमेसु चतूर्सु ठानेसु पञ्चापयमानो पञ्जापेति – होति तथागतो परं मरणा ति वा, न होति. होति च न च होति, नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा’ ति ? एवं वुत्ताहं, भन्ते, ते अञ्जनतित्थिये परिव्वाजके एतद्वोचं. पे० ।

- R. 118 25 “तस्स मय्यं, भन्ते, अचिरपक्त्तेसु तेसु अञ्जनतित्थियेसु परिव्वाजकेसु एतद्वोसि – ‘सचे खो मं ते अञ्जनतित्थिया परिव्वाजका उत्तरिपञ्चं पुच्छेयुं, कथं व्याकरमानो नु स्वाहं तेसं अञ्जनतित्थियानं परिव्वाजकानं वुत्तवादी चेव भगवतो अस्सं, न च भगवत्त अभूतेन^५ अबभा-

१ अव्यत्तो – सी०, रो० । २ स्या० पोत्यके नत्वि । ३ न – स्या० ।

४. व्याकरेय्यं – रो० । ५. वादानुपातो – सी०, स्या०, रो० । ६ रो० पोत्यके नत्वि ।

चिक्खेय्यं, धम्मस्स चानुधम्मं व्याकरेय्यं, न च कोचि सहधम्मिको वादा-
नुवादो गारह्यं ठानं आगच्छेय्या” ति ?

“तं किं मञ्जसि, अनुराध, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

5

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं कल्लं नु तं समनुपस्तितुं -

‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्ज्ञा ... सङ्घारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं 10
वा” ति ?

“अनिच्चं भन्ते” ... पे०... तस्मातिह ... प०... एवं पस्तं
... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाति ।

“तं किं मञ्जसि, अनुराध, रूपं तथागतो ति समनुपस्तसी” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

15

“वेदनं ... सञ्ज्ञं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं तथागतो ति समनु-
पस्तसी” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“तं किं मञ्जसि, अनुराध, रूपस्मि तथागतो ति समनु-
पस्तसी” ति ?

B.97

20

“नो हेतं, भन्ते” ।

“अञ्जनत्र रूपा तथागतो ति समनुपस्तसी” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदनाय .. पे०. अञ्जनत्र वेदनाय . पे०... सञ्ज्ञाय ...
अञ्जनत्र सञ्ज्ञाय . सङ्घारेसु अञ्जनत्र सङ्घारेहि ... विज्ञाणस्मि 25
... अञ्जनत्र विज्ञाणा तथागतो ति समनुपस्तसी” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“तं किं मञ्जसि, अनुराध, रूप .. वेदना ... सञ्ज्ञा ...
सङ्घारा ... विज्ञाणं तथागतो ति समनुपस्तसी” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“तं किं मञ्जसि, अनुराध, अय सो अरूपी अवेदनो असञ्जी
असङ्घारो अविज्ञाणो तथागतो ति समनुपस्तसी” ति ?

30

“नो हेतं, भन्ते” ।

“एथ च ते, अनुराध, विष्वे धर्मे सच्चतो शेततो” तदादां
अनुपलविभयमानो कल्लं नु ते त वेय्याकरणं ~ ‘यो सो, आवृत्तो, तदादां
उत्तमपुरिसो परमपुरिसो परमपतिपत्तो न तथागतो अब्द्यन्त इति
R. 119 ५: चतूहि ठानेहि पञ्जापयमानो पञ्जापेति – होति तथागतो पर भग्ना
ति वा, न होति ... होति च न च होति, नेव होति न न होति तथागतो
परं मरणा ति वा” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“साधु साधु, अनुराध ! पुच्छे चाह, अनुराध, एतरहि न दुष्टा
१० चेव पञ्जापेमि दुख्खस्स च निरोधं” ति ।

६७ वक्कलिलुत्तं

६४. एकं समयं भगवा राजगहे विहरति वेलुवने कलन्तरनिरां ।
तेन खो पन समयेन आयस्या वक्कलि कुम्भकारनिवेशने विहरनि आगा-
धिको दुक्षितो वाङ्हगिलानो । यथ खो आयरमा वक्कलि उम्भों
आमन्त्तेसि – “एथ तुम्हे, आवृत्तो, येन भगवा तेनुपास त्वमः; त्वम्”
१५ मित्वा मम वचनेन भगवतो पादे सिरसा बन्धय – ‘नाराणि, भन्ते, भिन्ना-
आवाधिको दुक्षितो वाङ्हगिलानो, सो भगवतो पादे निरमा त्वम्’
ति । एव च वदेय – ‘लाधु किर, भन्ते, भगवा येन नाराणि भिन्ना-
तेनुपसङ्कमतु; यनुकम्प उपादावा” ति ।

“एवमावृतो” ति खो ने भिन्नू आयन्मां वार्तान्मां पाद-
११. ११ २० स्मुत्वा येन भगवा तेनुपसङ्कमितु, उपमाङ्गिल्या भगवल्ल निरां ॥
एकमन्त निनीदिगु । एकमन्त निनिद्वा यो ने भिन्नू भगवल्ल त्वम् ॥
“वक्कलि, भन्ते, भिन्नू गावाधिको दुक्षितो वा त्वम् नामानो । मा या-
वतो पादे निरमा बन्धनि, एव च पन नदेनि – ‘भास निर, भन्ते, भिन्नू
येन वक्कलि भिन्नु तेनुपसङ्कमतु यनुकम्प उपादावा” ॥ ।

२३ अधिवागेनि भगवा त्रुष्टीभावेन । यत यो भगवा विद्यम् ।
पत्तनीवशमादाय यनायन्मा वर्त्तनि तेनाम् यि । रामां त्वम् ।
वक्कलि भगवल्ल दुग्नो व त्वम् द्वां । इत्तम भवति, भिन्नू भिन्नू
ग्रथ यो भगवा आयन्मल्ल व्यर्थम् द्वां । “या, त्वम्” ॥

१. यत्तम् – रामां । २. इत्तम् – भिन्नू, भिन्नू, भिन्नू ॥

मञ्चके समधोसि । सन्तिमानि आसनानि पञ्चत्तानि; तत्थाहं निसी-दिस्सामी” ति । निसीदि भगवा पञ्चत्ते आसने । निसज्ज खो भगवा ग्रायस्मन्तं वक्कलि एतद्वोच – “कच्च ते, वक्कलि, खमनीयं कच्च यापनीयं कच्च दुक्खा वेदना पटिक्कमन्ति, नो अभिक्कमन्ति; पटिक्कमो-सानं पञ्चायति, नो अभिक्कमो” ति ?

5

“न मे, भन्ते, खमनीयं न यापनीयं; बाह्या मे दुक्खा वेदना अभिक्कमन्ति, नो पटिक्कमन्ति; अभिक्कमोसानं पञ्चायति, नो पटि-क्कमो” ति ।

“कच्च ते, वक्कलि, न किञ्च कुकुच्चं न कोचि विष्पठि-सारो” ति ?

10

“तम्ह मे, भन्ते, अनप्पकं कुकुच्चं अनप्पको विष्पठिसारो” ति ।

“कच्च पन तं, वक्कलि, अत्ता सीलतो न उपवदती” ति ?

“न खो मं, भन्ते, अत्ता सीलतो उपवदती” ति ।

“नो चे किर तं, वक्कलि, अत्ता सीलतो उपवदति; ग्रथ किञ्च ते कुकुच्चं को च विष्पठिसारो” ति ?

15

“चिरपटिकाहं, भन्ते, भगवन्तं दस्सनाय उपसङ्घमितुकामो, नत्यि च मे कार्यस्मि तावतिका बलमत्ता यावताह^१ भगवन्तं दस्सनाय उपसङ्घमेयं” ति ।

“श्रलं, वक्कलि, कि ते इमिना पूतिकायेन दिट्ठेन ? यो खो, वक्कलि, धम्म पस्सति सो मं पस्सति; यो मं पस्सति सो धम्मं पस्सति । धम्म हि, वक्कलि, पस्सत्तो मं पस्सति; म पस्सत्तो धम्मं पस्सति । तं कि मञ्जसि, वक्कलि, रूपं निञ्चं वा अनिञ्चं वा” ति ?

20

“अनिञ्चं, भन्ते” ।

R. 121

“यं पनानिञ्चं दुखं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुखं, भन्ते” ।

25

“यं पनानिञ्चं दुखं विपरिणामधम्मं कल्लं नु तं समनुपस्सितुं – ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

B. 99

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना .. सञ्जा ... सङ्खारा ... विज्ञाणं निञ्चं वा अनिञ्चं वा” ति ?

30

१. याहं-नी०; यायाहं-रो० ।

“अनिच्छन्, भन्ते” ... पे०... एसो मे अत्ता ति ।

“नो हेते, भन्ते” । “कर्स्तातिह ... पे०... एवं पर्स्तं ... पे०... नापरं
इत्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

अथ खो भगवा आयस्मत्तं वक्त्रलिङ्गमिना ओवाइत्र ओदित्ता

- ५ उद्धायासना येन गिज्जकूटो पञ्चतो तेन पक्कानिै । अथ खो आयस्मा
वक्त्रलिङ्गमिनिरपक्तकलत्तस्य भगवतो उपद्धाके आनन्देति - “एव मं, आद्वृत्ते,
मञ्चकं आरोपेत्वा येन इतिगिलिपस्तं काळासिला तेनुपसङ्कुमय । कवं
हि नाम मादिसो भन्तरथरे कालं कर्तव्यं नच्येत्या” ति ?

“एवमाद्वृत्तो” ति खो ते भिक्षु आयस्मत्तो वक्त्रलिङ्गस्य पटिस्तुत्ता

- १० आयस्मत्तं वक्त्रलिङ्गमिनु आरोपेत्वा येन इतिगिलिपस्तं काळासिला
तेनुपसङ्कुमिनु । अथ खो भगवा तं च रक्तं तं च दिवावसेत्सं गिज्जकूटे
पञ्चते विहासि । अथ खो द्वै देवतायो अभिकल्पाय रत्तिया अभिकल्प-
वण्णा केवलकप्यं गिज्जकूटं ओभासेत्वा येन भगवा तेनुपसङ्कुमिनु
... पे०... एकमत्तं अद्वृत्तु । एकमत्तं ठिता खो एका देवता भगवत्तं एतद-
१५ वोच - “वक्त्रलिङ्गमिनु भिक्षु विमोक्षाय चेतेती” ति । अपरा देवता
भगवत्तं एतद्वोच - “सो हि तून, भन्ते, चुविमुत्तो विनुच्चिस्तरी” ति ।

१५. इडमवोचुं ता देवतायो । इदं वत्वा भगवत्तं असिद्धादेव
पदक्षिणं कर्त्वा तत्येवन्तरवार्यिनु ।

अथ खो भगवा तत्त्वा रत्तिया अच्ययेन भिक्षु आमर्तोत्ति -

- R. 122 २० “एष तुम्हे, भिक्षवदे, येन वक्त्रलिङ्गमिनु तेनुपसङ्कुमिनय; उपसङ्कुमिनित्वा
वक्त्रलिङ्गमिनु एवं वदेय - ‘नुणावुसो त्वं, वक्त्रलिङ्गमिनु भगवतो वक्त्रं द्विते
च देवतानं । इमं, आद्वृत्तो, रक्तं द्वे देवतायो अभिकल्पाय रत्तिया अभिकल्प-
वण्णा केवलकप्यं गिज्जकूटं ओभासेत्वा येन भगवा तेनुपसङ्कुमिनु;
उपसङ्कुमिनित्वा भगवत्तं असिद्धादेवा एकमत्तं अद्वृत्तु । एकमत्तं ठिता
२५ खो, आद्वृत्तो, एका देवता भगवत्तं एतद्वोच - वक्त्रलिङ्गमिनु भन्ते, भिक्षु
विमोक्षाय चेतेती ति । अपरा देवता भगवत्तं एतद्वोच - सो हि तून;
भन्ते, चुविमुत्तो विनुच्चिस्तरी ति । भगवा च तं, आद्वृत्तो वक्त्रलिङ्ग-
एवमाह - मा भाषि, वक्त्रलिङ्गमिनु भन्ते, भाषि, वक्त्रलिङ्गमिनु ! अपापकं ते न एव
भविस्तुति, अपापिका कालकिरिदा” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खु भगवतो पटिस्सुत्ता येनायस्मा वक्कलि तेनुपसङ्गमिषु; उपसङ्गमित्वा आयस्मन्तं वक्कलि एतदबोचु—“सुणावुसो वक्कलि, भगवतो वचनं द्विन्नं च देवतानं” ति ।

अथ खो आयस्मा वक्कलि उपटुके आमन्तेसि—“एथ मं, आवुसो, मञ्चका ओरोपेथ । कथं हि नाम मादिसो उच्चे ग्रासने निसी— दित्वा तस्स भगवतो सासनं सोतबं मञ्चेय्या” ति ।

“एवमावुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो वक्कलिस्स पटि-सुत्ता आयस्मन्तं वक्कलि मञ्चका ओरोपेसु । “इमं, आवुसो, रत्ति द्वे देवतायो अभिकन्ताय रत्तिया ... पे०... एकमन्तं अटुंसु । एकमन्तं ठिता खो, आवुसो, एका देवता भगवन्तं एतदबोच—‘वक्कलि, भन्ते, भिक्खु विमोक्खाय चेतेती’ ति । अपरा देवता भगवन्तं एतदबोच—‘सो हि नूनं भन्ते’, सुविमुत्तो विमुच्चिस्सती’ ति । भगवा च तं, आवुसो वक्कलि, एवमाह—‘मा भायि, वक्कलि; मा भायि, वक्कलि ! अपापकं ते मरणं भविस्सति, अपापिका कालकिरिया’” ति ।

“तेन हावुसो, मम वचनेन भगवतो पादे सिरसा वन्दथ—‘वक्कलि, भन्ते, भिक्खु आबाधिको दुक्षिणतो बाल्हगिलानो । सो भगवतो पादे सिरसा वन्दती’ ति । एवं च वदेथ^१—‘रूपं अनिच्चं । ताहं, भन्ते, न कह्वामि । यदनिच्चं तं दुक्खं ति न विचिकिच्छामि । यदनिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं नत्थि मे तत्थ छन्दो वा रागो वा पेमं वा ति न विचिकिच्छामि । वेदना अनिच्चा । ताहं, भन्ते, न कह्वामि । यदनिच्चं तु दुक्खं ति न विचिकिच्छामि । यदनिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, नत्थि मे तत्थ छन्दो वा रागो वा पेमं वा ति न विचिकिच्छामि । सञ्जा ... सह्वारा अनिच्चा । ताहं, भन्ते, न कह्वामि । यदनिच्चं तं दुक्खं ति न विचिकिच्छामि । यदनिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, नत्थि मे तत्थ छन्दो वा रागो वा पेमं वा ति न विचिकिच्छामि । विच्छाणं अनिच्चं । ताहं, भन्ते, न कह्वामि । यदनिच्चं तं दुक्खं ति न विचिकिच्छामि । यदनिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, नत्थि मे तत्थ छन्दो वा रागो वा पेमं वा ति न विचिकिच्छामि” ति ।

“एवमावुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो वक्कलिस्स पटि-सुत्ता पक्कमिषु । अथ खो आयस्मा वक्कलि अचिरपवकन्तेसु तेसु ३०

१. सो भन्ते—सी०, स्या० । २. वदेति—सी०, स्या०, दो० ।

३. १११ निश्चिन्ता द्वयं आहरेनि । अब वो ने निश्चिन्ता येन भगवा तेषुपत्राणां पुः
उपस्थुतिर्वा एकमत्ते निश्चिन्ता । एकमत्ते निश्चिन्ता चो ते निश्चिन्ता
भगवत्तं दत्तद्वोचुः — “वक्षति, भवते, निश्चिन्ता आवाक्षिको दुष्टिर्वा वाल-
गिलानोः सो तथदत्ते पादे सिस्ता बन्धति; एवं च बद्धति — हरं

५ अनिन्दं । नाहं, सत्ते, न कहानि । यदनिन्दं तं दुश्वं ति न विद्य-
क्षिच्छानि । यदनिन्दं दुश्वं विपरिपानवन्नं, तत्य ने तथ छाडो वा
रागो वा देवं वा ति न विद्यक्षिच्छानि । वेणा ... नच्चा ... चहारा...
विच्छागं अनिन्दं । नाहं, सत्ते, न कहानि । यदनिन्दं तं दुश्वं ति
न विद्यक्षिच्छानि । यदनिन्दं दुश्वं विपरिपानवन्नं, तत्य ने तथ
१० छाडो वा रागो वा देवं वा ति न विद्यक्षिच्छानी” ति ।

अब वो भगवा निश्चिन्ता आनन्दोत्ते — “आयात, निश्चिन्ते, देन
इसिगिलिपत्तं कालसिद्धा तेषुपत्राणां विद्यत्वा तेषुपत्राणां; यस्य वक्तव्यिता कुलपुत्रेन
प्रत्यनुहरितः” ति । “एवं, भवते” ति वो ते निश्चिन्ता भगवत्तो पञ्चत्तोचुः ।
अब वो भगवा चन्द्रहुत्येहि निश्चिन्ता हि तर्हि येन इसिगिलिपत्तं कालसिद्धा
१५ तेषुपत्राणां । अहम् वो भगवा आयस्त्वं वक्तव्यं हुरतो व वञ्चके
विद्यक्षिच्छान्दं तेजाते ।

३. ११२ नेत वो पन सनयेन दूसादित्तं तिनिराधित्तं यन्द्वेष्व तुरिं
दिनं, गच्छति यज्ञिनं दिवं, गच्छति उत्तरं दितं, गच्छति दक्षिणं दिसं;
गच्छति उष्णं दितं, गच्छति अबो दिसं, गच्छति अनुदितं । अब वो
२० भगवा निश्चिन्ता आनन्दोत्ते — “परत्य चो तुहे, निश्चिन्ते, एते” चूनायनं
तिनिराधित्तं यन्द्वेष्व पुरिसं दितं ... देऽते गच्छति अनुदितं” ति ।

“एवं, सत्ते” ।

“एसो चो, निश्चिन्ते, चारो पापिन वक्तव्यित्तं उल्पुत्तम
विच्छाप्य सन्देशति — करथ वक्तव्यित्तं कुलपुत्रत्वं विच्छाप्य मर्य-
२५ दिति ? अन्तित्वेन च, निश्चिन्ते, विच्छाप्य वक्तव्यित्तं कुलपुत्रो
पारतित्वुणो” ति ।

प्र. अस्तचिन्तुते

३३. एकं सनयं भगवा रागयहे विहरति देषुत्तो वालपत्राणां ।
तेव वो रत सनयेन आयस्त्वा अस्त्राय चन्द्रपकाराने विहरति आवाक्षिको
३४. इ. विहरेन—सौः । २. विहरते—सां । ३. चौः रौः विहरेन—सौः
४. इ. इ—सां । ५. विहरेन—दै० ।

दुक्षितो वाङ्हगिलानो । अथ खो आयस्मा अस्सजि उपटुके आमन्तेसि— “एथ तुम्हे, आवुसो, येन भगवा तेनुपसङ्कमथ; उपसङ्कमित्वा भम वचनेन भगवतो पादे सिरसा वन्दथ— ‘अस्सजि, भन्ते, भिक्खु आबाधिको दुक्षितो वाङ्हगिलानो । सो भगवतो पादे सिरसा वन्दती’ ति । एव च वदेथ— ‘साधु किर, भन्ते, भगवा येन अस्सजि भिक्खु तेनुपसङ्कमतु अनुकम्पं उपादाया’” ति ।

“एवमावुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो अस्सजिस्स पटि-सुत्वा येन भगवा तेनुपसङ्कमिसु; उपसङ्कमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदिसु । एकमन्तं निसिन्ना खो ते भिक्खु भगवन्तं एतदवोचुं— “अस्सजि, भन्ते, भिक्खु आबाधिको ... पे०... साधु किर, भन्ते, भगवा येन अस्सजि भिक्खु तेनुपसङ्कमतु अनुकम्पं उपादाया” ति ।

अधिवासेसि भगवा तुण्हीभावेन । अथ खो भगवा सायन्हसमयं^१ पटिसल्लाना^२ वुट्ठितो येनायस्मा अस्सजि तेनुपसङ्कमि । अहसा खो आयस्मा अस्सजि भगवन्त दूरतो व आगच्छत् । दिस्वान मञ्चके समधोसि^३ । अथ खो भगवा आयस्मन्तं अस्सजि एतदवोच— “अलं, अस्सजि, मा त्वं मञ्चके समधोसि । सन्तिमानि आसनानि पञ्जात्तानि, तत्थाह निसीदिस्सामी” ति । निसीदि भगवा पञ्जात्ते आसने । निसज्ज खो भगवा आयस्मन्तं अस्सजि एतदवोच— “कच्च ते, अस्सजि, खमनीयं कच्च यापनीयं ... पे०... पटिकमोसान पञ्जायति नो अभिक्कमो” ति ?

“न मे, भन्ते, खमनीयं ... पे० .. अभिक्कमोसान पञ्जायति नो पटिकमो” ति ।

“कच्च ते, अस्सजि, न किञ्चिच कुकुच्चं न कोचि विष्पटि-सारो” ति ?

“तम्भ मे, भन्ते, अनप्पकं कुकुच्चं अनप्पको विष्पटिसारो” ति ।

“कच्च पन तं, अस्सजि, अत्ता सीलतो न उपवदती” ति ?

“न खो मं, भन्ते, अत्ता सीलतो उपवदती” ति ।

“नो चे किर तं, अस्सजि, अत्ता सीलतो उपवदति, अथ किञ्च ते कुकुच्चं को च विष्पटिसारो” ति ?

“पुष्टे र्घाहं, भन्ते, गेलञ्जे पस्सम्भेत्वा पस्सम्भेत्वा” क

१. चाप्हनमय—सी०, स्या०, रो० । २. पटिसल्लाणा—सी०, स्या०, रो०

ञ्जोनि—सी०; समञ्चोपि—स्या० । ४ खमनीय— ५. गी०, स्या०

सङ्घारे विहरामि^१, सोहं^२ समाधि नप्पटिलभामि । तस्स मय्यं, भन्ते, तं समाधि अप्पटिलभतो एवं होति – ‘नो^३ चस्साहं^४ परिहायामी’’ ति ।

“ये ते, अस्सजि, समणन्राह्याणा समाधिसारका समाधिसामञ्जा तेसं तं समाधि अप्पटिलभतं एवं होति – ‘नो चस्सु मय्यं परिहायामा’ ति ।

५ तं किं भञ्जसि, अस्सजि, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

१२६ “अनिच्चं, भन्ते” ... पे०... विञ्जाणं ..पे०... तस्मातिह ... पे०... एवं पस्सं ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाति । सो सुखं

१०३ चे वेदनं वेदयति^५, सा ‘अनिच्चा’ ति पजानाति । ‘अनज्ञोसिता’ ति पजानाति । ‘अनभिनन्दिता’ ति पजानाति । दुक्खं चे वेदनं वेदयति,

१० सा ‘अनिच्चा’ ति पजानाति । ‘अनज्ञोसिता’ ति पजानाति । ‘अनभिनन्दिता’ ति पजानाति । अदुक्खमसुखं चे वेदनं वेदयति, सा ‘अनिच्चा’ ति पजानाति ... पे०.. ‘अनभिनन्दिता’ ति पजानाति । सो सुखं चे वेदनं वेदयति, विसयुत्तो नं वेदयति; दुक्खं चे वेदनं वेदयति, विसयुत्तो न वेदयति; अदुक्खमसुखं चे वेदनं वेदयति, विसयुत्तो नं वेदयति । सो काय-

१५ परियन्तिकं चे वेदनं वेदयमानो ‘कायपरियन्तिकं वेदनं वेदयामी’ ति पजानाति । जीवितपरियन्तिकं चे वेदनं वेदयमानो ‘जीवितपरियन्तिकं वेदनं वेदयामी’ ति पजानाति । ‘कायस्स भेदा उद्धं जीवितपरियादाना इधेव सब्बवेदयितानि अनभिनन्दितानि सीतीभविस्सन्ती’ ति पजानाति ।

“सेय्यथापि, अस्सजि, तेलं च पटिच्च वट्टि च पटिच्च तेलपदीपो^६

२० ज्ञायेय्य; तस्सेव तेलस्स च वट्टिया च परियादाना अनाहारो निष्क्रयेय । एवमेव खो, अस्सजि, भिक्खु कायपरियन्तिकं वेदनं वेदयमानो ‘कायपरियन्तिकं वेदनं वेदयामी’ ति पजानाति । जीवितपरियन्तिकं वेदनं वेदयमानो ‘जीवितपरियन्तिकं वेदनं वेदयामी’ ति पजानाति । ‘कायस्स भेदा उद्धं जीवितपरियादाना इधेव सब्बवेदयितानि अनभिनन्दितानि सीतीभविस्सन्ती’ ति पजानाति” ति ।

६६. खेमकसुतं

६७. एकं समयं सम्बहुला थेरा भिक्खू कोसम्बिय विहरन्ति घोसितारामे । तेन खो पन समयेन आयस्मा खेमको बदरिकारामे

१. विष्णुविशारी विहरामि – सी०, रो० । २. सोत – रो० । ३-३ नोनो च ख्वाह – रो०; नोच्छ्वाह – सी०, स्या० । ४. वेदियति – सी०, रो० । ५. तेलपदीपो – रो० ।

विहरति आबाधिको दुक्खितो बाल्हगिलानो । अथ खो थेरा भिक्ख
सायन्हसमयं पटिसल्लाना वुद्गिता आयस्मन्तं दासक आमन्तेसु – “एहि
त्व, आवुसो दासक, येन खेमको भिक्खु तेनुपसङ्क्रम, उपसङ्क्रमित्वा खेमक
भिक्खु एव वदेहि – ‘थेरा तं, आवुसो खेमक, एवमाहंसु – कच्चित् ते,
आवुसो, खमनीय कच्चित् यापनीय कच्चित् दुक्खवा वेदना पटिक्कमन्ति नो ५
अभिक्कमन्ति, पटिक्कमोसान पञ्जायति नो अभिक्कमो”” ति ?

“एवमावुसो” ति खो आयस्मा दासको थेरान भिक्खून पटि-
स्सुत्वा येनायस्मा खेमको तेनुपसङ्क्रमि, उपसङ्क्रमित्वा आयस्मन्तं खेमकं
एतददोच – “थेरा त, आवुसो खेमक, एवमाहंसु – ‘कच्चित् ते, आवुसो,
खमनीय ... पे०... नो अभिक्कमो”” ति ? १०

“न मे, आवुसो, खमनीयं न यापनीय ... पे०... अभिक्कमोसान
पञ्जायति नो पटिक्कमो”” ति ।

अथ खो आयस्मा दासको येन थेरा भिक्खु तेनुपसङ्क्रमि; उपसङ्क्र-
मित्वा थेरे भिक्खु एतददोच – “खेमको, आवुसो, भिक्खु एवमाह – ‘न
मे, आवुसो, खमनीयं ... पे०.. अभिक्कमोसान पञ्जायति नो पटि- १५
क्कमो”” ति ।

“एहि त्वं, आवुसो दासक, येन खेमको भिक्खु तेनुपसङ्क्रम; उपसङ्क्र-
मित्वा खेमकं भिक्खु एवं वदेहि – ‘थेरा त, आवुसो खेमक, एवमाहंसु –
पञ्चिमे, आवुसो, उपादानक्खन्धा वुत्ता भगवता, सेय्यथीदं – रूपुपादा-
नक्खन्धो’, वेदनुपादानक्खन्धो, सञ्चुपादानक्खन्धो, सञ्च्छारुपादानक्खन्धो, २०
विञ्जाणुपादानक्खन्धो । इमेसु आयस्मा खेमको पञ्चसु उपादान-
क्खन्धेसु किञ्चित् अत्तं वा अत्तनियं वा समनुपस्ती”” ति ?

“एवमावुसो” ति खो आयस्मा दासको थेरान भिक्खून पटि-
स्सुत्वा येनायस्मा खेमको तेनुपसङ्क्रमि; उपसङ्क्रमित्वा ... पे०.. थेरा
त, आवुसो खेमक, एवमाहंसु – “पञ्चिमे, आवुसो, उपादानक्खन्धा वुत्ता २५
भगवता, सेय्यथीद – रूपुपादानक्खन्धो ... पे०... विञ्जाणुपादानक्खन्धो ।
इमेसु आयस्मा खेमको पञ्चसु उपादानक्खन्धेसु किञ्चित् अत्तं^२ वा
अत्तनियं वा समनुपस्ती”” ति ?

“पञ्चिमे, आवुसो, उपादानक्खन्धा वुत्ता भगवता, सेय्यथीदं २१
– रूपुपादानक्खन्धो ... पे० .. विञ्जाणुपादानक्खन्धो । इमेसु ख्वाह^३, ३०

^१ रूपुपादानक्खन्धो – सी०, स्या० । ^२ अत्तान्त – रो० । ^३ ख्वाह – सी० ।

आवुसो, पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येषु न किञ्चित् अत्तं वा अत्तनियं वा समनुपस्सामी” ति ।

अथ खो आयस्मा दासको येन थेरा भिक्खु तेनुपसङ्क्रमि; उप-
सङ्क्रमित्वा थेरे भिक्खु एतद्वोच – “खेमको, आवुसो, भिक्खु एवमाह-
५ “पञ्चमे, आवुसो, उपादानकर्त्तव्या वुत्ता भगवता, सेव्यथीदं – रूपुपादा-
नकर्त्तव्यो ... पे०... विज्ञाणुपादानकर्त्तव्यो । इमेषु ख्वाहं, आवुसो,
पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येषु न किञ्चित् अत्तं वा अत्तनियं वा समनु-
पस्सामी” ति ।

“एहि त्वं, आवुसो दासक, येन खेमको भिक्खु तेनुपसङ्क्रम;
१० उपसङ्क्रमित्वा खेमकं भिक्खुं एवं वदेहि – ‘थेरा तं, आवुसो खेमकं
एवमाहंसु – पञ्चमे, आवुसो, उपादानकर्त्तव्या वुत्ता भगवता, सेव्यथीदं –
रूपुपादानकर्त्तव्यो ... पे०... विज्ञाणुपादानकर्त्तव्यो । नो चे किरायस्मा
. 105 खेमको इमेनु पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येषु किञ्चित् अत्तं वा अत्तनियं वा
समनुपस्सति । तेनहायस्मा^१ खेमको अरहं खीणासवो” ति ।

१५ “एवमावुसो” नि खो आयस्मा दासको थेरानं भिक्खुनं पटि-
स्तुत्वा येनायस्मा खेमको ... पे०... थेरा तं, आवुसो खेमक, एवमाहंसु –
“पञ्चमे, आवुसो, उपादानकर्त्तव्या वुत्ता भगवता, सेव्यथीदं – रूपुपादा-
नकर्त्तव्यो ... पे०... विज्ञाणुपादानकर्त्तव्यो; नो चे किरायस्मा खेमको
इमेषु पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येषु किञ्चित् अत्तं वा अत्तनियं वा समनुपस्सति,
२० तेनहायस्मा खेमको अरहं खीणासवो” ति ।

“पञ्चमे, आवुसो, उपादानकर्त्तव्या वुत्ता भगवता, सेव्यथीदं –
रूपुपादानकर्त्तव्यो ... पे०... विज्ञाणुपादानकर्त्तव्यो । इमेषु ख्वाहं, आवुसो,
पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येषु न किञ्चित् अत्तं वा अत्तनियं वा समनुपस्सामि,
न चम्हि अरहं खीणासवो; अपि च मे, आवुसो, पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येनु
२५ ‘अस्मी’ ति अविगतं, ‘अयमहमस्मी’ ति न च समनुपस्सामी” ति ।

अथ खो आयस्मा दासको येन थेरा भिक्खु .. पे०.. थेरे भिक्खु
एतद्वोच – “खेमको, आवुसो, भिक्खु एवमाह – ‘पञ्चमे, आवुसो, उपा-
दानकर्त्तव्या वुत्ता भगवता, सेव्यथीदं – रूपुपादानकर्त्तव्यो ... पे०...
विज्ञाणुपादानकर्त्तव्यो । इमेषु ख्वाहं, आवुसो, पञ्चसु उपादानकर्त्तव्येषु
३० न किञ्चित् अत्तं वा अत्तनियं वा समनुपस्सामि, न चम्हि अरहं खीणासवो,

१. तेनायस्मा – दो० ।

अपि च मे, आवुसो, पञ्चसु उपादानक्षयन्धेयु 'अस्मी' ति अधिगतं, 'अथमहमस्मी' ति न च समनुपस्सामी" ति ।

"एहि त्व, आवुसो दासक, येन खेमको भिक्खु तेनुपसङ्कम; उपसङ्कमित्वा खेमकं भिक्खुं एवं वदेहि - 'थेरा तं, आवुसो खेमक, एव-माहसु-यमेतं, आवुसो खेमक, अस्मी ति वदेसि, किमेत अस्मी ति वदेसि ? रूपं अस्मी ति वदेसि, अञ्जनत्र रूपा अस्मी ति वदेसि, वेदनं ... सञ्जं ... सङ्खारे ... विञ्जाण अस्मी ति वदेसि, अञ्जनत्र विञ्जाणा अस्मी ति वदेसि । यमेतं, आवुसो खेमक, अस्मी ति वदेसि । किमेत अस्मी ति वदेसि" ति ?

"एवमावुसो" ति खो आयस्मा दासको थेरान भिक्खून पटि- १० स्सुत्वा येनायस्मा खेमको तेनुपसङ्कमि ... पे०... ।

B. 106

"अलं, आवुसो दासक, कि इमाय सन्धावनिकाय ! आहरावुसो, दण्डं, ग्रहमेव येन थेरा भिक्खु तेनुपसङ्कमिस्सामी" ति ।

अथ खो आयस्मा खेमको दण्डमोलुब्धं^१ येन थेरा भिक्खु तेनुप-
सङ्कमि, उपसङ्कमित्वा थेरेहि भिक्खूहि सङ्क्षिप्तं सम्मोदि । सम्मोदनीयं १५
कथं सारणीय^२ वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीनं खो
आयस्मन्त खेमकं थेरा भिक्खु एतद्वोचु - "यमेतं, आवुसो खेमक, 'अस्मी'
ति वदेसि, किमेत 'अस्मी' ति वदेसि ? रूपं 'अस्मी' ति वदेसि, अञ्जनत्र
रूपा 'अस्मी' ति वदेसि ? वेदन .. सञ्जं . सङ्खारे ... विञ्जाणं
'अस्मी' ति वदेसि, अञ्जनत्र विञ्जाणा 'अस्मी' ति वदेसि ? यमेतं, २०
आवुसो खेमक, 'अस्मी' ति वदेसि, किमेत 'अस्मी' ति वदेसि" ति ?

' "

R. 130

"न खाह, आवुसो, रूप 'अस्मी' ति वदामि, न पि अञ्जनत्र
रूपा 'अस्मी' ति वदामि । न वेदन .. न सञ्जं ... न सङ्खारे ... न
विञ्जाणं 'अस्मी' ति वदामि, न पि अञ्जनत्र विञ्जाणा 'अस्मी' ति
वदामि । अपि च मे, आवुसो, पञ्चसु उपादानक्षयन्धेयु 'अस्मी' ति २५
अधिगत 'अथमहमस्मी' ति न च समनुपस्सामि ।

"सेयथापि, आवुसो, उप्पलस्स वा पदुमस्स वा पुण्डरीकस्स वा
गन्धो । यो नु खो एवं वदेय्य - 'पत्तस्स गन्धो' ति वा' 'वण्णस्स गन्धो'
ति^३ वा' 'किञ्जक्षस्स गन्धो' ति वा सम्मा नु खो सो वदमानो
वदेय्या" ति ?

३०

१. रुडमोलुम्भ -न्या०, दण्डमोलुम्भ -रो० । २. गाराशीय -नी०, स्या०, रो० ।

३. रो० पोह्यकेनत्यि । ४-५ पि-रो० ।

“नो हेतं, आवुसो” ।

“यथा कर्थं, पनावुसो, सम्मा व्याकरमानो^१ व्याकरेया” ति ?

“पञ्चस्स गन्धो” ति खो, आवुसो, सम्मा व्याकरमानो व्याकरेया” ति ।

५ “एवमेव खाहं, आवुसो, न रूप ‘अस्मी’ ति वदामि, न पि अञ्जनत्र रूपा ‘अस्मी’ ति वदामि । न वेदन ... न सञ्ज ... न सङ्घारे ... न विञ्चाण ‘अस्मी’ ति वदामि, न पि अञ्जनत्र विञ्चाणा ‘अस्मी’ ति वदामि । अपि च मे, आवुसो, पञ्चसु उपादानक्वन्धेषु ‘अस्मी’ ति अधिगतं ‘अयमहमस्मी’ ति न च समनुपस्सामि । किञ्चापि, आवुसो,

१० अरियसावकस्स पञ्चोरम्भागियानि संयोजनानि पहीनानि भवन्ति, अथ ख्वस्स होति – ‘यो च पञ्चसु उपादानक्वन्धेषु अनुसहगतो अस्मी ति मानो, अस्मी ति छन्दो, अस्मी ति अनुसयो असमूहतो सो अपरेन समयेन पञ्चसु उपादानक्वन्धेषु उदयब्बयानुपस्सी विहरति – इति रूप, इति रूपस्स समुदयो, इति रूपस्स अथङ्गमो’; इति वेदना । इति सञ्चां...
॥ १०७ ॥

R. 131 १५ इति सङ्घारा ... इति विञ्चाणं, इति विञ्चाणस्स समुदयो, इति विञ्चाणस्स अथङ्गमो’ ति । तस्मिन्मेषु पञ्चसु उपादानक्वन्धेषु उदयब्बयानुपस्सनो विहरतो यो पिस्स होति पञ्चसु उपादानक्वन्धेषु अनुसहगतो ‘अस्मी’ ति, मानो ‘अस्मी’ ति, छन्दो ‘अस्मी’ ति अनुसयो असमूहतो सो पि समुग्धात गच्छति ।

२० “सेव्यथापि, आवुसो, वर्थ सङ्क्लिष्ट मलग्नहित । तमेन सामिका रजकस्स अनुपपदज्जु^२” । तमेन रजको ऊसे वा खारे वा गोमये वा सम्महित्वा^३ अच्छे उदके विक्खालेति । किञ्चापि त होति वर्थ परिसुद्ध परियोदात, अथ ख्वस्स होति यो च अनुसहगतो ऊसगन्धो वा खारगन्धो वा गोमयगन्धो वा असमूहतो । तमेन रजको सामिकानं देति । तमेन सामिका गन्धपरिभाविते करण्डके निक्खपन्ति । यो पिस्स होति अनुसहगतो ऊसगन्धो वा खारगन्धो वा गोमयगन्धो वा असमूहतो सो पि समुग्धातं गच्छति । एवमेव खो, आवुसो, किञ्चापि अरियसावकस्स पञ्चोरम्भागियानि संयोजनानि पहीनानि भवन्ति, अथ ख्वस्स होति यो च पञ्चसु उपादानक्वन्धेषु अनुसहगतो ‘अस्मी’ ति, मानो ‘अस्मी’ ति,

^१ व्याकरमानो – रो० । ^२ व्याकरेया – नो० । ^३ अरथगमो – गी०, रो० ।

^४ अनुपपदज्जु – म० । ^५ सम्महित्वा – रो० । ^६ येव – स्या०, मी० ।

छन्दो 'अस्मी' ति अनुसयो असमूहतो । सो अपरेन समयेन पञ्चसु उपादानक्वन्धेसु उदयब्बयानुपस्सी विहरति । 'इति रूपं, इति रूपस्स समुदयो, इति रूपस्स अत्थङ्गमो । इति वेदना ... इति सञ्ज्ञा ... इति सञ्ज्ञारा .. इति विज्ञाणं, इति विज्ञाणस्स समुदयो, इति विज्ञाणस्स अत्थङ्गमो' ति तस्स इमेसु पञ्चसु उपादानक्वन्धेसु उदयब्बयानुपस्सिनो ५ विहरतो यो पिस्स होति पञ्चसु उपादानक्वन्धेसु अनुसहगतो 'अस्मी' ति, मानो 'अस्मी' ति, छन्दो 'अस्मी' ति अनुसयो असमूहतो सो पि समुघातं गच्छती" ति ।

एवं वुते, थेरा भिक्खू आयस्मन्तं खेमकं एतदवोचुं - "न खो १० मयं आयस्मन्तं खेमक विहेसापेखा पुच्छमह्", अपि चायस्मा खेमको R. 132 पहोसि^१ तस्स भगवतो सासनं वित्थारेन आचिक्षितु देसेतुं पञ्जापेतुं^२ B. 108 पट्टपेतुं विवरितुं विभजितुं उत्तानीकातु । तथिदं^३ आयस्मता खेमकेन तस्स भगवतो सासनं वित्थारेन आचिक्षितं देसितं पञ्जापितं पट्टपितं विवरितं^४ विभजितं^५ उत्तानीकंत" ति ।

९८. इदमवोच आयस्मा खेमको । अत्तमना थेरा भिक्खू आय- १५ स्मतो खेमकस्स भासितं अभिनन्दुं । इमस्मि च पन वेय्याकरणस्मि भञ्जन- माने सट्टिमत्तानं थेरानं भिक्खूनं अनुपादाय आसवेहि चित्तानि विमुच्चिसु^६, आयस्मतो खेमकस्स चा ति ।

६०. छन्नसुत्तं

९९. एकं समयं सम्बहुला थेरा भिक्खू वाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये । अथ खो आयस्मा छन्नो सायन्हसमयं पटिसल्लाना २० वुट्ठितो अवापुरण^७ आदाय विहारेन विहारं उपसङ्घमित्वा थेरे भिक्खू एतदवोच - "ओवदन्तु म आयस्मन्तो थेरा, अनुसासन्तु म आयस्मन्तो थेरा, करोन्तु मे आयस्मन्तो^८ थेरा धम्म कथं, यथाहं धम्म पस्सेय्य" ति ।

एवं वुते, थेरा भिक्खू आयस्मन्तं छन्न एतदवोचुं - "रूपं खो, आवुसो छन्न, अनिच्छ, वेदना अनिच्छा; सञ्ज्ञा अनिच्छा; सञ्ज्ञारा २५ अनिच्छा, विज्ञाणं अनिच्छ । रूप अनत्ता; वेदना .. सञ्ज्ञा ...

१. अपुच्छम्हा - सी०, अपुच्छम्हा - स्या० । २. पहोति - सी०, स्या०, रो० ।
३. पञ्जापेतुं - स्या० । ४. यदिदं - स्या० । ५. विर्ट - रो० । ६. विभत्तं - सी०, रो० ।
७. मुर्च्छसु - रो० । ८. अपापुरण - सी०, स्या० । ९. आयस्मन्ता - सी०, रो० ।

सह्वारा .. विज्ञाणं अनत्ता । सब्वे सह्वारा अनिच्चा; सब्वे धम्मा अनत्ता” ति ।

अथ खो आयस्मतो छब्रस्स एतदहोसि – “मग्ह पि खो एतं” एवं होति – ‘रूपं अनिच्च, वेदना .. सञ्ज्ञा ... सह्वारा ... विज्ञाण

R. 133 ५ अनिच्चं ; रूपं अनत्ता, वेदना . सञ्ज्ञा . सह्वारा .. विज्ञाण अनत्ता, सब्वे सह्वारा अनिच्चा, सब्वे धम्मा अनत्ता’ ति । अथ च पन मे सब्वसह्वारसमये सब्बूपधिपटिनिस्सम्भे तण्हाक्खये विरागे निरोधे निव्वाने चित्तं न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिष्ठति नाधिभुच्चति ।

परितस्सना उपादानं उप्पज्जति; पच्चुदावत्तति मानस – ‘अथ खो चरहि १० मे अत्ता’ ति ? न खो पनेवं धम्मं पस्सतो होति । को नु खो मे तथा धम्म देसेय्य यथाहं धम्मं पस्सेय्यं” ति ।

अथ खो आयस्मतो छब्रस्स एतदहोसि – “अथ खो आयस्मा आनन्दो कोसम्बिय विहरति घोसितारामे सत्यु चेव सवण्णितो सम्भावितो च विज्ञूनं सब्रह्माचारीन, पहोति च मम आयस्मा आनन्दो तथा १५ धम्मं देसेतु यथाहं धम्मं पस्सेय्यं; अत्थिं च मे आयस्मन्ते आनन्दे तावतिका विस्सटि । यन्ननाह येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्क्षेप्य” ति ।

अथ खो आयस्मा छन्नो सेनासनं संसामेत्वा पत्तचीवरमादाय येन कोसम्बी घोसितारामो येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्क्षेप्य, उपसङ्क्षेप्त्वा आयस्मता आनन्देन सद्धि सम्मोदि .. पे०.. एकमन्तं निसिन्नो २० खो आयस्मा छन्नो आयस्मन्त आनन्दं एतदवोच – “एकमिदाह, आवुसो आनन्द, समय बाराणसियं विहरामि इसिपतने मिगदाये । अथ ख्वाहं, आवुसो, सायन्हसमयं पटिसल्लाना बुट्टितो अवापुरण^१ आदाय विहारेन विहार उपसङ्क्षेप्य, उपसङ्क्षेप्त्वा थेरे भिक्खू एतदवोच – ‘ओवदन्तु म आयस्मन्तो थेरा, अनुसासन्तु’ मं आयस्मन्तो थेरा, करोन्तु मे आयस्मन्तो २५ थेरा’ धम्मं कथं यथाहं धम्मं पस्सेय्य’ ति । एव वुत्ते म, आवुसो, थेरा भिक्खू एतदवोचु – ‘रूपं खो, आवुसो छब्र, अनिच्च, वेदना .. सञ्ज्ञा . सह्वारा . विज्ञाण अनिच्च, रूपं अनत्ता .. पे० . विज्ञाण अनत्ता ३० सब्वे सह्वारा अनिच्चा, सब्वे धम्मा अनत्ता’ ति ।

R. 134 “तस्स मग्ह, आवुसो, एतदहोसि – ‘मग्ह पि खो एत एव होति ३० – रूपं अनिच्चं .. पे० . विज्ञाणं अनिच्च, रूपं अनत्ता, वेदना ..

^१ स्या० पोत्थके नत्तिय । २. अपापुरण – सी०, स्या०, अपापुरण – रो० । ३-३. रो० पोत्थके नत्तिय ।

सञ्ज्ञा .. सञ्ज्ञारा .. विज्ञाणं अनन्ता, सब्बे सञ्ज्ञारा अनिच्छा, सब्बे धर्मा अनन्ता' ति । अथ च पन मे सब्बसञ्ज्ञारसमये सब्बूपधिपटिनिस्सगे तण्हाक्षये^१ विरागे निरोधे निब्बाने चित्त न पक्खन्दति नप्पसीदति न सन्तिट्ठुति नाधिमुच्चति । परितस्सना उपादानं उप्पज्जति; पच्चुदावत्तति मानसं - 'अथ को चरहि मे अत्त' ति ? न खो पनेत^२ धर्मं पस्सतो होति । ५ को नु खो मे तथा धर्मं देसेय्य यथाहं धर्म पस्सेय्यं ति !

"तस्स मय्यहं आवुसो एतदहोसि - 'अथ खो आयस्मा आनन्दो कोसम्बियं विहरति घोसितरामे सत्थुचेव सवण्णितो सम्भावितो च विज्ञुनं सब्रहाचारीन, पहोति च मे आयस्मा आनन्दो तथा धर्मं देसेतु यथाहं धर्मं पस्सेय्यं । अतिथ च मे आयस्मन्ते आनन्दे तावतिका 10 B 110 विस्सट्टि । यन्नानाहं येनायस्मा आनन्दो तेनुपसङ्क्षेय्यं' ति । ओवदतु मं, आयस्मा आनन्दो, अनुसासतु म, आयस्मा आनन्दो; करोतु मे, आयस्मा आनन्दो धर्मिम् कथं यथाहं धर्मं पस्सेय्यं" ति ।

"एत्तकेन पि मयं आयस्मतो छन्नस्स अत्तमना अपि नाम तं आयस्मा छन्नो आवि अकासि खीलं^३ छिन्दि^४ । ओदहावुसो, छन्न, 15 सोत; भब्बोसि धर्मं विज्ञातु" ति ।

अथ खो आयस्मतो छन्नस्स तावतकेनेव^५ उल्लारं पीतिपामोज्जं^६ उप्पज्जि - "भब्बो किरस्मि धर्मं विज्ञातु" ति ।

"सम्मुखा मेतं, आवुसो छन्न, भगवतो सुत, सम्मुखा च^७ पटिगगहित कच्चानगोत्तं भिक्खु ओवदन्तस्स - 'द्वयनिस्सितो ख्वाय, कच्चान, लोको 20 येभुय्येन अतिथितं चेव नत्थित च । लोकसमुदय खो, कच्चान, यथाभूतं सम्मप्पञ्जाय पस्सतो या लोके नत्थिता सा न होति लोकनिरोध खो, कच्चान, यथाभूत सम्मप्पञ्जाय पस्सतो या लोके अतिथिता सा न होति । उपयुपादानाभिनिवेसविनिवन्धो^८ ख्वाय, कच्चान, लोको येभुय्येन त^९ चाय^{१०} उपयुपादान चेत्सो अधिद्वानाभिनिवेसानुसय न उपेति न उपादियति नाधिट्टाति 'अत्ता मे ति । दुक्खमेव उप्पज्जमानं उप्पज्जति, दुक्खं निरुज्जमान निरुज्जती ति न कह्वति न विचिकिच्छति । अपरप्पच्चया आणमेवस्स एत्थ होति । एत्तावता खो, कच्चान, सम्मादिट्टि होति ।

१ तण्हक्षये - सी० । २ पनेवं - म० । ३ खिल - सी०, रो० । ४ पमिन्दि - नी०, स्या०, रो० । ५ तावदेव - सी० । ६ पीतिपामोज्जं - रो० । ७ सी०, स्या०, म० पोत्थकेतु नत्थित । ८ उपायु० - सी०, स्या०, रो० । ९-१०. तस्स - स्या० ।

सब्बमत्थी ति खो, कच्चान, अयमेको अन्तो । सब्बं नथी ति अयं
दुतियो अन्तो । एते ते, कच्चान, उभो अन्ते अनुपगम्म मज्जेन तथागतो
धम्मं देसेति – अविज्ञापच्चया सङ्घारा ; सङ्घारपच्चया विज्ञाणं
... पे०... एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्षबन्धस्स समुदयो होति । अविज्ञाय
५ त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो ... पे०... एवमेतस्स केवलस्स
दुक्खक्षबन्धस्स निरोधो होती” ति ।

“एवमेतं, आवुसो आनन्द, होति येसं आयस्मन्तानं तादिसा
सब्बह्याचारयो” अनुकम्पका अत्थकामा ओवादका अनुसासका । इदं च
पन मे आयस्मतो आनन्दस्स धम्मदेसन सुत्वा धम्मो अभिसमितो” ति ।

६१. राहुलसुत्तं

B 111 10   १००. सावत्थिनिदानं । अथ खो आयस्मा राहुलो येन भगवा
R. 136   तेनुपसङ्घमि ... पे०... एकमन्त निसिन्नो खो आयस्मा राहुलो भगवत्तं
एतदवोच – “कथं नु खो, भन्ते, जानतो कथं पस्सतो इमस्मि च
सविज्ञाणके काये बहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारमङ्कारमाना-
नुसया न होती” ति ?

15   “यं किञ्चित्, राहुल, रूप अतीतानागतपञ्चुपन्नं अज्जत्तं वा^a
बहिद्वा वा^b ओळारिकं वा सुखुम वा हीनं वा पणीतं वा य दूरे सन्ति के वा,
सब्बं रूप ‘नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेत यथाभूतं सम्म-
पञ्चाय पस्सति । या काचि वेदना या काचि सञ्ज्ञा ये केचि
सङ्घारा ... य किञ्चित् विज्ञाण अतीतानागतपञ्चुपन्नं अज्जत्तं वा
२० 20   बहिद्वा वा ... पे०... सब्ब विज्ञाण ‘नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’
ति एवमेत यथाभूत सम्मपञ्चाय पस्सति । एव खो, राहुल, जानतो
एव पस्सतो इमस्मि च सविज्ञाणके काये बहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु
अहङ्कारमङ्कारमानानुसया न होती” ति ।

६२. दुतियराहुलसुत्तं

१०१ १ सावत्थिनिदान । एकमन्त निसिन्नो खो आयस्मा राहुलो
२5 भगवत्तं एतदवोच – “कथं नु खो, भन्ते, जानतो कथं पस्सतो इमस्मि च

१. सब्बह्याचारियो – रो० । २ अभिसमेतो – सी०, रो० । ३ अहङ्कारमङ्कार० –
सी० । ४ च – रो० ।

सविज्ञाणके काये बहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारममङ्कारमानापगतं मानस होति विधासमतिकर्त्तं सन्तं सुविमुत्तं” ति ?

“यं किञ्चिच, राहुल, रूपं अतीतानागतपञ्चुपन्नं अज्ञत्तं वा बहिद्वा वा ... पे०... यं दूरे सन्तिके वा, सब्ब रूपं ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मपञ्चाय दिस्वा अनुपादा॑ विमुत्तो॒’ ५ होति । या काचि वेदना ... या काचि सञ्चाया ... ये केचि सङ्खारा ... यं किञ्चिच विज्ञाणं अतीतानागतपञ्चुपन्नं अज्ञत्तं वा बहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुम वा हीनं वा पणीतं वा यं दूरे सन्तिके वा, सब्बं विज्ञाणं ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मपञ्चाय दिस्वा अनुपादा॑ विमुत्तो॒ होति । एवं खो, राहुल, जानतो एवं पस्सतो १० इमर्सिम च सविज्ञाणके काये बहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारममङ्कारमानापगतं मानसं होति विधा समतिकर्त्तं सन्तं सुविमुत्तं” ति ।

थेरवग्गो चतुर्थो ।

R. 137

10 B. 112

तसुद्धानं

आनन्दो तिस्सो यमको, अनुराधो च वक्कलि ।

अस्सजि॑ खेमको छशो, राहुला॑ अपरे दुवे॑ ॥

६३. नदीसुत्तं

१०२. सावित्रिनिदानं । “सेयथापि, भिक्खवे, नदी पब्बतेय्या १५ ओहारिणी॑ दूरङ्गमा सीधसोता । तस्सा उभोसु॑ तीरेसु॑ कासा चे पि जाता अस्सु, ते न अज्ञोलम्बेय्यु, कुसा चे पि जाता अस्सु, ते न अज्ञोलम्बेय्युं; बव्वजा॑ चे पि जाता अस्सु, ते न अज्ञोलम्बेय्यु; बीरणा चे पि जाता अस्सु, ते न अज्ञोलम्बेय्युं; रुक्खा चे पि जाता अस्सु, ते न अज्ञोलम्बेय्यु । तस्सा पुरिसो सोतेन वुहमानो कासे चे पि गण्हेय्य, ते २० पलुज्जेय्यु । सो ततोनिदानं अनयव्यसनं आपज्जेय्य । कुसे चे पि गण्हेय्य, बव्वजे चे पि गण्हेय्य, बीरणे चे पि गण्हेय्य, रुक्खे चे पि गण्हेय्य ते पलुज्जेय्यु । सो ततोनिदानं अनयव्यसनं आपज्जेय्य । एवमेव खो, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियान अदस्सावी अरियधम्मस्स

R. 138

१-१ अनुपादाविमुत्तो - म० । २. अस्सजी - रो० । ३ राहुलो - रो० । ४ दुवे ति - नी०, द्वे - स्या० । ५ ओहारिणी - स्या०, रो० । ६-६ उभतो तीरे - सी०, उभतो तीरेसु - स्या० । ७. बव्वजा - स्या०, म० । ८ अनयव्यसन - सी०, रो० ।

विज्ञाणं अनिच्चं दुक्खं विषरणामधम्मं अत्यिसम्मतं लोके पण्डितानं;
अहं पि तं 'अत्थी' ति वदामि । इदं खो, भिक्खवे, अत्यिसम्मतं लोके
पण्डितानं; अहं पि तं 'अत्थी' ति वदामि ।

"अत्थि, भिक्खवे, लोके लोकधम्मो, तं तथागतो अभिसम्बुज्ज्ञति
अभिसमेति; अभिसम्बुज्ज्ञत्वा अभिसमेत्वा तं^१ आचिक्खति देसेति^२
पञ्चापेति^३ पटुपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति ।

"किञ्च, भिक्खवे, लोके लोकधम्मो, तं तथागतो अभिसम्बुज्ज्ञति
अभिसमेति, अभिसम्बुज्ज्ञत्वा अभिसमेत्वा आचिक्खति देसेति पञ्चा-
पेति पटुपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति ? रूपं, भिक्खवे, लोके
लोकधम्मो त तथागतो अभिसम्बुज्ज्ञति अभिसमेति । अभिसम्बुज्ज्ञत्वा^४ १० B. 114
अभिसमेत्वा आचिक्खति देसेति पञ्चापेति पटुपेति विवरति विभजति
उत्तानीकरोति ।

"यो, भिक्खवे, तथागतेन एवं आचिक्खियमाने देसियमाने पञ्चा-
पियमाने पटुपियमाने विवरियमाने विभजियमाने उत्तानीकरियमाने^५ R. 140
न जानाति न पस्सति तमहं, भिक्खवे, बालं पुथुज्जनं अन्धं अचक्खुकं
अजानन्तं अपस्सन्तं किन्ति करोमि ! वेदना, भिक्खवे, लोके लोकधम्मो
.. पे०... सञ्चा, भिक्खवे ... सह्नारा, भिक्खवे ... विज्ञाणं, भिक्खवे,
लोके लोकधम्मो, तं तथागतो अभिसम्बुज्ज्ञति अभिसमेति; अभिसम्बु-
ज्ज्ञत्वा अभिसमेत्वा आचिक्खति देसेति पञ्चापेति पटुपेति विवरति
विभजति उत्तानीकरोति ।^{२०}

"यो, भिक्खवे, तथागतेन एवं आचिक्खियमाने देसियमाने पञ्चा-
पियमाने पटुपियमाने विवरियमाने विभजियमाने उत्तानीकरियमाने न
जानाति न पस्सति तमह, भिक्खवे, बालं पुथुज्जनं अन्धं अचक्खुकं अजा-
नन्तं अपस्सन्तं किन्ति करोमि !

"सेयथापि, भिक्खवे, उप्पलं वा पटुमं वा पुण्डरीकं वा उदके^{२५}
जातं उदके संबृङ्^६ उदका अच्चुगम्म ठाति अनुपलित्तं उदकेन; एवमेव
खो, भिक्खवे, तथागतो लोके जातो लोके संबृङ् लोक अभिभुव्य विहरति
अनुपलित्तो लोकेना" ति ।

१. मं - नी०, रो० । २. सी०, स्या०, रो० पोत्थकेसु नत्यि । ३. पञ्चापेति - म० ।

४. उत्तानीकरियमाने - सी०, रो० । ५. संबृङ् - सी०, रो० ।

६५. फेणपिण्डपमसुतं

१०४. एक समय भगवा अयुज्ज्ञाय^१ विहरति गङ्गाय नदिया तीरे । तत्र खो भगवा भिक्खु आमन्तेसि – “सेय्यथापि, भिक्खवे, अयं गङ्गा नदी महन्तं फेणपिण्डं आवहेय्य । तमेन चक्खुमा पुरिसो पस्सेय्य निज्ज्ञायेय्य योनिसो उपपरिक्खेय्य । तस्स तं पस्सतो निज्ज्ञायतो योनिसो ५ उपपरिक्खतो रित्तकञ्जेव खायेय्य, तुच्छकञ्जेव खायेय्य, असारकञ्जेव खायेय्य । कि हि सिया, भिक्खवे, फेणपिण्डे^२ सारो ? एवमेव खो, भिक्खवे, यं किञ्चिच रूप अतीतानागतपच्चुप्पन्नं ... पे०... यं दूरे सन्तिके वा तं भिक्खु पस्सति निज्ज्ञायति योनिसो उपपरिक्खति । तस्स तं^३ पस्सतो निज्ज्ञायतो योनिसो उपपरिक्खतो रित्तकञ्जेव खायति १० तुच्छकञ्जेव खायति, असारकञ्जेव खायति । कि हि सिया, भिक्खवे, रूपे सारो ?

- “सेय्यथापि, भिक्खवे, सरदसमये थुल्लफुसितके देवे वस्सन्ते उदके उदकबुब्बुलं^४ उपज्जति चेव निरुज्जति च । तमेन चक्खुमा पुरिसो पस्सेय्य निज्ज्ञायेय्य योनिसो उपपरिक्खेय्य । तस्स त पस्सतो निज्ज्ञायतो १५ योनिसो उपपरिक्खतो रित्तकञ्जेव खायेय्य, तुच्छकञ्जेव खायेय्य, असारकञ्जेव खायेय्य । कि हि सिया, भिक्खवे, उदकबुब्बुले सारो ? एवमेव खो, भिक्खवे, या काचि वेदना अतीतानागतपच्चुप्पन्ना ... पे०... या दूरे सन्तिके वा तं भिक्खु पस्सति निज्ज्ञायति योनिसो उपपरिक्खति । तस्स तं पस्सतो निज्ज्ञायतो योनिसो उपपरिक्खतो रित्तकञ्जेव खायति, २० तुच्छकञ्जेव खायति, असारकञ्जेव खायति । कि हि सिया, भिक्खवे, वेदनाय सारो ?

- “सेय्यथापि, भिक्खवे, गिम्हान पच्छमे मासे ठिते मज्जन्ति^५ काले मरीचिकाः फन्दति^६ । तमेन चक्खुमा पुरिसो पस्सेय्य निज्ज्ञायेय्य योनिसो उपपरिक्खेय्य । तस्स त पस्सतो निज्ज्ञायतो योनिसो उपपरि- २५ क्खतो रित्तकञ्जेव खायेय्य, तुच्छकञ्जेव खायेय्य .. पे०... कि हि सिया, भिक्खवे, मरीचिकाय सारो ? एवमेव खो, भिक्खवे, या काचि सञ्चा ... पे०... ।

१ अयोज्ज्ञाय—सी०, रो० । २ फेणपिण्डस्स—सी० । ३ स्या० पोत्थके नत्थि ।

४. उदकपुब्बुलं—स्या०, म०, उदकबुब्बुल—रो० । ५ मज्जन्ति—सी०, स्या०, रो० ।

६. मरीचि—सी०, स्या० । ७ रो० पोत्थके नत्थि ।

“सेयथापि, भिक्खवे, पुरिसो सारत्थिको सारगवेसी^१ सारपरियेसनं चरमानो तिष्ठ कुठार्ह^२ आदाय वन पविसेय्य । सो तत्थ पस्सेय्य महन्तं कदलिकखन्धं उजुँ नवं अकुकुकजात^३ । तमेनं मूले छिन्देय्य; मूले छेत्वा अग्ने छिन्देय्य, अग्ने छेत्वा पत्तवट्टि विनिब्भुजेय्य । सो तस्स^४ पत्तवट्टि विनिब्भुजन्तो फेगुं पि नाधिगच्छेय्य, कुतो सारं ! तमेनं चकखुमा^५ पुरिसो पस्सेय्य निज्ञायेय्य योनिसो उपपरिक्खेय्य । तस्स तं पस्सतो निज्ञायतो योनिसो उपपरिक्खतो रित्तकञ्जेव खायेय्य, तुच्छकञ्जेव खायेय्य, असारकञ्जेव खायेय्य । कि हि सिया, भिक्खवे, कदलिकखन्धे सारो ? एवमेव खो, भिक्खवे, ये केचि सङ्घारा अतीतानागतपच्चुप्पन्ना ... पे० .. ये द्वारे सन्ति के वा तं भिक्खु पस्सति निज्ञायति योनिसो उपपरिक्खति । तस्स तं पस्सतो निज्ञायतो योनिसो उपपरिक्खतो रित्तकञ्जेव खायति, तुच्छकञ्जेव खायति, असारकञ्जेव खायति । कि हि सिया, भिक्खवे, सङ्घारेसु सारो ?

“सेयथापि, भिक्खवे, मायाकारो वा मायाकारन्तेवासी वा चातुम्हापथे^६ मायं विदंसेय्य । तमेनं चकखुमा पुरिसो पस्सेय्य निज्ञायेय्य योनिसो उपपरिक्खेय्य । तस्स तं पस्सतो निज्ञायतो योनिसो उपपरिक्खतो रित्तकञ्जेव खायेय्य, तुच्छकञ्जेव खायेय्य, असारकञ्जेव खायेय्य । कि हि सिया, भिक्खवे, मायाय सारो ? एवमेव खो, भिक्खवे, यं किञ्चिव विज्ञाणं अतीतानागतपच्चुप्पन्न .. पे०... यं द्वारे सन्ति के वा, त भिक्खु पस्सति निज्ञायति योनिसो उपपरिक्खति । तस्स तं पस्सतो निज्ञायतो योनिसो उपपरिक्खतो रित्तकञ्जेव खायति, तुच्छकञ्जेव खायति, असारकञ्जेव खायति । कि हि सिया, भिक्खवे, विज्ञाणे सारो ?

“एवं पस्स, भिक्खवे, सुतवा-अरियसावको रूपस्मि पि निव्वन्दति ... वेदनाय पि ... सञ्ज्ञाय पि ... सङ्घारेसु पि ... विज्ञाणस्मि पि निव्वन्दति । निव्वन्दं विरज्जिति; विरागा विमुच्चति । विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाति” ।

१०५. इदमवोच भगवा । इद वत्वान^१ सुगतो अथापरं एतदवोच सत्था -

१. सारगवेसि - रो० । २. कुयार्ह-स्या० । ३. अकुकुसजातं-सी०; अकुकुकजातं-रो० । ४. तत्थ-सी० । ५. चतुम्हापथे - म०, महापथे - रो० । ६. वत्वा-सी० ।

R. 142

10 B. 116

15

20

25

“फेणपिण्डूपमं रूपं, वेदना बुब्लूपमा” ।
 मरीचिकूपमा सञ्ज्ञा, सञ्ज्ञारा कदलूपमा ।
 मायूपमञ्च विज्ञाणं, देसितादिच्चवन्धुना॑ ॥

“यथा यथा निज्ञायति, योनिसो उपपरिक्तति ।
 ५ रित्तकं तुच्छकं होति, यो नं पस्सति योनिसो ॥

R. १४३ “इमञ्च॑ कायं आरव्मै॒, भूरिपञ्चेन देसितं ।
 पहान॑ तिष्णं धम्मानं, रूपं पस्सथ छ्वितं ॥

B. ११७ “आयु उस्मा च विज्ञाणं, यदा कायं जहन्तिमं ।
 १० अपविठ्ठो॑ तदा सेति, परभतं अचेतनं ॥

“एतादिसायं सन्तानो, मायायं बाललापिनी ।
 वधको एस॑ अक्खातो, सारो एत्थ न विज्जति ॥

“एवं खन्धे अवेक्खेय्य, भिक्खु आरद्धविश्यो ।
 दिवा वा यदि वा रत्ति, सम्पज्जानो पटिस्ततो ॥

“जहेय्य॑ सब्बसंयोगं, करेय्य सरणत्तनो ।
 १५ चरेय्यादित्तसीसो व, पत्थयं अच्छुतं पदं” ति ॥

६६. गोमथपिण्डसुतं

१०६. सावत्थिनिदानं । एकमत्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “अत्थि नु खो, भन्ते, किञ्चिच रूपं यं रूपं निच्च धुव सस्सतं अविपरिणामधम्मं सस्सतिसमं तथेव ठस्सति ? अत्थि नु खो, भन्ते, काचि वेदना या वेदना निच्चा धुवा सस्सता अविपरिणामधम्मा २० सस्सतिसमं तथेव ठस्सति ? अत्थि नु खो, भन्ते, काचि सञ्ज्ञा या सञ्ज्ञा ... पे०... अत्थि नु खो, भन्ते, केचि सञ्ज्ञारा ये सञ्ज्ञारा निच्चा धुवा सस्सता अविपरिणामधम्मा सस्सतिसमं तथेव ठस्सन्ति ? अत्थि नु खो, भन्ते, किञ्चिच विज्ञाणं, यं विज्ञाणं निच्चं धुवं सस्सतं अविपरिणामधम्मं सस्सतिसमं तथेव ठस्सती” ति ?

R. १४४ २५ “नत्थि खो, भिक्खु, किञ्चिच रूपं, यं रूप निच्चं धुवं सस्सत अविपरिणामधम्मं सस्सतिसमं तथेव ठस्सति । नत्थि खो, भिक्खु, काचि

१. वुब्लूपमा—रो०; पुब्लूपमा—स्या०, मा०। २. दीपिता०—सी०, रो०। ३. यो इमं—सी०। ४. गारव्म—सी०। ५. पहाना—रो०। ६. अपविठ्ठो—स्या०। ७. यो—सी०, रो०; एको—स्या०। ८. पजहे—सी०, स्या०।

वेदना .. काचि सञ्ज्ञा ... केचि सञ्ज्ञारा ... किञ्चिं विज्ञाणं, यं विज्ञाणं निच्च धुव सस्तत अविपरिणामधम्म सस्ततिसमं तथेव ठस्ती' ति ।

अथ खो भगवा परित्तं गोमयपिण्डं पाणिना गहेत्वा त भिक्खु एतदवोच - "एत्को पि खो, भिक्खु, अत्तभावपटिलाभो नत्थि निच्चो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो सस्ततिसमं तथेव ठस्ति । एत्को चे पि, भिक्खु, अत्तभावपटिलाभो अभविस्स निच्चो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो, नयिं ब्रह्मचरियवासो पञ्जायेथ सम्मा दुक्खवक्षयाय । यस्मा च खो, भिक्खु, एत्को पि अत्तभावपटिलाभो नत्थि निच्चो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो, तस्मा ब्रह्मचरियवासो पञ्जायति सम्मा १० दुक्खवक्षयाय ।

"भूतपुब्बाह, भिक्खु, राजा अहोसि खत्तियो मुद्दावसित्तो । तस्स मय्हं, भिक्खु, रञ्जो सतो खत्तियस्स मुद्दावसित्तस्स चतुरासीति नगर-सहस्रानि अहेसु कुसावती नाम राजधानिप्पमुखानि^१ । तस्स मय्हं, भिक्खु, रञ्जो सतो खत्तियस्स मुद्दावसित्तस्स चतुरासीति पासादसहस्रानि^५ अहेसु धम्मपासादप्पमुखानि^२ । तस्स मय्ह, भिक्खु, रञ्जो सतो खत्तियस्स मुद्दावसित्तस्स चतुरासीति कूटागारसहस्रानि अहेसु महाबूहकूटागारप्पमुखानि । तस्स मय्ह, भिक्खु, रञ्जो सतो खत्तियस्स मुद्दावसित्तस्स चतुरासीति पल्लङ्घसहस्रानि अहेसु दन्तमयानि सारमयानि सोवण्णमयानि रूपियमयानि^३ गोणकत्थतानि पटिकत्थतानि^{२०} पटलिकत्थतानि कदलिमिगपवरपच्छत्थरणानि सउत्तरच्छदानि^४ उभतोलोहितकूप-धानानि । तस्स मय्हं, भिक्खु, रञ्जो सतो खत्तियस्स मुद्दावसित्तस्स चतुरासीति नागसहस्रानि अहेसुं सोवण्णालङ्घारानि सोवण्णद्वजानि^५ हेमजालपटिच्छशानि उपोसथनागराजप्पमुखानि । तस्स मय्ह, भिक्खु, रञ्जो सतो खत्तियस्स मुद्दावसित्तस्स चतुरासीति अस्ससहस्रानि अहेसु^{२५} सोवण्णालङ्घारानि सोवण्णद्वजानि हेमजालपटिच्छशानि वलाहकअस्स-राजप्पमुखानि । तस्स मय्ह, भिक्खु, रञ्जो सतो खत्तियस्स मुद्दावसित्तस्स चतुरासीति रथसहस्रानि अहेसुं सोवण्णालङ्घारानि सोवण्णद्वजानि हेमजालपटिच्छशानि वेजयन्तरथप्पमुखानि । तस्स मय्ह, भिक्खु, रञ्जो

B 118

R. 145

१. कुसावतीनामराजवानिप्पमुखानि - रो० । २. धम्मपासादप्पमुखानि - रो० ।
३. म० पोत्थकेनत्थि । ४. सउत्तरच्छदानि - रो० । ५. सोवण्णवजानि - स्या०, रो० ।

ततो खत्तियस्त नुद्वावसित्तस्त चतुरासीति मणिसहस्रानि अहेसुं नणि-
रतनप्पनुखानि । तस्त नव्हं, भिक्षु ... पे०... चतुरासीति इत्थिसहस्रानि

अहेसुं नुभदादेविप्पमुखानि^१ । तस्त मध्हं, भिक्षु ... पे०... चतुरासीति
खत्तियसहस्रानि अहेसुं अनुयन्तानि^२ परिणायकरतनप्पमुखानि । तस्त

५ मध्हं, भिक्षु ... पे०... चतुरासीति धेनुसहस्रानि अहेसुं दुकूलसन्धानानि^३
कंनूपवारणानि^४ । तस्त मध्हं, भिक्षु ... पे०... चतुरासीति वत्यकोटि-

B. 119 चहस्रानि अहेसुं खोमनुखुनानि कोसेव्यनुखुमानि कम्बलचुखुमानि
कप्पासिकचुखुमानि । तस्त नव्हं, भिक्षु ... पे०... चतुरासीति थालिपाक-
तहस्रानि अहेसुंः सायं पातं भत्ताभिहारो अभिहरियित्य ।

१० “तेसं खो पन, भिक्षु, चतुरासीतिया नगरसहस्रानं एकञ्चव
तं नगरं होति यमहं तेन सनयेन अज्ञावसामि — कुसावती राजधानी ।

R. 145 तेसं खो पन, भिक्षु, चतुरासीतिया पासादसहस्रानं एको येव सो
पासादो होति यनहं तेन समयेन अज्ञावसामि — घम्मो पासादो । तेसं
खो पन, भिक्षु, चतुरासीतिया कूटागारसहस्रानं एकञ्चेव तं कूटागारं

१५ होति यमहं तेन समयेन अज्ञावसानि — महाब्यूहं कूटागारं । तेसं खो
पन, भिक्षु, चतुरासीतिया पल्लङ्कसहस्रानं एको येव सो पल्लङ्को होति
यनहं तेन सनयेन परिभुज्जानि — दक्षमयो वा सारमयो वा सोवण्ण-
मयो वा रूपियमयो वा । तेसं खो पन, भिक्षु, चतुरासीतिया नागसह-
स्रानं एको येव सो नागो होति यमहं तेन सनयेन अभिस्थानि^५ — उपोसथो

२० नागराजा । तेसं खो पन, भिक्षु, चतुरासीतिया अस्ससहस्रानं एको येव
सो अस्तो होति यमहं तेन सनयेन अभिस्थानि — वलाहको^६ अस्सराजा ।
तेसं खो पन, भिक्षु, चतुरासीतिया रथसहस्रानं एको येव सो रथो
होति यनहं तेन सनयेन अभिस्थानि — वेजयत्तो रथो । तेसं खो पन,
भिक्षु, चतुरासीतिया इत्थिसहस्रानं एका येव सा इत्थी होति या मं तेन

२५ समयेन पञ्चुपट्टाति — खत्तियानी^७ वा वेलामिका^८ वा । तेसं खो पन,
भिक्षु, चतुरासीतिया वत्यकोटिसहस्रानं एकञ्चेव तं वत्ययुगं होति
यनहं तेन सनयेन परिड्हानि — खोमचुखुमं वा कोसेव्यचुखुमं वा कम्बल-

१. नद्वा० — स्या० । २. अनुखुनानि — नी० । ३. दुकूलसन्धानानि — ची०;
दुकूलसन्धानानि — स्या०, रो० । ४. कंनूपवरपानि — स्या०; कंनूप० — रो० ।
५. अभिस्थानि — स्या०, रो० । ६. वलाहो — स्या० । ७. खत्तिया — नी०, स्या०;
खत्तियानि — रो० । ८. वेलामिका — रो० ।

सुखुमं वा कप्पासिकसुखुम वा । तेसं खो पन, भिक्खु, चतुरासीतिया शालिपाकसहस्रान् एको येव सो शालिपाको होति यतो नालिकोदन-परमं भुञ्जामि तदुपियं^१ च सूपेय्यं^२ । इति खो, भिक्खु, सब्बे ते सङ्घारा अतीता निरुद्धा विपरिणता । एव अनिच्छा खो, भिक्खु, सङ्घारा । एव अद्भुवा^३ खो, भिक्खु, सङ्घारा^४ । एव अनस्सासिका खो, भिक्खु,^५ सङ्घारा । यावच्चिदं, भिक्खु, अलमेव सब्बसङ्घारेसु निविन्दितु, अलं विरज्जितु, अल विमुच्चितुं” ति ।

R. 147

६७ नखसिखासुतं

१०७. सावत्थिनिदान । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदबोच – “अतिथि नु खो, भन्ते, किञ्चिच रूपं य रूप निच्चं धुवं सस्तं अविपरिणामधम्म सस्सतिसम तथेव ठस्सति ? अतिथि नु खो, भन्ते, काचि वेदना या वेदना निच्चा धुवा सस्ता अविपरिणामधम्मा सस्सतिसमं तथेव ठस्सति ? अतिथि नु खो, भन्ते, काचि सञ्ज्ञा ... पे०... केचि सङ्घारा, ये सङ्घारा निच्चा धुवा सस्ता अविपरिणामधम्मा सस्सतिसम तथेव ठस्सति ? अतिथि नु खो, भन्ते, किञ्चिच विज्ञाणं, यं विज्ञाणं निच्चं धुवं सस्तं अविपरिणामधम्म सस्सतिसमं तथेव १५ ठस्सती” ति ?

B. 120

“नत्थि खो, भिक्खु, किञ्चिच रूप, यं रूप निच्चं धुव सस्तं अविपरिणामधम्मं सस्सतिसम तथेव ठस्सति । नत्थि खो, भिक्खु, काचि वेदना .. काचि सञ्ज्ञा .. केचि सङ्घारा ... पे०... किञ्चिच विज्ञाणं, य विज्ञाणं निच्चं धुवं सस्तं अविपरिणामधम्मं सस्सतिसमं तथेव २० ठस्सती” ति ।

अथ खो भगवा परित्त नखसिखाय पंसु आरोपेत्वा तं भिक्खु एतदबोच – “एत्तक पि खो, भिक्खु, रूप नत्थि निच्चं धुव सस्तं अविपरिणामधम्मं सस्सतिसमं तथेव ठस्सति । एत्तक चे० पि०, भिक्खु, रूपं अभविस्स निच्चं धुव सस्तं अविपरिणामधम्म नयिदं ब्रह्मचरियवासो^{२५} पञ्जायेथ सम्मा दुक्खक्षयाय । यस्मा च खो, भिक्खु, एत्तकं पि रूपं

१ तदुपियं – रो० । २ सूपेय्य – रो०, सूपच्यञ्जनं – स्या० । ३ अद्भुवा – रो० ।
४. सब्बे सङ्घारा – स्या० । ५-५ पि चे – सी०, स्या० ।

नत्थि निच्चं धुवं सस्सतं अविपरिणामधम्मं, तस्मा ब्रह्मचरियवासो पञ्जायति सम्मा दुक्खक्खयाय ।

R. 148

“एत्का” पि खो, भिक्खु, वेदना नत्थि निच्चा धुवा सस्सता अविपरिणामधम्मा सस्सतिसमं तथेव ठस्सति । एत्का चे पि, भिक्खु, ५ वेदना अभविस्स निच्चा धुवा सस्सता अविपरिणामधम्मा, नयिदं ब्रह्मचरियवासो पञ्जायेथ सम्मा दुक्खक्खयाय । यस्मा च खो, भिक्खु, एत्का पि वेदना नत्थि निच्चा धुवा सस्सता अविपरिणामधम्मा, तस्मा ब्रह्मचरियवासो पञ्जायति सम्मा दुक्खक्खयाय ।

“एत्का पि खो, भिक्खु, सञ्जा नत्थि ... पे०... एत्का पि खो, १० भिक्खु, सङ्खारा नत्थि निच्चा धुवा सस्सता अविपरिणामधम्मा सस्सति-समं तथेव ठस्सन्ति । एत्का चे पि, भिक्खु, सङ्खारा अभविस्संसु निच्चा धुवा सस्सता अविपरिणामधम्मा, नयिदं ब्रह्मचरियवासो पञ्जायेथ सम्मा दुक्खक्खयाय । यस्मा च खो, भिक्खु, एत्का पि सङ्खारा नत्थि निच्चा धुवा सस्सता अविपरिणामधम्मा, तस्मा ब्रह्मचरियवासो पञ्जायति सम्मा दुक्खक्खयाय ।

B. 121

“एत्कं पि खो, भिक्खु, विञ्जाणं नत्थि निच्चं धुव सस्सतं अविपरिणामधम्मं सस्सतिसमं तथेव ठस्सति । एत्कं पि खो, भिक्खु, विञ्जाण अभविस्स निच्चं धुवं सस्सतं अविपरिणामधम्मं, नयिदं ब्रह्मचरियवासो पञ्जायेथ सम्मा दुक्खक्खयाय । यस्मा च खो, भिक्खु, २० एत्कं पि विञ्जाण नत्थि निच्चं धुवं सस्सतं अविपरिणामधम्मं, तस्मा ब्रह्मचरियवासो पञ्जायति सम्मा दुक्खक्खयाय ।

“त कि मञ्जसि, भिक्खु, रूप निच्च वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्जा ... सङ्खारा ... विञ्जाणं निच्च वा अनिच्च

२५ वा” ति ?

R. 149

“अनिच्चं भन्ते” .. पे० .. तस्मातिह एवं पस्सं ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती ति ।

६८. सुद्धिकसुत्तं

१०८. सावत्थ्यनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच - “अत्थि नु खो, भन्ते, किञ्चिच रूपं, य रूपं निच्चं धुवं

सस्तं अविपरिणामधम्मं सस्तिसमं तथेव ठस्ति ? अत्थ नु खो, मन्ते, काचि वेदना .. पे० .. काचि सञ्जा ... केचि सह्वारा ... किञ्च विज्ञाणं, य विज्ञाणं निच्चं धुव सस्तं अविपरिणामधम्मं सस्तिसमं तथेव ठस्ती' ति ?

"नत्थ खो, भिक्खु, किञ्च रूप य रूपं निच्चं धुवं सस्तं अविपरिणामधम्मं सस्तिसमं तथेव ठस्ति । नत्थ खो, भिक्खु, काचि वेदना ... पे० ... काचि सञ्जा .. केचि सह्वारा .. किञ्च विज्ञाण, यं विज्ञाणं निच्चं धुवं सस्तं अविपरिणामधम्मं सस्तिसमं तथेव ठस्ती" ति ।

६६. गद्गुलबद्धसुत्त

१०६. सावत्थिनिदानं । "अनमतगोयं" १, भिक्खवे, संसारो । पुल्ला^१ कोटि^२ न पञ्जायति अविज्ञानीवरणान सत्तानं तण्हासंयोजनानं^३ सन्धावतं संसरत । होति सो, भिक्खवे, समयो यं महासमुद्दो उस्सुस्ति विसुस्ति न भवति, न त्वेवाहं, भिक्खवे, अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासयोजनानं सन्धावतं संसरतं दुक्खस्स अन्तकिरियं वदामि । होति सो, भिक्खवे, समयो य सिनेरु पब्बतराजा ड्यहति^४ विनस्ति न भवति; न त्वेवाह, भिक्खवे, अविज्ञानीवरणान सत्तानं तण्हासयोजनान सन्धावतं संसरतं दुक्खस्स अन्तकिरियं वदामि । होति सो, भिक्खवे, समयो यं महापठवी^५ ड्यहति विनस्ति न भवति; न त्वेवाह, भिक्खवे, अविज्ञानीवरणान सत्तानं तण्हासयोजनान सन्धावतं संसरतं दुक्खस्स अन्तकिरियं वदामि ।

"सेयथापि, भिक्खवे, सा गद्गुलबद्धो" दद्धे खीले वा थम्भे वा^६ उपनिवद्दो^७ तमेव खीलं वा थम्भं वा अनुपरिधावति अनुपरिवत्तति; एवमेव खो, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियान अदस्सावी ... पे० ... सप्पुरिसधम्मे अविनीतो रूप अत्ततो समनुपस्ति ... पे० ... वेदन अत्ततो समनुपस्ति . सञ्जां अत्ततो समनुपस्ति . सह्वारे अत्ततो समनुपस्ति विज्ञाण अत्ततो समनुपस्ति, विज्ञाणवन्तं वा अत्तानं;^८ अत्तनि वा विज्ञाण, विज्ञाणस्मि वा अत्तान । सो रूपञ्जेव अनुपरिधावति अनुपरिवत्तति, वेदनञ्जेव .. पे० .. सञ्जञ्जेव ... सह्वारे

^१ अनमतगोय - स्या०, रो० । ^{२-३} पुब्बकोटि - रो० । ^३ उड्यहति - सी० ।

^४ महापठवी - म० । ^५ गद्गुलबन्धो - स्या० । ^६ उपनिवन्धो - स्या० ।

येव ... विज्ञाणञ्जेव अनुपरिधावति अनुपरिवत्तति । सो रूपं अनु-
परिधावं अनुपरिवत्तं, वेदनं ... पे०.. सञ्ज्ञं .. सह्वारे . विज्ञाणं
अनुपरिधावं अनुपरिवत्तं न परिमुच्चति रूपम्हा, न परिमुच्चति वेदनाय,
न परिमुच्चति सञ्ज्ञाय, न परिमुच्चति सह्वारेहि, न परिमुच्चति
५ विज्ञाणम्हा, न परिमुच्चति जातिया जरामरणेन सोकेहि परिदेवेहि
दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि । 'न परिमुच्चति दुक्खस्मा' ति वदामि ।

"मुतवा च खो, भिक्खवे, अरियसावको अरियानं दसावी
... पे०... सप्तुरिसधम्भे सुविनीतो, न रूप अत्ततो समनुपस्सति..पे०. न
वेदनं ... न सञ्ज्ञं ... न सह्वारे ... न विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति,
१० न विज्ञाणवत्तं वा अत्तानं; न अत्तनि वा विज्ञाणं, न विज्ञाणस्मि
वा अत्तानं । सो रूपं नानुपरिधावति नानुपरिवत्तति, वेदनं सञ्ज्ञ
... सह्वारे ... विज्ञाणं नानुपरिधावति नानुपरिवत्तति । सो रूपं अनु-
परिधावं अनुनुपरिवत्तं, वेदनं .. सञ्ज्ञं ... सह्वारे ... विज्ञाणं अनु-
परिधावं अनुनुपरिवत्तं परिमुच्चति रूपम्हा, परिमुच्चति वेदनाय, परि-
१५ मुच्चति सञ्ज्ञाय, परिमुच्चति सह्वारेहि, परिमुच्चति विज्ञाणम्हा,
परिमुच्चति जातिया जरामरणेन सोकेहि परिदेवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि
उपायासेहि । 'परिमुच्चति दुक्खस्मा' ति वदामी" ति ।

१००. द्रुतियगद्गद्गुलबद्धसुत्तं

B. 123,
R. 151

११०. सावत्थ्यनिहानं । "अनमत्तम्भोयं, भिक्खवे, ससारो ।
पुव्वा कोटि न पञ्ज्ञायति अविज्जानीवरणान् सत्तान तण्हासयोजनान
२० सन्ध्यावतं संसरत । सेष्यथापि, भिक्खवे, सा गद्गुलबद्धो" दद्वहे खीले वा
थम्भे वा उपनिवद्धो । सो गच्छति चे पि तमेव खीलं वा थम्भं वा उप-
गच्छति^३; तिद्वति चे पि तमेव खीलं वा थम्भं वा उपतिद्वति, निसीदति
चे पि तमेव खीलं वा थम्भं वा उपनिसीदति, निपञ्जति चे पि तमेव खीलं
वा थम्भं वा उपनिपञ्जति । एवमेव खो, भिक्खवे, अस्सुतवा पुशुज्जनो
२५ रूपं 'एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता' ति समनुपस्सति । वेदन
सञ्ज्ञं ... सह्वारे ... विज्ञाणं 'एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता' ति
समनुपस्सति । सो गच्छति चे पि इमे पञ्चुपादानक्खन्ये उपगच्छति,

तिदृति चे पि इमे^१ पञ्चुपादानक्षत्रं उपतिदृति; निसीदति चे पि इमे पञ्चुपादानक्षत्रं उपनिसीदति; निपज्जति चे पि इमे पञ्चुपादानक्षत्रं उपनिपज्जति। तस्मातिह, भिक्खवे, अभिक्खणं सकं चित्तं पञ्चवेक्षित-
तब्दं – ‘दीघरत्तमिदं चित्तं सङ्घालिटुं रागेन दोसेन मोहेना’ ति। चित्तसङ्घालेसा, भिक्खवे, सत्ता सङ्घालिस्सन्ति; चित्तवोदाना सत्ता ५
विसुज्ज्ञति।

“दिटुं खो, भिक्खवे, चरणं नाम चित्तं” ति?

“एवं, भन्ते”।

“तं पि खो, भिक्खवे, चरणं नाम चित्तं चित्तेनेव चित्तितं^२। तेन पि खो, भिक्खवे, चरणेन चित्तेन चित्तञ्चेव चित्ततरं। तस्मातिह, भिक्खवे, अभिक्खणं सकं चित्तं पञ्चवेक्षितब्दं – ‘दीघरत्तमिदं चित्तं सङ्घालिटुं रागेन दोसेन मोहेना’ ति। चित्तसङ्घालेसा, भिक्खवे, सत्ता सङ्घालिस्सन्ति, चित्तवोदाना सत्ता विसुज्ज्ञन्ति।

“नाह, भिक्खवे, अञ्जां एकनिकायं पि समनुपस्थामि एवं चित्तं। यथश्यदं, भिक्खवे, तिरच्छानगता पाणा, ते पि खो, भिक्खवे, तिरच्छान-
गतेहि पाणेहि चित्तञ्चेव चित्ततरं। तस्मातिह, भिक्खवे, अभिक्खणं सकं चित्तं पञ्चवेक्षितब्दं – ‘दीघरत्तमिदं चित्तं सङ्घालिटुं रागेन दोसेन मोहेना’ ति। चित्तसङ्घालेसा, भिक्खवे, सत्ता सङ्घालिस्सन्ति; चित्त-
वोदाना सत्ता विसुज्ज्ञन्ति।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, रजको वा चित्तकारको वा रजनाय वा
लाखाय वा हलिद्वया वा नीलिया वा मञ्जदूषाय^३ वा सुपरिमट्टे^४ फलके
वा भिन्निया वा दुस्सपट्टे^५ वा इथिरूप^६ वा पुरिस्सूप वा अभिनिम्ननेत्य
सत्त्वञ्जपञ्चवृज्जं”, एवमेव^७ खो, भिक्खवे, असुतवा पुयुज्जनो रूपञ्चेव
अभिनिव्वत्तेत्तो अभिनिव्वत्तेति। वेदनञ्चेव . . सञ्जञ्चेव ... सङ्घारे
येव . विञ्जाणञ्चेव अभिनिव्वत्तेत्तो अभिनिव्वत्तेति। तं कि मञ्जाय,
भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति?

“अनिच्चं, भन्ते”।

१. इमेव – सी०, स्या०। २. चिनितं – सी०, स्या०, रो०। ३. मञ्जदूषाय – सी०,
स्या०। मञ्जदृष्टिया – रो०। ४. सुपरिमट्टे – सी०, स्या०। ५. दुस्सपटे – स्या०।
६. इथीरूप – सी०, स्या०। ७. सत्त्वञ्जपञ्चवृज्जं – सी०, स्या०। ८. एव – स्या०।

“वेदना . सञ्ज्ञा .. सञ्चारा ... विज्ञाणं ... पे०... तस्माति॒ह, भिक्खवे, ... पे०... एवं पस्सं . पे०... नापर इत्यत्ताया ति पजा- नाती” ति ।

१०१. वासिजटसुतं

१११. सावत्थ्यनिदानं । “जानतो अहं, भिक्खवे, पस्सतो आस-
५ वानं खयं वदामि, नो अजानतो नो^१ ग्रपस्सतो । किञ्चच, भिक्खवे, जानतो
कि पस्सतो आसवानं खयो होति ? ‘इति रूपं, इति रूपस्स समुदयो, इति
रूपस्स ग्रथञ्जमो’; इति वेदना . पे०.. इति सञ्ज्ञा .. इति सञ्चारा ..
इति विज्ञाणं, इति विज्ञाणस्स समुदयो, इति विज्ञाणस्स ग्रथ-
ञ्जमो’ ति – एवं खो, भिक्खवे, जानतो एवं पस्सतो आसवानं खयो होति ।

R 153

१० “भावनानुयोग अनन्तयुक्तस्स, भिक्खवे, भिक्खुनो विहरतो
किञ्चापि एवं इच्छा उप्पज्जेय – ‘अहो वत मे अनुपादाय आसवेहि
चित्तं विमुच्चेय्या’ ति, ग्रथ खवस्स नेव अनुपादाय आसवेहि चित्त
विमुच्चति । तं किस्स हेतु ? ‘अभावितत्ता’ तिस्स वचनीयं । किस्स
अभावितत्ता ? अभावितत्ता चतुन्नं सतिपट्टानान, अभावितत्ता चतुन्नं
१५ मम्पद्यानान, अभावितत्ता चतुन्नं इष्टिपादान, अभावितत्ता पञ्चनं
इन्द्रियान, अभावितत्ता पञ्चनं वलान, अभावितत्ता सत्तन्न वोज्जञ्जन,
अभावितत्ता अरियस्स अहुञ्जिकस्स मग्गस्स ।

२० “सेव्यथापि, भिक्खवे, कुकुटिया अण्डानि अहु वा दस वा
द्वादस वा । तानस्सु कुकुटिया न सम्मा अधिसयितानि, न सम्मा परि-
सेदितानि, न सम्मा परिभावितानि । किञ्चापि तस्सा कुकुटिया एव
इच्छा उप्पज्जेय – ‘अहो, वत मे कुकुटपोतका पादनखसिखाय वा
मुखतुण्डकेन वा अण्डकोस पदालेत्वा सोत्तिना अभिनिविभज्जेय्यु’ ति,
ग्रथ खो अभव्वा व ते कुकुटपोतका पादनखसिखाय वा मुखतुण्डकेन वा
अण्डकोसं पदालेत्वा सोत्तिना प्रभिनिविभज्जितु । त किस्स हेतु ? तथा
२५ हि पन, भिक्खवे, कुकुटिया अण्डानि अहु वा दस वा द्वादस वा, तानि^१
कुकुटिया न सम्मा अधिसयितानि, न सम्मा परिसेदितानि, न गम्मा
परिभावितानि । एवमेव खो, भिक्खवे, भावनानुयोग ग्रनन्तयन्न
भिक्खुनो विहन्नो किञ्चापि एवं इच्छा उप्पज्जेय – ‘अहो, वत मे

B 123

^१ १. रो० पंत्यमेनत्विः २. ग्रथगमो-मी०, रो० । ३. तानस्सु-म्या० ।

अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चेद्या' ति, अथ ख्वस्स नेव अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चति । तं किस्स हेतु ? 'अभावितत्ता' तिस्स वचनीय । किस्स अभावितत्ता ? अभावितत्ता चतुन्नं सतिपट्टानानं ... पे०... अट्टुङ्गिकस्स मग्गस्स ।

"भावनानुयोगं अनुयुत्तस्स, भिक्खवे, भिक्खुनो विहरतो ५ R. 154 किञ्चापि न एवं इच्छा उप्पज्जेय - 'अहो वत मे अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चेद्या' ति, अथ ख्वस्स अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चति । तं किस्स हेतु ? 'भावितत्ता' तिस्स वचनीय । किस्स भावितत्ता ? भावितत्ता चतुन्नं सतिपट्टानानं, भावितत्ता चतुन्नं सम्मप्पधानानं, भावितत्ता चतुन्नं इष्टिपादानं, भावितत्ता पञ्चन्नं इन्द्रियान, भावितत्ता पञ्चन्नं बलानं, भावितत्ता सत्तन्नं बोजझङ्गानं, भावितत्ता अरियस्स अट्टुङ्गिकस्स मग्गस्स ।

"सेयथापि, भिक्खवे, कुक्कुटिया अण्डानि अट्ट वा दस वा द्वादस वा, तानस्सु कुक्कुटिया सम्मा अधिसयितानि, सम्मा परिसेदितानि, सम्मा परिभावितानि । किञ्चापि तस्सा कुक्कुटिया न एवं इच्छा उप्पज्जेय - १५ 'अहो वत मे कुक्कुटपोतका पादनखसिखाय वा मुखतुण्डकेन वा अण्डकोसं पदालेत्वा सोत्थिना अभिनिभिर्जितुं' ति, अथ खो भब्बा व ते कुक्कुटपोतका पादनखसिखाय वा मुखतुण्डकेन वा अण्डकोसं पदालेत्वा सोत्थिना अभिनिभिर्जितुं । त किस्स हेतु ? तथा हि पन, भिक्खवे, कुक्कुटिया अण्डानि अट्ट वा दस वा द्वादस वा, तानस्सु^१ कुक्कुटिया सम्मा अधिसयितानि, सम्मा परिसेदितानि, सम्मा परिभावितानि । एवमेव खो, भिक्खवे, भावनानुयोगं अनुयुत्तस्स भिक्खुनो विहरतो किञ्चापि न एवं इच्छा उप्पज्जेय - 'अहो वत मे अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चेद्या' ति, अथ ख्वस्स अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चति । तं किस्स हेतु ? 'भावितत्ता' तिस्स वचनीय । किस्स भावितत्ता ? भावितत्ता चतुन्नं सतिपट्टानानं ... पे०... भावितत्ता अरियस्स अट्टुङ्गिकस्स मग्गस्स । २० B. 126

"सेयथापि, भिक्खवे, पलगण्डस्स^२ वा पलगण्डन्तेवासिस्स वा वासिजटे दिस्सन्ते अड्गुलिपदानि^३ दिस्सन्ति अड्गुट्टपद^४ । नो च ख्वस्स एवं जाण होति - 'एत्कं वर्तमे अर्जज वासिजटस्स खीण, एत्कं हिय्यो',

१. तानि - रो० । २. फलगण्डस्स - रो०, फलगण्डस्स - स्या० । ३. अड्गुलि-पदानि - नी० । ४. अड्गुट्टपदानो - स्या०, अड्गुट्टपादा - सी०, रो० । ५. एवमस्स - स्या० । ६. वा - नी०, स्या० । ७. हीय्यो - सी० ।

- R. 155 एत्तकं परे ति^१ । एवमेव खो, भिक्खवे, भावनानुयोगं अनुयुत्तस्स मिक्खुनो विहरतो किञ्चनपि न एवं आणं होति – ‘एत्तकं वत से ग्रज्ज आसवानं झीणं, एत्तकं हिंयो, एत्तकं परे^२ ति, अथ खस्स खीणन्त्वेव^३ आणं होति । सेव्ययापि, भिक्खवे, सामुहिकाय^४ नावाय वेत्तवन्वनवन्वाय वस्स-५ नासानि^५ उद्दके परियादाय हेमन्तिकेन थलं उक्षित्ताय वातातपपरेतानि वेत्तवन्वनानि^६ तानि पावुसकेन मेघेन अभिप्पवुद्धानि^७ अप्पकसिरेनेव पटि-पृस्तन्मन्ति पूतिकानि भवन्ति; एवमेव खो, भिक्खवे, भावनानुयोगं अनुयुत्तस्स मिक्खुनो विहरतो अप्पकसिरेनेव संयोजनानि पटिप्पस्तम्भति पूतिकानि भवन्ती” ति ।

१०२. अनिच्छसञ्ज्ञासुतं

११२. सावित्यनिदानं । “अनिच्छसञ्ज्ञा, भिक्खवे, भाविता वहुलीकता सब्वं कामरागं परियादियति, सब्वं रूपरागं परियादियति, सब्वं भवरागं परियादियति, सब्वं अविज्ञं परियादियति, सब्वं अस्मिनानं चनूहनति ।

- “सेव्ययापि, भिक्खवे, सरज्जसमये कस्तको^८ महानङ्गलेन कस्ततो^९ सब्वानि नूलसन्तानकानि सम्पदालेत्तो कसति^{१०}; एवमेव खो भिक्खवे, अनिच्छसञ्ज्ञा भाविता वहुलीकता सब्वं कामरागं परियादियति, सब्वं रूपरागं परियादियति, सब्वं भवरागं परियादियति, सब्वं अविज्ञं परियादियति, सब्वं अस्मिनानं समूहनति ।

- “सेव्ययापि, भिक्खवे, बब्जलायको^{११} बब्ज^{१२} लायित्वा अग्ने २० गहेत्वा ओवुनाति निष्ठुनाति निच्छेटेति^{१३}; एवमेव खो, भिक्खवे, अनिच्छ-सञ्ज्ञा भाविता वहुलीकता सब्वं कामरागं परियादियति ... पे०... सब्वं अस्मिनानं समूहनति ।

- B. 127,
R. 155 “सेव्ययापि, भिक्खवे, अम्बपिण्डया वण्टच्छिक्षाय^{१४} यानि तत्य^{१५} अन्वानि वण्टपटिवन्वानि^{१६} सब्वानि तानि तदन्वयानि^{१७} भवन्ति;

१. ‘अथ खस्स खीणं खीणत्वे आणं होति’ इति अविको पाठे नी०, न्या०, गौ० दो०-देवेन्द्रु दिस्तुति । २. खीणत्वे – नी०, न्या०, दो० । ३. नमुहिकाय – दो० । ४. अन्वानि – नी०, न्या०, दो० । ५. बन्वनाति – नी०, दो० । ६. अभिप्पवुद्धानि – दो० । ७. अनिच्छनानं परियादियति – नी०, दो० । ८. कम्ळो – दो० । ९. बन्लो – दो० । १०. कसति – नी०, दो० । ११. बब्जलायको – न्या०, दो०, नी० । १२. बब्ज – दो०, नी० । १३. निच्छेटेति – नी०, न्या० । १४. निच्छेटेति – दो० । १५. वण्टच्छिक्षाय – न्या०, दो०, नी० । १६. वण्टपटिवद्धानि – नी०; वण्टपटिवद्धानि – न्या०; वण्टपटिवद्धानि – दो० । १७. तत्व – नी०, न्या०, दो० । १८. वण्टपटिवद्धानि – नी०; वण्टपटिवद्धानि – न्या०; वण्टपटिवद्धानि – दो० । १९. तदन्वयानि – न्या० ।

एवमेव खो, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा भाविता ... पे०... सब्बं अस्मि-
मानं समूहनन्ति ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, कूटागारस्स या काचि गोपानसियो सब्बा
ता कूटञ्ज्ञमा कूटनिन्ना कूटसमोसरणा, कूटं तासं अगगमक्खायति; एवमेव
खो, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा भाविता ... पे०... सब्बं अस्मिमानं समूह- ५
नन्ति ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, ये केचि मूलगन्धा काळानुसारिगन्धो^१ तेसं
अगगमक्खायति; एवमेव खो, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा ... पे०... सब्बं
अस्मिमानं समूहनन्ति ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, ये केचि सारगन्धा, लोहितचन्दनं तेसं १०
अगगमक्खायति; एवमेव खो, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा ... पे०... सब्बं
अस्मिमानं समूहनन्ति ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, ये केचि पुष्पगन्धा, वस्सिकं तेसं अगग-
मक्खायति; एवमेव खो, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा ... पे०... सब्बं अस्मि-
मानं समूहनन्ति । १५

“सेय्यथापि, भिक्खवे, ये केचि कुट्टराजानो^२ सब्बेते रञ्जो चक्क-
वत्तिस्स अनुयन्ता^३ भवन्ति, राजा तेसं चक्कवत्ति अगगमक्खायति, एवमेव
खो, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा . पे०.. सब्बं अस्मिमानं समूहनन्ति ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, या काचि तारकरूपानं पभा सब्बा ता
चन्दिमप्पभाय कलं नारघन्ति सोळिंसि^४, चन्दप्पभा तासं अगगमक्खायति; २०
एवमेव खो, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा ... पे०... सब्बं अस्मिमानं समूहनन्ति ।

“सेय्यथापि, भिक्खवे, सरदसमये विद्धे^५ विगतवलाहके देवे
आदिच्छो नभं अवभुस्सकमानो^६ सब्बं आकासगतं तमगतं अभिविहच्च
भासते च तपते च विरोचते^७ च; एवमेव खो, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा
भाविता वहुलीकता सब्बं कामरागं परियादियति, सब्बं रूपरागं परिया-
दियति, सब्बं भवरागं परियादियति, सब्बं अविज्जं परियादियति, सब्बं २५
अस्मिमानं समूहनन्ति ।

“कथं भाविता च, भिक्खवे, अनिच्चसञ्ज्ञा कथं वहुलीकता
सब्बं कामरागं परियादियति .. पे०. सब्बं अस्मिमानं समूहनन्ति ?

R. 157

१. जानानुसारी - सी०, काळानुसारी - रो०, स्या० । २. फुड्ह० - सी०, रो०;
फुट्ठ० - स्या० । ३. अनुयन्ता - सी० । ४. सोळिंसि - रो० । ५. विनुद्धे - स्या० ।
६. अवभुस्सकमानो - रो० । ७. विरोचति - सी०, रो० ।

B. 128

- ‘इति रूपं, इति रूपस्स समुदयो, इति रूपस्स अत्थङ्गमो, इति वेद्वान् ..
 इति सञ्चाणा ... इति सञ्चारा ... इति विञ्चाणाणं, इति विञ्चाणाणस्स समु-
 दयो, इति विञ्चाणाणस्स अत्थङ्गमो’ ति – एवं भाविता खो, भिक्खवे,
 अनिच्छसञ्चाणा एवं वहुलीकत्ता सब्वं कामरागं परियादियति, सब्वं रूप-
 ५ रागं परियादियति, सञ्चं भवरागं परियादियति, सब्वं अविज्ञं परिया-
 दियति, सब्वं अस्मिमानं समूहनती” ति ।

पुष्पवग्गो पञ्चमो ।

तत्सुदानं

नदी^१ पुष्पं च फेणं च, गोम यं च नखासिखं^२ ।
 सुष्ठिक^३ है च गद्धुला^४, वासीजट^५ अनिच्छता^६ ति ॥
 मज्जमपणासको समतो ।

10

तस्स मज्जमपणासकस्त वग्गुदानं
 उपयो^७ अरहत्तो च, खज्जनी^८ थेरसन्हय^९ ।
 पुष्पत्रवग्गेन पणास, दुतियो तेन वुच्चती^{१०} ति ॥

१०३. अल्तसुतं

R. 158

B. 129

१०३. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, अन्ता । कतमे
 चत्तारो ? सक्कायसमुदयन्तो, सक्कायनिरोधन्तो, सक्काय-
 निरोधगामिनिष्पटिपदन्तो” । कतमो च, भिक्खवे, सक्कायन्तो ? पञ्चु-
 पादानकवन्ध्या तिस्स वचनीयं । कतमे पञ्च ? सेव्यथीदं^{११} – रुपुपादान-
 १५ वन्ध्यो, वेदनुपादानकवन्ध्यो, सञ्चुपादानकवन्ध्यो, सञ्चाशुपादानकवन्ध्यो,
 विञ्चाणाणुपादानकवन्ध्यो – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सक्कायन्तो । कतमो
 च, भिक्खवे, सक्कायसमुदयन्तो ? यायं तण्हा पोनोभविका^{१२} नन्दि-
 रागसहगता तत्रत्राभिनन्दिनी, सेव्यथीदं – कामतण्हा, भवतण्हा,
 विभवतण्हा । अयं वुच्चति, भिक्खवे, सक्कायसमुदयन्तो । कतमो च,
 २० भिक्खवे, सक्कायनिरोधन्तो ? यो तस्सा येव तण्हाय असेसविरागनिरोधो

१. नदि – स्याऽ । २. नखसिख – सी०, स्याऽ । ३. नामुहकं – सी०, स्याऽ ।
 ४. गद्धुला – स्याऽ । ५-५. नावसञ्चाण्य ते दक्षा – सी०, स्याऽ । ६. उपयो – नी०,
 स्याऽ, रो० । ७. खज्जनि – नी०, स्याऽ । ८. थेरसम्भर्य – रो० । ९. पुच्चति – नी०,
 स्याऽ; वुच्चति – रो० । १०. ० नामिनीष्पटिपदन्तो – स्याऽ; ० नामिनिष्पटिपदन्तो – रो० ।
 ११. सेव्यथीदं – म० । १२. पोनोभविका – स्याऽ, पोनवविका – रो० ।

चागो पटिनिस्सगो मुत्ति अनालयो – अयं वुच्चति, भिक्खवे, सक्काय-
निरोधन्तो ? कतमो च, भिक्खवे, सक्कायनिरोधगामिनिष्पटिपदन्तो ? अय-
मेव अरियो अटुङ्गिको मग्गो । सेय्यथीदं – सम्मादिट्टि ... पे०... सम्मा-
समाधि । अयं वुच्चति, भिक्खवे, सक्कायनिरोधगामिनिष्पटिपदन्तो ।
इमे खो, भिक्खवे, चत्तारो अन्ता” ति ।

5

१०४. दुक्खसुतं

११४. सावत्तिनिदानं । “दुक्खं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि”
दुक्खसमुदयं च दुक्खनिरोधं च दुक्खनिरोधगामिनि पटिपदं च । तं
सुणाथ । कतमं च, भिक्खवे, दुक्खं ? ‘पञ्चुपादानक्खन्धा’ तिस्स
वचनीयं । कतमे पञ्च ? सेय्यथीद – रूपुपादानक्खन्धो ... पे०...
विज्ञाणुपादानक्खन्धो । इदं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खं । कतमो च,
भिक्खवे, दुक्खसमुदयो ? यायं तण्हा पोनोभविका ... पे०... विभवतण्हा-
अयं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खसमुदयो । कतमो च, भिक्खवे, दुक्खनिरोधो ?
यो तस्सा येव तण्हाय असेसविरागनिरोधो चागो पटिनिस्सगो मुत्ति अना-
लयो – अयं वुच्चति, भिक्खवे, दुक्खनिरोधो । कतमा च, भिक्खवे,
दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा ? अयमेव अरियो अटुङ्गिको मग्गो । १५
सेय्यथीदं – सम्मादिट्टि .. पे०... सम्मासमाधि । अयं वुच्चति, भिक्खवे,
दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा” ति ।

R. 159

15

१०५. सक्कायसुतं

११५ सावत्तिनिदानं । “सक्कायं च वो, भिक्खवे, देसेस्सामि
सक्कायसमुदयं च सक्कायनिरोधं च सक्कायनिरोधगामिनि च पटिपदं ।
तं सुणाथ । कतमो च, भिक्खवे, सक्कायो ? ‘पञ्चुपादानक्खन्धा’
तिस्स वचनीयं । कतमे पञ्च ? सेय्यथीदं – रूपुपादानक्खन्धो, वेदनु-
पादानक्खन्धो, सञ्चुपादानक्खन्धो, सञ्छारूपुपादानक्खन्धो, विज्ञाणु-
पादानक्खन्धो । अयं वुच्चति, भिक्खवे, सक्कायो । कतमो च, भिक्खवे,
सक्कायसमुदयो ? यायं तण्हा पोनोभविका ... पे०.. अयं वुच्चति,
भिक्खवे, सक्कायसमुदयो । कतमो च, भिक्खवे, सक्कायनिरोधो ? यो २५
तस्सा येव तण्हाय .. पे०... अयं वुच्चति, भिक्खवे, सक्कायनिरोधो ।

20

25

B. 190

१. देसिस्तामि – नी०, स्था०, रो० ।

कतमा च, भिक्खवे, सक्कायनिरोधगामिनी पटिपदा ? अयमेव अरियो
अद्विज्ञिको मणो । सेयथीदं – सम्मादिटि ..पे० . सम्मासमाधि ।
अयं वुच्चति, भिक्खवे, सक्कायनिरोधगामिनी पटिपदा' ति ।

१०६. परिज्ञेयसुत्तं

११६. सावत्थिनिदानं । “परिज्ञेये च, भिक्खवे, धम्मे

- ५ देसेस्सामि परिज्ञां च परिज्ञातात्त्वं च पुगलं । तं सुणाथ । कतमे
च, भिक्खवे, परिज्ञेया धम्मा ? रूपं, भिक्खवे, परिज्ञेयो धम्मो ।
वेदना ..पे०.. सञ्ज्ञा ... सङ्घारा ... विज्ञाणं परिज्ञेयो धम्मो ।
इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे, परिज्ञेया धम्मा । कतमा च, भिक्खवे,
परिज्ञा ? रागक्षयो, दोसक्षयो, मोहक्षयो – अयं वुच्चति, भिक्खवे,
१० परिज्ञा । कतमो च, भिक्खवे, परिज्ञातात्त्वी पुगलो ? 'अरहा'
तिस्स वचनीयं । यायं^१ आयस्मा एवंतामो एवंगोत्तो – अयं वुच्चति,
भिक्खवे, परिज्ञातात्त्वी पुगलो' ति ।

१०७. समणसुत्तं

११७. सावत्थिनिदानं । “पञ्चमे, भिक्खवे, उपादानक्षम्या ।

- कतमे पञ्च ? सेयथीदं – रूपुपादानक्षम्यो ... पे०... विज्ञाणुपादा-
१५ नक्षम्यो । ये हि केचि, भिक्खवे, समणा वा नाह्याणा वा इमेसं पञ्चन्त्र
उपादानक्षम्यानं अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूत नप्य-
जानन्ति ... पे०... पजानन्ति, सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज
विहरन्ती” ति ।

१०८. द्रुतियसमणसुत्तं

११८. सावत्थिनिदानं । “पञ्चमे, भिक्खवे, उपादानक्षम्या ।

- २० कतमे पञ्च ? सेयथीदं – रूपुपादानक्षम्यो, वेदनुपादानक्षम्यो,
सञ्जुपादानक्षम्यो, सङ्घार्पादानक्षम्यो, विज्ञाणुपादानक्षम्यो । ये
हि केचि, भिक्खवे, समणा वा नाह्याणा वा इमेसं पञ्चन्त्रं उपादानक्षम्यानं
समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूत नप्य-

१. योयं-सी०, दो०; यो अयं-स्या० ।

जानन्ति .... पे०... पजानन्ति, सयं अभिज्ञा सच्छिक्त्वा उपसम्पद्ज
विहरन्ती' ति ।

१०६. सोतापन्नसुत्तं

११६. सावत्थिनिदानं । "पञ्चमे, भिक्खवे, उपादानक्षत्रन्धा ।

B. 131

कतमे पञ्च ? सेय्यथीदं – रूपुपादानक्षत्रन्धो ... पे०... विज्ञाणुपादा-
नक्षत्रन्धो । यतो खो, भिक्खवे, अरियसावको इमेसं पञ्चत्रं उपादा- ५
नक्षत्रन्धानं समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च
यथाभूतं पजानाति । अयं वृच्चति, भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो
ग्रविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो" ति ।

R. 161

११०. अरहन्तसुत्तं

१२० सावत्थिनिदानं । "पञ्चमे, भिक्खवे, उपादानक्षत्रन्धा ।

कतमे पञ्च ? सेय्यथीदं – रूपुपादानक्षत्रन्धो ... पे०... विज्ञाणुपादा- १०
नक्षत्रन्धो । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खु^१ इमेसं पञ्चत्रं उपादानक्षत्रन्धानं
समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं
विदित्वा अनुपादाविमुत्तो होति । अयं वृच्चति, भिक्खवे, भिक्खु अरहं
खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्तसदत्थो परिक्खीण-
भवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो" ति ।

15

११५. छन्दप्रहानसुत्तं

१२१. सावत्थिनिदानं । "रूपे, भिक्खवे, यो छन्दो यो रागो
या नन्दी^२ या तण्हा, त पजहय । एवं तं रूपं पहीनं भविस्सति उच्छिन्नमूलं
तालावत्युक्त अनभावङ्गतं^३ आयति अनुप्पादधम्मं । वेदनाय ... पे०...
सञ्ज्ञाय .. सङ्घारेसु ... विज्ञाणे यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा,
तं पजहय । एवं तं विज्ञाणं पहीनं भविस्सति उच्छिन्नमूलं तालावत्यु- २०
क्तं अनभावङ्गतं आयति अनुप्पादधम्मं" ति ।

१. स्याऽ शोत्वके नस्ति । २. नन्दि – स्याऽ, रो० । ३. अनभावकतं –
नी०, रो० ।

११२. द्रुतियच्छन्दप्पहानसुत्तं

- R 162 १२२. सावत्थिनिदानं । “रूपे, भिक्खवे, यो छन्दो यो रागो
या नन्दी या तण्हा ये उपयुपादाना’ चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसानुसया, ते
पजहथ । एवं तं रूपं पहीनं भविस्सति उच्छिन्नमूलं .. पे० .. वेदनाय ...
सञ्जाय ... सङ्घारेसु यो छन्दो ... पे०... एव ते सङ्घारा पहीना
B 132 ५ भविस्सन्ति उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावद्वृत्ता आर्यति अनुप्पाद-
धम्मा । विञ्जाणे यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा ये उपयु-
पादाना चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसानुसया, ते पजहथ । एवं तं विञ्जाण
पहीनं भविस्सति उच्छिन्नमूलं तालावत्थुकतं अनभावद्वृत्तं आर्यति
अनुपादधम्म” ति ।

अन्तवग्गो पठमो ।

तस्सुदान

- १० अन्तोँ दुक्खं च सकायो, परिड्बेय्या समणा दुवे॑ ।
सोतापन्नो अरहा॑ च, दुवे च॑ छन्दप्पहाना ति॑ ॥
-

११३. अविज्ञासुत्तं

१२३. सावत्थिनिदान । अथ खो अञ्जनातरो भिक्खु येन भगवा
तेनुपसङ्क्षिप्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्त एतद्वोच-
“अविज्ञा अविज्ञा” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमा नु खो, भन्ते, अविज्ञा,
१५ कित्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ?
“इध, भिक्खु, अस्सुतवा पुथुज्जनो रूपं नप्पजानाति, रूपसमुदयं
नप्पजानाति, रूपनिरोधं नप्पजानाति, रूपनिरोधगामिनि पटिपदं नप्प-
जानाति; वेदनं नप्पजानाति, सञ्जं ... सङ्घारे नप्पजानाति ... पे०...
विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिपदं नप्पजानाति । अय वुच्चति, भिक्खु,
२० अविज्ञा । एत्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ।
-

११४. विज्ञासुत्त

१२४. सावत्थिनिदान । एकमन्त निसिन्नो खो सो भिक्खु भग-
वन्त एतद्वोच - “विज्ञा विज्ञा” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमा नु खो,
भन्ते, विज्ञा, कित्तावता च विज्ञागतो होती” ति ?

१. उपयुपादाना - सी०, स्या०, रो० । २ अन्ते - रो० । ३ द्वे - रो० ।
४ अरहं - रो० । ५-६ छन्दरागिया ति - सी०, च छन्दरागियो ति - रो०, च
छन्दप्पहीनाति - स्या० ।

“इघ, भिक्खु, सुतवा अरियसावको रूपं पजानाति, रूपसमुदयं पजानाति, रूपनिरोधं पजानाति, रूपनिरोधगामिनि पटिपदं पजानाति । वेदनं ... सञ्चां ... सङ्घारे पजानाति ... पे० ... विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिपदं पजानाति । अय वुच्चति, भिक्खु, विज्ञा । एत्तावता च विज्ञा-गतो होती” ति ।

5

११५. धर्मकथिकसुत्तं

१२५. सावत्थिनिदान । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “धर्मकथिको धर्मकथिको” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, धर्मकथिको होती” ति ?

B. 133

“रूपस्स चे, भिक्खु, निब्बिदाय विरागाय निरोधाय धर्मं देसेति ‘धर्मकथिको भिक्खु’ ति श्रलं वचनाय । रूपस्स चे, भिक्खु, निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति, ‘धर्मानुधर्मप्पटिपन्नो भिक्खु’ ति श्रलं वचनाय । रूपस्स चे, भिक्खु, निब्बिदा विरागा निरोधा अनुपादाविमुत्तो होति, ‘दिदृधर्मनिब्बानप्पत्तो’ भिक्खु’ ति श्रलं वचनाय । वेदनाय चे भिक्खु ...पे०... सञ्चाय चे भिक्खु .. सङ्घारानं चे भिक्खु ... विज्ञाणस्स चे, भिक्खु, निब्बिदाय विरागाय निरोधाय धर्मं देसेति, ‘धर्मकथिको भिक्खु’ ति श्रलं वचनाय । विज्ञाणस्स चे, भिक्खु, निब्बिदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति, ‘धर्मानुधर्मप्पटिपन्नो भिक्खु’ ति श्रलं वचनाय । विज्ञाणस्स चे, भिक्खु, निब्बिदा विरागा निरोधा अनुपादाविमुत्तो होति, ‘दिदृधर्मनिब्बानप्पत्तो भिक्खु’ ति श्रलं वचनाया” ति ।

R. 164

20

११६. दुतियधर्मकथिकसुत्तं

१२६. सावत्थिनिदान । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “धर्मकथिको धर्मकथिको” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, धर्मकथिको होति, कित्तावता धर्मानुधर्म-प्पटिपन्नो होति, कित्तावता दिदृधर्मनिव्वानप्पत्तो होती” ति ?

“रूपस्स चे, भिक्खु, निब्बिदाय विरागाय निरोधाय धर्मं देसेनि, ‘धर्मकथिको भिक्खु’ ति श्रलं वचनाय । रूपस्स चे, भिक्खु,

१ दिदृधर्मे० – दो०, दिदृधर्मनिव्वानप्पत्ते, – मी० ।
गं० २-४८

B. 134

निव्विदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति, ‘धम्मानुधम्मपटिपन्नो भिक्खू’ ति अलं वचनाय । रूपस्स चे, भिक्खु, निव्विदा विराग निरोधा अनुपादाविमुत्तो होति, ‘दिदुधम्मनिव्वानप्पत्तो भिक्खू’ ति अलं वचनाय । वेदनाय चे भिक्खु ... पे०... सञ्जाय चे भिक्खु ... सह्वारानं चे भिक्खु

5 ... विज्ञाणस्स चे, भिक्खु, निव्विदाय विरागाय निरोधाय धम्मं देसेति, ‘धम्मकथिको भिक्खू’ ति अलं वचनाय । विज्ञाणस्स चे, भिक्खु, निव्विदाय विरागाय निरोधाय पटिपन्नो होति, ‘धम्मानुधम्मपटिपन्नो भिक्खू’ ति अलं वचनाय । विज्ञाणस्स चे, भिक्खु, निव्विदा विरागा निरोधा अनुपादाविमुत्तो होति, ‘दिदुधम्मनिव्वानप्पत्तो भिक्खू’ ति अलं

10 वचनाया’ ति ।

११७. बन्धनसुत्तं

R. 165

१२७. सावित्थनिदानं । “इध भिक्खवे अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियानं अदस्सावी ... पे०... सप्पुरिसधम्मे^१ अविनीतो रूपं अत्ततो समनुपस्ति, रूपवन्तं वा अत्तानं; अत्तनि वा रूपं, रूपस्मि वा अत्तान । अयं वुच्चति, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो रूपवन्धनवद्वो सन्तरवाहिर-
15 वन्धनवद्वो^२ अतीरदस्सी अपारदस्सी, वद्वो जीयति^३ वद्वो मीयति^४ वद्वो अस्मा लोका परं लोकं गच्छति । वेदनं अत्ततो समनुपस्ति ... पे०... वेदनाय वा अत्तानं । अयं वुच्चति, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो वेदन-
वन्धनवद्वो सन्तरवाहिरवन्धनवद्वो अतीरदस्सी अपारदस्सी, वद्वो जीयति वद्वो मीयति वद्वो अस्मा लोका परं लोकं गच्छति । सञ्जं सह्वारे
20 विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्ति ... पे०... अयं वुच्चति, भिक्खवे, अस्सुतवा पुथुज्जनो विज्ञाणवन्धनवद्वो सन्तरवाहिरवन्धनवद्वो अतीर-
दस्सी अपारदस्सी, वद्वो जीयति वद्वो मीयति वद्वो अस्मा लोका पर लोकं गच्छति ।

“सुतवा च खो, भिक्खवे, अरियसावको अरियानं दस्सावी
25 ... पे०... सप्पुरिसधम्मे भुविनीतो न रूपं अत्ततो समनुपस्ति, न रूपवन्त वा अत्तानं; न अत्तनि वा रूपं, न रूपस्मि वा अत्तानं । अयं वुच्चति, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको न रूपवन्धनवद्वो, न सन्तरवाहिरवन्धन-

१. ० घम्मेनु - दो० । २. मान्दर० - मी०, दो०, मान्दरवाहिरवन्धनवद्वो - स्त्या० । ३. जियति - स्त्या०; जायति - नी०, दो० । ४. मियति - स्त्या० ।

बद्धो, तीरदस्सी, पारदस्सी; ‘परिमुत्तो सो दुक्खस्मा’ ति वदामि । न वेदन अत्ततो ... पे०... न सञ्ज्ञं अत्ततो .. पे०... न सह्वारे अत्ततो ... पे०... न विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति ... पे० .. अय वुच्चति, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको न विज्ञाणबन्धनबद्धो, न सन्तरबाहिरबन्धनबद्धो, तीर-दस्सी, पारदस्सी, ‘परिमुत्तो सो दुक्खस्मा’ ति वदामी” ति ।

5

११८ परिपुच्छतसुतं

१२८. सावत्थिनिदानं । “त कि मञ्ज्ञथ, भिक्खवे, रूप ‘एत मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति समनुपस्सथा” ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“साधु, भिक्खवे ! रूप, भिक्खवे, ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्पञ्ज्ञाय दट्टब्बं ।

10 B. 195

“वेदनं .. सञ्ज्ञं ... सह्वारे ... विज्ञाणं ‘एतं मम, एसो-हमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति समनुपस्सथा” ति ?

R. 166

“तो हेत, भन्ते” ।

“साधु भिक्खवे ! विज्ञाणं, भिक्खवे, ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्पञ्ज्ञाय दट्टब्बं ... पे०... एव पसं . पे० . नापरं इत्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

15

११९ द्रुतियपरिपुच्छतसुतं

१२९. सावत्थिनिदान । “तं कि मञ्ज्ञथ, भिक्खवे, ‘रूप नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति समनुपस्सथा” ति ?

“एव, भन्ते” ।

“साधु भिक्खवे ! रूप, भिक्खवे, ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेत यथाभूतं सम्मप्पञ्ज्ञाय दट्टब्ब । वेदनं .. सञ्ज्ञं ... सह्वारे .. विज्ञाण ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति समनु-पस्सथा” ति ?

20

“एव, भन्ते” ।

“साधु भिक्खवे ! विज्ञाण, भिक्खवे, ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्पञ्ज्ञाय दट्टब्बं । एव ... पे०... नापरं इत्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

25

१२०. संयोजनियसुत्तं

- R. 167 १३०. सावस्थिनिदानं । “संयोजनिये च, भिक्खवे, धम्मे देसेस्सामी
संयोजनं च । तं सुणाथ । कतमे च, भिक्खवे, संयोजनिया धम्मा,
कतमं संयोजनं ? रूपं, भिक्खवे, संयोजनियो धम्मो; यो तत्थ छन्दरागो,
तं तत्थ संयोजनं । वेदना ... पे० .. सञ्ज्ञा ... सङ्घारा . विज्ञाण
५ संयोजनियो धम्मो; यो तत्थ छन्दरागो, तं तत्थ संयोजनं । इमे वुच्चन्ति,
भिक्खवे, संयोजनिया धम्मा, इदं संयोजनं” ति ।

१२१. उपादानियसुत्तं

१३१. सावस्थिनिदानं । “उपादानिये च”, भिक्खवे, धम्मे
देसेस्सामि उपादानं च । तं सुणाथ । कतमे च, भिक्खवे, उपादानिया
धम्मा, कतमं उपादानं ? रूपं, भिक्खवे, उपादानियो धम्मो, यो तत्थ
१० छन्दरागो, तं तत्थ उपादानं । वेदना ... पे० .. सञ्ज्ञा ... सङ्घारा .
विज्ञाणं उपादानियो धम्मो, यो तत्थ छन्दरागो, तं तत्थ उपादान । इमे
वुच्चन्ति, भिक्खवे, उपादानिया धम्मा, इदं उपादानं” ति ।

१२२. सीलवन्तसुत्तं

- B. 136 १३२. एकं समय आयस्मा च सारिपुत्तो आयस्मा च महा-
कोट्ठिको^३ बाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये । अथ खो आयस्मा
१५ महाकोट्ठिको सायण्हसमयं^४ पटिसल्लाना^५ वुट्ठितो येनायस्मा सारिपुत्तो
तेनुपसङ्घमि ... पे० .. एतदवोच - “सीलवतावुसो सारिपुत, भिक्खुना
कतमे धम्मा योनिसो मनसिकातब्बा” ति ?

“सीलवतावुसो कोट्ठिक, भिक्खुना पञ्चुपादानक्खन्धा अनिच्छतो
दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आवाधतो परतो पलोकतो
२० सुञ्जतो अनन्ततो योनिसो मनसि कातब्बा । कतमे पञ्च ? सेव्यथीद -
रूपुपादानक्खन्धो, वेदनुपादानक्खन्धो, सञ्जुपादानक्खन्धो, सङ्घारुपादा-
नक्खन्धो, विज्ञाणुपादानक्खन्धो । सीलवतावुसो कोट्ठिक, भिक्खुना
इमे पञ्चुपादानक्खन्धां अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो
आवाधतो परतो पलोकतो सुञ्जतो अनन्ततो योनिसो मनसि कातब्बा ।

१. चै - रो० । २ महाकोट्ठितो - र्ण०, स्या०, रो० । ३ नायण्हसमय -
सी०, स्या०, रो० । ४ पटिसल्लाना - मी०, स्या०, रो० ।

ठानं खो पनेत, आवुसो, विज्जति यं सीलवा भिक्खु इमे पञ्चुपा-
दानक्खन्धे अनिच्छतो ... पे०... अनत्ततो योनिसो मनसि करोन्तो सोता-
पत्तिफलं सच्छकरेय्या” ति ।

“सोतापन्ने पनावुसो सारिपुत्त, भिक्खुना कतमे धम्मा योनिसो
मनसि कातब्बा” ति ?

5

“सोतापन्ने पि खो, आवुसो कोट्टिक, भिक्खुना इमे पञ्चुपा-
दानक्खन्धा अनिच्छतो ... पे०... अनत्ततो योनिसो मनसि कातब्बा । ठानं
खो पनेत, आवुसो, विज्जति यं सोतापन्नो भिक्खु इमे पञ्चुपादानक्खन्धे
अनिच्छतो ... पे०... अनत्ततो योनिसो मनसि करोन्तो सकदागामिफलं
सच्छकरेय्या” ति ।

10

“सकदागामिना पनावुसो सारिपुत्त, भिक्खुना कतमे धम्मा
योनिसो मनसि कातब्बा” ति ?

“सकदागामिना पि खो, आवुसो कोट्टिक, भिक्खुना इमे पञ्चु-
पादानक्खन्धा अनिच्छतो ... पे०.. अनत्ततो योनिसो मनसि कातब्बा ।
ठानं खो पनेत, आवुसो, विज्जति य सकदागामी^१ भिक्खु इमे पञ्चुपादा-
नक्खन्धे अनिच्छतो .. पे०.. अनत्ततो योनिसो मनसि करोन्तो अना-
गामिफलं सच्छकरेय्या” ति ।

B. 137

“अनागामिना पनावुसो सारिपुत्त^२, भिक्खुना कतमे धम्मा
योनिसो मनसि कातब्बा” ति ?

“अनागामिना पि खो, आवुसो कोट्टिक, भिक्खुना इमे पञ्चु-
पादानक्खन्धा अनिच्छतो ... पे०.. अनत्ततो योनिसो मनसि कातब्बा ।
ठान खो पनेत, आवुसो, विज्जति यं अनागामी^३ भिक्खु इमे पञ्चुपादान-
क्खन्धे अनिच्छतो पे०.. अनत्ततो योनिसो मनसि करोन्तो अरहतं^४
सच्छकरेय्या” ति ।

“अरहता पनावुसो सारिपुत्त, कतमे धम्मा योनिसो मनसि
कातब्बा” ति ?

25

“अरहता पि खो, आवुसो कोट्टिक, इमे पञ्चुपादानक्खन्धे
अनिच्छतो द्रुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आबाघतो परतो
पलोकतो सुञ्जतो अनत्ततो योनिसो मनसि कातब्बा । नस्थि, ख्वावुसो,

? नकदागामि - रो० । २. सारीपुत्त - स्था० । ३. अनागामि - रो० । ४. ग्रहत-
क्ष - रो० ।

R. 169

अरहतो उत्तरि करणीयं कतस्स वा पतिचयो^१, अपि च इमे धम्मा भाविता बहुलीकता दिट्ठधम्मसुखविहाराय चेव संवत्तन्ति सत्तिसम्प-जञ्जाय चा” ति ।

१२३. सुतवत्तसुत्तं

१३३. एकं समयं आयस्मा च सारिपुत्तो आयस्मा च महा-

- ५ कोट्ठिको बाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये । अथ खो आयस्मा महाकोट्ठिको सायन्हसमय पटिसल्लाना वुट्ठितो येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्क्षिप्तिः उपसङ्क्षिप्तिवा .. पे०... एतद्वोच –

“सुतवतावुसो सारिपुत्त, भिक्खुना कतमे धम्मा योनिसो मनसि कातब्बा” ति ?

- १० “सुतवतावुसो कोट्ठिक, भिक्खुना पञ्चुपादानक्खन्धा अनिच्छतो ... पे०... अनन्ततो योनिसो मनसि कातब्बा । कतमे पञ्च ? सेय्यथीद – रूपुपादानक्खन्धो ... पे० विञ्ज्ञाणुपादानक्खन्धो । सुतवतावुसो कोट्ठिक, भिक्खुना इमे पञ्चुपादानक्खन्धा अनिच्छतो . पे०. अनन्ततो योनिसो मनसि कातब्बा । ठानं खो पनेतं, आवुसो, विजज्ञति – य सुतवा १५ भिक्खु इमे पञ्चुपादानक्खन्धे अनिच्छतो ... पे० अनन्ततो योनिसो मनसि करोन्तो सोतापत्तिफल सच्छिकरेया” ति ।

“सोतापन्नेन पनावुसो सारिपुत्त, भिक्खुना कतमे धम्मा योनिसो मनसि कातब्बा” ति ?

B 138

- २० “सोतापन्नेन पि खो आवुसो कोट्ठिक, भिक्खुना इमे पञ्चुपादा-नक्खन्धा अनिच्छतो ... पे०.. अनन्ततो योनिसो मनसि कातब्बा । ठान खो पनेतं, आवुसो, विजज्ञति य सोतापन्नो भिक्खु इमे पञ्चुपादानक्खन्धे अनिच्छतो ... पे०... अनन्ततो योनिसो मनसि करोन्तो सकदागामिफल .. पे०.. अनागामिफलं ... पे०... अरहतफल सच्छिकरेया” ति ।

“अरहता पनावुसो सारिपुत्त, कतमे धम्मा योनिसो मनसि कातब्बा” ति ?

- २५ “अरहता पि स्वावुसो कोट्ठिक, डमे पञ्चुपादानक्खन्धा अनिच्छतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लनो अघतो आवाधतो परतो पलोकतो सुञ्जनतो अनन्ततो योनिसो मनसि कातब्बा । नत्यं स्वावुसो,

१. पटिच्छयो – स्या०, रो० ।

अरहतो उत्तरि करणीयं, कतस्स वा पतिचयो, अपि च खो इमे धम्मा भाविता बहुलीकता दिद्धधम्मसुखविहाराय चेव संवत्तन्ति सतिसम्प-जञ्जाय चा” ति ।

१२४. कप्पसुत्तं

१३४. सावत्थिनिदानं । अथ खो आयस्मा कप्पो येन भगवा तेनुपसङ्गमि । पे०.. एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा कप्पो भगवन्तं ५ एतदवोच – “कथ नु खो, भन्ते, जानतो कथ पस्सतो इमस्मि च सविज्ञाणके काये बहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारमङ्कारमानानुसया न होन्ती” ति ?

“य किञ्चिच, कप्प, रूप अतीतानागतपच्चुप्पन्नं अज्ज्ञत्तं वा वहिद्वा वा ओलारिक वा सुखुम वा हीन वा पणीतं वा यं दूरे सन्ति के वा, १० सब्ब रूपं ‘नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेत यथाभूतं सम्मपञ्जाय पस्सति । या काचि वेदना ... पे०... या काचि सञ्ज्ञा ... ये केचि सङ्घारा .. य किञ्चिच विज्ञाण अतीतानागतपच्चुप्पन्नं अज्ज्ञत्तं वा वहिद्वा वा ओलारिक वा सुखुम वा हीन वा पणीत वा यं दूरे सन्ति के वा, १५ सब्ब विज्ञाणं ‘नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्मपञ्जाय पस्सति । एव खो, कप्प, जानतो एवं पस्सतो इमस्मि च सविज्ञाणके काये बहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारमङ्कारमानानुसया न होन्ती” ति ।

१२५. द्रुतियकप्पसुत्तं

१३५ सावत्थिनिदानं । एकमन्त निसिन्नो खो आयस्मा कप्पो भगवन्त एतदवोच – “कथ नु खो, भन्ते, जानतो कथ पस्सतो इमस्मि च २० सविज्ञाणके काये वहिद्वा च सब्बनिमित्तेसु अहङ्कारमङ्कारमानापगतं मानसं होति विधा समतिकक्नं सन्त सुविमुत्त” ति ?

“य किञ्चिच, कप्प, रूप अतीतानागतपच्चुप्पन्न .. पे० .. सब्बं रूपं ‘नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेत यथाभूत सम्मप-ञ्जाय द्वित्वा अनुपादाविमुत्तो होति । या काचि वेदना .. या काचि २५ सञ्ज्ञा .. ये केचि सङ्घारा .. य किञ्चिच विज्ञाण अतीतानागतपच्च-

^१ यद्विद्वारमिडकार० - नी० ।

प्वन्नं ग्रज्जनं वा वहिद्वा वा ओळागिकं वा मुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा
यं द्वे सल्लिके वा, अवं विच्छाणं ‘नेतं मम, नेमोहस्मि, न मेसो अता’
ति एवमेतं यथाभूतं सम्मप्पच्छाय दिस्वा अनुपादाविमुत्तो होति । एवं
खो, कप्प, जानतो एवं पस्तो इमस्मि च सविच्छाणके काये वहिद्वा च
५ सञ्चनिमित्तेमु अहङ्कारममङ्कारमानापगतं मानसं होति विद्या समति-
कन्तं सन्तं मुविमुत्तं” ति ।

वस्मकथिकवग्नो द्वितीयो ।

तम्भुद्वानं

अविज्जा^१ विज्जा^२ द्वे कथिका, वन्धना परिपुच्छता^३ द्वुवे^४ ।
संयोजनं उपादानं, सीलं चुतवा द्वे च कणेना ति ॥

१२६. समुद्यधम्मसुतं

R. 171 १३६. सावत्थ्यनिदानं । अथ खो अव्यातरो भिक्खु येन

१० भगवा तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा .. पे०... एकमत्तं निसिनो खो सो
भिक्खु भगवत्तं एतद्वाच - “‘अविज्जा अविज्जा’ ति, भन्ते, बुच्चति ।
कतमा तु खो, भन्ते, अविज्जा, कित्तावता च अविज्जागतो होती” ति ?

B. 140 १५ “इव, भिक्खु, अस्मुतवा पुथुज्जनो समुद्यवम्मं रूपं ‘समुद्य-
वम्मं रूपं’ ति यथाभूतं नप्पजानाति”; वयवम्मं रूपं ‘वयवम्मं रूपं’ ति

१५ यथाभूतं नप्पजानाति; समुद्यवयवम्मं रूपं ‘समुद्यवयवम्मं रूपं’ ति
यथाभूतं नप्पजानाति । समुद्यवयम्मं वेदनं ‘समुद्यवम्मा वेदना’ ति
यथाभूतं नप्पजानाति; वयवम्मं वेदनं ‘वयवम्मा वेदना’ ति यथाभूतं
नप्पजानाति; समुद्यवयवम्मं वेदनं ‘समुद्यवयवम्मा वेदना’ ति यथाभूतं
नप्पजानाति । समुद्यवयवम्मं सञ्चनं ... पे०... समुद्यवयवम्मे सङ्घारे ‘समुद्य-

२० वम्मा सङ्घारा’ ति यथाभूतं नप्पजानाति; वयवम्मे सङ्घारे ‘वयवम्मा
सङ्घारा’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, समुद्यवयवम्मे सङ्घारे ‘समुद्य-
वयवम्मा सङ्घारा’ ति यथाभूतं नप्पजानाति । समुद्यवयवम्मं विच्छाणं
‘समुद्यवयवम्मं विच्छाणं’ ति यथाभूतं नप्पजानाति; वयवम्मं विच्छाणं
‘वयवम्मं विच्छाणं’ ति यथाभूतं नप्पजानाति, समुद्यवयवम्म

?—१. द्वे भिक्खु — ची० । २. परिपुच्छता — ची०, स्था०, रो० । ३. द्वे —

स्था० । ४. वयवम्मं न पजानाति — रो० ।

विज्ञाणं 'समुदयवयधम्मं विज्ञाणं' ति यथाभूतं नप्पजानाति । अयं वुच्चति, भिक्खु, अविज्ञा, एत्तावता च अविज्ञागतो होती' ति ।

एवं वुत्ते, सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच - "विज्ञा विज्ञा" ति, भन्ते, वुच्चति । कतमा नु खो, भन्ते, विज्ञा, कित्तावता च विज्ञागतो होती" ति ?

५

"इध, भिक्खु, सुतवा अरियसावको समुदयधम्मं रूपं 'समुदय-धम्मं रूप' ति यथाभूतं पजानाति, वयधम्मं रूपं 'वयधम्मं रूप' ति यथाभूतं पजानाति; समुदयवयधम्मं रूपं 'समुदयवयधम्मं रूप' ति यथाभूतं पजानाति । समुदयधम्मं वेदनं 'समुदयधम्मा वेदना' ति यथाभूतं पजानाति; वयधम्मं वेदनं 'वयधम्मा वेदना' ति यथाभूतं पजानाति; १० समुदयवयधम्मं वेदनं 'समुदयवयधम्मा वेदना' ति यथाभूतं पजानाति । समुदयधम्म सञ्चनं ... समुदयधम्मे सञ्चारे 'समुदयधम्मा सञ्चारा' ति यथाभूतं पजानाति, वयधम्मे सञ्चारे 'वयधम्मा सञ्चारा' ति यथाभूतं पजानाति; समुदयवयधम्मे सञ्चारे 'समुदयवयधम्मा सञ्चारा' ति यथाभूतं पजानाति । समुदयधम्मं विज्ञाणं 'समुदयधम्मं विज्ञाणं' ति यथाभूतं १५ पजानाति; वयधम्मं विज्ञाणं 'वयधम्मं विज्ञाणं' ति यथाभूतं पजानाति, समुदयवयधम्म 'समुदयवयधम्म विज्ञाण' ति यथाभूतं पजानाति । अयं वुच्चति, भिक्खु, विज्ञा ; एत्तावता च विज्ञागतो होती" ति ।

R. 172

15

१२७. द्वितीयसमुदयवयधम्मसुत्तं

१३७. एकं समयं आयस्मा च सारिपुत्तो आयस्मा च महाकोटिको वाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये । अथ खो आयस्मा महाकोटिको सायन्हसमयं पटिसल्लाना^१ वुट्टितो ... पे० .. एकमन्त्तं निसिश्चो खो आयस्मा महाकोटिको आयस्मन्त सारिपुत्त एतदवोच - "अविज्ञा अविज्ञा" ति, आवुसो सारिपुत्त, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो, अविज्ञा, कित्तावता च अविज्ञागतो होती" ति ?

20 B. 141

"इवावुसो अस्युत्तवा पुथुज्जनो समुदयधम्म रूपं 'समुदयधम्मं रूप' ति यथाभूतं नप्पजानाति, वयधम्म रूपं .पे० .. 'समुदयवयधम्मं रूप' ति यथाभूतं नप्पजानाति । समुदयधम्म वेदन ... पे०... वयधम्मं

25

१. पटिसल्लाणा - रो०; पटिसल्लाणा - सा०, स्या० ।
२० २-४६

वेदनं ... पे०... 'समुदयवयधम्मा वेदना' ति यथाभूतं नप्पजानाति । समुदयधम्मं सञ्ज्ञां . पे०... समुदयधम्मे सञ्चारे .. पे०... वयधम्मे सञ्चारे ... पे०... समुदयवयधम्मे सञ्चारे 'समुदयवयधम्मा सञ्चारा' ति यथाभूतं नप्पजानाति । समुदयधम्मं विज्ञाणं ... पे० .. समुदयवयधम्मं विज्ञाणं ५ 'समुदयवयधम्मं विज्ञाणं' ति यथाभूतं नप्पजानाति । अयं वुच्चति, आवुसो, अविज्ञा ; एत्तावता च अविज्ञागतो होती" ति ।

१२८ तत्त्वियसमुदयधम्मसुत्तं

R. 173

१३८. एकं समयं आयस्मा च सारिपुत्तो आयस्मा च महाकोट्टिको बाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा महाकोट्टिको आयस्मन्त सारिपुत्तं एतदबोच – “विज्ञा १० विज्ञा" ति; आवुसो सारिपुत्त, वुच्चति । कतमा तु खो, आवुसो, विज्ञा, कित्तावता च विज्ञागतो होती" ति ?

“इधावुसो, सुतवा अरियसावको समुदयधम्म रूपं 'समुदयधम्म रूपं' ति यथाभूतं पजानाति, वयधम्मं रूप .. पे०... समुदयवयधम्मं रूपं 'समुदयवयधम्मं रूपं' ति यथाभूतं पजानाति, समुदयधम्मं वेदनं ... पे० .. १५ समुदयवयधम्मा वेदना ... समुदयधम्मं सञ्ज्ञा ... पे०... समुदयधम्मे सञ्चारे .. वयधम्मे सञ्चारे ... समुदयवयधम्मे सञ्चारे 'समुदयवयधम्मा सञ्चारा' ति यथाभूतं पजानाति । समुदयधम्मं विज्ञाणं .. वयधम्म विज्ञाण . समुदयवयधम्म विज्ञाण 'समुदयवयधम्म विज्ञाणं' ति यथाभूतं पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, विज्ञा, एत्तावता च विज्ञागतो २० होती" ति ।

१२९. अस्सादसुत्तं

B. 142

१३९. बाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये ... पे०... एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा महाकोट्टिको आयस्मन्त सारिपुत्तं एतदबोच – “अविज्ञा अविज्ञा" ति, आवुसो सारिपुत्त, वुच्चति । कतमा तु खो, आवुसो, अविज्ञा, कित्तावता च अविज्ञागतो होती" ति ?

“इधावुसो अस्सुतवा पुथुज्जनो रूपस्स अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्पजानाति । वेदनाय .. पे०... सञ्ज्ञाय ... सञ्चारानं ... विज्ञाणस्स अस्साद च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूत

नप्यजानाति । अयं वुच्चतावुसो, अविज्ञा ; एत्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ।

१३०. द्रुतियश्वसादसुत्तं

१४०. बाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये ... पे०... । “विज्ञा विज्ञा” ति, आवुसो सारिपुत्त, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो, विज्ञा, कित्तावता च विज्ञागतो होती” ति ?

R. 174

5

“इधावुसो, सुतवा अरियसावको रूपस्स अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति । वेदनाय ... पे०... सञ्ज्ञाय ... सञ्चारानं ... विज्ञाणस्स अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, विज्ञा; एत्तावता च विज्ञागतो होती” ति ।

१३१. समुदयसुत्तं

१४१. बाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये ... पे०... । “अविज्ञा अविज्ञा” ति, आवुसो सारिपुत्त, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो, अविज्ञा, कित्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ?

“इधावुसो, अस्सुतवा पुथुज्जनो रूपस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्यजानाति । वेदनाय ... पे०... सञ्ज्ञाय ... सञ्चारानं ... विज्ञाणस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्यजानाति । अयं वुच्चतावुसो, अविज्ञा; एत्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ।

15

१३२. द्रुतियसमुदयसुत्तं

१४२. बाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये ... पे०... एकमल्तं निसिन्नो खो आयस्मा महाकोट्टिको आयस्मन्तं सारिपुत्त एतद्वोच - “विज्ञा विज्ञा” ति, आवुसो सारिपुत्त, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो, विज्ञा, कित्तावता च विज्ञागतो होती” ति ?

B. 143

20

“इधावुसो, सुतवा अरियसावको रूपस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति । वेदनाय ... पे०... सञ्ज्ञाय ... सञ्चारानं ... विज्ञाणस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च

अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, विज्ञा; एत्तावता च विज्ञागतो होती” ति ।

१३३. कोट्टिकसुत्तं

R. 175

१४३. बाराणसियं विहरन्ति इसिपतने मिगदाये । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो सायन्हसमयं .. पे० एकमन्त निसिश्चो खो आयस्मा
५ सारिपुत्तो आयस्मन्तं महाकोट्टिक एतदवोच - “अविज्ञा अविज्ञा” ति,
आवुसो कोट्टिक, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो, अविज्ञा, कित्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ?

“इधावुसो, अस्सुतवा पुशुज्जनो रूपस्स अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्पजानाति । वेदनाय .. पे० . सञ्ज्ञाय ..
१० सङ्घारानं ... विज्ञाणस्स अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूत नप्पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, अविज्ञा, एत्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ।

एवं वुत्ते, आयस्मा सारिपुत्तो आयस्मन्तं महाकोट्टिकं एतदवोच - “विज्ञा विज्ञा” ति, आवुसो कोट्टिक, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो,
१५ विज्ञा, कित्तावता च विज्ञागतो होती” ति ?

“इधावुसो सुतवा अरियसावको रूपस्स अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति । वेदनाय पे० . सञ्ज्ञाय . सङ्घारान ... विज्ञाणस्स अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, विज्ञा; एत्तावता च विज्ञागतो होती” ति ।

१३४. दुतियकोट्टिकसुत्तं

B 144 20

१४४. बाराणसिय विहरन्ति इसिपतने मिगदाये .. पे०. । “अविज्ञा अविज्ञा” ति, आवुसो कोट्टिक, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो, अविज्ञा, कित्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ?

“इधावुसो, अस्सुतवा पुशुज्जनो रूपस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्पजानाति । वेदनाय
२५ ... पे०... सञ्ज्ञाय ... सङ्घारान . विज्ञाणस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, अविज्ञा; एत्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ।

R 176

एवं वुत्ते, आयस्मा सारिपुत्रो आयस्मन्तं महाकोट्टिकं एतदवोच – “‘विज्ञा विज्ञा’ ति, आवुसो कोट्टिक, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो, विज्ञा, कित्तावता च विज्ञागतो होती” ति ? .

“इधावुसो, सुतवा अरियसावको रूपस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति । वेदनाय ... पे०... ५ सञ्ज्ञाय ... सञ्चारानं ... विज्ञाणस्स समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, विज्ञा^१, एत्तावता च^२ विज्ञागतो होती” ति ।

१३५. तत्त्विकोट्टिकसुत्तं

१४५. तत्त्वेव निदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा सारि-
पुत्रो आयस्मन्तं महाकोट्टिकं एतदवोच – “‘अविज्ञा अविज्ञा’ ति, १० आवुसो कोट्टिक, वुच्चति । कतमा नु खो, आवुसो, अविज्ञा, कित्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ?

“इधावुसो, अस्सुतवा पुथुज्जनो रूपं नपजानाति, रूपसमुदयं नपजानाति, रूपनिरोधं नप्पजानाति, रूपनिरोधगामिनि पटिपदं नप्प-
जानाति । वेदन नप्पजानाति ... सञ्च ... सञ्चारे ... विज्ञाणं नप्प-
जानाति, विज्ञाणसमुदय नप्पजानाति, विज्ञाणनिरोधं नप्पजानाति, १५ विज्ञाणनिरोधगामिनि पटिपदं नप्पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, अविज्ञा, एत्तावता च अविज्ञागतो होती” ति ।

एवं वुत्ते, आयस्मा सारिपुत्रो आयस्मन्तं महाकोट्टिकं एतद-
वोच – “‘विज्ञा विज्ञा’ ति, आवुसो कोट्टिक, वुच्चति । कतमा नु खो, २० ग्रावुसो, विज्ञा, कित्तावता च विज्ञागतो होती” ति ?

“इधावुसो, सुतवा अरियसावको रूपं पजानाति, रूपसमुदयं पजानाति, रूपनिरोधं पजानाति, रूपनिरोधगामिनि पटिपदं पजानाति । वेदनं ... सञ्च ... सञ्चारे ... विज्ञाणं पजानाति, विज्ञाणसमुदयं पजानाति, विज्ञाणनिरोध पजानाति, विज्ञाणनिरोधगामिनि पटि-
पद पजानाति । अयं वुच्चतावुसो, विज्ञा, एत्तावता च विज्ञागतो २५ होती” ति ।

अविज्ञावग्नो ततिथो ।

^{१-२} सो० पोत्यके नत्य ।

तस्मुद्गान

समुदयवस्मे^३ तीणि, अस्सादो^४ अपरे दुवे ।
समुदये^५ च^६ द्वे वुत्ता, कोट्ठिके^७ अपरे तयो ति ॥

१३६. कुकुलसुत्तं

१४६. सावत्थिनिदानं । “रूपं, भिक्खवे, कुकुलं, वेदना
कुकुला, सञ्जा कुकुला, सङ्घारा कुकुला, विञ्जाणं कुकुलं । एवं
५ पर्स्सं, भिक्खवे, सुतवा अस्त्रियसावको रूपस्मि पि निव्विन्दति, वेदनाय
पि निव्विन्दति, सञ्जाय पि निव्विन्दति, सङ्घारेषु पि निव्विन्दति,
विञ्जाणर्स्मि पि निव्विन्दति । निव्विन्दं विरज्जति; विरागा विमुच्चति ।
विमुत्तर्स्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति । ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं,
कतं करणीयं, नापरं इत्यत्ताया’ ति पजानाती” ति ।

१३७. अनिच्छसुत्तं

R. 178 १४७. सावत्थिनिदानं । “यं, भिक्खवे, अनिच्चं; तत्र वो छन्दो
१0 पहातब्बो । किञ्च, भिक्खवे, अनिच्चं? रूपं, भिक्खवे, अनिच्चं;
१5 तत्र वो छन्दो पहातब्बो । वेदना अनिच्चा ... पे०... सञ्जा ... सङ्घारा ...
विञ्जाणं अनिच्चं; तत्र वो छन्दो पहातब्बो । यं, भिक्खवे, अनिच्चं;
२० तत्र वो छन्दो पहातब्बो” ति ।

१३८. दुतियअनिच्छसुत्तं

B. 146 १५ १४८. सावत्थिनिदानं । “यं, भिक्खवे, अनिच्चं; तत्र वो रागो
पहातब्बो । किञ्च, भिक्खवे, अनिच्चं? रूपं, भिक्खवे, अनिच्च,
२५ तत्र वो रागो पहातब्बो । वेदना अनिच्चा ... सञ्जा ... सङ्घारा ...
विञ्जाणं अनिच्चं; तत्र वो रागो पहातब्बो । यं, भिक्खवे, अनिच्चं; तत्र
३० वो रागो पहातब्बो” ति ।

१. ० बन्मेन - नी०, स्या०, रो० । २. अस्त्नादा - नी०, अस्त्नादे न - स्या०,
अस्त्नाद - रो० । ३-२. समुदयेन - नी०, रो० । ४. कोट्ठिते - स्या०; कोट्ठिते
नी०, रो० । ५. कुकुलं - नी० । ६. य हि - नी० ।

१४६. तत्त्वान्विच्छसुत्तं

१४६. सावत्थिनिदानं । “यं, भिक्खवे, अनिच्छं; तत्र वो छन्दरागो पहातब्बो । किञ्च, भिक्खवे, अनिच्छं? रूपं, भिक्खवे, अनिच्छं; तत्र वो छन्दरागो पहातब्बो । वेदना अनिच्छा ... सञ्ज्ञा ... सञ्ज्ञारा विज्ञाणं अनिच्छं; तत्र वो छन्दरागो पहातब्बो । यं, भिक्खवे, अनिच्छं; तत्र वो छन्दरागो पहातब्बो” ति ।

5

१४०. दुक्खसुत्तं

१५०. सावत्थिनिदानं । “यं, भिक्खवे, दुक्खं; तत्र वो छन्दो पहातब्बो ... पे०... यं, भिक्खवे, दुक्खं; तत्र वो छन्दो पहातब्बो” ति ।

१४१. दुतियदुक्खसुत्तं

१५१. सावत्थिनिदानं । “यं, भिक्खवे, दुक्खं; तत्र वो रागो पहातब्बो ... पे०... यं, भिक्खवे, दुक्खं; तत्र वो रागो पहातब्बो” ति ।

१४२. तत्त्वान्विच्छसुत्तं

१५२. सावत्थिनिदानं । “यं, भिक्खवे, दुक्खं; तत्र वो छन्दरागो १० पहातब्बो .... पे०... यं, भिक्खवे, दुक्खं, तत्र वो छन्दरागो पहातब्बो” ति ।

१४३. अनत्तसुत्तं

१५३. सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, अनत्ता; तत्र वो छन्दो पहातब्बो । को च भिक्खवे, अनत्ता? रूपं, भिक्खवे, अनत्ता; तत्र वो छन्दो पहातब्बो । वेदना अनत्ता ... सञ्ज्ञा ... सञ्ज्ञारा ... विज्ञाणं अनत्ता; तत्र वो छन्दो पहातब्बो । यो, भिक्खवे, अनत्ता; तत्र वो छन्दो पहा- १५ तब्बो” ति ।

१४४. दुतियअनत्तसुत्तं

१५४. सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, अनत्ता; तत्र वो रागो पहातब्बो । को च, भिक्खवे, अनत्ता? रूपं, भिक्खवे, अनत्ता; तत्र वो रागो पहातब्बो । वेदना अनत्ता ... सञ्ज्ञा ... सञ्ज्ञारा ... विज्ञाणं

अनत्ता; तत्र वो रागो पहातब्बो । यो, भिक्खवे, अनत्ता; तत्र वो राग, पहातब्बो” ति ।

१४५. तत्त्वात्मनसुत्तं

१५५. सावत्थिनिदान । “यो, भिक्खवे, ग्रनत्ता; तत्र वो छ रागो पहातब्बो । को च, भिक्खवे, ग्रनत्ता? रूप, भिक्खवे, ग्रनत्ता; ५ वो छन्दरागो पहातब्बो । वेदना अनत्ता .. सञ्ज्ञा ... सञ्चारा विज्ञाणं ग्रनत्ता; तत्र वो छन्दरागो पहातब्बो । यो, भिक्खवे, ग्रनत्त तत्र वो छन्दरागो पहातब्बो” ति ।

१४६. निविदावहुलसुत्तं

१५६. सावत्थिनिदानं । “सद्गापव्वजितस्स, भिक्खवे, कुलपुत्तः ग्रथमनुधम्मो होति – यं रूपे निविदावहुलो” विहरेय । वेदन १० ... पे० .. सञ्ज्ञाय ... सञ्चारेतु ... विज्ञाणे निविदावहुलो विहरेय यो रूपे निविदावहुलो विहरन्तो, वेदनाय .. सञ्ज्ञाय .. सञ्चारेतु विज्ञाणे निविदावहुलो विहरन्तो रूप परिजानाति । वेदनं ... सञ्च १५ ... सञ्चारे ... विज्ञाण परिजानाति । सो रूपं परिजानं वेदन परिज सञ्च परिजानं सञ्चारे, परिजान विज्ञाण परिजानं परिमुच्चति रूपम् परिमुच्चति वेदनाय, परिमुच्चति सञ्ज्ञाय, परिमुच्चति सञ्चारेहि, पर्वा मुच्चति विज्ञाणम्भा, परिमुच्चति जातिया जराय मरणेन सोकों परिदेवेहि दुखेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि, ‘परिमुच्चति दुखस्मा’ । वदामी” ति ।

१४७. ग्रनिच्चानुपस्सीसुत्तं

१५७. सावत्थिनिदानं । “सद्गापव्वजितस्स, शिवखवे, गुल २० पुत्तस्स ग्रथमनुधम्मो होति – य रूपे ग्रनिच्चानुपस्सी विहरेय । वेदनाय .. सञ्ज्ञाय ... सञ्चारेणु .. विज्ञाणे ग्रनिच्चानुपरसी विहरेय ... पे०... परिमुच्चति दुखस्मा ति वदामी” ति ।

१४८. दुक्खानुपस्सीसुतं

१५८. सावत्थिनिदानं । “सद्गापब्बजितस्स, भिक्खवे, कुल-
पुत्तस्स अयमनुधम्मो होति – यं रूपे दुक्खानुपस्सी विहरेय । वेदनाय
.. सञ्चाय .. सङ्घारेसु ... विज्ञाणे दुक्खानुपस्सी विहरेय ... पे०.
परिमुच्चति दुक्खस्मा ति वदामी” ति ।

B. 148

R. 180

१४९. अनत्तानुपस्सीसुतं

१५९. सावत्थिनिदानं । “सद्गापब्बजितस्स, भिक्खवे, कुल- ५
पुत्तस्स अयमनुधम्मो होति – यं रूपे अनत्तानुपस्सी विहरेय । वेदनाय
.. सञ्चाय .. सङ्घारेसु ... विज्ञाणे अनत्तानुपस्सी विहरेय । अनत्ता-
नुपस्सी विहरन्तो वेदनाय ... सञ्चाय .. सङ्घारेसु ... विज्ञाणे अनत्ता-
नुपस्सी विहरन्तो रूपं परिजानाति । वेदनं ... पे०... सञ्चं ... सङ्घारे ...
विज्ञाण परिजानाति । सो रूपं परिजान वेदनं परिजान सञ्चं परि- १०
जानं सङ्घारे परिजान विज्ञाणं परिजान परिमुच्चति रूपम्हा, परि-
मुच्चति वेदनाय, परिमुच्चति सञ्चाय, परिमुच्चति सङ्घारेहि, परि-
मुच्चति विज्ञाणम्हा, परिमुच्चति जातिया जराय मरणेन सोकेहि परि-
देवेहि दुक्खेहि दोमनस्सेहि उपायासेहि; ‘परिमुच्चति दुक्खस्मा’ ति
वदामी” ति ।

10

15

कुक्कुल्लवम्मो चतुर्थो ।

तस्मृदान्

कुक्कुला तयो अनिच्छेन, दुखेन अपरे तयो ।
अनत्तेन तयो वुत्ता, कुलपुत्तेन द्वे दुक्का’ ति ॥

—०—

१५०. अञ्जनतसुतं

१६०. सावत्थिनिदान । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि
उपादाय उप्पज्जति अञ्जन्त सुखदुक्ख” ति ?

भगवम्मूलका नो, भर्ते, धम्मा ... पे०... ।

20 R. 181

“रूपे खो, भिक्खवे, सति रूप उपादाय उप्पज्जति अञ्जन्त सुख-
दुक्खं । वेदनाय सति ... पे०... सञ्चाय सति ... सङ्घारेसु सति ...

B. 149

१. दुःखा - नी०, न्ना०, रो० ।

विज्ञाणे सति विज्ञाणं उपादाय उप्पज्जति अज्ञत्तं सुखदुक्ख ।
तं कि मञ्चाथ, भिक्खवे, रूपं निच्च वा अनिच्च वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुखं वा तं सुखं वा” ति ?

5 “दुखं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुखं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय उप्प-
ज्जेय्य अज्ञत्तं सुखदुखं” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... पे०... सञ्चारा . सञ्चारा ... विज्ञाणं निच्चं वा
10 अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं, दुखं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुखं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुखं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय
15 उप्पज्जेय्य अज्ञत्तं सुखदुखं” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“एवं पसं .. पे०.. नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

१५१. एतममसुत्तं

१६१. सावत्तिनिदानं । “किंस्मि नु खो, भिक्खवे, सति, कि
उपादाय, कि अभिनिविस्स – ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति
20 समनुपस्ती” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ...पे०... :

R. 182

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स
... पे०... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स –
‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति समनुपस्ति । तं कि मञ्चाथ,
25 भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे०... विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय
- एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता ति समनुपस्तेया ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्ज्ञा ... सह्यारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं भन्ते” ... पे०... विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनु-
पादाय – एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता ति समनुपसेया ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“एवं पस्सं .. पे०.. नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

१५२. सोअत्तामुत्तं^१

१६२. सावत्थिनिदानं । “किस्मि नु खो, भिक्खवे, सति, किं उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति— ‘सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्चो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्चो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो’” ति । वेदनाय ... पे०... सञ्ज्ञाय ... सह्यारेसु ... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्चो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो’” ति । तं कि मञ्जथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं, दुक्खं वा तं मुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य—‘सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्चो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्ज्ञा .. सह्यारा .. विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं मुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य — ‘सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्चो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो’” ति ?

5 “नो हेतं, भन्ते” ।

“एवं पसं .. पे० . नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

१५३. नोचमेसियासुतं

१६३. सावत्थ्यनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति — ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती’” ति ?

10 भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०.. ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूप अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति — ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स’, न मे भविस्सती’ ति । वेदनाय सति .. सञ्चाय सति .. सङ्घारेषु सति ... विच्छाणे सति, विच्छाण उपादाय, विच्छाणं अभिनिविस्स, एवं दिट्ठि उप्पज्जति 15 — ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती’ ति । तं किं मञ्चाथ, भिक्खवे, रूपं निच्च वा अनिच्च वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं, दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

20 “यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य — ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स’, न मे भविस्सती” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

25 “वेदना .. सञ्चा ... सङ्घारा .. विच्छाण निच्चं वा ग्रनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्च, दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

१ न भविस्सति — सी०, स्या०, न भविस्सामि — रो० । २. न भविस्सामि — सी०, रो० ।

“दुक्खव, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिद्वि उप्पज्जेय्य – ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती’ ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“एवं पसं ... पे०... नापर इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

5

१५४. मिच्छादिद्विसुत्त

१६४. सावत्थिनिदान । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, किं उपादाय, कि अभिनिविस्स मिच्छादिद्वि उप्पज्जती” ति ?

B. 151

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे०.. ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स मिच्छादिद्वि उप्पज्जति । वेदनाय सति . सञ्ज्ञाय सति .. सह्वारेसु सति ... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स मिच्छादिद्वि उप्पज्जति । त कि मञ्जथ, भिक्खवे, रूप निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं ... पे०.. अपि नु त अनुपादाय मिच्छादिद्वि उप्पज्जेय्या” ति ?

15

“नो हेत, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्ज्ञा ... सह्वारा .. विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

20

“अनिच्चं, भन्ते” ।

R. 185

“यं पनानिच्चं, दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्ख, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्म, अपि नु त अनुपादाय मिच्छादिद्वि उप्पज्जेय्या” ति ?

25

“नो हेत, भन्ते” ।

“एवं पसं ... पे० .. नापर इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

१५५ सक्कायदिद्विसुत्तं

१६५ सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, किं अभिनिविस्स सक्कायदिद्वि उप्पज्जती” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे० . ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स ५ सक्कायदिद्वि उप्पज्जति । वेदनाय सति .. सञ्ज्ञाय सति ... सङ्घारेसु सति ... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स सक्कायदिद्वि उप्पज्जति । तं कि मञ्जथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

१० “यं पनानिच्चं ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय सक्कायदिद्वि उप्पज्जेय्या” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना .. सञ्ज्ञा .. सङ्घारा .. विज्ञाण निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

१५ “अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं . पे० अपि नु तं अनुपादाय सक्कायदिद्वि उप्पज्जेय्या” ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“एवं पस्सं ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

१५६. अत्तानुदिद्विसुत्तं

१६६. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स अत्तानुदिद्वि उप्पज्जती” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे०.. ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स

R 186 २५ अत्तानुदिद्वि उप्पज्जति । वेदनाय सति सञ्ज्ञाय सति . सङ्घारेसु सति .. विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स अत्तानुदिद्वि उप्पज्जति । तं कि मञ्जथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय अत्तानुदिट्ठि उप्पज्जेय्या” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना .... सञ्चारा ... सञ्चारा ... विच्छाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?⁵

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय अत्तानुदिट्ठि उप्प-ज्जेय्या” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“एवं परस्य ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

10

१५७. अभिनिवेससुत्तं

१६७. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स उप्पज्जन्ति संयोजनाभिनिवेसविनिवन्धा” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स उप्प-ज्जन्ति संयोजनाभिनिवेसविनिवन्धा । वेदनाय सति ... सञ्चाराय सति ... सञ्चारेसु सति ... विच्छाणे सति, विच्छाणं उपादाय, विच्छाणं अभिनिविस्स उप्पज्जन्ति संयोजनाभिनिवेसविनिवन्धा । तं कि मञ्जथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय उप्पज्जेय्यु संयोजनाभिनिवेसविनिवन्धा” ति ?

20

“नो हेतं, भन्ते” ।

“एवं परस्य ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

१५८ दुतियश्रभिनिवेससुत्तं

१६८. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स उप्पज्जन्ति संयोजनाभिनिवेसविनिवन्धा-ज्जोसाना” ति ?²⁵

¹ सञ्चोजनविनिवेसविनद्वा – सी०, सञ्चोजनाभि० – स्या० ।

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे० .. ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स
उप्पज्जन्ति संयोजनाभिनिवेसविनिवन्धाज्ञोसाना । वेदनाय सति ...
सञ्चाय सति .. सह्वारेसु सति ... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपा-
5 दाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स उप्पज्जन्ति संयोजनाभिनिवेसविनिवन्धा-
ज्ञोसाना । तं किं मञ्चन्थ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय उप्पज्जेयु सयो-
जनाभिनिवेसविनिवन्धाज्ञोसाना” ति ?

10 “तो हेतं, भन्ते” ।

“एवं पसं ... पे०.. नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

१५६. आनन्दसुत्त

B. 153

१६६. सावत्तिनिदानं । अथ खो आयस्मा आनन्दो येन भगवा
तेनुपसङ्गमि; उपसङ्गमित्वा .. पे०... भगवत्तं एतद्वोच - “साधु मे,
भन्ते, भगवा सह्वित्तेन धम्मं देसेतु, यमह भगवतो धम्मं सुत्वा एको वूप-
15 कट्टो अप्पमत्तो आतापी पहिततो विहरेयं” ति ।

“तं किं मञ्चन्थि, आनन्द, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं, दुखं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुखं, भन्ते” ।

20 “यं पनानिच्चं दुखं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्तिस्तु -
‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“तो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्चा ... सह्वारा .. विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं
वा” ति ?

25 “अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं, दुखं वा तं मुखं वा” ति ?

“दुखं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुखं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्तिस्तु -
‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“एवं पत्सं ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

दिट्ठिवग्मो पञ्चमो ।

R. 188

तस्मुद्ग्रानं

अज्ज्ञतिकं एतंसम, सोअत्ता^१ नोचमेसिया ।

मिछ्छासककायत्तानु द्वे^२, अभिनिवेसा आनन्देना ति^३ ॥

उपरिषणासको^४ समतो ।

तस्म उपरिषणासकस्स वगुद्ग्रानं

अन्तो^५ धम्मकथिका विज्ञा^६, कुक्कुल^७ दिट्ठिपञ्चमं ।

ततियो पण्णासको^८ वुत्तो, निपातो ति^९ पवुच्चती^{१०} ति ॥

खन्धसंयुत^{११} समत^{१२} ।

5

—:०:—

१. एसो अत्ता - सी०, स्या०, रो० । २-२ विनिवेसा अपरे द्वे, आनन्देन पूरितो वग्मो ति - सी०, स्या० । ३ चूलपण्णासको - मी०, स्या० रो० । ४-४ ग्रन्त विज्ञा समुदय च - रो० । ५. कुक्कुलो - मी०, कुक्कुल - रो० । ६. पञ्चामको - सी०, स्या०, रो० । ७. तेन - मी० । ८. वुच्चती - मी० । ९-११ खन्धवगस्स निपातके तिपञ्चासक नमत - सी० ।

२३. राधसंयुक्तं

१. मारसुतं

B. 154

R. 189

१. सावत्थिनिदानं । अथ खो आयस्मा राधो येन भगवा
तेनुपसङ्कृमिः; उपसङ्कृमित्वा भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि ।
एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदबोच –

“‘मारो मारो’ ति, भन्ते, वुच्चति” । कित्तावता नु खो, भन्ते,
५ मारो” ति ?

“हृषे खो, राध, सति मारो वा अस्स मारेता वा यो वा पन
मीयति^१ । तस्मातिह त्वं, राध, रूपं मारो ति पस्स, मारेता ति पस्स,
मीयती ति पस्स, रोगो ति पस्स, गण्डो ति पस्स, सल्ल ति पस्स, अर्घं ति
पस्स, अघभूतं ति पस्स । ये नं एवं पस्सन्ति ते सम्मा पस्सन्ति । वेदनाय
१० सति . पे०.. सञ्ज्ञाय सति . सङ्करेषु सति विज्ञाणे सति मारो
वा अस्स मारेता वा यो वा पन मीयति । तस्मातिह त्वं, राध, विज्ञाण
मारो ति पस्स, मारेता ति पस्स, मीयती ति पस्स, रोगो ति पस्स, गण्डो
ति पस्स, सल्ल ति पस्स, अर्घं ति पस्स, अघभूत ति पस्स । ये नं एवं
पस्सन्ति ते सम्मा पस्सन्ति” ति ।

१५ “सम्मादस्सनं पन, भन्ते, किमत्थियं” ति ?

“सम्मादस्सन खो, राध, निब्बिदत्थं” ।

“निब्बिदा पन, भन्ते, किमत्थिया” ति ?

“निब्बिदा खो, राध, विरागत्था” ।

“विरागो पन, भन्ते, किमत्थियो” ति ?

२० “विरागो खो, राध, विमुत्तत्थो” ।

“विमुत्ति पन, भन्ते, किमत्थिया” ति ?

“विमुत्ति खो, राध, निब्बानत्था” ।

“निब्बानं पन, भन्ते, किमत्थियं” ति ?

“अच्चयासि^२, राध, पञ्च, नासकिल पञ्चस्स परियन्तं गहेतुं ।

१ वुच्चति ति – सी०, स्या० । २ मिथ्यति – स्या० । ३ अच्चसरा – सी०,
स्या०, अस्स – रो० ।

निवानोगधं हि, राध, ब्रह्मचरियं वुस्सति, निब्बानपरायनं^१ निब्बान-परियोसानं” ति ।

२. सत्तसुत्तं

२. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्त एतदवोच – “‘सत्तो सत्तो’ ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, सत्तो ति वुच्चती” ति ?

“रूपे खो, राध, यो छन्दो यो रागो या नन्दी^२ या तण्हा तत्र सत्तो तत्र विसत्तो, तस्मा सत्तो ति वुच्चति । वेदनाय ... सञ्ज्ञाय ... सङ्घारेसु .. विज्ञाणे यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा तत्र सत्तो तत्र विसत्तो, तस्मा सत्तो ति वुच्चति ।

“सेयथापि, राध, कुमारका वा कुमारिकायो^३ वा पंस्वागारकेहि^४ कीलन्ति^५ । यावकीवच्च तेसु पंस्वागारकेसु अविगतरागा^६ होन्ति अविगतच्छन्दा^७ अविगतपेमा अविगतपिपासा अविगतपरिलाहा^८ अविगततण्हा ताव तानि पंस्वागारकानि अल्लीयन्ति^९ केलायन्ति धनायन्ति^{१०} ममायन्ति । यतो च खो”, राध, कुमारका वा कुमारिकायो वा तेसु पंस्वागारकेसु विगतरागा होन्ति विगतच्छन्दा विगतपेमा विगतपिपासा विगतपरिलाहा विगततण्हा, १० अथ खो तानि पंस्वागारकानि हृथ्येहि च पादेहि च विकिरन्ति विघमन्ति विद्वंसेन्ति विकीलनियं^{११} करोन्ति । एवमेव खो, राध, तुम्हे पि रूपं विकिरथं^{१२} विघमथ विद्वंसेथ विकीलनियं करोथ तण्हाक्षयाय पटिपज्जथ । वेदन विकिरथ विघमथ विद्वंसेथ विकीलनिय करोथ तण्हाक्षयाय पटि-पज्जथ । सञ्ज्ञां .. सङ्घारे विकिरथ विघमथ विद्वंसेथ विकीलनियं २० करोथ तण्हाक्षयाय पटिपज्जथ । विज्ञाणं विकिरथ विघमथ विद्वंसेथ विकीलनिय करोथ तण्हाक्षयाय पटिपज्जथ । तण्हाक्षयो हि, राध, निव्वानं” ति ।

३ भवनेत्तिसुत्तं

३. सावत्थिनिदानं । एकमन्त निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्त एतदवोच – “‘भवनेत्तिनिरोधो’ भवनेत्तिनिरोधो” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमा नु खो, भन्ते, भवनेत्ति, कतमो भवनेत्तिनिरोधो” ति ?

१ त्या० पीत्वके नत्यि । २ नन्दि – मी०, स्या०, रो० । ३ कुमारियो – सी०, ०० । ४ पंस्वागारकेन्तु – सी० । ५ कीलन्ता – सी०, स्या० । ६ अवीतरागा – मी०, स्या०, रो० । ७ अवीतच्छन्दा – स्या० । ८ परिलाहा – मी० । ९ आलयन्ति – स्या०, रो० । १० ममायन्ति – रो०, सी० । ११ खो ते – मी० । १२ विकीलनिक – मी०, स्या०, रो० । १३ विकिरय – सी० । १४-१४ भवनेत्ति भवनेत्ती – सी०, स्या०; भवनेत्ति ० – रो० ।

R. 190

५ B. 155

R. 191

“रूपे खो, राध, यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा ये उपयु-
पादाना चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसानुसया — अयं वुच्चति भवनेति ।
तेसं निरोधो भवनेत्तिनिरोधो । वेदनाय . सञ्ज्ञाय .. सङ्घारेसु .
विज्ञाणे यो छन्दो . पे० अधिद्वानाभिनिवेसानुसया — अयं वुच्चति
५ भवनेति । तेसं निरोधो भवनेत्तिनिरोधो” ति ।

B. 156

४. परिज्ञेयभृतं

४. सावत्थिनिदान । आयस्मा राधो येन भगवा तेनुपसङ्ख्यमि,
उपसङ्ख्यमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिन्न
खो आयस्मन्तं राध भगवा एतदवोच — “परिज्ञेये च, राध, धम्मे
देसेस्सामि परिज्ञां च परिज्ञाताविं पुगलं च । तं सुणाहि^१, साधुकं
१० मनसि करोहि, भासिस्सामी” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो आयस्मा राधो भगवतो पच्चस्सोसि ।
भगवा एतदवोच — “कतमे च, राध, परिज्ञेया धम्मा ? रूपं खो,
राध, परिज्ञेयो धम्मो, वेदना परिज्ञेयो धम्मो, सञ्ज्ञा परिज्ञेयो
धम्मो, सङ्घारा परिज्ञेयो धम्मो, विज्ञाणं परिज्ञेयो धम्मो ।
१५ इमे वुच्चन्ति, राध, परिज्ञेया धम्मा । कतमा च, राध, परिज्ञा ?
यो खो, राध, रागक्षयो दोसक्षयो मोहक्षयो — अयं वुच्चति, राध,
परिज्ञा । कतमो च, राध, परिज्ञातावी पुगलो ? ‘अरहा’ तिस्स
वचनीय । व्यायं^२ आयस्मा एवंनामो एवंगोत्तो — अयं वुच्चति, राध,
परिज्ञातावी पुगलो” ति ।

५. समणसुतं

५. सावत्थिनिदान । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्त राध
भगवा एतदवोच — “पञ्चमे, राध, उपादानक्षयन्धा । कतमे पञ्च ?
रूपुपादानक्षयन्धो^३, वेदनुपादानक्षयन्धो, सञ्ज्ञुपादानक्षयन्धो^४, सङ्घार-
पादानक्षयन्धो,^५ विज्ञाणुपादानक्षयन्धो^६ । ये हि केचि, राध, समणा वा
ब्राह्मणा वा इमेसं पञ्चन्तं उपादानक्षयन्धानं अस्सादं च आदीनवं च

R. 192

१. निरोवा—सी०, स्या०, रो० । २. सुणोहि—सी०, रो० । ३. योय—सी०, रो०,
स्वायं—स्या० । ४—५ रूप० वेदन० सञ्जू०—सी०, स्या०, रो० । ५—६ सङ्घार०
विज्ञाण०—स्या० ।

निस्सरणं च यथाभूतं नप्पजानन्ति । न मे ते, राध, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेषु वा समणसम्मता ब्राह्मणेषु वा ब्राह्मणसम्मता, न च पन ते आयस्मन्तो सामञ्जात्यं वा ब्रह्मञ्जात्यं वा दिद्वेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरन्ति । ये च खो केचि, राध, समणा वा ब्राह्मणा वा इमेस पञ्चन्नं उपादानक्खन्धानं अस्सादं च आदीनवं च ५ निस्सरणं च यथाभूतं पजानन्ति; ते खो मे, राध, समणा वा ब्राह्मणा वा समणेषु चेव समणसम्मता ब्राह्मणेषु च ब्राह्मणसम्मता, ते च पनायस्मन्तो सामञ्जात्यं च ब्रह्मञ्जात्यं च दिद्वेव धर्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरन्ती” ति ।

B 157

६. दुतियसमणसुत्तं

६. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं राधं १० भगवा एतदवोच – “पञ्चमे, राध, उपादानक्खन्धा । कतमे पञ्च ? रूपुपादानक्खन्धो ... पे०... विज्ञाणुपादानक्खन्धो । ये हि केचि, राध, समणा वा ब्राह्मणा वा इमेसं पञ्चन्नं उपादानक्खन्धानं समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं नप्पजानन्ति ... पे०... सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज विहरन्ती” ति ।

15

७. सोतापन्नसुत्तं

७. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं राधं भगवा एतदवोच – “पञ्चमे, राध, उपादानक्खन्धा । कतमे पञ्च ? रूपुपादानक्खन्धो ... पे०... विज्ञाणुपादानक्खन्धो । यतो खो, राध, अरियसावको इमेसं पञ्चन्नं उपादानक्खन्धानं समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च यथाभूतं पजानाति – अयं वुच्चति, २० राध, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातधर्मो नियतो सम्बोधि-परायनो” ति

R. 193

८. अरहन्तसुत्तं

८. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं राधं भगवा एतदवोच – “पञ्चमे, राध, उपादानक्खन्धा । कतमे पञ्च ? रूपुपादानक्खन्धो ... पे०... विज्ञाणुपादानक्खन्धो । यतो खो, राध, २५

भिक्खु इमेसं पञ्चव्रं उपादानक्वचन्धारं समुदयं च अत्थङ्गमं च अस्सादं
च आदीनवं च निस्सरण च यथाभूत विदित्वा अनुपादाविमुत्तो होति –
अयं वुच्चति भिक्खु^१ अरहं खीणासवो वुसितवा कतकरणीयो ओहित-
भारो अनुप्पत्त प्रदत्थो परिक्लीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जाविमुत्तो” ति ।

६. छन्दरागसुत्तं

६. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं राघ

- B. 158 भगवा एतद्वोच – “रूपे खो, राघ, यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा,
तं पजहथ । एवं तं रूपं पहीनं भविस्सति उच्छ्वस्मूलं तालावत्थुकतं
अनभावङ्गतं^२ आयति अनुप्पादधम्मं । वेदनाय यो छन्दो यो रागो या नन्दी
या तण्हा, तं पजहथ । एवं सा वेदना पहीना भविस्सति उच्छ्वस्मूला
१० तालावत्थुकता अनभावङ्गता आयति अनुप्पादधम्मा । सञ्ज्ञाय ...
सङ्घारेसु यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा, तं पजहथ । एवं ते सङ्घारा
पहीना भविस्सन्ति उच्छ्वस्मूला तालावत्थुकता अनभावङ्गता आयति
R. 194 अनुप्पादधम्मा । विज्ञाणे यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा, तं
पजहथ । एवं तं विज्ञाणं पहीन भविस्सति ... पे०... अनुप्पाद-
१५ धम्मं” ति ।

१०. द्रुतियछन्दरागसुत्तं

१०. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नं खो आयस्मन्तं राघं

- भगवा एतद्वोच – “रूपे खो, राघ, यो छन्दो यो रागो या नन्दी या
तण्हा ये उपयुपादाना^३ चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसानुसया, ते पजहथ । एवं
तं रूपं पहीनं भविस्सति उच्छ्वस्मूलं तालावत्थुकतं अनभावङ्गतं आयति
२० अनुप्पादधम्मं । वेदनाय यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा ये उपयु-
पादाना चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसानुसया, ते पजहथ । एव सा वेदना
पहीना भविस्सति उच्छ्वस्मूला तालावत्थुकता अनभावङ्गता आयति
अनुप्पादधम्मा । सञ्ज्ञाय ... सङ्घारेसु यो छन्दो यो रागो या नन्दी या
२५ तण्हा ये उपयुपादाना चेतसो अधिद्वानाभिनिवेसानुसया, ते पजहथ । एव
ते सङ्घारा पहीना भविस्सति उच्छ्वस्मूला तालावत्थुकता अनभावङ्गता

१. राघभिक्षु – सी०, स्या० । २ अनभावकत – सी०, रो० । ३ उपयुपादाना –

सी०, स्या०, रो० ।

आयति अनुप्पादधम्मा । विज्ञाणे यो छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा ये उयुपादाना चेतसो अधिद्वानाभिनवेसानुसया, ते पजहश । एवं तं विज्ञाणं पहीनं भविस्सति उच्छ्रव्मूलं तालावत्थुकतं अनभावङ्कतं आयति अनुप्पादधम्मं” ति ।

पठमो वग्गो ।

तस्मुदानं

मारो सत्तो भवनेति, परिज्ञेया समणा दुवे ।

सोतापन्नो अरहा च, छन्दरागापरे^१ दुवे^२ ति ॥

5

११. मारसुत्तं

११. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “‘मारो मारो’ ति, भन्ते, वुच्चति । कतमो नु खो, भन्ते, मारो” ति ?

B. 159,
R. 195

“रूपं खो, राध, मारो, वेदना मारो, सञ्ज्ञा मारो, सङ्घारा मारो, विज्ञाणं मारो । एवं पसं, राध, सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निबिन्दति, वेदनाय पि निबिन्दति, सञ्ज्ञाय पि निबिन्दति, सङ्घारेसु पि निबिन्दति, विज्ञाणस्मि पि निबिन्दति । निबिन्दं विरज्जति; विरागा विमुच्चति । विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति । ‘खीणा जाति, वुसितं ब्रह्मचरियं, कतं करणीयं, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाती” ति ।

10

15

१२. मारधम्मसुत्तं

१२. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “‘मारधम्मो मारधम्मो’ ति, भन्ते, वुच्चति । कतमो नु खो, भन्ते, मारधम्मो” ति ?

“रूपं खो, राध, मारधम्मो, वेदना मारधम्मो, सञ्ज्ञा मारधम्मो, सङ्घारा मारधम्मो, विज्ञाणं मारधम्मो । एवं पसं ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

20

१. छन्दरागिया ति -सी० ।

१३. अनिच्चत्तमुत्तं

१३. सावत्थ्यनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “अनिच्चं अनिच्चं” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमं नु खो, भन्ते, अनिच्चं” ति ?

“रूपं खो, राध, अनिच्चं, वेदना अनिच्चा, सञ्ज्ञा अनिच्चा,
५ सङ्घारा अनिच्चा, विज्ञाणं अनिच्चं । एवं पस्सं ... पे०... नापरं इथ्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

१४. अनिच्चधम्मसुत्तं

१४. सावत्थ्यनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “अनिच्चधम्मो अनिच्चधम्मो” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमो नु खो, भन्ते, अनिच्चधम्मो” ति ?

R. 196 10 “रूपं खो, राध, अनिच्चधम्मो, वेदना अनिच्चधम्मो, सञ्ज्ञा अनिच्चधम्मो, सङ्घारा अनिच्चधम्मो, विज्ञाणं अनिच्चधम्मो । एवं पस्सं ... पे०... नापरं इथ्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

१५. दुक्खसुत्तं

B. 160 १५. सावत्थ्यनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “दुक्खं दुक्खं” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमं नु खो, भन्ते, दुक्खं” ति ?

“रूपं खो, राध, दुक्खं, वेदना दुक्खा, सञ्ज्ञा दुक्खा, सङ्घारा दुक्खा, विज्ञाणं दुक्ख । एवं पस्सं .. पे०... नापरं इथ्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

१६. दुक्खधम्मसुत्तं

१६. सावत्थ्यनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “दुक्खधम्मो दुक्खधम्मो” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमो नु खो, भन्ते, दुक्खधम्मो” ति ?

R. 197 “रूपं खो, राध, दुक्खधम्मो, वेदना दुक्खधम्मो, सञ्ज्ञा दुक्खधम्मो, सङ्घारा दुक्खधम्मो, विज्ञाणं दुक्खधम्मो । एवं पस्सं ... पे०... नापरं इथ्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

१७. अनन्तसुत्तं

१७. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “अनन्ता अनन्ता” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमो नु खो, भन्ते, अनन्ता” ति ?

“रूपं खो, राध, अनन्ता, वेदना अनन्ता, सञ्ज्ञा अनन्ता, सङ्घारा अनन्ता, विज्ञाणं अनन्ता । एवं पस्स ..पे०... नापरं इत्यत्ताया ति ५ पजानाती” ति ।

१८. अनन्तधम्मसुत्तं

१८. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “अनन्तधम्मो अनन्तधम्मो” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमो नु खो, भन्ते, अनन्तधम्मो” ति ?

“रूपं खो, राध, अनन्तधम्मो, वेदना अनन्तधम्मो, सञ्ज्ञा १० R.197 अनन्तधम्मो, सङ्घारा अनन्तधम्मो, विज्ञाणं अनन्तधम्मो । एवं पस्स ..पे०... नापरं इत्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

१९. खयधम्मसुत्तं

१९. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “खयधम्मो खयधम्मो” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमो नु खो, भन्ते, खयधम्मो” ति ?

15

“रूपं खो, राध, खयधम्मो, वेदना खयधम्मो, सञ्ज्ञा खय-धम्मो, सङ्घारा खयधम्मो, विज्ञाणं खयधम्मो । एवं पस्स ..पे०... नापरं इत्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

B 161

२०. वयधम्मसुत्तं

२०. तावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “वयधम्मो वयधम्मो” ति, भन्ते, वुच्चति । कतमो २० नु खो, भन्ते, वयधम्मो” ति ?

“रूपं खो, राध, वयधम्मो, वेदना वयधम्मो, सञ्ज्ञा वयधम्मो, सङ्घारा वयधम्मो, विज्ञाणं वयधम्मो । एवं पस्स ..पे०.. नापरं इत्यत्ताया ति पजानाती” ति ।

२१. समुदयधम्मसुत्तं

२१. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “समुदयधम्मो समुदयधम्मो” ति, भन्ते, वृच्छति । कतमो नु खो, भन्ते, समुदयधम्मो” ति ?

“रूपं खो, राध, समुदयधम्मो, वेदना समुदयधम्मो, सञ्ज्ञा ५ समुदयधम्मो, सङ्घारा समुदयधम्मो, विज्ञाणं समुदयधम्मो । एव पस्यं .. पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

२२. निरोधधम्मसुत्तं

२२. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो एतदवोच – “निरोधधम्मो निरोधधम्मो” ति, भन्ते, वृच्छति । कतमो नु खो, भन्ते, निरोधधम्मो” ति ?

१० “रूपं खो, राध, निरोधधम्मो, वेदना निरोधधम्मो, सञ्ज्ञा निरोधधम्मो, सङ्घारा निरोधधम्मो, विज्ञाणं निरोधधम्मो । एवं पस्यं .. पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजानाती” ति ।

हुतियो वग्नो ।

तस्मृद्वानं

मारो च मारधम्मो च, अनिच्छेन^१ अपरे^२ दुवे^३ ।
दुक्खेन^४ च दुवे^५ बुत्तो, अनत्तेन^६ तथेव^७ च^८ ।
खयवयसमुदयं,^९ निरोधधम्मेन द्वादसा ति ॥

२३—३३. मारादिसुत्तएकादसकं

२३. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो आयस्मा राधो भगवन्तं एतदवोच – “साधु मे, भन्ते, भगवा सङ्घितेन धम्मं देसेतु यमहं भगवतो धम्मं सुत्वा एको वूपकट्टो अप्पमत्तो आतापी पहिततो विहरेय्यं” ति ।

२० “यो खो, राध, मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो । को च, राध, मारो ? रूपं खो, राध, मारो,

^१. अनिच्छेहि—मी०, न्या०, दो० । ^२ परे—रो० । ^३ द्वे—नी० । ^४ दुपरेहि—
— न्या०, दो० । ^५ द्वे—नी०, न्या०, दो० । ^६ अनत्तेहि—मी०, न्या०, नी० ।
^७ न्या०, दो० । ^८ न्या०, दो० । ^९. नयवयम्मो वयवयम्मो नमृदयवयम्मो—नी० ।

तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो । वेदना मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो ... पे०... सञ्जा मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो ... पे०... सञ्जारा मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो ... पे०... विञ्जाणं मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो ... पे०... यो खो, राध, मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो” ति । ५

२४. यो खो, राध, मारधम्मो, तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो ... पे०... ।

२५. यं खो, राध, अनिच्चं ... पे०... ।

R. 199

२६. यो खो, राध, अनिच्चधम्मो ... पे०... ।

२७. यं खो, राध, दुक्खं ... पे०... ।

10

२८. यो खो, राध, दुक्खधम्मो ... पे०... ।

२९. यो खो, राध, अनत्ता ... पे०... ।

३०. यो खो, राध, अनत्तधम्मो ... पे०... ।

B. 163

३१. यो खो, राध, खयधम्मो ... पे०... ।

३२. यो खो, राध, वयधम्मो ... पे०... ।

15

३३. यो खो, राध, समुदयधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो ... पे०... ।

३४. निरोधधम्मसुत्तं

३४. सावत्थिनिदानं । एकमन्त्रं^१ निसिन्नो खो^२ आयस्मा राधो भगवत्तं एतदवोच - “साधु मे, भन्ते, भगवा सञ्ज्ञत्तेन धम्मं देसेतु यमहं भगवतो धम्मं सुत्वा एको वूपकट्टो अप्यमत्तो आतापि पहितत्तो २० विहरेय” ति ।

“यो खो, राध, निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो । को च, राध, निरोधधम्मो ? रूपं खो, राध, निरोधधम्मो, तत्र ते छन्दो पहातब्बो ... पे०... वेदना निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो . पे०... सञ्जा निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहा- २५ तब्बो . पे०... सञ्जारा निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो ... पे०... विञ्जाणं निरोधधम्मो, तत्र ते छन्दो पहातब्बो ... पे०... यो खो, राध,

निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहा-
तब्बो” ति ।

आयाचनवग्गो ततियो

तस्मुदानं

R. 200

मारो च मारधम्मो च, अनिच्चेन अपरे दुवे^१ ।

5 दुखेन^२ चै दुवे वुत्ता, अननेन^३ तथेव^४ चै
खयवयसमुदय^५, निरोधधम्मेन द्वादसा ति ॥

३५-४५. मारादिसुत्तएकावसकं

B. 164

३५. सावित्रिनिदानं । एकमत्तं निसिन्नं खो ग्रायस्मत्तं राधं
भगवा एतदवोच – “यो खो, राध, मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो
पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो । को च, राध, मारो? रूपं खो, राध,
मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो ... पे०... विज्ञाणं मारो; तत्र ते छन्दो
10 पहातब्बो .. पे०... यो खो, राध, मारो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो
पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो” ति ।

३६. यो खो, राध, मारधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो
पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो ... पे०... ।

३७. यं खो, राध, अनिच्चं ... पे०... ।

३८. यो खो, राध, अनिच्चधम्मो ... पे०..

३९. यं खो, राध, दुखं ... पे०... ।

४०. यो खो, राध, दुखधम्मो ... पे०... ।

४१. यो खो, राध, अनत्तधम्मो ... पे०... ।

४२. यो खो, राध, अनत्तधम्मो ... पे०... ।

४३. यो खो, राध, खयधम्मो ... पे०... ।

४४. यो खो, राध, वयधम्मो ... पे०... ।

४५. यो खो, राध, समुदयधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो
पहातब्बो. छन्दरागो पहातब्बो .. पे०... ।

R. 201

१ द्वे-सी० । २. दुखेहि-स्या०, रो० । ३. स्या० पोत्यके नतिः । ४. अनत्तोहि
-सी०, स्या०, रो० । ५-५ अपरेद्वे - सी०, स्या०, रो० । ६. खयधम्मो वयधम्मो
समुदयधम्मो-सी० ।

४६. निरोधधम्मसुत्तं

४६. सावत्थिनिदानं । एकमलं निसिन्नं खो आयस्मन्तं राधं
भगवा एतदबोच – “यो खो, राध, निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो,
रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो । को च, राध, निरोधधम्मो ?
ख्यं खो, राध, निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो,
छन्दरागो पहातब्बो । वेदना ...पे०. सञ्ज्ञा ... पे०... सञ्चारा ... पे०... ५
विच्छाणं निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो, रागो पहातब्बो, छन्द-
रागो पहातब्बो । यो खो, राध, निरोधधम्मो; तत्र ते छन्दो पहातब्बो,
रागो पहातब्बो, छन्दरागो पहातब्बो” ति ।

B. 165

उपनिसिनवग्मो चतुत्यो ।

तस्मुद्दानं

मारो च मारधम्मो च, अनिच्छेन^१ अपरे दुवे^२ ।

दुक्खेन^३ च^४ दुवे^५ वुत्ता, अनत्तेन^६ तथेव च^७ ।

खयवयसमुदय^८, निरोधधम्मेन द्वादसा ति ॥

10

राधसंयुत्तं समतं ।

— १० —

१०. अनिच्छा – रो०, अनिच्छेहि – स्या० । २. द्वे – रो० । ३. दुक्ख – रो०,
उत्तेहि – स्या० । ४. स्या० पोत्यके नत्यि । ५. द्वे – मी०, स्या०, रो० । ६-८ अनत्तेहि
अट्टम – रो०; अनत्तेहि अपरे द्वे – मी०, स्या० । ७. खयवम्मो वयवम्मो च ममुदयवम्मो –
नी० ।

२४. दिद्धिसंयुक्तं

१ वातसुत्तं

B 166,
R 202

१ एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने । भगवा एतदवोच – “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गविभनियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया’ उदेन्ति वा अपेन्ति वा ५ एसिकट्टायिद्धिता” ति ?

“भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा भगवन्नेत्तिका भगवम्पटिसरणा । साधु वत, भन्ते, भगवन्तञ्चेव पटिभातु एतस्स भासितस्स अत्यो । भगवतो सुत्वा भिक्खू धारेस्सन्ती” ति ।

“तेन हि, भिक्खवे, सुणाथ, साधुक मनसि करोथ; भासि-
१० स्सामी” ति ।

“एवं, भन्ते” ति खो ते भिक्खू भगवतो पच्चस्सोसु । भगवा एतदवोच –

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूप उपादाय, रूप अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गविभनियो १५ विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसिकट्टायिद्धिता’ ति । वेदनाय सति . पे०... सञ्चाय सति ... सह्वारेसु सति ... विञ्चाणे सति, विञ्चाणं उपादाय, विञ्चाण अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गविभनियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसिकट्टायिद्धिता’ ति । २० तं कि मञ्चाथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते”

“यं पनानिच्चं, दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं, दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि तु तं अनुपादाय २५ एवं दिद्धि उप्पज्जेय्य – ‘न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गविभ-

नियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसिकट्टा-
यिद्विता” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

R. 203

“वेदना निच्चा वा अनिच्चा वा ति ? सञ्चा ... सञ्चारा ...
विच्चाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

5

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“य पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं
दिद्वि उपज्जेय - ‘न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गविभनियो 10
विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसिकट्टा-
यिद्विता” ति ?

B. 167

“नो हेत, भन्ते” ।

“यम्पदं दिदुं सुतं मुतं विच्चातं पतं परियेसितं अनुविच्चरितं
मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

15

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय
एवं दिद्वि उपज्जेय - ‘न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गविभ- 20
नियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसिकट्टा-
यिद्विता” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च^१ ठानेसु कञ्चा
पहीना होति, दुक्खे पिस्स कञ्चा पहीना होति, दुक्खसमुदये पिस्स कञ्चा 25
पहीना होति, दुक्खनिरोधे पिस्स कञ्चा पहीना होति, दुक्खनिरोध-
गामिनिया पटिपदाय पिस्स कञ्चा पहीना होति - अयं वुच्चति,
भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधि-
परायनो” ति ।

^१ अमु-सी०, स्था०, रो० ।

२. एतंममसुत्तं

२. सावस्थ्यनिदानं । “किंस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि दाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘एतं मम, एसोऽ एसो मे अत्ता’” ति ?

भगवम्भूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

R 204 ५ “रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस दिट्ठि उप्पज्जति – ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति । वेदनाय ... पे०... सञ्ज्ञाय सति .. सङ्घारेसु सति ... विज्ञाणे सति, विज उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘एतं मम, हमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति । तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, रूपं निच्च १० अनिच्चं वा’ ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे०... वेदना .. सञ्ज्ञा ... सङ्घारा विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उज्जेय्य – एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता ति ?

१५ “नो हेतं, भन्ते” ।

“यम्पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविच्चरि मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

२० “दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एव दिट्ठि उप्पज्जेय्य – ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

B 168 २५ “यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च ठानेसु कङ्ग पहीना होति, दुक्खे पिस्स कङ्गा पहीना होति . पे० .. दुक्खलिनिरोध-गामिनिया पटिपदाय पिस्स कङ्गा पहीना होति – अयं वृच्छति, भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो” ति

३. सोअत्तासुतं

३. सावस्थ्यनिदानं । “किंस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘सो अत्ता सो लोको, सो ३० पेच्च भविस्सामि निच्चो धुवो सस्सतो अविपरिणामधम्मो’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

R 205

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्छो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो’ ति । वेदनाय सति .. पे०... सञ्जाय सति ... सङ्घारेसु सति . विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एव दिट्ठि उप्पज्जति – ‘सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्छो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो’ ति । तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, रूपं निच्छं वा अनिच्छं वा” ति ?

“अनिच्छं भन्ते” ... पे०. अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्प-ज्जेय्य – सो अत्ता ... पे०.. अविपरिणामधम्मो ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना .. सञ्जा ... सङ्घारा ... विज्ञाणं निच्छं वा अनिच्छ वा” ति ?

“अनिच्छं भन्ते” .. पे०... अपि नु त अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – सो अत्ता .. पे०... अविपरिणामधम्मो ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यम्पदं दिट्ठि सुतं मुतं विज्ञात पतं परियेसित अनुविचरितं मनसा तं पि निच्छं वा अनिच्छं वा” ति ?

“अनिच्छं भन्ते” .. पे०... अपि नु त अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्प-ज्जेय्य – सो अत्ता सो लोको, सो पेच्च भविस्सामि निच्छो धुवो सस्तो अविपरिणामधम्मो ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च ठानेसु कह्वा पहीना होति, दुक्खवे पिस्स कह्वा पहीना होति पे०..: दुक्खनिरोध-गमिनिया पटिपदाय पिस्स कह्वा पहीना होति – अय वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको सोतापश्चो अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो” ति ।

४. नोचमेसियासुत्तं

४. सावर्थिनिदान । “किस्मि नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एव दिट्ठि उप्पज्जति – ‘नो चस्स, नो च मे सिया, नाभविस्स’, न मे भविस्सती” ति ?

B 169

१ न भविस्सामि – नी०, नौ०, न भविस्सति – न्या० ।

म० २-५३

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे०.. ।

R 206

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं

दिट्ठिउप्पज्जति – ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती’ ति । वेदनाय सति सञ्ज्ञाय सति .. सङ्घारेसु सति विज्ञाणे

५ सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठिउप्पज्जति – ‘नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती’ ति । तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” . पे०.. अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठिउप्पज्जेय्य – नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती ति ?

१० “नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्ज्ञा ... सङ्घारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे०.. अपि नु त अनुपादाय एव दिट्ठिउप्पज्जेय्य – नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती” ति ?

१५ “नो हेतं, भन्ते” ।

“यम्पदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरित मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय एव दिट्ठिउप्पज्जेय्य – नो चसं, नो च मे सिया, नाभविस्स, न मे भविस्सती ति ?

२० “नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च ॑ ठानेसु कह्ना पहीना होति, दुक्खे पिस्स कह्ना पहीना होति .. पे०. दुक्खनिरोध-गामिनिया पटिपदाय पिस्स कह्ना पहीना होति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरयनो” ति ।

५. नत्यदिनसुत्तं

२५ ५. सावत्थिनिदानं । “किर्स्म नु खो, भिक्खवे, सति कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठिउप्पज्जति – ‘नत्यं दिन नत्यं यिद्ध

नत्यं हुतं नत्यं सुकतदुक्कटानं’ कम्मानं फलं विपाको; नत्यं अय लोको नत्यं परो लोको नत्यं माता नत्यं पिता नत्यं सत्ता ओपपातिका; नत्यं

१. छसु – सी०, स्या०, रो० । २. चुकटदुक्कटानं – सी०; रो० ।

लोके समणब्राह्मणा सम्मगता सम्मापटिपन्ना ये इम च लोकं परं च
लोकं सद्य अभिज्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ति । चातुर्महाभूतिको अयं
पुरिसो यदा कालं करोति पठवी^१ पठवीकायं अनुपेति अनुपगच्छति, आपो
आपोकायं अनुपेति अनुपगच्छति, तेजो तेजोकायं अनुपेति अनुपगच्छति,
वायो वायोकायं अनुपेति अनुपगच्छति । आकास इन्द्रियानि सङ्कुमन्ति ।^५
आसन्दिपञ्चमा पुरिसा मत आदाय गच्छन्ति । याव आळाहना^२ पदानि
पञ्चायन्ति । कापोतकानि अद्वीनि भवन्ति । भस्मन्ता^३ आहुतियो ।
दत्तुपञ्चत्तर्यदिदं “दान” । तेसं तुच्छ मुसा विलापो ये केचि अतिथिकवाद
वदन्ति । बाले च पण्डिते च कायस्स भेदा उच्छिर्जन्ति विनस्सन्ति न
होन्ति परं मरणा”^४ ति ?¹⁰

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं
दिट्ठि उप्पज्जति – ‘नत्थि दिन्नं, नत्थि यिट्ठुं . पे०... कायस्स भेदा
उच्छिर्जन्ति विनस्सन्ति न होन्ति परं मरणा’ ति । वेदनाय सति
..पे०. सञ्चाय सति .. सङ्कारेसु सति .. विज्ञाणे सति, विज्ञाणं¹⁵
उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एव दिट्ठि उप्पज्जति – ‘नत्थि दिन्नं
नत्थि यिट्ठुं ..पे० कायस्स भेदा उच्छिर्जन्ति विनस्सन्ति न होन्ति
परं मरणा’ ति । तं कि मञ्चाथ, भिक्खवे, रूपं निच्च वा अनिच्चं
वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे० ... अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि²⁰
उप्पज्जेय्य – नत्थि दिन्नं नत्थि यिट्ठु ... पे०... कायस्स भेदा उच्छिर्जन्ति
विनस्सन्ति न होन्ति परं मरणा ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्चाया ... सङ्कारा ... विज्ञाणं निच्च वा अनिच्च
वा” ति ?²⁵

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे०... अपि नु त अनुपादाय एव दिट्ठि
उप्पज्जेय्य – नत्थि दिन्नं नत्थि यिट्ठु ... पे०... कायस्स भेदा उच्छिर्जन्ति
विनस्सन्ति न होन्ति परं मरणा ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

१ पथवी – ग० । २ आळहना – स्या० । ३ भस्मन्ता – सी०, रो० ।
४-४ दत्तुपञ्चत्तर्यदिद – नी०, न्या०, रो० । ५ दान नाम – नी०, स्या०, रो० ।

“यम्पिदं दिटुं सुतं मुतं विच्छातं पतं परियेसितं अनुविचरितं
मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय एवं दिटुं
उप्पज्जेय्य - नत्य दिन्नं नत्य यिटु .. पे०... ये केचि अत्यिक्रादं
५ वदन्ति; वाले च पण्डिने च कायस्स भेदा उच्छ्रुजन्ति विनम्सन्ति न
होन्ति परं मरणा ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

B. 171 10 “यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेमु च ठानेमु कह्वा
पहीना होति, दुक्खे पिस्स कह्वा पहीना होति . पे०.. दुक्खनिरोध-
गामिनिया पटिपदाय पिस्स कह्वा पहीना होति - अयं वुच्चति,
भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातवम्मो नियतो सम्बोधि-
परायनो” ति ।

६. करोतोसुतं

६. सावत्यनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि
उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिटुं उप्पज्जति - ‘करोतो’ कार
१5 यतोऽ छिन्दतो छेदापयतो पचतोऽ पाचापयतोऽ सोचतोऽ सोचापयतोऽ
किलमतोऽ किलमापयतोऽ फन्दतोऽ फन्दापयतोऽ पाणमतिपातापयतोऽ
अदिन्नं आदियतो सन्ध्य छिन्ननो निल्लोपं हरतो एकागारिकं
करोतोऽ परिपन्थे तिटुतो परदारं गच्छतो मुसा भणतो करोतो न
करीयति” पापं । खुरपरियन्तेन चे पि चक्केन यो इमिस्सा
२० पठविया “ पाणे एकमंसखलं एकमंसपुञ्जं करेय, नत्य ततोनिदानं पाप,
नत्य पापस्स आगमो । दक्षिणं चे पि गङ्गाय तीरं गच्छेय; हनतो
घातेन्तो छिन्दत्तो छेदापेन्तो पचन्तोऽ पाचेन्तो, नत्य ततोनिदानं पाप,
नत्य पापस्स आगमो । उत्तरं चे पि गङ्गाय तीरं गच्छेय, ददन्तो दापेन्तो

१. करतो—मी०, स्या०, रो० । २. कारपयतो—नी० । ३-४. दवतो वचापयतो
—रो०, पचतो पाचयतो—सी०, पचतो पचापयतो—स्या० । ४. सोचतो—सी० । ५. नोच-
यतो—रो० । ६. किलमतो—सी० । ७. किलमापयतो—रो० । ८-९. दवतो वचा-
पयतो—सी० । १०. पाणमतिपातापयतो—रो०, म०, पाणमतिमापयतो—सी०, रो० ।
११. करीयति—स्या०, रो०; कस्यिति—सी० । १२. पठविया—म० । १३. पचेन्तो—सी० । १४. पत्रापेन्तो—स्या० ।

यजन्तो यजापेन्तो^१, नत्थि ततोनिदानं पुञ्जां, नत्थि पुञ्जास्स आगमो। दानेन दमेन संयमेन सच्चवज्जेन^२ नत्थि पुञ्जां, नत्थि पुञ्जास्स आगमो” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूप उपादाय, रूपं अभिनिविस्स ५ एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘करोतो कारयतो ... पे० .. नत्थि पुञ्जां नत्थि पुञ्जास्स आगमो’ ति । वेदनाय सति . पे०.. सञ्जाय सति ... सङ्घारेसु सति ... विञ्जाणे सति, विञ्जाणं उपादाय, विञ्जाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘करोतो कारयतो ... पे०.. नत्थि पुञ्जां नत्थि पुञ्जास्स आगमो’ ति । तं कि मञ्ज्ञथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा १० अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे० अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – करोतो ... पे०.. नत्थि पुञ्जां नत्थि पुञ्जास्स आगमो ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना .. सञ्जा .. सङ्घारा ... विञ्जाणं निच्चं वा अनिच्चं १५ वा” ति ।

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – करोतो कारयतो ... पे०.. नत्थि पुञ्जां नत्थि पुञ्जास्स आगमो ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यम्पिदं दिट्ठि सुतं मुतं विञ्जातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे० अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – करोतो कारयतो . पे०.. नत्थि पुञ्जा नत्थि पुञ्जास्स आगमो ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च ठानेसु कङ्घा पहीना होति, दुक्खे पिस्स कङ्घा पहीना होति .. पे० .. दुक्खनिरोधगमिनिया पटिपदाय पिस्स कङ्घा पहीना होति – अयं वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो” ति । ३०

B. 172

25

१. यागेन्तो – सी०, रो० । २. सच्चवाचेन – सी० ।

७. हेतुसुत्तं

R 210

७. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘नत्थि हेतु नत्थि पच्चयो सत्तानं सङ्घिलेसाय । अहेतू’ अप्पच्चया सत्ता सङ्घिलिसन्ति । नत्थि हेतु, नत्थि पच्चयो सत्तानं विसुद्धिया । अहेतू अप्पच्चया सत्ता विसु-
५ ज्ञन्ति । नत्थि बलं नत्थि विरियं नत्थि पुरिसथामो नत्थि पुरिस-
परक्कमो । सब्बे सत्ता सब्बे पाणा सब्बे भूता सब्बे जीवा अवसा अबला
अविरिया नियतिसङ्गतिभावपरिणता छस्वेवाभिजातीसु सुखदुक्खं पटि-
संवेदेत्ती” ति ?

भगवम्मलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

१० “रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘नत्थि हेतु, नत्थि पच्चयो ... पे०... सुखदुक्खं पटि-
संवेदेत्ती’ ति । वेदनाय सति ... पे०... सञ्ज्ञाय सति ... सङ्घारेषु सति ...
विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एव
दिट्ठि उप्पज्जति – ‘नत्थि हेतु नत्थि पच्चयो ... पे०... सुखदुक्खं पटि-
१५ संवेदेत्ती’ ति । तं कि मञ्जश्च, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं
वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” . पे०... विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय
एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – नत्थि हेतु नत्थि पच्चयो ... पे०... सुखदुक्खं पटि-
संवेदेत्ती ति ?

२० “नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना . सञ्ज्ञा ... सङ्घारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं
वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे०... अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि
उप्पज्जेय्य – नत्थि हेतु नत्थि पच्चयो .. पे०.. सुखदुक्खं पटि-
२५ संवेदेत्ती ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यम्पिदं दिट्ठुं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविचरितं
मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे०... अपि नु तं अनुपादाय एव दिट्ठि उप्प-
३० ज्जेय्य – नत्थि हेतु नत्थि पच्चयो ... पे०... सुखदुक्खं पटिसंवेदेत्ती ति ?

१. अहेतु – सी०, रो० । २. वीरिय – म० ।

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च^१ ठानेसु कङ्घा पहीना होति, दुक्खे पिस्स कङ्घा पहीना होति ... पे०... दुक्खनिरोध-गमिनिया पटिपदाय पिस्स कङ्घा पहीना होति — अय वुच्चति, भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातधन्मो नियतो सम्बोधिपरायनो” ति । ५

B. 173

R. 211

द. महादिद्विसुत्तं

द. सावत्थिनिदानं । “किस्मि नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति — ‘सत्तिमे काया अकटा, अकटविधा, अनिम्मिता, अनिम्माता^२, वञ्ज्ञा, कूटट्टा, एसिकट्टायिद्विता; ते न इञ्जन्ति, न विपरिणमन्ति, न अञ्जनमञ्जनं व्यावाधेन्ति; नालं अञ्जनमञ्जनस्स सुखाय वा दुक्खाय वा सुखदुक्खाय वा । कतमे सत्त? पठबी-कायो^३, आपोकायो, तेजोकायो, वायोकायो, सुखे, दुखे, जीवे सत्तमे^४। इमे सत्त काया अकटा, अकटविधा, अनिम्मिता, अनिम्माता, वञ्ज्ञा, कूटट्टा एसिकट्टायिद्विता; ते न इञ्जन्ति, न विपरिणमन्ति, न अञ्जनमञ्जनं व्यावाधेन्ति; नालं अञ्जनमञ्जनस्स सुखाय वा दुक्खाय वा सुखदुक्खाय वा । यो पि तिष्ठेन सत्थेन सीसं छिन्दित न सो^५पि ‘किञ्चित् जीविता वोरोपेति; सत्तन्नं त्वेव कायानमन्तरेन सत्थं विवरमनुपविसति । चुह्स खो पनिमानि योनिपमुखसत्सहस्रानि सट्ठि च सतानि छ च सतानि पञ्च च कम्मुनो सतानि पञ्च च कम्मानि, तीणि^६ च कम्मानि, कम्मे च अङ्गुकम्मे च द्विपटिपदा, द्वट्टन्तरकप्पा, छलाभिजातियो, अद्वपुरिसभूमियो, एकूनपञ्जासि आजीवकसते^७, एकूनपञ्जासि परिब्बाजकसते, एकूनपञ्जासि नागवाससते^८, वीसे इन्द्रियसते, तिसे निरयसते, छत्तिसरजोधातुयो, सत्त सञ्जीगव्या, सत्त असञ्जीगव्या, सत्त निगणिगव्या, सत्त देवा^९, सत्त मानुसा, सत्त पेसाचा, सत्त सरा, सत्त पवुटा^{१०}, सत्त पपाता, सत्त च पपातसतानि, सत्त सुपिना, सत्त सुपिनसतानि, चुल्लासीति महाकप्पिनो^{११} सतसहस्रानि यानि^{१२} वाले च पण्डिते च सन्धावित्वा संसरित्वा दुक्ख-स्सन्तं करिस्सन्ति । तथ्य नत्थि इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा

10

15

20

R. 212

25 B. 174

१. छनु—मी०, स्या०, रो० । २. अभिनिमतविधा—स्या० । ३. पथबीकायो—म० । ४. नत्तिमे—मी०, स्या०, रो० । ५—५ को चि—मी०, स्या०, रो० । ६. किञ्चित्—मी०, स्या०, त—रो० । ७. तीणि—रो० । ८. आजीवसते—मी०, स्या० । ९. नागवासनते—मी० । १०. दिव्वा—मी०, रो०, स्या० । ११. पवुटा—रो० । १२. महाकप्पिनो—मी०, रो० । १३. मी०, रो० पोत्थकेनु नहिय ।

ब्रह्मचरियेन वा अपरिपक्वं वा कम्मं परिपाचेस्सामि; परिपक्वं वा कम्मं
फुस्स फुस्स व्यतीकरिस्तामी^१ ति हेवं नत्य दोणमिते सुखदुक्खे परियन्त-
कते^२ संसारे, नत्य हायनवङ्गुने^३, नत्य उक्कंसावकंसे । सेव्यथापि नान्
सुत्तगुले खित्ते निव्वेठियमानमेव पलेति; एवमेव^४ बाले च पण्डिते च
५ निव्वेठियमाना सुखदुक्खं पलेत्ती” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा... पे०... ।

“हृषे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्त एव
दिट्ठि उपज्जति – ‘सत्तिमे काया अकटा अकटविधा ... पे०... सुखदुक्खं
पलेत्ती’ ति । वेदनाय सति ... पे०... सञ्ज्ञाय सति ... सह्वारेचु सति
१० ... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्त एवं
दिट्ठि उपज्जति – ‘सत्तिमे काया अकटा अकटविधा ... पे०... सुखदुक्खं
पलेत्ती’ ति । तं किं मञ्जनथ, भिक्खवे, रूपं निच्छं वा अनिच्छं
वा” ति ?

“अनिच्छं, भन्ते” ... पे०... यं पनानिच्छं दुक्खं विपरिणानवम्यं,
१५ अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उपज्जेय्य – सत्तिमे काया अकटा
अकटविधा ... पे०... सुखदुक्खं पलेत्ती ति ?

R. 213 “नो हेतं, भन्ते” ।

“यम्पिदं दिट्ठं सुतं मुतं विज्ञातं पतं परियेसितं अनुविचरित
मनसा तं पि निच्छं वा अनिच्छं वा” ति ?
२० “अनिच्छं, भन्ते” ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि
उपज्जेय्य – सत्तिमे काया अकटा अकटविधा ... पे०... निव्वेठियमाना
सुखदुक्खं पलेत्ती ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च ठानेसु कङ्घा
२५ पहीना होति, दुक्खे^५ पिस्स^६ कङ्घा पहीना होति .. पे०... दुक्खनिरोच-
गामिनिया पटिपदाय पिस्स कङ्घा पहीना होति – अयं बुच्छति, भिक्खवे,
अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातवम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो” ति ।

६. सत्सतविद्विसुत्तं

६. सावत्तियनिदानं । “किंस्मि नु खो, भिक्खवे, सति, किं उपा-
दाय, किं अभिनिविस्त एवं दिट्ठि उपज्जति – ‘सत्सतो लोको’” ति ?

१. व्यतीकरिस्तामी – रो० । २. परियन्तकटे – ची० । ३. हायनवङ्गुने – ची० ।

४. एवने – ची० । ५-६. दुक्खपिस्स – रो० ।

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूप उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं दिद्वि उप्पज्जति – ‘सस्तो लोको’ ति । वेदनाय सति .. पे०... सङ्घारेसु सति ... विच्छाणे सति, विच्छाणं उपादाय, विच्छाणं अभिनिविस्स एवं दिद्वि उप्पज्जति – ‘सस्तो लोको’ ति । तं कि मञ्जाय, भिक्खवे, ५ रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे०.. विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एव दिद्वि उप्पज्जेय्य – सस्तो लोको ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्चारा .. सङ्घारा .. विच्छाणं निच्चं वा अनिच्चं १० वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” . पे० . अपि नु तं अनुपादाय एवं दिद्वि उप्पज्जेय्य – सस्तो लोको ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यस्मिदं दिद्वि सुतं मुतं विच्छातं पतं परियेसितं अनुविचरितं १५ मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय २० R 214 एवं दिद्वि उप्पज्जेय्य – ‘सस्तो लोको’” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च ठानेसु कङ्गा पहीना होति, दुक्खे पिस्स कङ्गा पहीना होति . पे०.. दुक्खनिरोध-गामिनिया पटिपदाय पिस्स कङ्गा पहीना होति – अय वुच्चति, २५ भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधि-परायनो” ति ।

१०. असस्तदिद्विसुत्तं

१०. सावत्त्विनिदान । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिद्वि उप्पज्जति – ‘असस्तो लोको’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति .. पे० . विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे०... अपि नु तं अनुपादाय एव दिट्ठि

५ उप्पज्जेय्य — असस्तो लोको ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यम्पिंदं दिट्ठं सुतं सुत विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविच्चरित मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ... पे०. अपि नु तं अनुपादाय एव दिट्ठि

१० उप्पज्जेय्य — असस्तो लोको ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो खो, भिक्खवे, अरियसावकस्स इमेसु च ठानेमु कह्वा पहीना होति, दुक्खे पिस्स कह्वा पहीना होति .. पे०... दुक्खनिरोध-गामिनिया पटिपदाय पिस्स कह्वा पहीना होति — अयं वुच्चति,

१५ भिक्खवे, अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातवम्मो, नियतो सम्बोधि-परायनो” ति ।

११. अन्तवासुतं

B. 176

११. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति — ‘अन्तवा लोको’” ति ?

२० भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे०.. नियतो सम्बोधि-परायनो ति ।

१२. अनन्तवासुतं

R. 215

१२. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति — ‘अनन्तवा लोको’” ति ?

२५ भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे०.. नियतो सम्बोधि-परायनो” ति ।

१३. तंजीवंतंसरीरंसुत्तं

१३. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘तं जीवं तं सरीरं’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... नियतो सम्बोधि-परायनो ति ।

5

१४. अञ्जांजीवंअञ्जांसरीरंसुत्तं

१४ सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘अञ्जां जीव अञ्जां सरीरं’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे० .. नियतो सम्बोधि-परायनो ति ।

10

१५. होतित्वथागतोसुत्तं

१५. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘होति तथागतो परं मरणा’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ..पे० . नियतो सम्बोधि-परायनो ति ।

15

१६. नहोतित्वथागतोसुत्तं

१६. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘न होति तथागतो परं मरणा’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... नियतो सम्बोधि-परायनो ति ।

20

१७. होतिचनचहोतित्वथागतोसुत्तं

१७. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘होति च न च होति तथागतो परं मरणा,’” ति ?

B. 177

R. 216

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा . पे०.. नियतो सम्बोधि-
परायनो ति ।

१८ नेवहोतिननहोतितथागतोसुत्तं

१८ सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि
उपादाय, कि अभिनिविस्स एव दिट्ठि उप्पज्जति – ‘नेव होति न न होति
५ तथागतो परं मरणा’” ति ?

भगवम्म लका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूप उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एव
दिट्ठि उप्पज्जति – नेव होति, न न होति तथागतो पर मरणा ति . पे० ।
तं कि मञ्जस्थ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?
१० “अनिच्चं, भन्ते” .. पे०... विपरिणामधम्मं, अपि नु त अनु-
पादाय एव दिट्ठि उप्पज्जेय्य – नेव होति न न होति तथागतो पर
मरणा ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“यम्पिदं दिट्ठुं सुतं मुतं विच्छातं पतं परियेसितं अनुविचरित
१५ मनसा तं पि निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्मं, अपि नु त अनुपादाय
२० एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – ‘नेव होति न न होति तथागतो पर मरणा’” ति ?
“नो हेतं, भन्ते” ।

“यतो च^१ खो, भिक्खवे, अरियसावकास्स इमेसु च^२ ठानेसु कह्वा
पहीना होति, दुक्खे पिस्स कह्वा पहीना होति, दुक्खसमुदये पिस्स कह्वा
पहीना होति, दुक्खनिरोधे पिस्स कह्वा पहीना होति, दुक्खनिरोध-
२५ गामिनिया पटिपदाय पिस्स कह्वा पहीना होति – अयं वुच्चति, भिक्खवे,
अरियसावको सोतापन्नो अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो” ति ।
अट्टारसवेद्याकरणं निहित^३ ।

सोतापत्तिवग्गो^१ ।

१. सी०, म० पोत्थकेसु नर्थि । २. छसु – सी०, स्या०, रो० । ३-३ सोतापन्नो
(सोतापन्ना – सी०) अरियसावकाभवयोनि अट्टारससुत्तत्त निहित – सी०, रो० ।

तस्युद्धानं^१

वातं एतं^२ मम^३, सो अत्ता नो च मे सिया ।
 नस्थि करोतो हेतु^४ च^५, महादिष्टेन^६ अटुमं ॥
 सस्सतो लोको च^७, असस्सतो च अन्तवा च ।
 अनन्तवा च तं जीवं तं सरीर ति ।
 अञ्जनं जीवं अञ्जनं सरीरं ति च ॥
 होति तथागतो परं मरणा ति ।
 न होति तथागतो परं मरणा ति ।
 नेव होति न न होति तथागतो पर मरणा ति ॥

B 178,
R 217

5

१६. वातसुक्तं

१६. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एव दिष्टि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति, १० न नज्जो सन्दन्ति, न गविभनियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया^८ उदेन्ति त्रा अपेन्ति वा, एसिकद्वायिद्विता’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे० .. ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एव दिष्टि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति . पे०... एसिकद्वायिद्विता’ ति । १५ वेदनाय सति .. पे० सञ्ज्ञाय सति. पे० . सञ्चारेषु सति . विज्ञाणे सति, विज्ञाण उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एव दिष्टि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति . पे०. एसिकद्वायिद्विता’ ति । तं कि मञ्जनथ, भिक्खवे, रूपं निच्च वा अनिच्चं वा’ ति ?

“अनिच्च, भन्ते” ..पे० . विपरिणामधम्म, अपि नु तं अनुपादाय २० R. 218 एव दिष्टि उप्पज्जेय्य – न वाता वायन्ति .. पे० .. एसिकद्वायिद्विता ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, दुखे सति, दुख उपादाय, दुखं अभिनिविस्स एव दिष्टि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति . पे०.. एसिकद्वा-

१. उद्दतमभवति – रो०, उद्दान भवति – सी०, एत्य स्यां पीत्यके उद्दानपाठो न विज्जति । २-२. एतम्मं – रो० । ३-३ हेतुच्य – ती० । ४ महादिष्टेन च – सी०, रो० । ५ नी० पीत्यके नहिं । ६ चन्द्रिमसुरिया – रो०, म० ।

यिद्विता' ति । वेदना .. सञ्ज्ञा ... सह्वारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा" ति ?

"अनिच्चं, भन्ते" .. पे० . विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिद्वि उपज्जेय्य - न वाता वायन्ति . पे०.. एसिकट्टायिद्विता ति ?

५ "नो हेतं, भन्ते" ।

"इति खो, भिक्खवे, दुक्खे सति, दुक्खं उपादाय, दुक्खं अभिनिविस्स एव दिद्वि उपज्जेय्य - 'न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गविभनियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसिकट्टायिद्विता'" ति ।

B. 179

२०-३५ (पुरिमवग्गे विषय अहारस वेयाकरणानि वित्थारेत्वबानी ति ।)

३६. नेवहोतिननहोतिसुतं

१० ३६. सावत्थिनिदान । "किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिद्वि उपज्जति - 'नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा'" ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे०... ।

"रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एव १५ दिद्वि उपज्जति - 'नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा' ति । वेदनाय सति ... सञ्ज्ञाय सति ... सह्वारेसु सति .. विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिद्वि उपज्जति - 'नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा' ति । ते कि मञ्जस्य, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा" ति ?

२० "अनिच्चं, भन्ते" .. पे०. विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिद्वि उपज्जेय्य - नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति ?

"नो हेतं, भन्ते" ।

"इति खो, भिक्खवे, दुक्खे सति, दुक्खं उपादाय, दुक्खं अभिनिविस्स एवं दिद्वि उपज्जति - 'नेव होति न न होति तथागतो परं २५ मरणा'" ति ।

"वेदना .. सञ्ज्ञा ... सह्वारा .. विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा" ति ?

१. उपज्जति - सी०, स्या०, रो० ।

“अनिच्चं, भन्ते” . पे० .. विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिद्धि उप्पज्जेय्य – नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, दुक्खे सति, दुक्खं उपादाय दुक्खं अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘नेव होति न न होति तथागतो परं ५ मरणा’ ति ।

३७. रूपीअत्तासुतं

३७. सावत्थिनिदानं । “किर्स्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘रूपी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’” ति ?

R. 219

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा .. पे०.. ।

10

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूप उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘रूपी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’ ति । वेदनाय सति .. पे०.. सञ्ज्ञाय सति सञ्चारेषु सति .. विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘रूपी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’ ति । त कि मञ्जथ, भिक्खवे, रूप निच्च वा अनिच्चं वा” ति ?

15 B. 180

“अनिच्चं, भन्ते” . पे०. विपरिणामधम्म, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिद्धि उप्पज्जेय्य – रूपी अत्ता होति अरोगो परं मरणा ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

इति खो, भिक्खवे, दुक्खे सति, दुक्खं उपादाय, दुक्खं अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – रूपी अत्ता होति अरोगो परं मरणा ति ? वेदना . पे० .. ।

“नो हेतं, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, दुक्खे सति, दुक्खं उपादाय, दुक्खं अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘रूपी अत्ता होति अरोगो परं 25 मरणा’” ति ।

३८ अरूपीअत्तासुतं

३८ सावत्थिनिदान । “किर्स्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिद्धि उप्पज्जति – ‘अरूपी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’” ति ? (पेय्यालो)

25

३६. रूपीचअरूपीचअत्तासुतं

३६. सावत्थ्यनिदानं । “रूपी च अरूपी च अत्ता होति अरोगो परं मरणा” ति ।

४०. नेवरूपीनारूपीअत्तासुतं

४०. “नेव रूपी नारूपी अत्ता होति अरोगो परं मरणा” ति ।

४१. एकन्तसुखीसुतं

४१. “एकन्तमुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा” ति ।

४२. एकन्तदुखीसुतं

४२. “एकन्तदुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा” ति ।

४३. सुखदुखीसुतं

४३. “सुखदुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा” ति ।

४४. अदुखमसुखीसुतं

B. 181 ४४. “अदुखमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा” ति ?

भगवमूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एव १० दिट्ठि उपज्जति – ‘अदुखमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’ ति वेदनाय सति ... सञ्ज्ञाय सति .. सङ्घारेसु सति ... विज्ञाणे सति विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उपज्जति – ‘अदुखमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’ ति । तं किं मञ्जश्च भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

१५ “अनिच्चं, भन्ते” .. पे०... विपरिणामधम्म, अपि नु तं अनु- पादाय एवं दिट्ठि उपज्जेय्य – अदुखमसुखी अत्ता होति अरोगं परं मरणा ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, दुक्खे सति, दुक्खं उपादाय, दुक्खं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘अदुक्खमसुखी अत्ता होति, अरोगो परं मरणा’ ति । वेदना सञ्चा ... सञ्चारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे०.. विपरिणामधम्म, अपि नु तं अनु- ५ पादाय एव दिट्ठि उप्पज्जेय्य – अदुक्खमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, दुक्खे सति, दुक्खं उपादाय, दुक्खं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘अदुक्खमसुखी अत्ता होति अरोगो परं १० मरणा’ ति । (दुतियपेद्यालो)

दुतियगमनवग्गो ।

तत्सुद्धान

वातं एतं^१ मम^२, सो अत्ता नो च मे सिया ।

नत्थि करोतो हेतु^३ च^४, महादिट्ठेन अद्भुमं ॥

सस्सतो असस्सतो चेव, अन्तानन्तवा^५ च वुच्चति ।

तं जीवं अब्जं जीव च, तथागतेन चत्तारो ॥

R. 221

15

रूपी अत्ता होति अरूपी च अत्ता होति ।

रूपी च अरूपी च अत्ता होति ॥

नेव रूपी नारूपी अत्ता होति ।

एकन्तसुखी अत्ता होति ॥

एकन्तदुक्खी अत्ता होति ।

सुखदुक्खी अत्ता होति ॥

अदुक्खमसुखी अत्ता होति ।

अरोगो परं मरणा ति ।

इमे छब्बीसति सुत्ता, दुतियवारेन देसिता ॥

20

— :o: —

४५. नवात्सुतं

४५. सावत्थिनिदानं । “किर्स्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि २५ B 182 उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति,

^१ एतम्मम – रो० एत मम – सी० । ^२ हेतुयो – सी०, हेतुया – रो० ।

^३ अन्तानन्ता च – सी०, अन्तानन्ता च – रो० । * एत्य स्मा० पौत्रके उद्धानपाठो नत्थि ।

न नज्जो सन्दन्ति, न गविभनियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसिकट्टायिद्विता’’ ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ...पे० .. ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एव

५ दिट्ठि उप्पज्जति – न वाता वायन्ति ... पे०.... वेदनाय सति . सञ्जाय सति ... सङ्घारेसु सति ... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – न वाता वायन्ति ... पे०.. एसि-कट्टायिद्विता ति । तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, रूपं निच्च वा अनिच्चं वा” ति ?

१० “अनिच्चं, भन्ते” ...पे०.. विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – न वाता वायन्ति ... पे०.. एसिकट्टायिद्विता ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, यदनिच्चं तं दुक्खं । तर्स्मि सति, तद्दु-पादाय, एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति,

१५ न गविभनियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसि-कट्टायिद्विता’ ति । वेदना ... सञ्जा .. सङ्घारा . विज्ञाणं निच्च वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ...पे०.. विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – न वाता वायन्ति ...पे०.. एसिकट्टायिद्विता ति ?

२० “नो हेतं, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, यदनिच्चं तं दुक्खं । तर्स्मि सति, तद्दु-पादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जति – न वाता वायन्ति ... पे०.. एसिकट्ट-यिद्विता” ति ।

४६-४६. (दुतियवग्गे विय चतुर्वीसति सुत्तानि पूरेतब्बानि)

७०. अदुक्खमसुखीसुत्तं

७०. सावत्थिनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘अदुक्खमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ..पे०... ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘अदुक्खमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’ ति । वेदनाय सति ... पे०... सञ्चाय सति ... सङ्घारेसु सति . विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘अदुक्खमसुखी अत्ता होति, अरोगो परं मरणा’ ति । तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, रूप निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे०... विपरिणामधम्मं, अपि नु त अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – अदुक्खमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, यदनिच्चं तं दुक्ख । तर्स्मि सति, तदुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘अदुक्खमसुखी अत्ता होति, अरोगो परं मरणा’ ति । वेदना ... सञ्चा ... सङ्घारा .. विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” .. पे० विपरिणामधम्मं, अपि नु तं अनुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जेय्य – अदुक्खमसुखी अत्ता होति, अरोगो परं मरणा ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

“इति खो, भिक्खवे, यदनिच्चं तं दुक्खं । तर्स्मि सति तदुपादाय एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘अदुक्खमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’ ति । (ततिथपेयालो)

ततिथगमनवग्गो ।

—:०:—

७१. नवात्सुतं

७१. सावत्थिनिदानं । “किस्मि नु खो, भिक्खवे, सति कि उपादाय, कि अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गविभनियो विजायन्ति, न चन्द्रिमसुरिया उदेन्ति वा अपेन्ति वा एसिकट्टायिद्विता’” ति ?

भगवम्मूलका नो, भन्ते, धम्मा ... पे०.. ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति पे०.. एसिकट्टायिद्विता’ ति । वेदनाय सति . पे०.. सञ्चाय सति . सङ्घारेसु सति ... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति – ‘न वाता वायन्ति ... पे०... एसिकट्टायिद्विता’ ति । तं कि मञ्जाथ, भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

B. 183

10

15

R. 223

20

25

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं, दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुख, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुखं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्थितुं -

B 184 ५ ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्ज्ञा . सङ्घारा . विज्ञाण निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

10 “यं पनानिच्चं, दुखं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुखं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुखं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्थितुं -
‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

15 “तस्मातिह, भिक्खवे, य किञ्चित् रूपं अतीतानागतपच्चुप्पश्च अज्ज्ञतं वा बहिद्वा वा, ओळारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीत वा य द्वूरे सन्तिके वा, सब्बं रूपं – ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूत सम्पर्ज्ञाय दट्टब्ब । या काचि वेदना या काचि सञ्ज्ञा .. ये केचि सङ्घारा . यं किञ्चित् विज्ञाणं अतीतानागत-

20 पच्चुप्पश्च अज्ज्ञतं वा बहिद्वा वा ओळारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीतं वा यं द्वूरे सन्तिके वा, सब्बं विज्ञाणं – ‘नेतं मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेतं यथाभूतं सम्पर्ज्ञाय दट्टब्बं । एवं परसं ... पे०... नापरं इत्थत्ताया ति पजाताती’ति ।

७२-८५. (दुतियवग्गे विय चतुर्वीशति सुज्ञानि प्रतेष्वान्ति)

६६. अदुखमसुखीसुतं

६६. सावित्यनिदानं । “किस्म नु खो, भिक्खवे, सति, कि

25 उपादाय, कि अभिनिविस्स एव दिट्ठि उपजज्ञति – ‘अदुखमसुखी अत्ता होति, अरोगो परं मरणा’” ति ?

भगवम्भूतका नो, भन्ते, धम्मा ... पे० .. ।

“रूपे खो, भिक्खवे, सति, रूपं उपादाय, रूपं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उपज्जति – ‘अदुखमसुखी अत्ता होति, अरोगो परं मरणा’ ति । वेदनाय सति ... सञ्चाय सति . सङ्घारेसु सति ... विज्ञाणे सति, विज्ञाणं उपादाय, विज्ञाणं अभिनिविस्स एवं दिट्ठि उपज्जति – ‘अदुखमसुखी अत्ता होति अरोगो परं मरणा’ ति । तं कि मञ्जथ, ५ R.224 भिक्खवे, रूपं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्म, कल्ल नु तं समनुपस्थितु – १० एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता” ति ?

“नो हेतं, भन्ते” ।

“वेदना ... सञ्चाय ... सङ्घारा ... विज्ञाणं निच्चं वा अनिच्चं वा” ति ?

“अनिच्चं, भन्ते” ।

15

“यं पनानिच्चं दुक्खं वा तं सुखं वा” ति ?

“दुक्खं, भन्ते” ।

“यं पनानिच्चं दुक्खं विपरिणामधम्म, कल्ल नु तं समनु-पस्थितु – ‘एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ ति ?

“नो हेत, भन्ते” ।

20

“तस्मातिह, भिक्खवे, य किञ्चिच रूप अतीतानागतपच्चुप्पन्नं अज्ञत्तं वा वहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुम वा हीन वा पणीतं वा यं दूरे सन्ति के वा, सब्बं रूपं – ‘नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेत यथाभूत सम्मपञ्चाय दट्टव्व । या काचि वेदना .. या काचि सञ्चा ये केचि सङ्घारा य किञ्चिच विज्ञाणं अतीतानागत-पच्चुप्पन्नं अज्ञत्तं वा वहिद्वा वा ओलारिकं वा सुखुमं वा हीनं वा पणीत वा य दूरे सन्ति के वा, सब्बं विज्ञाण – ‘नेत मम, नेसोहमस्मि, न मेसो अत्ता’ ति एवमेत यथाभूतं सम्मपञ्चाय दट्टव्व ।

25

“एवं पसं, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको रूपस्मि पि निव्वन्दति, वेदनाय पि निव्वन्दति, सञ्चाय पि निव्वन्दति, सङ्घारेसु पि ३० निव्वन्दति, विज्ञाणस्मि पि निव्वन्दति । निव्वन्दं विरजति; विरागा

विमुच्चति । विमुत्तस्मि विमुत्तमिति ज्ञाणं होति । ‘खीणा जाति,
वुसित ब्रह्मचरियं, कतं करणीय, नापरं इत्थत्ताया’ ति पजानाती’ ति ।
चतुर्थगमनवग्नो ।

पुरिमगमने अद्वारस वेद्याकरणा ।

5

द्वितियगमने छद्वीसं वित्थारेतद्वानि ॥

ततियगमने छद्वीसं वित्थारेतद्वानि ।

चतुर्थगमने छद्वीसं वित्थारेतद्वानि ॥

द्विद्वित्युत्तं समक्षं

— :o: —

२५. ओककन्तसंयुतं

१. चक्खुसुतं

१. सावर्त्थनिदानं । “चक्खु, भिक्खवे, अनिच्चं विपरिणामि^१ अञ्जनाथाभावि; सोतं अनिच्चं विपरिणामि अञ्जनाथाभावि; धानं अनिच्चं विपरिणामि अञ्जनाथाभावि, जिव्हा अनिच्चा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी, कायो अनिच्चो विपरिणामि अञ्जनाथाभावि, मनो अनिच्चो विपरिणामी अञ्जनाथाभावी । यो, भिक्खवे, इमे धर्मे एवं सद्गृहति अधिमुच्चति — अयं वुच्चति सद्गानुसारी, ओककन्तो सम्मत्त-नियामं, सप्तुरिसभूमि ओककन्तो, वीतिवत्तो पुथुज्जनभूमि; अभब्बो तं कम्मं कातुं यं कम्मं कत्वा निरयं वा तिरच्छानयोनि वा पेत्तिविसयं वा उपपज्जेय्य^२; अभब्बो च^३ ताव कालं कातुं याव न सोतापत्तिफलं सच्छिकरोति ।

B. 186,
R. 225

ओककन्तो
सद्गृहति

“यस्स खो, भिक्खवे, इमे धर्मा एवं पञ्चाय मत्तसो निज्ज्ञानं खमन्ति, अयं वुच्चति — ‘धर्मानुसारी, ओककन्तो सम्मत्तनियामं, सप्तुरिस-भूमि ओककन्तो, वीतिवत्तो पुथुज्जनभूमि; अभब्बो तं कम्मं कातुं यं कम्मं कत्वा निरय वा तिरच्छानयोनि वा पेत्तिविसय वा उपपज्जेय्य; अभब्बो च ताव काल कातुं याव न सोतापत्तिफलं सच्छिकरोति । यो, भिक्खवे, इमे धर्मे एवं पजानाति^४ एव पस्सति, अयं वुच्चति — ‘सोतापन्नो अविनिपातधर्मो नियतो सम्बोधिपरायनो’ ति ।

10

धर्मानुसारी

15

२. रूपसुतं

२. सावर्त्थनिदानं । “रूपा, भिक्खवे, अनिच्चा विपरिणामिनो अञ्जनाथाभाविनो; सद्गा अनिच्चा विपरिणामिनो अञ्जनाथाभाविनो; गन्धा अनिच्चा विपरिणामिनो अञ्जनाथाभाविनो; रसा अनिच्चा विपरिणामिनो अञ्जनाथाभाविनो, फोटुब्बा अनिच्चा विपरिणामिनो अञ्जनाथाभाविनो; धर्मा अनिच्चा विपरिणामिनो अञ्जनाथाभाविनो । यो, भिक्खवे, इमे धर्मे एवं सद्गृहति अधिमुच्चति, अयं वुच्चति — सद्गानु-सारी, ओककन्तो सम्मत्तनियामं, सप्तुरिसभूमि ओककन्तो, वीतिवत्तो

20

R. 226

^१ विपरिणामि — सी०, स्या०, रो० । ^२ उपपज्जेय्य — सी०, रो० । ^३ व — स्या० ।

^४ जानाति — सी०, स्या०, रो० ।

B. 187

पुथुज्जनभूमि; अभब्बो त कम्मं कातुं य कम्मं कत्वा निरयं वा तिरच्छान्-
योर्नि वा पेत्तिविसयं वा उपणज्जेय्य, अभब्बो च ताव कालं कातु
याव न सोतापत्तिफलं सच्छिकरोति ।

“यस्स खो, भिक्खवे, इमे धम्मा एवं पञ्जाय मत्तसो निज्ज्ञानं
५ खमन्ति, अयं वुच्चति – ‘धम्मानुसारी, ओक्कल्तो सम्मतनियामं, सप्तु-
रिसभूमि ओक्कल्तो, वीतिवत्तो पुथुज्जनभूमि; अभब्बो तं कम्मं कातुं
यं कम्मं कत्वा निरयं वा तिरच्छानयोर्नि वा पेत्तिविसयं वा उपणज्जेय्य;
अभब्बो च ताव कालं कातुं याव न सोतापत्तिफलं सच्छिकरोति । योः
१० भिक्खवे, इमे धम्मे एवं पजानाति एवं पस्सति, अयं वुच्चति – ‘सोतापन्नो
अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो’” ति ।

३. विज्ञाणसुत्तं

३. सावत्थिनिदानं । “चक्रखुविज्ञाणं, भिक्खवे, अनिच्चं
विपरिणामि अञ्जनथाभावि; सोतविज्ञाणं ... धानविज्ञाणं ...
जिङ्हाविज्ञाणं ... कायविज्ञाणं ... मनोविज्ञाणं अनिच्चं विपरि-
णामि अञ्जनथाभावि । यो भिक्खवे ... पे० .. सम्बोधिपरायनो” ति ।

४. सम्पत्ससुत्तं

१५ ४. सावत्थिनिदानं । “चक्रखुसम्पत्स्सो, भिक्खवे, अनिच्चो
विपरिणामी अञ्जनथाभावी; सोतसम्पत्स्सो ... धानसम्पत्स्सो ... जिङ्हा-
सम्पत्स्सो ... कायसम्पत्स्सो .. मनोसम्पत्स्सो अनिच्चो विपरिणामी
अञ्जनथाभावी । यो, भिक्खवे, इमे धम्मे एवं सद्गृहति अधिमुच्चति,
अयं वुच्चति ‘सद्गानुसारी ... पे०... सम्बोधिपरायनो’” ति ।

५. सम्पत्सजासुत्तं

२० ५. सावत्थिनिदानं । “चक्रखुसम्पत्सजा, भिक्खवेऽ, वेदना ..
अनिच्चा, विपरिणामी अञ्जनथाभावी, सोतसम्पत्सजा वेदना ... पे०...
धानसम्पत्सजा वेदना .. पे० .. जिङ्हासम्पत्सजा वेदना ... पे०... काय-
सम्पत्सजा वेदना... पे०... मनोसम्पत्सजा वेदना, अनिच्चा; विपरिणामी
अञ्जनथाभावी । यो, भिक्खवे, इमे धम्मे एव सद्गृहति अधिमुच्चति, अय-
२५ वुच्चति ‘सद्गानुसारी ... पे०... सम्बोधिपरायनो’” ति ।

६. रूपसञ्ज्ञासुत्तं

६. सावत्थिनिदान । “रूपसञ्ज्ञा, भिक्खवे, अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी; सद्गृहसञ्ज्ञा ... गन्धसञ्ज्ञा ... रससञ्ज्ञा ... फोटुब्बसञ्ज्ञा ... धम्मसञ्ज्ञा अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी । यो, भिक्खवे, इमे धम्मे एव सद्गृहति अधिमुच्चति, अयं वुच्चति ‘सद्गृहानुसारी .. पे० .. सम्बोधिपरायनो’” ति ।

B 188-
R. 227

5

७. रूपसञ्चेतनासुत्तं

७. सावत्थिनिदान । “रूपसञ्चेतना, भिक्खवे, अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी; सद्गृहसञ्चेतना ... गन्धसञ्चेतना .. रससञ्चेतना ... फोटुब्बसञ्चेतना .. धम्मसञ्चेतना अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी । यो, भिक्खवे, इमे धम्मे एवं सद्गृहति अधिमुच्चति, अयं वुच्चति ‘सद्गृहानुसारी ... पे० ... सम्बोधिपरायनो’” ति ।

10

८. रूपतण्हासुत्तं

८. सावत्थिनिदान । “रूपतण्हा, भिक्खवे, अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी; सद्गृहतण्हा ... गन्धतण्हा ... रसतण्हा.... फोटुब्बतण्हा ... धम्मतण्हा अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी । यो, भिक्खवे, इमे धम्मे एवं सद्गृहति अधिमुच्चति, अयं वुच्चति ‘सद्गृहानुसारी .. पे० ... सम्बोधिपरायनो’” ति ।

15

९. पठवीधानुसुत्तं

९. सावत्थिनिदान । “पठवीधानु, भिक्खवे, अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी, आपोधानु ... तेजोधानु ... वायोधानु ... आकासधानु ... विज्ञाणधानु” अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी । यो, भिक्खवे, इमे धम्मे एवं सद्गृहति अधिमुच्चति, अयं वुच्चति ‘सद्गृहानुसारी .. पे० ... सम्बोधिपरायनो’” ति ।

20

१०. खन्धसुत्तं

१०. सावत्थिनिदान । “रूपं, भिक्खवे, अनिच्छं विपरिणामि अञ्जनाथाभावि; वेदना अनिच्छा विपरिणामी अञ्जनाथाभावी; सञ्ज्ञा

१. दो० पोत्थके नत्यि ।

स० २-५६

B 189

R 228

१ सद्वारा अनिच्चा विपरिणामिनो अब्जाथाभाविनो, विभजाणं
अनिच्च विपरिणामि अब्जाथाभावि । यो, भिक्खवे, इमे धम्मे एव
सद्वहति अधिमुच्चति, अयं वुच्चति सद्वानुसारी, ओक्कन्तो सम्मत-
नियाम, सप्तुरिसभूमि ओक्कन्तो, वीतिवत्तो पुथुज्जनभूमि, अभब्बो त
५ कम्मं कातु य कम्मं कत्वा निरय वा तिरच्छानयोनि वा पेत्तिविसयं वा
उपपज्जेय्य, अभब्बो च ताव काल कातु याव न सोतापत्तिफलं सच्छ-
करोति । यस्स खो, भिक्खवे, इमे धम्मा' एवं पञ्जाय मत्तसो निजङ्गान
खमन्ति, अयं वुच्चति धम्मानुसारी, ओक्कन्तो सम्मतनियाम, सप्तु-
रिसभूमि ओक्कन्तो, वीतिवत्तो पुथुज्जनभूमि, अभब्बो तं कम्म कातु
१० यं कम्म कत्वा निरयं वा तिरच्छानयोनि वा पेत्तिविसयं वा उपपज्जेय्य,
अभब्बो च ताव कालं कातु याव न सोतापत्तिफलं सच्छकरोति । यो,
भिक्खवे, इमे धम्मे एवं पज्जानाति एवं पस्सति, अयं वुच्चति 'सोतापन्नो
अविनिपातधम्मो नियतो सम्बोधिपरायनो'" ति ।

ओककन्तसंयुक्तं समत् ।

तत्त्वज्ञान

चक्रस्त रूपं च विज्ञाण, फस्सो च वेदनाय च ।

१५ सञ्जा च चेतना तण्हा, धातु^२ खन्धेन^२ ते दसा ति ॥

२६. उप्पादसंयुतं

१. चकखुसुत्तं

१. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, चकखुस्स उप्पादो ठिति अभिनिब्बति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगान ठिति, जरा-मरणस्स पातुभावो । यो सोतस्स उप्पादो ठिति . पे०... यो धानस्स उप्पादो ठिति .. यो जिब्हाय उप्पादो ठिति ... यो कायस्स उप्पादो ठिति ... यो मनस्स उप्पादो ठिति अभिनिब्बति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगान ठिति, जरामरणस्स पातुभावो । यो च, भिक्खवे, चकखुस्स निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो”, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगान वूपसमो, जरामरणस्स अत्थङ्गमो । यो सोतस्स निरोधो ... पे०... यो धानस्स निरोधो ... यो जिब्हाय निरोधो .. यो कायस्स निरोधो .. यो मनस्स निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगान वूपसमो, जरामरणस्स अत्थङ्गमो” ति ।

B 190

5 R 229

10

२. रूपसुत्तं

२. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, रूपानं उप्पादो ठिति अभिनिब्बति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगान ठिति, जरामरणस्स पातुभावो । यो सहानं ... यो गन्धानं ... यो रसानं .. यो फोट्टब्बानं ... यो धम्मानं उप्पादो ठिति अभिनिब्बति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगान ठिति, जरामरणस्स पातुभावो । यो च खो, भिक्खवे, रूपानं निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगान वूपसमो, जरामरणस्स अत्थङ्गमो । यो सहानं ... यो गन्धान .. यो रसानं .. यो फोट्टब्बानं ... यो धम्मानं निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगान वूपसमो, जरामरणस्स अत्थङ्गमो” ति ।

15

20

३. विज्ञाणसुत्तं

३. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, चकखुविज्ञाणस्स उप्पादो ठिति ..पे०... जरामरणस्स पातुभावो ..पे०... यो मनो-विज्ञाणस्स उप्पादो ठिति ...पे०... जरामरणस्स पातुभावो । यो च

B 191

१. अत्थगमो—सी०, ०० ।

खो, भिक्खवे, चक्रवृविज्ञाणस्स निरोधो ... पे०... जरामरणस्स अत्यङ्गमो ... पे०... यो मनोविज्ञाणस्स निरोधो ... पे०... जरामरणस्स अत्यङ्गमो” ति ।

४. सम्फस्सस्सुतं

R. 230

४. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, चक्रवृसम्फस्सस्स
५ उप्पादो ठिति ... पे०... जरामरणस्स पातुभावो ... पे०... यो मनो-
सम्फस्सस्स उप्पादो ठिति ... पे०... जरामरणस्स पातुभावो । यो च खो,
भिक्खवे, चक्रवृसम्फस्सस्स निरोधो ... पे०... जरामरणस्स अत्यङ्गमो
... पे०... यो मनोसम्फस्सस्स निरोधो ... पे०... जरामरणस्स अत्यङ्गमो” ति ।

५. सम्फस्सजसुतं

- १० ५. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, चक्रवृसम्फस्सजाय-
वेदनाय उप्पादो ठिति ... पे०... जरामरणस्स पातुभावो ... पे०... यो मनो-
सम्फस्सजाय वेदनाय उप्पादो ठिति ... पे०... जरामरणस्स पातुभावो ।
यो च खो, भिक्खवे, चक्रवृसम्फस्सजाय वेदनाय निरोधो वूपसमो ... पे०...
जरामरणस्स अत्यङ्गमो ... पे०... यो मनोसम्फस्सजाय वेदनाय निरोधो
१५ वूपसमो अत्यङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगानं वूपसमो, जरामरणस्स
अत्यङ्गमो” ति ।

६. सञ्ज्ञासुतं

६. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, रूपसञ्ज्ञाय उप्पादो
ठिति ... पे०... जरामरणस्स पातुभावो ... पे०... यो धम्मसञ्ज्ञाय उप्पादो
ठिति अभिनिब्बति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगानं ठिति, जरा-
२० मरणस्स पातुभावो । यो च खो, भिक्खवे, रूपसञ्ज्ञाय निरोधो ... पे०...
जरामरणस्स अत्यङ्गमो ... पे०... यो धम्मसञ्ज्ञाय निरोधो वूपसमो
अत्यङ्गमो; दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगानं वूपसमो, जरामरणस्स
अत्यङ्गमो” ति ।

७. सञ्चेतनासुत्तं

७. सावथिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, रूपसञ्चेतनाय उप्पादो ठिति ... पे०... जरामरणस्स पातुभावो ... पे०... यो धम्मसञ्चेतनाय उप्पादो ठिति अभिनिव्वत्ति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगानं ठिति, जरामरणस्स पातुभावो । यो च खो, भिक्खवे, रूपसञ्चेतनाय निरोधो ... पे०... जरामरणस्स अत्थङ्गमो ... पे०... यो धम्मसञ्चेतनाय ५ निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगानं वूपसमो, जरामरणस्स अत्थङ्गमो” ति ।

B. 192

८. तण्हासुत्तं

८. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, रूपतण्हाय उप्पादो ठिति ... पे०... जरामरणस्स पातुभावो ... पे०... यो धम्मतण्हाय उप्पादो ठिति अभिनिव्वत्ति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगानं ठिति, जरा- १० मरणस्स पातुभावो । यो च खो, भिक्खवे, रूपतण्हाय निरोधो .. पे०... जरामरणस्स अत्थङ्गमो .. पे०... यो धम्मतण्हाय निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगानं वूपसमो, जरामरणस्स अत्थङ्गमो” ति ।

R. 231

९. धातुसुत्तं

९. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, पठबीधातुया उप्पादो १५ ठिति अभिनिव्वत्ति पातुभावो .. पे०.. जरामरणस्स पातुभावो; यो आपोधातुया यो तेजोधातुया .. यो वायोधातुया ... यो आकासधातुया . यो विज्ञाणधातुया उप्पादो ठिति अभिनिव्वत्ति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगान ठिति, जरामरणस्स पातुभावो । यो च खो, भिक्खवे, पठबीधातुया निरोधो .. पे०... जरामरणस्स अत्थङ्गमो; यो आपो- २० धातुया निरोधो यो तेजोधातुया निरोधो .. यो वायोधातुया निरोधो यो आकासधातुया निरोधो यो विज्ञाणधातुया निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगानं वूपसमो, जरामरणस्स अत्थङ्गमो” ति ।

१०. खन्धसुत्तं

B. 193

१०. सावत्थिनिदानं । “यो खो, भिक्खवे, रूपस्स उप्पादो ठिति अभिनिव्वत्ति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, रोगान ठिति, जरा-मरणस्स पातुभावो । यो वेदनाय .. यो सञ्जाय यो सङ्खारान यो विज्ञाणस्स उप्पादो ठिति अभिनिव्वत्ति पातुभावो, दुक्खस्सेसो उप्पादो, ५ रोगान ठिति, जरा-मरणस्स पातुभावो । यो च खो, भिक्खवे, रूपस्स निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो, दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगान वूपसमो, जरा-मरणस्स अत्थङ्गमो । यो वेदनाय .. यो सञ्जाय . यो सङ्खारान . यो विज्ञाणस्स निरोधो वूपसमो अत्थङ्गमो दुक्खस्सेसो निरोधो, रोगान वूपसमो, जरा-मरणस्स अत्थङ्गमो” ति ।

उप्पादसयुक्त समत्त ।

तस्मुद्दानं

- १० चक्रखु रूप च विज्ञाणं, फस्सो च वेदनाय च ।
सञ्जा च चेतना तण्हा, धातु खन्धेन ते दसा ति ॥

२७. किलेससंयुक्तं

१. चक्रबुद्धतं

१. सावत्थ्यनिदानं । “यो, भिक्खवे, चक्रबुद्धिम छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविक्लेसो । यो सोतस्मि छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविक्लेसो । यो धानस्मि छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविक्लेसो । यो कायस्मि छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविक्लेसो । यो मनस्मि छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविक्लेसो । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो इमेसु छसु ठानेसु चेतसो उपविक्लेसो पहीनो होति, नेक्खम्मनिन्न चस्स चित्त होति । नेक्खम्मपरिभावितं चित्तं कम्मनियं खायति अभिज्ञा सच्छकरणीयेसु “धम्मेसू” ति ।

B 194,
R 232

२. रूपसुत्तं

२ सावत्थ्यनिदानं । “यो, भिक्खवे, रूपेसु छन्दरागो, चित्त-
स्सेसो उपविक्लेसो । यो सदेसु ... यो गथेसु ... यो रसेसु ... यो
फोटुब्बेसु ... यो धम्मेसु छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविक्लेसो । यतो खो,
भिक्खवे, भिक्खुनो इमेसु छसु ठानेसु चेतसो उपविक्लेसो पहीनो होति,
नेक्खम्मनिन्न चस्स चित्तं होति । नेक्खम्मपरिभावित चित्त कम्मनियं
खायति अभिज्ञा सच्छकरणीयेसु “धम्मेसू” ति ।

15

३. विज्ञाणसुत्तं

३. सावत्थ्यनिदानं । “यो, भिक्खवे, चक्रबुद्धिज्ञाणस्मि छन्द-
रागो, चित्तस्सेसो उपविक्लेसो । यो सोतविज्ञाणस्मि .. यो धान-
विज्ञाणस्मि .. यो जिव्हाविज्ञाणस्मि .. यो कायविज्ञाणस्मि ...
यो मनोविज्ञाणस्मि छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविक्लेसो । यतो खो,
भिक्खवे, भिक्खुनो इमेसु छसु ठानेसु चेतसो उपविक्लेसो पहीनो होति,
नेक्खम्मनिन्न चस्स चित्तं होति । नेक्खम्मपरिभावित चित्त कम्मनिय
खायति अभिज्ञा सच्छकरणीयेसु “धम्मेसू” ति ।

20
R. 233

१ सत्ति करणियेसु – रो० । २ कम्मनीय – सी० ।

B. 195

४.-सम्फस्ससुत्तं

४. सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, चक्रबुसम्फस्सस्मि छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यो सोतसम्फस्सस्मि .. यो धानसम्फस्सस्मि ... यो जिव्हासम्फस्सस्मि ... यो कायसम्फस्सस्मि यो मनोसम्फस्सस्मि छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यतो खो, भिक्खवे, 5 भिक्खुनो ... पे० .. अभिज्ञा सच्चिकरणीयेसु धर्मेसू” ति ।

५. सम्फस्सजसुत्तं

५. सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, चक्रबुसम्फस्सजाय वेदनाय छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यो सोतसम्फस्सजाय वेदनाय .. यो धानसम्फस्सजाय वेदनाय .. यो जिव्हासम्फस्सजाय वेदनाय .. यो कायसम्फस्सजाय वेदनाय .. यो मनोसम्फस्सजाय वेदनाय छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो .. पे०. 10 अभिज्ञा सच्चिकरणीयेसु धर्मेसू” ति ।

६. सञ्ज्ञासुत्तं

६. सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, रूपसञ्ज्ञाय छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यो सहसञ्ज्ञाय .. यो गन्धसञ्ज्ञाय .. यो रससञ्ज्ञाय .. यो फोटुब्बसञ्ज्ञाय .. यो धर्मसञ्ज्ञाय छन्दरागो 15 चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो .. पे० अभिज्ञा सच्चिकरणीयेसु धर्मेसू” ति ।

७. सञ्चेतनासुत्तं

R. 234

७. सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, रूपसञ्चेतनाय छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यो सहसञ्चेतनाय .. यो गन्धसञ्चेतनाय .. यो रससञ्चेतनाय .. यो फोटुब्बसञ्चेतनाय .. यो धर्मसञ्चेतनाय 20 छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो .. पे०... अभिज्ञा सच्चिकरणीयेसु धर्मेसू” ति ।

८. तण्हासुत्तं

B. 196

८. सावत्थिनिदानं । “यो, भिक्खवे, रूपतण्हाय छन्दरागो, चित्तस्सेसो उपविकलेसो । यो सहतण्हाय .. यो गन्धतण्हाय यो

रसतण्हाय ... यो फोट्टबतण्हाय .. यो धम्मतण्हाय छन्दरागो, चित्त-
स्सेसो उपकिलेसो । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो ... पे० .. अभिज्ञा
सच्छकरणीयेसु धम्मेसू' ति ।

६. धातुसुत्तं

६. सावथिनिदानं । “यो, भिक्खवे, पठवीधातुया’ छन्दरागो,
चित्तस्सेसो उपकिलेसो । यो आपोधातुया यो तेजोधातुया . यो ५
वायोधातुया . यो आकासधातुया .. यो विज्ञाणधातुया छन्दरागो,
चित्तस्सेसो उपकिलेसो । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो इमेसु छ्सु ठानेसु
चेतसो उपकिलेसो पहीनो होति, नेक्खम्मनिन्न चस्स चित्तं होति ।
नेक्खम्मपरिभावितं चित्तं कम्मनिय खायति अभिज्ञा सच्छकरणीयेसु
धम्मेसू” ति ।

10

१०. खन्धसुत्तं

१० सावथिनिदानं । “यो, भिक्खवे, रूपस्मि छन्दरागो,
चित्तस्सेसो उपकिलेसो ... पे०... यो विज्ञाणस्मि छन्दरागो, चित्त-
स्सेसो उपकिलेसो । यतो खो, भिक्खवे, भिक्खुनो इमेसु पञ्चसु ठानेसु
चेतसो उपकिलेसो पहीनो होति, नेक्खम्मनिन्न चस्स चित्तं होति ।
नेक्खम्मपरिभावितं चित्तं कम्मनिय खायति अभिज्ञा सच्छकरणीयेसु १५
धम्मेसू” ति ।

किलेससयुत्तं समत्त ।

तस्मुद्दान

चक्खु रूपं च विज्ञाण, फस्सो च वेदनाय च ।
सञ्ज्ञा च चेतना तण्हा, धातु खन्धेन ते दसा ति ॥

R. 235

— : — : —

१ पठवीधातुया - सी०, म० ।

२८. सारिपुत्तसंयुतं

१. विवेकजसुतं

B. 197

१. एकं समयं आयस्मा सारिपुत्रो^१ सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो पुब्वद्वासमय निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय सावत्थियं पिण्डाय पाविसि । सावत्थिय^२ पिण्डाय चरित्वा पच्छाभत्तं पिण्डपातपटिकक्तो येन अन्धवनं तेनु-
५ पसङ्क्षमि दिवाविहाराय । अन्धवनं अज्ञोगाहेत्वा^३ अञ्जतरस्मि रुक्खमूले दिवाविहारं निसीदि ।

- अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो सायन्हसमय^४ पटिसल्लाना^५ बुद्धितो येन जेतवनं अनाथपिण्डिकस्स आरामो तेनुपसङ्क्षमि । अहसा खो आयस्मा आनन्दो आयस्मन्तं सारिपुत्रं दूरतो व आगच्छत्तं । दिस्त्रिम
१० आयस्मन्तं सारिपुत्रं एतदवोच – “विष्पसन्नानि खो ते, आवुसो सारिपुत्र, इन्द्रियानि; परिसुद्धो मुखवण्णो परियोदातो । कतमेनायस्मा सारिपुत्रो अज्ज विहारेन विहारी” ति ?

- “इद्याहं, आवुसो, विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं^६ उपसमझ
१५ विहरामि । तस्स मध्यं, आवुसो, न एवं होति – ‘अहं पठमं ज्ञानं समा-पज्जामी’ ति वा ‘अहं पठमं ज्ञानं समापन्नो’ ति वा ‘अहं पठमा ज्ञाना बुद्धितो’ ति वा” ति ।

R. 236

- “तथा हि पनायस्मतो सारिपुत्तस्स दीघरतं अहङ्कारमङ्गार-मानानुसया सुसमूहता । तस्मा आयस्मतो सारिपुत्तस्स न एवं होति – ‘अहं पठमं ज्ञानं समापज्जामी’ ति वा ‘अहं पठमं ज्ञानं समापन्नो’ ति वा ‘अहं पठमा ज्ञाना बुद्धितो’ ति वा” ति ।

२. अवितक्कसुतं

२. सावत्थिनिदानं । अहसा खो आयस्मा आनन्दो . पे० आयस्मन्तं सारिपुत्रं एतदवोच – “विष्पसन्नानि खो ते, आवुसो सारिपुत्र,

-
१. सारीपुत्रो – स्या० । २. सावर्त्त्वं – नी०, रो० । ३. अज्ञोगाहेत्वा – नी०, रो० ।
४. सायन्हसमयं – ती०, स्या०, रो० । ५. पटिसल्लाणा – नी०, पटिसल्लाणा – स्या०,
रो० । ६-६. पठमज्ञान – ती०, रो० ।

इन्द्रियानि; परिसुद्धो मुखवण्णो परियोदातो । कतमेनायस्मा सारि-
पुतो अर्ज विहारेन विहासी” ति ?

B. 198

“इधाहं, आवुसो, उपेक्षकविचारानं वूपसमा अज्ञातं सम्प-
सादनं चेतसो एकोदिभाव अवितकं अविचारं समाधिजं पीतिसुखं
दुतियं ज्ञानं उपसम्पञ्ज विहरामि । तस्य मय्यहं, आवुसो, न एवं होति – ५
‘अहं दुतियं ज्ञानं समापञ्जामी’ ति वा ‘अहं दुतियं ज्ञानं समापन्नो’ ति वा
‘अहं दुतिया ज्ञाना वुद्धितो’ ति वा” ति ।

“तथा हि पनायस्मतो सारिपुत्तस्स दीघरत्तं अहङ्कारमभङ्गास-
मानानुसया सुसमूहता । तस्मा आयस्मतो सारिपुत्तस्स न एवं होति –
‘अहं दुतियं ज्ञानं समापञ्जामी’ ति वा ‘अहं दुतियं ज्ञानं समापन्नो’ ति वा १०
‘अहं दुतिया ज्ञाना वुद्धितो’ ति वा” ति ।

३ पीतिसुतं

३. सावत्थिनिदानं । अहसा खो आयस्मा आनन्दो ... पे०...
“विष्पसन्नानि खो ते, आवुसो सारिपुत्त, इन्द्रियानि, परिसुद्धो मुखवण्णो
परियोदातो । कतमेनायस्मा सारिपुत्तो अर्ज विहारेन विहासी” ति ?

“इधाहं, आवुसो, पीतिया च विरागा उपेक्षको च विहासी” सतो १५
च सम्पज्जानो सुखं च कायेन पटिसंवेदेमि, यं त अरिया आचिक्खन्ति
‘उपेक्षको सतिमा सुखविहारी’ ति ततियं^२ ज्ञान^३ उपसम्पञ्ज विहरामि ।
तस्य मय्यहं आवुसो न एवं होति – ‘अहं ततियं ज्ञानं समापञ्जामी’ ति
वा ‘अहं ततियं ज्ञानं समापन्नो’ ति वा ‘अहं ततिया ज्ञाना वुद्धितो’ ति
वा” ति ।

R. 237

“तथा हि पनायस्मतो सारिपुत्तस्स दीघरत्तं अहङ्कारमभङ्गास-
मानानुसया सुसमूहता । तस्मा आयस्मतो सारिपुत्तस्स न एव होति –
‘अहं ततियं ज्ञानं समापञ्जामी’ ति वा ‘अहं ततियं ज्ञानं समापन्नो’ ति
वा ‘अहं ततिया ज्ञाना वुद्धितो’ ति वा” ति ।

20

४ उपेक्षासुतं

४. सावत्थिनिदानं । अहसा खो आयस्मा आनन्दो ... पे०... २५
“विष्पसन्नानि खो ते, आवुसो सारिपुत्त, इन्द्रियानि; परिसुद्धो मुखवण्णो
परियोदातो । कतमेनायस्मा सारिपुत्तो अर्ज विहारेन विहासी” ति ?

१. विहरामि – ती०, स्था०, रो० । २-२ ततियज्ञान – ती०, रो०

B. 199

- “इधाहं, आवुसो, सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना पुब्बेव
सोमनस्सदोमनस्सानं अत्थङ्गमा अदुक्खमसुखं उपेक्खासतिपारिसुद्धि
चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरामि । तस्स मर्यं, आवुसो, न एवं होति -
‘अहं चतुर्थं ज्ञानं समापज्जामी’ ति वा ‘अहं चतुर्थं ज्ञानं समापज्जो’ ति
५ वा ‘अहं चतुर्था ज्ञाना वुट्ठितो’ ति वा” ति ।

“तथा हि पनायस्मतो सारिपुत्रस्स दीघरतं अहङ्कारमञ्जार-
मानानुसया सुसमूहता । तस्मा आयस्मतो सारिपुत्रस्स न एव होति -
‘अहं चतुर्थं ज्ञानं समापज्जामी’ ति वा ‘अहं चतुर्थं ज्ञानं समापज्जो’ ति
वा ‘अहं चतुर्था ज्ञाना वुट्ठितो’ ति वा” ति ।

५. आकासानञ्चायतनसुत्तं

- १० ५. सावत्थिनिदानं । अहसा खो आयस्मा आनन्दो ... ५०..
इधाहं, आवुसो, सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पठिष्ठसञ्ज्ञानं
अत्थङ्गमा नानत्सञ्ज्ञानं अमनसिकारा अनन्तो आकासो ति
आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरामि ... पे०... वुट्ठितो ति वा ति ।

६. विज्ञाणञ्चायतनसुत्तं

६. सावत्थिनिदानं । अहसा खो आयस्मा आनन्दो ... ५०...
१५ इधाहं, आवुसो, सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्कम् विज्ञाण-
ञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरामि ... पे०... वुट्ठितो ति वा ति ।

७. आकिञ्चञ्जायतनसुत्तं

७. सावत्थिनिदानं । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो ... ५०..
इधाहं, आवुसो, सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिक्कम्, नत्य
किञ्ची ति आकिञ्चञ्जायतनं उपसम्पज्ज विहरामि ... पे०... वुट्ठितो
२० ति वा ति ।

८. नेवसञ्ज्ञानासञ्जायतनसुत्तं

८. सावत्थिनिदानं । अथ खो आयस्मा सारिपुत्रो ... पे०...
इधाहं, आवुसो^३, आकिञ्चञ्जायतनं समतिक्कम् नेवसञ्ज्ञानासञ्जा-
यतनं उपसम्पज्ज विहरामि .... पे०. वुट्ठितो ति वा ति ।

१. अनन्तं ० - सी०, स्या०, रो० । २. आवुसो सब्बसो - सी०, रो० ।

६. निरोधसमापत्तिसुत्तं

६. सावत्थनिदानं । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो ... पे०...

“इधाह, आवुसो, सब्बसो नेवसञ्जानानासञ्जायतनं समतिकम्म सञ्जावेदयितनिरोध उपसम्पद्ज विहरामि । तस्स मय्यहं, आवुसो, न एवं होति – ‘अहं सञ्जावेदयितनिरोधं समापज्जामी’ ति वा ‘अहं सञ्जावेदयितनिरोधं समापन्नो’ ति वा ‘अहं सञ्जावेदयितनिरोधा वुद्धितो’ ति ५ वा” ति ।

B. 200

“तथा हि पनायस्मतो सारिपुत्तस्स दीघरत्तं अहङ्कारममङ्कारमानानुसया सुसमूहता । तस्मा आयस्मतो सारिपुत्तस्स न एवं होति – ‘अहं सञ्जावेदयितनिरोधं समापज्जामी’ ति वा ‘अहं सञ्जावेदयितनिरोधं समापन्नो’ ति वा ‘अहं सञ्जावेदयितनिरोधा वुद्धितो’ ति १० वा” ति ।

१०. सूचिमुखीसुत्तं

१०. एकं समयं आयस्मा सारिपुत्तो राजगहे विहरति वेलुवने कलन्दकनिवापे । अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो पुब्बण्हसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय राजगहे^१ पिण्डाय पाविसि । राजगहे सपदानं पिण्डाय चरित्वा त पिण्डपातं अञ्जनतरं कुहुमूलं^२ निस्साय परिभुञ्जति^३ । अथ खो सूचिमुखी^४ परिब्बाजिका^५ येनायस्मा सारिपुत्तो तेनुपसङ्घमि; उपसङ्घमित्वा आयस्मन्तं सारिपुत्तं एतदवोच –

“कि नु खो, समण, अधोमुखो भुञ्जसी” ति ?

“न ख्वाह, भगिनि, अधोमुखो भुञ्जामी” ति ।

“तेन हि, समण, उब्भमुखो भुञ्जसी” ति ?

20

“न ख्वाह, भगिनि, उब्भमुखो भुञ्जामी” ति ।

“तेन हि, समण, दिसामुखो भुञ्जसी” ति ?

R. 239

“न ख्वाह, भगिनि, दिसामुखो भुञ्जामी” ति ।

“तेन हि, समण, विदिसामुखो भुञ्जसी” ति ?

“न ख्वाह, भगिनि, विदिसामुखो भुञ्जामी” ति ।

25

१. राजगह – ती०, स्था० । २. कुहुमूल – म०, कुडु – रो० । ३. भुञ्जति – स्था० ।

४ तुविमुखी – म०, रो० । ५ परिव्वाजका – स्था० ।

“कि नु, समण, अधोमुखो भुञ्जसी” ति इति पुढो समानो ‘न ख्वाहं, भगिनि, अधोमुखो भुञ्जामी’ ति वदेसि । ‘तेन हि, समण, उवभ-
 मुखो भुञ्जसी’ ति इति पुढो समानो ‘न ख्वाहं, भगिनि, उवभमुखो भुञ्जामी’ ति वदेसि । ‘तेन हि, समण, दिसामुखो भुञ्जसी’ ति इति
 ५ पुढो समानो ‘न ख्वाहं, भगिनि, दिसामुखो भुञ्जामी’ ति वदेसि । तेन हि, समण, विदिसामुखो भुञ्जामी’ ति इति पुढो समानो ‘न ख्वाहं,
 B. 201 भगिनि, विदिसामुखो भुञ्जामी’ ति वदेसि । कथञ्चरहि, समण, भुञ्जसी” ति ?

“ये हि केचि, भगिनि, समणनाहृणा वत्थुविज्ञातिरच्छान-
 10 विज्ञाय मिच्छाजीवेन जीविकं कप्पेन्ति, इमे वुच्चन्ति, भगिनि, समण-
 नाहृणा ‘अधोमुखा भुञ्जन्ती’ ति । ये हि केचि, भगिनि, समणनाहृणा
 नक्षत्रत्विज्ञातिरच्छानविज्ञाय मिच्छाजीवेन जीविकं कप्पेन्ति, इमे
 वुच्चन्ति, भगिनि, समणनाहृणा ‘उवभमुखा भुञ्जन्ती’ ति । ये हि केचि,
 भगिनि, समणनाहृणा दूतेव्यपहिणगमनानुयोगाय” मिच्छाजीवेन जीविक
 15 कप्पेन्ति, इमे वुच्चन्ति, भगिनि, समणनाहृणा ‘दिसामुखा भुञ्जन्ती’ ति ।
 ये हि केचि, भगिनि, समणनाहृणा अङ्गविज्ञातिरच्छानविज्ञाय मिच्छा-
 जीवेन जीविकं कप्पेन्ति, इमे वुच्चन्ति, भगिनि, समणनाहृणा ‘विदिसा-
 मुखा भुञ्जन्ती’ ति ।

“सो ख्वाहं, भगिनि, न वत्थुविज्ञातिरच्छानविज्ञाय मिच्छा-
 20 जीवेन जीविकं कप्पेमि, न नक्षत्रत्विज्ञातिरच्छानविज्ञाय मिच्छाजीवेन
 जीविकं कप्पेमि, न दूतेव्यपहिणगमनानुयोगाय मिच्छाजीवेन जीविक
 कप्पेमि, न अङ्गविज्ञातिरच्छानविज्ञाय मिच्छाजीवेन जीविक
 कप्पेमि । धम्मेन भिक्खं परियेसामि, धम्मेन भिक्खं परियेसित्वा
 भुञ्जामी” ति ।

R. 240 25 अथ खो सूचिमुखी परिच्छाजिका राजगहे रथियाय रथिय
 सिङ्घाटकेन सिङ्घाटकं उपसङ्घमित्वा एवमारोचेमि – “अग्निक समणा
 सक्यपुत्तिया आहारं आहारेन्ति; अनवज्जं समणा सक्यपुत्तिया आहारं
 आहारेन्ति । देय समणानं सक्यपुत्तियानं पिण्ड” ति ।

सारिपुत्रनंदयु नमन ।

तस्युद्धानं

*विवेकजं^१ श्रवितवकं^२, पीति उपेक्षा^३ चतुर्थकं^४ ।
आकासञ्चेव विज्ञाणं, आकिञ्चनं नेवसञ्ज्ञना ।
निरोधो^५ नवमो^६ वुत्तो, दसमं सूचिमुखी चा ति* ॥

—:०:—

१. विवेकं—स्याऽ, रो० । २. ० च—स्याऽ, रो० । ३—४ उपेक्षा च आकासं—सी० ।
४—५. निरोदेनगहे—रो० ।

— एत्य सी० पोत्यके अय गाथा दिस्तति—

विवेकजं श्रवितवकं पीति उपेक्षा च आकासं ।
विज्ञाणञ्चेव आकिञ्चनं
नेवसञ्ज्ञा च निरोधो सूचिमुखी चा ति ॥

२६. नागसंयुत्तं

१. सुद्धिकसुत्तं

B. 202

१. सावत्थिनिदानं । “चतस्सो इमा, भिक्खवे, नागयोनियो । कतमा चतस्सो ? अण्डजा नागा, जलावुजा नागा, संसेदजा नागा, ओपपातिका^१ नागा — इमा खो, भिक्खवे, चतस्सो नागयोनियो” ति ।

२. पणीततरसुत्तं

R. 241

२. सावत्थिनिदानं । “चतस्सो इमा, भिक्खवे, नागयोनियो । ५ कतमा चतस्सो ? अण्डजा नागा, जलावुजा नागा, संसेदजा नागा, ओपपातिका नागा । तत्र, भिक्खवे, अण्डजेहि नागेहि जलावुजा च संसेदजा च ओपपातिका च नागा पणीततरा । तत्र, भिक्खवे, अण्डजेहि च जलावुजेहि च नागेहि संसेदजा च ओपपातिका च नागा पणीततरा । तत्र, भिक्खवे, अण्डजेहि च जलावुजेहि च संसेदजेहि च नागेहि ओप- १० पातिका नागा पणीततरा । इमा खो, भिक्खवे, चतस्सो नाग- योनियो” ति ।

३. उपोसथसुत्तं

३. एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथ- पिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अञ्जनातरो भिक्खु येन भगवा तेनुप- सङ्घमि; उपसङ्घमित्वा भगवन्तं^२ अभिवादेत्वा^३ एकमन्तं निसीदि । १५ एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्त एतदवोच — “को नु खो, भर्ते, हेतु को पच्चयो येन मिदेकच्चे अण्डजा नागा उपोसथं उपवसति वोस्तटु- काया च भवन्ती” ति ?

“इव, भिक्खु, एकच्चानं अण्डजानं नागानं एवं होति — ‘मयं खो पुञ्चे कायेन द्वयकारिनो अहुम्ह, वाचाय द्वयकारिनो, मनसा द्वयकारिनो । २० ते मयं कायेन द्वयकारिनो, वाचाय द्वयकारिनो, मनसा द्वयकारिनो, कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजानं नागानं सहव्यतं’ उपपन्ना । सच्चज्ज मयं कायेन नुचरितं चरेव्याम, वाचाय सुचरितं चरेव्याम, मनसा सुचरितं चरेव्याम,

१. उपपातिका — स्याऽ । २-२. म० पोत्पवेन नत्वि । ३. सहव्यत — स्य०, र०० ।

एवं मयं कायस्स भेदा परं मरणा सुगति सभगं लोकं उपपज्जेय्याम । हन्द मयं एतरहि कायेन सुचरितं चराम, वाचाय सुचरितं चराम, मनसा सुचरितं चरामा' ति । अय खो, भिक्खु, हेतु अय पच्चयो येन मिधेकच्चे अण्डजा नागा उपोसथ उपवसन्ति वोस्सटुकाया च भवन्ती" ति ।

B 203

४. द्रुतियउपोसथसुत्तं

४. सावत्थिनिदानं । अथ खो अञ्जातरो भिक्खु येन भगवा ५ R 242 ... पे० .. एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चे जलाबुजा नागा उपोसथ उपवसन्ति वोस्सटुकाया च भवन्ती” ति ? (सब्बं वित्थरेतब्बं)

“अय खो, भिक्खु, हेतु अय पच्चयो येन मिधेकच्चे जलाबुजा नागा उपोसथं उपवसन्ति वोस्सटुकाया च भवन्ती” ति । १०

५. तत्तियउपोसथसुत्तं

५. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चे संसेदजा नागा उपोसथं उपवसन्ति वोस्सटुकाया च भवन्ती” ति ?

(सब्बं वित्थरेतब्बं)

“अय खो, भिक्खु, हेतु अय पच्चयो येन मिधेकच्चे संसेदजा नागा उपोसथं उपवसन्ति वोस्सटुकाया च भवन्ती” ति । १५

६. चतुर्थउपोसथसुत्तं

६. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चे ओपपातिका नागा उपोसथ उपवसन्ति वोस्सटुकाया च भवन्ती” ति ?

“इध, भिक्खु, एकच्चान ओपपातिकान नागान एवं होति – ‘मय खो पुब्वे कायेन द्वयकारिनो अहुम्ह, वाचाय द्वयकारिनो, मनसा द्वयकारिनो । ते मयं कायेन द्वयकारिनो, वाचाय द्वयकारिनो, मनसा द्वयकारिनो कायस्स भेदा परं मरणा ओपपातिकान नागान सहव्यत उपपन्ना । सच्चज्ज मयं कायेन सुचरितं चरेय्याम, वाचाय ... मनसा सुचरितं चरेय्याम, एव मयं कायस्स भेदा परं मरणा सुगति सभगं लोक उपपज्जेय्याम । हन्द मयं एतरहि कायेन सुचरितं चराम, वाचाय ... मनसा २५

B. 204,
R 243

सुचरितं चरामा' ति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिथेकच्चे ओपपातिका नागा उपोसथं उपवसन्ति वोस्सद्वकाया च भवती' ति ।

७. सुतसुतं

७. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्त एतदबोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स ५ भेदा परं मरणा अण्डजानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति ?

“इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन द्वयकारी होति, वाचाय द्वयकारी होति, मनसा द्वयकारी होति । तस्स सुतं होति – ‘अण्डजा नागा दीघायुका वण्णवन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एवं होति – ‘अहो वताह कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जेय्य’ ति । १० १० सो कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजानं नागानं सहव्यत उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति ।

८. द्रुतियसुतसुतं

८. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्त एतदबोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स १५ भेदा परं मरणा जलाबुजानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति .पे०.. अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा जलाबुजानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जती ति ।

R. 244

B. 205

९. तत्तियसुतसुतं

९. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्त एतदबोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स २० भेदा परं मरणा संसेदजानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति .पे०.. अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा संसेदजानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जती ति ।

१०. चतुर्थसुत्तसुत्तं

१०. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा ओपपातिकान नागान सहब्यतं उपपञ्जती” ति ?

“इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन द्वयकारी होति, वाचाय द्वयकारी, मनसा द्वयकारी । तस्स सुत होति – ‘ओपपातिका नागा दीघायुका वण्वन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एवं होति – ‘अहो वताहं कायस्स भेदा परं मरणा ओपपातिकान नागानं सहब्यतं उपपञ्जेयं’ ति । सो कायस्स भेदा परं मरणा ओपपातिकान नागानं सहब्यतं उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा ओपपातिकान नागानं सहब्यतं उपपञ्जती” ति ।

10

११-२०. अण्डजदानूपकारसुत्तदसकं

११-२०. एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजानं नागानं सहब्यतं उपपञ्जती” ति ?

R. 245

“इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन द्वयकारी होति, वाचाय द्वयकारी, मनसा द्वयकारी । तस्स सुत होति – ‘अण्डजा नागा दीघायुका वण्वन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एवं होति – ‘अहो वताहं कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजान नागानं सहब्यतं उपपञ्जेयं’ ति । सो अन्नं देति । सो कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजान नागानं सहब्यतं उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु .. पे०.. उपपञ्जती ति ... पे०... सो पानं देति ... पे०... वथं देति .. पे०.. यानं देति .. पे०... मालं देति ... पे०... गन्धं 20 देति ... पे०... विलेपनं देति .. पे०.. सेय्यं देति .. पे०... आवस्थं देति ... पे०.. पदीपेय्यं देति । सो कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजान नागानं सहब्यतं उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजान नागानं सहब्यतं उपपञ्जती” ति ।

B. 206

२१-५०. जलावृजादिदानूपकारसुत्तर्त्त्वसकं

२१-५०. सावत्थिनिदान । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चो

कायस्स भेदा परं मरणा जलाबुजानं नागानं ... पे०... संसेदजानं नागानं
.. पे०... ओपपातिकानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति ?

R. 246

“इधं, भिक्खु, एकच्चो कायेन द्वयकारी होति, वाचाय द्वयकारी,
मनसा द्वयकारी । तस्स सुतं होति – ‘ओपपातिका नागा दीधायुका
५ वण्णवन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एव होति – ‘अहो वताहं कायस्स
भेदा परं मरणा ओपपातिकानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जेयं’ ति । सो
अन्तं देति ... पे०... पानं देति .पे०... पदीपेयं देति । सो कायस्स भेदा
परं मरणा ओपपातिकानं नागानं सहव्यतं उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु,
हेतु अयं पच्यो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा ओपपातिकानं
१० नागानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति । (इमिना पेय्यालेन दस^१ दस मुक्ताना
कातव्वा । एवं चतूर्सु योनीसु चत्तालीस^२ वेय्याकरणा^३ होन्ति^४ । पुरिमेहि पन
दसहि सुरान्तेहि सह होन्ति पण्णाससुक्तान्ता ति ।)

नागसमय समत ।

तस्मुद्दानं

* सुद्धिक^१ पणीततरं, चतुरो च उपोसथा ।
१५ तस्स सुतं चतुरो च, दानूपकारा च^२ तालीस^३ ।
पणास^४ पिण्डतो सुत्ता^५, नाशम्हि सुप्पकासिता ति^६ ॥

15

— — —

१. सह - स्या०; सी०, रो० पोत्यकेमु नतिय । २. चतारीन - नी०; चतारीन -
रो०; चतालीस - स्या० । ३. वेय्याकरणानि - सी०, रो० । ४. कातव्वानि - नी०, रो०,
कातव्वा - स्या० । ५. सुद्धक च - स्या०, सुद्धिक च - रो० । ६-६ चतुरो - रो०,
रो० । ७-७ स्या०, रो० पोत्यकेमु नतिय । *-* एत्यन्त० पोत्यके ग्रन्थादिग्रन्थि -

मुद्धिक पणीततर चतारो उपोसथ पूच्छदका ।

तम्म सुत न्तारो चतुरो गुणनितेन ।

दानूपकारा चतारो नामे गुण्ठानिता ॥

३०. सुपण्णसंयुतं

१. सुद्धिक्षसुतं

१. सावत्थिनिदानं । “चतस्सो इमा, भिक्खवे, सुपण्णयोनियो । कतमा चतस्सो ? अण्डजा सुपण्णा, जलाबुजा सुपण्णा, संसेदजा सुपण्णा, ओपपातिका^१ सुपण्णा – इमा खो, भिक्खवे, चतस्सो सुपण्णयोनियो” ति ।

B. 207

२. हरन्तिसुतं

२ सावत्थिनिदानं । “चतस्सो इमा, भिक्खवे, सुपण्णयोनियो । कतमा चतस्सो ? अण्डजा .. पे०... इमा खो, भिक्खवे, चतस्सो सुपण्णयोनियो । तत्र, भिक्खवे, अण्डजा सुपण्णा अण्डजे^२ व^३ नागे हरन्ति न जलाबुजे न संसेदजे न ओपपातिके । तत्र, भिक्खवे, जलाबुजा सुपण्णा अण्डजे च जलाबुजे च नागे हरन्ति न संसेदजे न ओपपातिके । तत्र, भिक्खवे, संसेदजा सुपण्णा अण्डजे च जलाबुजे च संसेदजे च नागे हरन्ति न ओपपातिके । तत्र, भिक्खवे, ओपपातिका सुपण्णा अण्डजे च जलाबुजे च संसेदजे च ओपपातिके च नागे हरन्ति । इमा खो, भिक्खवे, चतस्सो सुपण्णयोनियो” ति ।

R. 247

10

३. द्वयकारीसुतं

३. सावत्थिनिदानं । अञ्जतारो भिक्खु येन भगवा तेनुपसङ्घमि ; उपसङ्घमित्वा भगवन्त अभिवादेत्वा एकमन्त निसीदि । एकमन्तं १५ निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्त एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो येन मिधेकञ्चो कायस्स भेदा परं भरणा अण्डजानं सुपण्णानं सहव्यत^४ उपपज्जती” ति ?

“इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन द्वयकारी होति, वाचाय द्वयकारी, मनसा द्वयकारी । तस्स सुत होति – ‘अण्डजा सुपण्णा दीघायुका वण- २० वन्तो सुखवहुला’ ति । तस्स एव होति – ‘अहो वताहं कायस्स भेदा परं भरणा अण्डजानं सुपण्णानं सहव्यतं उपपज्जोय्यं’ ति । सो कायस्स भेदा

^{१.} उपपातिका – स्या० । ^२ अण्डजे – सं०, स्या०, रो० । ^३ सहव्यत – ती०, रो० ।

B. 208

परं मरणा अण्डजानं सुपण्णानं सहव्यतं उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु,
हेतु अयं पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजान
सुपण्णानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति ।

४-६. द्रुतियादिद्वयकारीसुत्तत्त्विकं

R. 248 ५ भगवन्तं एतदबोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिथेकच्चो
कायस्स भेदा परं मरणा जलाबुजानं सुपण्णानं पे० ..ससेदजान सुपण्णान
...पे०... ओपपातिकानं सुपण्णानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति ?

“इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन द्वयकारी होति, वाचाय द्वयकारी
मनसा द्वयकारी । तस्स सुतं होति – ‘ओपपातिका सुपण्णा दीघायुका
१० वण्णवन्तो सुखवहुला’ ति । तस्स एवं होति – ‘अहो वताह कायस्स भेदा
परं मरणा ओपपातिकान सुपण्णानं सहव्यतं उपपञ्जेय’ ति । सो
कायस्स भेदा परं मरणा ओपपातिकानं सुपण्णान सहव्यतं उपपञ्जति ।
अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा
ओपपातिकानं सुपण्णानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति ।

७-१६. अण्डजदानपूरकारसुत्तदसकं

१५ ७-१६. सावत्थिनिदान । एकमन्त निसिन्नो खो सो भिक्खु
भगवन्तं एतदबोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिथेकच्चो
कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजानं सुपण्णान सहव्यत उपपञ्जती” ति ?

“इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन द्वयकारी होति, वाचाय द्वयकारी,
मनसा द्वयकारी । तस्स सुत होति – ‘अण्डजा सुपण्णा दीघायुका वण्ण-
२० वन्तो सुखवहुला’ ति । तस्स एव होति – ‘अहो वताह कायस्स भेदा
परं मरणा अण्डजानं सुपण्णानं सहव्यतं उपपञ्जेय’ ति । सो अन्न देति
..पे०. पानं देति . वत्यं देति ... यानं देति .. मालं देति . गन्ध देति
... विलेपनं देति ... सेत्यं देति आवस्थं देति पर्दीपेत्यं देति । सो
२५ कायस्स भेदा परं मरणा अण्डजान सुपण्णानं सहव्यत उपपञ्जति । अयं
अण्डजान सुपण्णान सहव्यत उपपञ्जती” ति ।

१७-४६. जलाबुजदानूपकारसुत्तं

१७-४६. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु
भगवन्त एतदबोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चो
कायस्स भेदा पर मरणा जलाबुजानं सुपण्णानं ... पे०... संसदेजानं
सुपण्णान .. पे० . ओपपातिकानं सुपण्णानं सहब्यतं उपपञ्जती” ति ?

“इधं भिक्खु, एकच्चो कायेन द्रव्यकारी होति, वाचाय द्रव्यकारी, ५
मनसा द्रव्यकारी । तस्स सुत छोति – ‘ओपपातिका सुपण्णा दीघायुका
वण्णवन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एव होति – ‘अहो वताह कायस्स भेदा
परं मरणा ओपपातिकानं सुपण्णानं सहब्यतं उपपञ्जेय्य’ ति । सो अन्नं
देति . पे०.. पानं देति .. पे०. पदीपेयं देति । सो कायस्स भेदा परं
मरणा ओपपातिकानं सुपण्णानं सहब्यतं उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु, १०
हेतु अयं पच्चयो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा पर मरणा ओपपातिकानं
सुपण्णानं सहब्यतं उपपञ्जती” ति ।

(एव पिण्डकेन छत्तालीसं^१ सुत्तन्ता होन्ति ।)

सुपण्णसंयुतं समतं ।

तस्मुद्दानं

सुद्धिकं^२ हरन्ति चेव, द्रव्यकारी च^३ चतुरो^४ ।
दानूपकारा तालीसं^५, सुपण्णे^६ सुपकासिता^७ ति ॥

—०.—

^१ छत्तालीन – स्या०, छत्तालीम – रो० । ^२ मुद्रकं – सी०, स्या०, रो० ।
^{३-४} चतुरो च – मी०, रो०, चतुरो पि च – स्या० । ^४ च चत्तारी – रो०, चत्तारी –
मी०, चत्तरो – स्या० । ^५ सुपण्णा – मी०, रो०, सुपण्गेहि – स्या० । ^६ सुपकासिता
– रो० ।

३१. गन्धव्वकायसंयुतं

१. सुद्धिकसुतं

B. 210

R 250

१. एक समयं भगवा सावत्थिय विहरति जेतवने अनाथ-
पिण्डिकस्स आरामे .. पे०। भगवा एतद्वोच – “गन्धव्वकायिके वो,
भिक्खवे, देवे देसेस्सामि । त सुणाथ । कतमा॑ च, भिक्खवे, गन्धव्व-
कायिका देवा ? सन्ति, भिक्खवे, मूलगन्धे अधिवत्था देवा । सन्ति,
- ५ भिक्खवे, सारगन्धे अधिवत्था देवा । सन्ति, भिक्खवे, फेगुगन्धे अधि-
वत्था देवा । सन्ति, भिक्खवे, तचगन्धे अधिवत्था देवा । सन्ति, भिक्खवे,
पपटिकगन्धे अधिवत्था देवा । सन्ति, भिक्खवे, पत्तगन्धे अधिवत्था देवा ।
सन्ति, भिक्खवे, पुफगन्धे अधिवत्था देवा । सन्ति, भिक्खवे, फलगन्धे
अधिवत्था देवा । सन्ति, भिक्खवे, रसगन्धे अधिवत्था देवा । सन्ति
- १० १० भिक्खवे, गन्धगन्धे अधिवत्था देवा । इमे बुच्चन्ति, भिक्खवे, गन्धव्व-
कायिका देवा” ति ।

२. सुचरितसुतं

२. सावत्थिनिदानं । एकमन्त्रं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवत्त
एतद्वोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिवेकच्चो कायस्म
भेदा परं मरणा गन्धव्वकायिकानं देवानं सहव्यत उपपज्जती” ति ?

- १५ “इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन सुचरितं चरति, वाचाय नुचिग्न
चरति, मनसा सुचरित चरति । तस्स मुतं होति – गन्धव्वकायिका देवा
दीघायुका वण्णवन्तो मुखवहुला’ ति । तस्स एव होति – ‘अहो वताह
कायस्स भेदा परं मरणा गन्धव्वकायिकानं देवानं सहव्यत उपपज्जेन्न’
ति । सो कायस्स भेदा परं मरणा गन्धव्वकायिकानं देवानं गहव्यत
२० उपपज्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अय पच्चयो येन मिवेकच्चो कायस्म
भेदा परं मरणा गन्धव्वकायिकानं देवानं सहव्यतं उपपज्जती” ति ।

३. मूलगन्धवदातासुतं

R 251

३. सावत्थिनिदानं । एकमन्त्रं निर्निन्नो यो नो भित्त भर-
वन् एतद्वोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन भिर्नान्नो

१. दत्तम-साठ०, स्याठ०, रोठ० ।

कायस्स भेदा परं मरणा मूलगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहब्यतं उप-
पज्जती' ति ?

“इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन सुचरितं चरति, वाचाय सुचरितं
चरति, मनसा सुचरितं चरति । तस्स सुतं होति – ‘मूलगन्धे अधिवत्था
देवा दीघायुका वर्णवन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एवं होति – ‘अहो
वताहं कायस्स भेदा परं मरणा मूलगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहब्यतं
उपपज्जेयं’ ति । सो दाता होति मूलगन्धानं । सो कायस्स भेदा परं
मरणा मूलगन्धे अधिवत्थान देवानं सहब्यत उपपज्जति । अय खो,
भिक्खु, हेतु .. पे०... येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा मूलगन्धे
अधिवत्थान देवानं सहब्यत उपपज्जती” ति ।

10

४-१२. सारगन्धादिवातासुत्तनवकं

४-१२. सावत्थिनिदानं । एकमत्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु
भगवन्त एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चो
कायस्स भेदा परं मरणा सारगन्धे अधिवत्थानं देवान ... पे० .. फेगुगन्धे
अधिवत्थान देवानं . तच्चगन्धे अधिवत्थानं देवान . पपटिकगन्धे अधि-
वत्थानं देवानं .. पत्तगन्धे अधिवत्थान देवान पुष्फगन्धे अधिवत्थानं
देवानं फलगन्धे अधिवत्थानं देवानं . रसगन्धे अधिवत्थानं देवानं ...
गन्धगन्धे अधिवत्थान देवानं सहब्यतं उपपज्जती” ति ?

15

“इध, भिक्खु”, एकच्चो कायेन सुचरितं चरति, वाचाय सुचरितं
चरति, मनसा सुचरितं चरति । तस्स सुतं होति – ‘सारगन्धे अधिवत्था
देवा दीघायुका वर्णवन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एवं होति – ‘अहो
वताहं कायस्स भेदा परं मरणा सारगन्धे अधिवत्थानं देवानं ... पे० ..
फेगुगन्धे अधिवत्थान देवान . तच्चगन्धे अधिवत्थानं देवानं .. पपटिक-
गन्धे अधिवत्थान देवानं .. पत्तगन्धे अधिवत्थान देवानं . पुष्फगन्धे
अधिवत्थानं देवानं फलगन्धे अधिवत्थान देवान . रसगन्धे अधि-
वत्थानं देवान . गन्धगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहब्यत उपपज्जेयं’
ति । सो दाता होति सारगन्धानं पे० . सो दाता होति फेगुगन्धानं
. सो दाता होति तच्चगन्धान ... सो दाता होति पपटिकगन्धान ... सो
दाता होति पत्तगन्धान .. सो दाता होति पुष्फगन्धान ... सो दाता होति
फलगन्धान ... सो दाता होति रसगन्धान ... सो दाता होति गन्धगन्धान ।

25

१ भिक्षुवे भिक्खु – स्या० ।

सुे कायस्स भेदा परं मरणा गन्धगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहव्यतं उप-
पज्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स
भेदा परं मरणा गन्धगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहव्यतं उपपज्जती” ति ।

१३-२२. मूलगन्धदानूपकारसुत्तदसकं

१३-२२. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु

- ५ भगवत्तं एतद्वोच - “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिथेकच्चो
कायस्स भेदा परं मरणा मूलगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहव्यतं उप-
पज्जती” ति ?

“इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन सुचरितं चरति, वाचाय सुचरितं
चरति, मनसा सुचरितं चरति । तस्स सुतं होति - ‘मूलगन्धे अधिवत्था

- १० देवा दीधायुका वण्णवन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एवं होति - ‘अहो
वताहं कायस्स भेदा परं मरणा मूलगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहव्यत
उपपज्जयेयं’ ति । सो अब्नं देति .. पे०.. पानं देति .. वत्यं देति .. यान
देति .. मालं देति ... गन्धं देति .. विलेपनं देति ... सेयं देति .. आवस्य
देति ... पदीपेयं देति । सो कायस्स भेदा परं मरणा मूलगन्धे अधिवत्थान
१५ देवानं सहव्यतं उपपज्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन
मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा मूलगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहव्यत
उपपज्जती” ति ।

२३-११२. सारगन्धादिदानूपकारसुत्तनवुतिकं

२३-११२. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु

भगवन्तं एतद्वोच - “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिथे-

- २० चच्चो कायस्स भेदा परं मरणा सारगन्धे अधिवत्थानं देवानं .. पे०
फेगुगुगन्धे अधिवत्थानं देवानं ... तच्चगन्धे अधिवत्थानं देवानं पुष्टिक-
गन्धे अधिवत्थानं देवानं ... पत्तगन्धे अधिवत्थानं देवान . पुष्टिकगन्धे
अधिवत्थानं देवानं ... फलगन्धे अधिवत्थानं देवानं .. रसगन्धे अधि-
वत्थानं देवानं ... गन्धगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहव्यत उपपज्जती” ति ?

- २५ “इध, भिक्खु, एकच्चो कायेन सुचरितं चरति, वाचाय सुचरितं
चरति, मनसा सुचरितं चरति । तस्स सुतं होति - ‘गन्धगन्धे अधिवत्था
देवा दीधायुका वण्णवन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एवं होति - ‘अहो

वताहं कायस्स भेदा परं मरणा गन्धगन्धे अधिवत्थानं देवानं सहव्यतं
उपपञ्जेय्यं ति । सो अन्नं देति ... पे०... पानं देति .. वर्त्यं देति ... यानं
देति ... मालं देति ... गन्धं देति ... विलेपनं देति ... सेय्य देति ...
आवस्थं देति ... पदीपेय्यं देति । सो कायस्स भेदा परं मरणा गन्धगन्धे
अधिवत्थानं देवानं सहव्यतं उपपञ्जति । अय खो, भिक्खु, हेतु अयं ५
पच्चयो येन मिघेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा गन्धगन्धे अधिवत्थानं
देवानं सहव्यतं उपपञ्जती” ति ।

(एवं पिण्डकेन एकसंतं च द्वादसं च सुत्तन्ता होन्ति ।)

गन्धव्यकायसंयुतं समत्तं ।

तस्मुद्रानं

सुद्धिकं^१ च सुचरितं, दाता हि अपरे दस^२ ।
दानुपकारा^३ सत्था^४, गन्धव्वे^५ सुप्पकासिता^६ ति ॥

१. मुद्रु - नी०, स्या० । २. तयो - स्या० । ३. दानुपकार - नी०; दानुपकारा -
रो० । ४. दनथा - स्या०, दनमा - रो०, दनम - सी० । ५. गन्धव्वा - स्या०, रो० ।
६. मुप्पकासित - नी०; मुपकासिता - रो० ।

३२. वलाहकसंयुक्तं

१. सुछिक्षुतं

B. 214,
R. 254

१. सावत्थिनिदानं । “वलाहककायिके खो”, भिक्खवे, देवे देसेस्सामि^३ । तं सुणाथ । कतमे च, भिक्खवे, वलाहककायिका देवा ? सन्ति, भिक्खवे, सीतवलाहका देवा; सन्ति उण्हवलाहका देवा, सन्ति अब्मवलाहका देवा; सन्ति वातवलाहका देवा; सन्ति वस्सवलाहका ५ देवा — इमे वुच्चन्ति, भिक्खवे, ‘वलाहककायिका देवा’” ति ।

२. सुचरितसुतं

२. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्त एतद्वोच — “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा वलाहककायिकानं देवानं सहव्यतं उपपज्जती” ति ?

- “इव, भिक्खु, एकच्चो कायेन सुचरितं चरति, वाचाय सुचरित १० चरति, मनसा सुचरितं चरति । तस्स सुतं होति — ‘वलाहककायिका देवा दीधायुका वण्णवन्तो सुखवहुला’ ति । तस्स एवं होति — ‘अहो वताह कायस्स भेदा परं मरणा वलाहककायिकानं देवानं सहव्यतं उपपज्जेय्य’ १५ ति । सो कायस्स भेदा परं मरणा वलाहककायिकानं देवानं सहव्यत उपपज्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पञ्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा वलाहककायिकानं देवानं सहव्यतं उपपज्जती” ति ।

३-१२. सीतवलाहकदानूपकारसुत्तदसकं

- ३-१२. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतद्वोच — “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो येन मिथेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा सीतवलाहकानं देवानं सहव्यत उपपज्जती” ति ?

- “इध भिक्खु, एकच्चो कायेन सुचरितं चरति, वाचाय सुचरित २० चरति, मनसा सुचरितं चरति । तस्स सुतं होति — ‘सीतवलाहका देवा दीधायुका वण्णवन्तो सुखवहुला’ ति । तस्स एवं होति — ‘अहो वताह कायस्स भेदा परं मरणा सीतवलाहकानं देवानं सहव्यतं उपपज्जेय्य’

१. रो० पोत्यके नत्यि । २. डेमिस्तामि — नी०, न्या०, रो० । ३. नहव्यन — नी०, रो० ।

R. 255

B. 215

ति । सो अन्नं देति .पे० पदीपेय्य देति । सो कायस्स भेदा परं मरणा सीतवलाहकानं देवान् सहब्यतं उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा सीतवलाहकानं देवानं सहब्यतं उपपञ्जती” ति ।

१३-५२. उण्हवलाहकदानूपकारसुत्तं

१३-५२. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु ⁵ भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा उण्हवलाहकानं देवानं ..पे० अवभवलाहकानं देवानं ..पे० . वातवलाहकानं देवानं . पे० वस्सवलाहकानं देवानं सहब्यतं उपपञ्जती” ति ?

“इधं, भिक्खु एकच्चो कायेन सुचरितं चरति, वाचाय सुचरितं ¹⁰ चरति, मनसा सुचरितं चरति । तस्स सुतं होति – ‘वस्सवलाहका देवा दीघायुका वण्णवन्तो सुखबहुला’ ति । तस्स एवं होति – ‘अहो बताहं कायस्स भेदा परं मरणा वस्सवलाहकानं देवानं सहब्यतं उपपञ्जेय्य’ ति । सो अन्नं देति . पे० .. पदीपेय्यं देति । सो कायस्स भेदा परं मरणा वस्सवलाहकानं देवानं सहब्यतं उपपञ्जति । अयं खो, भिक्खु, ¹⁵ हेतु अयं पच्चयो येन मिधेकच्चो कायस्स भेदा परं मरणा वस्सवलाहकानं देवानं सहब्यतं उपपञ्जती” ति ।

५३. सीतवलाहकसुत्तं

५३ सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पच्चयो येनेकदा सीतं होती” ति ।

R. 256

“सन्ति, भिक्खु, सीतवलाहका नाम देवा । तेसं यदा एवं होति – ‘थन्नून मयं सकाय रतिया वसेयामा’” ति, तेसं तं चेतोपणिधिमन्वाय सीतं होति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पच्चयो येनेकदा सीतं होती” ति ।

20

^१ रमेघामा – मी०, स्था०, रो० ।

५४. उण्हवलाहकसुतं

B. 216

५४. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो येनेकदा उण्हं होती” ति ?

“सन्ति, भिक्खु, उण्हवलाहका नाम देवा । तेसं यदा एवं होति–
५ ‘यन्मून मयं सकाय रतिया वसेय्यामा’ ति, तेसं तं चेतोपणिधिमन्वाय उण्ह होति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पञ्चयो येनेकदा उण्हं होती” ति ।

५५. अब्भवलाहकसुतं

५५. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो येनेकदा अब्भं होती” ति ?

१० “सन्ति, भिक्खु, अब्भवलाहका नाम देवा । तेसं यदा एव होति – ‘यन्मून मयं सकाय रतिया वसेय्यामा’ ति, तेसं तं चेतोपणिधिमन्वाय अब्भं होति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पञ्चयो येनेकदा अब्भं होती” ति ।

५६. वातवलाहकसुतं

५६. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो येनेकदा वातो होती” ति ?

R. 257 “सन्ति, भिक्खु, वातवलाहका नाम देवा । तेसं यदा एव होति – ‘यन्मून मयं सकाय रतिया वसेय्यामा’ ति, तेसं तं चेतोपणिधिमन्वाय वातो होति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अयं पञ्चयो येनेकदा वातो होती” ति ।

५७. वस्सवलाहकसुतं

५७. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो सो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भन्ते, हेतु को पञ्चयो येनेकदा देवो वस्सती” ति ?

“सन्ति, भिक्खु, वस्सवलाहका नाम देवा । तेसं यदा एवं होति – ‘यज्ञून मयं सकाय रतिया वसेय्यामः’ ति, तेसं तं चेतोपणिधि-मन्वाय देवो वस्सति । अयं खो, भिक्खु, हेतु अय पञ्चयो येनेकदा देवो वस्सती” ति ।

B 217

वलाहकसंयुत्तं समतं ।

तस्मुद्ग्रानं

सुद्धिकं^१ सुचरितं च^२ दानुपकारपञ्चासं^३ ।
सीतं उण्हं च अवभं च वातवस्सवलाहका ति ॥

5

—o:—

१-१. देवना सुचरितपञ्च – सी०, रो०, देवना सुचरिता – स्या० । २ दानुपकारी पञ्चकं – सी०; पञ्च दानुपकार पञ्चमं – स्या०; दानुपकारा पञ्चकं – रो० ।

३३. वच्छगोत्तसंयुक्तं

१. रूपग्रन्थाणसुत्तं

E. 218

१. एकं समयं भगवा सावित्रियं विहरति जेतवने अनाश-
पिण्डकस्स आरामे । अय खो वच्छगोत्तो परिब्वाजको येन भगवा
तेनुपसङ्कुमि; उपसङ्कुमित्वा भगवता सञ्चि सम्मोदि । सम्मोदनीय
क्यं सारणीयं वोतिसारेत्वा एकमत्तं निसीदि । एकमत्तं निसिन्नो खो

R. 258

५ वच्छगोत्तो परिब्वाजको भगवन्तं एतद्वोच - “को नु खो, भो गोतम,
हेतु को पञ्चयो यानिनानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्प-
ज्जन्ति - सस्तो लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा, अन्तवा लोको
ति वा, अनन्तवा लोको ति वा, तं जीवं तं सरीरं ति वा, अब्जं जीव
अब्जं सरीरं ति वा, होति तथागतो परं नरणा ति वा, न होति तथागतो
१० परं नरणा ति वा, होति च न च होति तथागतो परं मरणा ति वा, नेव
होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा” ति ?

“ल्पे खो, वच्छ, अब्जाणा, रूपसमुदये अब्जाणा, रूपनिरोधे
अब्जाणा, रूपनिरोधगानिनिया पटिपदाय अब्जाणा एवमिमानि^२
अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्पज्जन्ति - सस्तो लोको ति वा
१५ ... पे० ... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा ति । अयं खो,
वच्छ, हेतु अयं पञ्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके
उप्पज्जन्ति - सस्तो लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा .. पे०
नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा” ति ।

२. वेदनाश्रब्जाणसुत्तं

२. सावित्रिनिदानं । एकमत्तं निसिन्नो खो वच्छगोत्तो परि-

२० व्वाजको भगवन्तं एतद्वोच - “को नु खो, भो गोतम, हेतु को पञ्चयो
यानिनानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्पज्जन्ति - सस्तो
लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा ... पे०... नेव होति न न होति
तथागतो परं मरणा ति वा” ति ?

B. 219

२५ वेदनानिरोधे अब्जाणा, वेदनानिरोधगामिनिया पटिपदाय अब्जाणा

१. सारणीय - ची०, स्या०, चो० । २. इवमानि - नी० ।

एवमिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्पज्जन्ति – सस्सतो लोको ति वा, असस्सतो लोको ति वा .. पे०.. नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा ति । अयं खो, वच्छ, हेतु अयं पच्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्पज्जन्ति – सस्सतो लोको ति वा, असस्सतो लोको ति वा .. पे०.. नेव होति न न होति तथागतो ५ परं मरणा ति वा” ति ।

३. सञ्ज्ञाश्रञ्ज्ञाणसुत्तं

३. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो वच्छगोत्तो परिव्वाजको भगवन्तं एतद्वोच – “को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्पज्जन्ति – सस्सतो लोको ति वा, असस्सतो लोको ति वा .. पे०.. नेव होति न न होति १० तथागतो परं मरणा ति वा” ति ?

R 259

“सञ्ज्ञाय खो, वच्छ, अञ्जाणा, सञ्ज्ञासमुदये अञ्जाणा, सञ्ज्ञानिरोधे अञ्जाणा, सञ्ज्ञानिरोधगमिनिया पटिपदाय अञ्जाणा एवमिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्पज्जन्ति – सस्सतो लोको ति वा, असस्सतो लोको ति वा .. पे०.. नेव होति न न होति १५ तथागतो परं मरणा ति वा ति । अयं खो, वच्छ, हेतु अयं पच्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्पज्जन्ति – सस्सतो लोको ति वा, असस्सतो लोको ति वा .. पे०.. नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा” ति ।

४. सङ्खारश्रञ्ज्ञाणसुत्तं

४. सावत्थिनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो वच्छगोत्तो परिव्वाजको भगवन्तं एतद्वोच – “को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उप्पज्जन्ति – सस्सतो लोको ति वा, असस्सतो लोको ति वा .. पे०.. नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा” ति ?

“सङ्खारेसु खो, वच्छ, अञ्जाणा, सङ्खारसमुदये अञ्जाणा, २५ सङ्खारनिरोधे अञ्जाणा, सङ्खारनिरोधगमिनिया पटिपदाय अञ्जाणा

B 220

एवमिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उपज्जन्ति – सस्तो लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा ... पे०... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा ति । अयं खो, वच्छ, हेतु अयं पच्चयो यानि-मानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उपज्जन्ति – सस्तो लोको ति ५ वा, असस्तो लोको ति वा ... पे०... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा” ति ।

---

५. विज्ञाणअव्याप्तिसुत्तं

५. सावत्थ्यनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो वच्छगोत्तो परिव्वाजको भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उपज्जन्ति – सस्तो र 260 १० लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा ... पे०... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा” ति ?

“विज्ञाणे खो, वच्छ, अव्याप्ता, विज्ञाणसमुदये अव्याप्ता, विज्ञाणनिरोधे अव्याप्ता, विज्ञाणनिरोधगामिनिया पटिपदाय अव्याप्ता एवमिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उपज्जन्ति १५ – सस्तो लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा ..पे०. नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा ति । अयं खो, वच्छ, हेतु अयं पच्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उपज्जन्ति – सस्तो लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा ..पे०... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा” ति ।

६-१०. रूपअदस्तनादिसुत्तपञ्चकं

२० ६-१०. सावत्थ्यनिदानं । एकमन्तं निसिन्नो खो वच्छगोत्तो परिव्वाजको भगवन्तं एतदवोच – “को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उपज्जन्ति – सस्तो लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा ..पे०... नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति वा” ति ?

२५ रूपे खो, वच्छ, अदस्तना ... पे०.. रूपनिरोधगामिनिया पटिपदाय अदस्तना ... पे०... वेदनाय ... सञ्ज्ञाय ... सह्यारेम्य खो, वच्छ,

अदस्सना ... पे० ... विज्ञाणे खो, वच्छ, अदस्सना . पे० . विज्ञाण-
निरोधगामिनिया पटिपदाय अदस्सना . पे०... ।

११-१५. रूपश्रव्यनभिसमयादिसुत्तपञ्चकं

११. सावत्थ्यनिदानं । रूपे खो, वच्छ, अनभिसमया ... पे०

B 221

रूपनिरोधगामिनिया पटिपदाय अनभिसमया ... पे०.. ।

१२. सावत्थ्यनिदानं । वेदनाय खो, वच्छ, अनभिसमया ५
... पे०... ।

१३. सावत्थ्यनिदानं । सञ्ज्ञाय खो, वच्छ, अनभिसमया
... पे० .. ।

१४. सावत्थ्यनिदानं । सङ्घारेसु खो, वच्छ, अनभिसमया १०
... पे०... ।

१५. सावत्थ्यनिदानं । विज्ञाणे खो, वच्छ, अनभिसमया
... पे०... ।

१६-२०. रूपश्रव्यननुबोधादिसुत्तपञ्चकं

१६. सावत्थ्यनिदानं । एकमन्तं निसिन्हो खो वच्छगोत्तो परि-
व्वाजको भगवत्तं एतददोच - को नु खो, भो गोतम, हेतु को पच्चयो
.. पे० .. ?

R 261

रूपे खो, वच्छ, अननुबोधा ... पे०... रूपनिरोधगामिनिया पटि-
पदाय अननुबोधा ... पे०... ।

१७. सावत्थ्यनिदानं । वेदनाय खो, वच्छ ... पे०... ।

१८. सावत्थ्यनिदानं । सञ्ज्ञाय खो, वच्छ ... पे०... ।

१९. सावत्थ्यनिदानं । सङ्घारेसु खो, वच्छ ... पे० .. ।

20

२०. सावत्थ्यनिदानं । विज्ञाणं खो, वच्छ अननुबोधा
.. पे०... विज्ञाणनिरोधगामिनिया पटिपदाय अननुबोधा ।

२१-२५. रूपश्रव्यपटिवेदादिसुत्तपञ्चकं

२१-२५. सावत्थ्यनिदानं । को नु खो, भो गोतम, हेतु को
पच्चयो . पे०... रूपे खो, वच्छ, अप्पटिवेदा ... पे०... विज्ञाणं खो,
वच्छ, अप्पटिवेदा . पे०... ।

25

२६—३० रूपअसल्लक्खणादिसुत्तपञ्चकं

२६—३०. सावत्थिनिदानं । रूपे खो, वच्छ, असल्लक्खणा
... पे० .. विज्ञाणे खो, वच्छ, असल्लक्खणा ... पे० . ।

३१—३५. रूपअनुपलक्खणादिसुत्तपञ्चकं

B 222 ३१—३५. सावत्थिनिदानं । रूपे खो, वच्छ, अनुपलक्खणा
. . पे०... विज्ञाणे खो, वच्छ, अनुपलक्खणा . पे० .. ।

३६—४०. रूपअप्पच्चुपलक्खणादिसुत्तपञ्चकं

३६—४० सावत्थिनिदानं । रूपे खो, वच्छ, अप्पच्चुपलक्खणा
... पे०.. विज्ञाणे खो, वच्छ, अप्पच्चुपलक्खणा ... पे०... ।

४१—४५. रूपअसमपेक्खणादिसुत्तपञ्चकं

४१—४५. सावत्थिनिदानं । रूपे खो, वच्छ, असमपेक्खणा
... पे०.. विज्ञाणे खो, वच्छ, असमपेक्खणा .. पे०... ।

४६—५०. रूपअप्पच्चुपेक्खणादिसुत्तपञ्चकं

R. 262 ४६—५०. सावत्थिनिदानं । रूपे खो, वच्छ, अप्पच्चुपेक्खणा
10 ... पे०... विज्ञाणे खो, वच्छ, अप्पच्चुपेक्खणा .. पे०. ।

५१—५४ रूपअप्पच्चक्लकम्मादिसुत्तचतुर्कं

५१. सावत्थिनिदानं । अथ खो वच्छगोत्तो परिब्बाजको येन
भगवा तेनुपसङ्गमि. उपसङ्गमित्वा भगवता सङ्गि सम्मोदि । सम्मोद-
नीयं कथं साराणीयं^१ वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसीन्नो
खो वच्छगोत्तो परिब्बाजको भगवन्तं एतदवोच - “को नु खो, भो गोतम,
15 हेतु को पच्चयो यानिमानि अनेकविहितानि दिव्यिगतानि लोके उप-
जन्मन्ति - सस्तो लोको ति वा .. पे०. नेव होति न न होति तथागतो
परं मरणा ति वा” ति ?

रूपे खो, वच्छ, अप्पच्चक्लकम्मा, रूपसमुदये अप्पच्चक्ल-
कम्मा, रूपनिरोधे अप्पच्चक्लकम्मा, रूपनिरोधगामिनिया पटिपदाय

20 अप्पच्चक्लकम्मा .. पे०.. ।

१. साराणीयं - नी०, स्या०, रो० ।

५२. सावत्थ्यनिदानं । वेदनाय खो, वच्छ, अप्पच्चक्षकम्मा
.. पे० वेदनानिरोधगामिनिया पटिपदाय अप्पच्चक्षकम्मा .. पे० ।

५३. सावत्थ्यनिदानं । सञ्चाय खो, वच्छ, अप्पच्चक्षकम्मा
पे० .. सञ्चायनिरोधगामिनिया पटिपदाय अप्पच्चक्षकम्मा .. पे० ।

५४. सावत्थ्यनिदानं । सङ्घारेसु खो, वच्छ, अप्पच्चक्षक- ५ B 223
कम्मा .. पे० .. सङ्घारनिरोधगामिनिया पटिपदाय अप्पच्चक्षकम्मा
. पे० .. ।

५५. विज्ञाणग्रप्तचक्षकस्मसुत्तं

५५ सावत्थ्यनिदानं । “विज्ञाणे खो, वच्छ, अप्पच्चक्ष-
कम्मा, विज्ञाणसमुदये अप्पच्चक्षकम्मा, विज्ञाणनिरोधे अप्पच्च-
क्षकम्मा, विज्ञाणनिरोधगामिनिया पटिपदाय अप्पच्चक्षकम्मा । एव- १०
भिमानि’ अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उपज्जन्ति – सस्तो
लोको ति वा, असस्तो लोको ति वा .. पे० .. नेव होति न न होति तथागतो
परं मरणा ति वा ति । अय खो, वच्छ, हेतु अय पच्चयो यानिमानि
अनेकविहितानि दिट्ठिगतानि लोके उपज्जन्ति – सस्तो लोको ति वा,
असस्तो लोको ति वा, अन्तवा लोको ति वा, अनन्तवा लोको ति वा,
त जीवं त सरीर ति वा, अञ्जनं जीव अञ्जन सरीर ति वा, होति तथागतो १५
परं मरणा ति वा, न होति तथागतो परं मरणा ति वा, होति च न च होति
तथागतो परं मरणा ति वा, नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा
ति वा” ति ।

वच्छगोत्तसंयुत्तं समत्तं ।

तस्मुदानं

अञ्जनाणा अदस्सना^१ चेव^२, अनभिसमया अननुवोधा ।

अप्पटिवेधा असल्लक्षणा, अनुपलक्षणेन^३ अप्पच्चुपलक्षणा । २०

असमपेक्षणा अप्पच्चुपेक्षणा, अप्पच्चक्षकम्मं ति ॥

— — — ० — — —

^१ एवमानि – सी० । ^२–२ ग्रदन्नगच्छेव – न्ना०, ग्रदन्नन चेव – रो० ।

^३ अनुपलक्षणा – सी० ।

३४. भानसंयुतं

१. समाधिमूलकसमापत्तिसुतं

B 224

R 264

- १ सावर्थिनिदान । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे
चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो
होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो
ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति, न समाधिस्म समाधिकुसलो ।
- ५ इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समाधिकुसलो होति
न च समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी
समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म समापत्तिकुसलो च ।
तत्र, भिक्खवे, य्वाय ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म
समापत्तिकुसलो च अय इमेसं चतुर्बाह्यं ज्ञायीनं अग्नो च सेष्टो च मोक्षो^१ च
- १० उत्तमो च पवरो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीरं, खीरम्हा दधि,
दधिम्हा नवनीतं, नवनीतम्हा सप्पि, सप्पिम्हा सप्पिमण्डो तत्र अग्न-
मक्खायति, एवमेव खो, भिक्खवे, य्वायं ज्ञायी समाधिस्म समाधि-
कुसलो च होति समाधिस्म समापत्तिकुसलो च अयं इमेसं चतुर्बाह्यं ज्ञायीन
अग्नो च सेष्टो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो चा” ति ।

२. समाधिमूलकठितसुतं

- १५ २. सावर्थिनिदान । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे
चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो
होति, न समाधिस्म ठितिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी
समाधिस्म ठितिकुसलो होति, न समाधिस्म समाधिकुसलो । इध पन,
भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समाधिकुसलो होति न च
- २० समाधिस्म ठितिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म
समाधिकुसलो च होति समाधिस्म ठितिकुसलो च । तत्र, भिक्खवे,
य्वाय ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म ठितिकुसलो
च अयं इमेसं चतुर्बाह्यं ज्ञायीनं अग्नो च सेष्टो च मोक्षो च उत्तमो च
पवरो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीरं, खीरम्हा दधि, दधिम्हा

R 265

नवनीत, नवनीतमहा सप्ति, सप्तिमहा सप्तिमण्डो तत्र अग्रगमक्षायति; एवमेव खो, भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म ठितिकुसलो च अय इमेसं चतुष्ः ज्ञायीनं अग्गो च सेद्वो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो चा' ति ।

B. 225

३ समाधिमूलकवुद्वानसुत्तं

३. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे ५
चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो होति, न समाधिस्म वुद्वानकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म वुद्वानकुसलो होति, न समाधिस्म समाधिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समाधिकुसलो होति न च समाधिस्म वुद्वानकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म १० समाधिकुसलो च होति समाधिस्म वुद्वानकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, व्याय ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म वुद्वान-कुसलो च अय इमेसं चतुष्ः ज्ञायीनं अग्गो च सेद्वो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीरं .. पेऽ.. पवरो चा” ति ।

15

४. समाधिमूलककल्लितसुत्तं

४. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो होति, न समाधिस्म कल्लितकुसलो^१ । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म कल्लितकुसलो होति, न समाधिस्म समाधिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समाधिकुसलो होति न च समाधिस्म कल्लितकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म कल्लितकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म कल्लितकुसलो च अय इमेसं चतुष्ः ज्ञायीनं अग्गो च सेद्वो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीरं ... पेऽ.. पवरो २५ चा” ति ।

R. 266

^१ फल्नकुसलो-रोऽ ।

५. समाधिसूलकआरम्मणसुत्तं

B. 226

५. सावत्थ्यनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो होति, न समाधिस्मि आरम्मणकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि आरम्मणकुसलो होति, न समाधिस्मि समाधिकुसलो ।
- ५ इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्मि समाधिकुसलो होति न च समाधिस्मि आरम्मणकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति समाधिस्मि आरम्मणकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, यथाय ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति समाधिस्मि आरम्मणकुसलो च अयं इमेसं चतुष्णं ज्ञायीनं अग्नो च सेष्टो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो च । सेय्यथापि, भिक्खवे, गवा खीरं... पे०. पवरो चा” ति ।

६. समाधिसूलकगोचरसुत्तं

R. 267 15

६. सावत्थ्यनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो होति, न समाधिस्मि गोचरकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि गोचरकुसलो होति, न समाधिस्मि समाधिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्मि समाधिकुसलो होति न च समाधिस्मि गोचरकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति समाधिस्मि गोचरकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, यथाय ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति समाधिस्मि गोचरकुसलो च अयं इमेसं चतुष्णं ज्ञायीनं अग्नो च सेष्टो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो च । सेय्यथापि, भिक्खवे, गवा खीरं. पे० पवरो चा” ति ।

७. समाधिसूलकअभिनीहारसुत्तं

७. सावत्थ्यनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो होति, न समाधिस्मि अभिनीहारकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि अभिनीहारकुसलो होति, न समाधिस्मि समाधिकुसलो ।

इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्मि समाधिकुसलो होति
न च समाधिस्मि अभिनीहारकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो
ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति समाधिस्मि अभिनीहारकुसलो
च । तत्र भिक्खवे, यायं ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति
समाधिस्मि अभिनीहारकुसलो च अयं इमेस चतुर्बं ज्ञायीन अग्नो च ५
सेद्गो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीर
... पे०.. पवरो चा” ति ।

८. समाधिमूलकसातच्चकारीसुत्तं

८. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे
चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो
होति, न समाधिस्मि सककच्चकारी । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी १०
समाधिस्मि सककच्चकारी होति, न समाधिस्मि समाधिकुसलो । इध
पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्मि समाधिकुसलो होति न च
समाधिस्मि सककच्चकारी । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी १५
समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति समाधिस्मि सककच्चकारी च ।
तत्र, भिक्खवे, यायं ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति
समाधिस्मि सककच्चकारी च अयं इमेस चतुर्बं ज्ञायीन अग्नो च सेद्गो च २०
मोक्षो च उत्तमो च पवरो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीरं ... पे०..
पवरो चा” ति ।

९. समाधिमूलकसातच्चकारीसुत्तं

९. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे
चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो होति, २०
न समाधिस्मि सातच्चकारी । इध पन, भिक्खवे एकच्चो ज्ञायी
समाधिस्मि सातच्चकारी होति, न समाधिस्मि समाधिकुसलो । इध पन,
भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्मि समाधिकुसलो होति न च.
समाधिस्मि सातच्चकारी । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि
समाधिकुसलो च होति समाधिस्मि सातच्चकारी च । तत्र, भिक्खवे, २५
यायं ज्ञायी समाधिस्मि समाधिकुसलो च होति समाधिस्मि सातच्चकारी

च अयं इमेसं चतुन्नं ज्ञायीनं अग्गो च सेद्वो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो च । सेव्यथापि, भिक्खवे, गवा खीरं ... पे०... पवरो चा” ति ।

B. 228

१०. समाधिमूलकसप्पायकारीसुत्तं

१० सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे

चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो

5 होति, न समाधिस्म सप्पायकारी । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी

समाधिस्म सप्पायकारी होति, न समाधिस्म समाधिकुसलो । इध

पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समाधिकुसलो होति न

R. 269

च समाधिस्म सप्पायकारी । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी

समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म सप्पायकारी च । तत्र,

10 भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो च होति समाधिस्म

सप्पायकारी च अयं इमेसं चतुन्नं ज्ञायीनं अग्गो च सेद्वो च मोक्षो च

उत्तमो च पवरो च । सेव्यथापि, भिक्खवे, गवा खीरं . पे०.. पवरो

चा” ति । (समाधिमूलक)

११. समापत्तिमूलकठितिसुत्तं

११ सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे

15 चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समाधिकुसलो होति,

न समाधिस्म ठितिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म

ठिति कुसलो होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इध पन, भिक्खवे,

एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति न च समाधिस्म

ठितिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्ति-

20 कुसलो च होति समाधिस्म ठितिकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, व्याय

ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म ठितिकुसलो च

अयं इमेसं चतुन्नं ज्ञायीनं अग्गो च सेद्वो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो

च । सेव्यथापि, भिक्खवे, गवा खीरं ... पे० .. पवरो चा” ति ।

१२. समापत्तिमूलकवुद्वानसुत्तं

१२. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे

25 चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो

होति, न समाधिस्म वुद्वानकुसलो । इध, पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म वुद्वानकुसलो होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति न च समाधिस्म वुद्वानकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म वुद्वानकुसलो च । ५ तत्र, भिक्खवे, य्वायं ज्ञायी .पे०.. पवरो चा' ति ।

B. 229

R. 270

१३. समापत्तिमूलककल्लितसुत्तं

१३. सावत्थ्यनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति, न समाधिस्म कल्लितकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म कल्लितकुसलो होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इध १० पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति न च समाधिस्म कल्लितकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म कल्लितकुसलो च । तत्र ..पे०.. पवरो चा' ति ।

१४. समापत्तिमूलकआरम्मणसुत्तं

१४. सावत्थ्यनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति, न समाधिस्म आरम्मणकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म आरम्मणकुसलो होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति न च समाधिस्म आरम्मणकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म आरम्मणकुसलो च । तत्र ..पे०. पवरो चा' ति ।

15

20

१५. समापत्तिमूलकगोचरसुत्तं

१५. सावत्थ्यनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खव, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति, न समाधिस्म गोचरकुसलो । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी

R. 271

25

B. 230

समाधिस्म गोचरकुसलो होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति न च समाधिस्म गोचरकुसलो । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म गोचरकुसलो च ।
५ तत्र ... पे०... पवरो चा” ति ।

१६. समापत्तिमूलकश्रभिनीहारकुसलं

१६. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इथ, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति. न समाधिस्म श्रभिनीहारकुसलो । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म श्रभिनीहारकुसलो होति, न समाधिस्म समापत्ति-
१० कुसलो । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्ति-कुसलो होति न च समाधिस्म श्रभिनीहारकुसलो । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म श्रभि-नीहारकुसलो च । तत्र ... पे०... पवरो चा” ति ।

१७. समापत्तिमूलकसक्तच्छसुतं

१७. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इथ, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति, न समाधिस्म सक्तच्छकारी । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म सक्तच्छकारी होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति न च समाधिस्म सक्तच्छकारी । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी
२० समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म सक्तच्छकारी च । तत्र ... पे०... पवरो चा” ति ।

१८. समापत्तिमूलकसातच्छसुतं

१८. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इथ, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति, न समाधिस्म सातच्छकारी । इथ पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी
२५ समाधिस्म सातच्छकारी होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इथ

पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति न च समाधिस्म सातच्चकारी । इधं पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म सातच्चकारी च । तत्र पे० . पवरो चा” ति ।

१६ समापत्तिमूलकसप्पायकारीसुत्तं

१६ सावत्थ्यनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे ५ चत्तारो ? इधं, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति, न समाधिस्म सप्पायकारी । इधं पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म सप्पायकारी होति, न समाधिस्म समापत्तिकुसलो । इधं पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म समापत्तिकुसलो होति । न च समाधिस्म सप्पायकारी । इधं पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी १० समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म सप्पायकारी च । तत्र, भिक्खवे, य्वायं ज्ञायी समाधिस्म समापत्तिकुसलो च होति समाधिस्म सप्पायकारी च अयं इमेसं चतुन्न ज्ञायीनं अग्नगो च सेष्टो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीरं, खीरम्हा दधि, दधिम्हा नवनीत, नवनीतम्हा सप्पि, सप्पिम्हा सप्पिमण्डो तत्र अग्न- १५ मक्खायति, एवमेव खो, भिक्खवे, य्वायं ज्ञायी समाधिस्म समापत्ति- कुसलो च होति समाधिस्म सप्पायकारी च अयं इमेसं चतुन्न ज्ञायीनं अग्नो च सेष्टो च मोक्षो च उत्तमो च पवरो चा” ति । (समापत्तिमूलक)

२०-२७. ठितिमूलकवुद्धानसुत्तादिग्रहुकं

२०-२७ सावत्थ्यनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इधं, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म ठितिकुसलो २० होति, न समाधिस्म वुद्धानकुसलो । इधं पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म वुद्धानकुसलो होति, न समाधिस्म ठितिकुसलो । इधं पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्म ठितिकुसलो होति न च समाधिस्म वुद्धानकुसलो । इधं पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्म ठितिकुसलो च होति समाधिस्म वुद्धानकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, २५ य्वायं ज्ञायी .. पे०.. उत्तमो च पवरो चा” ति । (पुरिमूलकानि विश्व याव सत्तवीसतिमा ठितिमूलकसप्पायकारीसुत्ता अहु सुत्तानि पूरेतव्यानि । ठितिमूलकं)

२८-३४ वुद्धानमूलककल्लितसुत्तादिसत्तकं

२८-३४. सावत्थिनिदानं । “चत्तारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी ।

कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि वुद्धानकुसलो होति, न समाधिस्मि कल्लितकुसलो । समाधिस्मि कल्लितकुसलो होति,

न समाधिस्मि वुद्धानकुसलो । नेव समाधिस्मि वुद्धानकुसलो होति न च ५ समाधिस्मि कल्लितकुसलो । समाधिस्मि वुद्धानकुसलो च होति समा-

धिस्मि कल्लितकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी पे० .. उत्तमो च पवरो चा” ति । (अट्टवीसतिमि पुरिमूलकानि विय याव चतुर्तिसतिमा

वुद्धानमूलकसप्तप्यायकारीसुत्ता सत्तासुत्तानि पूरेत्वानि । वुद्धानमूलक)

३५-४०. कल्लितमूलकआरम्मणसुत्तादिष्ठकं

३५-४०. सावत्थिनिदानं । “समाधिस्मि कल्लितकुसलो होति,

न समाधिस्मि आरम्मणकुसलो । समाधिस्मि आरम्मणकुसलो होति,

१० न समाधिस्मि कल्लितकुसलो । नेव समाधिस्मि कल्लितकुसलो होति न च समाधिस्मि आरम्मणकुसलो । समाधिस्मि कल्लितकुसलो च होति

समाधिस्मि आरम्मणकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी पे० .. उत्तमो च पवरो चा” ति । (पुरिमूलकानि विय याव चत्तालीसमा कल्लि-

मूलकसप्तप्यायकारीसुत्ता छ सुत्तानि पूरेत्वानि । कल्लितमूलक)

४१-४५. आरम्मणमूलकगोचरसुत्तादिपञ्चकं

४१-४५. सावत्थिनिदानं । “समाधिस्मि आरम्मणकुसलो होति,

१५ होति, न समाधिस्मि गोचरकुसलो । समाधिस्मि गोचरकुसलो होति, न समाधिस्मि आरम्मणकुसलो । नेव समाधिस्मि आरम्मणकुसलो होति

न च समाधिस्मि गोचरकुसलो । समाधिस्मि आरम्मणकुसलो च होति समाधिस्मि गोचरकुसलो च । तत्र, भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी . पे० ..

उत्तमो च पवरो चा” ति । (पुरिमूलकानि विय याव पञ्चचत्तालीसमा आरम्मणमूलकसप्तप्यायकारी सुत्ता पञ्च सुत्तानि पूरेत्वानि । आरम्मणमूलक)

४६-४६ गोचरमूलकअभिनीहारसुत्तादिचतुर्वकं

४६. सावत्थिनिदानं । “समाधिस्मि गोचरकुसलो होति, न

२० समाधिस्मि अभिनीहारकुसलो । समाधिस्मि अभिनीहारकुसलो होति,

न समाधिस्म गोचरकुसलो । नेव समाधिस्म गोचरकुसलो होति न च समाधिस्म अभिनीहारकुसलो । समाधिस्म गोचरकुसलो च होति समाधिस्म अभिनीहारकुसलो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीरं, खीरम्हा दधि, दधिम्हा नवनीतं, नवनीतम्हा सप्पि, सप्पिम्हा सप्पिमण्डो तत्र अग्रगमक्षायति, एवमेव खो, भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी समाधिस्म ५ गोचरकुसलो च होति समाधिस्म अभिनीहारकुसलो च अयं इमेसं चतुष्वं ज्ञायीनं पे०... उत्तमो च पवरो चा” ति ।

४७. समाधिस्म गोचरकुसलो होति, न समाधिस्म सक्कच्च-
कारी पे०... । (विद्यारेत्-व)

४८. समाधिस्म गोचरकुसलो होति, न समाधिस्म सातच्च- १०
कारी पे०... ।

४९. समाधिस्म गोचरकुसलो होति, न समाधिस्म सप्पाय-
कारी ... पे० . । (गोचरमलकं)

५०-५२. अभिनीहारमूलकसक्कच्चसुत्तादितिकं

५०. सावत्थिनिदानं । “समाधिस्म अभिनीहारकुसलो होति, न समाधिस्म सक्कच्चकारी । समाधिस्म सक्कच्चकारी होति, न समाधिस्म अभिनीहारकुसलो । नेव समाधिस्म अभिनीहारकुसलो होति न च समाधिस्म सक्कच्चकारी । समाधिस्म अभिनीहारकुसलो च होति समाधिस्म सक्कच्चकारी च । तत्र, भिक्खवे, व्याय ज्ञायी ... पे०.. उत्तमो च पवरो चा” ति ।

५१. समाधिस्म अभिनीहारकुसलो होति, न समाधिस्म २० सातच्चकारी ... पे०.. ।

५२. समाधिस्म अभिनीहारकुसलो होति, न समाधिस्म सप्पायकारी ... पे०... । (अभिनीहारमूलकं)

५३-५४. सक्कच्चमूलकसातच्चकारीसुत्तादिदुकं

५३. सावत्थिनिदानं । “समाधिस्म सक्कच्चकारी होति, न समाधिस्म सातच्चकारी । समाधिस्म सातच्चकारी होति, न समाधिस्म २५

सक्कच्चकारी । नेव समाधिस्मि सक्कच्चकारी होति न च समाधिस्मि सातच्चकारी । समाधिस्मि सक्कच्चकारी च होति समाधिस्मि सातच्चकारी च । तत्र, भिक्खवे, व्याय ..पे०... उत्तमो च पवरो चा” ति ।

५ ५४ समाधिस्मि सक्कच्चकारी होति, न समाधिस्मि सप्पाय-
कारी ... पे० ।

५५ सातच्चमूलकसप्पायकारीसुत्तं

५५ साविथिनिदानं । “चतारोमे, भिक्खवे, ज्ञायी । कतमे चत्तारो ? इध, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि सातच्चकारी होति, न समाधिस्मि सप्पायकारी । इध पन, भिक्खधे, एकच्चो ज्ञायी १० समाधिस्मि सप्पायकारी होति, न समाधिस्मि सातच्चकारी । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी नेव समाधिस्मि सातच्चकारी होति न च समाधिस्मि सप्पायकारी । इध पन, भिक्खवे, एकच्चो ज्ञायी समाधिस्मि सातच्चकारी च होति समाधिस्मि सप्पायकारी च । तत्र, भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी समाधिस्मि सातच्चकारी च होति समाधिस्मि सप्पायकारी च अय १५ इमेसं चतुन्नं ज्ञायीन अग्गो च सेट्टो च मोक्खो च उत्तमो च पवरो च । सेयथापि, भिक्खवे, गवा खीर, खीरम्हा दधि, दधिम्हा नवनीत^१, नव-नीतम्हा सप्पि, सप्पिम्हा सप्पिमण्डो तत्र अग्गमक्खायति, एवमेव खो, भिक्खवे, व्यायं ज्ञायी समाधिस्मि सातच्चकारी च होति समाधिस्मि सप्पायकारी च अयं इमेसं चतुन्नं ज्ञायीन अग्गो च सेट्टो च मोक्खो^२ च २० उत्तमो च पवरो चा” ति ।

५६ इदमबोच भगवा । अत्तमना ते भिक्खू भगवतो भासित अभिनन्दुं ति । (यथा पञ्चपञ्चास वेद्याकरणानि होन्ति तथा वित्थारेतब्बानि)

ज्ञानसंयुत् समत्तं ।

तस्मृदान

समाधि समापत्ति ठिति च^३, बुद्धान कल्लितारमणेन च ।

गोचरा^४ अभिनीहारो सक्कच्च, सातच्चकारी^५ अथो पि सप्पाय^६ ति ॥
खन्धवगो ततियो ।

^१ नोनात्-सा० । ^२ पामोक्खो - स्या० । ^३ स्या० पोत्यके नत्थि । ^४ गानर-
स्या०, रो० । ^५ सक्कच्च सातच्च-सी०, म० । ^६ सप्पाया-सी० ।

तत्सुद्धानं

*खन्दराधसंयुतं च, दिट्ठि ओकन्त्ते^१ उप्पादा ।
किलेसासारिपुत्ता च, नागा सुपण्णगन्धब्बा ।
वलाहवच्छक्षानं ति, खन्दवग्गम्भि तेरसा ति* ॥

R. 279

खन्दवग्गसंयुत्तपालि निर्दिता ।

—:—:—

१. ओकन्त्ति - रो० ।

- एत्य स्याऽ पोत्यके इमा गाथावो दिस्सन्ति -

तत्र वग्गुद्धान

नकुलिता अनिच्चञ्च, भारं नतुम्हाकेन च ।
असदीपेन पञ्चासौ, पठमो ति पवुचति ॥
उपायो अरह, लज्जनियो, वेर पुणेन पञ्चमं ।
मञ्जेषण्णानकोल्लो, सम्भुदेन पकानितं ॥
अतं धम्मकायिकाविज्ञा, कुवकुल रिट्ठिपञ्चमं ।
तितयो वण्णास्तको वृत्तो, निपातो ति पदुच्चर्ति ॥
गन्धराधदिट्ठि च ओकन्त्ति, उपादेन किनेनेन च ।
सारीपुत्तो च नागो च, मुषण्ण अन्धव्यकायिका ।
वनाहो वड्ढागोत्तो च, जान भवन्ति तेन्ना ति ॥

विस्तृतपदानं
अनुबक्कमणिका

अ			४३३-४३६
अकटविधा	४२३	अत्ता होति, अदुखमसुखी	४३२
अकालिको	५६, १६७	- एकन्तदुखी	४३२
अकृपा मे विमुक्ति	१४४, २६४	- एकन्तसुखी	४३२
अकुसलवितका	३१८	- सुखदुखी	४३२
अगवीज	२८४	अत्थसहित	१६६
अगमहेही, कलिङ्गस्स रङ्गो	२१६	अतिथिकाद, वदन्ति	४१६
अग्नमूलं	२६६	अतिथिता, लोके	१७
अचेलो, कस्सपो	१८, २०	अतिथिसम्मत, लोके पण्डितान्	३५६
अजातसत्त्वकुमारो, देवदत्तस्स	२०१	अदुखमसुखा, वेदना	४६
अजातसत्तु, मागधो राजा	२२३	अदुखमसुखी, अत्ता होति	४३३-४३६
— वेदेहिपुत्रो	२२३	अदुखमसुखं, उपेक्षासतिपारिसुर्दि	४५२
अजितपञ्चे, पारायने	४१	मधिच्छसमुप्पत्ता, जाति	१६
अज्ञतं सम्प्रसादनं	४५१	मधिच्छसमुप्पत्तं, जरामरण	१६
अञ्जनातिथियपुञ्जो	२०	— दुख्य १६, २०, ३१, ३२, ३६	
अञ्जनातिथियान, परिव्वाजकान आरामो	२६	— सुखदुख, अस्यकार ... २१, ३५	
अञ्जनातिथिया, परिव्वाजका	१०२, ३३७	अधिवचनपथा	२६६
अञ्जाण, दुक्खनिरोधगमिनिया पटिपदाय	५	अधिवत्था देवा, गन्धगन्धे	४६४
— दुख्यनिरोधे	५	— तचगन्धे	४६४
— दुख्यसमुदये	५	— पत्तगन्धे	४६४
— दुख्ये	५	— पपटिकगन्धे	४६४
अञ्जो करोति, अञ्जो पटिसवेदयति	६४	— पुष्पगन्धे	४६४
अञ्जा जीवं अञ्जा सौरीर ति वा	५३, ४७२	— फलगन्धे	४६४
अदुखवग्गे, मागपिण्यपञ्चे	२४८, २५१	— केन्द्रगन्धे	४६४
अदुङ्गिको, अस्यो	३७	— मूलगन्धे	४६४
— मस्यो	३७, ५०, २८६, २६०	— रसगन्धे	४६४
अदु पुरिसभूमियो	४२३	— सारगन्धे	४६४
अद्विकङ्कली	१५६	अघोमुखो, भूजसि	४५३
अद्विपूञ्जो	१५६	अननुस्तुतेसु घम्मेसु चक्षु उदपादि	११
अद्विरसि	१५६	अनन्तवा, लोको	४७२
अतिचारिनो, राजगहे	२१५	अनभत्त्योय, संसारो १५१, १५२, १५६-१५६, ३६५	
अत्तदीपा	२७४	अनागामिना	३८१
अत्तवधाय	२००	अनाथपिण्डकस्स आरामे, जेतवने ३, १२, ६६, १११, ११५, १४३, १५१, १८०, १८७, १८८, २०३, २१६, २२३, २२७-२२८, ३३१, ४५०, ४५६, ४६४, ४७३	
अत्तवादुपादान	५		

प्रताथपिण्डिको, गहपति	५८	अविज्ञा	५
अनिकेतसारी	२४६	अविज्ञाचातु	१३१
अनिमित्तो, समाधि	३१८	अविज्ञानिदाना, सह्यारा	१३
अनिम्माता	४२३	अविज्ञानिरोबा, सह्यारनिरोबो	१०, ३६
अनिम्मिता	४२३	अविज्ञानीवरणान, सत्तान	१५१, १५७
अनुत्तरो	३११	अविज्ञापच्चया, सह्यारा	३, ५, ८, ११, ५३
अनुराघो, आयस्मा	३३७, ३३८	अविज्ञापसमुदयो, सह्यारनिरोबो	३
अनुशद्धो, आयस्मा	१३२	अविज्ञासमुदयो, सह्यारसमुदयो	३६
अनोक्सारी	२४८	अविज्ञापनिसा, सह्यारा	२८
अन्तर सम्पस	६२	अवितक्तं	४५१
अन्तवा लोको	४२६, ४७२	अविनिपातवस्मो	४१७, ४१८, ४२०, ४२१, ४२३-४२५, ४२८
अन्ते, उभो	२०	अविहिंसाक्षन्दो	१३०
अन्वये, आणं	५१	अविहिंसावितको	१२६
अपुरक्वरानो	२५०	अविहिंसासङ्कक्ष्मो	१३०
अप्पच्चया	४२२	अविहिंसासञ्चात्रा	१३०
अव्याकृत	१६६	अवेच्चप्पसादेन, समझागतो	५६
अव्यापादच्छ्रद्धो	१३०	असञ्चीणभामा	४२३
अव्यापादपरियेसना	१३०	असनिविचक्क	१६२
अव्यापादपरिक्षाहो	१३०	असध्यकार अपरकार, अविच्चसमुप्पन्न दुखव	१२
अव्यापादवितको	१२६	असध्यकार अपरकार, अविच्चसमुप्पन्नं सुखदुखव	२१
अव्यापादसङ्क्ष्मो	१३०	असस्तो, लोको	४२५, ४७२
अव्यापादसञ्ज्ञा	१३०	अस्तस्जि, आयस्मा	३४४, ३४५
अभिनीहारकुसलो	४८१, ४८७	अस्तराजा, बलाहको	३६२
अभिसङ्खृत, कम्म	५५	अस्तादानुपस्तिनो	७३, ७८
अभिसमयो, पञ्चाय	८६	अस्तादो	२६३, २६५
अभुजाय विहरी, भगवा	३५८	— पठीवातुया	१४४, १४५
अरञ्जाकुटिकार्यं	३३७	अस्तु, पस्तन्न परथस्ति	१५२
अरञ्जायातने, महासरसी	२२४	अहेतु	४२२
अरहता	३८१		ग्रा
अरियासावको	४१७, ४१८, ४२०, ४२१,	आकासवातु	२०७, २०६, ४४५
	४२३-४२५, ४२८	आकाशानञ्चायतनवातु	१२७, १२८
— दिहितम्पत्तो	३८, ५०, ५१	आकासानञ्चायतन	१७७, ४५२
अरियो, अट्टिङ्को मग्मो	३७, २८८, २६०	आकिञ्चञ्चञ्जायतनवातु	१२७, १२८
— तुण्हीभावो	२२७	आगतिगति	५७
अरूपनवी	४	आजीवकस्ते	४२३
अस्ती, अत्ता होति	४२१	आपिण्ड्वाटो	२२२
अवदक्षित, नामकृत्स्न	८६	आत्तापी	१६५
अवन्दोगु विहरी, महाकञ्जानो ग्रायस्मा	२४८, २५१	आदीनदो	२६३, २६५
अविचारं	४५१	— पठीवातुया	१४४, १४५

आनन्द, आवुरो	१८१	उद्घानकुसलो	४८३,४८५
आनन्द, आयस्मा	३१, ३४, ७६, ६२, ६८, १०३, १३२, १८०, १८२, १८६, २२८, २७१, ३१६, ३२७, ३५३, ४००, ४५०—४५२	उष्टवलाहका, देवा	४६८
आपोकायो	४२३	उत्तानकुत्तानको, विष ज्ञायति	७६
आपोधातु	१४३, १४८, १४६, २०७, २०९	उत्तानो, धम्मो	२६
आभाशातु	१२७, १२८	उपनिसा, निव्वादाय	२८
आयतनान पटिलाभो	४	उपवाणो, आयस्मा	३६
आयुसङ्खारा, विष्वन्ति	२२१	उपादानकलन्वा	२६४, २८८, ३७४, ४०४
ग्रामणकुसलो	४८०, ४८३	उपादाननिरोधो, भवनिरोधो	३, ६, ३३
आरम्मणमेतं	५६, ५७	उपादाननिरोधो, तष्ठानिरोधा	३, १५, ३३
आविसावं	१०४	उपादानपञ्चया, भवो	३, ७
आसन्दिवञ्चया, पुरिसा	४१६	उपादानपूतिसो, भवो	२६
आसवान खयो होति, एव पस्सतो	२७	उपादान	५, २८
आहारनिरोधो, रूपनिरोधो	२८८	— किंपञ्चया	७
आहारसमुद्दाय, रूपसमुद्दयो	२८६, २८१	— तण्हापञ्चया	३७
आहारा, चत्तारो	१२, १३, ८४	— तष्ठपनिसं	२६
— तष्ठनिदाता	१२	उपादानपरत्सस्ता	१५४
आहारो, कबलीकारो	८४	उपादिव्यमानो	३०१
आहुनेयो	५६	उपालि, आयस्मा	१३२
आलवको	११७	उपेक्षको सतिमा सुखविहारी	१५१
इ		उपेक्षासितिपारिसुर्द्ध, अदुक्षमसुख	४५२
इक्षणिका, राजगहे	२१५	उपोसथो, नागराजा	३६२
इदाभिसङ्खारं, अभिसङ्खाति	३१७	उपोसर्थ, उपवसन्ति	४५६, ४५७
इद्विविधं पञ्चनुभेद्यि	१०४, १७८	उप्पलवण्णा	१६७
इदं उपज्ञति, इमस्युपादा	२६	उप्पादे, पठवीधातुया	१४६
इदं न होति, इमर्त्स्म असति	२६	उव्वमुखो, भुञ्जासि	४५३
इदं निरुज्ज्वति, इमस्त निरोधा	२६	उभो अन्ते अतुरपाम्म	२०, ५२
इदं होति, इमर्त्स्म सति	२६	ए	
इन्द्रियसते	४२३	एकन्तदुक्ष्वा, अभिविस्त	१४७
इन्द्रियान पञ्चक्ष	३६६	एकन्तदुक्ष्वी, अत्ता होति	४३२
इसिगिलिपस्तं	३४२	एकन्तसुखी, अत्ता होति	४३३
इसिपतने, बाराणसियं	१६	एको अन्तो	१७
— मिगदाये	६६, १६४, १८५, २६५, ३५१, ३८०, ३८२, ३८५—३८८	एव पस्सतो, आसवान खयो होति	२७
उ		एसिकट्टायिद्विता	४२३
उक्कण्डकेन, नाम रौगजातेन फुटो	१६२, २२६	एहिपत्सिको	५६, १६७
उच्छेद, एत	२०	ओ	
उ		ओकासारी	२४८
उक्कण्डकेन, नाम रौगजातेन फुटो	१६२, २२६	ओककालो सम्पत्तिनियाम	४३६
उच्छेद, एत	२०	ओकमनिया धम्मा, सद्गम्मस्त सम्पोगाय	१६७

ओत्तरी	१६५	कामभवी	४
ओपनेवियको	५६	कामवित्तको	१२८,३१८
ओपपातिका, नागा	४६०	कामुपदान	५
ओपपातिकार्न, नागार्न सहव्यत	४५६	कामं तचो च नहार च	२६
ओपपातिका, सत्ता	४१८	कायपरियन्तिकं, वेदनं	७१
— सुपण्णा	४६२	कायविज्ञाण	५, २०४, २०६
ओरछिम्को, राजगहे	२१३	कायसद्वारो	५, ३५, ३६, ५०
ओरम्भागियानि, सयोजनानि	२८५	कायसञ्चेतनाहेतु	३५
ओल्लारिको वा सुखुमो वा, कवलोकारो आहारो	१२	कायसम्फस्सा, वेदना	५, २०५
क		कायसम्फस्सो	५, २०५, २०६
ककुसन्धस्स, भगवतो	१०	कायस्स, चातुम्हाभूतिकस्स	८०, ८२
कञ्चानांगोत्तो, आयस्मा	१७	कायायतन	५
कञ्चानो, आयस्मा	१३०	काया सत्तिमे, अकटा	४२३
कपिलवत्थुस्मि, नियोवारामे	३१६	कारणिको, राजगहे	२१३
कप्पा अवभीता	१५५	कात्तिसिला	३४२
कप्पो, आयस्मा	३८३	कुरुन निगमो, कम्मासधम्म नाम	७६
कवलीकारो, आहारो	१२, १३, ८३, ८४	कुरुसुविहरति, भगवा	७६
कम्मवादा, समन्नाहृणा	३०, ३२, ३४, ३५	कुलपाठिकजाता	७६
कम्मान फल विपाको	४१६	कुलघरे, पपाते पव्वते	२४८, २५१
कम्मासधम्म नाम, कुरुन निगमो	७६	कुलूपधात	१८३
कम्म अभिसङ्ख्रृत	५५	कुसावतीराजवानिप्पमुखानि	३६१
कलन्दकनियामे, राजगहे	१७४	कुसावती राजवानी	३६२
— वेलुवने	१८, १०२, १८२, २०१, २११, २२८, २३५, २७६, २८१, ३४०, ३४४, ४५३	कूटटा	४२३
कलिङ्गरूपवाना	२२३	कूटागारसालाय, महावने	२२२, २८७, ३३७
कलिङ्गस्त रङ्गो श्रगमहेती	२१६	कूटाशारं, महाव्यूह	३६२
फस्सपकारामे, विहरति	३४४	कौणागमनस्स, भगवतो	११
फस्सपसिद्दिसो	१६६	कोमिभव विहरति, भगवा	३१६
फस्सपस्स, भगवतो	११	— विहरति, आयस्मा च भानन्दो	६८, ३५३
— सम्मासन्दुद्दस्स पावचने, पापभिक्तु	२१६	— विहरति, आयस्मा च मुसिलो	६८
फस्सो	२०, १६३, १६६—१६८, १७६—१७८	— विहरति भिक्तु	३४६
— अचेतो	१८, २०	ख	
— आयस्मा	२१	खत्तियानी	३६२
— पूरुणो	२६७	खन्दवीजं	२८४
— भगवा	१६१	खन्यानं पातुभावो	४
कलारत्तियो, भिक्तु	४३, ४४, ४७	खीणा जाति	२१
कामतर्हणा	२६७	खुज्जतरा उपामिका	११६

ग			
गङ्गाय तीरं	३५८,४२०	चानुमहाभूतिकस्त्, कायत्स	८०, ८२
गद्यहेनमत्तं, भेत्तचित्तं भावेव्य	२२०	चानुमहाभूतिको, अथं पुरिस्तो	४११
गन्वग्रावे, अविवत्या देवा	४६४	चित्तसङ्खारो	५, ३६, ५०
गन्वत्पट्टा	५,२०६	चित्तो, गहयति	१६६
गन्वव्यक्तायिका, देवा	४६४	चित्तं	८०-८२
गन्वसञ्चेतना	२०६, २८०, ४४१	चूतूपातो	५३
गन्वसञ्चना	२०६, २८०, ४४१	चेतना	५
गन्मीरावभानो, पदिच्चसमुप्पादो	७८८	-हीना	१३१
गानकूटको, राजगहे	२१४	चेतोपिमुत्ति, भेता	२८०
गिज्जन्नूदा पवता, ओरोहन्तो	२१२, २१३, २१६	छ	
गिज्जकूद, पवते	१३२, १५६, १६०, २००, २११, ३४२	छन्दनानत्त	१२३, १२५
गिज्जकावनये	६३	छद्वरागां	४४७
गोपातको, राजगहे	२१२	छन्नो, आयस्मा	३५१-३७३
गोचरकुसलो	४८०	छक्काभिजातियो	४२३
- चमारिविस्म होति	४८४	छिन्नपिलोतिको	२६
गोतमो, आयस्मा	३२	ज	
ध		जनपदकल्याणी	१६६
धाणविज्ञाणं	५, २०४, २०६	जरसिङ्गालो	१६२, २२६
धाणसम्पत्तजा, वेदना	५, २०५	जरा	४, ३८
धाणसम्पत्तो	५, २०५, २०६	जरामरणनिरोधगामिनी, पटिपदा	३७
धाणावत्तनं	५	जरामरणनिरोधो, जातिनिरोधा	३७
धोनिताराने	६८, ३४६, ३४३	जरामरणमुद्यो, जातिनमुद्या	३७
च		जरामरण, पातुभावो	४४७
चक्कायतने	५	जरामरण	४, ३७, ३८, ४६, ५२
चक्कुना, दिक्केन	१७६	- अविच्छसमुप्यम्	५६
चक्कुविज्ञाण	५, ६३, २०४, २०६	- जातिनिरोधा	४, ३३
चक्कुनमक्षतजा, वेदना	५, २०५, २०६	- जातिपच्चया	३
चक्कुनमक्षतो	५ २०५, २०६	- परङ्ककर्त	६६
चक्कुनुद्यो, अननुस्तुतेनु घम्मेनु	११	- नयङ्ककर्त	६६
चत्तन्तो, धानुषो	१४३	जाणुस्तोषिणि, वाहाणो	५१
चनुर्द्य धानं	१७७, ४५२	जाति	४, २८, ५२
चनुपारिवर्द्धं	२८८	- अविच्छसमुप्यता	६६
चतारो आहान	१०, १३, १८	- किपच्चया	७
- माने, परिवनति	२०	- स्त्रीणा	५१
चन्द्रमनुरिया, न उद्देन्ति	४२४, ४२६, ३४५	जातिनिरोधा, जरामरणनिरोधी	८, १६, ३०
चन्द्रपमा	१६५	- जरामरण	४, ३३
		जातिनिरोधो	१७
		- नदनिरोधा	३, ३३

जातिपच्चया, जरामरण	३, ११	तप्हा, पीनोभविका	३७३
जाति, परडकता	६६	— वेदनानिदाना	१३
— भवपच्चया	३, ७	— वेदनापच्चया	३७
— भवूपनिसा	२६	— वेदनूपनिसा	२६
जातिसमुदया, जरामरणसमुदयो	३७	तप्हासयोजनार्ण, सत्तानं	१५१, १५७
जाति, सयडकता	६६	तप्हपनिसं, उपादानं	२६
जातूपनिसं, दुखं	२६	ततियं, ज्ञान	१७७, ४५१
जिव्हायतनं	५	तथागतो	२५
जिव्हाविज्ञाणं	५, २०४, २०६	तदाहरानिरोधा	४२
जिव्हासम्प्रसज्जा वेदना	५, २०५	तत्त्वाकुलकजाता	७६
जिव्हासम्प्रसो	५, २०५, २०६	तिण सङ्घर्षी, फस्तो	६१, ६३
जीवितपरियन्तिकं, वेदन	७१	तिम्बल्को, परिवाजको	२१
जीवे	४२३	तिरोकुड्ड	१०४
जेतवने	४१४	तिरोपवतं	१०४
— अनाथपिण्डिकस्त आरामे	३, १२, ६६,	तिरोपाकार	१०४
	१११, ११५, १४३, १५१, १८०,	तिरोभावं	१०४
	१८७, १८६, २०३, २१६, २२३,	तिविष्वूपरिक्षी	२६१, २६४
	२२७—२२६, ३०१, ३३१, ४५०,	तिस्तो, आयस्मा	३२८
	४५६, ४६४, ४७२	तिस्तो वेदना	४६
— तिणकट्टाखापलासं	२६७	तुष्टीभावो, शरियो	२२७
क्ष		तेचीवरिको	१५८, १७०, १७५
ज्ञायी	४७८—४८५	तेजोकायो	४२३
अ		तेजोवातु	१४३, १४८, १४६, २०७, २०६, ४४५
ज्ञाणवरथूनि, चतुर्वत्तारीसं	४८, ४६	तं जीवं तं सरीरं ति वा	५२, ४७२
ज्ञातिके विहरति, भगवा	६३, १३०		
ज्ञायप्पिटप्पनो	५६	थ	
ठ		यालिपाकसतानि	२०१
ठितिकुसलो	४७८, ४८५	यूलतिस्ता, भिक्षुनी	१८१, १८३
त		येरलामको, भिक्षु	२३५
तचगन्वे, श्रविदत्वा देवा	४६४	द	
तप्हा	५, २८	दमित्तरानिरिस्म	१८२
— किपच्चया	७	दसबलनमज्जागतो	२५, २६
तप्हानिदाना, श्राहारा	१२	दसारहार्ण आनको, मुदिङ्गो	२२२
तप्हानिरोधा, उपादाननिरोधा	६, ३३, ३६	दस्तनसम्पन्नो	३८, ५१
तप्हानिरोधो	१५	दासको, आयस्मा	३४७—३४६
— वेदनानिरोधा	३, ३३	दिट्टवस्मनिव्वानपत्तो	१८, ६८, ३७७
तप्हापच्चया, उपादानं	३, ७, १४	दिट्टि, उपजज्ञति	४१७—४२६
		दिट्टिगतानि, लोके उपजज्ञति	४७२, ४७३

दिट्ठि, पकीना	१३१	- वस्त्रवलाहका	८६६
- मजिना	१३१	- सीत्रवलाहका	८६६
दिट्ठियों	३६८	इट्टुन्नरकम्पा	८२३
दिट्ठिमपदम्बा पुग्गालम्बा	११५	इट्ठिपटिया	८२३
दिट्ठिमारांगो, गणिमारांगो	३८, ७०, ७१	इयलारी	८२३
दिट्ठि, हीना	१३१	इयनिमिनो, नोगो	८५६-८६२
दिट्ठुपदम्बा	५		१७
दिव्वाग्न	२२६		ध
दिव्वनालहरा, निचारा	१३२	धम्मारिणो	१८, १३३, ३७७
दिव्वाग्न, नैनाशाहुगा	१७८	धम्मचम्पुटिनामो	११५, ११६
दिव्वेत, नास्त्रा	१७८	धम्मच्छ्रद्धों	१२६
दिग्गम्बो, भूजगि	४५३	धम्मट्रिनिज्ञाण	१०६
दीपाळं	६१२	धम्मतष्टा	५, २०६
दुग्गाय रघुग्न, गिराथो हीनि	६, ३३, ७७	धम्मदीपा	२७४
- नम्मथो हीनि	३, ५, ७६, ७५, ६०	धम्मयात्रु	८८
दुर्गनिरोपगामिनिया पटिपद्यात, यज्ञाल	५	धम्मपरिवेसना	१२६
दुर्गमनिरोपयोगामिनि पटिपद	३७३	धम्मपारिलङ्घी	१२६
दुर्गमनिरोपये, यज्ञाल	५	धम्मानो	१२६
दुर्गमनिरोप	३७३	धम्मगच्छुप्तो	११५
दुर्गराममुद्दय, प्रव्याल	५	धम्मगच्छेतना	२०६, २६०, ४४१
दुर्गमममुद्दय	३७३	धम्मगच्छ्या	१२५, २०६, २६०, ४४१
दुर्गमा, वेदना	४६	धम्मगम्भकस्त्रा, वेदना	१२५
दुर्गमूपगिरा, नदा	२६	धम्मगम्भकस्त्रो	१२५
दुर्गमै, वद्धा	४२३	धम्मानुबम्पटिपद्मो	१८
- अञ्जनाय	५	धम्मा, पटिच्वसमुप्स्ता	२४
दुर्गम	२८	- भगवन्नेतिका	१६६
- अधिच्छनमुप्तन	१६, ३०-३२, ३६	धम्मे, ज्ञाण	५१
- जातूपनिम	२६	धम्मो, उत्तानो	२६
- परंदत	१६, ३६	- नविद्धिको	११७
- नयंकतं	१६, ३६	धातुनानत्त	१२१, १२३, १२५
दुतियो, अन्तो	१७	धातुयो, चतस्तो	१४३
दुतियं, ज्ञान	१७६, २२७, ४५१	- सत्	१२७
देवदत्तस्त, अजातमत्तुकुमारो	२०१	धातुयो व	१३१, १३३-१३५
देवदत्ते, अचिरपक्तत्ते	२००	धुतवादा, भिक्षु	१३२
देवदत्तो	१३२		न
देवदहं, सक्ष्यान निगमो	२४५	नकुलपिता, गहयति	२४१, २४३, २४४
देवा, उण्हवलाहका	४६८	नखसिखाय पसु आरोपेत्वा	११५, ११६
- गत्वच्छायिका	४६४	नति	५७
- वलाहकायिका	४६८	नतिथता लोके	१७

नन्दमाता	१६६	नेकवस्त्रमच्छन्दो	१२६
नन्दिकवया, रागकवयो	२८२	नेकवस्त्रमवार्तुं	१२६
नन्दो, आयस्मा	२३३	नेकवस्त्रमपरियेसना	१२६
न होति तथागतो पर मरणा ति वा	४७२	नेकवस्त्रमपरिळाहो	१२६
नागयोनियो, चत्स्तो	४५६	नेकवस्त्रमवितक्को	१२६
नागराजा, उपोसथो	३६२	नेकवस्त्रमसज्जप्तो	१२६
नागवाससते	४२३	नेकवस्त्रमसज्जना	१२६
नागा	२२४	नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायातनवातु	१२७, १२८
नागान सहयत, श्रोपपतिकान	४५६	नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायातन, समर्तिकम्प	१७७, ४५३
नामरूपनिदान, सळायतन	१३	नेव समाविर्स्म समाधिकुसलो होति, न च	
नामरूपनिरोधा, सळायतननिरोधो	३, ६	समाविर्स्म समापत्तिकुसलो	४७८
नामरूपनिरोधो, विज्ञाननिरोधा	३	नेव होति तथागतो पर मरणा ति वा	४७२
नामरूपनिरचया, सळायतन	३, ७	नो कल्लो, पञ्चो	१४, ५२
नामरूपस्त, अवकक्ति	८६		
नामरूपनिस, सळायतन	२६		
नामरूप	५	पञ्चामूर्खगामिका	२४५
— किंपञ्चया	७	पञ्चवनिग्रये, भिक्षु	२६५, २६७
— विज्ञाणनिदान	१३	पञ्चवनिद्रयाति	२७८
— विज्ञाणनिचया	३, ८	पञ्चपादानकवन्धा	२७६, ३२३, ३७३
— विज्ञाणूपनिसं	२६	पञ्चतिपथा	२६६
नामं	५	पञ्चाय, अभिसमयो	६६
नारदो, आयस्मा	६८, १००	पञ्चाविमुत्तो	१०६, २६४
निकेतसारी	२४६	पञ्चो, नो कल्लो	१४, ५२
निराणिगव्या	४२३	पटिच्चसमुपक्षा, वस्मा	२४, २५
निरोधारामे, कपिलवर्त्युस्मि	३१६	पटिच्चसमुपादो	३, ४, २४, २५
निव्वान	४०२	— रामभीरावभासो	७६
निव्वदा	४०२	पटिपदा, रूपनिरोधगामिनी	२८६
— यथाभूतञ्जाणदस्तनूपनिसा	२६	— सक्कायानिरोधगामिनी	२७६
निव्वदाय, उपनिसा	२८	— सक्कायानसमुदयगामिनी	२७६
निव्वदूपनिसो, विरागो	२६	पठमं, ज्ञानं	७६, ४५०
निव्वन्द, विरज्जति	१०८	पठशीकायो	४२३
निव्वेदिकपञ्चो	५१	पठवीवातु	१४३, १४८, १४९, २०७, २०६
नियतिसङ्गतिभावपरिणता	४२२	पठवीवातुया, अस्तादो	१४५
नियतो ४१७, ४१८, ४२०, ४२१, ४२३—४२५, ४२८		— आदीनदो	१४५
नियते	४२३	— उप्पादो	१४८, ४४५
निरुतिपथा	२६६	— निस्त णं	१४५
निरोधो, दुष्कर्तव्यन्वस्त	५७	पणिधि, हीनो	१३१
निस्तरण	१४४, २६३, २६५	पणीता, दिट्ठि	१३१
— पठवीवातुया	१४५	— नञ्जना	१३१

पत्तगन्धे, अधिवत्या देवा	४६४	पिण्डपातिको	१५८, १७०, १७५
पत्थना, हीना	१३१	पिण्डाय चरित्वा, सपदानं	४५३
पपटिकगन्धे, अधिवत्या देवा	४६४	पिण्डोल्यं	३१७
पपातसतानि	४२३	पितृञ्जापुत्रो	३२८
पपाता	४२३	पीति	२८
पवत्ते, गिजस्कूटे	१३२, १५६, १६०	— पामोज्जूपनिसा	२६
परडकता, जाति	६६	पीतिसुख, विवेकज	४५०
परडकत, जरामरण	६६	— समाधिर्जं	४४१
परभवाय	२००	पीतूपनिसा, पस्सद्वि	२६
परिव्वाजकासते	४२३	पुरगलो, हीनो	१३१
परिव्वाजका, अञ्जनतिरिया	१०२, ३३७	पुञ्जनकर्त, लोकत्स	५६
परिव्वाजकान शारामो, अञ्जनतिरियान	२६	पुणो शायस्या, मन्ताणिपुत्रो	१३२, ३२७
परिव्वाजको, तिम्बल्को	२१	पुनर्भवाभिनिवर्ति	५६, ८७, ८८
— सुसिमो	१०३	पुफकगन्धे, अधिवत्या देवा	४६४
परियेसनानानत्त	१२३, १२५	पुव्वा कोटि, न पञ्जायति	१५१, १५७, ३६५
परियसति, चत्तारो गासे	२०	पुव्वारामे, रिगारमातुपासादे	३२३
परिवीमसमानो, भिक्षु	६६	पुब्बेनिवास, अनुस्सरामि	१०५, १७६
परिलाहनानत्त	१२३, १२५	पुरुक्वरानो	२५०
परडकत, दुख	१६, ३६	पुरिसदम्साराधि	५६, ३११
पविट्ठो, आयस्मा	६६	पुरिसपुगाला, अट्ट	५६
पवुटा	४२३	पुरिसपुगानि, चत्तारि	५६
पस्सद्वि	२८	पूतिकयेन विट्ठेन, कि ते इमिना	३४१
— पीतूपनिसा	२६	पूरणो, कस्तपो	२६७
पस्सद्वपनिस, सुख	२६	पेसाचा, सत्त	४२३
पाचीनंसो	१६२	पोनोभविका, तष्णा	३७३
पात्वाकासि, सिं	२११	पशुक्लिको, भिक्षु	१७०, १७५
पापभिक्षु, कस्तपस्स सम्मासम्बुद्धस्त पावचने	२१६	पसु शोरोपेत्वा, नखसिंहायं	२११
पापभिक्षुनी	२१६	फ	
पापसामणे रो	२१७	फलगन्धे, अधिवत्या देवा	४६४
— संखण ॥	२१६	फलुवीज	२८४
पञ्चा, भिक्षु	१३३	फस्तनानत्त	१२१, १२५
पामोज्जूपनिसा, पीति	२६	फस्सनिदाना, वेदना	१३
पामोज्ज	२८	फस्सनिरोधा, वेदनानिरोधो	३, ६, ३३
— सद्वपनिस	२६	फस्सनिरोधो	१५
पारदारिको, राजगहे	२१५	— फस्सायतनान श्रसेसविरागनिरोधा	३३
पारामने, अग्नितपच्छे	४१	— साध्यतननिरोधा	३
पालिलेय्यक	३१६	फस्सपच्चया, वेदना	३, ७, १४
पावेय्यका भिक्षु, तिसमत्ता	१५८	फस्सायतनान श्रसेसविरागनिरोधा, फस्स-	३३
पाहुँय्यो	५६	निरोधो	

फस्साहारो, दट्टब्बो	८४	ब्रह्मलोका	१७८
फस्सूपनिसा, वेदना	२६	ब्रह्मा, सहम्पति	३१६, ३१७
फस्तो	५		
— किंपच्चया	७		
— तिष्ण-सङ्गति	६१-६३	भगवन्नेतिका, घम्मा	६६, १६६
— दुर्तियो	१२, १३, ८२	भगवम्पटिसरणा, घम्मा	६६, १६६
— सल्लायतननिदानो	१३	भगवम्मूलका, घम्मा	६६, १६६
— सल्लायतनपच्चया	३, ७, १४	भग्योमुविहरति, भगवा	२४१
— सल्लायतनपनिसी	२६	भयानि, पञ्च	५८
फेरगुगल्वे, अधिवस्था देवा	४६४	भवतण्डा	२६५
फोट्टुवसञ्चेतना	२०६, २६०, ४४१	भवदिट्ठि	३१८
फोट्टुवसञ्ज्ञा	२०६, २८६, ४४१	भवनिरोधा, जातिनिरोधो	३, ८, ३३
		भवनिरोधो	१५
		— उपादाननिरोधा	३, ३३
		भवनेतिनिरोधो	४०३
ब			
बदरिकारामे	३४६	भवपच्चया, जाति	३, ७
बहुसुता, भिक्खू	१३३	भवूपनिसा, जाति	२६
बाराणशिय, इसिपतने	६६	भवी	४, २८
— विहरति भगवा १६४, १८५, २१५, ३८०		— उपादानपच्चया	३, ७
— विहरत्ति	३८२, ३८५-३८८	— उपादानपनिसी	२६
— विहरत्ति भिक्खू	३४१	— किंपच्चया	७
वालो, मातुगामो	१८१	भारनिक्खेपन	२६१
वाळिसिको	१८८	भारहारो	२६१
विलारो, सन्धिसमलसङ्कटीरे छितो	२२५	भारादान	२६१
वीजजातानि	२८४	भारी	२६१
वीजदीजञ्जेव पञ्चर्म	२८४	भिक्खुनुपत्सयो	१८०
वेलुवलिङ्काय भूले, दिवाविहार निसीदि	३१६	भिक्खू, दिव्वचक्खुका	१३२
वीर्यसत्तस्त, विप्रिसत्त	६, ८	— घम्मकथिका	१३३
व्याकेत	१८६	— धृतवादा	१३२
व्यापादच्छदो	१२६	— पापिच्छा	१३३
व्यापादपरियेसना	१२६	— वहुसुता	१३३
व्यापादपरिल्लाहो	१२६	— महापञ्चामा	१३२
व्यापादवितको	१८६, ३१८	— महिद्धिका	१३२
व्यापादसङ्कपो	१२६	— विनयवरा	१३३
व्यापादसञ्ज्ञा	१२६	भूमिजो, आयस्ता	३३, ३४
ब्रह्मचक्र, पवत्तेति	२५, २६	भैसकलावने, भिगदाये	२४१
ब्रह्मचरियपत्योसातं	२६६	— सुसुमारगिरे	२४१
ब्रह्मचरियवातो	५३, ३६३		
ब्रह्मचरिय, वुसित	२१		
ब्रह्मञ्जर्य	४०	मग्नम्भू	२६५

मगो, अटुज्जिको	३७, २८६	भिगदाये, इमिपतने	६६, १६४, १८५, २१५, ३५१, ३८०, ३८२, ३८५-३८८
मज्जिमा, सञ्चा	१३१	- भेसकलावने	२४१
मधुरकजातो विय, कायो	३२८	भिगराजा, सीहो	३१०, ३११
मनसिकारो	५	भिगरमातुपासादे, पुब्बारामे	३२३
मनायतन	५	मिञ्चापटिपदा	६
मनो, इति पि	८०	मुञ्जबव्वजभूता	७६
मनोविङ्गाण	५, २०४, २०६	मुसिलो, आयस्मा	६६
मनोसङ्घार	३६	मूलगन्धे, अधिवत्था देवा	४६४
मनोसञ्चेतना तत्त्वा	१२, १३, ८३	मूलबीज	२८४
मनोसञ्चेतनाहारो	८५	मेत्ता, चेतोविमुत्ति	२२०
मनोसञ्चेतनाहेतु	३५	मोलियफग्नुनो, आयस्मा	१३, ४३
मनोसम्फस्सा, वेदना	५, २०५, २०६		
मनोसम्फस्सो	५, २०५, २०६		
मन्त्राणिपुत्रो, पुण्णो आयस्मा	३२७		
मरण	४, ३७, ३८		
महाकच्चानो आयस्मा, अवन्तीसु विहरति	२४८, २५१	यथाभूतवाणदस्सनूपनिसा, निव्विदा	२६
महाकस्पो, आयस्मा १३२, १६४, १६६, १७०, १७२,		यथाभूतवाणदस्सन	२८
१७४, १८०-१८२, १८५, १८७		- समाधूपनिस	२६
महाकोट्टिको, आयस्मा	६६, ३८५, ३८६, ३८०, ३८२	यमको, आयस्मा	३३२
महापञ्चांशी, भिक्खु	१३२	योनिपमुखसतसहस्रानि	४२३
महाव्यूह, कूटागार	३६२		
महाभूता, चत्तारो	५, २८६, २८१		
महामोग्गलानो, आयस्मा	१३२, २११, २२१		
महालि, लिच्छवि	२६७		
महावन, कूटागारसालाय	२२२, २६७, ३३७		
महावन	३१६		
महासमुद्दो उस्सुस्सति	३६५		
महासरसी, अरञ्जायतने	२२४		
महिद्धिको, भिक्खु	१३२, २३६, २३७		
मागणिडयपञ्चहे, अटुकवग्गिये	२४८, २५१		
मागवका	१६२		
मागवो राजा, अजातसत्तु	२२३		
मागविको, रजगहे	२१३		
मातुगामो, वालो	१८१		
मातुञ्चापुत्रो, भगवतो	२३३		
मारवम्मी	४०७		
मारस्त, वढो	३०१, ३०३		
मारो	४०२		

राजगु, विहरति	१७२, १८२, २०१, ४५३	लोको, अनन्तवा	४७२
— विहरति भगवा	१८, १३२, १५६, १६०, २००,	— अन्तवा	४२६, ४७२
	२३५, २७६, २८१, ३४०, ३४४	— असस्तो	४२५, ४७२
— विहरति, वेलुवने	२६, १५५, १५८	— सस्तो	४२५, ४७२
— वेलुवने	१६६, १७०, २१४		
— साकुणिको	२१२		
— सूकरिको	२१३	ब्रह्मजि, आयस्मा	३४०, ३४२, ३४३
— सूचको	२१४	बङ्को	१६२
— सूतो	२१३	— स्वेच समञ्जा	१६१
— हारिको नाम चोरधातकी	२१६	बचीसङ्खारो	५, ३५, ३६, ५०
राजगह पिण्डाय पाविसि	२६	बचीसङ्घेतनाहेतु	३५
राधो, आयस्मा	४०२—४०४, ४०७, ४०६, ४१०	बच्छागोत्तो, परिव्याजको	४७२—४७४
राहुल, आयस्मा	२०३, २०५, २०६, २१०, ३५४	बञ्जा	४२३
रूपच्छद्वद्यो	१२५	बलाहककायिका, देवा	४६८
रूपतण्हा	५, २०६, २०६	बलाहको, अस्सराजा	३६२
रूपनिरोवगामिनी, पटिपदा	२८६	बस्सवलाहका, देवा	४६८
रूपनिरोधो, आहारनिरोधा	२८६, २८१	बाचा, हीना	१३१
रूपपरियेसना	१२५	बायोकायो	४२३
रूपपरिल्लाहो	१२५	बायोवातु	१४३, १४८, १४६, २०७, २०६, ४४५
रूपभवो	४	विज्ञाचरणसम्पन्नो	५६, ३११
रूपलाभो	१२५	विज्ञाणञ्चायतनवातु	१२७, १२८
रूपसङ्क्षेपो	१२५	विज्ञाणञ्चायतनं	१७७
रूपसङ्घेतना	२०६, २०६, २६०, ४४१	विज्ञाणवातु	२०७, २०६
रूपसञ्ज्ञा	१२५, २०५, २०६, २६६, ४४१	विज्ञाणवातुया, उपादो	४४५
रूपसमुदयो, आहारसमुदया	२८६, २८१	विज्ञाणनिदान, नामरूपं	१३
रूपसम्फस्त्ता, वेदना	१२५	विज्ञाणनिरोधा, नामरूपं	३, १०
रूपी अत्ता होति	४३१	विज्ञाणनिरोधो, सङ्खारनिरोधा	३
रूप	५	विज्ञाणपञ्चव्या, नामरूप	३, ८
रोहितस्ता त्वेव समञ्जा	१६१	विज्ञाणस्त, ठितिया	५६, ५७
		विज्ञाणाहरो	१४, ८५
ल			
लकुण्डकभद्रियो, आयस्मा	२३१	विज्ञाणूपनिस, नामरूपं	२६
लकवणो, आयस्मा	२११	विज्ञाण	५, ८
लाभनानत्त	१२५	— अपुञ्जूनय होति	७०
लिच्छवि, भहालि	२६७	— आनेच्जूपां होति	७०
लोकविदू	५६, ३११	— किपच्चया	८
लोकस्त, समदयो	६२	— चतुर्थं	१२, १३, ८४
लोकायतिको, ब्राह्मणो	६५	— पुञ्जूपां होति	७०
लोकों अतिव्यता	१७	— सङ्खारनिदान	१३
— नतिव्यता	१७	— मङ्खारपञ्चव्या	३, ८
		— मङ्खालपनिस	२६

वित्ककविचारान, वूपसमा	४५१	वेदनानिरोधे	११
वित्कको, हीनो	१३१	— फस्सनिरोधा	३, ८२
विदिनामुखो, भूजसि	४५३	वेदनापच्चया, तण्हा	३, ७, १४
विनयवरा, भिक्षु	१३३	— फस्सनिदाना	१३
विपत्स्सत्त वोविसत्तस्स	६	— फस्सपच्चया	३, ३
विभवतप्त्ता	२६७	— फस्सपनिसा	१६
विभवदित्ति	३१८	— मनोसमस्तजा	५, २०५
विमुच्चते, विरागा	१०८	— सुखा	४६
विमुत्ति	२७, ४०२	— सोतसमस्तजा	५, २०५
— अकुप्या	२६४	वेदनूपनिसा, तण्हा	२६
— विरागूपनिसा	२६	वेदन, कायपरियन्ति	०१
विमुत्तूपनिस, लये ज्ञाण	२६	— जीवितपरियन्ति	७१
विमोक्षा	४६	वेदेहिपुत्रो, अग्रातसत्	२२३
विरज्जति, निव्विन्दं	१०८	वेमुलो पवत्तो	१५६, १६१, १६२
विरागा, विमुच्चति	१०८	वेरम्भा, वाता वायन्ति	११३
विरागूपनिसा, विमुत्ति	२६	वेलामिका	३६२
विरागो	२७, ४०२	वेसालिय विहरति, भगवा	२२२, २४७, ३३७
विरागो, निव्विद्वपनिसो	२६	वेस्सभुस्स, भगवतो	१०
विवदृक्षप्ये	१७६	वेलुकण्डकिया	१६६
विवेकज, पीतिसुख	४५०	वेलुवर्गे, कलन्दकनिवापे	१८, १०२, १८२, २०१, २११, २२८, २३५, २३६, २८१, ३४०, ३४४, ४५३
विसाखो, पञ्चालपुत्रो	२३३	— राजगहे	२६, १६६, १७०, १०२, २१४
विहिसापरियेसना	१२६		स
विहिसापरिल्लाहो	१२६	सकदागामिना	३८१
विहिसावितक्को	१२८, ३१८	सकपञ्चहे	२४१
विहिमासङ्कप्यो	१२६	सक्कायनिरोधगामिनिष्टिपदन्तो	३१२
विहिसामञ्चा	१२६	सक्कायनिरोधगामिनी, पटिपदा	३०८
वृष्टान हुसलो	४७६	सक्कायनिरोधन्तो	३१२
वेजयन्तो, रथो	३६२	सक्कायनिरोधो	३३३
वेदना	५	सक्कायनिरोधो	३११
— अदुखप्रमनुगा	४६	सक्कायनिरोधो	३११
— कायनमक्षस्तजा	५, २०५	सक्कायन्तो	३११
— किंच्चया	७	मक्कायपरियापदा	३११
— पाणसमक्षस्तजा	५, २०५	मक्कायनमुदयगामिनी, पटिपदा	३११
— च्छामुक्षस्तजा	७, २०५, २०६	मक्कायनमुदयन्तो	३११
— जिक्कानमक्षस्तजा	५, २०५	मक्कायनमुदयो	३११
— निम्मो	४६	सर्वेन्मुदितरति, भगवा	२११, ३११
वेदनासानन	१२४	मक्कायन विगगो, वेददह	२११
वेदनानिशना, नाहा	१३	मक्कायनवानन	११३, १४१
वेदनानिरोधा, नष्टनिरोधा:	२, १२२	मद्दागामी	६

सह्वारनिदान, विज्ञाणं	१३	सम्बद्धिको, घम्मो	५६, १६७
सह्वारनिरोधगम्मी, पटियदा	५०	सम्बिसमलसङ्कटीरि ठितो, विलारो	२२४
सह्वारनिरोधा, विज्ञाणनिरोधो	३, १०	सब्बमत्थि	१७, ६५
सह्वारनिरोधो, अविज्ञानिरोधा	३६	सब्बमेत्तं	६६
— अविज्ञाय त्वेव असेस-		सब्ब नत्थि	१७
विरागनिरोधा	३	सब्ब पुष्टुत	६६
सह्वारपचया, विज्ञाण	३, ८, ११	सपदान, पिण्डाय चरित्वा	४५३
सह्वारसमुदयो, अविज्ञासमुदया	३६	समणन्नाह्यणा, कम्बवादा	३२
सह्वारा	३, ३६, ५०, २६०	समाधि, अनिमित्तो	२१८
— अविज्ञानिदाना	१३	समाधिकुसलो	४७६—४८१
— अविज्ञापचया	८	समाधिज, पीतिसुख	४५१
— अविज्ञूपनिसा	२८	समाधि	२८
— किंपचया	८	— सुखूपनिसो	२६
सह्वारपूनिस, विज्ञाण	२८	समाधिर्स्मि समाधिकुसलो च होति,	
सञ्चा	५, २६०	समाधिर्स्मि समापत्तिकुसलो च	४७८
सञ्चानानन्त	१२३, १२५	— समापत्तिकुसलो होति न समाधिर्स्मि	
सञ्चा, पणीता	१३१	समाधिकुसलो	४७८
— मञ्जिमा	१३१	समावूपनिस, यथाभूतञ्चाणदस्तन	२६
सञ्चावेदयितनिरोधवातु	१२७, १२८	समुदयो, दुक्खवस्त्रवस्त्र	५६, ५७, ६०
सञ्चावेदयितनिरोध, उपसम्पज्ज विहरामि	१७८, ४५३	— लोकस्स	६२
सञ्चा, हीना	१३१	समसादान, अज्ञातं	४५१
सञ्चीगवधा	४२३	सम्बोधिपरायनो	४१५—४१८, ४२०, ४२१, ४२३—४२५, ४२८
सतिपट्टुनेसु	३१८	सम्मगता	४१६
सतडानकुसलो	२६१	समस, अन्तर	६२
सत, धातुयो	१२७	समाआजीवो	३७
सतसतरि, आणवथूनि	५१	समाकाम्यन्तो	३७
सता, ससन्दन्ति समेत्ति	१३१, १३३—१३५	समादस्तन	४०२
सतान, अविज्ञानीवरणान	१५१, १५७	समादिष्टि	१७, ३७, २६०, ३७३
— तण्हासयोजनान	१५१, १५७	समादिष्टिकम्ममादाना	१७६
उद्यग्हा	५, २०६	नम्मादिष्टिका	१७६
नद्यमन्तेतना	२६०, ४४१	नम्मापटियदा	६
नद्यञ्जा	२०६, २८६, ४४१	नम्मावाचा	३७
लद्दा	२८	सम्मावायामो	३७
— दुक्खूपनिसा	२६	नम्मानद्यक्ष्यो	३७
नद्यानुसारी	४३६	सम्मासति	३७
नद्यापच्चितस्त	३६२	नम्मानमायि	३७, २६०, ३७३
नद्यूपनिर्न, पामोज्ज	२६	सम्मानव्युद्धो	५६, ३११
नन्धयजातो	२४६	नयकना, जाति	६६

संयंकत, दुर्क्ष	१६,	३६	सावत्तियनिदान	३७३-३८०, ३८३, ३८४, ३८० -४००, ४०२-४१३, ४१७, ४१८, ४२०, ४२२-४३६, ४३८-४४१, ४४३, ४४४, ४४७-४५१, ४५६
- जरामरण		६६		-४५६, ४६१-४६३, ४६५, ४६६, ४६६, ४७०, ४७२-४८०, ४८५ -४८७
सरा, सत्त		४२३		
सविचार		४५०		
सवितक		४५०		
सस्थात		३१८		
सस्ततो लोको	४२४, ४२५,	४७२		
सस्योजना		१५८	सावत्तिय विहरति	३, १२, २२, २५, २७, ३३, ३६-४१, ४३, ४८, ५१, ५२, ५४-५८, ६० -६२, ६५-६७, ६८, ७३ -७८, ८०, ८२, ८३, ८६, ८८, १०२, १११, ११२, ११५, ११६, १२१-१२८, १३१, १३५, १३८-१४१, १४३, १४४, १४५, १४७-१४८, १५१-१५५, १५७, १६३, १६५, १६७, १७६, १८०, १८७, १८८-१९६, २०२, २१०, २१६-२२३, २२५-२२८, २३०- २३४, २३६, २३७, २४०, २६१, ३०१, ३२३, ४१४, ४५०, ४५६, ४६४, ४७२
सहम्पति, ब्रह्मा	३१६,	३१७		
सल्लायतननिदानो, फस्तो		१३		
सल्लायतननिरोधो, फस्तनिरोधो	३,	६		
सल्लायतननिरोधो, नामरूपनिरोधा		३		
सल्लायतनपञ्चया, फस्तो	३,	७,	१४	
सल्लायतनपूर्णिसो, फस्तो		२६		
सल्लायतन		५		
- किञ्चचया		७		
- नामरूपनिदानं		१३		
- नामरूपनिरचया	३,	७		
- नामरूपनिसं		२६		
साकुणिको, राजगहे		२१२		
सामञ्चात्य		४०		
सामीचिप्पटिपश्चो		५६	सिखिस्स, भगवती	१०
सारगन्धे, अधिवत्तथा देवा		४६४	सिङ्गीनिक्षसा	११५
सारिपुत्र, आवुसो		६८	सित, पात्वाकासि	१११
सारिपुत्रमोगलानं	१६२,	१६६	सितेषु, पवतराजा डग्हुति	३६५
सारिपुत्रो, आयस्मा २१ - ३१, ३३ - ३५, ४१			सीतवलाहका, देवा	४६५
-४३, ४६, ४८, ६६, १३२, १६४, १८५, १८६, २२८, २२९, २४२, २४४, २४५, २४८, ३३१, ३३२, ३८०, ३८२, ३८५, ३८६, ४५०-४५३			सीलब्बतुपादान	५
साककयुग		१६१	सीहानाद, नदति	२६
सावत्तियनिदानं	२५३, २५४, २५६, २६०, २६२		सीहो, मिगराजा	३१०, ३११
-२७१, २७३, २७४, २७६-२७८,			सुखदुखबी, अत्ता होति	४३२
२८२-२८५, २८८, २९१, २९४,			सुखदुखबी, अधिच्छसमुप्पत्ति	३५
२९६, ३०२-३१०, ३१२, ३२७,			- अस्त्वकार अपरकार अविच्छसमुप्पत्ति	२१
३२८, ३४४-३५६, ३६०, ३६३,			सुखा, वेदना	४६
३६५, ३६६, ३६८, ३७०, ३७२,			सुखूपनिसो, समाधि	२६
३७८			सुख	२८, ४२३
			- पस्सदूपनिस	२६
			सुजातो, आयस्मा	२३१
			सुत्तक	१६०

[१६]

मुत्तन्ता, कविकता
सुपण्योनियो, चतस्रो
मुपस्तो
— त्वेव समञ्जा
सुपिनसतानि
सुपिना
मुपिया, त्वेव समञ्जा
मुभधातु
मुवण्णनिक्षतस्तस्त
मुसिमो, आयस्मा
— परिव्वाजको

सुमुभारपिरे, भेसकलावने
सूकरिको, राजगहे
सूचको, राजगहे
सूचिकारो
सूचिवाणिजको
सूतो, राजगहे
सेनसो
सोकपरिदेवदुक्तदीमनस्सुपायासा
सो करोति सो पदिसवेदयति
सोणो, गहपतिपुत्तो
सोतधातु
सोतधातुया, दिव्याय
सोतविज्ञाण

२२२	सोतसम्फस्सजा, वेदना	५,२०५
४६१	सोतसम्फस्सी	५,२०५,२०६
१६२	सोतापत्तियङ्गेहि, चतुहि	५६
१६१	सोतापन्नो	३८१,४१७-४२८
४२३	सोतापतन	५
४२३	सोमनस्तदोमनस्तान, अत्थङ्गमा	४५२
१६१	स्वाक्षरातो	१६७
१२७,१२८	सपोजनानि, ओरम्भागियानि	२८५
१६५	ससन्दन्ति समेति, सत्ता	१३१,१३३-१३५
१०६	ससारो, अनमतरगोय	१५१,१५२,१५६-१५८,३६५
१०३		
२४१		ह
२१३	हृत्यको	१६६
२१४	हारिको नाम चोरघातको, राजगहे	२१६
१८१	हालिहिकानि, गहपति	२४८,२५१
१८१	हीना, चेतना	१३१
२१३	— दिट्ठि	१३१
४२	— परथना	१३१
	— वाचा	१३१
	— सञ्ज्ञा	१३१
	हीनो, पणिधि	१३१
	— पुम्पलो	१३१
२७६,२८१	— वितक्को	१३१
२२६	होति च न च होति तशागतो प मरणा ति वा	४७२
१७८	होति तथागतो पर मरणा ति वा	४७२
५,२०४,२०६		

गाथायो

असमाहित दुसील . . .
अस्सद्भूलका पञ्च . .
एकस्तेकेन कर्येन . .
एवं कुसीतमागम्म . . .
कुसीतं एकं दुतं . .
नयिदं सिथिलमारव्व . .

१४३	पविवित्तेहि अस्तियेहि	१३५
१४०	यतो च अरियसञ्ज्ञानि . . .	१५७
१५७	ये च सह्यनवम्मासे . . .	४१, ४२
१३५	सतिमा सनिदान च . . .	१४०
१४०	स सत्तक्षत्तुपरम . . .	१५७
२३१	सो खो पनाय अक्षतातो . . .	१५७
	ससग्गा वनयो जानो . . .	१३५

उपमायो

सेव्यथापि, अस्तजि, तेल च पटिच्च वर्हृ च पटिच्च तेलम्पदीपो ज्ञायेय, तस्सेव तेलस्स च वर्हृया च परियादाना अनाहारो निव्वायेय	३४६
सेव्यथापि आकासे .	१०४,१७८
सेव्यथापि, आवुसो आनन्द, इत्थी वा पुरिसो वा दहरो युवा	३२७
सेव्यथापि, आवुसो, उष्पलस्स वा पढुमस्स वा पुण्डरीकस्स वा गन्धो	३४६
सेव्यथापि, आवुसो, कन्तारमगो उदपानो । तत्र नेवस्स रज्जु न उदकवारको .	१०१
सेव्यथापि, आवुसो, द्वे नल्कलापियो अञ्जामञ्जा निस्साय तिष्ठेयु	६७
सेव्यथापि, आवुसो, महतिया लोणधाटाय परित्ता लोणसक्खराय यावदेव उपनिवेष्पनमत्ताय .	२३०
सेव्यथापि, आवुसो यमक, गहपति वा गहपतिपुत्रो वा अङ्गो महद्धनो महाभोगो, सो च आरक्षसम्पन्नो	३३४
सेव्यथापि, आवुसो, वत्य सङ्किळितु मलग्नहिं । तमेन सामिका रजकस्स अनुप्पदज्जु	३५०
सेव्यथापि, आवुसो, हिमवतो पव्वतराजस्स परित्ता पासाणसक्खरा यावदेव उपनिवेष्पनमत्ताय	२३०
सेव्यथापि उदके .	१०४,१७८
सेव्यथापि एतरहि पच्छुप्पन्नाय वेदनाय खज्जामी ति .	३१३
सेव्यथापि एतरहि पच्छुप्पन्नेन रूपेन खज्जामी ति	३१३
सेव्यथापि, कस्सप, न ताव जातरूप्स्स अन्तरथान होति याव न जातरूप्पतिरूपक लोके उपज्जति .	१८७
सेव्यथापि, कस्सप, तावा आदिकेनेव ओपिलवति	१८७
सेव्यथापि, तिस्स, द्वे पुरिसो – एको पुरिसो अमग्नकुसलो, एको पुरिसो मग्नकुसलो .	३३०
सेव्यथापि नाम बलवा पुरिसो सामिन्जित वा बाहु पसारेय, पसारित वा बाहु समिन्जेय	३१६
सेव्यथापि नाम बीजान तरुणान उदक अलभन्तान सिया अञ्जाथ त्त सिया विपरिणामो .	३१६
सेव्यथापि नाम बच्छस्स तरुणस्स भातर अपस्सन्त्तस्स सिया अञ्जाथ त्त सिया विपरिणामो .	३१६
सेव्यथापि नाम सुत्तगुले इत्ते निव्वेठियमानमेव पलेति	४२४
सेव्यथापि नाम सूचिवाणिजो सूचिकारस्स सन्त्तिके सूर्च विवकेतब्ब मञ्जेय .	१८१
सेव्यथापि पक्खी सुक्ष्मो ..	१०४,१७८
सेव्यथापि, भन्ते, जुङ्हपक्खे चन्दस्स या रत्ति वा दिवसो वा आगच्छति, बडुतेव वण्णेन, बडुति मण्डलेन, बडुति आभाय, बडुति आरोहपरिणाहेन ..	१७३,१७४
सेव्यथापि, भिक्खवे, अङ्गाराकासु साक्षिकपेरिसा पुण्णा अङ्गारान वीतच्चकान वीतशूभान .	८५
सेव्यथापि, भिक्खवे, अम्बपिण्ड्या वष्टिच्छाया यानि तथ अम्बानि वष्टपटिबन्धानि	
सभ्वानि तानि तदन्वयानि भवन्ति	३७०
सेव्यथापि, भिक्खवे, अय आकासे पाणि न सज्जति न गङ्घति न बज्जति .	१६६
सेव्यथापि, भिक्खवे, अय गङ्गा नदी महन्त फेणपिण्ड आवहेय	३५६
सेव्यथापि, भिक्खवे, अस्सतरी अत्तवचाय गव्म गण्हाति, पराभवाय गव्म गण्हाति	२०१
सेव्यथापि, भिक्खवे, आपानीयकसो वण्णसम्पन्नो रससम्पन्नो । सो च खो विसेन ससद्गु	६४,६५
सेव्यथापि, भिक्खवे, आपोषातु .	२८५
सेव्यथापि, भिक्खवे, उपरिपव्वते युत्तलफूसितके देवे वस्सन्ते त उदक यथानिष्प ववत्तमान	२६
पव्वतकन्दरपदरसाक्षा परिसूरिति	
सेव्यथापि, भिक्खवे, उप्पन वा पडुम वा पुण्डरीक वा उदके जात उदके सवड्ड उदका अञ्जुगम्म ठाति अनुपलित्त उदकेन ...	३५७

सेव्यथापि, भिक्खुवे, कदरी अत्तवाय फलं देति, पराभवाय फलं देति .	२००
सेव्यथापि, भिक्खुवे, कुक्कुटिया श्रण्डानि अटु वा दस वा द्वादस वा तानस्सु कुक्कुटिया न सम्मा अविसर्यिताति .	३६८
सेव्यथापि, भिक्खुवे, कुक्कुटिया श्रण्डानि अटु वा दस वा द्वादस वा तानस्सु कुक्कुटिया सम्मा अविग्रहिताति .	३६९
सेव्यथापि, भिक्खुवे, कूटागारस्स या काचि गोपानसियो सब्बा ता कूटज्ञमा कूटनिन्दा कूटसमोत्तरणा, कूट तार्स अग्रगमक्षयति	३७१
सेव्यथापि, भिक्खुवे, कूटागारस्स या काचि गोपानसियो सब्बा ता कूटज्ञमा कूटसमोत्तरणा कूटसमुदाता सब्बा ता समुग्धात गच्छन्ति	२१६
सेव्यथापि, भिक्खुवे, कूटागारसाल वा कूटागारसाल वा उत्तराय वा दक्षिणाय वा पाचीनाय वा वातपाना सुरिये उगच्छते वातपानेत रस्म पवित्रित्वा वातास्स पवित्रिता .	८८
सेव्यथापि, भिक्खुवे, खीर खीरेन ससन्दति समेति, तेल तेलेन ससन्दति समेति	१३४
सेव्यथापि, भिक्खुवे, गवा खीरं, खीरम्हा दधि, दधिम्हा नवनीतं, नवनीतम्हा सप्पि, सप्पिम्हा सप्पिमण्डो तत्र अग्रगमक्षयति	४७८
सेव्यथापि, भिक्खुवे, गावी निच्छम्या कुडु चे निस्साय तिष्ठेय । ये कुडुनिस्सिता पाणा ते न खादेय्य .	८४
सेव्यथापि, भिक्खुवे, गिम्हान पच्छिमे मासे ठिते मज्जान्त्के काले मरीचिका फन्दति .	३५८
सेव्यथापि, भिक्खुवे, चण्डस्स कुक्कुटरस्स नासाय पित्त भिन्देय्य, एव हि सो, भिक्खुवे, कुक्कुरो भियो-सीमताय चण्डतरो अस्तु	२०१
सेव्यथापि, भिक्खुवे, चत्तरो दल्घयमा घनुग्हह सुसिकितता कठहत्या कठूपासना चतुहिसा ठिता अस्तु	२२१
सेव्यथापि, भिक्खुवे, चोरं आगुचार्म गहेत्वा रङ्गो दस्सैय्यु — अय ते देव, चोरो आगुचारी, इमस्म य इच्छिति तं दण्ड परोहि	८५
सेव्यथापि, भिक्खुवे, छवालातं उभतो पदित्त मज्जे गूथगत नेत्र गामे कठुत्थ फरति नारङ्गे कठुत्थ फरति .	३१८
सेव्यथापि, भिक्खुवे, तस्मो रुक्षो । अय पुरिसो आगच्छेय्य कुद्दालपिटक आदाय .	७७
सेव्यथापि, भिक्खुवे, तरुणी रुक्षो । तस्स पुरिसो कालेन काल मूलानि पलिमज्जेय, कालेन काल पसु ददेय्य, कालेन काल उदकं ददेय्य .	७७.
सेव्यथापि, भिक्खुवे, तेलं च पटिच्च वट्टि च पटिच्च तेलप्पदीपो ज्ञायेय; तत्र पुरिसो कालेन काल तेलं आसिच्चेच्य वट्टि उपसहरेय .	७४
सेव्यथापि, भिक्खुवे, तेल च पटिच्च वट्टि च पटिच्च तेलप्पदीपो ज्ञायेय, तत्र पुरिसो न कालेन काल तेल आसिच्चेच्य न वट्टि उपसहरेय	७४
सेव्यथापि, भिक्खुवे, दण्डो उपरिवेहाम वित्तो सर्कि पि मूलेन निपतति सर्कि पि मज्जेन निपतति, नर्कि पि अन्तेन निपतति .	१५६
सेव्यथापि, भिक्खुवे, दमत्रं वा कठुवाहान वीताय वा कठुवाहान तिताय वा कठुवाहान चत्तारीलाय वा कठुवाहानं महाप्रिणगक्षयन्तो जलेय	७३
सेव्यथापि, भिक्खुवे, दोषलोमिया एल्का कष्टकगहनं पवित्रेय ..	१११
मेव्यमापि, भिक्खुवे, दिन्न कठुवाहन गहुद्दुननमोशाना उन्मा जायति तेजो ग्रभिनिवृत्तति .	८३
सेव्यथापि, भिक्खुवे, द्वे जायप्पतिका परित्त सम्बल आदाय कन्ताद्यग्नं पटिपञ्जेय्यु .	८४

सेयथापि, भिक्खुवे, नदी पव्वतेष्या ओहारिनी दूरज्ञमा सीषसोता	३५५
सेयथापि, भिक्खुवे, नलो अत्तवदाय फल देति, पराभवाय फलं देति ..	२००-
सेयथापि, भिक्खुवे, पञ्च वीजातानि .	२८५
सेयथापि, भिक्खुवे, पठी धातु .	२८५
सेयथापि, भिक्खुवे, पलगण्डस्स वा पलगण्डन्तेवासिस्स वा वासिजटे दिस्सन्ते अङ्गुलिपदानि दिस्सन्ति	२८५
अङ्गुलिपद	३६६
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो अरञ्जे पवने चरमानो पस्सेय पुराण मग्न पुराणञ्जसं पुव्वकेहि भनुसेहि अनुयात	६०
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो आदित्त तिणुक सुखे तिणदाये निक्षिपेय, तमेन हत्थेहि च पादेहि च खिप्पमेव निव्वापेय	१३०
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो कुम्भकारपाका उण्ह कुम्भ उद्धरित्वा समे भूमिभागे पटिसिसेय	१२६
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो जरेदपान वा श्रोलोकेय्य पव्वतविसम वा नदीविदुग्ग वा — अपकस्सेव कार्यं, अपकस्स चित्त	७१
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो महापठविया सत्त कोलटुमतियो गुलिका उपनिक्षिपेय ..	११७
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो महासमृद्धती द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि उद्धरेय .	११७
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो यं ईर्ष्ट्यम जम्बुदीपे तिणकट्टुसाखापलास त छेत्वा एकञ्ज सहरित्वा चतुरडगुल घटिक कत्वा निक्षिपेय	१५१
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो सारथिको सारावेसी सारपरियेसनं चरमानो तिण्ह कुठार्ह आहाय वनं पविसेय	३५६
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो सिनेरेस्स पव्वतराजस्स सत्त मुग्गमतियो पासाणसक्खरा उपनिक्षिपेय .	११६
सेयथापि, भिक्खुवे, पुरिसो हिमवतो पव्वतराजस्स सत्त सासपमतियो पासाणसक्खरा उपनिक्षिपेय ..	११५
सेयथापि, भिक्खुवे, पोक्करणी पञ्जासयोजनानि आयामेन पञ्जासयोजनानि वित्यारेन पञ्जासयोजनानि उद्धेषेन, पुण्णा उदकस्स समतितिका काकपेय्या ..	११५
सेयथापि, भिक्खुवे, बब्बजलायको बब्बज लायित्वा अग्ने गहेत्वा ओधुनाति निढ्डुनाति निच्छोटेति ...	३७०
सेयथापि, भिक्खुवे, बलावा पुरिसो दल्हाय वाल्ल रञ्जुया जङ्ग वेठेत्वा धसेय	१५८
सेयथापि, भिक्खुवे, बालिसिको आमिसगत बलिस गम्भीरे उदकरहदे पक्षिपेय्य	१८६
सेयथापि, भिक्खुवे, मक्कटो अरञ्जे पवने चरमानो साख गण्हति, त मुच्चित्वा अञ्जग गण्हति ..	८१
सेयथापि, भिक्खुवे, महापठवी परिक्षयं परियादान गच्छेय, ठपेत्वा सत्त कोलटुमतियो गुलिका ...	११७
सेयथापि, भिक्खुवे, महारक्खों । अथ पुरिसो आगच्छेय्य कुद्दालपिटकं आदाय	७५, ७६
सेयथापि, भिक्खुवे, महारक्खों । तस्य यानि चेव मूलानि अघोगमानि यानि च तिरियज्ञमानि सञ्चानि तानि उद्ध श्रोज अभिहरन्ति	७५, ७६
सेयथापि, भिक्खुवे, महासमूद्दो परिक्षय परियादानं गच्छेय्य, ठपेत्वा द्वे वा तीणि वा उदकफुसितानि .	११६
सेयथापि, भिक्खुवे, मायाकारो वा मायाकारन्तेवासी वा चातुस्महापये मायं विदसेय्य	३५६
सेयथापि, भिक्खुवे, मील्हका गूथादी गूथपूरा पुण्णा गूथस्स । पुरतो चस्स महागूथपूञ्जो	१११

सेव्यथापि, भिक्खवे, यत्थिमा महानदियो संसन्दत्ति समेन्ति, सेव्ययीद - गङ्गा, यमुना, अचिरवती,	११६
सरभू, मही, तरी पुरिसो द्वे वा तीणि वा उदकफूसितानि उद्धरेय	
सेव्यथापि, भिक्खवे, यत्थिमा महानदियो संसन्दत्ति समेन्ति, सेव्ययीद - गङ्गा, यमुना, अचिरवती,	११६
सरभू, मही, त उदक परिक्षयं परियादान गच्छेय ..	२७१
सेव्यथापि, भिक्खवे, या काचि तारकलग्नान पभा स्वावा ता चन्द्रिमप्पभाय कल नारवन्ति संक्षिप्ति	.
सेव्यथापि, भिक्खवे, यानि कानिचि कुलानि अपित्थिकानि वहुपुरिसानि तानि दुष्पवसियानि होन्ति	२२०
चोरेहि कुम्भत्येनकेहि	.
सेव्यथापि, भिक्खवे, यानि कानिचि कुलानि वहुत्यिकानि आप्पुरिसानि तानि चुप्पवसियानि होन्ति	२१६
चोरेहि कुम्भत्येनकेहि	.
सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि कुदुरराजानो सब्बे ते रञ्जो चक्रवत्तिस्स अग्रयुन्ता भवन्ति, राजा तेस	२७१
चक्रवत्ति अग्रगमक्षत्यायति	३७१
सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि पुकारावा, वरिसक तेस अग्रगमक्षत्यायति .	३७१
सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि मूलगन्वा कालानुसारिगन्वो तेस अग्रगमक्षत्यायति	३७१
सेव्यथापि, भिक्खवे, ये केचि सारगन्वा, लोहितचन्दनं तेस अग्रगमक्षत्यायति . .	३७१
सेव्यथापि, भिक्खवे, रजको वा वित्तकारको वा रजनाय वा लाखाय वा हलिद्वया वा नीलिया वा	२६७
सेव्यथापि, भिक्खवे, रजको वा वित्तकारको वा सति रजनाय वा लाखाय वा हलिद्वया वा नीलिया वा	.
सेव्यथापि, भिक्खवे, वेळु अत्तवदाय फल देति, पराभवाय फलं देति .	८७
सेव्यथापि, भिक्खवे, सत्ति तिष्ठफला	२००
सेव्यथापि, भिक्खवे, कस्तको महानङ्गलेन कस्सन्तो सब्बानि मूलसन्तानकानि	२२०
सम्पदालेन्तो करति	३७०
सेव्यथापि, भिक्खवे, सरदसमये थूलफुसितके देवे वस्सन्ते उदके उदकदुव्वल उप्पज्जति चैव	३५८
निश्चज्जति च	
सेव्यथापि, भिक्खवे, सरदसमये विद्वे विगतवलाहके देवे आदिच्चो नभ अवधुसकमानो सब्ब	३७१
आकासगतं तमगत अभिविहृक्व भासते च तपते च विरोदते च	.
सेव्यथापि, भिक्खवे, सा गदुलवलद्वो दल्हे खीले वा थम्भे वा उपनिवद्वो तमेव खील वा थम्भ वा	३६५
अनुपरिवारति अनुपरिवत्ति	१३४
सेव्यथापि, भिक्खवे, गूथो गूथेन संसन्दत्ति समेति, मूत्रं मुत्रेन संसन्दत्ति समेति	११६
सेव्यथापि, भिक्खवे, हिमवा पव्वतराजा परिक्षय परियादानं गच्छेय, ठपेत्वा सत्त् सासपमत्तियो	१५४
पासाणसक्वरा	.
सेव्यथापि, भिक्खु, आयर्म नगरं योजनं आयामेन योजन वित्यारेन योजनं उव्वेषेन, पुण्ड्र सासपान	१५४
गुडिकावद्ध	.
सेव्यथापि, भिक्खु, महासेलो पव्वतो योजनं आयामेन योजनं वित्यारेन योजन उव्वेषेन	१५३
श्रच्छद्वांशुसिटो एकाग्रवतो .	
सेव्यथापि, राव, कुमारका वा कुमारिकायो वा पस्वायारकेहि कीछन्ति ...	४०३
सेव्यथापि, सुसिंद, चौर आगुचार्महेत्वा रञ्जो दस्तेयु - अर्थं ते, देव, चारों आगुवारी ...	११०

सुद्धिपणं

पिंडे	पन्त्रिय असुद्धपाठो	सुद्धपाठो	पिंडे	पन्त्रिय असुद्धपाठो	सुद्धपाठो
१२	६ प्रविज्ञा०	अविज्ञा०	१६८	१७ घसेय्य	घंतेय्य
१६	१८ इम घम्म	इम घम्म	२१४	७ यव -	येव
१७	१७ सब्बे	सब्बं	२१९	१८ वहुतरा	वहुतरा
२५	२ ० समुपन्ना०	० समुपन्ना०	२६७	१ भिक्षवं	भिक्षवे
३०	१६ ० समुपन्नं	० समुपन्नं	२७८	२६ खन्व	खन्वे
४२	१२ यथाभूत	यथाभूत	२८५	२८ अधि०	अधि०
४५	२८ एव व्याकरेय्य	व्याकरेय्य	२९४	२१ शिक्षव	शिक्षवे
४८	२२ सत	सत्	२६८	२० सहेत	सहेत्
५६	२३ अच्छिद्दहि	अच्छिद्दहि	२१९	१७ विच्छाणस्मि	विच्छाणस्मि
७१	२७ पञ्जायेथा	पञ्जायेथा	३०८	१ कचि	कचि
७७	६ एवमेवतस्स	एवमेवतस्स	३१७	२७ उपायसेहि	उपायसेहि
८७	१३ हलिहिया	हलिहिया	३४७	१ भिक्ष	भिक्षू
८८	६ अनुपायासे	अनुपायासे	३६२	१० एकञ्जव	एकञ्जवे
९६	१५ अञ्जनवेव	अञ्जनवेव	३७५ (सिरो)	१० साता०	साता०
१०५	२८ त	तं	३७६,३८०	२८ तस्तुदान	तस्तुदान
१११	१ द्व	द्वे	४१० (सिरो)	२८ निरोधमसुतं	निरोध-
"	पुत्तमसन	पुत्तमसेन			घम्मसुतं
"	७ जरामरनिरोधं	जरामरण०	४१२ (अधो)	२८ समदयधम्मो	समदयधम्मो
११२ (सिरो)	सत्यसत्तं	सत्यसुतं	४२०	१४ कार	कार-
१२६	२८ वदना	वेदना	४७३	१ अनक०	अनक०
१३०	१ परियसमानो	परियसमानो	४८३	२३ भिक्षव	भिक्षवे
१८६	२७ ० चरियक	० चरियक	४८७	१३ गोचरमलकं	गोचरमलकं

— :०: —

प्रकाशक : भिक्षु जगदीश काश्यप, पालि प्रकाशन मण्डल,
विहार, नालंदा (पटना)

मुद्रक : श्री कृष्णचन्द्रदेवी, विद्यामन्दिर प्रेस प्राइवेट लिमिटेड,
ओ० १५१२४, भानुमन्दिर, बाराणसी-१.

